

Gilaki: Bible for 1 Corinthians, 1 John, 1 Peter, 1 Thessalonians, 1 Timothy, 2 Corinthians, 2 John, 2 Peter, 2 Thessalonians, 2 Timothy, 3 John, Acts, Colossians, Ephesians, Galatians, Hebrews, James, John, Jude, Luke, Mark, Matthew, Philemon, Philippians, Revelation, Romans, Titus

Formatted for Translators

©2022 Wycliffe Associates

Released under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Bible Text: The English Unlocked Literal Bible (ULB)

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English Unlocked Literal Bible is based on the unfoldingWord® Literal Text, CC BY-SA 4.0. The original work of the unfoldingWord® Literal Text is available at <https://unfoldingword.bible/ult/>.

The ULB is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Notes: English ULB Translation Notes

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English ULB Translation Notes is based on the unfoldingWord translationNotes, under CC BY-SA 4.0. The original unfoldingWord work is available at <https://unfoldingword.bible/utn>.

The ULB Notes is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

To view a copy of the CC BY-SA 4.0 license visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Below is a human-readable summary of (and not a substitute for) the license.

You are free to:

- Share — copy and redistribute the material in any medium or format.
- Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

- Attribution — You must attribute the work as follows: "Original work available at <https://BibleInEveryLanguage.org>." Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work.
- ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.
- No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

Matthew

Chapter 1

¹ عیسی مسیح داود پسر، و ابراهیم پسر شجره نامه: ² ابراهیم اسحاق باورد و اسحاق یعقوب و یعقوب یهودا و اون برارآن. ³ و یهودا از خو زن تامار، فارص و زارح باورد، و فارص جصرون باورد و جصرون آرام. ⁴ و آرام، عمیناداب، و عمیناداب، تحشون باورد، و تحشون، شلمون باورد. ⁵ و شلمون از خو زن راحاب بوغر باورد، و بوغر از خو زن روت عوبید باورد، و عوبید بیسی باورد. ⁶ بیسی داود پادشاه باورد و داود پادشاه سلیمان باورد، سلیمان ماژ قبلاً اوربا زن بو. ⁷ و سلیمان، رخیعام باورد، و رخیعام آبا با و آبا، آسا باورد. ⁸ آسا، بهوشافاط باورد و بهوشافاط، یورام باورد، و یورام، غزبا باورد. ⁹ غزبا یوتام باورد و یوتام آحاز باورد، و آحاز، جزقیای باورد. ¹⁰ جزقیای متسی باورد، و متسی آمون باورد و آمون یوشیا باورد. ¹¹ یوشیا یکنیا و اون برارآن باورد، و زمان یهودیان تبعید بوئستند بایل. ¹² بعد آنکی یهودیان بوشود بایل، یکنیا سالتیئیل باورد، و سالتیئیل زروبایل باورد. ¹³ زروبایل آبیهود باورد و آبیهود ایلیافیم و ایلیافیم عازور باورد. ¹⁴ و عازور صادق و صادق یاکین و یاکین ایلیهود باورد. ¹⁵ ایلیهود ایلعازر باورد، و ایلعازر متان و متان یعقوب باورد. ¹⁶ یعقوب هم یوسف باورد، و یوسف مریم مرد بو، مریم عیسی کی مسیح معروفه باورد. ¹⁷ پس از ابراهیم تا داود چهارده نسله، و از داود تا زمانی کی یهودیان تبعید بوئستند چهارده نسل، و از تبعید موقع تا مسیح موقع چهارده نسل.

عیسی مسیح تولد

¹⁸ عیسی مسیح تولد آطو اتفاق دگفت: مریم عیسی ماژ، یوسف نامزد بو. ولی قبل از آنکی خوشان زندگی با شروع بوکوند معلوم بوئست کی مریم روح القدس جه حامله یه. ¹⁹ یوسف آدم دوروستکاری بو و نخاسته مریم مردم ورجه ژسوا بوکونه، هنه وسی تصمیم بیگفت تا خلوتی مریم جه سیوا یه. ²⁰ یوسف و فکران میان ایسته بو کی خداوند فرشته خواب میان اون ظاهر بوست و بوگوفت: «ای یوسف، ای داود پسر، از آنکی خای تی زن مریم آمره ازدواج بوکونی تترس، چون اونچی کی اون رحم میان قرار بیگفته، روح القدس جه یه. ²¹ اون پسر یهودیا آوره و تو اون نام "عیسی" نیئی، چون اون خو قوم اوشان گوناها جه نجات دهه.» ²² اشان همه اتفاق دگفت تا اونچی کی خداوند خو نبی زبان جه بوگوفته بو انجام بیبه کی: ²³ «ایته باکره حامله یه و پسر رانه، و اون نام "عمانوئیل" نه.» کی اون معنی یه «خدا آمی آمره یه.» ²⁴ وختی یوسف خواب جه وپریشنت اونچی کی خداوند فرشته اون دستور بده بوئ انجام بده و مریم باورد خو خانه. ²⁵ ولی تا زمانی کی مریم خو اولین پسر یهودیا تاوردده بو اون آمره نوحوفت، و اون پسر "عیسی" نام بته.

مُغان دیدار

¹ عیسی هیرودیس پادشاه سلطنت موقع، بیت لحم یهودیه میان بودونیا بامو. اونموقع چن ته مُغ مشرق زمین جه بامود اورشلیم. اوشان واورسد: ² «اون رآیی کی یهود پادشاهه ک ئ ایسه؟ امان اون ستاره ئ مشرق جه بیده ایم و باموئیم تا اون پرستش بوکونیم.» ³ وختی آ خبر هیرودیس پادشاه گوش فارسه پریشان بوست و اورشلیم مردم اون آمره. ⁴ اون کاهنان سران و یهود ملایان دحاد و اوشان آمره جلسه ایی تشکیل بده و اوشان جه واورسه: «مسیح موعود ک ئ وستی بودونیا بایه؟» ⁵ اون بوگوفت: «بیت لحم یهودیه، چون نیی در آن باره آطو بینویشته دأره: ⁶ ای بیت لحم کی یهودا سرزمین میان قرار داری، تو دیگر فرمانروایان جه کوچی تر نیی، چون تی جه فرمانروایی ظهور کونه کی می قو، اسرائیل شبانی کونه.» اونموقع هیرودیس مُغان ره پیغام اوسه کود تا باید و اون آمره خلوتی ملاقات بوکوند، و آطو بفهمست کی ستاره دقیقاً کی ظهور بوکوده. ⁸ بعد اوشان اوسه کود بیت لحم و بوگوفت: «بیشید و اون طفل دونبال بگردید، وختی اون پیدا کودید مَره هم خبر بدید تا بایم اون پرستش بوکونیم.» ⁹ اوشان وختی پادشاه حرفان بیشتاوستد حرکت بوکودد، ایمرته اون ستاره ایی کی مشرق میان بیده بود ظاهر بوست، و اوشان پیشاپیش حرکت کوده تا جایی کی اون طفل ایسه بو، هوئ آسمان میان یئسه. ¹⁰ اوشان وختی ستاره ئ بیدد خیلی خوشحال بوستد. ¹¹ پس اون خانه ئ بودورون بوشد و رآی اون مار مریم آمره اوئ بیدد و بعد سُجده بوکودد و رآی پرستش بوکودد. بعد هم خوشان صندوقان باره کودد و طلا و کُندر و مُر اون تقدیم بوکودد. ¹² و وختی خوفته بود اوشان وحی برسه کی هیرودیس ورجه وانگردد، پس ایته راه دیگر جه واکگردستد خوشان سرزمین.

فرار به مصر

¹³ بعد آنکی مُغان بوشود، خداوند فرشته یوسف ظاهر بوست و بوگوفت: «وبریز و رآی و اون مار اوشان و فرار بوکون مصر، و هوئ یئس تا تره خبر بدم، چون هیرودیس کرده تا رآی پیدا کونه و اون بوکوشه.» ¹⁴ یوسف هو شب رآی و اون مار اوشاد و حرکت بوکودد مصر طرف. ¹⁵ و تا وختی کی هیرودیس زنده بو هوئ یئسه. و آطو کلامی کی خداوند خو نبی زبان جه بوگوفته بو انجام بیگفت کی گوفته: «مصر جه خودم پسر دحادم.» ¹⁶ وختی هیرودیس بیده کی مُغان اون کلک بره دأرد خیلی عصبانی بوئست، اون فرمان بده کی همه پسر راکانی کی بیت لحم میان و اون مناطق اطراف ایستد و دو سال و یا کمتر دأرد بوکوشد، چون مطابق اون زمانی کی مُغان جه بفهمسته بو ستاره از دو سال پیش ظهور بوکوده بو. ¹⁷ و آطو اونچی کی ایرمیا نبی بوگوفته بو انجام بوئست: ¹⁸ «صدایی رame میان به گوش فارسه، گریه زاری و ماتم عظیمی کی راحیل خو راکان ره کونه و آرام نیبه، چون د یئستاد.»

واگردستان به ناصره

¹⁹ ولی وختی هیرودیس بمرد، خداوند فرشته مصر میان خواب جه یوسف ظاهر بوست و بوگوفت: ²⁰ «وبریز و رآی و اون مار اوشان و واکگرد اسرائیل، چون کسانی کی خاستد رآی بوکوشد بمرده دأرد.» ²¹ پس یوسف هم وبریشت و رآی و اون مار اوشاد و واکگردست اسرائیل. ²² ولی وختی بیشتاوست کی آرکلائوس خو پتر جا یهودیه میان فرمانروا بوئسته، بترسه کی بیشه اوئ، و خواب میان اون وحی بوئست و اونم بوشو سرزمین جلیل طرف. ²³ و شهری به نام ناصره میان ساکن بوئست، و آطو اونچی کی انبیاء پیشگوی بوکوده بود انجام بیگفت کی: «اون ناصری دحاه یه.»

یحییٰ، مسیح راہِ هموار کونه

¹اون زمان یحییٰ تعمید دهنده یهودیه بیابان میان ظاهر بوسه و موعظه کوده و گوته: ²«توبه بوکونید، چون خدا ملکوت نزدیکه.»
³یحییٰ هون کسی بو کی ایشعیای نبی درباره اُون بوگوته بو: «مردی بیابان میان فریاد زنه؛ خداوند ره راه آماده کونید و اُون مسیر هموار کونید.»
⁴یحییٰ لباس شتر پشم جه بو و چرمی کمر بند خو کمر دَسته، و اُون غذا ملخ و عسل صحرایی بو. ⁵مردم اورشلیم جه و همه یهودیه و رود اُردن دور وری جه آموند اُون ورجه، ⁶و خوشان گوناهاڻ اعتراف کودد و رود اُردن دورون اُون جه تعمید گيفتند.
⁷وختی یحییٰ بیده خیلی از فریسیان و صدوقیان تعمید ره بامو دأرد اوشان بوگوته: «ای لانتی زاده یان، کیی شمزه خبر بده تا غضبی کی در پیش تهه جه فرار بوکونید؟»
⁸پس ثمری بأورید کی توبه شایسته بیبه، ⁹آ فکر آمره کی امان یهودی ایم و ابراهیم نسل جه ایم خودتان گول نزنید، چون شمزه گویم کی خدا قادره سنگان جه ابراهیم ره زای بوجود بأوره. ¹⁰هسته درختان ریشه رو، تیشه بته بوسته، پس هر درختی کی میوه حب تأوره و آوه په و آتشی دورون تأواده په. ¹¹من شمزه توبه و سی آپ آمره تعمید دهم، ولی اونی کی بعد من آیه می جه تواناتره، و من لایق نییم حتی اُون کفشان اوستانم، اُون شمزه روح القدس و آتشی آمره تعمید دهم. ¹²اُون خو چنگک بدس دأره و خو خرمن پاک کونه، خو گندم انبار میان جمع کونه ولی کولوش آتشی دورون کی هیچموقع خاموش نیبه سوخانه.»

عیسی تعمید

¹³اونموقع عیسی جلیل جه بامو رود اُردن یحییٰ ورجه تا اُون دس جه تعمید بیگیره. ¹⁴ولی یحییٰ اُون مانع بوست و بوگوته: «من احتیاج دأرم تی دس جه تعمید بیگیرم و تو می ورجه آیی؟»
¹⁵عیسی اُون جواب بده: «بده هسته آلو بیبه، چون آ کار آمره، خدا شریعت بجا آوریم.»
¹⁶پس یحییٰ هم اُون تعمید بده. وختی عیسی تعمید بیگفت، سریع آب جه بیرون بامو، هو لحظه آسمان بازه بوسه و یحییٰ خدا روح بیده کی کبوتری مانستأن نازل بوست و عیسی رو قرار بیگفت. ¹⁷و صدایی آسمان جه بیشتأوسته بوست کی گوته: «آنه می عزیزه پسر کی اُون جه راضیم.»

عیسی آزمایش

¹اونموقع روح عیسی ټ بوبورد بیابان تا ابلیس اوڼ وسوسه بوکونه. ²عیسی چهل شبانه روز دأشته، و آخرسر اوڼ ویشتا بوښت. ³اونموقع وسوسه گر اوڼ ورجه بامو و بوگوفت: «اگر تو خدا پسری، بوگو تا آ سنگان نان بوږود» ⁴عیسی جواب بده: «بینیویشته بوښته؛ انسان فقط نان آمره زنده نیه، بلکه هر کلامی آمره کی خدا دهن جه صادر یه.» ⁵بعذ ابلیس اوڼ بوبورد اورشلیم و پیلدانه معبد بام جر اوڼ بپا بداشت، ⁶و بوگوفت: «اگر تو خدا پسری، خودت تآواد بیجیر، چون بینیویشته بوښته، خدا خو فرشته یان دربارۀ تو فرمان دهه تا تره خوشان دستان رو بیگیرد، نوکونه تی پا سنگی ټ بوخوره.» ⁷عیسی اوڼ بوگوفت: «بله، ولی هون کیتاپ میان بینیویشته بوښته؛ تی خداوند خدای امتحان نوکون» ⁸بعذ ابلیس اوڼ بوبورد ایته بلند کوه جر و همه جهان ممالک، و اوشان شکوه و جلال اوڼ نیشان بده، ⁹و اوڼ بوگوفت: «اگر بکفی و مړه سجدۀ بوکونی، همه اشان تره بخشم.» ¹⁰عیسی اوڼ بوگوفت: «دور بون ای شیطان، چون بینیویشته بوښته؛ فقط تی خداوند خدای پرستش بوکون و فقط اوڼ عبادت بوکون.» ¹¹اونموقع ابلیس دور بوست و فرشته یان بامود و اوڼ خدمت بوکودد.

عیسی جلیل جه خو خدمت شروع کونه

¹²وختی عیسی بیشتاوست کی یحیی بازداشت بوښته و آگردست جلیل. ¹³بعذ ناصره ټ ترک کود و بوشو کفرناحوم و اوڼ ساکن بوښت. کفرناحوم دریای جلیل کنار و زبولون و تفتالی نزدیکی ته. ¹⁴اتفاق دکفت تا ایشعیای نبی پیشگوی انجام بیگیره کی بوگوفته بو: ¹⁵«زبولون و تفتالی سرزمین، سرزمینهای کی دریا مسیر میان قرار دارد، و رود اردن اوطرف، و جلیل بیگانه یان.» ¹⁶قومی کی تاریکی میان زندگی کوند نوری عظیم بید، و اوشانی رو کی مرگ سرزمین سایه دورون زندگی کوند نوری بتاوست. ¹⁷عیسی از اون روز به بعد شروع بوکود موعظه کودان و بوگوفت: «توبه بوکونید چون آسمان ملکوت نزدیکه.»

عیسی اولین شاگردان

¹⁸وختی عیسی دریای جلیل ساحل دورون قدم رنه، دو ته برار یعنی شمعون معروف به پطرس و اوڼ برار آندریاس بیده که دریا میان دام تآوادد، چون اوشان مالا بود. ¹⁹عیسی اوشان دحد و بوگوفت: «می دونبال تآئید تا شمړه مردم صیاد چاکونم.» ²⁰اون دو نفر هو لحظه خوشان دامن ول کودد و اوڼ دونبال راه دکفتد. ²¹عیسی اوڼ جه ایچه دور بوست و دو ته برار دیگر، یعنی یعقوب زیدی پس و اوڼ برار یوحنا بیده کی قایق دورون نیشته بود و خوشان دامن تعمیر کودد، عیسی اوشانم دعوت بوکود. ²²اوشانم هو لحظه قایق و خوشان پتر ول کودد و اوڼ دونبال راه دکفتد.

مریضان شفا

²³عیسی همه جلیل گردسته و کنیسه یان دورون اوشان تعلیم دته و هر جا فارسه یه خدا ملکوت مژده ټ موعظه کوده، و مردم هر درد و مرض شفا دته. ²⁴پس اوڼ نام همه سوریه میان مشهور بوښت، و همه کسانی کی انواع مرضان مبتلا بو و دیوانه یان و غشی یان و قلجان اوڼ ورجه آورد و اوڼ اوشان شفا دته. ²⁵پس جمعیت زیادی کی جلیل و دیکاپولیس و اورشلیم و یهودیه و رود اردن اوطرف شین بو و اوڼ دونبال راه دکفتد.

کوه جر موعظه

¹ وختی عیسی اون جمعیت بیده بوشو کوهی جر و اوئی بینبشت. اونموقع اون شاگردان بامود اون ورجه² و اون شروع بوکود اوشان تعليم دتن و بوگوفت: ³ «خوش به حال کسانی کی روح جه فقيرد، چون آسمان ملکوت اوشان شينه. ⁴ خوش به حال ماتم زده يان، چون اوشان آرام بهد. ⁵ خوش به حال فروتنان، چون کی اوشان زمین وارث بهد. ⁶ خوش به حال کسانی کی عدالت ره تشنه و وبشتايد، چون اوشان سينتر بود. ⁷ خوش به حال اوشانی کی رحم کوند، چون اوشان رحم بهه. ⁸ خوش به حال پاک ديلان، چون اوشان خدای دیند. ⁹ خوش به حال کسانی کی صلح کوند، چون اوشان خدا زاکان دخاذ بهد. ¹⁰ خوش به حال کسانی کی عدالت و سی زحمت دیند، چون آسمان ملکوت اوشان شينه. ¹¹ خوش به حال شومآن، اونموقعی کی مردم می و سی شمره فحش بدد و اذیت بوکوند، و می و سی شمره افترا بزند و بر علیه شومآن دوروغ بوگويد. ¹² خوشحال ببید و شادی بوکونید، چون شیمی اجر آسمان میان عظیمه، بدانید کی پیغمبرای قبلی ی، هطو اذیت بوکودد.

نور و نمک

¹³ شومآن آ جهان نمکید. اگر نمک فاسد بیه، چوطو شه دوباره اون نمکی کودان؟ د هیج مصرفی تتره جز آنکی فیشاده بیه و اون پامال کوند. ¹⁴ شومآن آ جهان نورید، شهری کی ایته تبه رو چاکوده بیه ی نشه جیگا دتن. ¹⁵ و چراغ روشن نوکوند تا پیاله جیر بند، بلکه اون چراغدان رو نهد تا همه کسانی کی خانه دورون ایستد نور بتابانه. ¹⁶ شیمی نورم و آستی هطو مردم رو بتاوه تا شیمی اعمال دوروست، ببیدند، و شیمی پتر آسمانی ی تمجید بوکوند.

عهد عتیق اعتبار

¹⁷ فکر نوکونید باموم تا تورات و انبیاء نوشته یان باطل کونم، ناموم باطل کونم بلکه باموم تا تومام کونم. ¹⁸ شمره گویم یقین بدانید تا آسمان و زمین برجاید، هیچموقع ایته همزه یا نقطه تورات جه از میان نبشه تا همه ته انجام بیه. ¹⁹ پس هر کس حتی ایته از کوچی ترین احکام بیشکینه و مردم اطو تعلیم بده، آسمان ملکوت میان کمترین حساب یه، ولی هر کی بجا باوره و دیگرانم تعلیم بده، آسمان ملکوت دورون پیله کس دخاذ یه. ²⁰ شمره گویم تا بدانید، تا شیمی دوروستکاری، فریسیان و یهود ملایان دوروستکاری جه وبشتر نیه، هیچموقع نتانید آسمان ملکوت بودورون بیشید.

خشم

²¹ بیشاؤسته اید کی قدیم مردمان بوگوفته بوئسته بو؛ "قتل نوکون" و هر کی قتل بوکونه محکوم یه، ²² ولی من شمره گویم هر کس هطو هچین نسبت به خو برار عصبانی بیه محکوم یه، و هر کی خو برار "کوذن" دخانه و آستی اون بوبورد دادگاه، و اگر "احمق" دخانه آتشی جهنم مستحقه. ²³ پس اگر تی قربانی ی بوری قربانگاه و اوئی تره بخاطر آیه کی تی برار تی گردن حق داره، ²⁴ تی قربانی ی قربانگاه میان بن و بوشون اول تی برار مژه صلح بوکون و بعد بیا تی قربانی ی تقدیم بوکون. ²⁵ هر کس تی جه شکایه، وختی هنوز راه میان ایستایی اون آمره صلح بوکون، نوکونه تره بوبوره قاضی ورجه و اونم تره قاده مامور دس و مامور تره تاؤاده زندان، ²⁶ یقین بدان کی تا دینار آخر فاندی، هیچموقع اوئی جه آزاد نیی.

شهوت

²⁷ بیشاؤسته اید کی بوگوفته بوئسته "زنا نوکون" ²⁸ ولی من شمره گویم هر وخت مردی از روی شهوت زنی ی نظر تاؤاده، هو لحظه خو دیل میان اون آمره زنا بوکوده. ²⁹ پس اگر تی راست چوم تی گومراهی ی باعث یه، اون بیرون باور و فیشان، تره بهتره کی عضوی تی بدن جه ناقص یه تا آنکی تی تمام بدن جهنم میان تاؤاده بیه. ³⁰ اگر تی راست دس تره گومراه کونه، اون و اوین و تی جه دور کون، چون تره بهتره کی عضوی تی بدن جه ناقص بیه تا آنکی کل تی بدن جهنم میان تاؤاده بیه.

طلاق

³¹ و بوگوفته بوئسته "هر کس خو زن طلاق دهه، و آستی اون طلاق نامه ایی قاده. ³² ولی من شمره گویم؛ هر کس به غیر زناکاری، خو زن جه سیوا ی باعث بوئسته اون زناکار بیه، و هر کسم اون زن آمره ازدواج بوکونه زنا بوکوده.

قسَم

³³ باز بيشتاؤسته ايد کي قدیم مردمان بوگوفته بوئسته "قسم دوروغ نوخور و هر قسمی کي به نام خدا بوخورده ایی عمل بوکون"
³⁴ ولی من گویم؛ هیچموقع قسم نوخور، نه آسمان چون خدا تخت پادشاهی، ³⁵ و نه زمین کي اون پا جیر گُرسیه، و نه اورشلیم، کي اون
 پیلدانه پادشاه شَهره. ³⁶ تی خودت سر هم قسم نوخور، چون نتأنی ایته موئ سیاہ یا سفید کونی. ³⁷ بلکی شیمی بله، بله، و شیمی نه، نه
 بیبه، ویشتر از آن شیطان جه یه.

انتقام

³⁸ بيشتاؤسته ايد کي بوگوفته بوئسته "چوم عوض چوم و دندان عوض دندان" ³⁹ ولی من شمره گویم کسی ئ کي تره بدی کونه، بدی
 نوکون، اگر کسی تی صورت راست طرف سیلی بره تی صورت اوطرفم اون طرف واگردان. ⁴⁰ و اگر کسی خایه تی مره دعوا بوکونه
 و تی قبائ تی جه قأگیره، تی عبايم اون قادن، ⁴¹ هر وخت کسی تره مجبور بوکود یک مایل اون آمره بیشی تو دو مایل بوشون. ⁴² کسی
 کي تی جه چیزی خایه اون ببخش، و کسی کي تی جه قرض خایه تی روئ وانگردان.

دوश्منان محبت کودان

⁴³ بيشتاؤسته ايد کي بوگوفته بوئسته "تی همساده ئ محبت بوکون و تی دوश्من مره دوश्من بوبون" ⁴⁴ ولی من شمره گویم خودتان
 دوश्منان محبت بوکونید و کسان کي شمره لعنت کونید ره برکت بخائید و اوشان کي شیمی جه نفرت دارد خوبی بوکونید و هر کي
 شمره فحش بده و آزار برساند اون ره دعای خیر بوکونید. ⁴⁵ تا اَطو شیمی پئر ره کي آسمان میان ایسه رای ببید، چون اون خو
 آفتاب بدان و خوبان رو پکسان تابانه و خو باران دوروستکاران و ظالمان رو وارانه. ⁴⁶ اگر فقط کسی ئ محبت بوکونید کي شمره
 محبت کونه چی آجری دأرید؟ آیا باجگیرانم ه کاره نوکوند؟ ⁴⁷ اگر فقط شیمی دوستان سلام بوگوئید، دیگران جه چی برتری ایی دأرید؟
 آیا باجگیرانم ه کاره نوکوند؟ ⁴⁸ پس شومان کامل ببید، هوطوی کي شیمی پئر آسمانی کامله.

صدقہ قادن

¹مراقب ببید کی کارہای خوب دیگرانِ ورچہ انجام ندید تا شمرہ ببیدند، وگرنہ شیمی پٹر ورچہ کی آسمان میان ایسہ ہیج آجری تَربید۔² پس ہر وخت صدقہ قادی ہمہ جا شیپور نزن، ہون کاری کی ریاکارانِ کنیسہ یان و بازاران میان کوند تا مردم اوشان احترام بند۔ یقین بدانید اوشان آجری کی وستی خدا جہ فاکیرد مردم جہ فاکیفته دآرد۔³ ولی تو، وختی صدقہ فادی تی چپ دس از اونچی کی راست دس کونہ خبردار نیبہ۔⁴ تی صدقہ قادی جہ کسی خبردار نیبہ، و پٹری کی ہمہ چتہ دینہ، ترہ آشکارا آجر فادہ۔⁵ وختی دوعا کونی ریاکاران مَانسٹان نوبون کی دوس دآرد کنیسہ یان دورون و کوچہ یان میان پُئسد و دوعا بوکوند تا مردم اوشان ببیدند، شمرہ گویم یقین بدانید اوشان آجری کی وستی خدا جہ فاکیرد مردم جہ فاکیفته دآرد۔⁶ ولی تو ہر وخت دوعا کونی، بوشون تی اُناق دورون و در دود، و تی پٹر حضور کی نتانی ببینی دوعا بوکون، و پٹری کی ہمہ چتہ دینہ، ترہ آشکارا آجر فادہ۔⁷ دعا موقع بُت پرستان مَانسٹان وردهای بی معنی نَخانید، اوشان خیال کوند تکرار زیادِ آمرہ اوشان دوعا مُستجاب پہ۔⁸ شوَمَآن اوشان مَانسٹان ببید، چون شیمی پٹر قبل آنکی اون جہ بخانید شیمی احتیاجات دآنہ۔⁹ پس شوَمَآن آطو دوعا بوکونید: «ای آمی پٹر کی آسمان میان ایستایی، تی نام مُقدس بیبہ۔¹⁰ تی ملکوت برقرار بیبہ۔ تی ارادہ، هوطو کی آسمان میان انجام پھ زمین رو ہم انجام بیگیرہ۔¹¹ آمی امروز نانِ آمرہ قادن،¹² و آمی گوناہانِ بخش، چون اَمَآتَم کسای کی آمرہ بدی بوکودد بخشیم۔¹³ و آمرہ آزمایش میان ناور، بلکی شریر جہ خلاصی بدن، چون ملکوت و قوّت و جلال، تا آبادالآباد تی شینہ، آمین۔¹⁴ چون اگر مردم خطایانِ بخشید، شیمی پٹر آسمانی ہم شمرہ بخشہ۔¹⁵ ولی اگر شوَمَآن مردم نبخشید، شیمی پٹر آسمانی ہم شمرہ نبخشہ۔¹⁶ وختی روزہ گیرید، ریاکاران مَانسٹان بداخلاق ببید، چون اوشان خوشان قیافہ ئ وَاگر دآند تا مردم بفہماند کی روزہ دآرد۔ یقین بدانید کی اوشان خوشان آجر فاکیفته دآرد۔¹⁷ ولی تو وختی روزہ گیری، تی ستر روغن و آسین و تی صورت بوشور¹⁸ تا تی روزہ داری مردم ورچہ آشکار نیبہ، بلکی فقط تی پٹر حضور کی نتانی ببینی، و اون پٹری کی ہمہ چتہ دینہ، ترہ آشکارا آجر فادہ۔

گنج آسمان میان

¹⁹شیمی ثروت زمین رو ذخیرہ نوکونید، جایی کی بیڈ و یا موران زنہ، و دوزدانِ تونل زند و اون دوزآند۔²⁰ بلکی شیمی گنجان، عالم بوچر، یعنی جایی کی بیڈ یا مورانِ زنہ، و دوزدانِ نتاند تونل بزند و اوشان بودوزآند ذخیرہ بوکونید۔²¹ چون ہر جایی کی تی گنج تھہ، تی دیل و فکرم ہوئ تھہ۔²² چوم، بدنِ چراغہ، پس ہر موقع تی چوم سالم بیبہ، تی تومام وجود روشنہ۔²³ ولی اگر تی چوم فاسد بیبہ، تی تومام بدن تاریکہ۔ پس اگر نوری کی تی دورون تھہ تاریک بیبہ، چی تاریکی عطیمی۔²⁴ ہیچکس نتانہ دو تہ آریاب خدمت بوکونہ، چون یا اولی جہ نفرت دآرہ و دومی ئ دوس دآرہ، یا ایتہ ئ دوچوکہ و اوئ تہ ئ حقیر دآنہ، نتانید ہم خدا بندہ ببید ہم پول بندہ۔

زندگی بدون نگرانی

²⁵پس شمرہ گویم شیمی زندگی وسی غصہ نوخورد کی چی بوخوریڈ، یا شیمی بدن غصہ ئ کی چی دوکونید، آیا زندگی، خوراکِ جہ، و بدن لباسِ جہ مُہمتر نیبہ؟²⁶ پرندہ یان فاندرد، نہ کاردہ نہ ِرو کوند و نہ انباران دورون ذخیرہ کوند، ولی شیمی پٹر آسمانی اوشان روزی ئ فادہ۔ مگر شیمی ارزش اوشان جہ خیلی ویشتر نیبہ؟²⁷ کِی تہ جی شوَمَآن تانہ غصہ خوردانِ آمرہ ایٹہ ساعت خو عمر زیادہ کونہ؟²⁸ چرہ لباسِ رہ غصہ خورید؟ صحرا سوسنات فاندرد چوطو ژشد کوند، نہ زحمت کشد نہ چیزی بافد۔²⁹ ولی شمرہ گویم بدانید کی سلیمان پادشاہ اون ہمہ شکوہ و جلالِ آمرہ ہیچموقع لباسی دونکود کی آ سوسنات مَانسٹان قشنگ بیبہ۔³⁰ پس اگر خدا، صحرا علف کی امروز تھہ و فردا تنور دورون تاوآدہ پہ ئ آطو قشنگ پوشانہ، ای کم ایمانانِ آیا شمرہ خیلی بہتر نوپوشانہ؟³¹ پس غصہ نوخورد و نوگوئید کی چی بوخوریم و چی دوکونیم؟³² چون بُت پرستان آ چیزانِ دونبال ایستاد، ولی شیمی پٹر آسمانی دآنہ کی شوَمَآن ہمہ آ چیزانِ احتیاج دآرید۔³³ شوَمَآن اول خدا ملکوت و اون عدالتِ دونبال پُئسید، اونموقع ہمہ آ چیزانِ شمرہ فادہ پھہ۔³⁴ پس فردا غصہ ئ نوخورد، فردا غصہ فردا شینہ، امروز گرفتاری امروز رہ وسته۔

دیگران محکوم نوکونید

¹ داوری نوکونید تا شمره داوری نوکوند. ² چون هوطوی کی دیگران داوری کونید، شمره داوری کوند و هر پیمانہ ایی آمره کی قادید، هون پیمانہ آمره عوض گیرید. ³ چوطوبه کی ایته کوچی سیخ تی برار چوم دورون دینی، ولی هون پیلہ کی چوب تی چوم دورون نیدینی؟ ⁴ چوطو تانی تی برار بوگوی؛ "واہال سیخ تی چوم جہ بیرون باورم" ولی خودت چوم دورون چوب داری؟ ⁵ ای آدم رباکار، اول چوب تی خودت چوم جہ بیرون باور، اونموقع بهتر تانی بیدینی تا سیخ تی برار چوم جہ بیرون باوری. ⁶ اونچی کی مقدسه ئ سگان قانید و خودتان مرواریدان خوکان جولو تانوادید، نوکونه اوشان پامال کوند و واگردد شمره پازہ کوند.

بخانید، بگردید، بوکونید

⁷ بخانید کی شمره قاده یه، بگردید کی پیدا کونید، بوکونید کی در شیمی رو باره یه. ⁸ چون هر کی بخایه بدس آورہ، و هر کی بگرده پیدا کونه، و هر کی بوکوبه در اون ره باره یه. ⁹ کیسه شیمی میان کی اون رای اون جہ نان بخایه و اون خو زائ سنگ قاده؟ ¹⁰ یا ماهی بخایه اون لانتی فاده؟ ¹¹ پس شومان کی اطلو گوناہکارید دانید کی واستی خودتان زاکان چیزای خوب فادید، چقدر ویشتر شیمی پتر کی آسمان میان ایسه اوشانی ئ کی اون جہ بخاید چیزهای خوب قاده. ¹² پس مردم مَره هوطوی رفتار بوکونید کی دوس دارید شیمی آمره رفتار بوکوند. چون تورات و انبیا نوشته یان خلاصه هن یه.

راه حیات ابدی

¹³ در تنگی جہ بودورون بانید، چون اون دری کی پیلدانه یه و راهی کی پهنه، راهی ایسه کی شیه هلاکت طرف، و کسان کی اون در بودورون شد زیاد. ¹⁴ ولی اون دری کی تنگه، و اون راهی کی سخته، حیات جاودان قارسه و کسان کی اون پیدا کوند کم.

درخت و اون میوه

¹⁵ پیغمبرای دوروغین جہ دوری بوکونید، اوشان گوسفند لباس دورون شیمی ورجه آید، ولی باطن جہ گرگ درنده ید. ¹⁶ اوشان اوشان اعمال جہ تانید بشتاسید. آیا انگور خار جہ و آنجیر سیخ جہ چید؟ ¹⁷ و هطو هم درخت خوب میوه خوب آورہ و درخت بد، میوه بد. ¹⁸ درخت خوب نتانه میوه بد باورہ، و درخت بد هم نتانه میوه خوب باورہ. ¹⁹ درختایی کی میوه بد آورد و اویند و تاوآدد آتش دورون. ²⁰ پس شومان پیغمبرای دوروغین اوشان میوه یان جہ تانید بشتاسید. ²¹ فکر نوکونید هر کی مَره "خداوندا، خداوندا" دخانه آسمان ملکوت بودورون شیه، بلکی کسی تانه کی می پتر آسمانی اراده ئ انجام بده. ²² وختی اون روز برسه، خیلان مَره گوید؛ "خداوندا، خداوندا، آیا به تی نام نبوت نوکودیم؟ آیا تی نام آمره دیوان اخراج نوکودیم؟ آیا به تی نام معجزات زیادی انجام ندائیم؟" ²³ اونموقع منم واضح اوشان گویم؛ "من اصلاً شمره نشناسم، می جہ دور بید ای بدکاران."

معمار عاقل معمار نادان

²⁴ پس هر کی می حرفان بشتاوه و اوشان عمل بوکونه، اون آدم عاقلی ئ مانه کی خو خانه ئ سنگ رو چاکود، ²⁵ هر چی باران بوارست و سیل راه دکفت و باد بامو و اون خانه ئ زور باورد، اون خانه خراب نوبوست چون سنگ رو چاکوده بوسته بو. ²⁶ و هر کی می حرفان بشتاوه و اوشان عمل نوکونه، اون آدم نادانی ئ مانه کی خو خانه ئ فورشی رو چاکود. ²⁷ باران بوارست، سیل راه دکفت و باد بامو و اون خانه ئ زور باورد، و خانه فوکوردست و چی خرابی عظیمی به بار باورد. ²⁸ وختی عیسی حرفان تومام بوست، مردم اون تعالیم جہ تعجب بوکوده بود، ²⁹ چون اقتدار آمره تعلیم دئه نه یهود ملایان مانستان.

مرد جذامی شفا

¹ وختی عیسی کوه جِه بیجیر بامو، جمعیت زیادی اَوَن دُونبال راه دکفتد. ² آ موقع، ایته جذامی اَوَن نزدیک بوسٹ و اَوَن پا جیر بکفت و بوگوفت: «ای آقا، اگر بخایی تائی مَرَه پاک کونی.» ³ عیسی خو دَس اَوَن رو بته و بوگوفت: «البته کی خایم، پاک بون» و فوری اَوَن مرد خو جذام جِه شفا پیدا کود. ⁴ اونموقع عیسی اَوَن بوگوفت: «کسی ئ چیزی نوگو، بوشون کاهن ورجه تره نیشان بدن و اَوَن هدیه ای کی موسی شریعت آمر بوکوده تقدیم بوکون، تا اوشان ره شهادتی بیبه کی شفا پیدا کوده ای.» ⁵ وختی عیسی شهر کفرناحوم بودورون بوشو ایته آفسر رومی بامو جولو و التماس آمره اَوَن بوگوفت: ⁶ «ای آقا، می غلام فلج بوئسته و خانه دورون خوفته و درد کیشه.» ⁷ عیسی اَوَن بوگوفت: «من ایم و اَوَن شفا دهم» ⁸ ولی اَوَن افسر جواب بده: «ای آقا، من لایق اَوَن نییم کی تو بایی می سفی جیر، فقط چیزی بوگو تا می خادم شفا پیدا کونه.» ⁹ چون من خودمم مأمورم، و سربازانی می زیر دس ایستد، وختی ایته ئ گویم بوشون، بیبه، و دیگری ئ گویم بیا، آیه، و می غلام گویم "آ کار بوکون" کونه.» ¹⁰ عیسی وختی اَوَن حرفان بیشتاوست تعجب بوکود و خو همراهان بوگوفت: «شمتره گویم، من آجور ایمان اسرائیل میانم نیدم.» ¹¹ و شمتره گویم خلیان از شرق و غرب آیده و ابراهیم و اسحاق و یعقوب آمره آسمان ملکوت دورون ایته سفره سر نیشیند ¹² ولی آ پادشاهی زاکان بیرون تاریکی میان تاوآده بهد، جایی کی گریه و فشار دندان تهه.» ¹³ بعد وَاگردست اَوَن آفسر بوگوفت: «بوشو، مطابق تی ایمان تره قاده بیبه.» هو لحظه اَوَن غلام شفا پیدا کود.

پطرس زن مار شفا

¹⁴ وختی عیسی بوشو پطرس خانه، اَوَن زن مار بیده کی تب بوکوده و رختخواب خوفته. ¹⁵ وختی عیسی اَوَن دَس بیگفت، اَوَن تب قطع بوسٹ و ویریشٹ و شروع بوکود پذیرایی کودان. ¹⁶ غروب دم ره، خیلی از دیوانه یان اَوَن ورجه باورد و اَوَن ایته کلمه آمره دیوان بیرون تاوآده و همه مریضان شفا بده. ¹⁷ و اَطو اونچی کی إشعیای نبی بوگوفته بو انجام بوئست کی: «اَوَن آمی ضَعْفان بیگفت و آمی مَرَضان اوساد.»

عیسی پیروی قیمت

¹⁸ وختی عیسی اَوَن جمعیتی کی اَوَن دور جمع بوسه بده بیده خو شاگردان دستور بده تا بوشود دریاچه اوطرف. ¹⁹ اونموقع ایته از یهود مُلایان پیش بامو و اَوَن بوگوفت: «ای اُستاد، هر جا پیشی تره پیروی کونم.» ²⁰ عیسی اَوَن جواب بده: «روباانم خوشان ره سوراخ دآرد و برنده یان خوشان ره لانه، ولی انسان پسر جایی تره کی خو ستر بنه.» ²¹ ایته دیگر از اَوَن شاگردان اَوَن بوگوفت: «ای آقا، وَاَهال اول بوشوم می پتر دفن کونم.» ²² عیسی اَوَن بوگوفت: «مَرَه پیروی بوکون و وَاَهال مُرده یان، خوشان مُرده یان دفن کوند.»

توفان آرام کودان

²³ اونموقع عیسی فایق سواز بوسٹ و اَوَن شاگردان اَوَن دُونبال بامود. ²⁴ ایمرتبه دریا کولاک بوئست، جوری موج رته کی آب آمویه فایق دورون، ولی عیسی خوفته بو. ²⁵ شاگردان بامود اَوَن بیدار کودد و بوگوفت: «ای اُستاد، آمی داد قارس، غرق بوستان دریم.» ²⁶ عیسی جواب بده: «ای کم ایمانان، چره اقدر ترسه ئید؟» و بعد ویریشٹ و باد و دریای تشر بَره، و دریا کاملاً آرام بوسٹ. ²⁷ شاگردان کی ترسه بود همدیگر گوفت: «آ د کیسه کی باد و دریا هم اَوَن جِه فرمان بورد.»

دو ته مرد دیوانه شفا

²⁸ وختی عیسی سرزمین جَدَریان فارسه کی دریا اوطرف تهه بو، دو ته دیوانه ئ بیده کی قبران جِه بیرون بامود و اَوَن بر بوخورد، اوشان به حدی وحشی بود کی هیچکس جرأت نوکوده اَوَره رد په. ²⁹ اَوَن دو نفر تا عیسی ئ بیدد فریاد آمره بوگوفت: «ای خدا پسر، آمی آمره چی کار داری؟ آیا بامویی تا آمره زودتر از وخت عذاب بدی؟» ³⁰ اَوَن محل جِه ایچه دورتر، ایته گله خوک چرا کودان دوبو. ³¹ دیوان عیسی جِه خواهش بوکودد و بوگوفت: «اگر خایی آمره بیرون تاوآدی، آمره اوسه کون اَوَن خوکان دورون.» ³² عیسی بوگوفت: «بیشید» پس اوشان بیرون بامود و بوشود خوکان دورون. هو لحظه همه خوکان ته بوخر جِه هجوم بوورد دریا طرف و دکفتد دریا میان و هلاک بوئستد. ³³ خوک بانان فرار بوکودد بوشود شهز و همه چیزایی کی اتفاق دکفته بوئ، و اَوَن دیوانه یان ماجرای مردم ره نقل بوکودد. ³⁴ و همه شهر مردمان بامود تا عیسی ئ بیدند، وختی اَوَن بیدد التماس بوکودد کی اوشان منطقه جِه بیبه.

فلج مردای شفا

¹ پس عیسی قایق سوار بوس و بوشو دریا اوطرف خودش شهر. ² موقع چن نفر ایته فلج کی تُشک رو خفته بو باوردن اوین ورجه. وختی عیسی اوشان ایمان بیده، اون فلج بوگوفت: «رأی جان، غصه نوخور، تی گوناهاښ بېخشه بوئست.» ³ بعضی از یهود ملایان کی اوچ ایسه بود خوشان دیل ميان بوگوفت: «آ مرد کُفر گوشتان دره.» ⁴ عیسی اوشان فکر بخاد و بوگوفت: «چره آجور فکرای فاسده شیمی دیل دورون راه دهید؟ ک ی ته آسانتره، آنکی "تی گوناهاښ بېخشه بوئست" یا آنکی "ویریز و راه بوشون"؟ ⁵ ولی هسه شمزه ثابت کونم کی انسان پسر قدرت دآره کی زمین رو گوناهاښ بېخشه.» اونموقع عیسی واگردست اون فلج بوگوفت: «ویریز تی رختخواب جمع کون و بوشون بخانه.» ⁷ هو لحظه اون مرد ویریش و بوشو خانه طرف. ⁸ مردم وختی آ اتفاق بید، بترسد و خدای کی آجور قدرت انسان قاده دآره ئ شکر بوکودد.

مئی دعوت

⁹ عیسی از اوچ بوشو و راه میان مردی ئ بیده کی "مئی" نام داشته و خو محل کار یعنی باجگاه جه نیشته بو. عیسی اون بوگوفت: «می دونبال بیا.» مئی هو لحظه ویریش و اون دونبال راه دکفت. ¹⁰ وختی عیسی اون خانه دورون سفره دور نیشته بو، خیلی از باجگیران و گوناهاکارانم بامود و عیسی و اون شاگردان آمره سفره دور بینشند. ¹¹ وختی فریسیان آن بید، اون شاگردان بوگوفت: «چره شیمی استاد باجگیران و گوناهاکاران مژه غذا خوره؟» ¹² وختی عیسی اوشان حرفان بیشتاوست بوگوفت: «مریضان طبیب احتیاج دآرد نه سالمان. ¹³ بیشید و آ کلام معنی ئ بفهمید؛ "من رحمت خایم نه قربانی" چون من ناموم تا دوروستکاران توبه ره دعوت بوکونم، بلکه گوناهاکاران.»

سوال درباره روزه

¹⁴ ایته روز یحیی شاگردان عیسی ورجه بامود و بوگوفت: «چره امان و فریسیان روزه گیریم ولی تی شاگردان نیگیرد؟» ¹⁵ عیسی اوشان بوگوفت: «آیا انتظار دآرید داماد دستان وختی داماد اوشان آمره ایسه عزاداری بوکوند؟ روزی فارسه کی داماد اوشان جه بیگفته یه، اون موقع روزه گیرد.» ¹⁶ هیچکس کهنه لباس تازه پارچه آمره وصله نوکونه، چون وصله آب شیه و سیوای یه، و پارگی، اول جه هم بدتر یه. ¹⁷ تازه شراب کهنه مشک دورون دونکوند، وگرنه مشک پاره یه، و هم شراب فیوه و هم مشک جی میان شیه. تازه شراب و آستی تازه مشک دورون دوکودن تا هر دو ته محفوظ بماند.»

رئیس کنیسه دختر و زن مبتلا به خونریزی

¹⁸ عیسی حرف هنوز تومام نبوسته کی ایته از کنیسه رئیسان بامو و اون تعظیم بوکود و بوگوفت: «می دختر هسه بمرد، ولی بیا و تی دس اون رو بن کی زنده یه.» ¹⁹ عیسی و اون شاگردان ویریشند و اون مردای دونبال راه دکفت. ²⁰ موقع زنی کی دوازده سال بو خونریزی ئ مبتلا بو اون دونبال بامو، و عیسی ردا گوشه ئ دس بره، ²¹ چون خودش ورجه فکر بوکوده بو کی: «اگر بتانم فقط اون ردا گوشه ئ دس بزنم شفا پیدا کونم.» ²² عیسی واگردست و اون فاندست و بوگوفت: «ای دختر، خاطر جمع بویون، چون تی ایمان تره شفا بده.» هو لحظه اون زن شفا پیدا کود. ²³ وختی عیسی فارسه کنیسه رئیس خانه، بیده کی نوحه خوانان خاندان درد و مردمم گریه زاری کوند. ²⁴ اون اوشان بوگوفت: «همه بیشید بیرون، اون دختر نمرده دآره بلکه خفته.» ولی اوشان آ حرف و سی اوچ خنده گیفتد. ²⁵ وختی همه بوشود بیرون، عیسی بوشو اتاق دورون و اون دختر دس بیگفت، و اون ویریش. ²⁶ آ معجزه خبر همه اون مناطق میان پخش بوست.

دو ته کور و ایته لال شفا

²⁷ وختی عیسی اون خانه جه بیرون بامو و شونون دبو، دو ته کور فریاد کونان اون دونبال راه دکفتد. اوشان گوشتد: «ای داود پسر، آمره رحم بوکون.» ²⁸ وختی عیسی بوشو خانه ای دورون کی زندگی کوده، اون دو ته کور هم بامود اون ورجه. عیسی اوشان جه واورسه: «آیا ایمان دآرید کی من تانم آ کار انجام بدم؟» بوگوفت: «بله آقا ایمان دآریم.» ²⁹ پس عیسی اوشان چوم دس بته و بوگوفت: «مطابق شیمی ایمان شمزه انجام بیه» ³⁰ و اوشان چومان باز بوست، عیسی اوشان تاکید بوکود و بوگوفت: «کسی ئ چیزی نوگوئید.» ³¹ ولی اوشان بوشود بیرون و هر کیه فارسد بوگوفت. ³² وختی اون دو نفر بوشد بیرون، ایته دیوانه ئ باوردن عیسی ورجه کی لال بو. ³³ عیسی اوچ دیو بیرون کود و اون زبان باز بوست. مردم همه تعجب بوکودد و بوگوفت: «اسرائیل میان تا هسه کسی آن مانسان نیده دآره.» ³⁴ ولی فریسیان بوگوفت: «دیوان رئیس یاری آمره، تانه دیوان بیرون تاوآده.»

کارگران کمد

³⁵ عیسی همه شهران و دهاتان گردسته و اوشان کنیسه یان دورون تعلیم دئه و ملکوت بشارت موعظه کوده، و مردم هر درد و مرض
 جه شفا دئه. ³⁶ وختی جمعیت زیادی ئ بیده اون دیل اوشان ره بوسوخت، چون گوسفندان بی چوپان مانستأن پریشان حال پراکنده
 بود. ³⁷ اونموقع خو شاگردان بوگوفت: «محصول زیاده ولی کارگر کم، ³⁸ پس صاحب محصول جه بخائید تا خو محصول جمع کودان ره
 کارگر اوسته کونه.»

دوازده شاگرد انتخاب

¹اونموقع عیسی دوازده شاگرد خو ورجه دَخاد و اوشان اقتدار بده تا ارواح پليد بيرون تاوآدد، و هر درد و مرضی ټ شفا بد. ²اون دوازده رسول نام آنه؛ شمعون معروف به بطرس و اوين برار آندرياس، يعقوب زبدي پسر و اوين برار يوحنا. ³فيلپس و برتولما، توما و متاي باجگر، يعقوب خلی پسر و یدی، ⁴شمعون غيور و يهوداي اسخريوطی کی آخسر عیسی ټ دشمن دس تسليم بوکود. ⁵عیسی آ دوازده نفر اوسه کود مأموریت و اوشان بوگوفت: «سرزمینهای غیر یهودی چه رد نیبید و سامریان شهران بودورون نیشید، ⁶بلکی فقط قوم اسرائیل ورجه کی خدا گوچه بوسته گوسفندان بیشید. ⁷وختی شوئون درید آ پیغام اعلام بوکونید کی آسمان ملکوت نزدیکه. ⁸مریضان شفا بدید، جذامیان پاک کونید، مُرده یان زنده کونید، دیوان بیرون تاوآدید، مُفت فاکفته ایڈ مُفت فادید. ⁹طلا نقره و یا سکه میسی خودتان آمره اونستأنید. ¹⁰حتی کوله بار یا پیرهن اضافی و کفش و عصای اضافی هم اونستأنید. چون کارگر خودش خوراک مُستحقه. ¹¹هر شهر و روستایی کی شید، واورسید کی او ټ آدم با لیاقت کیسه، اون خانه دورون یئسید تا از او ټ بیشید. ¹²وختی خانه ای ټ بودورون شید سلام بوگوئید. ¹³اگر اون خانواده لیاقت بدآرد شیمی سلام اوشان رو قرار گیره، و اگر لیاقت ندآرد، شیمی سلام شمره وَاگرده. ¹⁴هر کی شمره قبول نوکونه یا شیمی حرفان گوش نوکونه، وختی اون خانه یا اون شهر چه شوئون درید شیمی پا خاک فلاشانید. ¹⁵یقین بدآنید روز قیامت، شهرای سدوم و عموره وضع اون شهر چه بهتره. ¹⁶من شمره گوسفندان مأنستأن اوسه کونم گرگان ميان، پس لانتی مأنستأن شیمی خواس جمع بیبه، و کبوتر مأنستأن بی آزار بیبید. ¹⁷ولی مراقب بیبید، چون مردم شمره گیرد و محاکمه کوند و کنیسه یان دورون شمره شلاق زند. ¹⁸و شمره می وسی بورد پادشاهان و فرمانروایان ورجه، آن فرصتی ایسه تا اوشان جولو و قومهای بیگانه جولو شهادت بدید. ¹⁹وختی شمره گیرد پریشان نیبید کی چوطو، یا چی وُاستی بوگوئید، چون هون لحظه شمره غطا په کی چی بوگوئید. ²⁰چون آن شوخان نیبید کی گوئید، بلکی شیمی پتر آسمانی روجه کی بواسطه شوخان گب زنه. ²¹برار برار و پتر زان مرگ تسلیم کونه، و زاکان بر علیه خوشان پتر و مار ویریزد و اوشان کوشد. ²²و می نام وسی، همه مردم شیمی چه نفرت پیدا کوند، ولی هر کی تا آخر صبر بوکونه نجات پیدا کونه. ²³هر وخت شمره شهری دورون اذیت کوند، فرار بوکونید ایته شهر دیگر، شمره گویم یقین بدآنید قبل آنکی بتانید همه شهرای اسرائیل بیشید انسان پسر آیه. ²⁴استاد خو شاگرد چه پيله تر نیبه و غلام خو آرباب چه. ²⁵شاگرد خایه خو استاد مأنستأن بیبه و غلام خایه خو آرباب مقام فارسه، پس اگر خانه رئیس "بغلزبول" دَخاد، خانه باقی آدمان چی دَخاند؟ ²⁶اوشان چه نترسید، هیچ چیز مخفی نیبه کی آشکار نیبه، و هیچ چیز پوشیده ایی کی معلوم نیبه. ²⁷اونچی کی تاریکی میان شمره گویم روشنایی میان بوگوئید و اونچی کی خلوتی شیمی گوش دورون بوگوفته بوئست، بامان جر فریاد بزیند. ²⁸کسانی چه نترسید کی فقط تاند جسم بوکوشد و روح نتاند صدمه بزند، اونی چه بترسید کی فادره هم جسم و هم روح جهنم دورون هلاک کونه. ²⁹آیا دو ته چیچینی ټ ایته بول سیاه آمره نوفرشد؟ ولی ایته از اوشانم بدون شیمی پتر آسمانی حکم به زمین نکفه. ³⁰شیمی سر مو، همه ته بیشمارده بوئسته. ³¹پس نترسید، چون شیمی ارزش خیلی ویشتر از هزاران چیچینی یه. ³²هر کس مردم ورجه اعلام بوکونه کی مَره ایمان دآره، منم می پتر آسمانی ورجه اعلام کونم کی او ټ می شینه. ³³ولی هر کس مردم ورجه بوگوبه مَره نشناسه، منم می پتر آسمانی ورجه گویم کی او ټ نشناسم. ³⁴گومان نوکونید باموم زمین رو صلح و آرامش باورم، نه، بلکی باموم تا شمشیر برقرار بوکونم. ³⁵من باموم تا پسر اون پتر چه، دختر اون مار چه و عروس اون مردمار چه سیوا ټ کونم، ³⁶جوری کی هر کس دشمن اون خانواده بو بود. ³⁷هر کی خو پتر یا مار ویشتر از من دوس بدآره می لایق نیبه، و هر کسم خو پسر یا خو دختر می چه ویشتر دوس بدآره می لایق نیبه. ³⁸هر کی خو صلیب اونستأنه و می دونبال تابه، می لایق نیبه. ³⁹هر کی بخایه خو جان حفظ بوکونه اون هلاک کونه و هر کس، خو جان می وسی از دس بده، اون بدس آوره. ⁴⁰هر کی شمره قبول بوکونه مَره قبول بوکوده، و کسی کی مَره قبول بوکوده، کسی کی مَره اوسه کوده ټ قبول بوکوده. ⁴¹هر کس ایته نبی ټ آن وسی کی نبی ایسه قبول بوکونه خودشم ایته نبی آجر بدس آوره، و هر کس ایته دوروستکار آن وسی کی دوروستکاره قبول بوکونه، خودشم ایته دوروستکار آجر فاکیره. ⁴²و هر کس آن کوچی کان، آن وسی کی می شاگرد ایته کاسه آب سرد فاده، شمره گویم یقین بدآنید اون کار بی اجر نمانه.

عیسی حرفان دربارۀ یحیی

¹ وختی عیسی آ دستوران خو شاگردان بدّه، اوی جِه رواټه بوسټ تا اوشان شهران ميانم موعظه بوکونه. ² وختی یحیی زندان دورون عیسی کاران خبر بيشتاوست، دو ته از خو شاگردان اون ورجه اوسه کود ³ تا اون جِه واورسد: «آیا تو هونی ایسی کی وُاستی بایه، یا وُاستی اینفر دیگر رَافا ینسیم؟» ⁴ عیسی اوشان جواب بدّه و بوگوفت: «بیشید و اونچی کی دینید و ایشتاوید یحیی ټ بوگوئید؛ ⁵ بوگوئید کوران چوم بازه بوسټه، لنگان راه شد و جذامیان پاک بوسټد، و کران ایشتاو و مُرده یان زنده بود، و فقیران بشارت دهد. ⁶ خوش به حال کسی کی مَره شک نوکونه.» ⁷ وختی یحیی شاگردان شوئون دوبود عیسی شروع بوکود دربارۀ یحیی حرف رَکن، اون مردمی کی اوی ايسه بوډه بوگوفت: «چی دین ره بوشو بید بیابان؟ آیا خاش لوله وُسی کی باډ دورون تکان خوره؟ ⁸ اگر نه، پس چی وُسی بوشو بید؟ آیا مردی دین ره کی لباس گرانقیمت دوکوده؟ ولی اوشانی کی لباسای گرانقیمت دوکوند پادشاهان کاخان دورون ایستاد. ⁹ پس شومان بوشو بید بیرون شهز تا چټه بیدینید؟ آیا ایته نبی ټه؟ بله شمَره گویم کی اون ایته نبی جِه هم پيله تره. ¹⁰ اون کسی ايسه کی کیتاب مقدس دربارۀ اون فرمایه: "هسته می رسول پیشتر از تو اوسه کونم، تا تی رَاۀ ټره بازه کونه." ¹¹ شمَره گویم یقین بدانید یحیی جِه پيله تر کسی دونیا میان نامو دَاره. ولی با آنحال خدا ملکوت دورون کوچی ترین شخص هم اون جِه پيله تره. ¹² یحیی تعمید دهنده موقع تا هسته، آسمان ملکوت هطو وسیع بوستان دره، ولی ظالمان اون هجوم آورد. ¹³ همه انبیاء و تورات، تا یحیی ظهور نبوت کودد. ¹⁴ اگر اشان قبول دَارید وُاستی شمَره بوگویم کی یحیی، هون الیاس کی وُاستی بایه. ¹⁵ هر کی گوش شنوا دَاره بيشتاوه. ¹⁶ ولی آ دوره زمانه مردم چټه تشبیه بوکونم؟ اوشان راکانی ټ مَاند کی کوچه یان سر نیشیند و خوشان رفیقان دُخاند و گوید: ¹⁷ شمَره نی برئیم رقص نوکودید، نوحه بخادیم سینه نَره ټید. ¹⁸ چون، وختی یحیی بامو نه خورده نه دوکوده، و همه گوفتد "دیوانه ټه" ¹⁹ انسان پسر بامو کی خوره، مردم گوید "بیدینید چی آدم پورخور و شراب خاره ایی ايسه، و گوناهاکاران و باجگیران رفق." ولی آ حکمت دوروستی ټ، اون اعمال نتیجه ثابت کونه.

شهرهایی کی ایمان تاورد سرزنش

²⁰ بعد عیسی شهرایی کی ویشتر اون معجزات اوی انجام بوُسته بو ولی توبه نوکوده بوډه سرزنش بوکود، اون بوگوفت: ²¹ «وای بر تو ای خورزین، وای بر تو ای پیت صیدا، چون معجزاتی کی شیمی میان ظاهر بوُست اگر صور و صیدون میان ظاهر بوسټه بو، خیلی وخت پیش پلاس دوکودد و خاکستر میان نیشند و توبه کودد. ²² ولی یقین بدانید روز قیامت ره صور و صیدون عاقبت شیمی جِه بهتره. ²³ ولی تو ای گفرناحوم کی سر به آسمان اوساده ایی، جهنم دورون سرنگون بیهی، چون اگر معجزاتی کی تی دورون انجام بوُست سدوم میان انجام بیگفته بو، اون شهز تا امروز باقی بو. ²⁴ ولی آن بدان روز قیامت ره شهر سدوم وضع تی جِه بهتره.»

آرامش وعده

²⁵ آن موقع عیسی دوعا بوکود و بوگوفت: «ای پتر، ای مالک آسمان و زمین، تره ستایش کونم کی آن اُمور کسانی جِه کی فکر کوند عاقلد جیگا بدّه ایی، و کسانی ره کی راکان مانستان ساده دیلد آشکار کودی. ²⁶ بله ای پتر، تی خواسته اُطو بو. ²⁷ پتر همه چټه مَره بیسُرده، و کسی پسر نشناسه جُز پتر، و کسی هم پتر نشناسه به غیر پسر و کسای کی پسر بخایه اون اوشان بشناسانه. ²⁸ باید می ورجه ای تمامی زحمتکشان و غصه داران، من شمَره آرامی بخشیم. ²⁹ می یوغ به گردن بیگیرید و می جِه تعلیم بیگیرید، چون من مهربان و فروتنم، و شیمی جان آرامی گیره. ³⁰ چون می یوغ راحت و می بار سُبک.

روز سبت صاحب

¹اون زمان عیسی روز سبت ره گندمزار جه رد بوستان دبو، و چون اون شاگردان ویشتا بو شروع بوکودد گندم خوشه یان چئن و اوشان خوردان. ²فریسیان آن بیدد و اون بوگوفتد: «بیدین، تی شاگردان کاری کوند کی روز سبت ره جایز نییه.» ³اون جواب بده: «مگر اونچی کی داود و اون یاران انجام بدو وختی کی ویشتا بو نئانده اید؟ ⁴کی چوطو بوشو خدا خانه دورون و نانهایی کی تقدیس بوئسته بوئ بوخورد، در حالی کی اون و اون یاران ره ممنوع بو و فقط کاهنان اجازه داشتند اون نان جه بوخورد. ⁵یا تورات دورون نئانده اید کی کاهنان با آنکی روز سبت ره معبد دورون سبت قانون ایشکنو ولی مقصر نیید؟ ⁶بدانید کسی آئ ایسته کی معبد جه پيله تره. ⁷اگر شومان آ گوفته معنی ئ درک بوکوده بید کی گوته، "رحمت خایم نه قربانی" هطو هچین بی گوناهاان محکوم نوکودید. ⁸چون انسان پسر روز سبت صاحب اختیارم ایسه.»

مرد علیل شفا

⁹بعد عیسی از اوئ بوشو ایته شهر دیگتر و بوشو ایته کنیسه دورون. ¹⁰اوئ مردی ئ بیده کی اون دس خوشک بوسته بو. فریسیان عیسی جه واورسد: «آیا روز سبت ره شفا دکن جایزه یا نه؟» اوشان آ سوال واورسد تا اون جه بهانه ایی بدس باورد و اون دستگیر بوکوند. ¹¹ولی عیسی اوشان بوگوفت: «ک ی ته از شومان ایته گوسفند بدآره، و روز سبت اون حیوان دکفه چاله دورون، اون نیگیره و بیرون تاوره؟ ¹²مگر انسان آرزو گوسفند جه ویشتر نییه؟ پس روز سبت ره خوبی کودان جایزه.» ¹³بعد عیسی اون مردای بوگوفت: «تی دس دراز کون.» اون خو دس دراز کود و اون دس، اون اوی ته دس ماستان سالم بوئست. ¹⁴فریسیان کنیسه جه بیرون بوشود، و جلسه بیگفتد کی چوطو عیسی ئ بیگیرد و بوکوشد.

خدا خادم

¹⁵وختی عیسی خبردار بوست، از اوئ بوشو، و خیلی از مردم اون دونبال راه دکفتد. اون اوشان مریضان شفا دئه، ¹⁶و اوشان قدغن کوده کی درباره اون معجزات کسی ئ چیزی نوگوید. ¹⁷تا آطو ایشعیای نبی پیشگوی انجام بیه کی فرمایه: ¹⁸«آن می بنده به کی اون انتخاب بوکودم، اون می محبوبه کی می جاو اون جه راضیه، می روح اون رو نهم و اون عدالت قومان اعلام کونه.» ¹⁹اون کسی مژه جنگ نوکونه و فریاد نزنه، و کسی اون صدای کوچه یان دورون نیشتاوه. ²⁰خم بوسته لوله ئ نیشکینه، و نیم سوزه فیتله ئ خاموش نوکونه، تا عدالت پیروز کونه. ²¹اون همه قومان ره مایه امید یهه.»

عیسی و بعلزبول

²²آن موقع دیوانه ایی ئ باوردد عیسی ورجه، اون کور و لال بو، عیسی اون شفا بده، جوری کی هم بتانست بیدینه و هم بتانست حرف بزنه. ²³مردم همه تعجب آمره گوفتد: «آیا آن داود پسر نییه؟» ²⁴ولی وختی فریسیان آن معجزه خبر بیشتاوستد بوگوفتد: «آ شخص، دیوان بعلزبول دیوان رئیس یاری آمره بیرون تاوآده» ²⁵عیسی کی اوشان فکر خاده اوشان بوگوفت: «هر مملکتی کی دسته یان مخالف تقسیم بیه رو به خرابی نیه، و هر شهر و خانه ایی که دسته یان مخالف تقسیم بیه برقرار نمانه. ²⁶هسته اگر شیطان، شیطان بیرون تاوآده و بر علیه خودش تقسیم بیه، پس چوطو اون سلطنت برقرار بقانه؟ ²⁷اگر من بعلزبول یاری آمره دیوان بیرون تاوآدم، شیمی شاگردان کی یاری آمره اوشان بیرون کوند؟ آ حرفان وسی اوشان شمزه قضاوت کوند. ²⁸ولی اگر من خدا روح یاری آمره دیوان بیرون کونم، آن نشان دهه کی خدا ملکوت شیمی میان شروع بوئسته. ²⁹چوطو کسی تانه اینفری کی قدرتمنده خانه اسباب اثنایه ئ غارت بوکونه؟ مگر آنکی اول اون دوده، و بعد اون خانه ئ غارت بوکونه. ³⁰هر کی می آمره نییه بر ضد منه، و هر کی می مژه جمع نوکونه، پراکنده کونه. ³¹پس بدانید، هر جور گونا کی انسان انجام بده و هر جور کفر کی بوگوته، آمرزیده یهه، ولی کفری کی علیه روح القدس بوگوته آمرزیده نییه. ³²هر کس بر علیه انسان پسر حرفی بزنه، آمرزیده یهه، ولی کسی کی بر علیه روح القدس حرفی بزنه، نه آ دنیا میان نه اون دنیا میان، هیچموقع آمرزیده نییه. ³³اگر میوه خوب خائید شیمی درخت و آستی خوب بیه، چون درخت بد، میوه بد قاده. ³⁴ای لانتی زاده یان، شومان کی آدمهای شریری ایسید، چوطو تانید حرفهای خوب بزنید؟ چون زبان اونچی جه حرف زنه کی دبل اون جه پوره. ³⁵آدم خوب حرفان جه شه قهمستان کی اون باطن دورون خزانه خوبی تهه، و آدم بد ذات حرفان جه هم شه قهمستان کی اون دبل میان خزانه بدی وجود داره. ³⁶شمزه گویم بدانید، مردم هر حرف ناحقی کی گوید، و آستی روز داوری اون ره حساب پس بدد. ³⁷پس خودتان حرفان وسی یا تیرنه بیهید یا محکوم.»

درخواست معجزه

³⁸اونموقع بعضی از یهود ملایان و فریسیان اون بوگوفتد: «ای استاد، خائیم تی جه معجزه ایی بیدینیم.» ³⁹عیسی اوشان جواب بده: «نسل شریر و زناکار معجزه خاید، ولی اوشان معجزه ایی قاده نییه مگر یونس نبی معجزه. ⁴⁰هوطو کی یونس سه روز و سه شب ماهی شکم میان نیسته، انسان پسر سه شبانه روز زمین شکم میان ایسه. ⁴¹روز قیامت ره نینوا مردم آ طایفه مژه ویرزد، و

اوشان محکوم کوند، چون یونس موعظه وُسی توبه بوکودد، هسه کی یونس جه پيله تر آئ ایسه.⁴² ملکه سببا روز قیامت ره آ فرقه آمره وبریزه و اوشان محکوم کونه، چون زمین دورترین نقطه جه بامو تا سلیمان حکمت بیشتاوه، و هسه، سلیمان جه پيله تر آئ ایسه.⁴³ وختی ایته روح پلید اینفر جه بیرون آیه، آن وُسی کی جای راحت تری پیدا کونه، جاهای خوشک و بی آب و علف گرده، ولی پیدا نوکونه.⁴⁴ پس خو مَره گوته؛ "واگردم خودم خانه کی اون جه بیرون باموم" و وختی آیه، دینه خالی و مرتبه و جارو بوئسته.⁴⁵ اونموقع شه و هفت روح بدتر از خودشم اوشانه و خو مَره آورده و بودورون شد و هوئی ساکن بود، و اون آدم آخرعاقبت اول جه هم بدتر یه. آن نسل شریر آخرعاقبت هم، هطوبه.»

عیسی مار و براران

⁴⁶ عیسی مردم مَره حرف زتن دبو کی اون مار و اون براران بیرون ایسه بود و خاستد اون آمره گب بزند.⁴⁷ پس اینفر اون بوگوفت: «هسه تی مار و تی براران بیرون ایستاد و خاید تی آمره گب بزند.»⁴⁸ عیسی بوگوفت: «می مار کیسه؟ می براران کیید؟»⁴⁹ بعد خو دس دراز کود و خو شاگردان اشاره بوکود و بوگوفت: «اشان می مار و می برارانند،⁵⁰ چون هر کی می پتر آسمانی اراده ئ بجا باوره، هون می برار و می خاخور و می ماره.»

کشاورز مثال

¹ هون روز عیسی خانه جه بیرون بامو و بوشو دریاکنار و اوئی بینیش. ² جمعیت زیادی اون دور جمع بوسته بود، جوری کی اون مجبور بوست قایق سوار یه و همه مردم ساحل رو ایسته بود. ³ بعد خیلی چیزان مثالان آمره اوشان بوگوفت، اون بوگوفت: «ایته کشاورز بوشو خو زمین دورون دانه بیاشانه. ⁴ هطو کی دانه یان پاشان دبو، ایچه راه میان بکفت و پرنده یان بامود و اوشان بوخورد. ⁵ بعضی بکفتد سنگلاخ دورون جایی کی خیلی خاک تاشته، و چون زمین غمق تاشته خیلی زود سبز بوستد. ⁶ ولی وختی آفتاب اوشان رو بناوست چون ریشه عمیق تاشند خوشک بوستد. ⁷ بعضی دانه یان هم بکفتد خیس و خار دورون، و خاران ژشد بوکودد و اوشان خفا کودد. ⁸ بعضی دانه یانم بکفتد خاک خوب دورون و بار باورد، بعضی صد، بعضی شصت و بعضی سی برابر. ⁹ هر کی گوش شنوا داره بیشتاوه. ¹⁰ اونموقع اون شاگردان بامود اون ورجه و واورد: «چی وسی آن مردم مره، مثال آمره گب زنی؟» ¹¹ عیسی اوشان جواب بده: «شمزه عطا بوسته تا بتانید آسمان ملکوت آسراژ درک بوکونید، ولی اوشان عطا نوبوسته. ¹² چون هر کی داره اون قاده بهه تا ویشتر بداره، ولی اونی کی نثره، اونچی کی داره هم اون جه قاکفته به. ¹³ پس من اوشان آمره مثال آمره گب زنم، چون اوشان قانیدر ولی نیدیند، گوش کوند ولی نیشتاود و نفهمد. ¹⁴ ایشعیای نبی پیشگوی دربارۀ آسان حقیقت پیدا کونه کی گویه: "خوشان گوش آمره ایشتاود ولی نفهمد، خوشان چوم آمره قانیدر ولی نیدیند. ¹⁵ چون آ قوم دیل سخت و اوشان گوش سنگین بوسته، خوشان چومان دوسته دارن نوکونه خوشان چوم آمره بیدیند و خوشان گوش آمره بیشتاود، و خوشان دیل دورون بفهمد و واگردد و من اوشان شفا بدم. ¹⁶ ولی خوش به حال شومان کی شیمی چوم دینه و شیمی گوش ایشتاوه. ¹⁷ چون شمزه گویم یقین بدانید خیلی از پیغمبران ناچه داشند اونچی کی شومان دینید بیدیند ولی نیدد، و اونچی کی شومان ایشتاوید بیشتاود ولی نیشتاوستد. ¹⁸ پس کشاورز مثال معنی ئ شمزه گویم تا بدانید: ¹⁹ وختی کسی ملکوت کلام ایشتاوه ولی اون نفهمه، شیطان آیه و اونچی کی اون دیل میان بکاشته بوسته ئ دورانه، آن هون بذری ایسه کی راه میان بکفت. ²⁰ و دانه ایی کی سنگلاخ دورون بکفت کسی ئ مانه کی تا پیغام ایشتاوه، فوری شادی آمره اون قبول کونه. ²¹ ولی چون خودش دورون ریشه تیره فقط ایته مدت دوام آوره. پس وختی کلام وسی اذیت و آزار یه، درجا دیلسرد یه و ایمان جه واگرده. ²² و اون دانه ای کی خاران دورون فووست، کسی ئ مانه کی کلام ایشتاوه، ولی زندگی دیلواپسی و عشقی به پول، کلام اون دورون خفا کونه و ثمر آوره. ²³ و اون دانه ای کی زمین خوب دورون بکاشته بوست، اونی ایسه کی کلام ایشتاوه و اون فهمه و ثمر آوره، بعضی صد، بعضی شصت و بعضی سی.»

هرز علف مثال

²⁴ پس عیسی مثالهای دیگری هم اوشان ره باورد و بوگوفت: «آسمان ملکوت آن مانه کی اینفر خو زمین دورون دانه خوب بکاشت، ²⁵ ایته شب وختی اون خفته بو، دوشمن بامو و اون گندم میان علف هرز تخم بیاشانه و بوشو. ²⁶ وختی گندم ژشد بوکود و خوشه باورد، هرز علف هم اوشان لابلا ظاهر بوست. ²⁷ اون کارگران بامود و اون بوگوفت: "ای آقا، مگر تی زمین دورون دانه خوب نکاشتی؟ پس آن هرز علفان کئ جه بامود؟" ²⁸ صاحب زمین جواب بده: "آ کار دوشمن کاره." کارگران بوگوفت: "خایی بیشیم اوشان جمع کونیم؟" ²⁹ اون بوگوفت: "نه، اگر بخانید هرز علفان جمع کونید، ممکنه اوشان آمره گندمانم ریشه جه بیرون باورید. ³⁰ وایلد تا یرو موقع هر دو ته با هم ژشد بوکوند، اونموقع کارگران گویم کی اول هرزه علفان جمع کوند و دسته بوکوند تا بوسوراند، و بعد گندمانم انبار دورون ذخیره بوکوند.»

خردل دانه مثال

³¹ عیسی ایته مثال دیگر اوشان ره بره و بوگوفت: «آسمان ملکوت، ایته خردل دانه ئ مانه کی اینفر بیگفت و خو زمین دورون بکاشت. ³² با آنکی خردل دانه همه دانه یان جه کوچی تره، ولی وختی ژشد کونه، همه باغ بوته یان جه پيله تر یه و ایته درخت قدر یه، جوری کی پرنده یان آید و اون شاخه یان رو لانه چاکوند.»

خمیرمایه مثال

³³ و عیسی ایته مثال دیگر اوشان ره باورد و بوگوفت: «آسمان ملکوت خمیرمایه ایی ئ مانه کی زنی اون بیگفت و سه کیسه آرد آمره مخلوط بوکود تا همه خمیر ور تابه. ³⁴ عیسی همه آ مطالب مثال آمره اون جمعیت ره گوفته و بدون مثال چیزی اوشان نوگوفته. ³⁵ تا آطو نبی پیشگوی انجام بیه کی بوگوفته: «می دهن بار کونم و مثالان آمره گب زنم، و چیزایی کی از بنای عالم مخفی بقانسته بوئ گویم.»

هرز علف مثال معنی

³⁶ بعد عیسی جمعیت مرخص کود و خودش بوشو بخانه. شاگردان بامود اون ورجه و بوگوفت: «مثال هرز علف معنی ئ آمره بوگو.» ³⁷ عیسی اوشان بوگوفت: «اونی کی دانه خوب کاره انسان پسره، ³⁸ زمین کشاورزی، آ جهانه، و دانه خوب، خدا ملکوته زاکاند، و هرز

علفِ دانہ، شیطان پیرواند۔³⁹ اُون دشمنی کی دانہ یانِ بکاشتِ شیطانہ، وِ درو وختِ آ دنیا عافیتہ، و کارگرانمِ فرشتہ یاند۔⁴⁰ پس هوطوبی کی آ مثالِ میّان کارگرانِ علفانِ جمعِ کودد و آتشِ دورون بوسوجّاند، آ دنیا آخرِ هم ۶ اتفاقِ دکفہ۔⁴¹ انسانِ پسرِ خو فرشتہ یانِ اوستہ کونہ تا ہر چیز کی گونا۶ باعثِ یہ، و ہم۶ بدکاران، اُونِ ملکوتِ جہ جمعِ کوند۔⁴² و اوشّانِ کور۶ آتشِ دورون تآؤد، جاپی کی گریہ و فشارِ دندانِ تہہ۔⁴³ اُونِ زمان، عادلانِ خوشایِ پترِ ملکوتِ دورون، آفتابِ مَاسْتانِ تاودہ۔ ہر کی گوشِ شنوا دآرہ بیشتآوہ۔

گنجِ پنهان و مُرواریدِ گرانِ مثال

⁴⁴آسمانِ ملکوتِ گنجیِ ئِ مَآنہ کی زمینِ دورون مخفی بوئستہ و اینفرِ اتفاقیِ اُونِ پیدا کونہ۔ اُونِ دوبارہ اُونِ ہوئی جیگاِ یدہ و خوشحالیِ جہ بیہ و ہم۶ خو اموالِ فروشہ و واگرده و اُونِ زمینِ ہیہ۔⁴⁵ آسمانِ ملکوتِ تاجریِ مَآنہ کی مُرواریدہایِ خوبِ دونبالِ گردستہ،⁴⁶ وختیِ ایٹہ مُرواریدِ باآرزشِ پیدا کود، بوشو و ہم۶ خو داراییِ ئِ بوفروخت و اُونِ یہہ۔

دامِ صیادیِ مثال

⁴⁷و باز آسمانِ ملکوتِ دامِ صیادیِ ئِ مَآنہ کی اُونِ تآؤد دریاِ میّان و انواعِ ماہیانِ دکفد اُونِ دورون،⁴⁸ وختی کی دامِ ماہی جہ پورہ بوسِت اُونِ قاکشدِ ساحل، خوابانِ تآؤد زنبیلِ دورون و جمعِ کوند و بدآنِ فیشتآند۔⁴⁹ آن دنیا آخرِ هم هطو یہ، فرشتہ یانِ بیرونِ آید و بدکارانِ دوروستکارانِ جہ سیوائِ کوند۔⁵⁰ و اوشّانِ آتشِ دورون تآؤد، جاپی کی گریہ و فشارِ دندانِ تہہ۔⁵¹ عیسیِ اوشّانِ جہ واورسہ: «آیا درک کونید چی گویم؟» اوشّانِ بوگوفتد: «بلہ۔»⁵² عیسیِ اوشّانِ بوگوفت: «پس ہر کسی کی موسی شریعتِ خوبِ بدآنہ و دوبار۶ آسمانِ ملکوتِ ہم تعلیمِ بیگیرہ، صاحبِ خانہ اییِ ئِ مَآنہ کی خو خزانہ جہ، چیزایِ تازہ و کھنہ بیرونِ آورہ۔»

ناصرہ مردمِ بی ایمانی

⁵³وختی عیسیِ آ مثالانِ بوگوفت و تومامِ کود، از اوئی بوشو،⁵⁴ وختی واگردستِ خودشِ شہر، اوشّانِ کنیسہ دورون تعلیمِ بدہ، جوری کی ہمہ تعجبِ آمرہ واورسید: «آ مرڈِ آجورِ حکمت، و آ معجزاتِ انجامِ دتنِ قدرتِ از کِ ئِ بدسِ باوردہ؟»⁵⁵ مگر اُونِ نجارِ پسرِ نیہہ؟ مگر اُونِ مارِ نامِ مریمِ نیہہ؟ مگر اُونِ یعقوب و یوسف و شمعون و یھودا برارِ نیہہ؟⁵⁶ مگر اُونِ خاورانِ آئیِ آمیِ ورچہ زندگی نوکوند؟ پس اُونِ آ چیزانِ کِ ئِ جہ یادِ بیگفتہ؟⁵⁷ پس اوشّانِ اُونِ ردِ کودد۔ ولی عیسیِ اوشّانِ بوگوفت: «ایٹہ نبیِ ہمہ جا احترامِ دآرہ بجزِ خودشِ وطنِ دورون و خودشِ خانوادهِ ورچہ۔»⁵⁸ عیسیِ اوشّانِ بی ایمانیِ وسیِ معجزاتِ زیادیِ اوئیِ انجامِ ندہ۔

یحیای تعمید دهنده قتل

¹ در آن موقع هیرودیس حاکم عیسی معجزات خبر بیشتاوست، ² اُونِ خو خادمان بوگوفت: «اُونِ یحیای تعمید دهنده یه کی مُرده یانِ جِه ویریشته، و هِنه وَسیه کی آجور مُعجزه کونه.» ³ چون هیرودیس خو زَن "هیرودیا" وَسی کی قیلاً اُونِ برأز فیلیپس زَن بو، یحیای بیگفته بو و زندانِ دورون دَوسته بو. ⁴ اُن وَسی کی یحیی اُونِ بوگوفته بو: «خلال نییه تو اُن زَن مَره ازدواج بوکونی.» ⁵ و هیرودیس خَاسته اُونِ بوکوشه ولی مردمِ جِه ترسیه نه، چون مردم اُونِ پیغمبر دَاسْتد. ⁶ وختی هیرودیس جشن تولد بو، هیرودیا دخترِ مهمانانِ ورجه رقص بوکوډ و هیرودیس خوش بامو، ⁷ هِنه وَسی اُونِ دختر ره قسم بوخورد کی هر چی بخایی تره قَادم. ⁸ اُونم خو مارِ راهنمایی اَمَره بوگوفت: «هِنه یحیای تعمید دهنده سَر سینی دورون مَره قَادن.» ⁹ پادشاه وختی بیشتاوست ناراحت بوست، ولی خو قسم وَسی و مهمانان احترام وَسی دستور بده کی یحیی سَر اُونِ قَادم. ¹⁰ پس کسانِ ئِ اوسه کود زندانِ دورون و اوشانُ یحیی سَر وَاود، ¹¹ و اُونِ سَر ایته سینی دورون بَآد و قَادم اُونِ دختر، و اُونم بوبورد خو مارِ ورجه. ¹² بعد یحیی شاگردان بامود و اُونِ بدنِ اوسادد و دفنِ کودد. بعد بوشود عیسی ئِ خبر بَداد.

پنج هزار نفر غذا دَن

¹³ وختی عیسی آ خبر بیشتاوست، کشتی ئِ سوار بوست و بوشو ایته خلوت جا، وختی مردم خبردار بوستد خوشانِ شهرانِ جِه دسته دسته راه دکفتد و از راه خوشکی اُونِ دونبال بوشود. ¹⁴ وختی عیسی قایقِ جِه پیاده بوست، بیده جمعیتِ زیادی اوئِ ایستاد، و اُونِ دِلِ اوشانِ ره بوسوخت و اوشانِ مریضانِ شفا بده. ¹⁵ هو روز بعدِ ظهري شاگردان بامود عیسی ورجه و بوگوفتد: «هِنه دیر وخته و آئِ هم بیابانه، مردم مُرخص کون تا بوشود دهاتِ اطرافِ خوشانِ ره غذا یهند.» ¹⁶ عیسی جواب بده: «لازم نییه مردم بوشود، شومانِ خودتان اوشانِ غذا قَادید.» ¹⁷ شاگردان بوگوفتد: «اَمَان فقط پنج ته نان و دو ته ماهی دَایم.» ¹⁸ عیسی بوگوفت: «اوشانِ بَاورید می ورجه.» ¹⁹ بعد مردم بوگوفت کی سبزه یانِ رو بینیشند و پنج ته نان و دو ته ماهی ئِ بیگفت، و اَسَمَان قَاندِرست و برکت بده، بعد نانِ پازه کود و قَاده شاگردان و شاگردانم قَادم مردم. ²⁰ همه بوخوردد و سِتره بوستد، وختی خورده نانانِ جمعِ کودد، دوازده سبد پوره بوست. ²¹ اُونِ جمعیتِ دورون به غیر زَنگان و رَاگان فقط پنج هزار مرد ایسه بو.

عیسی آپ رو راه شه

²² اُونموقع عیسی شاگردان بوگوفت تا کشتی ئِ سوار بود و بوشود دریا اوطرف تا خودش مردمِ مُرخص کونه. ²³ وختی مردمِ مُرخص کود بوشو کوه جُر تا تنهایی دوعا بوکونه. اُونِ تا شب اوئِ تنها بو. ²⁴ موقع کشتی دِ فارسه بو دریا وسط و موجانِ گرفتار بو، چون بادِ مخالف اَمویه. ²⁵ بین ساعت سه تا شیشِ صبح بو کی عیسی، هَطو کی آپ رو راه اَمویه اوشانِ نزدیک بوست. ²⁶ وختی شاگردان اُونِ بیدد کی دریا رو راه شه بترسد و بوگوفتد: «روحه» و از ترس فریاد بزد. ²⁷ ولی عیسی فوری اوشانِ دَخاد و بوگوفت: «شیمی خیال جمع بییه، منم، نترسید.» ²⁸ پطرس اُونِ جواب بده: «خداوندا، اگر تویی دستور بدن تا منم آپ رو راه بوشوم بایم تی ورجه.» ²⁹ عیسی بوگوفت: «بِیَا» هو لحظه پطرس قایقِ جِه بیجیر بامو و آپ رو راه دکفت عیسی طرف. ³⁰ ولی وختی دریا کولاک بیده بترسه و آپ دورون فرو بوشو و نزدیک بو غرق یه، اُونِ فریاد بَره: «خداوندا، مَره نجات بدن» ³¹ عیسی فوری اُونِ دَس بیگفت و بوگوفت: «ای کم ایمان، چره شک بوکودی؟» ³² وختی عیسی و پطرس قایقِ سوار بوستد باد قطع بوست. ³³ کسانِ کی قایقِ دورون نیشته بود اُونِ پرستش بوکودد و بوگوفتد: «تو واقعاً خدا پسری»

مریضانِ شفا چنيسارت مِیان

³⁴ اوشانُ فارسد سرزمینِ چنيسارت و ساحلِ دورون بیجیر بامود. ³⁵ وختی اُونِ محلِ مردمِ عیسی ئِ بشناختد، کسانِ ئِ اوسه کودد و همه اُونِ منطقه مردمانِ خیر بدد و اوشانم همه خوشانِ مریضانِ بَاوردد اُونِ ورجه. ³⁶ اوشانُ اُونِ مِنت کودد کی فقط وَاله اُونِ ردا گوشه ئِ دس بزند، و هر کسی کی دس رنه، شفا پیدا کودد.

پاکی درونی

²¹ بعد ایته گروه از فریسیان و یهودِ مُلایان از اورشلیم بأمود عیسی ورجه و بوگوفتند: «چره تی شاگردان شیخان جه تقلید نوکوند؟ چره اوشان قبل غذا خوشان دسان نوشورد.» عیسی اوشان جواب بده: «چره شومان آن وُسی کی شیخان جه تقلید بوکونید خدا حُکم ایشکینید؟⁴ چون خدا بفرماسته دأره؛ "تی پئر و ماز احترام بوکون و هر کی خو پئر و ماز فُحش بده وُاستی بیمیره." ولی شومان گوئید هر کی خو پئر و ماز بوگوئه؛ "هر کمکی کی وُاستی تره بوکوده یَم خدا کار وُسی وقف بوکودم" و شومان گوئید اَطو دِ اون واجب نییه کی خو پئر و ماز رسیدگی بوکونه. و اَطو شومان شیمی شُت حفظ کودان وُسی، خدا کلام باطل کونید. ای رباکاران، اِشعیاء حُب درباره شومان پیشگوی بوکود کی بوگوفت؛⁸ "آ قوُم خوشان زبان آمره مَره احترام نه، ولی اوشان دیل می جه دوره. اوشان هچین مَره عبادت کوند، چون خدا احکام جا، انسانان رسم و رسوم تعلیم دهد." ¹⁰ بعد عیسی مردم خو ورجه دَخاد و بوگوفت: «مَره گوش بدید و سعی بوکونید بفهمید،¹¹ اونچی کی آدمی دهن جه بودورون یشه اون نجس نوکونه، بلکه اونچی کی اون دهن جه بیرون آیه اون نجس کونه.»¹² آ موقع اون شاگردان بأمود اون ورجه و بوگوفتند: «دُاستی کی فریسیان تی حرفان جه ناراحت بوستد؟»¹³ عیسی جواب بده: «هر نهالی کی می پئر آسمانی نکاشته یه، ریشه کن یه. اوشان وا بدید، اوشان کورانی ایسد کی کوران دیگر راهنمایی کوند، هر وخت ایته کور، کور راهنمایی بوکونه هر دو ته دگفتند چاه دورون.»¹⁵ بطرس عیسی ت بوگوفت: «آ مثال معنی ت آمره توضیح بدن.»¹⁶ عیسی بوگوفت: «آیا شومانم هنوز درک نوکونید؟¹⁷ آیا تأنید هر چی کی دهن جه آدم بدن وارد یه، یشه شکم دورون و بعداً دفع یه؟¹⁸ ولی اونچی کی دهن جه بیرون آیه آدمی دیل جه سرچشمه گیره و آ چیزانه کی آدم نجس کونه،¹⁹ چون دیل جه یه کی فکرای بد و قتل و زنا و بی عفتی و دوزدی و شهادت دوروغ و افترا سرچشمه گیره. آ چیزانه کی انسان نجس کونه، نه نوشوسته دست آمره غذا خوردان.»

زن غیریهودی ایمان

²¹ عیسی از اوئی بوشو منطقه صور و صیدون. ²² روزی ایته زن کنعانی کی اوئی زندگی کوده بأمو عیسی ورجه، و التماس آمره بوگوفت: «ای آقا، ای داود پسر، مَره رحم بوکون، می دختر بدجور دیواته بوسته.»²³ ولی عیسی هیچ جوابی اون نده تا آنکی اون شاگردان بأمود اون ورجه و خواهش بوکودد و بوگوفتند: «اون مرخص کون بیشه، چون هَطو فریاد کوان آمی دونبال آمون دره.»²⁴ عیسی جواب بده: «من اوسه بوئستم تا بنی اسرائیل گوته بوسته گوسفندان پیدا کونم.»²⁵ اونموقع اون زن پیش بأمو، و عیسی جولو زانو بره و بوگوفت: «ای آقا، مَره کمک بوکون.»²⁶ عیسی جواب بده: «دوروست نییه کی زاکان نان اوشانیم سگان جولو تاوآدیم.»²⁷ زن جواب بده: «بله دوروست گوئید آقا، ولی سگانم خورده نانانی جه کی اوشان ارباب سفره جه کفه خورد.»²⁸ عیسی اون بوگوفت: «ای زن، تی ایمان عظیمه، تی دیل ناچه برآورده بیبه.» هو لحظه اون دختر شفا پیدا کود.

چهار هزار نفر غذا دتن

²⁹ عیسی از اوئی بوشو، و از راه دریای جلیل ساحل حرکت بوکود و کوه هان فارسه، اوئی بوشو ایته کوه جر و بینیش. ³⁰ و مردم دسته دسته آموند اون ورجه و شلان و کوران و لالان و فلجان و مریضای دیگر خوشان آمره آورد و تید اون پا ورجه و اونم همه ت شفا دته. ³¹ مردم وختی دید لالان حرف زند و شلان سالمند و قلجان راه شد و کوران دیند، تعجب کودد و اسرائیل خدای ستایش کودد.³² عیسی خو شاگردان دَخاد و بوگوفت: «می دیل آ مردم ره سوچه، چون هسته سه روز کی می آمره ایستاد و چیزی خوردان ره تئرد. نخایم آشان ویشا اوسه کونم، چون ممکنه راه میان ضعف بوکوند.»³³ شاگردان بوگوفتند: «آ بیابان دورون ک ت جه تأنیم آن همه جمعیت ره نان پیدا کونیم؟»³⁴ عیسی واورسه: «چن ته نان دآرید؟ جواب بدآد: «هفت نان و چن ته کوچدانه ماهی.»³⁵ عیسی مردم بوگوفت تا زمین رو بینیشند.³⁶ بعد اون هفت نان و چن ته ماهی ت بیگفت و شکر بوکود و نانان پاره کود و خو شاگردان قاده و اوشانم فاد مردم. ³⁷ همه بوخوردد و ستر بوستد و خورده نانانی کی زیاد بأمو بو جه، هفت زنبیل پوره بوست. ³⁸ کسانی کی غذا بوخوردد به غیر زن و زای، چهار هیزار مرد بود. ³⁹ اونموقع عیسی جمعیت مرخص کود و خودش کشتی ت سوار بوست و بوشو منطقه مجدَل.

مُعْجَزَه در خواست

¹ اُونموقع فریسیان و صدوقیان بامود عیسی ورجه و اَوْن امتحان کوداَن وِسی اَوْن جِه بَخَاسْتَد تا اِیْتَه معجزه اوشاَن نشان بده. ² عیسی اوشاَن جواب بده: «غروب دم ره اگر آسمان سُرخ بیبه شوَمَآن هَوایِ پیشِ بینی کونید و گوئید "هوا خوه"، و اگر صبح ره آسمان سُرخ بیبه، شوَمَآن گوئید "امروز هوا خرابه". شوَمَآن کی تانید آسمان دِیْن مَرَه هَوایِ پیشِ بینی بوکونید، چوطو تَنانید آ زمانِ علامتاَن نشانه یان بفهمید؟ ³ اَ قَوْمِ گوناهاکار و زناکار معجزه خایه، ولی معجزه ای اوشاَن عطا نیبه جَز یونسی نَبی معجزه.» و عیسی اوشاَن جِه سیواي بوست و بوشو.

فریسیان و صدوقیان خمیرمایه

⁵ وختی فآرسد دریا اوطرف، شاگردان جی خاطر بوبورد کی خوشاَن آمَرَه نان اوستاَند. ⁶ عیسی اوشاَن بوگوفت: «شیمی حواس جمع بیبه کی فریسیان و صدوقیان خمیرمایه جِه دوری بوکونید.» ⁷ اوشاَن خوشاَن میاَن بحث بوکودد و بوگوفتد: «چون نان اونسادیم اَ حرفِ بزه.» ⁸ عیسی بفهمست کی چی گوید و بوگوفت: «ای کم ایمانان، چره درباره آنکی نان تَنرید بحث کونید؟ ⁹ اَها هنوزم نفهمید؟ شمره اون پنج ته نان و پنج هزار نفر باد تابه، چن ته زنبیل جمع کودید؟ ¹⁰ یا اون هفت نان و چهار هزار نفر، چن ته زنبیل جمع کودید؟ ¹¹ پس چره تَنانید بفهمید کی من درباره ناَن شیمی مَرَه حرفِ نزم؟ من فقط بوگوفتم کی فریسیان و صدوقیان خمیرمایه جِه دوری بوکونید.» ¹² آخرسر شاگردان بفهمست کی درباره فریسیان و صدوقیان تعالیم بوگوفته بو، نه درباره نانِ خمیرمایه.

پطرس اعتراف درباره عیسی

¹³ وختی فآرسد قیصریه فیلیپس اطراف، عیسی خو شاگردان جِه وَاورسه: «مردم مَرَه کی انسان پسرُم کیی داند؟» ¹⁴ اوشاَن جواب بَداد: «بعضی یحایِ تعمید دهنده و بعضی الیاس و بعضی اِرمیا یا اِیْتَه از پیغمبران.» ¹⁵ عیسی وَاورسه: «شوَمَآن مَرَه کیی داند؟» ¹⁶ شمعون پطرس جواب بده: «تویی مسیح، خدایِ زنده پسر.» ¹⁷ عیسی اوَن بوگوفت: «خوش به حال تو ای شمعون بونا پسر، چون اَن جسم و خون تره آشکار نوکود، بلکه می پتر کی آسمان میاَن ایسته.» ¹⁸ و منم تره گویم کی تویی پطرس، و من اَن صخره رو می کلیسایِ جاکونم و جهنم در اَن اَوْن رو قدرت تَنرد. ¹⁹ و آسمانِ ملکوتِ کلیدان تره قادم، و اونچی کی زمین رو دودی آسمانِ میاَن دَوسته یه و اونچی کی زمین رو وَاکونی، آسمانِ میاَن واکوده یه.» ²⁰ بعدُ خو شاگردان دستور بده کی کسی یِ نوگوید کی اون مسیحه.

عیسی پیشگویی درباره خودش مرگ و رستاخیز

²¹ و عیسی آشکارا خو شاگردان بوگوفت کی وَاستی بیشه اورشلیم و شِیخاَن یهودِ مُلایاَن کاهنانِ سرانِ دس جِه رنج و زحمتِ زیاد بیدینه و اوشاَن اوَن بوکوشد، ولی روزِ سوم ره زنده یه. ²² ولی پطرس اوَن قاکشه کنار و اعتراضِ آمَرَه اوَن بوگوفت: «خدا نوکونه، ای خداوند هِچموقع اَ اتفاق تره دنکفه.» ²³ عیسی وَاگردست و پطرس بوگوفت: «می جِه دور بون ای شیطان، تو می راه مانعی، چون تی افکار انسانیه نه الهی.» ²⁴ بعد عیسی خو شاگردان بوگوفت: «اگر کسی خایه مَرَه پیروی بوکونه، وَاستی خودش اِنکار بوکونه و خو صلیبِ اوستاَنه و می دونبال بایه.» ²⁵ چون هر کس بخایه خو جانِ حفظ بوکونه اوَن از دس دهه، ولی هر کس می وِسی خو جانِ از دس بده دوباره اوَن بدس آوره. ²⁶ انسان ره چی فایده دآره کی همه دونبایِ بوبوره ولی خو جانِ از دس بده؟ آدمی چی تانه قاده تا دوباره خو جانِ بدس باوره؟ ²⁷ چون انسانِ پسرُ خو پترِ جلالِ میاَن خو فرشته یانِ آمَرَه آیه و هر کسی یِ اَوْن اعمالِ وِسی پاداش قاده. ²⁸ شمره گویم یقین بدانید بعضیان یِ اِیساد کی تا انسانِ پسرِ نیدیند کی خو ملکوتِ دورون آیه، مرگِ طعمِ نچشد.»

عیسی چهره تبدیل ټپه

¹ شپښ روز بعد عیسی پطرس و یعقوب و اوی برار یوحنا اوښاد و خو مړه یوږد ایته کوه جر خلوت جا. ² اوئ عیسی ظاهر اوښان چوم جولو واکردست و اوی صورت آفتاب مانستان درخشان و اوی لباس نور مانستان سفید بوست. ³ موقع موسی و الیاس ظاهر بوستند و عیسی مړه گب بږد. ⁴ اونموقع پطرس عیسی ټ بوگوفت: «خداوندا، امی ایستان آئ چقدر خویه، اگر بخایی سه ته سایان چاکونیم، ایته ټره ایته موسی ره و ایته هم الیاس ره.» ⁵ هنوز پطرس حرف تومام نوبوسته یو کی ایته ابر درخشان اوښان رو سایه تاوآده و صدایی ابر جه بامو کی گوته: «آنه می عزیزه پسر کی اوی جه راضیم، اوی گوش بوکونید.» ⁶ وختی شاگردان آ صدای بیشتاوستد بگفتد زمین رو و از ترس پیرکستد. ⁷ عیسی نزدیک بوست و اوښان رو دس بته و بوگوفت: «وپریزید، ډ ترسید.» ⁸ وختی شاگردان خوشان چومان بازه کودد به غیر عیسی کسی ټ نیدد. ⁹ وختی کوه جه بیجیر اموده، عیسی اوښان قدغن بوکود و بوگوفت: «تا انسان پسر مړده یان جه وینرشته، درباره آ روپا کسی ټ چیزی نوکوئید.» ¹⁰ اوی شاگردان واورسد: «پس چی ووسی ملایان گوید اول وستی الیاس بایه؟» ¹¹ عیسی جواب بده: «البته الیاس آیه و همه چته اصلاح کونه.» ¹² ولی من شمیره گویم کی الیاس بامو و اوی نشاختد، و اونچی کی بخاستد اوی اومه بوکودد، انسان پسر هطو اوښان دس جه رنج و رحمت دینه.» ¹³ اونموقع شاگردان بفهمستد کی درباره یحیی تعمید دهنده گب زنه.

دیوانه پسره شفا

¹⁴ وختی عیسی و اوی شاگردان واکرستد مردم ورجه، اینفر پیش بامو و عیسی جولو زانو بږه و بوگوفت: ¹⁵ «ای آقا، می پسر رحم بوکون، اوی غشی یه و سخت عذاب کشه. جوری کی همش دکفه آب و آتش دورون.» ¹⁶ اوی باوردم تی شاگردان ورجه ولی نتانستد اوی شفا بدد. ¹⁷ عیسی جواب بده: «ای مردم بی ایمان و منحرف، تا کی شیمی اومه بشم و چقدر شمیره تحمل بوکونم؟ اوی باورید می ورجه.» ¹⁸ پس عیسی توندی اومه دیوان دستور بده اوی جه بیرون بوشود، هو لحظه اوی پسر شفا پیدا کود. ¹⁹ بعداً عیسی شاگردان خلوتی اوی جه واورسد: «چره امان نتانستیم اوی دیو بیرون تاوآدیم؟» ²⁰ عیسی جواب بده: «چون شیمی ایمان کمه! شمیره گویم بدانید اگر ایته خردل دانه اقدر ایمان بدآشته بید، آن کوه گویتید آئ جه جابجا بوبون، و جابجا بوسته و هیچ چیزی شمیره محال نوبو، ²¹ ولی آ جنس روح، بیرون نیشه مگر دوعا و روزه اومه.»

عیسی دومین پیشگوی درباره خودش مرگ و رستاخیز

²² وختی اوښان هنوز جلیل میان ایته بود، عیسی خو شاگردان بوگوفت: «انسان پسر بزودی مردم دس تسلیم ټپه، ²³ و اوښان اوی کوشد، ولی روز سوم ره وپریزه.» شاگردان خیلی ناراحت بوستد. ²⁴ وختی فآرسد کفرناحوم، کسان کی مسئول بود خدا خانه مالیات جمع کوند بامود پطرس ورجه و اوی بوگوفتد: «آیا شیمی اُستاد معید مالیات قآنده؟» ²⁵ پطرس بوگوفت: «بله قآده.» وختی پطرس واکردست بخانه، قیل انکی چیزی بوگوبه عیسی اوی بوگوفت: «ای شمعون، چی فکر کونی؟ آ جهان پادشاهان چه کسان جه باج و خراج گیرد؟ خوشان زاکان جه یا بیگانه یان جه؟» ²⁶ پطرس بوگوفت: «بیگانه یان جه» عیسی اوی بوگوفت: «پس زاکان معافد!» ²⁷ ولی آن ووسی کی اشان ناراحت نوکونیم بوشو دریا کنار، و قارماق تاوآد دریا میان، وختی اولین ماهی ټ بیگفتی اوی دهن بازه کون ایته سکه چهار درهمی پیدا کونی، اوی اوښان و می مالیات و خود مالیات سهم اوښان قادن.»

آسمان ملکوت میان کی پیلہ تره

¹ در آنموقع شاگردان بامود عیسی ورجه و واورسد: «آسمان ملکوت میان کی همه ته چه پیلہ تره؟» ² عیسی ایته کوچی طفل دَخاد و اوشان میان بپا بداشت ³ و بوگوفت: «شمتره گویم یقین بدانید اگر وانگردید و کوچی زاکان مانستآن نیبید هیچموقع آسمان ملکوت بودورون نبشید. ⁴ پس هر کی خوزه آرای مانستآن فروتن بوکونه، هون آسمان ملکوت دورون همه ته چه پیلہ تره. ⁵ و هر کس می وسی آ زاکان قبول بوکونه، مَره قبول بوکوده. ⁶ و هر کس باعث بیبه ایته از آن زاکان کی مَره ایمان دآره لغزش بوخوره، اون ره بهتر بو کی ایته پیلدانه سنگ آسپاٹ اون گردن دَوسته بوئسته یو و دریا میان غرق بوسته بو. ⁷ وای بر آن جهان آ لغزشان وسی، البته آ لغزشان همیشه پیش آیه، ولی وای بر کسی کی آ لغزشان باعث یه. ⁸ پس اگر تی دس یا تی پا باعث بیبه تو گوناہ بوکونی، اون قطع کون و فیضان، چون تره بهتره کی بی دست و یا بی پا حیات جاودانی ت داخل بیبی تا آنکی دو دس آمره آتش جاودانی میان تاوآده بیبی. ⁹ اگر تی چوم باعث بیبه گوناہ بوکونی، اون بیرون باور و فیضان، چون تره بهتره کی ایته چوم آمره حیات جاودانی ت داخل بیبی تا آنکی دو ته چوم آمره آتش جهنم دورون تاوآده بیبی.

گوته بوسته گوسفند مثال

¹⁰ هیچموقع آن کوچی زاکان حقیر ندانید، چون شمتره گویم کی آشان فرشته یان، آسمان میان همیشه می پئر صورت کی آسمان میان ایته دیند. ¹¹ انسان پسر بامو تا گوته بوسته یان نجات بده. ¹² شوقان چی فکر کنید؟ اگر کسی صد ته گوسفند بذآره و ایته از اوشان گوته یه، آیا اون نود و نه ته ت کوهان میان ول نوکونه بیشه اون گوته بوسته گوسفند دونبال بگرده؟ ¹³ شمتره گویم یقین بدانید وختی اون پیدا کونه، اون ایته وسی ویشتر خوشحال یه تا اون نود و نه ته ره کی گوته نوبوسته بود. ¹⁴ و هطو شیمی پئر آسمانی اراده آن نیبه کی حتی ایته از آن کوچی دانه یان هلاک بیبه.

طرز برخورد برآر خطاکار مَره

¹⁵ اگر تی برآر تره بدی بوکونه بوشو و خلوتی اون آمره گب بزن و اون کار اشتباه اون بوگو، اگر تی حرف گوش بده تی برآر باز بدس باورده ایی. ¹⁶ و اگر تی حرف گوش نده، اینفر یا دو نفر تی آمره بوبور کی هر حرفی "دو یا سه شاهد آمره ثابت یه." ¹⁷ و اگر نخاست اوشان حرفانم گوش بده، بوشو کلیسای بوگو، و اگر حاضر نوبوست کلیسای گوش بده، اون آمره ایته بیگانه مانستآن رفتار بوکون. ¹⁸ مطمئن بیبید هر چی زمین رو دَودید، آسمان میان دَوسته یه، و هر چی زمین رو وا کونید، آسمان میان واکوده یه. ¹⁹ بار شمتره گویم هر وخت دو نفر از شوقان زمین رو درباره اونچی کی خدا چه خاید یکدل بوبود، می پئر آسمانی اون، اوشان ره انجام دِهه، ²⁰ چون هر جا کی دو یا سه نفر به می نام جمع بود، من اوئ اوشان میان حاضریم.

خادم بی رحم مثال

²¹ در آنموقع پطرس پیش بامو و واورسه: «خداوند، وختی می برآر مَره بدی کونه چن مرتبه وستی اون ببخشم؟ آیا هفت بار؟» ²² عیسی اون جواب بده: «نوگویم هفت بار، بلکه هفتاد مرتبه هفت بار. ²³ آسمان ملکوت ایته پادشاه مانه کی تصمیم بیگیت خو غلامان آمره تسویه حساب بوکونه. ²⁴ وختی آ کار شروع بوکود، اینفر اون ورجه باورد کی شصت میلیون دینار اون بدهکار بو. ²⁵ ولی چون پول تاشته خو قرص قاده، اون ارباب دستور بده کی اون، اون زو رای آمره و همه اون مال و اموال آمره بوفروشد تا خو طلب اوشانه. ²⁶ ولی اون غلام خو ارباب پا جیر سجدہ بوکود و التماس بوکود و بوگفت: «ای آقا، مَره مهلت بدن تا همه می بدهکاری ت تا آخر تره قادم.» ²⁷ ارباب دیل بوسوخت و اون دیل رحم بامو، و اون آزاد کود و خو طلبم ببخشه. ²⁸ ولی وختی اون غلام بیرون بوشو، ایته از خو همکاران بیده کی اون چه صد دینار طلب داشته، اون بیگیت و اون گولوی فیشار بده و بوگوفت: «آهان یالا، تی قرص قادن.» ²⁹ اون همکار بگفت اون پا جیر و التماس بوکود و بوگوفت: «مَره مهلت بدن همه ت تره قادم.» ³⁰ ولی اون قبول نوکود و اون تاوآده زندان تا خو قرص قاده. ³¹ وختی باقی غلامان آ ماجرائ بیشتاوستد خیلی ناراحت بوستد و بوشود اونچی کی بوئسته بوئ خوشان ارباب ره بوگوفتد. ³² ارباب اون مرد بخاست و بوگوفت: «ای غلام شریر، آیا تی التماس وسی همه تی قرص نبخشیم؟ ³³ آیا نوآستی هوطوبی کی من تره رحم بوکودم تویم تی همکار رحم بوکوده بی؟» ³⁴ ارباب ناراحت بوست و اون غلام تاوآده زندان و دستور بده تا وختی همه خو قرص قانده دآره آزاد نیبه. ³⁵ بله، می پئر آسمانی هم شیمی آمره هطو رفتار کونه، اگر شوقان شیمی برآر از ته دیل نبخشید.»

ازدواج و طلاق

¹ وختی عیسی آ حرفانَ تومام بوسست جلیلَ ترک کُود و بوشو نواحی یهودیه کی اُردن رود اوطرف تَهه بو. ² جمعیت زیادی هم اون دونبال راه دکفتد و اون اوشانَ مریضانَ شفا دَانه. ³ بعضی از فریسیان بامود تا اون امتحان بوکوند، اوشانَ بوگوفتد: «آیا جابر ایسه کی مردُ خو زنَ طلاق دِه؟» ⁴ عیسی اوشانَ جه واورسه: «آیا نخانده اید کی خالق هون اول اوشانَ زن و مرد خلق بوکود؟ و بوگوفت: "هنه وُسی مردُ خو پتر و مارَ ترک کونه و خو زنَ آمَره پیوند خوره و اون دو ته، ایته تَن یهد؟" ⁵ پس دِ دو ته نییڈ بلکی ایته ید. پس اونچی کی خدا پیوند بَره ئ انسانَ سیوا ئ نوکونه.» اوشانَ عیسی جه واورسد: «پس چی وُسی موسی بوگوفت کی مردُ خو زنَ طلاقنامه فاده و اون ولَ کونه؟» ⁶ عیسی جواب بده: «موسی شیمی سنگ دیلی وُسی وَاهاشت کی شیمی زنَ طلاق دید، ولی از اول آطو نیبو. ⁷ ولی من شمَره گویم هر کی خو زنَ به هر علتی به غیر زنا طلاق بده و زنَ دیگری آمَره ازدواج بوکونه، زنا بوکوده.» ⁸ شاگردان اون بوگوفتد: «اگر مردُ حکم انه، اصلاً بهتره کی آدم ازدواج نوکونه.» ⁹ عیسی بوگوفت: «همه تاند آ حرف قبول بوکوند مگر کسانی کی اوشانَ عطا بوئسته.» ¹⁰ بعضی مادرزادی جوری بودونیا آید کی تاند ازدواج بوکوند، بعضیانم انسان دس آمَره ناقص بود و تاند ازدواج بوکوند، بعضیانم خودشان آسمان ملکوت وُسی ازدواج نوکوند، پس هر کسی تانه انجام بده قبول بوکونه.»

عیسی و زاکان

¹¹ آ موقع چن ته کوچی زائ باورد عیسی ورجه تا اون خو دس اوشانَ رو بنه و دوعا بوکونه، ولی شاگردان اوشانَ سرزنش بوکودد. ¹² عیسی بوگوفت: «وَالِد زاکانُ می ورجه باید و اوشانَ مانع نیبید، چون آسمان ملکوت آجور کسان شینه.» ¹³ بعد خو دس اوشانَ رو بته و از اوئ بوشو.

جوان ثروتمند

¹⁴ آ موقع اینفر بامو عیسی ورجه و واورسه: «ای اُستادِ خوب، چی بوکونم تا حیاتِ جاودانی ئ بدس باورم؟» ¹⁵ عیسی بوگوفت: «چره مَره خوب دَخادی در حالی کی هیچکس خوب نیبه جُز خدا، ولی اگر خابی حیاتِ جاودانی ئ وارد بیبی احکام بدار.» ¹⁶ اون مرد واورسه: «کِ ی ته احکام؟» عیسی بوگوفت: «قتل نوکون، زنا نوکون، دوزدی نوکون، شهادت دوروغ ندن، ¹⁷ تی پتر و مارَ احترام بنن و تی همساده ئ خودت مانستأن دوس بدار.» ¹⁸ اون جوان جواب بده: «من همه آسانَ بداشته دارم، دِ چی کم دارم؟» ¹⁹ عیسی اون بوگوفت: «اگر خابی کامل بیبی، بوشون هر چی داری ئ بوفروش و قادن فقیران، اونموقع آسمان میان گنجی داری، بعد بیا و مَره پیروی بوکون.» ²⁰ وختی اون جوان آ حرفَ بیشتاوست ناراحت بوسست و از اوئ بوشو، چره کی مال و اموال زیادی داشته. ²¹ عیسی خو شاگردان بوگوفت: «شمَره گویم یقین بدانید کی ایته ثروتمند به سختی آسمان ملکوت بودورون شه، ²² و باز شمَره گویم، ایته شتر سوزن سوراخ جه راحت تر رد په تا ایته ثروتمند بتانه خدا ملکوت وارد بیبه.» ²³ شاگردان آ حرفَ جه خیلی تعجب بوکودد و واورسد: «پس کی تانه نجات پیدا کونه؟» ²⁴ عیسی اوشانَ فاندروست و بوگوفت: «انسان ورجه آن محاله، ولی خدا ورجه همه چیز ممکنه.» ²⁵ اونموقع پطرس جواب بده: «آقان همه آمی زندگی ئ ولَ کودیم و تره پیروی کونیم، آمَره چی فارسه؟» ²⁶ عیسی جواب بده: «شمَره گویم یقین بدانید اون دنیا دورون وختی انسان پسر خو تخت پور جلال رو بینیشینه، شومان دوازده تخت رو نیشینید و اسرائیل دوازده قبیله ئ داوری کونید. ²⁷ هر کی می وُسی خو خانه، یا خو براران، یا خاخوران، یا پتر یا مارَ یا زنَ یا خو زاکان یا خو زمینانَ ترک کونه، صد برابر بیشتر دریافت کونه و حیاتِ جاودانی وارث یهه. ²⁸ ولی خیلان کی هسته اولڈ آخر بهد، و کسانی کی هسته آخرڈ اول.»

تاکستان کارگران

¹ آسمانِ ملکوت صاحب باغی ئ مآنه کی صبح زود بیرون بوشو تا خو تاکستان ره کارگر بیگیره. ² بعد آنکی هر روز ره یک دینار قرار دَوسند، کارگران بوبورد خو تاکستان. ³ ساعت ئ صبح دوباره بوشو بیرون و بازار میان کارگانی ئ بیده کی بیکار ایستأ بود. ⁴ اوشان بوگوفت: «شومانم بیشید باغ، اونچی کی شیمی حق بیبه شمره فادم.» ⁵ ظهر موقع و ساعت سه بعدازظهر هم بوشو بیرون و ۴ کار بوکود و باز چن نفر اوشه کود باغ دورون کار بوکوند. ⁶ و یکساعت بمآنسته بو کی شب دکفه باز بوشو بیرون و بیده چن نفر بیکار ایستأ، اوشانم بوگوفت: «چی وسی همه روز آج بیکار ایستأید؟» ⁷ اوشان جواب بدأ: «چون هیچکس آمره کار قانده.» صاحب باغ بوگوفت: «شومانم بیشید می تاکستان دورون کار بوکونید، شیمی حق شمره فادم.» ⁸ وختی غروب بوئست، صاحب باغ خو مباحشر بوگوفت: «کارگران دُخان، و از آخرین نفر شروع بوکون تا اولین نفر، همه ته حقوق اوشان قادن.» ⁹ پس اوشانی کی فقط یکساعت آخر بامو بود کار سر بامود جولو و هر کودام ایته روز کاملی حقوق قاگفتند. ¹⁰ وختی کسانی نوبت فارسه کی اول از همه بامو بود، انتظار داشتند دیگران جه ویشتر قاگیرد، ولی اوشان هم یک دینار فاده بوئست. ¹¹ اوشان صاحب باغ اعتراض بوکودد و بوگفتند: ¹² «تو آشان کی آخر از همه بامود و فقط یکساعت کار بوکودد آمی آمره کی همه روز گرما میان کار بوکودیم برابر بوکودی؟» ¹³ صاحب باغ جواب بد: «رفیق جان، من تره ظلمی نوکودم، مگر تو قبول نوکودی روزی یک دینار آمره کار بوکونی؟» ¹⁴ پس تی مُزد قاگیر و بوشون. می دبل خایه آن آخری ئ تی اندازه حقوق فادم. ¹⁵ آیا حق تترم می پول آمره اونچی کی می دبل خایه انجام بدم؟ چره چوم تتری می بخشش بیدینی؟» ¹⁶ بله، آلو اوشانی کی اولد آخر بود، و اوشانی کی آخرد اول، چون دعوت بوئسته یان زیاده ولی اوشانی کی انتخاب بهد، کم.»

سومین پیشگوی درباره مرگ و رستاخیز

¹⁷ وختی عیسی شوئون دبو اورشلیم خو دوازده شاگرد فاکشه کنار و اوشان بوگوفت: ¹⁸ «هسته شوئون دآریم اورشلیم طرف، و انسان پسر کاهنان سران و یهود ملایان دس تسلیم کوند، و اوشان اون مرگ محکوم کوند» ¹⁹ و غریبه یان تحویل دهد. اوشانم اون مسخره کوند و شلاق زند و مصلوب کوند؛ و روز سوم ره ویریزه.

یوحنا و یعقوب مار درخواست

²⁰ ۴ موقع پسران زیدی ماژ خو پسران آمره بامو عیسی ورجه و اون تعظیم بوکود، و اون جه بخاست کی اون خواهش قبول بوکونه. ²¹ عیسی واورسه: «چی خایی؟» بوگوفت: «بفرما تا تی ملکوت دورون می دو ته پسر ایته تی راست طرف و ایته هم تی چپ طرف بینیشینه.» ²² عیسی جواب بد: «تأنید چی خائید. آیا تأنید اون پیاله ایی جه کی من خورم شومانم بوخورد و اون تعمیدی کی من گیرم شومانم بیگیرید؟» اون بوگوفت: «بله تأنیم.» ²³ عیسی اوشان بوگوفت: «دوروسته، شومان اون پیاله ایی کی من خورم جه خورد و اون تعمیدی کی من گیرم هم گیرید. ولی نیشتن می راست طرف و می چپ طرف، می دس دپتی کی کسی ئ قادم، مگر کسانی کی من پتر طرف جه قبلاً اوشان ره آماده بوسته.» ²⁴ وختی اون ده ته شاگرد دیگر موضوع بیشأوستد خیلی ناراحت بوستند. ²⁵ پس عیسی اوشان خو ورجه دُخاد و بوگوفت: «شومان دآنید کی دیگر قومان حاکمان خوشان مردم رو پیله تری کوند و اوشان رئیسان مردم دستور دهد. ²⁶ ولی شیمی میان آلو نیبه، بلکی هر کی خایه شیمی میان پیله بیبه و آستی دیگران خادم بیبه. ²⁷ و هر کی خایه همه ته بوختر بیبه، و آستی همه ته غلام بیبه. ²⁸ هوطوبی کی انسان پسر نامو کی خدمت بیبه، بلکی بامو تا خدمت بوکونه و خو جان خیلان نجات وسی قربانی بوکونه.»

دو ته کور شفا

²⁹ وختی عیسی و اون شاگردان شهر آریحای جه بیرون شوئون دوبود، خیلی از مردم اوشان دونبال راه دکفتند. ³⁰ ۴ موقع دو ته کور راه کنار نیشته بود و وختی بیشأوستد عیسی اوی جه رد په فریاد برد و بوگوفت: «ای آقا، ای داود پسر، آمره رحم بوکون.» ³¹ مردم سعی بوکودد اوشان ساکت کوند ولی اوشان خوشان صدای بلندتر کودد و بوگوفت: «ای آقا، ای داود پسر، آمره رحم بوکون.» ³² عیسی پئسه و اون دو نفر دُخاد و واورسه: «چی خائید شمره انجام بدم؟» ³³ اوشان بوگوفت: «ای آقا، خائیم آمی چومان بازه په.» ³⁴ عیسی دبل اوشان ره بوسوخت و اوشان چومان لمس بوکود، هو لحظه اوشان چومان بازه بوست و بتأنستد بیدیند و عیسی دونبال راه دکفتند.

عیسی اور شلیم وارد ٲه

¹ وختی عیسی و اون شاگردان اور شلیم نزدیک بوسند، فارسد ایته دهکده ی کی اون نام "بیت فاجی" بو کی کوہ زیتون نزدیکی تهه بو، اونموقع عیسی دو ته از خو شاگردان اوسه کود، ² و بوگوفت: «بیشید اون دهکده ای کی شیمی پیش رو تهه، هطو کی وارد بید ایته الاغ دینید کی اون کره آمره دوسه دآرد. اوشان بازه کونید و می ورجه باورید. ³ اگر کسی شمره حرفی بره بوگوئید؛ خداوند آشان احتیاج دآره، اون هو لحظه و آله کی اوشان باورید.» ⁴ و آطو بی پیشگوی انجام بوئست کی بوگوفته بو: ⁵ «صهیون دختر بوگوئید؛ تی پادشاه تی ورجه آیه، اون ایته الاغ، ایته کره الاغ سوار بوسه و فروتنی آمره آیه.» ⁶ شاگردان بوشد و اونچی کی اوشان بوگوفته بوئسته بوئ انجام بدآد. ⁷ اوشان کره الاغ باوردد و خوشان لباس اون رو تاوآد و عیسی اون سوار بوسد. ⁸ خیلی از مردم خوشان لباسان راه میان و آشآدد و بعضیانم درختان شاخه یان و آوئد و راه میان تاوآد. ⁹ مردم از جولو و عقب راه شوئد و فریاد رَئد و گوئفت: «هوشیانا داود پسر، مبارک بیبه کسی کی به نام خداوند آیه، هوشیانا خدای متعال اون مبارک بوکونه.» ¹⁰ وختی اور شلیم وارد بوئستد همه شهر به هیجان بامود و مردم و آوریئد: «آن کیسه؟» ¹¹ و جمعیت جواب دآید: «اون عیسی پیغمبره کی جلیل جه بامو دآره.»

عیسی معبد درون

¹² بعد عیسی بوشو معبد، و همه کسانی کی معبد درون خرید و فروش کودد بیرون کود و صرافان و کیوترفروشان تخت و آگردانی. ¹³ و اوشان بوگوفت: «کتاب مقدس میان بینویشته بوئسته می خانه، دوعا خانه دآده ٲه، ولی شومان اون دوزدان دوکان چاکوده اید.» ¹⁴ و کوران و شلان معبد درون اون ورجه آموند، و اون اوشان شفا دته. ¹⁵ ولی کاهنان سران و یهود ملایان وختی معجزاتی کی اون جه صادر بوئسته ی بید و زاکان کی معبد درون فریاد کوند: «هوشیانا، داود پسر» عصبانی بوئستد ¹⁶ و اون بوگوفت: «نیشتاوی آشان چی گوید؟» عیسی اوشان بوگوفت: «چره ایشتاوم، مگر نخانده اید؛ "کوچی زاکان و شیرخواره زاکان دهن جه ستایش مهبیا بوکودی"» ¹⁷ بعد عیسی اوشان جه سیوا بوسد و شهر جه بیرون بوشو، و بوشو بیت عنیا و شب آوی یئسه.

انجیر دار خوشک ٲه

¹⁸ فردایی صبح وختی عیسی و آگردآستان دبوو شهر، اون ویشتا بوئست. ¹⁹ جاده کنار ایته انجیر دار بیده، اون طرف بوشو ولی جز برگ چیزی تآشته، پس اون بوگوفت: «چی آن پس تا به آبد میوه تآوری.» هو لحظه اون درخت خوشک بوسد. ²⁰ شاگردان خیلی تعجب بوکودد و و آورسد: «چره آ درخت آقدر زود خوشک بوسد؟» ²¹ عیسی جواب بد: «شمره گویم یقین بدآید کی اگر ایمان بدآرید و شک نوکونید، نه فقط آ کاری کی آ انجیر درخت آمره بوئست کودید، بلکه هر وخت آ کوه گوئید: "جایجا بوبون و دکف دریا میان" انجام بوسه. ²² شومان هر چی دوعا میان بخائید انجام ٲه، بشرطی کی ایمان بدآرید.»

سوال درباره عیسی اقتدار

²³ وختی بوشو معبد درون و تعلیم دته، کاهنان سران و قوم یهود شیحان اون ورجه بامود و بوگوفت: «ک اختیار آمره آ کاران کونی، و کیه کی تره قدرت بد دآره؟» ²⁴ عیسی اوشان جواب بد: «منم شیمی جه ایته چی و آورسم. اگر می جواب بدید منم شمره گویم کی ک اختیار آمره آ کاران کونم.» ²⁵ تعمیدی کی یحیی دته ک ی جه بو؟ آسمان جه یا انسان طرف جه؟» اوشان همدیگر مره مشورت بوکودد و خوشان مره بوگوفت: «اگر بوگوئیم آسمان جه، گویه پس چره اون ایمان تآوردید، ²⁶ اگر بوگوئیم انسان طرف جه، مردم جه ترسیم، چون همه اون خدا پیغمبر دآند.» ²⁷ هنه وسی عیسی ی جواب بدآد: «آمان تآنیم.» عیسی هم اوشان بوگوفت: «منم شمره نوگویم کی ک قدرت آمره آ کاران کونم.»

دو ته پسر مثال

²⁸ ولی شیمی نظر در آنباره چیه؟ اینفر دو ته پسر دآشته. اون بوشو خو ٲله پسر ورجه و بوگوفت: «پسرجان امروز بوشون تاکستان و کار بوکون» ²⁹ پسر جواب بد: «نوشوم» ولی بعد پیشیمان بوسد و بوشو. ³⁰ بعد خو کوچی پسر ه حرف بره، اون جواب بد: «حتماً شوم آقاجان.» ولی هیچموقع نوشو. ³¹ ک ی ته از آ دو نفر خوشان ٲر خواهش بجا باوردد؟» اوشان عیسی ی جواب بدآد: «اولی» عیسی اوشان بوگوفت: «شمره گویم یقین بدآید فاحشه یان و باجگیران زودتر از شومان شد خدا ملکوت درون. ³² چون یحیی عدالت راه جه بامو شیمی ورجه و شومان اون حرفان باور نوکودید، ولی باجگیران و فاحشه یان باور بوکودد، شومان با آنکی بیده اید بازم پیشیمان نبوسئید و ایمان تآوردید.»

باغبانان شریر مثال

³³ایته مثال دیگر بیشتاؤید؛ ایته ارباب ناکستانی چاکود و اون دور حصار قاکشه و ایته حوصم انگور آب گیفتن ره اون دورون چاکود، ایته برج دیده بانی هم اون میان چاکود. بعد اون قاده باغبانان دس و بوشو سفر. ³⁴انگورچینی موقع، خو غلامان باغبانان ورجه اوسه کود تا خودش میوه سهم فاکیره. ³⁵ولی باغبانان اون غلامان بیگفتد، بعضیان برد و بعضیان بوکوشند و بعضیان سنگسار بوکودد. ³⁶ارباب ایبار دیگر چن نفر ویشتر از خو غلامان اوسه کود. اوشان آمره هم هطو رفتار بوکودد. ³⁷آخرسر خو پسر باغبانان ورجه اوسه کود، و خو مره بوگوفت: «اوشان می پسر احترام دآرد.» ³⁸ولی وختی باغبانان اون پسر بید خوشان مره بوگوفت: «آن وارثه، بایید اون بوکوشیم و اون میراث صاحب بییم.» ³⁹پس اون تاکستان جه بیرون بوورد و بوکوشند. ⁴⁰هسه به نظر شوکان، وختی تاکستان صاحب بایه، اون باغبانان آمره چی کونه؟ ⁴¹اوشان جواب بدآد: «اون آدمای بی رحم بی رحمی آمره جی میان بوره و باغ قاده باغبانان دیگر دس تا انگورچینی موقع اون سهم اون فآدد.» ⁴²عیسی اوشان بوگوفت: «مگر هیچموقع کیتاپ دورون نخانده اید "اون سنگی کی بتایان رد کودد، هون ساختمان اصلی سنگ بوئست. آن خداوند کاره و آمی نظر عجیب آیه. ⁴³پس شمره گویم کی خدا ملکوت شیمی جه قاکیفته په و اُمّتی دس قاده په کی اون محصول جه، خدا سهم خدای فآدد. ⁴⁴هر کی اون سنگ رو بکفه خورد په، و اگر اون سنگ کسی رو بکفه، اون له کونه.» ⁴⁵وختی کاهنان سران و فریسیان آ مثالان بیشتاؤستد، بفهمستد کی درباره اوشان گویه. ⁴⁶اوشان خاستد اون بیگیرد، ولی مردم جه تربیئت چون مردم اون پیغمبر دانستد.

جشن عروسی مثال

¹ عیسیٰ باز اوشان ره مثال بره و بوگوفت: ² «آسمان ملکوٹ پادشاهی ئی مانه کی خو پسر ره عروسی بیگفت. ³ اون خو غلامان اوسته کود تا کسانی کی دعوت بوئسته بود بوگوبد کی باید جشن، ولی اوشان نامود. ⁴ پس ایبار دیگر غلامان دیگری ئی اوسته و اوشان بوگوفت؛ "بیشید دعوتی یان بوگوئید کی شفره آماده به و گاوان و گوساله یان پرواری ئی سر و آوِه داریم و همه چی آماده به، بانید عروسی. ⁵ ولی مهمانان اعتنا نوکودد و خوشان راه بیگفتد و بوشود، ایته بوشو خو زمین سر و ایته دیگر بوشو تا خو کسب و کار فارسه، ⁶ حتی بعضیانم غلامان بیگفتد و فحش بداد و بوکوشند. ⁷ وختی پادشاه آن بیشتاوست عصبانی بوئست خو سربازان اوسته کود تا قاتلان بوکوشد و اوشان شهر آتش برزند. ⁸ اونموقع پادشاه خو غلامان بوگوفت؛ "جشن عروسی آماده به، ولی کسانی کی دعوت بوئستد لیاقت نداشتند، ⁹ هسته بیشید کوچه خیابانان میان و هر کی ئی بیده اید دعوت بوکونید عروسی. ¹⁰ پس اوشان بوشود و هر کی ئی پیدا کودد چی خوب چی بد خوشان آمره باوردد، و آطو عروسی تالار مهمانان جه پوره بوست. ¹¹ وختی پادشاه وارد بوئست تا مهمانان بیدینه، اینفر بیده کی اون عروسی رختی کی اون ره آماده بوسته بوئ دونکوده بو. ¹² پادشاه اون جه واورسه؛ "ای رفیق، چوطو بدون عروسی لباس بامویی آئی؟" ولی اون ساکت پئسته. ¹³ پس پادشاه خو خادمان بفرماست؛ "آ شخص دس و پائی دودید و بیرون تاریکی میان تاواید، جایی کی گریه و فشار دندان تهنه. ¹⁴ پس دینید، دعوت بوئسته یان زیادد ولی انتخاب بوئسته یان کم.»

سوال درباره مالیات قادن

¹⁵ اونموقع فریسیان بوشود و مشورت بوکودد کی چوطو اون خودش حرفان مَره به دام تاواید. ¹⁶ پس خوشان شاگردان چن ته از هیرودیس طرفداران آمره اوسته کودد عیسی ورجه، و اوشان عیسی ئی بوگوفتد: «ای اُستاد، آمان دانیم کی تو آدم راستگویی ایسی و خدا راه دوروستی آمره تعلیم دیهی و هیچکس جه ترسی تتری چون مردم طاهر قاندری. ¹⁷ پس آمره بوگو، آیا وُستی امپراطور مالیات قادیم یا نه؟» ¹⁸ عیسی کی اوشان شرارت درک بوکوده بو بوگوفت: «ای رباکاران، چی وُسی مَره امتحان کونید؟ ایته سکه کی اون آمره شیمی مالیات قادی مَره نشان بدید.» اوشان ایته دینار اون قادی. ²⁰ عیسی اوشان جه واورسه: «کیی صورت و کیی نام اون رو تهنه؟» ²¹ جواب بداد: «قیصر» اوشان بوگوفت: «قیصر مال قیصر قادی و خدا مال خدای.» ²² اوشان آ جواب جه حیران پئستاد و عیسی ئی ول کودد و بوشود.

سوال درباره قیامت

²³ هو روز ره چن ته از صدوقیان کی روز قیامت قبول تئرد بامود عیسی ورجه و اون جه واورسد: ²⁴ «ای اُستاد، موسی بوگوفت هر وخت اینفر بی اولاد بیمیره، اون برار وُستی اون زن آمره ازدواج بوکونه تا خو برار ره نسلی بوجود باوره، ²⁵ بهرحال، امی میان هفت برار بود کی اولی زن بیگفت، ولی بمرد و چون زای تاشته اون برار اون زن آمره ازدواج بوکود. ²⁶ و هطو تا سومی و هفتمی. ²⁷ و آخرسر اون زن بمرد. ²⁸ پس روز قیامت ره اون زن کی ته برار زن پهنه؟ چون همه ته اون آمره ازدواج بوکودد. ²⁹ عیسی جواب بد: «شومان اشتباه کونید، نه خدا کلام جه چیزی دانید و نه اون قدرت جه. ³⁰ چون قیامت ره، نه زن گیرد و نه مرد ره بود، بلکه همه، آسمان فرشته یان ماند. ³¹ ولی درباره مُرده یان قیامت، آیا کلامی کی خدا شمره بوگوفته داره ئی نخانده اید؟ خدا فرمایه؛ ³² منم ابراهیم خدا، اسحاق و یعقوب خدا، خدا، مُرده یان خدا نییه بلکه زنده یان خدایه.» ³³ مردم وختی آ حرفان بیشتاوستد، آ تعلیم جه تعجب بوکودد.

پيله ترین حکم

³⁴ وختی فریسیان بیشتاوستد کی عیسی چی جوابی صدوقیان بدّه داره، همدیگر مَره جمع بوستد و عیسی ئی دور کودد. ³⁵ و ایته از اوشان کی شریعت معلم بو، امتحان کودان وُسی عیسی جه واورسه: ³⁶ «ای اُستاد، شریعت دورون کی ته حکم از همه پيله تره؟» ³⁷ عیسی جواب بد: «تی خداوند خدای همه دیل و جان و همه فکر آمره محبت بوکون. ³⁸ آن اولین و پيله ترین حکمه. ³⁹ دومی کی هو قدر مهمه، آنه کی تی همساده ئی خودت مانستآن محبت بوکون. ⁴⁰ آن دو ته حکم میان همه تورات و پیغمبران نیویشته یان خلاصه بوسته.»

مسیح کی پسره؟

⁴¹ هوطو کی فریسیان عیسی دور بیگفته بود عیسی اوشان جه واورسه: ⁴² «شومان درباره مسیح چی فکر کونید؟ اون کیی پسره؟» اون جواب بداد: «داود پسر» عیسی واورسه: «پس چوطو داود الهامی کی روحه جه به اون خداوند دخانه؟ چون داود گوئه؛ ⁴⁴ "خدا می خداوند بوگوفت؛ می راست دس بینیشین تا تی دوشمنان تی پا جیر تاوادم. ⁴⁵ پس چوطوبه کی داود خو پسر خداوند دخانه؟» ⁴⁶ و آطو کسی نئاست اون جواب بده و بعد اون کسی جرأت نوکود چیزی اون جه واورسه.

رهبران مذهبی هشدار

¹ اونموقع عیسی مردم و خو شاگردان بوگوفت: ² «چون فریسیان و ملایان موسی جا سر نیشند، ³ هر چی شمره گوید گوش بوکونید و انجام بدید، ولی اوشان مانستآن نیبید! چون اونچی کی تعلیم دهّد خودشان عمل نوکوند. ⁴ اوشان بارهای سنگین و سخت دود و نهد مردم دوش رو ولی خودشان نخاید اون اوشان ره حتی خوشان انگوشت تکان بدد. ⁵ هر کاری کوند آن وسیه کی مردم اوشان ببیند. آیه دانی کی خوشان بازوی دود پیلدانه چاکوند و خوشان ردا دامن دراز گیرد، ⁶ و مهمانیان دورون سرجا کش نیشیند و کنیسه یان دورون بهترین جائ دوس دارد. ⁷ دوس دارد مردم کوچه بازار میان اوشان سلام بوگوید و آقا آقا دځاند. ⁸ ولی شومان قبول نوکونید کی مردم شمره آقا دځاند، چون ایته آقا دارد و همه شومان برآرید. ⁹ و هیچکس زمین رو خودتان پتر دځانید، چون شومان ایته پتر دارید کی آسمان میان ایته. ¹⁰ و آنالید کسی شمره معلم دځانه، چون ایته معلم دارید کی مسیحه. ¹¹ و کسی شیمی میان همه ته جه پيله تره، کی همه ته خدمت کونه. ¹² کسی کی خوره پيله کس بدان ه حقیر یه، و هر کی خوره فروتن بوکونه سربلند یه. ¹³ وای بر شومان ای فریسیان و ای ملایان رباکار، شومان آسمان ملکوت در مردم رو دودید، نه خودتان بودورون شید و نه واید مردم بودورون بوشود. ¹⁴ وای بر شومان ای فریسیان و ملایان رباکار، شومان بیوه زنان مال غارت کونید ولی ظاهر سازی وسی شیمی نماز طول دهید، هنه وسی شیمی سیزا خیلی سخت تره. ¹⁵ وای بر شومان ای کاتبان و فریسیان رباکار، دریا و خوشکی ئ گردید تا اینفر پیدا کونید کی شیمی دین قبول بوکونه، و وختی پیدا کونید اون دو مرتبه بدتر از خودتان جهنم سزاوار کونید. ¹⁶ وای بر شومان ای راهنمایان کور، شومان گوئید: "هر کس معبد قسم بوخوره اشکال تتره، ولی اگر کسی معبد طلائ قسم بوخوره و آستی خو قسم وفا بوکونه." ¹⁷ ای نادانان، ای کوران، ک ئ ته مهمتره؟ طلا یا معبدی کی اون طلائ تقدیس کونه؟ ¹⁸ شومان گوئید: "هر کی قربانگاه قسم بوخوره اشکال تتره، ولی هر کی اون قربانی ای کی اون رو ته ئ قسم بوخوره و آستی خو قسم وفا بوکونه." ¹⁹ ای نادانان کور، ک ئ ته مهمتره؟ قربانی، یا قربانگاهی کی اون قربانی ئ تقدیس کونه؟ ²⁰ وختی قربانگاه قسم خورید، هم قربانگاه و هم هر چی کی اون رو ته ئ قسم خورید. ²¹ و هر کی معبد قسم بوخوره، هم اون، و هم اون خدایی کی اون دورون ساکنه ئ قسم بوخورد. ²² و هر کی آسمان قسم بوخوره، خدا تخت و اون کسی کی اون رو نیشته ئ قسم بوخورد. ²³ وای بر شومان ای فریسیان و ملایان رباکار، شومان شیمی نعناع و شوبود و زیره جه ده یک قاید، ولی شریعت پيله ترین احکام کی، عدالت و گذشت و صداقت ئ ترک کوده اید. شومان و آستی ده یک قاید ولی خدا احکام جی خاطر نوبورید. ²⁴ ای راهنمایان کور کی پشه ئ صافی جه رد کونید ولی شتر خورید! ²⁵ وای بر شومان ای فریسیان و ملایان رباکار، چون کاسه و بشقاب بیرون پاک کونید ولی اون دورون ظلم و طمع ته. ²⁶ ای فریسیان کور، اول شیمی کاسه بشقاب دورون پاک کونید تا اون بیرونم پاک یه. ²⁷ وای بر شومان ای فریسیان و ملایان رباکار، شومان قبری سفید مأنید کی اون بیرون قشنگه، ولی اون دورون پوره از مرده یان استخوانان و انواع کثافتان. ²⁸ شومانم هطونید، مردم جولو ظاهر سازی کونید و خودتان عادل نیشان دهید ولی شیمی دورون پوره از رباکاری و شرارت. ²⁹ وای بر شومان ای فریسیان و ملایان رباکار، شومان پیغمبران قبران چاکونید و مقدسین آرامگاهان تزئین کونید، ³⁰ و گوئید: "اگر امان امی پتران ایام ایسه بیم، پیغمبران قتل دورون اوشان آمره همکاری نوکودیم." ³¹ پس شهادت دهید پیغمبران قاتلان زاکانید. ³² هسته کی اطویه، بیشید و اونچی کی شیمی پتران شروع بوکود تومام کونید. ³³ ای لانتیان و ای آفعی زاده یان، چوطو تأنید جهنم عذاب جه فرار بوکونید؟ ³⁴ چون من پیغمبران و حکیمان و عالمان شیمی ورجه اوسه کونم، ولی شومان بعضیان کوشید و بعضیان به صلیب قاکشید و بعضیان خودتان کنیسه یان دورون شلاق زید، و اوشان شهر به شهر آواره کونید. ³⁵ هنه وسی همه عادلان خون کی زمین رو فووسته شیمی گردنه، از هابیل بیگفته تا زکریا برخیا پسز کی اون محراب و قربانگاه مابین بوکوشتید. ³⁶ شمره گویم یقین بدانید همه آ کاران آخر عاقبت آ نسل گرفتار کونه. ³⁷ ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای شهری کی پیغمبران بوکوشتی و رسولان سنگسار بوکودی، چن بار بخاستم تی زاکان جمع کونم، ایته مرغ مانستآن کی خو جوجه یان خو بال جیر جمع کونه، ولی تو نخاستی. ³⁸ پس آ خانه، هطو وبران شمره واگذار یه. ³⁹ و بدانید از آن پس د مته نیدینید تا روزی کی بوگوئید: "مبارک بیبه کسی کی به نام خداوند آیه."»

قيامتِ نشانه يان

¹ وختی عیسی معبد جہ بیرون شوئون دبو، اون شاگردان بامود اون ورجه و بخاستد کی معبد ساختمانان اون نیشان بد، ² عیسی اوشان بوگوفت: «همه آشان دیند؟ شمره گویم یقین بدانید سنگ سنگ رو باقی نمانه و همه ته فوؤد.» ³ وختی عیسی کوہ زیتون رو نیشته بو، شاگردان بامود اون ورجه و خلوتی اون جہ واورسد: «آمره بوگو آ امور کی اتفاق دکفه و تی آمون نشانه چیسه؟ و کی آخالزمان به؟» ⁴ عیسی اوشان بوگوفت: «مراقب ببید کسی شمره گومراه نوکونه.» ⁵ چون خیلان به می نام آید و گوید: "من مسیحم" و خیلان گومراه کوند و درباره جنگان ایشتاوید و جنگان خبران شیمی گوش فارسه، ولی پریشان نیبید چون همه آشان و آستی اتفاق دکفه، ولی هنوز دنیا تومام نوبوسته. ⁷ قومی قوم دیگر آمره و مملکتی مملکت دیگر آمره جنگ کونه، و همه جا قحطی و زلزله و یهه. ⁸ ولی همه آشان تازه زایمان درد شروعه. ⁹ اونموقع شمره شکنجه کوند و کوشد، و همه امتان می نام و سی شیمی جہ نفرت پیدا کوند. ¹⁰ خیلان ایمان جہ و آگرد و همدیگر تسلیم کوند و همدیگر جہ بیزار بهد. ¹¹ پیغمبرای دروغین زیادی ظاهر بود و خیلان گومراه کوند. ¹² و گناه اوقدر زیاد به کی خیلان محبت سدر به. ¹³ ولی هر کی تا آخر صبر بوکونه، نجات پیدا کونه. ¹⁴ آخسر وختی آ ملکوت بشارت همه دنیا دورون اعلام بوئست تا همه امتان ره شهادتی ببیه، بعد دنیا به آخر فارسه. ¹⁵ پس وختی اون مکروه ویرانی کی دانیال نبی بوگوفته دآره ئ بیده اید کی جی مقدس میان بریا بدآشته بوئسته، "خواننده حُب توجه بوکونه" ¹⁶ اونموقع هر کی یهودیه میان ایسته فرار بوکونه کوهان طرف. ¹⁷ و هر کی پوشت بام ایسته، وسایل اوستادن ره بیجیر تآیه. ¹⁸ و کسانی کی زمین رو کار کوند خوشان لباس اوستادن و سی هم و آنگردد بخانه. ¹⁹ اون روزان زناهی کی حامله ید یا طفل شیرخوار دآرد ره ققدر سخته. ²⁰ دوعا بوکونید شیمی فراژ زمستان ره، یا شنبه روز ره کی دروازه یان دؤسته به نیبه. ²¹ چون اون زمان موصیت عظیمی ظاهر به کی از ابتدای عالم تا اونموقع نوبوسته و هیچموقع هم نیبه. ²² اگر خدا اون روزان کوتاه نوکوده بو، هیچ انسانی نجات پیدا نوکوده، ولی انتخاب بوئسته یان و سی، اون روزان کوتاه. ²³ اون زمان اگر کسی شمره بوگو، "بیدیند مسیح آ ایسته یا اوئ ایسته" ²⁴ چون ادعا کوند مسیح، و پیغمبرای دروغین ظاهر بود، و معجزات عظیمی انجام دهد جوری کی اگر بتأنسته ید، خدا انتخاب بوئسته یانم گومراه کوند. ²⁵ هسه من همه آشان پیشتر شمره بوگوفتم تا بدانید. ²⁶ اگر شمره بوگوید اون هسه بیابان میان ایسته، نیشید اوئ، یا آنکی بوگوید خانه دورون ایسته باور نوکونید. ²⁷ انسان پسر طهور آسمان رعد و برق مانه، کی وختی زنه از مغرب پیگفته تا مشرق ایته لحظه دورون روشن به. ²⁸ هر جا کی مُردار بقانه لاشخورانم اوئ جمع بود. ²⁹ بعد اون مُصیبتان آفتاب تاریک به و ماه خو نور از دست دهه و ستاره یان آسمان جہ فوؤد، و آسمان قدرتان به لرزه دکفد. ³⁰ بعد اون، انسان پسر آمون نشانه آسمان میان ظاهر به، و اونموقع همه جهان طایفه یان عزا گیرد و انسان پسر دیند که آسمان آبران رو سواره و فوؤت و جلال عظیم آمره آیه. ³¹ و اون، شیپور صدا آمره خو فرشته یان اوسته کونه تا انتخاب بوئسته یان زمین چهار گوشه جہ، و آسمان اطراف اوطرف جہ جمع کوند. ³² انجیر دار جہ درسی یاد بیگیرید؛ هر وخت اون شاخه یان جوانه زنه و برگ آورده شومان دآید کی تابستان نزدیکه. ³³ پس هطو، هر وخت آ چیزان بیده اید بدانید کی نزدیکه، بلکی هم در سر ایسته. ³⁴ شمره گویم یقین بدانید آ نسل ایسه تا همه آ چیزان اتفاق دکفه. ³⁵ آسمان و زمین جی میان شیه، ولی می حرفان هیچموقع جی میان نیسه.

مسیح بازگشت ساعت

³⁶ اون روز و اون ساعت جہ هیچکس خبر تثره، حتی آسمان فرشته یانم خبر تثرد، فقط می پئر دانه و بس. ³⁷ زمانی کی انسان پسر طهور کونه دقیقاً نوح روزگار مانه. ³⁸ اون زمانم کی هنوز طوفان شروع نوبوسته بو، مردم خورد و عیش و نوش کودد، و زن گیفتد و مرد ره بوستد. ³⁹ و باور نوکودد کی واقعاً خایه طوفان بآیه، تا روزی کی سیل بامو و همه ئ بوبورد. انسان پسر طهورم هطویه ⁴⁰ اونموقع دو نفری کی زمین رو همدیگر کنار کار کوند، ایته ئ بورد و ایته دیگر ول کوند. ⁴¹ دو ته زن جہ کی گندم آسیاب کوند ایته ئ بورد و دیگری ئ ول کوند. ⁴² پس بیدار ببید، چون تأید شیمی خداوند چی روزی و آگرده. ⁴³ اگر صاحب خانه دانسته کی دوزد چی ساعتی از شب آیه، بیدار ایسته به و و آتأشته کی بآیه اون خانه دورون. ⁴⁴ پس شومان و آستی همیشه آماده ببید، چون انسان پسر اون ساعتی کی انتظار تثرید آیه. ⁴⁵ پس اون غلام آمین و دانا کیسه کی اون آرباب خودش خانواده ئ اون بیسپاره تا به موقع اوشان خوراک بده؟ ⁴⁶ خوش به حال اون غلام کی وختی اون آرباب آیه، اون بیدینه کی خو کار مشغوله. ⁴⁷ شمره گویم یقین بدانید اون آرباب همه خو دارایی ئ قاده اون غلام وظیفه شناس دس. ⁴⁸ ولی اگر اون غلام شرور ببیه و خو مژه بوگو، "می آرباب آمون طول کنشه" ⁴⁹ و خو همکاران اذیت و آزار بوکونه، و مشروب خوران آمره بینیشینه و غیاشی بوکونه، ⁵⁰ روزی کی انتظار تثره و ساعتی کی اون جہ خبر تثره اون آرباب آیه، ⁵¹ و اون از میان دو پاره کونه و جایی تآوده کی رباکاران تآوآد، هون جایی کی گربه و فشار دندان تهره.

ده باکره مثال

¹اون زمان، آسمان ملکوت، ده دختر باکره ئ مانه کی خوشان مشعلان اوساد و بوشود داماد پیشواز. ²پنج ته از اوشان عاقل بود و پنج ته نادان. ³نادانان خوشان مشعلان اوساد ولی روغن اضافه اونساد. ⁴ولی عاقل دختران، خوشان مشعلان طرفهای روغن اضافه آمره اوساد. ⁵وختی داماد ایچه دتر کود همه ته ئ خواب بوبورد. ⁶نصفه شب صدایی بلند بوست کی گوفته: "داماد آمون دره، بایید اون پیشواز" ⁷وختی دختران آن بیشتاوستند، همه ته وپریشند و خوشان مشعلان آماده کود. ⁸نادانان عاقل دختران بوگوften: "ایچه شیمی روغن جه آمره قاید چون آمی مشعلان خاموش بوسان درد." ⁹ولی عاقلان جواب بداد: "تائیم، چون همه ته ره بس تابه، بهتره بیشتد فروشنده ورجه و خودتان ره پهنید." ¹⁰وختی اوشان بوشود روغن پهنید، داماد بامو، کسانی کی حاضر ایسته بود اون آمره بوشود مجلس عروسی دورون و دتر دوسته بوئست. ¹¹ایچه کی بوگودشت اون پنج ته دختر بامود و فریاد برد: "ای آقا، ای آقا، در آمره باره کونید." ¹²ولی جواب بیشتاوستند: "من اصلاً شمره نشناسم." ¹³پس بیدار ببید، چون اون روز و اون ساعت جه خبر تئرد.

ارباب و غلامان مثال

¹⁴عیسی ادامه بده و بوگوften: «آسمان ملکوت مردی ئ مانه کی خاسته بیشه سفر. اون خو خادمان دحد و خو آموال اوشان بیسپارد. ¹⁵هر کی ئ بسته به اون توانایی ایته مقدار قاده. اولی ئ سی هزار دینار قاده، دومی ئ دوازده هزار دینار و سومی ئ شیش هزار دینار، و راه دکفت بوشو سفر. ¹⁶خادمی کی سی هزار دینار داشتند، بوشو اون آمره تجارت بوکود و سی هزار دینار دیگر هم سود بوکود. ¹⁷و اون خادمی کی دوازده هزار داشتند اونم دوازده هزار دینار سود بوکود. ¹⁸ولی اونی کی شیش هزار دینار داشتند، بوشو زمین بکد و خو ارباب پول اوئ جیگا بده ¹⁹بعد ایته مدت زیاد ارباب واکردست، و اوشان دحد تا خوشان حساب تصفیه بوکوند. ²⁰اونی کی سی هزار دینار داشتند پیش بامو و بوگوften: «ای آقا، سی هزار مَره قاده ای، منم سی هزار دیگر اون پول رو سود بوکودم، آنم شصت هزار دینار تی خدمت» ارباب بوگوften: «آفرین، آفرین ای غلام خوب و آمین، چیز کم میان آمین بویی، پس چیزهای بیشتری تره ایسپارم، بیا و تی ارباب شادی میان شریک بوبون.» ²²بعد اون خادمی کی دوازده هزار داشتند بامو و بوگوften: «ای آقا، دوازده هزار دینار مَره قاده ای، منم اون پول آمره دوازده هزار دیگر سود بوکودم، آنم اون سود» ²³اون ارباب اوئ بوگوften: «آفرین، آفرین ای خادم خوب و آمین، چیزهای کم میان آمین بویی، پس چیزهای بیشتری تره ایسپارم، بیا و تی ارباب خوشی میان شریک بوبون.» ²⁴اونموقع خادمی کی شیش هزار قاکیفته بو بامو جولو و بوگوften: «ای ارباب، من دانستم کی تو آدم سختگیری ایسی، و جایی جه کی نکاشته ایی درو کونی و جایی جه کی نپاشانه داری جمع کونی. ²⁵منم بترسم و بوشوم تی شیش هزار دینار زمین جیر جیگا بدم، بفرما آنم تی پول.» ²⁶اون ارباب جواب بده: «ای غلام تبیل بیکار، تو کی دانستی من جایی جه کی نکاشته دارم درو کونم و جایی جه کی نپاشانه دارم جمع کونم، ²⁷پس چره می پول قاندایی صرافی نا وختی واکردم می پول اون سود آمره قاکیرم؟» ²⁸اون شیش هزار دینار اون جه قاکیرد و قاید اونی کی سی هزار داره. ²⁹چون اون کسی کی داره اون ویشتر قاده په و اونی کی نثره اونچی کی داره هم اون جه قاکیفته په. ³⁰هسته آن غلام بدرد نوحوره بیگیرد و تاواید بیرون تاریکی دورون، جایی کی گریه و فشار دندان تهه.

روز داوری

³¹وختی انسان پسر خو جلال آمره و خو فرشته های مقدس آمره بابه، خو تخت جلال رو نیشینه، ³²و همه امتان اون حضور جمع بود، اونموقع اون اوشان سیوائ کونه، جوری کی چوپان گوسفندان بُران جه سیوائ کونه. ³³و گوسفندان راست طرف و بُران خو چپ طرف نهه. ³⁴اونموقع پادشاه اوشانی کی اون راست طرف ایستاد گوئه: "ای کسانی کی می پتر طرف جه برکت بیگفته اید، بایید و ملکوتی وارث ببید کی از ابتدای عالم شمره آماده بوسته بو. ³⁵چون وختی ویشتا بوم مَره غذا فاده اید، تشنه بوم مَره آب فاده اید، غریب بوم مَره جا فاده اید. ³⁶لخت بوم مَره لباس فاده اید، مریض بوم باموئید می عیادت، و زندان ایسته بوم باموئید می دین ره." ³⁷عادلان جواب دهد: "ای خداوند، کی تره ویشتا بیده ایم کی تره غذا فاده بیم، یا کی تره تشنه بیده ایم کی تره آب فاده بیم، ³⁸کی تره غریب بیده ایم کی تره جا فاده بیم، کی تره لخت بیده ایم کی تره لباس فاده بیم، ³⁹کی تو مریض بویی یا زندان ایسته بی کی باییم تی مُلاقات ره؟" ⁴⁰اونموقع پادشاه اوشان جواب دهه: "شمره گویم یقین بدانی هر کاری کی می ایته از کوچی براران ره بوکودید در واقع مَره بوکودید. ⁴¹پس کسانی کی چپ طرف ایستاد گوئه: "ای ملعونان، می جه دور بید و دکفید آتش ابدی ایی دورون کی ابلیس و اون فرشته یان ره آماده بوسته. ⁴²چون ویشتا بوم مَره غذا فاده اید، تشنه بوم مَره آب فاده اید. ⁴³غریب بوم مَره جا فاده اید، لخت بوم مَره لباس فاده اید، مریض بوم و زندان ایسته بوم می مُلاقات ره تاموئید." ⁴⁴اوشان جواب دهد: "ای خداوند، کی تو ویشتا بویی یا تشنه بویی یا غریب بویی یا لخت بویی یا مریض بویی یا زندان ایسته بی، تره بیده ایم و خدمت نوکودیم؟" ⁴⁵اون اوشان جواب دهه: "شمره گویم یقین بدانی، اونچی کی ایته از آن کوچی براران ره نوکودید، در واقع مَره نوکودید." ⁴⁶و اوشان شد ایته عذاب ابدی دورون، ولی عادلان حیات جاودانی ئ داخل بود.»

عیسی قتلِ توطئه

¹ وختی عیسی آ حرفانِ تومام کود خو شاگردانِ بوگوفت: ² «دأنید کی دو روزِ دیگر عیدِ فصح و انسانِ پسرِ تسلیم کوند تا مصلوب بیه.» ³ «موقع کاهنانِ سران و قومِ یهودِ شیخان، کاهنِ اعظمِ قصرِ دورون جمع بوسته بود. کاهنِ اعظمِ نام قیافا بو. ⁴ اوشان جلسه بیگفته بود کی چوطو و آستی کلکِ آمره عیسی ئ دستگیر بوکوند و اون بوکوشد. ⁵ ولی گوافت: «نواستی آ کار عیدِ آیام ره انجام بدیم، نوکونه شلوع دکفه و مردم شورش بوکوند.» ⁶ وختی عیسی بیتِ عنیا میان، شمعونِ جذامی خانه دورون ایسته بو، ⁷ ایته زن، شیشهُ عطرِ گرانقیمتی آمره بامو اون ورجه، و هوطو کی عیسی سفره سر نیشته بو اون عطرِ فوکود اون سر رو. ⁸ شاگردان کی آ کار بیدد عصبانی بوئستد و بوگوفت: «اِ سراف چی و سیه؟ تانستیم آ عطر به قیمتِ خوب بوفروشیم و اون پولِ قادیم فقیران.» ¹⁰ عیسی آن بفهمست و اوشان بوگوفت: «چره آ زن جه ایراد گیرید؟ اون کارِ خوبی میره بوکود. ¹¹ فقیران همیشه شیمی دور و ور ایستاد، ولی من همیشه شیمی آمره نیستم. ¹² آ زن کی آن عطرِ فوکود می بدن رو، مَره دفنِ ره آماده کود. ¹³ بدانید کی همه عالم میان، هر جایی کی انجیل موعظه بیه، آ زن کارِ اون یادگاری و سی نقل بیه.»

یهودا خیانت

¹⁴ اونموقع ایته از اون دوازده شاگرد کی یهودای اسخربولی نام داشته بوشو کاهنانِ سرانِ ورجه ¹⁵ و بوگوفت: «اگر عیسی ئ شمره تحویل بدم مَره چی فاید؟» اوشان سی سکۀ نقره اون فادد. ¹⁶ از اون موقع به بعد یهودا ایته فرصتِ دوبال گردسته تا عیسی ئ اوشان تسلیم بوکونه.

شامِ آخر

¹⁷ روز اولِ عیدِ قَطیرِ شاگردان بامود عیسی ورجه و بوگوفت: «شامِ فصیح کِ ئ آماده کونیم تا بوخوری؟» ¹⁸ عیسی جواب بده: «بیشید شهر فلان کس ورجه و بوگوئید: "استاد گویه می وختِ نزدیکه، و فصیح می شاگردانِ آمره تی خانه دورون خورم."» ¹⁹ شاگردان اونچی کی عیسی بوگوفته بوئ انجام بدد و فصیح آماده کودد. ²⁰ وختی شب بوئست، عیسی خو دوازده شاگردِ آمره سفره دور بینیش. ²¹ وختی شام خوردان دوبود اون بوگوفت: «شمره گویم تا بدانید ایته از شومان مَره تسلیم کونه.» ²² شاگردان وختی آ حرفِ بیشتاوستد خیلی ناراحت بوستد و ایته ایته اون جه واورییید: «ای خداوند، آیا من آ کار کونم؟» ²³ عیسی جواب بده: «اونی کی خو دس می آمره کاسه دورون فرو کونه، هون مَره تسلیم کونه. ²⁴ انسانِ پسرِ طبعی هون پیشگوی ایی کی کتابِ مقدس میان درباره اون بینویشته بوئسته میره. ولی وای به حالِ اون کسی کی انسانِ پسرِ تسلیم کونه، اون ره بهتر بو کی اصلاً بودونیا تاموم یه.» ²⁵ و یهودا کی بعداً اون تسلیم بوکود بوگوفت: «ای استاد آیا اون شخص منم؟» عیسی بوگوفت: «بله، تو خودت بوگوفتی.» ²⁶ وختی شام خوردد، عیسی نانِ بیگفت و برکت بده و پاره کود و فاده خو شاگردان و بوگوفت: «بیکیرید و بوخورید، آنه می بدن.» ²⁷ بعد پیاله ئ اوستاد و شکر بوکود و فاده اوشان و بوگوفت: «همه شومان آن پیاله جه بوخورید، ²⁸ چون آن می خونه کی عهدِ جدیدِ مَهر کونه، و خیلانِ و سی و گناهانِ آمرزشِ و سی فیوه. ²⁹ ولی شمره گویم بدانید کی ی میوه مؤ جه نوخورم تا روزی کی خودم پئرِ ملکوتِ دورون شیمی آمره اون تازه ئ بوخورم.» ³⁰ بعد سرودِ مخصوصِ عیدِ بخادد و راه دکفتد کوه زیتون طرف.

پطرس انکارِ پیشگوی

³¹ اونموقع عیسی اوشان بوگوفت: «همه شومان امشب مَره تنها نیئید، چون کتابِ مقدس میان بینویشته بوئسته؛ "چوپانِ رنم و گوسفندان پراکنده بود." ³² ولی بعد آنکی زنده بوستم، قبلِ شومان شَم جلیل.» ³³ پطرس جواب بده: «حتی اگر همه تره تنها بند، من هیچموقع آ کاره نوکونم.» ³⁴ عیسی اون بوگوفت: «تره گویم یقین بدان کی ه امشب قبلِ آنکی خروس بخانه، تو سه مرتبه گویی کی مَره نشناسی.» ³⁵ پطرس بوگوفت: «حتی اگر لازم بیه تی آمره بیمیرم، هیچموقع نوگویم کی تره نشناسم.» و باقی شاگردانم هن بوگوفتد.

باغِ جتسیمانی

³⁶ اونموقع عیسی خو شاگردانِ آمره فارسه جایی کی جتسیمانی نام داشته، و خو شاگردان بوگوفت: «ه ئ بینیشید تا من بوشوم اوئ دوعا بوکونم.» ³⁷ اون پطرس و زبدي دو ته پسرانِ اوستاد و خو مَره بوبورد. غم و ناراحتی همه اون وجودِ بیگفته بو، ³⁸ پس اوشان بوگوفت: «جوری می جان غم بیگفته کی نزدیکه بیمیرم، شومان ه ئ نیئید و می آمره بیدار ببید.» ³⁹ بعد عیسی بوشو کمی جولوتر و زمین رو زانو بزه و آطو دوعا بوکود: «ای پئر، اگر امکان داره آ پیاله ئ می جه دور کون، ولی نه می خواهش و سی، بلکه به تی اراده.» ⁴⁰ بعد وَاگردست اون سه تا شاگردِ ورجه و بیده کی خوفند، پس پطرس بوگوفت: «آیا تانستید ایته ساعت می آمره بیدار نیئید؟ ⁴¹ بیدار نیئید و دوعا بوکونید تا وسوسه میان دنکفید، روغ مایله ولی جسم ناتوان.» ⁴² عیسی ایبارِ دیگر بوشو و بازم دوعا بوکود و بوگوفت: «ای پئر، اگر ممکن نییه کی آ جامِ نوخورده می پش جه اوستاده بیه، اونچی کی تی اراده یه انجام بیه.» ⁴³ باز وَاگردست و

بيده اوشان خوفند، چون اوشان چومان سنگين بوئسته بو. ⁴⁴ پس سومين بار ره بوشو و هون دوعاي بوکود. ⁴⁵ بعد واکردست شاگردان ورجه و اوشان بوگوفت: «آيا هنوز خوفته ايد و استراحت کونيد؟ هسته ساعتی فارسه دأره کی انسان پسر گوناکاران دس تسليم بيه. ⁴⁶ وبرزيد بيشيم، هسته کسی کی مژه تسليم کونه آيه.»

عیسی دستگیری

⁴⁷ و هنوز اون حرف تومام نوبسته بو کی يهودا کی ايته از اون دوازده شاگرد بو ايته گروه آمره بامو، اوشان کاهنان سران و قوم شيخان اوسه کوده بود و همه ته شمشير و چماق دأشتد. ⁴⁸ و اون شاگرد خائن اوشان نشانی قاده بو و بوگوفته بو کی: «هر کسی ئی مآچی بدم هونه، اون بیگیريد.» ⁴⁹ پس يهودا بامو عیسی ورجه و بوگوفت: «سلام أستاذ.» و عیسی ئی مآچی بده. ⁵⁰ عیسی اون بوگوفت: «ای رفیق تی کار زودتر انجام بدن.» ⁵¹ مگر تانی من تانم می پتر آسمانی چه بخایم کی دوازده فوج فرشته آمی یاری ره شمشیر غلاف چه بیرون فاکشه و ايته ضربه بره و کاهن اعظم غلام گوسن و آوه. ⁵² عیسی اون بوگوفت: «تی شمشیر غلاف کون، چون هر کی شمشیر فاکشه، شمشیر آمره هم میره. ⁵³ مگر تانی من تانم می پتر آسمانی چه بخایم کی دوازده فوج فرشته آمی یاری ره اوسه کونه؟ ⁵⁴ ولی اگر آ کار بوکونم، پس کتاب مقدس پیشگویی یان چوطو انجام بيه کی گوبه آ اتفاقان و أستی دکفه؟» ⁵⁵ بعد عیسی رو بوکود اون جمعیت و بوگوفت: «مگر خائید دوزد بیگیريد کی آطو شمشیر و چماق آمره باموئید می دستگیری ره؟ هر روز معبد دورون نیشتم و مردم تعلیم دئم و شومان مژه نیگفتید، ⁵⁶ ولی همه أشان اتفاق دکفت تا اونچی کی پیغمبران پیشگویی بوکوده بود انجام بيه.»

عیسی و شورای يهود

⁵⁷ پس اون گروه عیسی ئی بوبوردد قیفا ورجه کی کاهن اعظم بو، اوئی ملایان و قوم شيخان جمع بوسته بود. ⁵⁸ پطرس دوردور اون دونبال آموبه، وختی فارسه کاهن اعظم خانه حیاط دورون، اون خدمتکاران آمره بینیشت تا بیدینه عاقبت چی بيه. ⁵⁹ کاهنان سران و شيخان و همه شورا اعضا، شهادت دروغ دونبال گردستد تا بتانم عیسی ئی تهمت بزند و اون بوکوشد. ⁶⁰ با آنکی خیلان جولو بوشود و شهادت دروغ بداد ولی چیزی پیدا نوکود. آخرسر دو نفر بامود ⁶¹ و بوگوفت: «أ مرد بوگوفت کی تانم معبد خراب کونم و سه روز میان دوباره چاکونم.» ⁶² کاهن اعظم ویریشت و عیسی ئی بوگوفت: «هیچی نوگویی؟ آن چیه کی بر علیه تو گوید؟» ⁶³ ولی عیسی هطو ساکت یئسته، کاهن اعظم اون بوگوفت: «تره خدای زنده ئی قسم دهم آمره بوگو، تو مسیح خدا پسری یا نه؟» ⁶⁴ عیسی اون بوگوفت: «تو خودت بوگوفتی کی! و شمره گویم بدانید بعد آن انسان پسر دینید کی قادر راست دس نیشته، و آسمان ابران آمره آيه. ⁶⁵ ایمرتبه کاهن اعظم خویقه ئی چاک بره و بوگوفت: «اون کفر بوگوفت، چره شاهد خائیم؟ خودتان اون کفر بيشأوستید، ⁶⁶ چی مصلحت دانید؟» شورا اعضا جواب بداد: «أستی اعدام بيه.» ⁶⁷ بعد اون صورت روئف بوکودد، و بعضیان اون سبلی برده و ⁶⁸ بوگوفت: «ای مسیح آمره نبوت بوکون، بوگو کی تره بره.»

پطرس انکار

⁶⁹ آ موقع پطرس حیاط دورون نیشته بو، کی ايته کنیز بامو اون ورجه و بوگوفت: «تونم عيساي جليلی آمره بویی!» ⁷⁰ پطرس همه ته ورجه انکار بوکود و بوگوفت: «من تانم تو چی گویی!» ⁷¹ پطرس ویریشت و بوشو حیاط اوطرف، اوئی ايته کنیز دیگر اون بیده و خو دور و وریان بوگوفت: «آنم عيساي ناصری آمره بو» ⁷² پطرس باز مُنکر بوئست و قسم بوخورد و بوگوفت: «من أ مرد نشتأسم.» ⁷³ ايچه بعد کسان کی اوئ ايته بود بامود پطرس ورجه و بوگوفت: «حتماً تونم ايته از أسانی، چون تی لهجه جليليه.» ⁷⁴ ولی پطرس باز شروع بوکود قسم خوردان، و لعنت بوکود و بوگوفت: «من اصلاً أ مرد نشتأسم!» ⁷⁵ دوروست ه موقع خروس بخاد. و پطرس عیسی حرف یاد باورد کی بوگوفته بو: «قیل آنکی خروس بخانه تو سه مرتبه گویی کی مژه نشتأسی.» پس بیرون بوشو و زار زار گریه بوکود.

يهودا خودکشی

¹ وختی صبح بوئست، همه کاهنان سران و قوم شیخان جلسه بیگفتند کی عیسی ٔ بوکوشد. ² پس اون دس بسته بوبورد و پنتیوس پیلطس کی فرماندار رومی بو تحویل بداد. ³ ولی یهودا کی عیسی ٔ تسلیم بوکوده بو وختی بیده کی عیسی محکوم بوئسته، خو کرده جه پشیمان بوست و سی سکه نقره ٔ وَاگر دانه کاهنان سران و شیخان، ⁴ و اوشان بوگوفت: «من گوناو بوکودم کی باعث بوئستم ایته آدم بی گوناو خون فیوه.» ولی اوشان بوگوفت: «آمره مربوط نییه، خودت دانی!» ⁵ پس یهودا هم سکه یان معبد دورون تاوآده زمین رو و بوشو و لافند آمره خوره خفا کود. ⁶ کاهنان سران پول اوسآدد و بوگوفت: «آ پول نشه معبد خزانه دورون دوکودن، چون خونپایه.» ⁷ پس مشورت بوکودد و قرار بوئست کی اون پول آمره کوزه گر زمین پهنه تا غریبه یان قبرستان بییه. ⁸ هنه و سیه کی اون زمین تا امروز «خون زمین» نام دآره ⁹ و آلو ارمیای نبی پیشگوی انجام بیگفت کی گویه: «اوشان سی سکه نقره ٔ اوسآدد، یعنی اون قیمتی کی بعضی از بنی اسرائیلیان اون رو بته بود، ¹⁰ و اون آمره کوزه گر زمین بهد، هوطو کی خداوند مَره بفرماسته بو.»

عیسی و پیلطس

¹¹ و اوشان عیسی ٔ بوبورد فرماندار رومی ورجه. فرماندار اون جه واورسه: «آیا تو یهودیان پادشاهی؟» عیسی بوگوفت: «تو گویی!» ¹² و کاهنان سران و شیخان ایتها می زبانی اون بزد، ولی اون هیچ جوابی نده. ¹³ پیلطس اون بوگوفت: «نیشتاوی چی چیزایی بر علیه تو گوید؟» ¹⁴ ولی عیسی حتی ایته کلمه هم جواب نده، جوری کی فرماندار تعجب بوکود. ¹⁵ رسم بر آن بو کی عید ایام ره فرماندار ایته زندانی، هر کی ٔ کی مردم بخاسته ید اوشان ره آزاد کوده. ¹⁶ اون ایام ایته زندانی معروف زندان دورون ایسته بو کی «باراباس» نام دآشته. ¹⁷ وختی مردم جمع بوستد پیلطس اوشان بوگوفت: «خائید کی ٔ شیمره آزاد کونم؟ باراباس، یا عیسای کی مسیح معروفه؟» ¹⁸ آن بوگوفت چون دانسته کی حسادت و سی عیسای تسلیم بوکوده دآرد. ¹⁹ هون موقع کی پیلطس تخت قضاوت رو نیسته بو، اون زن اون ره پیغام اوسته کود و بوگوفت: «آ مرد بی گوناو آمره کاری تدار، چون دیشب اون و سی خوابهای بدی بیدم و آذیت بوئستم.» ²⁰ و کاهنان سران و شیخان مردم تشویق بوکودد کی پیلطس جه بخاید باراباس اوشان ره آزاد کونه و عیسی ٔ اعدام بوکونه. ²¹ پس فرماندار دوباره واورسی: «ک ی ته ٔ خائید شیمره آزاد کونم؟» مردم فریاد بوکودد: «باراباس.» ²² پیلطس اوشان بوگوفت: «پس عیسای معروف به مسیح آمره چی بوکونم؟» همه ته بوگوفت: «مصلوب بوکون.» ²³ فرماندار بوگوفت: «چره؟ چی بدی ایی بوکوده؟» اوشان خوشان صدای ویشتر بلند کودد و بوگوفت: «مصلوب بوکون.» ²⁴ وختی پیلطس بیده ٔ فایده تهره و ممکنه آشوب پیا بییه، آب بخاست، و مردم چوم جولو خو دس بوشوست و بوگوفت: «آ مرد بی گوناو خون می گردن نییه، خودتان دآید.» ²⁵ جمعیت فریاد بزد و بوگوفت: «اون خون آمی گردن و آمی راکان گردن بییه.» ²⁶ بعد پیلطس باراباس اوشان ره آزاد کود، و دستور بده عیسی ٔ شلاق بزند و بوبورد مصلوب بوکوند.

عیسی مسخره کودان

²⁷ سربازان عیسی ٔ بوبورد فرماندار کاخ حیاط میان و همه سربازان اون دور جمع بوستد. ²⁸ بعد اون لباس بیرون باورد و ایته سرخ ردآ اون دوش رو تاوآد ²⁹ و خار جه ایته تاج اون ره چاکودد و بتاد اون سر رو، و ایته چوب فآدد اون راست دس، و اون جولو تعظیم کودد و مسخره آمره گوشت: «سلام ای یهود پادشاه.» ³⁰ و اون صورت رو ئف فوکودد و چوب اون دس جه گیفتد و فوکوفتد اون سر رو. ³¹ آخرسر مسخره کودان جه دس بکشد، و اون سرخ ردآ بکد و خودش لباس اون دوکودد، بعد اون بوبورد تا مصلوب بوکوند.

عیسی مصلوب بوستان

³² راه میان مردی ٔ بید کی قیروان شین بو و شمعون نام دآشته، اون مجبور بوکودد کی عیسی صلیب اون دونبال بوبوره. ³³ وختی محلی کی جُلجُتا یعنی کاسه ستر نام دآشته ٔ فآرسد، ³⁴ شرابی کی داروی بیهوشی مَره قاطی بوئسته بوئ اون فآدد، ولی وختی بچشه، نخاست کی بوخوره. ³⁵ سربازان اون مصلوب بوکودد، و اون لباسان رو قرعه تاوآد تا اونچی کی نبی پیشگوی بوکوده بو انجام بییه کی: «می رختان خوشان میان تقسیم بوکودد و می لباس ره قرعه تاوآد.» ³⁶ بعد سربازان هوئ بینیشند و نگهبانی بد. ³⁷ و ایته لوح رو بینویشند: «آن عیسی، یهود پادشاه.» و اون سر جر صلیب رو نصب بوکودد. ³⁸ هون موقع دو ته دوزد اون مَره مصلوب بوکودد، ایته اون راست طرف و ایته هم چپ طرف. ³⁹ کسانی کی اوی جه رد بوستد خوشان سر تکان دَید و بد و بیراه آمره ⁴⁰ گوشت: «تو کی خاستی معبد ویران کونی سه روز میان دوباره چاکونی، خودت نجات بدن! اگر واقعاً خدا پسری صلیب جه بیجیر بیا.» ⁴¹ کاهنان سران و یهود ملایان و قوم شیخان هم اون مسخره کودد و گوشت: ⁴² «دیگران نجات بده، ولی نتانه خودش نجات بده. اگر اسرائیل پادشاهی هسته صلیب جه بیجیر بیا تا تره ایمان باوریم.» ⁴³ اون خدای توکل دآشته و گوفته خدا پسره، پس اگر خدا اون دوس بدآره اون نجات دِهه. ⁴⁴ حتی اون دو ته دوزد کی اون مَره مصلوب بوئسته بود هم اون فحش دَید.

عیسی مردن

⁴⁵اون روز، از ساعت دوازده ظهر تا سه بعدازظهر همه زمین تاریک بوست. ⁴⁶نزدیکه ساعت سه، عیسی صدای بلندِ آمره فریاد بوکود: «ایلی، ایلی، ایلی لَمَّا سَبَقْتَنِي.» یعنی الهی الهی چره مَرّه تنها بتأی. ⁴⁷بعضی کی اوئ ايسته بود خیال بوکود کی الیاس نبی ئ دخانه. ⁴⁸اینفر فوری بودووست و اسفنجی ئ اوساد و ثرش شراب برّه و بته ایته چوپ رو و بوبورد عیسی دهن جولو تا بوخوره. ⁴⁹ولی دیگران اون بوگوفتند: «کار ندار، واهال بیدینیم الیاس آبه اون نجات بده یا نه.» ⁵⁰بعد عیسی ایبار دیگر صدای بلندِ آمره فریاد بکشه و جان بده ⁵¹هو لحظه معید پرده از بوچر تا بیجیر دو پاره بوئست و چنان زمین لرزه ایی بامو کی سنگان بشکافتد، ⁵²و قبران بارّه بوئست و خیلی از مقدسین کی بمرده بود زنده بوئستند. ⁵³و بعد آنکی عیسی زنده بوئست اوشانم خوشان قبران جه بیرون بامود و بوشود اورشلیم و خیلی از مردم اوشان بیدد. ⁵⁴ولی اون افسر و اون سربازانی کی صلیب جیر نگهبانی دأید وختی زلزله و آ اتفاقاً بیدد خیلی بترسد و بوگوفتند: «آ مرد واقعاً خدا پسر بو.» ⁵⁵خیلی از زنانم اوئ ايسته بود و از دور قاندرستند، اوشان جلیل جه عیسی دونبال بامو بود تا اون خدمت بوکوند. ⁵⁶اوشان میان، مریم مجدلیه، مریم یعقوب و یوسف مار، و یعقوب و یوحنا مار ايسته بود.

عیسی دفن کودان

⁵⁷غروب دم ره، ایته آدم ثروتمند کی یوسف نام دأشته و رایه شین بو و عیسی شاگرد بوئسته بو، ⁵⁸بوشو پیلطس ورجه و اون جه بخاست کی عیسی جنازه ئ اون قاده. پیلطسم دستور بده کی قادد. ⁵⁹یوسف جنازه ئ بوبورد و ایته تازه پارچه کتان دورون بیچانی. ⁶⁰و خودش قبر دورون کی تازه صخره میان تراشته بو بته، و ایته پیلدانه سنگم قبر در جولو هل بده و بوشو. ⁶¹مریم مجدلیه و اوئی ته مریم قبر جولو نیشته بود و قاندرستد. ⁶²فردایی صبح کی شنبه بو، کاهنان سران و فریسیان بوشود پیلطس ورجه و ⁶³بوگوفتند: «قربان، آمره یاده کی اون حقه باز وختی زنده بوگوفته؛ "بعد سه روز من ویریزم." ⁶⁴پس بفرما تا روز سوم قبر جه محافظت بوکوند، نوکونه اون شاگردان شبانه بآید و اون جنازه ئ بودوراند و مردم بوگوبد کی اون مُرده یان جه ویریشته، و اگر آطو بیبه وضع اولی جه هم بدتر یه.» ⁶⁵پیلطس اوشان بوگوفت: «شومان خودتان نگهبان دآرید، بیشید و هر جور خودتان صلاح دآنید محافظت بوکونید.» ⁶⁶پس اوشانم بوشود و قبر سنگ مُهر و موم بوکودد، و نگهبانی اوئ بتاد تا قبر جه محافظت بوکوند.

عیسی رستاخیز

¹ بعدِ روزِ سبت، یکشنبه صبحِ زود، مریمِ مجدلیه و اوئی ته مریم بوشود قبرِ سر. ² کی ایمرته زلزله ایی بامو، چون خداوند فرشته آسمان جه بیجیر بامو و سنگ هل بده کنار و اون رو بینیش. ³ فرشته صورتِ برقی مَاسْتان درختان بو و اون لباسِ برفِ مَاسْتان سفید. ⁴ نگهبانان کی اون بید از ترس بپرکستند و مُرده مَاسْتان بگفتد زمین رو. ⁵ اونموقع فرشته، زناکان بوگوفت: «نترسید، دَآنم کی عیسی مصلوبِ دونبال گردید، ⁶ اون آئی نئشه، چون هوطوی کی بوگوفته بو ویریشته، بآئید جایی کی اون خوفته بوئی بیدینید. ⁷ هسته زود بیشید و اون شاگردان خبر بید کی اون مُرده یان جه ویریشته و قبل از شومان شیه جلیل. اوئی اون دینید، اونچی کی شمزه بوگوفتم فراموش نوکونید.» ⁸ پس زناکان ترسی کی شادی آمزه همراه بو تون تون قبر جه بیرون بامود و بودوستد تا بوشود شاگردان خبر بد. ⁹ و هطو کی راه میان شوئون دوبود تا خبر شاگردان برستاند ایمرته عیسی ئ بیدد، عیسی اوشان بوگوفت: «سلام بر شومان.» زناکان بامود جولو و بگفتد اون پا جیر و اون سجده بوکودد. ¹⁰ عیسی اوشان بوگوفت: «نترسید، بیشید و می براران بوگوئید که بوشود جلیل کی مژه اوئی دیند.»

نگهبانان گزارش

¹¹ وختی زناکان هنوز راه میان ایسته بود، بعضی از نگهبانان قبر جه بوشود شهر و کاهنان سران گزارش بد کی چی بوئسته. ¹² کاهنان سران شیخان آمزه جمع بوستد و جلسه تشکیل بداد و سکه های نقره نگهبانان قادی ¹³ و اوشان بوگوفتد کی بوگوئید: «وختی آمان خواب بوئیم اون شاگردان بامود و جنازه ئ بودوراند.» ¹⁴ و اوشان خاطر جمع بوکودد و بوگوفتد: اگر آ خبر فرماندار گوش فارسه، آمان اون جواب دهیم و آنالیم شمزه مشکلی پیش بآیه. ¹⁵ نگهبانانم پول قاگفتد و طبق اونچی کی اوشان دستور بده بود عمل بوکودد، و تا امروز آ حرف یهودیان میان دهن به دهن یه و اون باور کوند.

مأموریت اصلی

¹⁶ پس عیسی یازده شاگرد بوشود جلیل اون کوهی رو کی عیسی اوشان بوگوفته بو. ¹⁷ وختی عیسی ئ اوئی بیدد اون پرستش بوکودد، ولی بعضی هنوز شک داشتد کی اون عیسی بییه. ¹⁸ پس عیسی بامو جولو و اوشان بوگوفت: «همه قدرت آسمان میان و زمین رو مژه فاده بوئسته، ¹⁹ پس بیشید و همه امتان می شاگرد چاکونید و اوشان به نام پتر، پسر و روح القدس تعمید بدید. ²⁰ و اوشان تعلیم بدید تا همه چیزهایی کی شمزه حکم بوکودم بجا باورد، و بدآئید من هر روزه تا پایان آ دنیا شیمی آمزه ایستام.»

Mark

Chapter 1

¹ عیسی مسیح خدا پسر انجیل آطو شروع یه. ² هطو کی ایشعیای نبی کیتاپ میان بامو دآره: «من می رسول پیشاپیش اوسته کونم تا تی راه تره باره کونه. ³ ندا کونده ای بیابان میان فریاد کونه کی؛ خداوند راه هموار کونید و اون راه مسیر باره کونید.» ⁴ شخص یحیی تعمید دهنده بو کی بیابان میان زندگی کوده و اعلام کوده کی مردم و آستی توبه بوکوند و غسل تعمید بیگیرد. ⁵ مردم جی شهر اورشلیم و همه سرزمین یهودیه شیده بیابان میان اون ورجه و خوشان گوناهاا اعتراف کودد و آردن رو دورون اون دس جه غسل تعمید گیفتد. ⁶ یحیی رخت، شتر پشم جه بو و ایته کمر بند چرمی هم خو کمر دوسیه، و اون غذا هم قلع و غسل صحرایی بو. ⁷ اون مردم آطو موعظه کوده: «بعد من کسی آیه کی اون مقام می جه خیلی بوخر تره، من حتی لایق نییم خم بم و اون کفش بند واکونم. ⁸ من شمزه آب مژه تعمید بدم ولی اون شمزه روح القدس آمزه تعمید دهه.» ⁹ در آ موقع عیسی جی شهر ناصره کی اُستان جلیل میان تهه بو بامو یحیی ورجه و رو آردن دورون اون دس جه تعمید بیگیفت. ¹⁰ وختی عیسی آب جه بیرون بامو، بیده کی آسمان بیشکافت و روح القدس ایته کبوتر مَاسْتان اون رو نازل بوئست. ¹¹ و ندایی آسمان جه بامو کی: «تو می عزیز پتری کی تی جه راضیم» ¹² بعد آ جریان خدا روح عیسی ئ بوپورد بیابان میان. ¹³ و چهل شبانه روز بیابان میان ایسته بو و شیطان اون وسوسه کوده و فقط حیوانات وحشی اوئی ایسته بود و فرشته یان اون خدمت کودد. ¹⁴ بعد مدتی وختی یحیی بازداشت بوئست، عیسی بامو اُستان جلیل و مردم ره موعظه کوده و خدا ملکوت بشارت دئه ¹⁵ و گوفته: «وخت تومام بوست و خدا ملکوت نزدیکه، پس شیمی گوناهاا جه توبه بوکونید و آ خبر خوش ایمان باورید.» ¹⁶ وختی عیسی جلیل دریاچه کنار قدم رئه «شمعون» و اون برار «آندریاس» بیده کی دریا میان دام تاوآده ئد چره کی مالا بود. ¹⁷ عیسی اوشان بوگوفت: «می دونبال بآئید کی شمزه مردم صیاد چاکونم» ¹⁸ اوشانم هو موقع خوشان دامان ول کودد و اون دونبال سر راه دکفتد. ¹⁹ و ایچه جولوتر جی اوئی، عیسی، یعقوب زیدی پسر و اون برار یوحنا بیده کی کرجی دورون ایسته بود و خوشان دامان تعمیر کودد. ²⁰ هو موقع اوشانم دعوت بوکودد. پس اوشانم خوشان پتر زیدی اون کارگران آمزه کرجی میان ول کودد و اون دونبال بوشود. ²¹ بعد عیسی و اون شاگردان بوشود شهر کفرناحوم و شنبه صبح کی روز سبت بو کنیسه دورون حاضر بوئستد و عیسی شروع بوکودد تعلیم دتن. ²² مردم اون تعلیم دتن جه تعجب بوکودد، چون یهود فلایان مَاسْتان موعظه نوکوده، بلکه اقتدار آمزه

تعلیم دَیّه.²³ اوڻ کنیسه دورون ایته دیوانه ایسه بو کی وختی عیسیٰ تی بیده ایمرته فریاد بَرّه²⁴ و بوگوفت: «ای عیسیٰ ناصری، آمی آمره چی کار داری؟ خایی آمره هلاک کونی؟ من تره شتاسم تو کیسی! ای خدا قُدوس»²⁵ عیسیٰ توندی آمره اوڻ بوگوفت: «ساکت بون و اوڻ جه بیرون بیّا»²⁶ اوڻ روح شریر هو لحظه اوڻ مردای به حالت صرع تَأَوَّذَه و تعره ای بَرّه و اوڻ جه بیرون بامو.²⁷ مردم همه ته حیران ایسه بود فاندروستد و همدیگر جه واورسه ید: «آ ډ چیه؟ آن ډ چوجور تازه تعلیمه کی ارواح شریر قدرت آمره فرمان ډهه و اوڻشأنم اوڻ ایطاعت کوند.»²⁸ فوری عیسیٰ نام کل اُستان جلیل دورون پیچست.²⁹ کنیسه جه کی بیرون بامود، فوری یعقوب و یوحنا مَرّه بوشود شمعون و آندریاس خانه.³⁰ شمعون زن-مار تب بوکوده بو و خوفته بو، وختی عیسیٰ فآرسه اوڻ، اوڻ خبر بدآد کی اوڻ زین حال بده.³¹ عیسیٰ بوشو اوڻ ورجه و اوڻ دس بیگفت و اوڻ وبریآیه، هو لحظه اوڻ تب قطع بوست و وبریشت و مهمانان جه پذیرایی بوکود.³² غروب دم ره، مردم خوشأن مریضان و دیوانه یان عیسیٰ ورجه باورد تا اوڻشأن شفا بده.³³ و شهر همه مردمان بامو بود و خانه در جولو جمع بوسته بود.³⁴ عیسیٰ مریضای زیادی تی کی انواع مریضیان دَاشِنْدُ شفا بده و دیوهای زیادی تی دیوانه یان جه بیرون تَأَوَّذَه و وُأْنَشْت کی دیوان گب بزند چون اوڻ شناخید.³⁵ فردای صبح هنوز آفتاب تره بو کی عیسیٰ وبریشت و بوشو بیرون، و ایته خلوت خرابه تی فآریسه و هوڻ دوعا کودان مشغول بوئست.³⁶ شمعون و اوڻ همراهان اوڻ دونبال بگردستد.³⁷ وختی اوڻ پیدا کودد بوگوفتد: «همه تی دونبال گردد.»³⁸ عیسیٰ اوڻشأن بوگوفت: «بیشیم شهر و دهات اطراف تا اوڻ هم موعظه بوکونم، چون هینه وُسی بامو دارم»³⁹ عیسیٰ همه جلیل گردسته و کنیسه یان دورون موعظه کوده و دیوان بیرون تَأَوَّذَه نه و دیوانه یان شفا دَیّه.⁴⁰ ایته روز ایته جُذامی بامو عیسیٰ ورجه و زانو بَرّه و کمک بخاسٹ، اوڻ بوگوفت: «اگر یخایی تانی مَرّه پاک کونی!»⁴¹ عیسیٰ دبل اوڻ ره بوسوخت و خو دس دراز کود و اوڻ لمس بوکود و بوگوفت: «بله کی خایم، پاک بون!»⁴² فوری اوڻ جُذام خوب بوئست و شفا پیدا کود.⁴³ بعد عیسیٰ اوڻ مُرخَص کود⁴⁴ و تاکید آمره اوڻ بوگوفت: «کسی تی حرفی نرنی، بوشو کاهن ورجه و تره نیشان بدن و تی پاک بوستان وُسی هو مقدار قربانی کی موسی حُکم بوکوده تی تقدیم بوکون تا تی شفا ره شهادتی بیبه.»⁴⁵ ولی اوڻ مرد هطو کی شوئون دبو داد رَیّه و مردم گوفته کی شفا پیدا کوده. هنه وُسی مردم عیسیٰ دور جمع بوستد، جوری بوئست کی عیسیٰ ډ یتائسته مردم عادی مَأنسْتان بایه شهر دورون، و مجبور بوئست بیرون شهر بیابانان میان یتیه، ولی مردم جی همه جا شوده اوڻ ورجه.

¹ بعد چن روز عیسی دوباره بوشو کفرناحوم، وختی مردم بیشتاؤستد کی اون بامو دآره،² خیلی زود کلی آدم جمع بوست اون خانه ای دورون کی اون ایسته بو، مردم به حدی زیاد بود کی د خانه دورون پوره بوسٹ و در جولو هم جا نوبو، عیسی هم اوشان ره موعظه کوده.³ ه موقع چن نفر بامود کی چهار نفر جی اوشان ایته فلج مردای خوشان آمره باورد. ⁴ چون شلوغی وسی یثاؤستد بوشود عیسی ورجه، بوشود خانه سقف جر و اون قسمتی کی عیسی ایسته بو سقف اوساد و اون فلج اون تُشکي آمره اوسته کودد بیجیر عیسی پاهان جولو. ⁵ عیسی کی اوشان ایمان بیده اون فلج بوگوفت: «ای رآی، تی گوناهاڻ آمرزیده بوئست.» ⁶ بعضی جی یهود مُلایان کی اوئ نیشته بود خوشان دیل دورون فکر بوکودد ⁷ کی: «چره آ شخص آطو کفر گوشتان دره؟ غیر خدای یگانه کی تانه گوناهاڻ بیخشه؟» ⁸ هو لحظه عیسی بَقهمست کی اوشان چی فکر کودان درد، پس اوشان بوگوفت: «چی وسی آطو فکر کوئید؟ ⁹ کی ی ته آسانتره؟ آ فلج بوگویم؛ تی گوناهاڻ بیخشه بوئست؟ یا آنکی بوگویم؛ وبریز تی رختخواب جمع کون و راه دکف بوشو؟» ¹⁰ هسه تا شمره ثابت بیبه کی انسان پسر، اختیار دآره زمین رو گوناهاڻ بیخشه...» ¹¹ اون فلج بوگوفت: «تره گویم وبریز، تی رختخواب جمع کون و بوشو بخانه» ¹² اون مرد وبریش و هو لحظه خو رختخواب اوساد و مردم چوم جولو راه دکفت. همه مردم حیران بوئسته بود و خدای شکر کودد و همدیگر گوئید: «تا هسه آجور چی نیده بیم!» ¹³ عیسی دوباره بوشو دریا کنار و مردم اون دور جمع بوسند و اوشان تعلیم دَته. ¹⁴ بعد هوطو کی شوتون دبو، لای خلفی پسر بیده، اون مأمور بو و باج فاکفته، و خو محل کار جه نیشته بو، عیسی اون بوگوفت: «می دونبال بیا!» اونم وبریش و عیسی دونبال راه دکفت. ¹⁵ وختی هو شب عیسی و اون شاگردان بوشد لای خانه، خیلی از گوناهاکاران و باجگیرانم عیسی مَره نیشته بود چونکی خیلی از گوناهاکاران و بدنامان اون پیرو بوئسته بود. ¹⁶ وختی بعضی از غلامای قریسی اون بید کی باجگیران و گوناهاکاران آمره ایته سُفره دور نیشته، اون شاگردان بوگوفت: «چره شیمی اُستاد گوناهاکاران و باجگیران آمره غذا خوره؟» ¹⁷ وختی عیسی آ حرف بیشتاؤست اوشان بوگوفت: «آدمای سالم کی طیب احتیاج تَترِد، بلکه مریضان طیب خَاید، منم بامو دآرم کی گوناهاکاران دعوت بوکونم توبه بوکوند نه عادلان.» ¹⁸ یحیی شاگردان و فریسیان عادت دَاشِتد هَمش روزه بیگیرد. پس چن نفر بامود عیسی ورجه و اون بوگوفت: «چره یحیی شاگردان و فریسیان روزه گیرد و تی شاگردان نیگیرد؟» ¹⁹ عیسی اوشان بوگوفت: «آیا داماد دوستان عروسی ره روزه گیرد؟ تا وختی داماد اوشان ورجه ایسته یثاؤد روزه بیگیرد و عُصه دار بوئود، ^{20 21} بلکه وختی داماد از اوشان ورجه بوشو، روزه گیرد، 21 ولی موقعی قَارسه کی داماد اوشان جه گیرد، اونموقعه کی روزه گیرد. 21 هیچکی کُهنه رخت، تازه پارچه مَره وصله نوکونه، وگرنه اون تازه وصله سیوا یه و رخت پارگی اول جه هم بدتر یه. ²² هیچکس تازه شراب کُهنه مَشک دورون دونکونه، چون تازه شراب، کُهنه مَشک ترکانه و هم شراب جی میان یشه هم مَشک، تازه شراب وَاستی تازه مَشک میان دوکودان» ²³ ایبار شنبه روز کی روز سَبته عیسی و اون شاگردان ایته گندمزار جه رد بوسِتد، هوطو کی شوئد، اون شاگردان گندم خوشه یان چَید و خورد، ²⁴ فریسیان اون بوگوفت: «چره تی شاگردان کاری کوند کی روز سَبته ره جایز نییه؟» ²⁵ عیسی اوشان جواب بده: «مگر نَحَاده دَآرید کی داود چی بوکود وختی خودش و اون یاران ویشتاؤ بود؟ ²⁶ موقعی کی آیتار کاهن اعظم بو، بامو خدا خانه دورون و نان مُقدس بوخورد و خو یارانم قَاده، در حالی کی فقط کاهنان اجازه دَاشِتد اون نان جه بوخورد.» ²⁷ عیسی ایدامه بده و بوگوفت: «سَبته انسان استراحَت ره بوجود بامو، نه انسان روز سَبته ره، ²⁸ پس انسان پسر روز سَبته صاحب اختیار هم اییسه»

¹ عیسی ایبار دیگر بوشو کنیسه، اوځ ایتہ مردای ایتہ بو کی اون دس خوشک بوسته بو. ² فریسیان مراقب بود تا بیدیند اگر عیسی اون مرد روز سبت ره شفا بده، اون متهم بوکوند کی سبت احترام ندأشته دأره. ³ عیسی اون مرد علیل بوگوفت: «بیا آ جولو ینس» ⁴ و بعد خو مخالفان بوگوفت: «روز سبت دورون کی ته بهتره؟ خوبی کودان یا بدی کودان؟ جان نجات دتن یا جان قأکیفتان؟» اوشان ساکت ینسأد. ⁵ عیسی غصیب آمره اوشان قأندرست چره کی اوشان سنگ دلی وسی ناراحت بوسته بو، بعد اون مردای بوگوفت: «تی دس دراز کون» اونم خو دس دراز کود، و اون دس شفا پیدا کود. ⁶ هو لحظه فریسیان بوشود بیرون تا هیرودیس طرفداران آمره نقشه دیچند کی چوطو وأستی عیسی بوکوشد. ⁷ عیسی خو شاگردان آمره بامو دریا کنار و خلی جی جلیلیان اون دونبال سر بامود. ⁸ خلیان هم کی اون کاران خبر بیشتأوسته بود جی یهودیه و اورشلیم و آدومیه و رود اردن اوطرف و جی حوالی صور و صیدون بامود اون ورجه. ⁹ عیسی خو شاگردان بوگوفت کی ایتہ کرجی اون ره حاضر کوند تا مردم اون رو هجوم نوبورد، ¹⁰ چون عیسی خلیان شفا دته هته وسی هر کسی کی دردی دأشته اون طرف آموئه تا اون لمس بوکونه و شفا پیدا کونه. ¹¹ کسانی کی ارواح شریر گرفتار بود وختی عیسی ئ یدد کفیتد زمین رو و ارواح شریر اوشان زبان جه فریاد کودد: «تو خدا پسری.» ¹² و عیسی تأکید آمره اوشان آمر کوده کی آن کسی ئ نوگوید. ¹³ بعد عیسی بوشو ایتہ تپه رو و هر کسی ئ خواسته خو ورجه دأده و اوشانم شوید اون ورجه. ¹⁴ دوازده نفر انتخاب بوکود تا اون آمره ینسید کی اوشان مردم تعلیم دتن وسی اوسته کونه. ¹⁵ و قدرت یدارد کی ارواح شریر بیرون تآوآد و مریضان شفا یدد. ¹⁶ دوازده نفری کی انتخاب بوکود اشان بود؛ شمعون کی اون «پطرس» نام بته. ¹⁷ و یعقوب زیدی پسر و اون برار یوحنا کی اوشان «زید پسران» نام بته. ¹⁸ و آندریاس و فیلیپس و برتولما و متی و توما و یعقوب خلفی پسر و تیدی و شمعون قداپی. ¹⁹ و یهو اسیروبولی کی آخرسر اون تسلیم بوکود. ²⁰ وختی دوباره و اگر دستد بخانه بازم مردم جمع بوسند، طوری بوئست کی د ینسند غذا بوخورد. ²¹ وختی اون قؤم و خویش آ حرفان بیشتأوستد بامود اون دونبال، چون خیال بوکودد کی اون دیواته بوسته. ²² یهو کاتبان هم کی جی اورشلیم بامو بود گوفتد: «شیطان بوشو دأره اون جلد دورون و شیطان کمک آمره به کی دیوان بیرون تآوآده.» ²³ عیسی اوشان دأد و بوگوفت: «چوطو امکان دأره کی شیطان خودش، خودش بیرون تآوآده؟» ²⁴ اگر ایتہ مملکت دورون تفرقه دکفه اون مملکت پایدار نمانه. ²⁵ و هر وخت ایتہ خانواده دورون اختلاف دکفه اون خانواده از هم پاشیه. ²⁶ و اگر شیطانم خو مته جنگ بوکونه و اون میان اختلاف دیکفه یتأیه دوام باوره و هلاک یهه. ²⁷ و هیچکی یتأیه ایتہ آدم قوی خانه دورون بییشه و اون خانه اسباب بودوزانه، مگر آنکی اول اون مرد دوده و بعد اون خانه ئ غارت بوکونه. ²⁸ آن شمره بوگویم هر گوناھی کی انسان انجام یده و هر کفری کی بوگوبه قابل بخششه، ²⁹ ولی روح القدس کفر بوگوبه تا به ابد آمرزیده نیبه و عذاب جاودانی مستحقه. ³⁰ عیسی آ حرف بزه چون بعضیان نفهمستد اون روح القدس قدرت آمره آ کاران کونه و گوفتد: «اون روح شریر دأره.» ³¹ بعد عیسی مار و اون براران بامود و چون خانه دورون شلوغ بو بیرون ینسأد و اینفر اوسه کودد تا اون خبر بده. ³² وختی عیسی مردم میان نیشته بو اون خبر یداد کی: «تی مار و تی براران بیرون تی رآفا اینسأد» عیسی جواب بده: «می مار کیه؟ می براران کیید؟» ³⁴ بعد اوشانی کی اون دؤر و ور نیشته بود قأندرست و بوگوفت: «آشان می مار و می براراند، هر کسی خدا اراده ئ انجام بده، اون می مار و می براره» ³⁵

¹ و عیسی بازم بآمو دریاکنار و شروع بوکود تعلیم دتن، و خیلی کسان اون دژ جمع بوستد جوری کی کشتی سوار بوست و ایچه بوشو دریا میان، و اون جماعت ساحل میان ایسته بود. ² و اوشان ره مثال آورده و چیزای زیادی یاد دته، عیسی خو تعلیم میان اوشان بوگوفت: ³ «گوش بوکونید! ایروز ایته کیشاورز دانه پاشی ره بوشو بیرون، ⁴ وختی دانه پاشاین دبو، ایچه راه دورون فووست، آسمان پرنده یان بآمود و اون دانه یان بوخورد. ⁵ و ایچه سنگلاخ دورون فووست جایی کی خیلی خاک تاشته، دانه یان زود سبر بوستد چون خاک عمق تاشته، ⁶ ولی وختی آفتاب بره همه ته بوسوختد و خوشکه بوستد، چون ریشه تاشته. ⁷ و ایچه دانه هم خاران دورون بکفت، خاران ژشد بوکودد و اوشان خفا کودد و اوشان جه ثمری بدس نامو. ⁸ اما مابقی دانه یان زمین خوب رو فووستد و جوانه بره، اوشان ژشد بوکودد و بار باوردد و زیاد بوستد، بعضی یان سی، بعضی یان شصت، و بعضی دیگر صد برابر» ⁹ بعد بوگوفت: «هر کی گوش شنوا دآره، بیشتاوه!» ¹⁰ وختی عیسی تنها بوئست اون دوازده ته شاگرد و کسان کی اون دژ و ورا ایسته بود، آ مثال معنی ئ اون جه واورید. ¹¹ عیسی اوشان جواب بده: «خدا ملکوت راز دانستن، شمره عطا بوئسته، اما مردمی کی بیرون ایستاده، همه چیز مثال آمره په، ¹² تا نگران بوبود و فاندرد ولی چیزی نیدیند، بیشتاوه ولی نفهمد، نوکونه خدا طرف واکردد و اوشان گوناوان آمرزیده بییه» ¹³ اونموقع بوگوفت: «آیا آ مثال نفهمستید؟ پس چوطو خائید مثالی دیگر بفهمید؟ ¹⁴ کیشاورز کلام کاره، ¹⁵ بعضی مردم، اون راه کنار دانه یان مآند، اوشان دیل میان جایی ایسه کی کلام کاشته په، هطو کی کلام ایشتاوه شیطان آیه و بکاشته بوئسته کلام اوشان دیل میان جه دوزآیه. ¹⁶ اون دانه هایی کی سنگلاخ دورون بکاشته بوئستد، کسان مآنستآند کی کلام ایشتاوه و هو لحظه خوشحالی آمره قبول کوند، ¹⁷ ولی چون خودشان دورون ریشه تئرد، فقط ایچه دوام آورد، هطو کی کلام وسی ایچه سختی یا آزار بیدیند، درجا سقوط کوند و کفد. ¹⁸ و دانه هایی کی خاران دورون فووسته دژد، اوشانی بد کی وختی کلام ایشتاوه، ¹⁹ دنیا فکر و خیال، و مال و اموال دیلواپی و چیزای دیگر هوس، بودورون آیه و کلام خفا کونه و کلام بی ثمر په. ²⁰ و دانه هایی کی زمین خوب دورون بکاشته بوئستد، اوشانی بد کی وختی کلام ایشتاوه اون قبول کوند و ثمر آورد، بعضیان سی، بعضیان شصت، و بعضی صد برابر اونچی کی بکاشته بوئسته، بار آورد.» ²¹ عیسی اوشان بوگوفت: «آیا چراغ آورد تا ایته جام بیجیر یا ایته تخت بیجیر یئید؟ آیا اون چراغدان رو یئید؟ ²² چون هیچ چیز پنهانی نییه کی روزی آشکار نییه و هیچ چیز مخفی کی معلوم نییه، ²³ هر کی گوش شنوا دآره، بیشتاوه!» ²⁴ و بازم ایدامه بده و بوگوفت: «اون چی کی ایشتاوبد دیل بیسپارید، هر پیمانه آمره فادید هون پیمانه آمره فاکیرید، و حتی ویشتر جی اونم شمره فاده په، ²⁵ چون اون کی دآره ئ ویشتر فاده په، و اون کی تئره، اونچی کی دآره هم اون جه فاکیفته په.» ²⁶ و باز بوگوفت: «ملکوت خدا کسی ئ مآنه کی زمین دورون دانه فوکونه، ²⁷ و شب و روز، چی اون بوخوسه، چی بیدار یئیه، دانه خوره ژشد کونه و پله په، چوطو آخه؟ اون تآئه! ²⁸ چونکی زمین خوره خوره بار ديه؛ اول علف، بعد خوشه، و بعد اون خوشه پور جی دانه، ²⁹ وختی دانه یان برید، کیشاورز خو داس اوسانه و به کار گیره، چون د یرو وخت برسه دآره.» ³⁰ و عیسی باز بوگوفت: «خدا ملکوت چیه مثال بزیم، یا ک مثال آمره اون توضیح بدم؟ ³¹ خدا ملکوت ایته خردل دانه ئ مآنه. خردل دانه جه کوچی تر تئرم کی زمین رو کارده، ³² ولی وختی بکاشته بوئست، ژشد کونه و همه ته علفان و باغ درختان جه پله تر په، اون شاخه یان پله بود، جوری کی آسمان پرنده یان آیده و اون شاخه یان سایه جیر، لانه چاکوند.» ³³ و عیسی مثالی زیاد آمره، تا جایی کی مردم بتآند بفهمد، کلام اوشان ره گوفته، ³⁴ اون جز مثال آمره چیزی مردم نوگوفته، ولی خلوت جا خو شاگردان ره همه چیه توضیح دئه. ³⁵ هو روز غروب دم، عیسی خو شاگردان بوگوفت: «بیشیم دریا اوطرف» ³⁶ اوشان اون جمعیت ترک کودد و عیسی ئ هون کرجی دورون کی ایسته بو خوشان آمره بوبورد، چن ته کرجی دیگرم اوشان همراه بو. ³⁷ ایمرته تونید بادی ویریشته، مؤخان هطو خوردد کرجی ئ کی نزدیک بو کرجی آب جه پوره په. ³⁸ ولی عیسی کرجی آخر ایته بالیش خو سر جیر یته بو و خوفته بو، شاگردان اون ویریزآند و بوگوفت: «ای استاد، تو نترسی کی غرق بیم؟» ³⁹ عیسی ویریشته و باد تشر بره و دریای بفرماست: «ساکت و آرام بوبون» اونموقع باد یئسته و همه چی آرام بوست. ⁴⁰ بعد خو شاگردان بوگوفت: «چره آطو یترسیده دآرید؟ آیا هنوز ایمان تئرد؟» ⁴¹ اوشان خیلی هراسان بوئستد و همدیگر گوفته: «آن کیه کی حتی باد و دریا هم اون جه فرمان بورد؟»

¹ بعد اوشان بوشد جَذریان سرزمین، کی دریا اوطرف تَهه بو. ² وختی عیسی کرجی جَه بیجیر بامو، ایته مردای کی روح شریر دَاشته قبرستانی جَه بیرون بامو و عیسی ئِ بر بوخورد. ³ اون مردای قبران میان ایته به و کسی نَتائسته حتی اون زنجیر آمره دَوّه، ⁴ چون چن بار زنجیر آمره اون کُنده ئِ دَوسته بو، ولی زنجیران پاره کوده بو و کُنده یان بیشکینه بو، هیچکی نَتائسته اون رام کونه. ⁵ شب و روز قبران و کوهان جُر فریاد رَئه، و خودش سنگان آمره رَحمی کوده، ⁶ وختی عیسی ئِ جی دور بیده، بودووست و بامو عیسی ورجه و اون سُجده بوکود، ⁷ و صدای بلند آمره فریاد بره و بوگوفت: «ای عیسی، ای خدای مُتعالی پسر، من تره چیکار دارم؟ تره به خدا مره عذاب تَدَن» ⁸ چونکی عیسی اون بوگوفته بو: «ای روح شریر، آ مرد جَه بیرون بیا» ⁹ اونموقع عیسی اون جَه واورسه: «تی نام چیه؟» اون جواب بده: «می نام لشکره، چون امان ایته لشکریم.» ¹⁰ و خیلی عیسی ئِ التماس بوکود کی اوشان جی اون سرزمین بیرون تَنواده. ¹¹ هو نزدیکی تپه یان رو ایته گله خوک چرا کودان دوبود، ¹² اون ارواح شریر عیسی جَه خواهش بوکود و بوگوفت: «آمره خوکان دورون اوسه کون، بده بیشیم اوشان دورون» ¹³ عیسی هم وَاهاشت کی بوشود، پس اون ارواح شریر بیرون بامود و بوشود اون خوکان دورون. ایته گله خوک کی حدود دو هیزار ته بوستد اون تپه یان سراسیمی جَه بودووستد دریا طرف و دکفتد دریا میان و غرق بوستد. ¹⁴ خوکبانان فرار بوکودد و شهر و روستا دورون هر جا کی قارِیید، مردم خبر دَاند، و مردم بیرون بامود تا اونچی کی بوئسته بوئ بیدند. ¹⁵ هطو کی قارِیید عیسی ورجه، وختی بید اون دیوانه مردای کی لشکر گرفتار بو عاقل بوسته و رخت دوکوده و اوئ نیشته، بترسید. ¹⁶ کسی کی آ ماجرائ خوشان چوم آمره بیده بود، اونچی کی اون دیوانه مردای و خوکان ره ایفاق دِکفته بوئ، مردم ره نقل بوکودد. ¹⁷ اونموقع مردم عیسی جَه بخاستد کی اوشان سرزمین جَه بیشه. ¹⁸ وختی عیسی کرجی سوار بوستان دوبو، اون مردای کی قبلاً دیوانه بو، اون جَه بخاست کی اون آمره بیشه. ¹⁹ ولی عیسی اجازه نده و بوگوفت: «بوشو تی خانه تی خوشان ورجه و اوشان بوگو کی خداوند تره چی بوکوده، و چوطو تره رَحم بوکوده» ²⁰ و اون مرد بوشو سرزمین دِکاپولیس دورون، درباره اونچی کی عیسی اون ره انجام بده بو، مردم ره موعظه کوده، و همه مردم تعجب کوود. ²¹ عیسی دوباره کرجی مره وَاگردست دریا اوطرف، دریا کنار جَه مردم زیادی اون دُور جمع بوستد. ²² ایته از کنیسه رئیسان، کی «پایروس» نام دَاشته، بامو اوئ و وختی عیسی ئِ بیده، بکفت اون پا جیر ²³ و التماس کونان بوگوفت: «می کوچی دختر قردن دره، تمنا کونم تایی و تی دس اون رو بنی تا شفا پیدا کونه و زنده بمانه» ²⁴ پس عیسی هم اون آمره بوشو، و خیلی جی مردم هم اون آمره بوشود و شلوغ بوست و اون فیشار آورد. ²⁵ اون میان جَه ایته زتای ایسته بو کی دوازده سال بو خونریزی دَاشته. ²⁶ اون خیلی طبیبان دس جَه رنج و زحمت بیده بو و همه خو دارایی ئِ قاده بو، ولی خوب کی نبوسته بو هیچ، بدترم بوسته بو. ²⁷ پس وختی عیسی خبر بیشتاوست، جمعیت میان جَه راه بیگفت و بامو عیسی سر پوشت، و اون ردای دس بره. ²⁸ چون خودش آمره بوگوفته بو: «حتی اگر اون ردای دس بزیم شفا پیدا کونم» ²⁹ و وختی دس بره هو لحظه اون خونریزی قطع بوست، و خو بدن دورون احساس بوکود کی شفا پیدا کوده. ³⁰ عیسی هم هو لحظه احساس بوکود کی ایته قوت اون بدن جَه بیرون بوشو، پس وَاگردست و مردم جَه واورسه: «کی می رخت دس بره؟» ³¹ اون شاگردان جواب بداد: «دینی کی مردم تی رو هُجوم باورده دَارد، بعد واورسی کی مره دس بره؟» ³² ولی عیسی خو دُور و وَره قاندرسته تا بیدینه کی کبی آ کاره بوکود. ³³ اون زن، وختی بفهمست کی آن ره چی ایفافی دِکفته، ترس و لرز آمره جولو بامو و عیسی پا ورجه یکفت و همه حقیقت اون بوگوفت. ³⁴ عیسی اون بوگوفت: «دختر جان، تی ایمان تره شفا بده، بسلامت بوشو و آ بلا جَه آزاد بوبون» ³⁵ هنوز اون گب تومام نبوست بو کی چن نفر پایروس خانه جَه بامود و اون بوگوفت: «تی دختر بمرد، دِ چره اُستاد زحمت دِهی؟» ³⁶ عیسی وختی بیشتاوست کی چی بوگوفت، کنیسه رئیسه بوگوفت: «نقه ترسین، فقط ایمان بدار» ³⁷ و وَاهاشت جُر پطرس و یعقوب و اون برار یوحنا، کس دیگری اون دونبال بیشه، ³⁸ وختی کی قارِیید کنیسه رئیس خانه، بیده کی چن نفر صدای بلند آمره گریه و شیون کودان درد. ³⁹ عیسی بوشو بودورون و اوشان بوگوفت: «چره گریه و شیون کونید؟ دختر نمرده دَاره، بلکه خوفته» ⁴⁰ ولی اوشان اون حرف ره خنده بوکودد. عیسی همه ته ئِ بیرون تَنواده، و دختر پتر و مازه اوستاد و اون شاگردانی آمره کی اون همراه بود بوشود جایی کی اون دختر ایسته بو. ⁴¹ اون موقع دختر دس بیگفت و اون بوگوفت: «طلبتا قومی» کی اون معنی یه: «ای دختر، تره گویم وبریز» ⁴² هو لحظه دختر وبریش و راه دکفت، اون دختر دوازده سال سن دَاشته، اوشان خیلی تعجب بوکودد. ⁴³ بعد عیسی اوشان تاکید بوکود کی کسی ئِ چیزی نوگوید و بوگوفت چیزی اون دختر قَاد تا بوخوره.

¹ عیسی اوئ جہ بوشو و خو شاگردان آمره و آگردست به خودش شهر. ² وختی روز سَبَّكْ قَارسه، بوشو کنیسه دورون و شروع بوکود مردم تعلیم دَن، اون همشهریان کی اون گیان ایشتاؤستد تعجب آمره گوئفت: «آ چیزان کَ جَ یاد بیگفته؟ آ چی حکمتی ایسه کی اون قَاذَه بوئسته کی تانه آجور مُعجزات انجام بده؟³ مگر آن هون نجاڑ مریم یسز و یعقوب یوسف یهودا شمعون برار نیبه؟» عیسی اوشان بوگوئفت: «ایته نبی همه جا احترام دَاره جَز خودش شهر، و خودش اقوام و خانواده ورجه.»⁵ عیسی نتانست اون شهر دورون هیچ مُعجزه ایی انجام بده، جَز آنکی چن ته مریم رو دس بته و اوشان شفا بده. ⁶ عیسی تعجب بوکوده بو کی اون همشهریان آقدر بی ایماند. بعد عیسی بوشو اون اطراف داهاتان بگردست و مردم تعلیم بده. ⁷ اون خو دوازده شاگرد خو ورجه دَخاد و اوشان دو به دو اوسه کود مأموریت، و اوشان قدرت بده تا ارواح شریر مردم جَ بیرون تاؤاد. ⁸ و اوشان قدغن بوکود و بوگوئفت: «شیمی سفر ره فقط ایته عَصا اوشانید، نه نان، نه کوله بار، و نه شیمی کمریند دورون پول. ⁹ فقط ایته کفش دوکونید، حتی ایته اضافه پیرهمم اونسائید. ¹⁰ هر وخت بوشوئید خانه ایی دورون و شمره قبول بوکودد، تا وختی اون شهر دورون ایشائید هوئ ینسید و شیمی جائ عوض نوکونید. ¹¹ و هر جا شمره قبول نوکودد یا شیمی حرف گوش ندد، اوی جَ بیشید و شیمی پای حاکم اوئ تکان بدید تا اوشان ره شهادتی بیبه. شمره گویم که روز جزا ره شهرهای سدوم و غموره وضع او شهر مردمان جَ بهتره.»¹² پس اوشان راه دکفتد و همه جا اعلام کودد کی مردم و آستی توبه بوکوند. ¹³ اوشان دیوهای زیادی ئ بیرون تاؤاد و خیلی از مریضان سر روغن و آسید و اوشان شفا بذا. ¹⁴ چون عیسی خبر همه جا پخش بوسته بو، هیرودیس پادشاه خبردار بوست. بعضی مردم گوئفتد کی یحیی تعمید دهنده زنده بوسته و هته و سیه کی آجور مُعجزه کونه. ¹⁵ ولی بعضی دیگر گوئفتد: «اون الیاسه» و بعضی دیگر گوئفتد: «اون ایته پیغمبره دیگر پیغمبران مَانسَانه.»¹⁶ ولی هیرودیس پادشاه گوئفته: «نه، آن هون یحیایه کی من اون سر و اوم، هسه دوباره زنده بوسته.»¹⁷ چون خو زن هیرودیا درخواست و سی دستور بده بو کی یحیی ئ بیگیرد و تاؤاد زندان، هیرودیا اون برار فیلیپس زن بو کی هیرودیس اون عقد بوکوده بو. ¹⁸ و یحیی هیرودیس بوگوئفته بو تو نوآستی تی برار زن آمره ازدواج بوکونی. ¹⁹ هته و سی هیرودیا یحیی جَ کینه به دیل دَاشته و خَاسته اون بوکوشه ولی نتانسته. ²⁰ هیرودیس هم یحیی جَ ترسه نه، چون اون مرد عادل و مُقدسی دَاشته و اون حال رعایت کوده و دوس دَاشته اون حرفان بیشتاوه، هر چن هر بار اون حرفان ایشتاؤسته ناراحت بوسته. ²¹ ولی آخرسر هیرودیا ره فرصت پیش بامو، جریان از آن قرار بو کی هیرودیس خو تولد ره جشن بیگفت و همه آستان جلیل پيله کسان و فرمانده یان دعوت بوکود. ²² هیرودیا دختر مجلس بودورون بامو و رقص بوکود، هیرودیس و مهمانان اون رقص کودان جَ اوشان خوش بامو جوری کی پادشاه دختر بوگوئفت: «هر چی بخای تزه قادم»²³ و اون ره قسم بوخورد کی: «هر چی می جَ خای بوگو تزه فادم، حتی نصف می مملکت بیبه»²⁴ اون بوشو بیرون و خو مار بوگوئفت: «چی بوگویم؟» اون مار بوگوئفت: «بوگو یحیای تعمید دهنده سر خایم»²⁵ دختر فوری و آگردست پادشاه حضور و خواهش بوکود و بوگوئفت: «خایم کی هسه، یحیای تعمید دهنده سر ایته طَبَق دورون مره قادی»²⁶ پادشاه خیلی ناراحت بوست، ولی خو قسم و سی و مهمانان احترام و سی صلاح ندانست کی اون خواهش رد کونه. ²⁷ پس فوری جلاذ اوسه کود و اون دستور بده کی یحیی سر باوره. ²⁸ جلاذ بوشو و زندان دورون یحیی سر و اوه و بته ایته طَبَق دورون باورد و فَاذَه دختر، و دخترم اون قَاذَه خو مار. ²⁹ وختی یحیی شاگردان بیشتاؤستد، بامود و اون جنازه ئ اوستادد و دفن کود. ³⁰ بعد ایته مدت عیسی شاگردان سفر جَ و آگردستد و اونچی کی بوکوده بوئه عیسی ره تعریف بوکودد. ³¹ عیسی اوشان بوگوئفت: «خودتان تنهائی بائید ایته خلوت جا تا کمی استراحت بوکونید» چون اوقدر رفت و آمد زیاد بو کی اوشان حتی فرصت نوکودد غذا بوخورد. ³² پس اوشان تنهائی قایق آمره بوشد ایته خلوت جا. ³³ وختی مردم بیدد کی اوشان قایق آمره شوئون درد، اوشان بشناختد و ساحل دورون بودوؤستد اوطرف و قبل آنکی اوشان قایق آمره فارسد ساحل، مردم اوئ ایسته بود. ³⁴ وختی عیسی بامو خوشکی رو، مردم زیادی ئ بیده و اون دیل اوشان ره بوسوخت، چون گوسفندان بی چوپان مَانسَند، پس شروع بوکود اوشان تعلیم دَن و مطالب زیادی اوشان بوگوئفت. ³⁵ غروب دم ره، اون شاگردان بامود اون ورجه و بوگوئفتد: «غروب بوئسته و آئ هم بیابانه،³⁶ مردم مُرخص کون تا بوشود دهات اطراف خوشان ره غذا بهند.»³⁷ عیسی اوشان جواب بده: «شوَمَان خودتان اَشَان غذا فادید» اون بوگوئفتد: «مگر آنکی بیشیم دویست دینار نان بهینم تا بتایم اَشَان غذا فادیم.»³⁸ عیسی اوشان جَ و آورسه: «چن ته نان دَارید؟ بیشید بیدینید.» شاگردان بوشود و آورسد و بعد بوگوئفتد: «پنج ته نان و دو ته ماهی»³⁹ عیسی خو شاگردان بوگوئفت کی مردم دسته دسته علفان رو بینیشاند. ⁴⁰ مردم گروه های صد نفری و پنجاه نفری بوئستد و زمین رو بینیشند. ⁴¹ بعداً عیسی اون پنج ته نان و دو ته ماهی ئ بیگفت و آسمان فاندردست و خدای شکر بوکود، و نان بیگفت و پازه کود و خو شاگردان قَاذَه تا مردم میان تقسیم بوکوند، اون دو ته ماهی هم فَاذَه تا مردم میان تقسیم بوکوند. ⁴² مردم همه ته بوخوردد تا سیرت بوستد. ⁴³ و شاگردان دوازده سبد خورده نانانی کی اضافه بامو بو جَ جمع کودد. ⁴⁴ کسانی کی نان بوخوردد، حدود پنج هزار ته مرد بود. ⁴⁵ بعد آ کار، عیسی خو شاگردان بوگوئفت کی فوری قایق سواز بود و پیشتر جی اون بوشود پیت صیدا کی دریا اوطرف ته بو تا خودش مردم مُرخص کونه. ⁴⁶ پس عیسی مردم مُرخص کود و ایته تهی ئ بوچر بوشو تا دوعا بوکونه. ⁴⁷ وختی شب بوئست، کشتی فارسه بو دریا وسط و عیسی ساحل دورون تنها بو. ⁴⁸ بین ساعت سه تا شیش صبح بو کی بیده شاگردان زحمت آمره کشتی ئ پیش بوردان درد، چون باد مخالف آمویه، پس قدم زنان آپ رو بوشو اوشان طرف و خَاسته اوشان کنار جَ رد په. ⁴⁹ ولی وختی شاگردان اون دریا رو بیدد خیال بوکودد کی روح دین درد هته و سی فریاد بزد، ⁵⁰ چون همه ته اون بیده و بتربیه بود. ولی عیسی فوری اوشان آمره گب بزه و بوگوئفت: «جرات بدارید، منم، نترسید.»⁵¹ و بعد تا قایق سواز بوست باد یشته، و شاگردان تعجب بوکوده بود و هطو حیران ایسته بود و قاندرستد. ⁵² اوشان حتی شب قبلی مُعجزه جَ هم هیچی نفهمسته بود چون اوشان دیل سخت بوسته بو. ⁵³ پس دریای رد بوستد و فارسد سرزمین جنیسارت، و هوئ لنگر تاؤاد. ⁵⁴ وختی کشتی جَ پیاده بوستد، درجا مردم عیسی ئ بشناختد، و بوشود همه اون مناطق خبردار کودد. مردم جی هر طرف مریضان تختان رو اون ورجه آورد. ⁵⁶ عیسی هر جا کی شوئه چی دهات چی شهران چی مزارع دورون، مردم خوشان مریضان راه هان کنار تاید و اون التماس کودد کی و آله مریضان اون ردا دامن دس بزند، و هر کس کی دس رته، شفا پیدا کوده.

¹فریسیان و چن ته از یهود مَلايان کی اورشليم جه بامو بود عیسی دؤر جمع بوستد.² اوشان وختی بفهمستد کی بعضی جی اون شاگردان نجس دس، یعنی نوشوسته دس آمره غذا خورد، اوشان سرزنش بوکودد.³ چون یهودیان، مخصوصاً فریسیان تا خوشان دس تا آرنج نوشورد غذا نوخورد، ان اوشان قدیمی رسمه.⁴ وختی بازار جه واکردد تا خوشان نوشورد چیزی نوخورد، و خلی رسم و رسوم دیگر، مثلاً پیاله شوستان یا کاسه و تیان میسی شوستان رعایت کوند. پس فریسیان و ملایان اون جه واورسد: «چره تی شاگردان رسم و رسوم رعایت نوکوند و نجس دس آمره غذا خورد؟»⁶ عیسی اوشان جواب بده: «إشعیا دربارۀ شومان رباکاران چقدر خوب پیشگوی بوکود وختی بوگوفت: "أ مردم خوشان زبان آمره مَره عبادت کوند ولی اوشان دیل می جه دوره،⁷ پس هطو هچین مَره عبادت کوند، و اوشان تعالیم چیزی جز احکام انسانی نیبه."⁸ شومان خدا حکم کنار بته اید و بچسبسته دآرید رسم و رسوم انسانی ت»⁹ عیسی ادامه بده و بوگوفت: «شومان زرنگی آمره خدا احکام کنار نیئید تا خودتان رسم بجا باورید.¹⁰ مثلاً موسی بوگوفت: "تی پتر و مار احترام بوکون"، و باز بوگوفت: "هر کس خو پتر و مار فحش بده، و آستی بیمیره."¹¹ ولی شومان گوئید هر کس تانه خو پتر و مار بوگوبه، "هر کمکی کی و آستی شمره فاده یقه خدا و سی صدقه فاده دارم"،¹² و آطو و تألید هیچ کاری خو پتر و مار ره انجام بده.¹³ شومان خدا کلام باطل کوئید تا خودتان رسم و رسوم کی دیگران جه تقلید بوکوده اید حفظ بوکونید، شومان آجور کاران زیاد انجام دهید.»¹⁴ عیسی ایبار دیگر مردم خو ورجه دَخاد و اوشان بوگوفت: «همه مَره گوش بدید و سعی بوکونید اونچی کی گویمه بفهمید،¹⁵ هیچ چیزی کی بیرون جه آدمی وجود داخل یه تانه آدم نجس بوکونه، بلکه اونچی کی اون دورون جه صادر یه آدم نجس کونه،¹⁶ هر کی گوش شنوا دآره بیشتاوه.»¹⁷ وختی عیسی جی مردم ورجه بوشو خانه، اون شاگردان آ مثال معنی ت اون جه واورسد.¹⁸ عیسی اوشان بوگوفت: «آیا شومان دیگران مانستان نتائید درک بوکونید؟ آیا تائید هر چی کی خارج جه آدم وجود دورون بیشه نتانه آدم نجس بوکونه؟¹⁹ چون خوراک آدم قلب و روح آمره کاری تتره، بلکه شیه اون شکم دورون و بعد دفع یهه.» عیسی آ حرف آمره همه خوراکان پاک اعلام بوکود.²⁰ عیسی ایدامه بده و بوگوفت: «اونچی کی آدمی وجود جه بیرون آیه، اونه کی آدم نجس کونه.²¹ چون آدمی وجود و قلب جه یه کی افکار نادوروست بیرون آیه، یعنی افکار شریر، بی عفتی، دوزدی، قتل، زناکاری،²² طمع، شرارت، تقلب، هرزگی، حسودی، ثُهمت، غرور و هر جور نادانی دیگر.²³ آن بدی یان همه از دورون سرچشمه گیرد و آدم نجس کوند.»²⁴ عیسی جی اوئ بوشو حوالی صور و صیدون. بوشو ایته خانه دورون، ولی نخاسته کسی خبردار یه، ولی نتانست و فوری همه خبردار بوستد کی اون بامو دآره اوئ.²⁵ هون موقع زنی کی اون دختر روح شریر گرفتار بو خبردار بوست کی عیسی اوئ ایسته، اون سریع بامو و عیسی ت شجده بوکود و اون پا جیر بکفت.²⁶ اون زن کی یونانی و فینیقیۀ سوریه شین بو، التماس بوکود کی دیو اون دختر جه بیرون تاوآده.²⁷ عیسی اون بوگوفت: «بده اول زاکان سیتر بود، دوروست نیبه کی زاکان نان قاگیریم تاوآدیم سگان جولو.»²⁸ اون زن جواب بده: «آقا دوروست گوبی، ولی سگانم شفره دؤر ايسد و خانه زاکان خورده ریزان خورد.»²⁹ عیسی اون بوگوفت: «بوشون بخانه، آ جواب و سی دیو تی دختر جه بیرون بوشو»³⁰ وختی زن بوشو بخانه، بیده کی اون دختر آرام تخت رو خوفته و دیو اون ول کوده.³¹ عیسی صور جه بوشو صیدون، و جی راه دیکاپولیس بوشو دریاچه جلیل طرف.³² اوئ مردی ت اون ورجه باورد کی گر بو و وجود هم بو، عیسی جه بخاستد کی خو دس اون رو بنه.³³ عیسی اون مرد بوبورد ایته گوشه و خو آنگوشتان بته اون گوش دورون و ئف بوکود و اون زبان لمس بوکود.³⁴ بعد آسمان فاندروست و آهی بکشه و اون بوگوفت: «إفتح» یعنی بازه بون.³⁵ فوری اون گوشان بازه بوست و اون زبان مشکلم حل بوئست و بتانست خوب حرف بزنه.³⁶ عیسی مردم بوگوفت کی کسی ت چیزی نوگوید. ولی هر چقدر ویشتر اوشان قدغن کوده، ویشتر خبر پخش کودد.³⁷ مردم کی ا معجزات جه تعجب بوکوده بود گوفتد: «أ مرد هر کاری بوکوده عالیه، حتی کران ایشتاود و لالان تاند حرف بزند.»

¹هون روزان ره ایبار دیگر مردم عیسی دؤر جمع بوستد و چون د غذا تاشتد بوخورد، عیسی خو شاگردان د خاد و بوگوفت: ²«می دیل آ جمعیت ره سوچه، چون سه روزه کی می آمره ایستد و چیزی خوردن ره تئرد. ³اگر آشان هطو ویشتا اوسه کونم تا بوشود خوشان خانه، راه میان صغف کوند و جی حال شد، چون بعضیان جی راه دور بامو دآرد.» ⁴اون شاگردان تعجب مژه بوگوفتد: «آ بیابان میان چوطو آن همه آدم ره نان پیدا کونیم؟» عیسی واورسه: «چن ته نان دآرید؟» اوشان جواب بدآد: «هفت نان» ⁵پس مردم بوگوفت زمین رو بینشد و اون هفت نان بیگفت، شکر بوکود و پاره کود و خو شاگردان فاده تا مردم میان تقسیم بوکوند، شاگردان هم نانان مردم میان تقسیم بوکود. ⁷و چن ته کوچدانه ماهی هم داشتد، اوشانم برکت بده و بفرماست تا فادد مردم. ⁸و همه ته بوخورد و سینتر بوستد، و بعد هفت زنبیل جی خورده نانانی کی زیاد بامو بو جمع کود. ⁹اوشان حدود چهار هزار نفر بود. بزن عیسی مردم مخصن کود. ¹⁰و فوری خو شاگردان آمره قایق دورون بینیش و بوشو منطقه دلمانوته. ¹¹وختی فریسیان خبردار بوستد کی اون آمون دره او، جمع بوستد و شروع بوکودد اون مژه بحث کودان، و جی روی امتحان اون جه معجزه ایی عجیب بخاستد. ¹²عیسی ایته آه جی ته دیل بکشه و بوگوفت: «چره آ زمانه مردمان معجزه خاید؟ یقین بدآنید هیچ معجزه ایی اوشان فاده نیبه.» ¹³پس عیسی اوشان هوو ول کود و قایق سوار بوست و بوشو دریاچه اوطرف. ¹⁴ولی شاگردان یاد شو کی خوشان آمره نان اوشان، و قایق دورون ویشتر جی ایته نان تاشتد. ¹⁵هوطو کی دریاچه دورون شوئون دوبود عیسی اوشان بوگوفت: «مواظب ببید، فریسیان خمیرمایه جه و هیرو دیس خمیرمایه جه دوری بوکونید.» ¹⁶شاگردان خوشان ورجه فکر بوکودد و بوگوفتد: «چون نان تاورده دآریم اطو گویم» ¹⁷عیسی بفهمست چی همدیگر گوفتان درد و اوشان بوگوفت: «چره درباره آنکی نان تئرد همدیگر مژه بحث کونید؟ آیا هنوز درک نوکونید و نفهمید؟ آیا شیمی دیل هنوز سخته؟ آیا چوم دآرید و نیدینید و گوش دآرید و نیشآوید؟ آیا جی خاطر بوبورده اید ¹⁹کی چوطو پنج ته نان پنج هزار نفر میان تقسیم بوکودم؟ چن ته سبب خورده نانان جه زیاد بامو؟» شاگردان جواب بدآد: «دوازده سبب» ²⁰عیسی واورسه: «وختی نان چهار هزار نفر میان تقسیم بوکودم چن ته سبب خورده نان زیاد بامو؟» جواب بدآد: «هفت سبب» ²¹عیسی بوگوفت: «خ ب پس چره نفهمید؟» ²²وختی فارسه بیت صیدا، ایته کور باوردد اون ورجه و التماس بوکودد کی اون رو دس بنه تا شفا پیدا کونه. ²³عیسی کور دس بیگفت و اون ده جه بیرون بوبورد. بعد اون چوم رو ئف و آسه و خو دس اون رو بته و واورسه: «چیزی دینی؟» ²⁴اون بوخر فاندروست و بوگوفت: «مردم دار و درخت مانستان دینم کی راه شوئون درد.» ²⁵عیسی ایبار دیگر خو دسان اون چومان رو بته. اون موقع اون چومان بازه بوست و شفا پیدا کود و بتانست همه چته حب بیدینه. ²⁶پس عیسی اون اوسه کود بیشه خودش خانه، و بوگوفت: «دهکده ئ بودورون نوشون و کسی ئ خبر ندن.» ²⁷عیسی و اون شاگردان بوشود قیصریه فیلیپی دهاتان طرف. راه میان خو شاگردان جه واورسه: «مردم مژه کی داند؟» ²⁸شاگردان جواب بدآد: «بعضیان گوید تو یحیای تعمید دهنده ایی، بعضیان گوید تو الیاسی، و بعضی هم گوید تو ایته جی پیغمبرانی» ²⁹عیسی واورسه: «شومان مژه کی دآنید؟» پطرس جواب بده: «تو مسیح ایی!» ³⁰ولی عیسی اوشان دستور بده کی درباره اون هیچ کس چیزی نوگوید. ³¹اونموقع عیسی اوشان بوگوفت کی چی عذابهای کیشه، و بوگوفت: «لازمه کی انسان پسر عذاب زیادی بکشه و فلایان و کاهنان اعظم و یهود رهبران اون رد کوند و اون بوکوشد، و بعد سه روز زنده یه.» ³²وختی عیسی آ موضوع خیلی روشن بوگوفت، پطرس اون ایته کنار فاکشه و بوگوفت کی نوآستی آ حرفان بزنه. ³³عیسی واکردست و شاگردان فاندروست و لحن ئندی آمره پطرس بوگوفت: «می جه دوز بون ای شیطان، چون تی افکار، افکار انسانیه نه افکار الهی.» ³⁴اونموقع عیسی، شاگردان و مردم خو ورجه د خاد و بوگوفت: «اگر کسی بخایه مژه پیروی بوکونه و آستی خودش جی خاطر بوبوره و خو صلیب اوسانه و می دونبال بایه. ³⁵چون هر کی بخایه خو جان نجات بده، اون هلاک کونه، و هر کی خو جان میره و انجیل ره فدا بوکونه، اون نجات دهه. ³⁶چی فایده دآره کی آدم همه دونیای بوبوره ولی خو جان بازه؟ ³⁷آدم چی تانه فاده تا خو جان دوباره فاکیره؟ ³⁸اگر کسی آ نسل زناکار و گوناکار میان می جه و می گبان جه عار بدآره، وختی انسان پسر خو پتر جلال میان و فرشته یان مقدس آمره آیه، اون جه عار دآره.»

۱ و باز اوشائَن بوگوغت: «یقین بذائید بعضی ۵ ۶ بیا ایستد کی تا خدا ملکوت کی قدرت آمره آیه نیدیند، مرگِ طعم نچشد.» شیش روز بعد عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا اوساد و خو مَره بوبورد ایته کوه جَر. اون اوشائَن آمره تنها بو و اوشائَن نظر جه اون صورت تغییر بوکود. ۳ و اون لیباس درخشان بوئست و برف مانستآن سفید، جوری کی زمین رو هچکس نتانه لیاسی ئ اوقدر بوشوره کی اوطو سفید ۴. اوموقع الیاس و موسی ئ بید کی عیسی آمره گب زند. ۵ پطرس عیسی ئ بوگوغت: «ای اُستاد، چقدر خوبه کی امان آت ایسته ایم، پس سه تا سایبان چاکونیم، ایته تره، ایته موسی ره و ایته هم الیاس ره.» ۶ اون تانسته چی گوفتان دره، چون همه ته خیلی بترسه بود. ۷ هون موقع آبری ظاهر بوست و اوشائَن رو سایه تاوآده، و آوازی جی آسمان بامو کی گوفته: «اُن می عزیزه پسره، اون حرفان گوش بوکونید.» ۸ اوشائَن فوری خوشائَن دُر و وَر قاندرستد، ولی جُز عیسی کسی ئ نیدد. ۹ وختی کوه جه بیجیر آموده، عیسی اوشائَن بوگوغت تا قبل اون زنده بوستان درباره اونچی کی بید کسی ئ چیزی نوگوید. ۱۰ اوشائَن اطاعات بوکودد، ولی خودشان میان بحث کودد کی عیسی منظور دربارۀ «زنده بوستان» چی بو. ۱۱ شاگردان عیسی جه واورسد: «چره بهود مَلیان گوید کی اول وَاستی الیاس بایه؟» ۱۲ عیسی جواب بده: «بله، البته کی اول وَاستی الیاس بایه، اون همه چیز آماده کونه، ولی چره کیتاب مقدس گوید کی انسان پسر وَاستی رنج و عذاب زبادی ئ تحمل بوکونه و خوار و خفیف بیه؟» ۱۳ ولی دربارۀ الیاس وَاستی بوگویم هوطو کی دربارۀ اون بینویشته بوئسته بو اون بامو و اوشائَن هر کاری کی اوشائَن دیل بخاسته اون آمره بوکودد. ۱۴ وختی عیسی و اون سه تا شاگرد فارسد باقی شاگردان ورجه، بید جمعیت زبادی اوشائَن دَوَره کوده دَارد و بهود مَلیان اوشائَن آمره بحث کوند. ۱۵ هوطو کی عیسی نزدیک بوسته، مردم تعجب کودد و بودو بودو بامود اون پیشواز و اون سلام بوگوغتد. ۱۶ عیسی واورسه: «دربارۀ چی بحث کونید؟» ۱۷ جمعیت میان جه ایته مردای بوگوغت: «ای استاد، می پسر تی ورجه باوردم، اون روح شریتر گرفتاره و یتانه حرف بزنه. ۱۸ و هر جا کی اون گیره اون به زمین تاوآده، جوری کی اون دهن کف کونه و خو داندانان بهم زنه و اون بدن خوشک په. تی شاگردان جه بخاستم کی اون روح بیرون تاوآدد ولی نتانستد.» ۱۹ عیسی اوشائَن بوگوغت: «ای قوُم بی ایمان، تا کی شیمی آمره یثسم و چقدر شمره تحمل بوکونم؟ اون می ورجه باورید.» ۲۰ پس اون پسر اون ورجه باوردد. وختی عیسی پسر بیده فوری روح اون بیگفت و به حالت صرع به زمین تاوآده، اون دهن کف بوکود و دس و پا بَره. ۲۱ عیسی اون پسر جه واورسه: «چن وخته کی اُطو بوئسته؟» جواب بده: «جی کوچیکی، ۲۲ و بارها اون آب و آتش میان تاوآده دَاره تا اون هلاک بوکونه. هَسته اگر تانی آمره رحم بوکون و یاری بوکون.» ۲۳ عیسی بوگوغت: «اگر تانم؟ اگر ایمان بذاری همه چیز تره ممکنه» ۲۴ هو لحظه اون پسر پتر فریاد بَره و گریه آمره بوگوغت: «بله ایمان آورم ای خداوند، ولی می ایمان کمه، مَره کمک بوکون تا می ایمان ویشتر په.» ۲۵ وختی عیسی بیده کی مردم جمع بوستان درد روح شریتر دستور بده کی: «ای روح کر و لال، تره دستور دهم کی اون جه بیرون تایی و هیچ وخت اون داخل نیی» ۲۶ اون روح نعره ایی بَره و پسر پَرکش بوکود و بعد روح اون جه بیرون بامو، اون زَای رنگ پهرسته بو و بمرده آدمان مانسته، جوری کی بعضی گوغتد: «زَای بمرده» ۲۷ ولی عیسی اون دس بیگفت و اون ویرزانی و اون بیا بنشته. ۲۸ بعد وختی بوشود بخانه، شاگردان خلوتی عیسی جه واورسد: «چی وُسی امان تانستیم اون روح بیرون تاوآدیم؟» ۲۹ عیسی جواب بده: «ا جنس روح، جُر دوعا آمره بیرون نیشه.» ۳۰ عیسی جی اوئ بوشو استان جلیل و نخاسته کسی اون بشناسه. ۳۱ چون خو شاگردان تعلیم بده و بوگوفته بو: «انسان پسر مردم دس تسلیم په و اوشائَن اون کوشد، ولی روز سوم دوباره زنده په.» ۳۲ ولی اوشائَن اون منظور درک نوکودد، و ترسید کی اون جه واورسد. ۳۳ بازن فارسد کفرناحوم، وختی خانه دورون ایسته بود عیسی شاگردان جه واورسه: «راه میان دربارۀ چی بحث کودید؟» ۳۴ اوشائَن ساکت یئستاد، چون راه میان بحث کودد کی ک ی ته پيله تره. ۳۵ عیسی بینیش و اون دوازده شاگرد دَخاد و بوگوغت: «هر کی خایه اول بیه وَاستی آخرین و همه ته خادم بیه.» ۳۶ بعد عیسی ایته کوچی زائ بیگفت وسط جه بیا بداشئ، و بعد اون کَشه گیفت و بوگوغت: ۳۷ «هر کی ایته زائ به می نام قبول بوکونه، در واقع مَره قبول بوکوده، و هر کی مَره قبول بوکونه، نه مَره، بلکه کسی کی مَره اوسه کوده ئ قبول بوکوده.» ۳۸ یوحنا بوگوغت: «ای اُستاد، کسی ئ بیده ایم کی به تی نام دیوان بیرون تاوآده ئه، ولی چون جُر آمی نفرات نوبو اون بوگوفتیم کی آ کار نوکونه.» ۳۹ عیسی بوگوغت: «اون مانع نیید، چون کسی کی به می نام مُعجزه ایی کونه بر ضد من نییه.» ۴۰ چون هر کس کی بر ضد امان نییه، آمی آمره په. ۴۱ اگر کسی شمره، فقط آن وُسی کی مسیح شینید به می نام ایته کاسه آب قاده، یقین بذائید خدا اون پاداش اون قاده. ۴۲ و هر کس ایته جی آن کوچی زاکان کی مَره ایمان باورده جی راه بدر کونه و باعث بیه خو ایمان جی دس بده، اون ره بهتره بو کی سنگ آسیابی اون گردن دَوسته ید و اون دریا میان تاوآده ید. ۴۳ پس اگر تی دس تی گومراهی ئ باعث په، اون وَاوین، چون تره بهتره کی بی دس حیات جاودان داخل بیی تا آنکی دو دس آمره بیشی جهنم، یعنی آتشی دورون کی خاموشی تثره. ۴۴ جایی کی اوشائَن کرم نیمیره و آتش خاموش نییه. ۴۵ اگر تی پا تره گومراه کونه، اون وَاوین، چون تره بهتره کی لنگ حیات جاودانی ئ داخل بیی تا آنکی دو تا پا آمره بیشی جهنم. ۴۶ جایی کی اوشائَن کرم نیمیره و آتش خاموش نییه. ۴۷ و اگر تی چوم تره مُنحرف کونه، اون بیرون باور و فیشان، چون بهتره کی ایته چوم آمره خدا ملکوت وارد بیی، تا آنکی دو ته چوم بداری، و جهنم دورون تاوآده بیی. ۴۸ جایی کی اوشائَن کرم نیمیره و آتش خاموش نییه. ۴۹ چون همه آتش آمره نمکی بهد، هوطو کی ایته قربانی نمکی آمره پاک په. ۵۰ نمک خوبه، ولی اگر خو خاصیت جی دس بده، د ارزشی تثره و هیچی ره بدرد نوخوره. پس شوقانم شیمی خاصیت جی دس ندید و همدیگر آمره صلح و صفا میان زندگی بوکونید.

¹ عیسی کفرناحوم چه راه دکت و رود اُردن اوطرف چه بامو یهودیه. بازم مردم اون دور جمع بوستد و اونم طبق خو عادت شروع بوکود اوشان تعلیم دتن. ² اون میان چه چن ته فریسی پیش بامود و امتحان کودان وسی اون چه سوال واورسد: «آیا مرد تانه خو زن طلاق بده؟» عیسی در جواب اوشان چه واورسی: «موسی درباره طلاق شمره چی بوگوفت؟» ⁴ اوشان جواب بداد: «موسی بوگوفت کی مرد خو زن طلاقنامه فاده و اون چه سیوائی به.» ⁵ عیسی اوشان جواب بده: «شیمی سنگ دلی وسی بو کی موسی آ حکم فاده، وگرنه خدا جی هون اول خلق انسان مرد و زن خلق بوکود. ⁷ و هته وسیه کی مرد خو پتر و مار ترک کونه، و خو زن آمره پیوند خوره. ⁸ و آ دو نفر ایته تن یهد، یعنی د دو نفر نییڈ بلکی ایته ید. پس اونچی کی خدا به هم پیوند بره دآره ئ انسان نوآستی سیوائی کونه.» ¹⁰ بعداً وختی عیسی خانه دورون تنها بو، شاگردان ایبار دیگر آ موضوع عیسی چه واورسد. ¹¹ عیسی اوشان جواب بده: «هر کس خو زن طلاق بده و دیگری آمره ازدواج بوکونه، نسبت به خو زن زنا بوکوده. ¹² و هطو هر زنی خو مرد چه سیوائی به و مرد دیگری آمره ازدواج بوکونه، اونم زنا بوکوده.» ¹³ مردم خوشان کوچی زاکان اون ورجه باوردد تا زاکان رو دس بنه، ولی شاگردان مردم جولوی بیگفتند و اوشان سرزنش بوکود. ¹⁴ وختی عیسی شاگردان رفتار بیده ناراحت بوست و اوشان بوگوفت: «والید کوچی زاکان می ورجه باید و اوشان مانع نییڈ، چون خدا ملکوت آجور کسان شینه. ¹⁵ یقین بدآنید هر کی خدا ملکوت کوچی زاکان مانستآن قبول نوکونه، هیچموقع اون بودورون نیشه.» ¹⁶ اونموقع زاکان کشته گیفت و خو دس اوشان رو بته و اوشان برکت بده. ¹⁷ وختی عیسی راه دکت کی بیشه، اینفر بودو بامو اون ورجه و واورسه: «ای استاد خوب، چی بوکونم تا حیات جاودانی وارث بوبوم؟» ¹⁸ عیسی اون بوگوفت: «چره مره خوب دختی؟ هیچکس جز خدا خوب نیی. ¹⁹ احکام دانی، زنا نوکون، قتل نوکون، دوزدی نوکون، شهادت دوروغ ندن، کلک نزن، تی پتر و مار احترام بنن.» ²⁰ اون مرد جواب بده: «ای استاد، همه آ کاران جی کوچیکی رعایت بوکوده دآرم.» ²¹ عیسی محبت آمره اون قاندرست و بوگوفت: «هنوز ایته چی کم داری، بوشون و اونچی کی داری ئ بوفروش و قادن فقیر فقرا، کی عالم بوچر چه گنجی بدس آوری، بازن بیا و مره پیروی بوکون.» ²² آ حرف چه اون مرد قیافه درهم بوئست و ناراحتی آمره جی اوچ بوشو، چون ثروت زیادی داشته. ²³ عیسی خو دور و وز قاندرست و خو شاگردان بوگوفت: «چقدر سخته کی ثروتمندان خدا ملکوت وارد بوبود.» ²⁴ شاگردان اون حرفان چه تعجب بوکود، ولی عیسی اوشان بفرماست: «ای زاکان، کسان کی مال دونیائ دیل دوسته دآرد ره چقدر سخته کی خدا ملکوت بودورون بوشود. ²⁵ شتر سوزن سوراج چه راحت تر رد په تا ایته ثروتمند بتانه خدا ملکوت بودورون بیشه.» ²⁶ اوشان وبشتر تعجب بوکود و همدیگر چه واورسه ید: «پس کی تانه نجات پیدا کونه؟» ²⁷ عیسی اوشان قاندرست و بوگوفت: «انسان ورجه محاله، ولی خدا ره نه، چون خدا ره هیچ کاری محال نیی.» ²⁸ پطرس عیسی ئ جواب بده و بوگوفت: «من و باقی شاگردان هر چی کی داشتیم ول کودیم و تی پیرو بوئستیم.» ²⁹ عیسی جواب بده: «یقین بدآنید کی هر کس می وسی و انجیل وسی، خو خانه ئ، و یا برار خاوران، و یا پتر و مار، و یا خو زن، یا خو اولاد، یا خو زمین ترک کونه، ³⁰ آ دونیا میان صد برابر وبشتر، خانه و برار و خاور و مار و زای و زمین بدس آوره، البته رنج و زحمت هم اون رافا ایسه، و آخرت ره حیات جاودانی اون نصیب یه. ³¹ ولی خیلان کی هسه پله کس به نظر آید، اون زمان کوچی تریند، و خیلان کی هسه کوچیک حساب بود، اونزمان پله کس بهد.» ³² عیسی و اون شاگردان راه دکفد بوشود اورشلیم، و عیسی اوشان پیشاپیش حرکت کوده. ایمرته شاگردان کی عیسی دونبال شوئون دوبود ترس بیگفت. عیسی هم اون دوازده شاگرد بوبورد ایته کنار و شروع بوکود درباره اونچی کی وستی اون ره اتفاق دکفه گب رتن. ³³ عیسی اوشان بوگوفت: «آمان هسه شیم اورشلیم، و انسان پسر قادن کاهنان اعظم و یهود ملایان دس، اوشانم اون مرگ محکوم کوند و ایسپارد غریبه یان دس، ³⁴ اوشانم اون مسخره کوند، اون شلاق زند و اون صورت ئف فوکوند و اون کوشد، ولی روز سوم ره دوباره زنده یه.» ³⁵ اونموقع یعقوب و یوحنا پیش بامود و بوگوفت: «ای استاد، امکان دآره اونچی کی تی چه خائیم آمره انجام بدی؟» ³⁶ عیسی واورسه: «چی خائید شمره بوکونم؟» ³⁷ اوشان جواب بداد: «آمان خائیم تا تی سلطنت موقع، ایته از آمان تی راست طرف و اوی ته تی چپ طرف بینیشنه.» ³⁸ عیسی اوشان جواب بده: «شومان تائید چی خائید، آیا تائید اون پیاله ای کی من خورم چه شومانم بوخورد و اون تعمیدی کی من گیرم چه شومانم بیگیرید؟» ³⁹ اوشان جواب بداد: «تائیم» عیسی اوشان بوگوفت: «پیاله ای چه کی من خورم شومانم خورید و تعمیدی کی من گیرم شومانم گیرید، ⁴⁰ ولی نیشتان می راست و می چپ طرف می اختیار یته، فقط کسان تاند اوچ بینیشند کی پیشتران ره تعیین بوئستد.» ⁴¹ وختی باقی شاگردان بفهمستد کی یعقوب و یوحنا چی درخواستی داشتند اوشان چه ناراحت بوستد. ⁴² پس عیسی همه ته ئ دختاد و بوگوفت: «دآنید کی آ دونیا پادشاهان و پله کسان مردم رو فرمانروایی و ریاست کوند. ⁴³ ولی شیمی میان نوآستی آطو بییه، بلکی برعکس، هر کی خایه شیمی میان پله یه، وستی دیگران خدمت بوکونه. ⁴⁴ هر کی خایه اول بییه وستی همه ته غلام بییه. ⁴⁵ چون انسان پسر تامو دآره تا خدمت بییه، بلکی بامو تا دیگران خدمت بوکونه و خو جان دیگران وسی بنه.» ⁴⁶ بعد اوشان فارسد شهر آریحائ. وختی عیسی خو شاگردان و جمعیت زیادی از مردم آمره شهر بیرون شوئون دوبو، ایته گدای کوژ کی «بارتیمائوس» نام داشته و «تیمائوس» پسر بو راه کنار نیشته بو و گدایی کوده. ⁴⁷ وختی بیشتاوست کی عیسی ناصریه، شروع بوکود فریاد کودان و بوگوفت: «ای عیسی، داوود پسر، مره رحم بوکون.» ⁴⁸ ولی خیلی از مردم اون نشر بوشد کی ساکت بوبون، ولی اون خو صدائ بلندتر کوده و فریاد رته: «ای داوود پسر مره رحم بوکون!» ⁴⁹ عیسی یئسته و بفرماست: «اون بوگوئید پایه آ» مردم اون کوژ دختاد و بوگوفت: «تی خیال جمع، وبریتر تره دخانه.» ⁵⁰ بارتیمائوس درجا خو گهنه ردائ فیشاد و خو جا سر چه بیرست و بوشو عیسی ورجه. ⁵¹ عیسی واورسه: «چی خای تیره انجام بدم؟» اون کور اون بوگوفت: «ای استاد، خایم ایبار دیگر بیدینم.» ⁵² عیسی اون بوگوفت: «بوشون کی تی ایمان تره شفا بده.» اون کوژ فوری بتانست بیدینه و عیسی دونبال راه دکت.

¹ وختی فارسد بیت فاجی و بیت غنیا کی اورشلیم نزدیکی و کوہ زیتون دامنه ورجه تهه بود، عیسی دو ته جي خو شاگردان اويته کود و اوشان بوگوفت: «بیشید اون دهکده ایی کی شیمی روبرو تهه، و وختی اون بودورون بوشوئید، اوی ایته کره الاغ دینید کی اون دوسته دارد و تا هسه کسی اون رو سوار نوبوسته. اون بار کونید و باورید. اگر کسی شیمی جه واورسه؛ چره اون باره کونید؟ بوگوئید؛ خداوند اون لازم داره و خلی زود اون واکردانه.»⁴ اون دو نفر بوشود و ایته کوچه دورون ایته الاغ بیدد کی ایته خانه در جولو دوسته بوئسته بو. پس اون بار کودد.⁵ بعضی از کسانی کی اوی ایته بود اوشان بوگوفت: «چی وسی کره الاغ باره کونید؟»⁶ شاگردان اونچی کی عیسی بوگوفته بوئ بوگوفت. اوشانم واهاشد کی کره الاغ بوبورد.⁷ بعد اون عیسی ورجه باوردد، خوشان رخت اون رو تاوآدد و اون سوار بوست.⁸ راه میانم خلی از مردم خوشان لباسان اون جولو وانشاد تا عیسی کی کره الاغ سوار بو اوشان رو جه رد په، بعضیانم درختان شاخه یان وایند و اون راه جولو تید. مردم جی هر طرف اون دور کوده بود و فریاد کودد: «هوشیانا، مبارک بیه کسی کی به نام خداوند آیه.»¹⁰ مبارک بیه آمی پنژ داود پادشاهی کی آمون دره، ای پادشاه خوش بامویی.¹¹ عیسی فارسه اورشلیم و بوشو معبد. اوی همه چیه حب فاندروست. ولی چون دپروخت بو اون دوازده نفر مژه بوشو بیت غنیا.¹² فردایی صبح وختی اوشان بیت غنیا جه واکردستد، بین راه عیسی ئ ویشتا بوئست.¹³ اونموقع ایته انجیر دار بیده کی برگ داشته، پیش بامو تا چیزی بوخوره. ولی وختی فارسه اون درخت ورجه، جز برگ چیزی پیدا نوکود. چون هنوز انجیر فصل فارسه بو.¹⁴ عیسی درخت بفرماست: «د کسی تی میوه جه نوخوره» و شاگردان آن بیشتاوستد.¹⁵ وختی فارسد اورشلیم، عیسی بوشو معبد دورون، و شروع بوکود کسانی کی اوی خرید و فروش کودد بیرون تاوآدن، و صرافان بساط و کیوتروشان بساط واکردانه.¹⁶ و واتاشت کسی معبد صحن جه جنس فروشی آمره رد په.¹⁷ اون مردم تعلیم بده و بوگوفت: «آیا خدا کلام میان بینویشته نوبوسته کی؛ می خانه، همه اتمان ره خانه عبادت یهه؟ ولی شومان اون دوزدان خانه چاکوده اید.»¹⁸ وختی کاهنان اعظم، و یهود ملایان آن بیشتاوستد، به فکر دکفتد کی چوطلو اون بوکوشد، اوشان اون جه ترسیدند، چون همه مردم اون تعلیم مشتاق بوئسته بود.¹⁹ اون روز غروب دم ره عیسی و اون شاگردان شهر جه بیرون بوشود.²⁰ فردایی صبح وختی واکردستان دوبود اورشلیم، راه میان شاگردان بیدد کی انجیر دار خوشک بوسته.²¹ پطرس به خاطر باورد و عیسی ئ بوگوفت: «ای استاد، انجیرداری کی نفرین بوکودی هسه خوشک بوسته.»²² عیسی اوشان جواب بده: «خدای ایمان بذارد، یقین بدانید اگر کسی آکوه بوگوپه؛ تی جا جه حرکت بوکون و دکف دریا میان، و خو دیل میان شک نوکونه بلکی ایمان بذاره اونچی کی گوپه انجام یهه، هر چی کی بوگوپه انجام گیره.»²⁴ پس شمزه گویم اونچی کی دوعا کونید و خانیذ ایمان بذارد کی دریافت کونید و شمزه عطا یهه.²⁵ ولی وختی دوعا کونید اگر کسی جه کینه دآرید، اون ببخشید تا شیمی پنژ کی آسمان میان ایتسه شیمی گوناهاان ببخشه.²⁶ ولی اگر شومان نبخشید، شیمی پنژ آسمانی هم شیمی گوناهاان نبخشه.»²⁷ اوشان ایبار دیگر بامود اورشلیم. وختی عیسی معبد دورون قدم رنه، کاهنان اعظم و یهود ملایان بامود اون ورجه²⁸ و بوگوفت: «به چه حقی آ کاران کونی؟ کی تره اختیار قاده داره آ کاران بوکونی؟»²⁹ عیسی اوشان جواب بده: «منم شیمی جه ایته چی واورسم، اگر می جواب بدید منم شمزه گویم ک اختیار آمره آ کاران کونم.»³⁰ یحیی نعمید آسمان جه بو یا انسان طرف جه؟ مژه جواب بدید.³¹ اوشان همدیگر مژه مشورت بوکودد و بوگوفت: «اگر بوگوئیم خدا طرف جه بو، اون گوپه پس چره اون ایمان تاوردید؟»³² اگر بوگوئیم انسان طرف جه بو... ولی اوشان مردم جه ترسه ند کی آن حرف بزند چون همه مردم یحیی ئ نبی واقعی دانستد.³³ پس عیسی ئ جواب بدآد و بوگوفت: «آمان تانیم» عیسی هم اوشان جواب بده: «منم شمزه نوگویم کی ک اختیار آمره آ کاران کونم.»

¹ عیسی مثالی آمره اوشان آمره گب بزه و بوگوفت: «اینفر ایته تاکستان چاکود، و اون دور خصار بوکود، اون دورونم حوضی چاکود کی آنکوران آب بیگیره، ایته بَرجم اون دورون چاکود. بعد اون باغبانان بیسپرد و خودش بوشو سفر. ² آنکور فصل کی قارسه، ایته جی خودش غلامان اوسته کود تا خودش سهم آنکور محصول جه قَگیره. ³ ولی باغبانان اون بَرَد و خالی دس وَاگرداند. ⁴ صاحب باغ ایته غلام دیگر اوشان ورجه اوسته کود. باغبانان اونم سنگسار بوکود، اون سر بیسکیند و بی احترامی آمره اون وَاگرداند. ⁵ باز ایته غلام دیگر اوسته کود، اوشان اون بوکوشد. باز غلامان دیگری اوسته کود، کی بعضیان بَرَد بعضیانم بوکوشد. ⁶ آخرسر صاحب باغ فقط اینفر دیگر داشته، و اونم اون عزیز پسر بو. پس اون اوسته کود و خودش ورجه بوگوفت: «اوشان می پسر احترام دَرد. ⁷ ولی وختی باغبانان بید کی اون پسر آیه همدیگر بوگوفت: «آن وارته، بَئید اون بوکوشیم تا اون میراث آمی شین بیه. ⁸ پس اون بیگفتند و بوکوشدند و تاکستان جه بیرون تاوُاد. ⁹ هسه تاکستان صاحب چی کونه؟ اون آیه باغبانان کوشه و تاکستان فاده دیگران دس. ¹⁰ مگر خدا کلام نَخاده دَرد کی بینویشته؛ ¹¹ اون سنگی کی معماران رد کود، هون ساختمان اصلی سنگ بوئست. ¹² خداوند آ کار بوکوده و و آمی نظر جه عجیب به نظر آیه. ¹³ اونموقع یهود رهبران هوئ خاستند اون بیگیرد، چون بفهمستند کی عیسی منظور جی باغبانان ظالم اوشان بود، ولی چون مردم جه ترسید اون ول کود و بوشود. ¹⁴ بعداً چن نفر از فریسیان و هیرودیسی طرفداران اوسته بوئستند تا عیسی اوشان سولات آمره بدام تاوُاد. ¹⁵ اوشان بامود و اون بوگوفت: «ای اُستاد، امان دانیم کی تو راستگویی و کسی جه ترسی تتری، چون مردم ظاهر قاندری بلکه براستی خدا راه تعلیم دهی، هسه بفرما روم امپراطور مالیات قادن دوروسته یا نه؟ امان وَاستی اون مالیات فادیم یا قانَدیم؟» ¹⁶ عیسی متوجه بوئست کی اوشان کلک رَن درد، هنه وسی بوگوفت: «چره خائید مره آرمایش بوکونید. ایته سکه مره نیشان بدید تا بوگویم. ¹⁷ وختی سکه اوشان فادد واورسه: «کی نام و کی صورت سکه رو ته؟» جواب بَداد: «قبصر نام و اون صورت.» ¹⁸ عیسی اوشان جواب بده: «اونچی کی قبصر شینه، قبصر فادید و اونچی کی خدا شینه، خدای.» اوشان آ جواب جه تعجب بوکود. ¹⁹ بعد ایته گروه از فرقه صدوقیان بامود اون ورجه، صدوقیان قیامت قبول تاشتند، اوشان عیسی جه واورسد: «ای اُستاد، موسی آمره بینویشته کی هر وخت کسی برار بیمیره، و اون زن بی اولاد بیه، اون وَاستی خو برار زن بیگیره تا خو برار ره نسلی بوجود باوره. ²⁰ هفت برار بود کی؛ اولی زن بیگفت و اولادی خو جه بجا نته و بمرد. ²¹ بعد دومی اون زن بیگفت، اونم بی اولاد بمرد و هطو سومی. ²² و تا هفتمی، هر هفت نفر اون آمره ازدواج بوکود و اولادی باقی نتاد. آخرسر اون زنم بمرد. ²³ روز رستخیز ره وختی اوشان دوباره زنده بود، اون زن، ک ی ته زن یه؟ چون هر هفت نفر اون آمره ازدواج بوکوده دَرد.» ²⁴ عیسی اوشان بوگوفت: «آیا شیمی گومراهی آن وسی نیبه کی نه کیتاب مقدس جه خبر دَرد نه خدا قدرت جه؟ ²⁵ وختی انسان عالم مُرده یان جه قیام کونه، نه زن گیره نه مرد ره یه، بلکه آسمان فرشته یان قانستآن یه. ²⁶ ولی درباره روز قیامت و مُرده یان زنده بوستآن، مگر موسی کیتاب میان، بوئه سوزان داستان نَخاده دَرد کی خدا چوطو اون آمره گب زنه؟ خدا فرمایه: «منم ابراهیم خدا و اسحاق خدا و یعقوب خدا. ²⁷ اون مُرده یان خدا نیبه، بلکه زنده یان خدایه. هسه بیده اید ققدر اشتباه کودان دَرد.» ²⁸ ایته جی یهود مُلایان کی آشان بحث بیشتاوست و بیده کی عیسی چوطو اوشان جواب بده، پیش بامو و واورسه: «شریعت ک ی ته حکم مُهمتره؟» ²⁹ عیسی اون جواب بده: «مهمترین حکم آنه؛ ای اسرائیل بیشتا، آمی خداوند خدا، خداوند یکتایه. ³⁰ و وَاستی تمامی دیل و جان و فکر و، تمامی قُوت آمره اون دوس بَداری. ³¹ دومین حکم مُهم آنه؛ تی همساده اوشان خودت قانستآن مُحبِت بوکون. پیل تر جی آن دو ته حکم، حُکمی وجود تتره.» ³² اون شخص عیسی اوشان بوگوفت: «ای اُستاد، دوروسته، حقیقت بوگوفتی و خدا ایته یه و جَر اون خدایی وجود تتره، ³³ و خدای تمامی دیل و جان و فکر و تمامی قُوت آمره دوس داشتن، و تی همساده اوشان خودت قانستآن مُحبِت کودان، همه هدایای سوختنی جه و قربانی کودان جه بوچرتره.» ³⁴ وختی عیسی بیده کی اون جواب عاقلانه یه اون بوگوفت: «خدا ملکوت جه دور نیی.» ³⁵ بعد اون کسی جرات نوکوده عیسی جه سوالی واورسه. ³⁶ ایته روز کی عیسی معبد دورون تعلیم دئه اَطو بوگوفت: «چره یهود مُلایان گویده کی مسیح داود پسره؟ ³⁷ در حالی کی داود خودش الهام روح القدس آمره گوید، خداوند می خداوند بوگوفت: «می راست طرف بینیشین تا تی دوشمنان تی پا جیر تاوُاد.» ³⁸ پس وختی خود داود اون خداوند دَخانه، اون چوطو تانه داود پسر بیه؟» ³⁹ مردم اون حرفان، خوشحالی آمره گوش کود. ⁴⁰ عیسی باز خو تعلیم میان مردم بوگوفت: «مُلایان جه، کی دوس دَرد درازه قبا دوکوند راه بوشود و مردم اوشان بازاران میان سلام و تعظیم بوکوند دوری بوکونید، ⁴¹ اوشان دوس دَرد عبادتگاهان و مهمانان میان سرجاکش بینیشیند، ⁴² و هون موقع بیوه زنکان حق خورد ولی خودنمایی وسی خوشان نماز طول دهد. آشان جزا سخت تره.» ⁴³ و بعد عیسی معبد دورون، صندوق بیت-المال روبرو نیشته بو و فاندريسته کی مردم چوطو پول تاوُاد صندوق دورون. بعضی از ثروتمندان پول زیادی تاوُادند. ⁴⁴ اونموقع ایته بیوه زن فقیر بامو، دو ته سکه مسیه کم آریش تاوُاده صندوق دورون. عیسی خو شاگردان خودش ورجه دَخاد و بوگوفت: «شمزّه گویم یقین بَدانید آن بیوه زن فقیر جی همه اوشانی کی صندوق دورون پول تاوُاد ویشتر قاده. ⁴⁵ چون اوشان، اونچی کی زیاد دَشتند فادد، ولی آن زن با آنکی خودش نیاز داشته، هر چی کی داشته، یعنی همه خو روزی ا قاده.»

¹ وختی عیسی معبد جہ بیرون شوئہ ایته از اون شاگردان اون بوگوفت: «ای اُستاد بیدین، چی سنگایی، عجب ساختمانی!» ² عیسی اون بوگوفت: «آ پیلدانه ساختمانی دینی؟ بدان کی حتی ایته سنگ سنگ رو باقی نمانه و همه زبر و رو یه.» ³ وختی عیسی بوشو کوه زیتون رو و معبد روبرو نیشته بو، پطرس و یعقوب و یوحنا و اندریاس خلوتی اون جہ واورسد: ⁴ «آمره بوگو کی آ اتفاقان دکفه؟ آیا علامتی دآره کی آمان بدانیم نزدیک بوستان دره؟» عیسی اوشان جواب بده و بوگوفت: «مراقب ببید کسی شمزه گومراه نوکونه.» ⁶ چون خلیان به می نام آید و گوید: «من مسیح» و خلیان گومراه کوند. ⁷ درباره جنگهایی کی دور و نزدیک اتفاق دکفه ایشاؤید، ولی هراسان نبید، آ چیزان و اُستی اتفاق دکفه ولی هنوز آخر کار فائرسه دآره. ⁸ ملتی ملت دیگر آمره، و مملکتی مملکت دیگر آمره جنگ کونه و خلی جاهان زلزله آیه و قحطی و شورش یه، و اُشان ایته درد شروع علامتد، دردی درد زایمان مانستان. ⁹ ولی خودتان مراقب ببید، چون شمزه بورد دادگاه و کنیسه یان دورون شلاق زند. می وُسی شمزه بورد حاکمان و پادشاهان و رجه، ولی آن فرصتی ایسه تا اوشان جولو شهادت بدید. ¹⁰ اول و اُستی انجیل همه اُمتان ره موعظه بیه، بعد دنیا به آخر فارسه. ¹¹ ولی وختی شمزه بورد دادگاه، نگران نبید کی چی و اُستی بوگوئید، بلکه اونچی شمزه در اون لحظه عطا یه هون بوگوئید، چون گوینده شومان نیید بلکه روح القدس. ¹² برار برار، و پتر زای تسلیم کونه تا بیمره، راکان بر علیه خوشای پتر و مار وپریزد و اوشان کوشد. ¹³ همه مردم می نام وُسی شمزه دوشمن داند. ولی هر کی تا به آخر صبر بوکونه، هون نجات پیدا کونه. ¹⁴ وختی بیده اید اون مکروه ویرانی کی دانیال نبی بوگوفته بو، جایی کی نو اُستی بریا بیه بریایه، «اونی کی خواندان دره دقت بوکونه منظور چیسه»، اونموقع اوشانی کی یهودیه میان ایشاد فرار بوکوند کوه هان طرف. ¹⁵ و هر کی خانه بام سر ایسه بیجیر تآیه تا خانه جہ چیزی اوشانه. ¹⁶ و اگر مزرعه میان ایسه، و اُنگرده تا خو رخت اوشانه. ¹⁷ بیچاره زتاکانی کی اونموقع حامله بد، یا شیرخواره زای دآرد. ¹⁸ فقط دوعا بوکونید آ چیزان زمستان ره پیش تآیه. ¹⁹ چون اون آیام ره، چنان مُصیبتی پیش بآیه کی از هون اول کی خدا دنیای خلق بوکوده تا هسه اون مانستان پیش تآمو دآره، و هیچموقع هم پیش تآیه. ²⁰ اگر خدا اون روزان کوتاه نوکوده بو، حتی ایته انسانم نجات پیدا نوکوده، ولی خدا خو انتخاب بوئسته یان وُسی، اون آیام کوتاه بوکوده. ²¹ پس هروخت کسی شمزه بوگوئه: «فاندر، مسیح آئی یا اوئی ایسه» باور نوکونید. ²² چون مسیحان و پیغمبرای دروغین ظهور کوند، و جوری مُعجزه کوند و مردم مُنحرف کوند، کی اگر ممکن بوئسته یه، حتی خدا انتخاب بوئسته یانم گومراه کودد. ²³ پس خودتان مراقب ببید، من شمزه جی همه آ امور خبردار کودم. ²⁴ روزای بعد آن مُصیبتان، خورشید تاریک یه و ماه خو نور جی دس یه. ²⁵ ستاره یان جی آسمان کفد و آسمان قدرت به لرزه دکفه. ²⁶ اونموقع همه مردم انسان پسر دیند کی آبران رو، قدرت و جلال عظیم میان آمون دره. ²⁷ اون خو فرشته یان اوسه کونه تا اون انتخاب بوئسته یان جی دنیا چهارطرف، یعنی جی زمین و آسمان جمع کونه. ²⁸ هسه آ درس انجیر دار جہ یاد بیگیرد، وختی اون شاخه یان سبز و شاداب یهد و برگ آورد، دآیندی کی تابستان نزدیکه. ²⁹ شومانم وختی اون چی کی بوگوفتم بیده اید، بدانید کی نزدیکه، بلکه حتی در سر ایسه. ³⁰ شمزه گویم یقین بدانید کی آ نسل مانه و همه آ امور دینه. ³¹ آسمان و زمین جی میان شه، ولی می حرفان هیچموقع جی میان نبشه. ³² ولی هیچکس اون ساعت و اون روز جہ خبر تیره، نه آسمان فرشته یان نه حتی پسر، فقط پتر اون ساعت جہ خبر دآره. ³³ پس آماده، و هر لحظه چومبراه ببید و دوعا بوکونید، چون تآید اون زمان کی فارسه. ³⁴ می و اُگردستان مردی و اُگردستان مانه کی بیشه سفر و خو خانه ئ خو خادمان بیسپاره تا هر کس خو کار انجام بده، و دربان بوگوئه، «بیدار بوبون و گوش بزنک یس». ³⁵ پس شومانم بیدار ببید چون تآید کی صاحب خانه کی و اُگرده، سرشب، نیصفه شب، سحر موقع یا صبح. ³⁶ نوکونه ناخبره تآیه و بیدینه شومان خوفته اید. ³⁷ و اونچی شمزه گویم همه ته ئ گویم، «بیدار ببید».

¹ دو روز بمأنسته بو به عید فصیح کی کاهنان اعظم و یهود ملایان فرصت دونبال گردستند کی حیلہ آمرہ عیسیٰ ئ دستگیر بوکوند و به قتل برسانند. ² چون گوشتند: «ایام عید ره نشئه آ کار کودان چون ممکنه مردم شورش بوکوند.» ³ وختی عیسیٰ بیت عنیا میان شمعون جذامی خانه دورون سفره سر نیشته بو، زنی گلابدانی آمره جی سنگ مرمز کی پور جی عطر گرانقیمت سنبل خالص بو، بامو خانه دورون و عطر فوکود عیسیٰ سر رو. ⁴ بعضیان ناراحت بوستند و بوگفتند: «چره آن عطر هطو هچین هدر بوشو؟ ⁵ چون تأنستیم کی اون عطر ویشتر از سیصد سکه ثقره بوفروشیم و اون پول فقرا قادیم.» و هنه وسی اون زن سرزنش بوکود. ⁶ ولی عیسیٰ بفرماست: «اون کار ندآرید، چره آ کار خوب وسی اون سرزنش کوید؟ ⁷ فقیران همیشه شیمی دور و ور ایستاد و هر وخت بخأید تأنید اوشان کمک بوکونید. ولی من همیشه شیمی آمره نئسم. ⁸ اون اونچی کی اون دس جه بر آموبه میره بوکود و آ کار آمره می بدن پیش از وخت دفن ره آماده کود. ⁹ شمره گویم کی یقین بدآید هر جای عالم کی انجیل اعلام بیبه، اونچی کی آ زن میره انجام بده دآره اون یادبود وسی نقل یه.» ¹⁰ بعد از اون یهودای اسخریوطی کی ایته جی اون دوازده نفر بو، بوشو کاهنان اعظم ورجه تا عیسیٰ ئ اوشان تسلیم بوکونه. ¹¹ اوشان وختی آن بیشتاوستند خوشحال بوستند و اون قول بدآد کی پولی اون قادی. یهودا ایته فرصت مناسب دونبال گردسته تا عیسیٰ ئ اوشان تحویل بده. ¹² اولین روز عید فطیر کی اون میان فصیح ذبح کوند، شاگردان اون بوگفتند: «ک کی خای فصیح شام تیره آماده کونیم؟» ¹³ عیسیٰ دو نفر جی شاگردان اوسته کود اورشلیم تا شام حاضر کوند و اوشان بوگفت: «بیشید شهز و اینفر دینید کی کوزه آبی خو دس دآره، اون دونبال بیشید. ¹⁴ و هر جایی کی بوشو صاحب خانه ئ بوکوئید؛ اُستاد گویم مهمان اتاق ک کی ته تا می شاگردان آمره فصیح شام اوئ بوخورم؟ ¹⁵ اون ایته پیلدانه اتاق کی طبقه دوم ته و فرش بوئسته شمره نشان یه. اوئ آمره تدارک بیدینید.» ¹⁶ شاگردان بوشود شهز و همه چیه هوطوبی کی اون بفرماسته بو بید، و فصیح شام حاضر کود. ¹⁷ وختی شب بوئست، عیسیٰ اون دوازده نفر مَره بامو. ¹⁸ وختی سفره دور بینشتد، عیسیٰ بوگفت: «یقین بدآید ایته جی شومان کی می آمره غذا خوره مَره تسلیم کونه. ¹⁹ اوشان ناراحت بوستند و ایته ایته اون جه واورسه ید: «منم؟» ²⁰ عیسیٰ جواب بده: «ایته جی شومان دوازده نفره کی هسته خو نان می آمره زنه کاسه دورون. ²¹ من وُاستی بیمیرم هوطو کی پیغمبران پیشگوی بوکوده بود. ولی وای بحال اون کی مَره مرگ تسلیم کونه. اون ره بهتر بو کی اصلاً بودونیا تَمو بو.» ²² وختی شام خورد، عیسیٰ نان بدس بیگفت، اون برکت بده و پازه کود، و بعد فاده اوشان و بوگفت: «بیگیرید و بوخورد، آن می بدنه.» ²³ و پپاله ای بدس بیگفت و خدای شکر بوکود و اوشان فاده، و همه اون پپاله جه بوخورد. ²⁴ و اوشان بوگفت: «آن می خونه عهد جدید ره، و خلیان وسی فوکوده یه. ²⁵ شمره گویم یقین بدآید د محصول آنکور جه نوخورم تا روزی کی اون خدا ملکوت دورون تازه بوخورم.» ²⁶ و بعد آنکی سرودی بخادد کوو زیتون طرف راه دگفت. ²⁷ راه میان عیسیٰ شاگردان بوگفت: «ایمشب همه شومان مَره تنها نیئید و شید، چون بینویشته بوئسته؛ چوپان زنم و گوسفندان پراکنده بود. ولی بعد آنکی زنده بوستم، شوم جلیل و شمره اوئ دینم.» ²⁹ پطرس عیسیٰ ئ بوگفت: «حتی اگر همه تره تنها بند من آ کار نوکوم.» ³⁰ عیسیٰ اون بوگفت: «یقین بدآن کی ۶ ایمرور و ۶ امشب قبل آنکی خروس دو مرتبه بخانه، تو سه بار مَره انکار کونی و گوپی کی مَره نشتاسی.» ³¹ ولی پطرس تَکید آمره جواب بده: «حتی اگر لازم بیبه کی تی آمره بیمیرم هیچموقع تره انکار نوکوم.» باقی شاگردانم ۶ حرف بزد. وختی محلی به نام جتسیمانی ئ فارسد، عیسیٰ خو شاگردان بوگفت: «ای بینیشید تا من بوشوم دوعا بوکوم.» ³³ و بعد پطرس و یعقوب و یوحنا خو آمره بوورد. عیسیٰ کی خیلی مضطرب و دیل تنگ بوئسته بو ³⁴ اوشان بوگفت: «عم و ناراحتی زیاد جه نزدیکه بیمیرم. شومان ۶ ئ نئسید و می آمره بیدار ببید.» ³⁵ عیسیٰ ایچه اوئ جه دور بوست و دوعا بوکود تا اگر امکان دآره اون ساعت پور جی درد و رنج اون نصیب نیبه. ³⁶ اون دوعا بوکود و بوگفت: «ای پتر، همه چیز تیره ممکنه، آن پپاله ئ می جه دور کون، ولی نه به می خواست، بلکه به تی اراده.» ³⁷ عیسیٰ وَاگردست و بیده کی اوشان خوفند. پس پطرس بوگفت: «ای شمعون خوفته ای؟ آیا تَنانستی ایته ساعت می آمره بیدار یئسی؟» ³⁸ بیدار ببید و دوعا بوکوئید تا آرامیش میان دنکفید. روح مایله ولی جسم ناتوان.» ³⁹ عیسیٰ ایبار دیگر بوشو و بازم هون دعای بوکود، ⁴⁰ وختی وَاگردست بیده بازم اوشان خوفند، اوشان گنج خواب بود و تَانسید چی جوابی بد. ⁴¹ وختی سومین بار ره وَاگردست اوشان بوگفت: «آیا بازم خوفته اید و استراحت کوئید؟ د وسته، ساعت مُقرر قَارسه دآره، هسته انسان پسر گوناکاران دس تسلیم یه. ⁴² ویریزد وُاستی بیشیم. اون کی مَره تسلیم کونه هسته فُارسه.» ⁴³ عیسیٰ حرف هنوز تومام نبوسته بو کی یهودا، ایته جی اون دوازده شاگرد، گروه زیادی آمره کی همه ته شمشیر و چوماق دَاشند بامو، اون گروه کاهنان اعظم و یهود ملایان طرف جه مأمور بوئسته بود. ⁴⁴ یهودا اوشان بوگفته بو: «هر کیه من ماچی بدم، بدآید هونه، هون وُاستی بیگیرد و مراقبت کامل آمره بوورید.» ⁴⁵ پس هطو کی یهودا فُارسه اوئ، فوری بوشو عیسیٰ ورجه و بوگفت: «ای اُستاد» و اون ماچی بده. ⁴⁶ اوشانم فووستد عیسیٰ سز و اون بیگفتند. ⁴⁷ موقع ایته جی حاضرین خو شمشیر بیرون باورد و کاهن اعظم غلام شمشیر آمره بره و اون گوش وَاوه. ⁴⁸ عیسیٰ اوشان بوگفت: «مگر من دوزد و یاغی ام کی اطو شمشیر و چوب آمره بامو اید مَره بیگیرد؟ ⁴⁹ من هر روز معبد دورون شیمی ورجه تعلیم دتم و مَره نیگفتید، ولی لازمه همه اُشان اتفاق دکفه تا خدا کلام پیشگوی انجام بیگیره.» ⁵⁰ آ گیر و دار میان همه اون شاگردان اون تنها بتاد و فرار بوکود. ⁵¹ ایته جوان کی فقط ایته پارچه کتانی خو دور بیگفته بو اوشان دونبال بوشو. اوشان سعی بوکود اوتم بیگیرد، ⁵² ولی اون جوان اونچی کی خو دور بیگفته بوئ ول کود و هوطو لخت اوشان دس جه فرار بوکود. ⁵³ پس عیسیٰ ئ بوورد کاهن اعظم خانه، و سریع همه کاهنان اعظم و یهود ملایان و قوم شیخان اوئ جمع بوستند. ⁵⁴ پطرس دوردور اون دونبال بامو و بوشو کاهن اعظم خانه حیاط دورون. و خدمتکاران ورجه بینشت و آتش کنار خوزه گرم کود. کاهنان اعظم و شورای یهود اعضاء سعی کودد ایته مدرک بر علیه عیسیٰ پیدا کوند تا اون بوکوشد، ولی هیچی پیدا نوکود. ⁵⁶ چن نفر هم شهادت دوروغ بدآ ولی اوشان حرفان همدیگر آمره ایته نوبو. ⁵⁷ چن نفر هم ویریشند و شهادت دوروغ بدآد و بوگفتند: «آمان بیشتاوستیم کی گوته؛ من آ معبد کی انسان دس آمره چاکوده بوئسته خراب کوم و سه روز میان ایته معبد دیگر چاکونم کی انسان دس آمره چاکوده نبوسته یه.» ⁵⁹ ولی اوشان شهادتم همدیگر آمره ایته نوبو. ⁶⁰ بعد کاهن اعظم ویریشد و شورا حضور جه عیسیٰ جه واورسه: «جواب ندی؟ اُشان چی ید کی درباره تو شهادت دهد؟» ⁶¹ ولی عیسیٰ ساکت یئسته و هیچ جوابی نده.

بازم کاهن اعظم اوين ڄه سوال واورسه: «آيا تو مسيح، خداي متبارکي پسري؟» عيسيٰ بوگوفت: «من ايسم، و تو ايته روز انسان پسر ديني کي خداي قادر راست طرف نيشته و ابراي آسمان روايه.»⁶³ در ان موقع، کاهن اعظم خو لباس چاک بره و بوگوفت: «د چره شاهد خائيد؟»⁶⁴ خودتان اوين کفر بيشتاوستيد، چي مصلحت دانيد؟» پس همه شورا حکم بوکودد کي اوين واستي اعدام بيه.⁶⁵ بعضيان اوين رو ئف فوکودد و اوين چومان دوستد و موشيت آمره اوين زئد و گوافت: «اگر پيغمبري بوگو، کي تره بره.» خدمتکاران هم اوين زئد.⁶⁶ پطرس هنوز حياطي ميان ايته بو کي ايته جي کاهن اعظم کنيزان بامو⁶⁷ و وختي پطرس بیده کي خوره گرم کونه، اوين فاندريست و بوگوفت: «تو هم عيساي ناصري آمره ايته بي!»⁶⁸ پطرس انکار بوکودد و بوگوفت: «تائمن و نفهمم چي گويي.» و بوشو دالان ميان، هون موقع خروس بخاد.⁶⁹ اوين کنيز دوباره پطرس بیده و ديگران بوگوفت: «آمن ايته جي اوشانه»⁷⁰ بازم پطرس انکار بوکودد. کمي بعد ديگران کي آتشي دور ايته بود پطرس بوگوفت: «تونم ايته از عيسي شاگرداني، چون تي لهجه جليليه.»⁷¹ ولي پطرس لعنت بوکودد و خو جان قسم بوخورد و بوگوفت: «من آ شخص کي شومان دربارۀ اوين گب زيند نشناسم.»⁷² دوروست هون موقع خروس دومين بار ره بخاد. پطرس ياد باورد کي عيسي اوين بوگوفته بو: «پيش از آنکي خروس دو بار بخانه تو سه بار مژه انکار کوني و گويي کي مژه نشناسي.» پطرس وختي آ حرف ياد باورد گريه بوکودد.

¹ صبح زود، کاهنان اعظم، مشایخ و یهود فلایان و همه شورای اعضا جلسه تشکیل بداد و عیسی ئ دس بسته بوبورد پیلطس تحویل بداد. ² پیلطس عیسی جه واورسه: «آیا تو یهود پادشاهی؟» عیسی جواب بده: «تو بوگوفتی کی ایسم.» ³ کاهنان اعظم، خیلی اتهامات عیسی ئ بزد. ⁴ پیلطس باز اون جه واورسه: «چره جواب ندی؟ بیدین چقدر تیره اتهام زند.» ⁵ ولی عیسی چیزی نوگوفت، طوری کی پیلطس تعجب بوکود. ⁶ پیلطس عادت داشسته هر عید فصیح ره ایته زندانی آزاد کونه، هر زندانی ایی کی مردم بخاسته ید. ⁷ اون زمان مردی «باراباس» نام کی یاغیان دیگر مژه ایته آشوپ دورون آدم بوکوشته بو زندان دورون ایسته بو. ⁸ مردم بوشود پیلطس ورجه و اون جه خواهش بوکودد کی طبق معمول هر سال ایته زندانی اوشان ره آزاد کونه. ⁹ پیلطس واورسه: «آیا خائید یهود پادشاه شمیره آزاد کونم؟» ¹¹⁰ چون پیلطس دانسته کی کاهنان اعظم عیسی مژه خسودی کوند و اون محبوبیت جه ناراضی ید، و هنه وسی عیسی ئ تسلیم بوکوده دآرد. ¹² پیلطس ایبار دیگر اوشان بوگوفت: «پس اون مردی مژه کی اون یهود پادشاه دخانید چی بوکونم؟» ¹³ اوشان فریاد بزد: «اون مصلوب بوکون.» ¹⁴ پیلطس واورسه: «چره؟ چی بدی ایی بوکوده؟» اوشان خوشان صدای بلندتر کودد و بیشتر فریاد بزد: «اون مصلوب بوکون.» ¹⁵ پس پیلطس کی خاسته مردم راضی بدآره، باراباس اوشان ره آزاد کود و عیسی ئ فاده تا شلاق بزد و بوبورد مصلوب بوکوند. ¹⁶ سربازان عیسی ئ بوبورد کاخ فرمانداری محوطه دورون و همه سربازان جمع کودد. ¹⁷ اوشان ایته شرخ لباس اون دوکودد و خار جه ایته تاج بیافند و بتاد اون سر رو. ¹⁸ اوشان اون جولو تعظیم کودد و گوفت: «زنده باد، یهود پادشاه.» ¹⁹ و چوپ آمره زده اون سر رو و اون صورت رو ئف فوکودد، و بعد مسخره بازی مژه اون جولو تعظیم کودد. ²⁰ وختی خوشان کار جه خسته بوستند، اون شرخ لباس اون تن جه بکدد و خودش لباسان اون دوکودد و اون بوبورد بیرون تا مصلوب بوکوند. ²¹ راه میان اینفر به نام شمعون کی قیروان شین بو و صحرا جه واکگردستان دوبو بیدد، اون اسکندر و رؤس پتر بو، سربازان اون مجبور بوکودد کی عیسی صلیب اوشانه. ²² سربازان عیسی ئ بوبورد محلی به نام «جُلجُنا» کی اون معنی یهه «جمجمه سر». ²³ اوشان اون شرابی کی دارویی به نام «مُر» آمره مخلوط بوئسته بو فادد تا بوخوره کی درد احساس نوکونه، ولی اون قبول نوکود. ²⁴ اونموقع اون صلیب رو میخکوب بوکودد و اون لباسان وسی فرعه تاوآدد تا هر کس چی بوبوره. ²⁵ حدوداً ئه صبح بو کی اون مصلوب بوکودد. ²⁶ و تقصیرنامه ایی اون صلیب رو نصب بوکودد کی اون رو بینویشته بوئسته بو: «یهود پادشاه.» ²⁷ هو زمان دو ته دوزد اون دو طرف جه مصلوب بوکودد، ایته راست طرف ایته چپ طرف. ²⁸ و آطو اون پیشگوپی به انجام برسه کی فرمایه: «اون جُرو خطاکاران محسوب بوئست.» ²⁹ کسانی کی اوی جه رد بوستند خوشان سر تکان دَند و توهین آمره عیسی ئ گوفتند: «تو کی خاستی معبد خراب کونی و سه روز دورون دوباره چاکونی، ³⁰ هسه صلیب جه بیجیر بیا و خودت نجات بدن.» ³¹ کاهنان اعظم و یهود فلایان هم اون مسخره کودد و همدیگر گوفتند: «دیگران نجات دئه، ولی نتانه خودش نجات بده، ³² انم مسیح و اسرائیل پادشاه، هسه صلیب جه بیجیر بایه تا آمان بیدینم و ایمان باوریم.» و اوشانی کی اون آمره مصلوب بوئسته بود هم اون ناسزا گوفتند. ³³ ظهر موقع همه جا تاریک بوست و تا ساعت سه بعد از ظهر ادامه داشسته. ³⁴ آ موقع عیسی صدای بلند آمره فریاد بزه: «ایلوئی ایلوئی، لَمّا سَبَقْتِنی؟» یعنی «الهی الهی، چره مژه تنها بتائی؟» ³⁵ بعضی کسانی کی اوئ ایسته بود وختی بیشتاوستند بوگوفتند: «بیدیند الیاس دخانه.» ³⁶ پس اینفر بودووست و إسفنجی ئ تورش شراب بزه و ایته لوله رو بته و بوبورد اون دهن جولو تا بوخوره و بوگوفت: «وآلید بیدینم الیاس آیه اون بیجیر باوره.» ³⁷ اونموقع عیسی فریاد بلندی بزه و جان بده. ³⁸ ه موقع معبد مقدس پرده، بوخر تا بیجیر دوازه بوست. ³⁹ آفسر رومی کی عیسی صلیب جیر بپا ایسته بو وختی بیده کی اون چوطو بمرد بوگوفت: «واقعاً آ مرد خدا پسر بو.» ⁴⁰ چن ته زن هم اوئ ایسته بود کی جی دور نگاه کودد. اوشان میان مریم مجدلیه، و مریم کوچی یعقوب یوشا ماژ، و سالومه ایسته بود. ⁴¹ آ زنان وختی عیسی جلیل میان ایسته بو اون ایمان باورده بود و اون کمک کودد. زنا زیاد دیگری هم کی اون آمره بامو بود اورشلیم اوئ ایسته بود. ⁴² وختی غروب بوئست، چون فردایی روز سبت بو و اون روز، روز تهیه بو، ⁴³ شخصی یوسف نام کی رامه شین بو، و ایته از اعضای شریف شورای عالی یهود هم بو، و اشتیاق آمره خدا ملکوت انتظار کیشه به، جرأت بوکودد و بوشو پیلطس ورجه و عیسی جنازه ئ بخاست. ⁴⁴ پیلطس تعجب بوکودد کی عیسی آقدر زود بمرده دآره، پس آفسر مسئول اعدام بخاست و اون جه واورسه: «آیا به ه زودی بمرد؟» ⁴⁵ وختی اون آفسر، تأیید بوکودد کی عیسی بمرده دآره، پیلطس واهاشت کی یوسف جنازه ئ بوبوره. ⁴⁶ یوسف هم ایچه پارچه کتانی یهه و عیسی جنازه ئ صلیب جه بیجیر باورد و کتان آمره کفن بوکودد، و بته قبری میان کی سنگ جه بتراشته بوئسته بو، بعد ایته پیلدانه سنگ هم قبر در جولو جه بته. ⁴⁷ مریم مجدلیه و مریم یوشا ماژ بیدد کی عیسی جنازه ئ ک بتاد.

¹ بعدِ روزِ سَبْت، مريم مَجْدَلِيه و مريم يعقوبِ ماء و سالومه، روغنِ خوشبو يهد تا بوشود و عيسى جنازه ئ تدهين بوكوند. ² اوشان روز يكشنبه صبح زود، پيشتر از آنكى آفتاب بزنه، بوشود قبرِ سر. ³ و راه ميانِ همدیگر گوفت: «كى سنگ قبرِ درِ جولو جه آمره كنار بزنه؟» ⁴ وختى خوب فاندريستد بيدد كى پيلدانه سنگ قبرِ درِ جولو جه كنار بته بوئسته. ⁵ پس بوشود مقبره دورون، اوئ ايته جوان كى سفیده رخت دوكونده بو بيدد كى راست طرف جه نيسته بو. اوشان بترسد. ⁶ اون جوان اوشان بوگوفت: «تترسيد، شومان عيساي ناصري مصلوب دونبال گرديد؟ اون ويريشته، د آئ نيسته. آئ فاندريد، آن اون جابى ايسه كى اون جنازه ئ بته بود. ⁷ هسه بيشيد و اون شاگردان، مخصوصاً بطرس بوگوئيد، كى اون قبل شومان شيه جليل، و هوطوبى كى خودش شمتره بوگوفته بو، اون اوئ دينيد.» پس زناكان بيرون بامود و قبر جه فرار بوكوند، و از ترس پرکستد، و كسى ئ چيزى نوگوفتد، چون ترسيد. ⁹ وختى يكشنبه صبح زود ره عيسى ويريشته، اول از همه مريم مَجْدَلِيه ئ كى اون جه هفت ديو بيرون بوكونده بو ظاهر بوست. ¹⁰ مريم بوشو و آ خبر شاگردان بده كى گريه كودد و ماتم بيگفته بود. ¹¹ ولى اوشان باور نوكوند كى عيسى ويريشته و مريم ظاهر بوسته. ¹² و بعد دو نفر ديگر از اوشان كى شوتون دوبود دهات ظاهر بوست. ¹³ اوشانم و آگردستد و ديگران خبر بداد، ولى كسى اوشان حرف باور نوكوند. ¹⁴ آخرسر عيسى اون يازده شاگرد كى سفره دور نيسته بود ظاهر بوست، و اوشان اوشان بى ايمانى و سخت ديلى وسى تويخ بوكوند، چون كسانى حرف كى بوگوفته بود اون زنده بيده دارو باور نوكونده بود. ¹⁵ بعد اوشان بوگوفت: «تمامى دونيا بيشيد و آ انجيل پيغامِ مردم برسانيد. ¹⁶ هر كى ايمان باوره و غسل تعميد بيگيره نجات پيدا كونه، و هر كى ايمان تاوره اون رو حكم يهه. ¹⁷ كسانى كى ايمان آورد آ نشانه اوشان فاده يهه كى بتاند روح هاي شريتر بيرون تاوآد، اوشان تاند به زبانهاي تازه حرف بزند. ¹⁸ اگر لانتى يان بيگيرد و يا زهر بوخورد، هيچ صدمه ابي نديند، هر وخت مريضان رو دس بند اوشان شفا پيدا كوند.» ¹⁹ وختى خداوند عيسى آ حرف شاگردان بزه، آسمان طرف بوخر بوبرده بوئست، و خدا راست طرف بينيشت. ²⁰ شاگردان بوشود، و همه جا انجيل موعظه كودد، و خداوند هم، اوشان كاران برکت دئه و معجزاتِ آمزه خو كلام ثابت كوده. آمين R

Luke

Chapter 1

¹ جى اوئ كى خيليان حكايه آ امورى كى امى ورجه به آخر برسه دره ئ، تاليف بوكوند، و دوروست هوطوبى بينويشتد كى شاهدان عيني، و اون شاگردان آمزه پريسته دارد. ³ پس منم كى دقت آمزه جى اول، همه چيه بررسى بوكونده دارم، اطو صلاح بيم كى آ امور به ترتيب اوشان تاريخ اتفاق، تيره بينويسم اى عاليجناب يثوفيلوس، ⁴ تا جى دوروستى اون كلامى كى اون جه تعليم بيده داريد، يقين بداريد. ⁵ زمانى كى «هيروديس» يهوديه پادشاه بو، كاهنى ايسه بو «زكريا» نام، جى فرقه «ايثا» كى اون زن «اليزابت» نام داشته و جى هارون نسل بو. ⁶ اوشان خدا نظر جه دوروستكار بُد و هر دو نفر خداوند همه ته احكام و فريضه يان، بى عيب انجام ديد. ⁷ ولى اوشان زاك تاشيد، چره كى اليزابت نازا بو و هر دو نفر پير بوسته بود. ⁸ ايار كى زكريا گروه نوبه بو كى معبد دورون خدمت بوكونه، اون خدا حضور جه خدمت كوده. ⁹ اوچور كى كاهنان رسم داشيد، فرعه اون نام دكفت كى بيشه، و خداوند معبد قُدسه داخل يه و بوخور بوسوچانه. ¹⁰ وختى كى بوخور سوچاين دبو، جمعيت بيرون ايسه بود و دوعا كودد. ¹¹ ايمرته خداوند فرشته، مذيخ بوخور راست طرف جه يئشه و زكريا ظاهر بوست. ¹² زكريا كى اون بيده، تعجب بوكوند و پترسه. ¹³ فرشته اون بوگوفت: «نوء ترين زكريا، چره كى تى دوعا مستجاب بوبوسته و تى زن اليزابت، تره ايت پسر زايه و تو اون نام «يحيى» نيهي. ¹⁴ و اون بودونيا آمون وسى خوشى و شادمانى جه پُره بى، و خيليان اون بودونيا آمون جه خوشحال بود، ¹⁵ چره كى خدا نظر جه پيله كس يه، و شراب و مشروب مستى آوره لب نيزه، و خوماره شيك جه، جى روح القدس پُره يه. ¹⁶ و خيلي جى بنى اسرائيليان، به خداوند طرف، يعنى اوشان خدا و آگردنه. ¹⁷ اون الياس روح و قدرت آمزه خداوند جه پيشتر ايه، تا پتران زاكان آشتى يده و نافرمانان، به عادلان راه طرف و آگردنه. تا ايت آماده قوم، خداوند ره چاكونه.» ¹⁸ زكريا فرشته ئ بوگوفت: «چوطو باور بوكونم؟ چره كى من پيرم و مى زنم پير بوسته و ناتوانه.» ¹⁹ فرشته جواب بده: «من جبرئيل كى خدا حضور جه ايسم، و اوسه بوبستم تا تى مره گب يزيم و آ خبر تره مُرده يدم. ²⁰ هسه تا آ اتفاق دكفته لال بيهي و د يتانى گب بزنى، چره كى مى گبان كى حتماً خودش موقع اتفاق دكفه ئ، باور نوكوند.» ²¹ و جمعيت زكريا رافا ايسه بود و چون اون شوتون قُدس دورون آقدر طول يكيته بو تعجب بوكونده بود. ²² اما وختى بيرون بامو يتاينسته مردم آمزه گب يزنه، پس بفهمستد كى قُدس دورون روپايى بيده داره، اون فقط ايشاره كوده و گب يزئه. ²³ وختى زكريا خدمت كودان دوره معبد دورون نومام بوست، و آگردست خو خانه. ²⁴ ايت مدت بوگودشت و اون زن اليزابت حامله بوئست، و پنج ماه ميان بينيشت و بوگفت ²⁵: «آ كاره خداوند مره بوكونده داره، و آ روتان مره لطف بوكونده و اونچى كى مردم مره خار كوده يه، اوشده داره.» ²⁶ اليزابت شيش ماه حامله بو، كى جبرئيل جى خدا طرف بوشو شهر ناصره كى ايالت جليل ميان تهه بو، ²⁷ تا بيشه ايت باكره ورجه كى اون نام «مريم» بو. مريم نامزد جى خاندان داوود بو و «يوسف» نام داشته. ²⁸ فرشته بوشو اون ورجه و بوگفت: «سلام بر تو اى كسى كى مورد لطفى، خداوند تى آمرته و تو همه زنان ميان مُباركى.» ²⁹ مريم فرشته گبان جه پريشان بوست و خو مره فكر بوكوند، آ سلام معنى چييسه. ³⁰ فرشته اون بوگفت: «نوء ترين مريم، چره كى خدا ورجه ارزش پيدا بوكوند، ³¹ هسه آيستى بى، پسرى بودونيا آورى كى و آستى اون نام «عيسى» بنى. ³² اون پيله كس يه و خداي متعال پسر دِخاده يه. خداوند خدا، اون جد، داوود تخت پادشاهى اون عطا كونه. ³³ اون تا به آبد خاندان يعقوب رو پادشاهى كونه و اون سلطنت هيچ موقع تمامى نتره.» ³⁴ مريم فرشته جه واورسه: «آ چوطو ايمكان داره؟ چره كى هيچ مردى مره دس نره داره.» ³⁵ فرشته جواب بده: «روح القدس تره نازل يه و خداي مُتعال خو سايه يه

قدرت، تی رو تآوده، هینه وُسی او زای مقدسیه، و خدا پسر دَخاډه یه.³⁶ هَسته الیزابت هم کی تی خوشان جِه یه، پیری موقع حامله بوسته و پسری در راه دآره، و کسی کی نازا دَخاډه بوسته، هَسته شیش ماهه کی حامله یه.³⁷ چون هیچ کاری خدا ورجه محال نییه.»³⁸ مریم بوگفت: «هسته من خداوند کنیزم، خدا جِه خایم هوطوبی کی بوگفتی بییه.» اونموقع فرشته جی اون ورجه بوشو.³⁹ هو روزان، مریم وبریشت و توندی آمره بوشو ایته شهری کی کوهستان یهودیه میان تَهه بو،⁴⁰ و بوشو زکریا خانه و الیزابت سلام بوکود.⁴¹ وختی الیزابت مریم سلام کوداډن بیشتاوست، راک اون رحم دورون تکان بوخورد، و الیزابت روح القدس جِه پُر بوست⁴² و صدای بلند آمره بوگفت: «تو زناکان میان مُتبارکی، و تی حاصل رحم هم مبارکه،⁴³ من کیم کی می خداوند مار تابه می ورجه؟⁴⁴ وختی تی سلام کوداډن صدا به می گوش قأرسه، رَای می رحم دورون جی شادمانی تکان بوخورد.⁴⁵ و خوش به حال اونکی ایمان باورد، چون اونچی کی جی خدا طرف اون بوگفته بوسته، حتماً انجام گیره»⁴⁶ باز مریم بوگفت: «می جان خداوند شکر کونه⁴⁷ و می روح می ناجی خدا ره، شادی کوداډن ډره،⁴⁸ چره کی خو کوچی کنیز لطف بوکوده، جی آن پس همه نسلان مَره خوشبخت دَخاډه،⁴⁹ چون اون قادر، مَره پیله کارانی انجام بده دآره. اون نام مُقدس بییه،⁵⁰ اون رحمت نسل در نسل تَهه بر اوشتانی کی اون جِه ترسید.⁵¹ خداوند دس، قدرت آمره کار بوکوده، و اوشتانی کی خوشان دیل فکر میان مغرور بوډه پراکنده کوډه دآره.⁵² ظالماته جی تختان بیجیر قأکِشه دآره، و فروتنان سربلند کوډه دآره.⁵³ ویشتا یان چیزای خوب آمره بیتر کوډه، ولی دولتمندان خالی دس اوسه کوډه.⁵⁴ اون خو رحمت کی آمی اجداډه وعده بده بوئ به خاطر باورده، و خو قوُم اسرائیل جِه حمایت بوکوده،⁵⁵ هوطوبی کی ابراهیم و اون نسل تا به آید وعده بده بو.»⁵⁶ مریم در حدود سه ماه الیزابت ورجه یُسته، باز وَاگردست خو خانه.⁵⁷ وختی الیزابت فارغ بوستن موقع یرسه، پسری بودونیا باورد.⁵⁸ همساده یان و اون خوشان، وختی بیشتاوستد کی خداوند جی پیلدانه لطفی در حق اون بوکوده، اون مَره شادی بوکودد.⁵⁹ هشتمین روز ره، اطرافیان، راک ختنه کوداډن ره بامود، و خاستد کی اون پتر زکریا نام اون رو پند.⁶⁰ ولی رَای مار، مُلتفت بوست و بوگفت: «نه، اون نام وَاستی یحیی بییه»⁶¹ اون بوگفتد: «شیمی خاندان دورون کسی آ نام تهره.»⁶² باز اون پتر ایشاره بوکودد کی: «آ رَای چی نام نییه؟»⁶³ اون ایته تخته یخاست و بینویش: «اون نام یحیی یه» همه ته حیران یُستاد،⁶⁴ هو لحظه اون زبان واژ بوست و شروع بوکود خدای ستایش کوداډن.⁶⁵ همه همساده یان وحشت بوکودد و تمامی یهودیه کوهستان دورون، مردم درباره آ موضوع گب رَاید.⁶⁶ و هر کی ایشتاوسته خو مَره فکر کوډه و گوفته: «آن چوجور رَای یه؟» چره کی خداوند دس اون آمره بو.⁶⁷ و اون پتر زکریا جی روح القدس پُره بوست، و نبوت بوکوده و بوگفت: «متبارک بییه خداوند، اسرائیل خدا، چره کی خو قوُم یاری ره بامویه و اوشتان آزاد کوډه دآره.⁶⁹ اون آمره خو خادم داوود نسل جِه ناجی یه پُر قوُنی اوسه کوډه.⁷⁰ اون جی قدیم الایام خو پیغمبران مقدس زبان جِه وعده بده⁷¹ بو کی آمره، آمی دوشمنان دس جِه و همه کسای کی آمی جِه نفرت دآرد، نجات ډهه،⁷² تا آمی پتران رحمت بوکونه و خو عهد مقدس به خاطر باوره،⁷³ هون قسمی کی آمی پتر، ابراهیم ره بوخورد،⁷⁴ کی آمره دوشمن دس جِه آزاده کونه و آمره یاری ډهه کی اون بدون ترس عبادت بوکونیم،⁷⁵ و همه آمی غمتر اون حضور جِه، پاکي و عدالت آمره بوگذرانیم.⁷⁶ و تو ای رَای جان، خدای مُتعالی پیغمبر ډخاډه بی، چره کی خداوند پیش حرکت کونی، تا راه اون ره آماده کونی.⁷⁷ و اون قوُم آگاه کونی، کی خدا اوشتان گوناهاډن آمرزش مَره، اوشتان نجات ډهه.⁷⁸ همه آشتان خدا رحمت و شفقت وُسی یه، بزودی آفتاب تابان جی آسمان آمره طلوع کونه،⁷⁹ تا کسای ی کی تاریکی و مرگ سایه دورون ایسده، روشنای بیخینه، و آمره هدایت بوکونه کی ضلح و سلامتی راه میان، قدم ینیم.»⁸⁰ و یحیی رُشد کوډه و روح میان قوی بوسته و بیابان میان ایسته بو، تا روزی کی آشکارا قوُم بنی اسرائیل ظاهر بوست.

¹ در او ایام روم امپراطور «آگوستوس» خُکمی صادر بوکود کی همه مردمی کی امپراطوری روم میان زندگی کوند، و آستی سرشوماری بوبود. ² آن اولین سرشوماری بو. و اونموقع «کورینیوس» سوریه فرماندار بو. ³ پس هر کی و آگردسته خو زادگاه، تا سرشوماری بیه. ⁴ یوسف، جی شهر ناصره ی ایالت جلیل، بوشو شهر «بیت لحم» داوود زادگاه، چره کی جی نسل داوود بو. ⁵ اون خو نامزد، مریم مَره، کی اون زایمانم نزدیک بو، بوشود به او، تا نام نویسی بوکوند. ⁶ وختی او ایسته بود، مریم زایمان وخت یرسه، ⁷ و خو اولی راک کی پسر بو، بودونیا تاورد، و راک فُنداق بوکود و طوبله دورون بوخوشانه، چون موسافرخانه دورون اوشان ره جایی یئابو. ⁸ در او اطراف چوپانانی صحرا دورون ایسته بود و شبانه خوشان گوسفندان پاستید. ⁹ ایمرتبه خداوند فرشته، چوپانان آشکار بوست و خداوند عظمی نور، اوشان دُور پتاوست و چوپانان خیلی وحشت بوکود. ¹⁰ فرشته اوشان بوگفت: «ترسه نومئید، چون شمیره مُزده دارم، خبر خوشی کی همه قُوم شینه. ¹¹ ایمرور داوود شهر دورون شمیره ایته ناجی بودونیا بامو، اون خداوند مسیحه. ¹² و شیمی ره نیشانه آن بیه کی، ایته فُنداقه راک کی طوبله دورون خوفته ی یابیدی. ¹³ هو موقع ایته پیله جرگه جی آسمان لشکریان آشکار بوستد، و او فرشته مَره در خدا ستایش گوشت: ¹⁴ «جلال بر خدا در بوچرتین آسمان، و صلح و سلامتی، بر مردمی کی زمین رو خدای خوشحال کوند.» ¹⁵ وختی فرشته یان جی اشان ورجه بوشود به آسمان، چوپانان همدیگر بوگفتد: «هسته بآئید بیسیم بیت لحم، و اونچی کی اتفاق یگفته و خداوند امره آگاه کوده ی خودمان چوم مَره قاندریم» ¹⁶ پس توند بوشود و یوسف و مریم و او راک کی طوبله دورون خوفته بو ییاوستد. ¹⁷ وختی کی راک بید، گبانی کی درباره او راک، اوشان بوگفته بوبوسته بو نقل بوکود. ¹⁸ هر کی ایشتاوسته، جی چوپانان گبان تعجب کوده. ¹⁹ ولی مریم، همه اشان به خاطر ایسپارده و خو دیل میان به آ پیشامدان به فکر شوئه. ²⁰ چوپانان هطو کی خدای شکر و ستایش کودد و آگردستد، چون اونچی کی بیده بود، هوطوبی بو کی اوشان بوگفته بوبوسته بو. ²¹ وختی هشتمین روز ره، راک ختنه کودان وخت یرسه، اون «عیسی» نام یته ئید، آن هو نامی بو کی پیشتر جی آن کی مریم رجم دورون قرار بیگیره، فرشته اون رو یته بو. ²² وختی طبق موسی شریعت، روزای تطهیر بوگذرانید، یوسف و مریم اون بوبوردد اورشلیم، تا خداوند تقدیم بوکوند. ²³ چره کی خداوند شریعت دورون بینویشته بوسته: «هر پسر کی پیله راک بوست، و آستی خداوند تقدیم بیه.» ²⁴ و آستد خوشان طهارت ره هم قربانی تقدیم بوکوند، کی طبق خداوند شریعت، و آستی ایته جُفت قُمری یا کبوتر جوجه بیه. ²⁵ در اوموقع ایته مؤمن مردای، کی «شمعون» نام دأشته اورشلیم میان زندگی کوده کی روح القدس اون رو قرار دأشته، و مسیح ظهور رافا ایسته بو. ²⁶ و جی روح القدس اون وحی یرسبه بو کی تا خدا مسیح نیدینه، نیمیره. ²⁷ پس روح القدس راهنمایی مَره معبد صحن بودورون بوشو، وختی راک پتر و مار، او طفل، یعنی عیسی تاوردد تا شریعت رسم رسوم اون ره به جا تاورد، ²⁸ شمعون، اون کشته گیفت خدای ستایش کونان بوگفت: ²⁹ «خداوندا، هسته اوجور کی خودت بوگفتی و وعده بدایی، تی خادم مرخص کون، چون می چومان، تی نجات بیده دأره، ³¹ نجاتی کی اون در حضور همه ملتان مَها بوکودی. ³² اون نوریه کی حقیقت، دیگر قومانی ره آشکار کونه، و تی قُوم اسرائیل ره، مابه سربلندی یه.» ³³ یوسف و مریم جی اونچی کی درباره عیسی بوگفته بوست، تعجب بوکود. ³⁴ باز شمعون اوشان برکت بده و اون مار، مریم بوگفت: «قسمت آطوبه کی آ طفل، باع کفتن ویریشتن خلیان جی قُوم اسرائیل بیه، اون نیشانه ای یه، کی اون رد کوند ³⁵ و آطو خلیان دیل فکر آشکار یه، و غورصه ایته شمشیر قاتستان، تی دیل میان فرو شه.» ³⁶ در او ایته نییه زندگی کوده کی «حنا» نام دأشته، اون «قنوتیل» دختر، جی قبيله آشیر بو کی خیلی پیر بوسته بو، اون هفت سال بعد خو ازدواج، خو مرد جی دس بده بو، ³⁷ و هشتاد و چهار سال بو کی بیه بو. اون هیچ موقع معبد جه بیرون نوشوئه، بلکه شب روز، روزه گیفتن و دوعا کودان مَره عبادت کوده. ³⁸ هو موقع حنا هم پیش بامو و خدای شکر بوکود، و کسای کی اورشلیم میان نجات رافا ایسته بو ره، جی او راک گب بَره و بوگفت: کی مسیح موعود بودونیا بامو دأره. ³⁹ وختی یوسف و مریم همه اعمال شریعت کامل به جا باوردد، به خوشان شهر، ناصره، کی ایالت جلیل میان تهه بو و آگردستد. ⁴⁰ و راک ژشد کوده و پیله بوسته. اون جی حکمت پُر بو، و خدا فیض اون رو قرار دأشته. ⁴¹ و اون پتر و مار هر سال عید فصیح ره شوید اورشلیم. ⁴² وختی عیسی دوازده ساله بوبوست، هر ساله عید فصیح قاتستان، بوشود اورشلیم. ⁴³ بعد تومام بوستن عید ایام، اون پتر و مار و آگردستد کی بوشود خوشان شهر، ولی عیسی اورشلیم میان ینسه، اما اوشان خبر نأشید. ⁴⁴ چون خیال کودد کی کاروان میان ایسته، ایروز کامل سفر بوکودد، آخر سر خوشان اقوام خوشان ورجه اون دونبال بگردستد، وختی اون نیاوستد، اون یواستین ره، و گردستد اورشلیم. ⁴⁶ و بعد سه روز گردستن، اون معبد میان پیدا کودد کی شریعت معلمان میان نیشته بو و اوشان گبان گوش دئه و اوشان جه سؤال و آوریسه یه. ⁴⁷ هر کی اون گبان ایشتاوسته، اون فهم، و اون جوابان جه حیران بوسته. ⁴⁸ وختی اون پتر و مار اون او بید، تعجب بوکودد. اون مار اون بوگفت: «پسر، چره امی آمره آ کاره بوکودی؟ من و تی پتر دیلوایسی آمره خیلی تی دونبال یگردستیم.» ⁴⁹ اما اون جواب بده: «چره می دونبال یگردستید؟ مگر نأستید کی من و آستی می پتر کاران میان بوبوم؟» ⁵⁰ اما اوشان آ گپ معنی نهمستد. ⁵¹ باز اوشان مَره به راه دکفت و بوشو ناصره، و اوشان گبان گوش دئه. اون مار همه آ چیزان به خاطر ایسپارده. ⁵² و عیسی، هم حکمت و هم قامت جه ژشد کوده و خدا و مردم نظر جه، مقبول بو.

¹ پونزدهمین سال جی حکومت «تیربوس» امپراطور روم، وختی کی «پنطیوس پیلانوس» ایالت یهودیه حاکم بو، و «هیرودیس» ایالت جلیل، و اون بزار «فیلیپس» ایتوری و تراخونیئس سرزمین حاکم، و «لیسانیوس» ایالت آبله حاکم بو، ² و «حنا» و «قیافا» کاهنان اعظم. خدا وحی بیابان دورون زکریا پسر، یحیی ئ نازل بوتست، ³ و یحیی شؤنه رود اردن دوژ ور سرزمینان، و مردم ره موعظه کوده کی خوشان گوناگان آمرزش وسی، توبه بوکوند و تعمید بیگیرد. ⁴ هطو کی در آن باره إشعای نبی کیتاپ دورون بینویشته بوتسته: «اینفر بیابان دورون فریاد کونه؛ راهی خداوند ره چاکونید، و ایته مسیر صاف و هموار اون ره آماده کونید. ⁵ اگر همه دره یان پر بییه، و همه کوهان و تپه یان کی راه سر ته صاف په، و همه کچ راه هان راست و همه ناهموار جاده یان، هموار بییه. ⁶ اونموقع همه مردم، خدا نجات دیدنه. ⁷ یحیی، اون جمعیتی کی تعمید وسی بامو بود اون ورجه ئ بوگفت: «ای لانتی زاده یان، کی شمره خبر دار کود کی و آستی جی غذایی کی پیش دره، فرار بوکونید؟ ⁸ شیمی توبه ئ، شیمی عمل آمره نیشان بدید، و خودتان ورجه نوگوئید کی آمی پتر ابراهیمه، چره کی خدا ئنه جی آ سنگان ابراهیم ره راک بوجود باوره. ⁹ هسته د، داران ریشه رو بالتا بته بوتسته، پس هر داری کی خریمه میوه فائده، و آوه په، و آتش دورون تاوذه په. ¹⁰ جمعیت اون جه واورید: «پس آمی تکلیف چیه؟» ¹¹ اون جواب بده: «هر کس دو دس رخت داره، و آستی ایته دسته فاده اونی ئ کی تیره، و اونی هم کی خوراک زیاد داره، و آستی ۶ کاره بوکونه. ¹² باجگیران دولتی هم کی تعمید گیفتن ره بامو بود، اون جه واورید: «ای استاد، آمان چی وا بوکونیم؟» ¹³ اوشان بوگفت: «ویشتر جی اونچی کی مقرر بوبوسته، قانگیرد. ¹⁴ سربازانم اون جه واورید: «آمان چی وا بوکونیم؟» اوشان بوگفت: «کسی جه زور آمره پول قانگیرد، هیچ کیه افترا نزنید و خودتان مواجب راضی ببید. ¹⁵ قؤم چومبراه بو. و خوشان ره فکر کودد کی آبا یحیی، هو مسیحه؟ ¹⁶ یحیی مُلنت بوتست و بوگفت: «من شمره آب مَره تعمید دهم، ولی اینفر آیه کی می جه خیلی پیله تیره، و من حتی لیاقت نترم اون پاپوش بند واکونم، اون شمره، روح القدس و آتش آمره تعمید دهم. ¹⁷ اون خو چنگک خو دس داره تا خو خرمن پاک کونه و گندم خو انبار دورون ذخیره بوکونه، ولی کولوش ایته آتش دورون کی هیچ موقع خاموش نییه، سوچانه. ¹⁸ و یحیی مردم موعظه های زیاده دیگر آمره مُرده دانه. ¹⁹ یحیی، هیرودیس حاکم، اون بزارزن «هیرودیا» وسی، و شرارتهای دیگری کی بوکوده بو ره، شمانت بوکود. ²⁰ هیرودیس هم یحیی ئ تاوذه زندان و ایته خطا، خو خطایان ایضا قه کود. ²¹ وختی مردم همه ته تعمید بیگفتند، عیسی هم تعمید بیگفت، و دوعا کودان مشغول بوتست کی آسمان و اشکافت ²² و روح القدس ایته کیوتر مانتستان عیسی ئ نازل بوتست و ندای جی آسمان به گوش یریه کی: «تو می عزیز پسری، من تی جه خیلی راضیم» ²³ عیسی نزدیک سی سال سن داشته کی خو خدمت شروع بوکود، مردم فکر کودد کی اون، یوسف پسره. یوسف پتر، هالی بو. ²⁴ هالی پتر مانت بو. مانت پتر لاوی بو. لاوی پتر ملکی بو. ملکی پتر یثا بو. یثا پتر یوسف بو. ²⁵ یوسف پتر مانتا بو. مانتا پتر آموس بو. آموس پتر ناحوم بو. ناحوم پتر خسلو بو. خسلو پتر تچی بو. ²⁶ تچی پتر مانت بو. مانت پتر مانتا بو. مانتا پتر شمعی بو. شمعی پتر یوسف بو. یوسف پتر یهوذا بو. یهوذا پتر یوحنا بو. یوحنا پتر ريسا بو. ريسا پتر زروبايل بو. زروبايل پتر سائلتی ئیل بو. سائلتی ئیل پتر یری بو. ²⁸ یری پتر ملکی بو. ملکی پتر آدی بو. آدی پتر قوسام بو. قوسام پتر آیلمودام بو. آیلمودام پتر غیر بو. ²⁹ غیر پتر یوسی بو. یوسی پتر ایلعادَر بو. ایلعادَر پتر یوریم بو. یوریم پتر مانت بو. مانت پتر لاوی بو. ³⁰ لاوی پتر شمعون بو. شمعون پتر یهوذا بو. یهوذا پتر یوسف بو. یوسف پتر یونان بو. یونان پتر ایلایاقیم بو. ³¹ ایلایاقیم پتر ملیا بو. ملیا پتر مینان بو. مینان پتر مانتا بو. مانتا پتر ناتان بو. ناتان پتر داوود بو. ³² داوود پتر یسی بو. یسی پتر عوبید بو. عوبید پتر بوعز بو. بوعز پتر شلمون بو. شلمون پتر تحشون بو. ³³ تحشون پتر عیناداب بو. عیناداب پتر آرام بو آرام پتر خصرون بو. خصرون پتر فارص بو. فارص پتر یهوذا بو. ³⁴ یهوذا پتر یعقوب بو. یعقوب پتر اسحاق بو. اسحاق پتر ابراهیم بو. ابراهیم پتر تازح بو. تازح پتر ناحور بو. ³⁵ ناحور پتر سروج بو. سروج پتر رعو بو. رعو پتر فالج بو. فالج پتر عابر بو. عابر پتر صالح بو. ³⁶ صالح پتر قینان بو. قینان پتر آرقکشاد بو. آرقکشاد پتر سام بو. سام پتر نوح بو. نوح پتر لامک بو. ³⁷ لامک پتر متوشالچ بو. متوشالچ پتر خنوع بو. خنوع پتر یازد بو. یازد پتر مهللئیل بو. مهللئیل پتر قینان بو. ³⁸ قینان پتر انوش بو. انوش پتر شیبث بو. شیبث پتر آدم بو. و آدم، خدا خلق بوکوده بو.

¹ عیسی رود اُردن جِه وَاگر دست و روح القدس جِه پُر بو، و روح القدس اَوَن بیابان طرف هدایت کوده. ² چهل روز ره، ابلیس بیابان دورون اَوَن وسوسه بوکود، و آ روزان عیسی چیزی نوخورد، آخر سر اَوَن ویشتا بوست. ³ ابلیس اَوَن بوگوفت: «اگر تو خدا پسری، آ سنگ بوگو تا نان بیه» ⁴ عیسی اَوَن جواب بده: «بینویشته بوسته کی؛ انسان فقط نان مَره زندگی نوکونه» ⁵ بازن ابلیس اَوَن بوورد ایته پیله کوه جُر، و ایته چوم پهم زین میآن، همه جهان مملکتان اَوَن نیشان بده. ⁶ و عیسی ئ بوگوفت: «آ مملکتان همه قدرث ثروت تره بخشم، چون آشان اختیار مَره بیسپارده بوسته و هر کته کی بخایم تانم قادم، ⁷ اگر مَره سوچه بوکونی، همه آشان، تی شین یه» ⁸ عیسی جواب بده: «ای شیطان، بینویشته بوسته؛ خداوند، تی خدای پرستش بوکون، و فقط اَوَن خدمت بوکون» ⁹ بازن ابلیس اَوَن بوورد اورشلیم، و معبد بام لجه گی سر بته و اَوَن بوگوفت: «اگر تو خدا پسری، تره جی آ جُر تَواد بیجیر، ¹⁰ چونکی بینویشته ته؛ خدا خو فرشتان اوسه کونه تا تره بیاید، ¹¹ و تره خوشان دشان رو بیگیرد، کی نوکونه تی پا ایته سنگ بوخوره» ¹² عیسی اَوَن جواب بده: «بوگوفته بوسته؛ خداوند تی خدای امتحان نوکون» ¹³ وختی ابلیس همه جوره اَوَن امتحان بوکود، تا مدتی اَوَن جِه دس یکینه. ¹⁴ عیسی روح قدرث اَمَره دوباره وَاگردست جلیل، و اَوَن خبر همه اَوَن منطقه میآن چو دکفت. ¹⁵ عیسی اوشان کنیسه یان دورون، تعلیم دایته، و همه اَوَن جِه تعریف کود. ¹⁶ اَوَن بوشو ناصره، جایی کی پیله بوسته بو، و شنبه روز ره، اوجور کی رسم بو بوشو کنیسه، و ویریشته تا خدا کلام تلاوت بوکونه. ¹⁷ اونموقع ایشقای نبی طومار اَوَن قادم. وختی طومار باره کود، قسمتی ئ بیافت کی بینویشته بو: ¹⁸ «خداوند روح می رو قرار داره، چون خداوند مَره مسح بوکوده تا فقیران مُرده یدم، و مَره اوسه کود تا بیشکفته دیلان شفا یدم، و خبر یدم، اسیران رهای و کوران دیته. و مظلومان آزاده کونم. ¹⁹ و همه تان گوش قارسانم، کی وخت اَوَن پرسه داره کی خداوند، انسان نجات یده.» ²⁰ بازن عیسی طومار دبست و قاده کنیسه مسئول دس و بینیشته. همه کنیسه دورون اَوَن قاندرسید، ²¹ اونموقع شروع بوکود گب زَن و آطو بوگوفت: «وختی امروز آ نیویشته یه گوش دَن دیدید، حقیقت پیدا کود.» ²² همه اَوَن تحسین کود و جی گبای فیض آمیزی کی به زبان آورده تعجب بوکوده بود و گوئید: «مگر آ یوسف پسر نیه؟» ²³ اوشان بوگوفت: «حتماً خائید آ میثال مَره بوگوئید کی؛ ای طلیب، خودت شفا یدن! و مَره گوئیدی؛ بیشتاوستیم کفرناحوم دورون مُعجزه بوکودی، هسه آیه تی شهر دورونم معجزه بوکون.» ²⁴ و ایدامه بده و بوگوفت: «آن بدانید کی هیچ پیغمبری خو شهر دورون مردم مقبول نوبوست. ²⁵ الیاس پیغمبر موقع، وختی آسمان سه سال و نیم دبسته بوست و همه سرزمین خوشکسالی سختی بیگفت، یقین بذارید کی یوه زناکان زیادی اسرائیل دورون ایسته بود، ²⁶ اما الیاس هیچکودام ورجه اوسه نوبوست، بلکه اوسه بوست ایته یوه زن ورجه در شهر صرقه کی سرزمین صیدون میآن ته به. ²⁷ ایشیع نبی ایام هم، جودامیای زیادی اسرائیل میآن ایسته بود، ولی هیچکودام، جی خوشان جودام پاک نوبوست، و فقط «تعمان سوری» شفا پیدا کود.» ²⁸ کسای کی کنیسه دورون ایسته بود، وختی آ گبان بیشتاوستند، عصبانی بوستند، ²⁹ و ویریشته و اَوَن قاکشید بووردد فله کوهی جُر، کی اوشان شهر اَوَن رو چاکوده بوسته بو، و خاستد عیسی ئ جی او جُر تَواد بیجیر. ³⁰ ولی اَوَن اوشان میآن جِه دوارست و خوراه بوشو. ³¹ عیسی بوشو کفرناحوم کی ایته جی شهرای ایالت جلیل، و روزای سبت، مردم تعلیم دایته. ³² و مردم جی اَوَن تعلیم دَن حیران بوسته بود، چره کی اَوَن گب زَن اقتدار اَمَره بو. ³³ کنیسه دورون ایته مردای ایسته بو کی روح خبیث داشته، اَوَن صدای بلند اَمَره فریاد بَره: ³⁴ «ای عیسی ناصری، اَمَره چی کار داری؟ باموی اَمَره هلاک کونی؟ تره شتاسم کیسی، ای خدا فدوس» ³⁵ عیسی اَوَن سر فریاد بوکود و بفرماست: «ساکت بویون اَوَن جِه بیرون بیا» هو لحظه دیو روح، او مرد، مردم چوم جولو جِه بَره به زمین و بی آن کی مردای آسیبی یزیه، اَوَن جسم جِه بیرون بامو. ³⁶ مردم همه ته حیران ایسته بود و قاندرسید و همدیگر جِه واوریه ید: «آ چوچور کلامی ایسه؟ اَوَن قوت و قدرث اَمَره ارواح خبیث فرمان دیه، و اوشانم مردم جِه بیرون آید» ³⁷ و آطو اَوَن شهرت همه اَوَن حوالی میآن پخش بوست. ³⁸ و جی کنیسه ویریشته و بوشو شمعون خانه. شمعون زمار بدجور تب بوکوده بو، عیسی ئ التماس بوکود کی اَوَن شفا یده. ³⁹ پس بامو اَوَن رختخواب جُر، و توندی اَمَره تب آمر بوکود، و اَوَن تب قطعه بوست، و اَوَن سریع ویریشته و شروع بوکود اوشان جِه پذیرایی کودان. ⁴⁰ مغرب ره، مردمی کی مریض داشتید خوشان مریضان باورد عیسی ورجه. او جرگه ناخوشان میآن همه جور مریض ایسته بو. اَوَن هر کودام جی اوشان دس تیه شفا دایته. ⁴¹ دیوانم جی خلیان بیرون آموده و ناله کونان گوفت: «تو خدا پسری» ولی اوشان قدغن کوده و واثاشته کی گب یزید، چره کی دانستید کی اَوَن مسیحه. ⁴² وختی روز بوست، عیسی شهر جِه بوشو به ایته خلوت جیگا. مردم زیادی اَوَن دونبال گردسید، وختی قارید جایی کی اَوَن ایسته بو، تقلا بوکود و آتلد کی اَوَن جی اوتیه بیسته. ⁴³ عیسی اوشان بوگوفت: «من وَاستی خداوند ملکوت شهرای دیگر میآنم مُرده یدم، چره کی ة کاره وستی اوسه بوستم.» ⁴⁴ پس ایالت جلیل دیگر کنیسه یان دورون هم موعظه کوده.

¹ایروز کی عیسی دریاچه «جنیسارت» ورجه ایسته بو و مردم اون دؤز کوده بود و جی هر طرف فیشار آورد تا خدا کلام بیشتاود،² دریا کنار جه دو ته کرجی بیده کی صیادان اوشان جه بیرون بامو بود و خوشان دامان شوستان دوبود.³ پس ایته جی اون کرجیان کی شمعون شین بو سوار بوست و اون جه بخاست کی کرجی ایچه ساحل جه دور کونه، بآزن اون دورون بینشت و مردم تعلیم بده. وختی اون گبان تومام بوست، شمعون بوگوفت: «کرجی ئ بوپور جایی کی عمق بدآره، و تی دامان به آب تاوآد.»⁴ شمعون جواب بده: «ای استاد، تمام شب سختی آمره تقلا بوکودیم، ولی چیزی نیگفتیم، هسه چون تو گوفتان دری، آمی دامان آپ میان تاودیم»⁵ وختی آ کاره بوکودد، اوقدر ماهی بیگفتد کی نزدیک بو آشان دام و آچرته،⁷ و خوشان رفقان کی اوی ته کرجی دورون ایسته بود ایشاره بوکودد کی باید آشان یاور یدد. اوشانم بامود و هر دو ته کرجی ئ ماهی جه پُر کودد، جوری کی نزدیک بو کرجیان بوشود آپ جیر.⁸ شمعون بطرس وختی آن بیده، یکفت عیسی پا ورجه و بوگوفت: «جی من دور بون ای خداوند، چونکی من گوناهاکارم»⁹ اوشان، اوقدر ماهی بیگفته بود کی خودشان، وحشت بوکوده بود.¹⁰ یعقوب و یوحنا، زیدی پسرانم کی شمعون همکار بود، ه حال داشید. عیسی شمعون بوگوفت: «یوة ترسین، جی آن پس مردم صید کونی»¹¹ وختی اوشان کرجیان تاوردد ساحل، همه چیه ول کودد و اون دونبال راه دکتد.¹² ایروز کی عیسی ایته جی شهران دورون ایسته بو، مردی بامو کی اون تمام بدن، جودام بیگفته بو. وختی اون عیسی ئ بیده، خوره تاوآده عیسی پا جیر و التماس آمره بوگوفت: «ای آقا، اگر بخایی تانی مره پاک کونی»¹³ عیسی خو دس دراز کود و اون لمس بوکود و بوگوفت: «خایم، پاک بون» فوری اون مردای جودام، جی میان بوشو.¹⁴ بازن بوگوفت: «هیچ کیه چیزی نوگو، بوشو کاهن ورجه و تره نیشان یدن، و تی طهارت ره، اون قربانیانی کی موسی آمر بوکوده ئ تقدیم بوکون، تا اوشان ره شهادتی بیه»¹⁵ ولی بازم اون کاران خبر همه جا چو دگفته و مردم وبشتری جمع بوسید تا اون گبان گوش یدد و خوشان مرصان جه شفا پیدا کوند.¹⁶ اما وبشتر وختان عیسی شوئه خلوت جیگا و تنایی دوعا کوده.¹⁷ ایروز عیسی تعلیم دتن دوو و قریسیان و شریعت معلمان، جی همه شهرای جلیل و یهودیه، و حتی جی اورشلیم بامو بود و اون دؤر نیشته بود. و خدا قدرت، بیماران شفا دتن ره، اون آمره بو.¹⁸ کی ایمرته چن نفر بامود کی ایته فلج تختی رو بدس داشید و خاستد کی اون خانه دورون بوپورد و عیسی نیشان یدد.¹⁹ ولی چون جمعیت ازدحام بوکوده بو و راهی پیدا نوکودد، بوشود خانه بام جُر، و شفالان میان جه، اون، اون تخت آمره قأدد بیجیر و جمعیت وسط، عیسی پا ورجه بتد به زمین.²⁰ وختی عیسی اوشان ایمان بیده، اون بوگوفت: «ای مرد، تی گوناهاان بیخشه بوتست»²¹ اونموقع فریسیان و غلما، خوشان ره به فکر شد و بوگوفت: «آن د کیه کی کفر گوفتان دیره؟ خُر خدا کی تأیه گوناهاان بیخشه؟»²² عیسی اوشان فکر، درک بوکود و بوگوفت: «چره شیمی دیل دورون آجور فکر کونید؟²³ کای ته گوفتان راحت ره؟ تی گوناهاان بیخشه بوبوست، یا آنکی، تی جا جه وبریز و راه بوشون؟²⁴ هسه، شمره ثابت کونم کی انسان پسر، زمین رو قدرت دآره کی گوناهاان بیخشه» بازن و آگردست اون فلج مرداک بوگوفت: «تره گوفتان یرم وبریز، تی رختخواب جمع کون، و بوشو به خانه»²⁵ اونم هو لحظه اوشان چوم جولو وبریش و اون دوشکی کی اون رو خوفیه بوئ اوستاد، و هطو کی خدای شکر کودان دوو، بوشو خو خانه طرف.²⁶ همه تعجب بوکوده بود و خدای شکر کودد و ترس آمره گوفتد: «ایمروز چیزای عجیبی بیده ایم»²⁷ بازن عیسی جی اون خانه بوشو بیرون و ایته باجگیر بیده، کی خو محل کار جه نیشته بو و «لاوی» نام داشیه. عیسی اون بوگوفت: «می دونبال بیآ»²⁸ اونم هو لحظه وبریش و همه چیه ول کود و اون دونبال راه دگفت.²⁹ لاوی خو خانه میان ایته پیله مهمانی عیسی ره بیگفت، و خیلی جی باجگیران و مردم، اوشان آمره شفره دؤر بینشتند.³⁰ ولی فریسیان و اوشان غلما، عیسی شاگردان جه ایراد بیگفتد و بوگوفت: «چره باجگیران گوناهاکاران آمره بینش وبریز و بوخور و آخور کونید؟»³¹ عیسی جواب بده: «کسای کی ساق و سلامتد کی طیب یخاید، بلکه مریضان خاید.»³² من ناموم کی دوروستکاران دعوت بوکونم کی توبه بوکوند، بلکه باموم تا گوناهاکاران دعوت بوکونم.»³³ پس اون بوگوفت: «یحیی شاگردان وبشتر وختان روزه گیرد و دوعا کوند، فریسیان شاگردانم ه کاره کوند، اما تی شاگردان همیشه خوردان یرد»³⁴ عیسی جواب بده: «ایته جشن عروسی دورون، تا موقعی کی داماد اوئ ایسته، آیا تانید داماد دوستان بیگید؟ روزه بدآرید؟³⁵ اما موقعی قأریسه کی داماد جی اوشان گیرده، او ایامه کی اوشان روزه گیرده.»³⁶ و مثالی اوشان ره بزه: «هیچکی جی تازه رخت، ایته تیکه پارچه و آونیته تا ایته کُهنه رخت بینیک یزنه، چره کی اگه آ کاره بوکونه، هم تازه رخت پاره کوده دآره، هم آنکی تازه پارچه، کُهنه رخت رو بینیک خوبی نیه.»³⁷ و هیچکی تازه شراب، کُهنه مشکی دورون دونکونه، چره کی اگر آ کاره بوکونه، تازه شراب، کُهنه مشکی ترکانه، و هم شراب فیوه و هم مشکان جی میان شد.³⁸ بلکه تازه شراب، و آستی تازه مشکی دورون دوکود، تا هر دو ته سالم بمأند.³⁹ و کسی نیه کی کُهنه شراب بوخوره و جی اون پس، تازه شراب بخایه، چره کی گوئه؛ کُهنه شراب بهتره»

¹ایبار سَبَّت روز ره، عیسی ایته گندم زار جه شوئون دوبو، اون شاگردان گندم خوشه یان چَند و خوشان دست آمره ساوسیده و خورید. ²بعضی جی فریسیان اوشان بوگوفتند: «چره کاری کوئید، کی سَبَّت روز ره جایز نیه؟» ³عیسی جواب بده: «مگر یخاده دَآرید کی داوود چی بوکود وختی کی خودش اُون یاران ویشتا بو؟» ⁴اُون بوشو خدا خانه دورون، و تقدیس بوتسیه نان کی فقط کاهنان مُجاز بود بوخوردِه اوساد و بوخورد، و خو بارانم قاده کی بوخورد. ⁵و عیسی ایدامه بده و بوگوفت: «انسان پسر، روز سَبَّت اختیارم دَآره» و ایته سَبَّت روز دیگر بوشو کنیسه و شروع بوکود تعلیم دَن. ایته مردای اوچ ایته بو کی اُون راست دس خوشک بوتسیه بو. ⁷فریسیان و شریعت معلمان اُون پاستان دوبود و چوم بودوخته بُد کی بیدیدن آبا شنبه روز ره، کسبه شفا دِهه یا نه، چون ایته بهانه دونال گردستد تا اُون جه مدرکی بدس باورد. ⁸اما عیسی اوشان فکر جه آگاه بوست و اُون مردای کی اُون دس خوشک بوسته بوچ بوگوفت: «وبریز و اَشان میان به پا یَنس» اُونم وبریش و به پا یَنسه. ⁹عیسی اوشان بوگوفت: «شیمی جه واورسم؛ روز سَبَّت دورون کای ته کار روایه، خوبی کودان یا بدی کودان؟ انسان جان نجات دَن یا اُون هلاک کودان؟» ¹⁰بازن همه ته ته قاندرست و وَاگردست اُون مردای بوگوفت: «تی دس راست کون» اُونم ه کاره بوکود و فوری اُون دس اوی ته دس قانستَن چاکوده بوتست. ¹¹اما اوشان عصبانی بوستند و همدیگر گوفتند: «عیسی مَره چی بوکونیم؟» ¹²ایبار جی اُون روزان عیسی بوشو کوه جَر تا عبادت بوکونه، و او شَب اوچ یَنسه و تا صبح خدای عبادت بوکود. ¹³وختی روز بو، خو شاگردان یخاست و اوشان میان جه دوازده نفر انتخاب بوکود و اوشان رسول دَآد. ¹⁴یعنی شمعون، کی اُون پطرس هم دَآده، شمعون برار اندریاس، یعقوب و یوحنا، فیلیپس، برتولما، ¹⁵متی، توما، یعقوب حلفی پسر، شمعون معروف به غیور، ¹⁶یهودا یعقوب پسر، و یهودای اسخربوطی کی عیسی جی خیانت بوکود. ¹⁷اوشان آمره جی کوه بیجیر بامو و ایته صافی جا یَنسه، مردم زیادی همه یهودیه و اورشلیم، و صور و صیدون دریا کنار جه بامو بود تا اُون گَبان بیشتاود و خوشان مریضیان جه شفا پیدا کوند. ¹⁸کسانی کی ارواح خبیث اوشان اذیت کودد، شفا پیدا کودد، ¹⁹مردم همه ته خاسید اُون لمس بوکوند، چون هَصلو کی اُون دس رَید، اُون جه قوئی صادر بوسته و همه ته جی شفا دَته. ²⁰بازن خو شاگردان قاندرست و بوگوفت: «خوشا به حال شومان کی فقیرید، چره کی خدا ملکوت، شیمی شینه. ²¹خوشا به حال شومان کی هَسه ویشتااید، چره کی سَتر بید. خوشا به حال شومان کی هَسه گریه کوئید، چره کی خندان بیهدی. ²²خوشا به حال شومان وختی کی مردم، انسان پسر و سی جی شومان کینه بیگیرد، و شمره جی خوشان جمع بیرون کوند، و شمره فُحش یدد و افترا بزند. ²³او زمان ذوق بوکونید و شاد ببید، و بدآئید کی پیله آجر آسمان میان دَآرید، چره کی اوشان پترانم، پیغمبران آمره هجو رفتار بوکود. ²⁴ولی، وای بر شومان ای ثروتمندان، چره کی شیمی دوران خوشی ه دنیا میانه، ²⁵وای بر شومان کی هَسه سَتر بوستید، چون شیمی ویشتابی آیام قارسیه. وای بر شومان کی هَسه خندانیدی، چون گریه و مانم شیمی رافا ایته. ²⁶وای بر شومان وختی کی مردم شیمی خوش آموون و سی شیمی جه تعریف کوئیدی، چون اوشان پترانم دوروغ پیغمبران آمره، ه کاره بوکودید. ²⁷اما ای کسانی کی می گَبان ایشتاود شمره گوفتان یرم؛ شیمی دوشمنان مُحبت بوکونید و اوشانی جی کی شیمی مَره بد کوند، خوبی بوکونید. ²⁸هر کی شمره نفرین بوکود، اُون ره برکت یخائید، و هر کی شمره اذیت بوکود، اُون ره دوعای خیر بوکونید. ²⁹و هر کی تی دیقه سیلی بَره، شیمی اوطرف دیم وَاگردآید. و اگر کسی تی ردای بیگفت، تی پیرهنم اُون جه دریغ نذار. ³⁰اگر کسی تی جه چیزی یخاست اُون بیخش، و اگر کسی تی مال جه چیزی بوبورد، یوَه خاسین کی تره وَاگردآیه. ³¹مردم آمره اوجور رفتار بوکونید کی خائید شیمی آمره رفتار بییه. ³²اگر کسانی جی مُحبت بوکونید کی شمره مُحبت کوند، چی برتری نیی دَآرید؟ چره کی گوناهاکارانم، خوشان دوستداران مُحبت کوند. ³³و فقط کسانی جی کی شمره خوبی کوئید خوبی بوکونید، چی برتری نیی دَآرید؟ چره کی گوناهاکارانم ه کاره کوند. ³⁴و اگر کسانی جی فرض بدید کی دَآئید شمره وَاگردآند، چی برتری نیی دَآرید؟ چره کی گوناهاکارانم، گوناهاکاران فرض دَهد، تا ایروز اوشان جه عَوَض بیگیرد. ³⁵اما شومان، شیمی دوشمنان مُحبت و خوبی بوکونید، و فرض بدید، بی آن کی توقع بدآرید عَوَض بیگیرد، چون شیمی آجر پیلدانه یه و خدای مُتعالی اولاد بیهدی. چونکی خدا گوناهاکاران و بیشتافان مَره هم مهربانه. ³⁶پس شیمی پتر آسمانی قانستَن مهربان ببید. ³⁷داوری نوکونید تا شیمی رو داوری نییه، محکوم نوکونید تا کی محکوم نیبید، بخشید تا شمرم بیخشید. ³⁸قَآدید تا شمره قَآدد، ایته جام پُر و فیشار بده بوتسته، و لبریز و تکانبده بوتسته شیمی دامن دورون دوکوده یه، چره کی هر جام مَره دیگران قَآدید، هو جام مَره اُون عَوَض گیرد. ³⁹بازن عیسی میثالی بَره و بوگوفت: «آیا کور تَایه کور راه نشان یده؟ آیا هر دو ته دَنکفد چاله دورون؟ ⁴⁰شاگرد خو اوستاد جه بوچتر نیه، ولی هر کی خو تعلیم و تربیت تومام کونه، خو اوستاد قانستَن بییه. ⁴¹چره اُون کوچدانه خیس تی برار چوم دورون دینی، ولی اُون چوبی کی خودت چوم دورون تهه جی نیدینی؟ ⁴²و چوطو تانی تی برار بیگی؛ برار وُحال خیس تی چوم جه بیرون باورم، ولی اُون چوب کی تی چوم دورون تهه جه غافل؟ ای ظاهرنا، اول چوب خودت چوم جه بیرون باور، اونموقع بهتر دینی تا خیس تی برار چوم جه بیرون باوری. ⁴³چون هیچ خُرمه داری، میوه بد نأوره، و هیچ بد دار خُرمه میوه نأوره. ⁴⁴هر داری جی اُون میوه جه، شه شناختن. نه خیس کیله جه، شه آنجیر چَین، نه لیلیکی دار جه آنگور. ⁴⁵ادم خوب، خودشه خوش قلبی و سی خوبی بار آورده، و آدم بد، خودش بد دلی و سی بدی، چره کی زبان، جی اونچی کی دبل اُون جه پَره گَب زینه. ⁴⁶چوطویه کی مَره، آفا آفا دَآئید، ولی اُون چه کی گویم عمل نوکونید؟ ⁴⁷هر کی می ورجه تَایه و می گَبان بیشتاوه و اُون عمل بوکونه، شمره نیشان دِهم کیه مَایه. ⁴⁸کسبه مَایه کی خانه چاکودن و سی، زمین یکد و گود بوکود و اُون پت سنگ رو بته. وختی سیلاب بامو و سیل خانه جی زور باورد، نیتانست خانه جی تکان بده، چره کی قائم چاکوده بوتسته بو. ⁴⁹اما اونی کی می گَبان ایشتاوه، ولی اُون عمل نوکونه، کسبه مَایه کی خالی زمین رو، خانه ای بدون پی چاکود، وختی سیلاب او خانه جی زور باورد، درجا فوکوردس و خرابی زیادی به بار باورد.»

¹ وختی عیسی خو گب ژڼن مردم مړه تومام کود، بوشو کفرناحوم.² اوږ ایته افسر رومی ایسته بو کی خادمی داشته کی اون ره خلی عزیز بو. اون خادم ناخوش احوال بوسته بو و مردن دبو.³ اون افسر رومی، وختی عیسی آمون خبر بیشتاوست، چن ته جی بهود شیخان اوسه کود اون ورجه نا اون جه بخاید کی بایه و اون غلام شفا یده.⁴ اوشان بامود عیسی ورجه و اون تمنا بوکود و بوگوفت: «آ مرد مستحق ایسه کی آ کاره اون ره بوکونی،⁵ چون امی قوّم دوس دآره و اون بو کی کنیسه ته امره چاکود.»⁶ بآرن عیسی هم راه دکفت اوشان مړه بوشو. خانه نزدیکی کی قارییه، اون افسر ته، چن ته جی خو دوستان اون ورجه اویسه کود کی اون بوگوبد: «ای آقا جان، زحمت نکش، چره کی سزاوار اون نییم کی بای می خانه.⁷ هیه وسی حتی خودم لایق تدایستم کی تی ورجه بایم. فقط جی هوږ کی ایسه اید فرمان بدید، می خادم خو ته ید. ⁸ چونکی من خودم مأمورم و تحت فرمان، و سربازانی ام تحت می فرمان دآرم. ایته څ گویم بوشو ښه، و اوی ته څ گویم بیا آیه، و می خادم گویم آ کاره انجام یدن، انجام یده.»⁹ عیسی وختی آن بیشتاوست تعجب بوکود و آگردست کسای کی اون دونبال سر آمون دبوډ بوگوفت: «راستی کی آجور ایمان، حتی اسرائیل دوروم نییم»¹⁰ وختی کسای کی اویسه بوتستیه بود و آگردست به خانه، بید اون خادم سلامیه.¹¹ دو روز بعد، عیسی شوئون دبوو شهر کی «ناتین» نام داشته و اون شاگردان و خلی جی مردم، اون دونبال سر شوئون دبوډ.¹² وختی قارییه شهر دروازه نزدیکی، بیده تشیع جنازه په و ایته مېت کی ایته بیوه زناکی تک اولاد بوږ بوردان یرد، ایته جرگه جی شهر مردمانم، او بیوه زناک همراهی کودان دبوډ.¹³ وختی خداوند عیسی او زناکی غم بیگفته دیمه بیده، اون دیل اون ره بوسوخت و بوگوفت: «گریه نوکون»¹⁴ و نزدیک بوشو و تابوت دس بره، کسای کی تابوت بوردان دبوډ یتسد. عیسی بوگوفت: «ای جوان، تی امره یم، ویریز.»¹⁵ هو لحظه مړده ویریش راست بینیش و شروع بوکود گب ژڼن، و عیسی اون جوان اون مار بیسپارد.¹⁶ ولی همه پتربید و خدای شکر کود و گوافت: «امی میان پیله پیغمبری ظهور بوکود، خدا خو قوّم یاری ره بامو دآره»¹⁷ عیسی آ کاره خبر، همه یهودیه و اون اطراف سرزمینان میان پخش بوست.¹⁸ یحیی شاگردان، اون جی همه آ ایفاقان خبر دار کود.¹⁹ پس اون دو ته جی خو شاگردان دآد و آ پیغام مړه اویسه کود عیسی ورجه: «آیا تو هونی ایسی کی و آستی بایه، یا وا اینفر دیگر رافا یتسیم؟»²⁰ اون دو نفر بامود عیسی ورجه و بوگوفت: «یحیی تعمد دهند، امره تی ورجه اویسه کوده و گویه: آیا تو هونی ایسی کی و آستی بایه؟ یا وا کس دیگه رافا یتسیم؟»²¹ هو موقع عیسی خلیان جی اوشان درو مرص، و ارواح خبیث شفا بده، و خلی جی کوران چوم بیا بوکود.²² عیسی اوشان جواب بده: «بیشید و اونچی کی بیده اید و بیشتاوستیده یحیی څ خبر بدید، بوگوئید کی چوطو کوران چوم دینده، لنگان راه شده، جودامیان پاک بوده، کران ایشتاوده، فقیران مژده یده و مژده یان زنده پید، و ²³ خوش به حال کسی کی مړه شک نوکونه.»²⁴ وختی یحیی قاصدان بوشود، عیسی شروع بوکود یحیی جه گب ژڼن و اون جمعیت بوگوفت: «چی دین وسی بوشوید صحرا؟ آیا ایته لوله وسی کی با دورون پرکه؟ ²⁵ چی دین ره بوشو بید؟ ایته مردای کی رخت فاخر دوکوده دآره؟ اوشانی کی رخت فاخر دوکود و غیاشی کونده پادشاهان قصران دورون زندگی کوند.²⁶ پس چی دین ره بوشو بید؟ ایته پیغمبر دین ره؟ آهان، آن بدآید، یحیی ایته پیغمبر جه هم پیله تره.²⁷ اون کسبه کی درباره اون بینوبشته بوتسته، هسه می قاصد تی جه پیشتر اویسه کوم، تا تی راه، تی پا پیش هموار کونه.²⁸ شمره گویم بدآید کی کسی یحیی تعمد دهند جه پیله تر، به آ دنیا نامو دآره، ولی خدا ملکوت جه، کوچی ترین، اون جه پیله تره.»²⁹ همه مردم، و باجگیران عیسی گبان کی بیشتاوست، خدای شکر بوکود، چره کی یحیی دس جه تعمد بیگفته بود.³⁰ اما فریسیان و شریعت معلمان، اراده ای کی خدا اوشان ره داشته څ رد کود و حاضر نوبوستد یحیی دس جه تعمد بیگیرد.³¹ بآرن عیسی ایدامه بده: «پس آ زمانه مردمان چیه میثال برنم؟ چیه مآند؟³² راکانی څ مآند کی بازاران دورون نیشیند، همدیگر دآند و گوید: شمره ساز برئیم، و شتن نوکودید، مرثیه یخآدیم، گریه نوکودید.³³ چون یحیی تعمد دهند بامو، کی نه نان خورده نه شراب، گوئید: توره،³⁴ انسان پسر بامو کی هم خوره و هم و آخوره، گوئیدی: آیه قانیر مردی ایسه شراخار و شکم پرست، و باجگیران و گوناکاران مړه رفقه.³⁵ ولی خدا حکمت دوروستی په، اون راکان ثابت کوند.»³⁶ ابروز ایته فریسی عیسی دعوت بوکود کی بیسه اون خانه مهمانی. پس عیسی هم بوشو اون فریسی خانه و سفره دؤر بینیشد.³⁷ او شهر دورون زن گوناکاری زندگی کوده کی وختی بیشتاوست عیسی اون فریسی خانه مهمانی، ایته مرمری جا دورون عطر باورد،³⁸ و بامو عیسی پا ورجه یتسه و شروع بوکود گریه کودان، و خو آشک امره اون پائ بوشوست و خو مو امره اون خوشک کود و بآرن اون پائ مآچی بده و عطر مالی بوکود.³⁹ وختی صابخانه آن بیده خو مړه بوگوفت: «اگه راس راسی آ مرد پیغمبره، و آستی بدآنه کی آن دس ژڼن دره کیه و چوچور زنی ایسه، و آستی بدآسته په کی اون گوناکاره.»⁴⁰ عیسی اون جواب بده و بوگوفت: «ای شمعون ایته چی خایم تره بوگویم» بوگوفت: «بفرما، استاد»⁴¹ عیسی بوگوفت: «ایته شخص دو نفر جه طلب داشته، ایته جه پونصد دینار، ایته جه پنجاه دینار،⁴² ولی چون چیزی تاشید خوشان قرض قآد، هر دو نفر بیخینه. هسه تی نظر، کای ته اون ویشتر دوس دآره؟»⁴³ شمعون جواب بده: «خیال بوکونم اونی کی ویشتر بدهکار بو و بیخینه بوتست.» عیسی بوگوفت: «دوروست بوگوفتی»⁴⁴ بآرن اون زن ایشاره بوکود و شمعون بوگوفت: «آ زن دینی؟ من باموم تی خانه، تو می پا شوستن ره آب تاوردی، اما اون، خو آشکان مړه می پاهان بوشوست و خو مو امره اوشان خوشک کود.⁴⁵ تو مړه مآچی یدایی، اما آ زن جی موقعی کی بامو دآره، هطو می پاهان مآچی دکن یره.⁴⁶ تو می ستر روغن و آنسه ایی، ولی اون می پاهان عطر واسی.⁴⁷ پس هیه وسی تره گویم اون محبت کودان زیادی وسی، گوناهای زیادی هم کی داشته آمرزیده بوتست، اما اونی کی کمتر محبت کونه، کمتر هم آمرزیده په.»⁴⁸ و آگردست او زن بوگوفت: «تی گوناهاان آمرزیده بوبوست»⁴⁹ و مهمانان همدیگر جه واورسید: «آن مرد کیه کی تائه گوناهاانم بیخینه؟»⁵⁰ عیسی اون زن بوگوفت: «تی ایمان تره نجات بده دآره، بوشو به سلامت.»

¹ و عیسی شہزادان و روستاهاں گردستہ و موعظہ کودہ و خدا ملکوت مُژدہ دَیہ، و اون دوازده نفر ہم اون مَرہ ایستہ بود. ² و چن تہ جی زبانی کی ارواح پلید و مرضان جہ شفا پیدا کودہ بود، اوشان ہمراہی کودد. یعنی «مریم» معروف بہ «مجدلیہ» کی اون جہ ہفت دیو بیرون بوشو بو. ³ و «یونا» کی اون مرد نام «خوزا» و ہیرودیس مباشر بو، و سوسن و خلی جی زبانی دیگر. آ زبانی، خوشان اموال جہ اون و اون شاگردان خرج و مخارج قاذہ ید. ⁴ ایبار وختی مردم جی شہرای دور بامو بود اون دین رہ، و جمعیت زیاد بوست، اون آ میثال تآورد: ⁵ «ایتہ کیشاورز بوشو کی خو زمین دورون دانه بکارہ، وختی دانه پاشان دبو، ایچہ فؤوست راہ کنار جہ و پامال بوست و پرندہ یانم بامود و اون بوخورد. ⁶ و ایچہ فؤوست سنگلاخ دورون، وختی دانه بوچر بامو، چون رطوبت تآشتہ خوشک بوست و جی میان بوشو. ⁷ و ایچہ فؤوست خیسان دورون، و خیس و قوماران، دانه یان امَرہ بوچر بامود و اوشان خفا کودد. ⁸ و بعضی دانه یان خرمہ زمین رو فؤوستند و بوچر بامود و صد برابر محصول تآورد.» وختی عیسی آن بوگفت، ندا بدہ: «ہر کی خایہ بفہمہ، خُب می گبان گوش بوکونہ» ⁹ اون شاگردان اون جہ واورید: «آ میثال معنی چیسہ؟» ¹⁰ بوگفت: «خدا ملکوت آسار فہمستان، شمرہ عطا بویتستہ، اما دیگران امَرہ، میثال امَرہ گب زیم، چون تماشا کوند ولی نیدیند، ایشتاود ولی نفہمد. ¹¹ اما میثال معنی آن کی گویم؛ دانه یان، خدا کلام مانید. ¹² و دانه یانی کی راہ توار پا جیر فؤوستید، کسای مآند کی وختی کلام ایشتاود، فوری ایلپس آہ و اون اوشان دیل جہ دورانہ، تا یثاؤد ایمان تآورد و نجات پیدا کوند. ¹³ دانه یانی کی زمین سنگلاخ دورون فؤوستد، کسای مآند کی وختی کلام ایشتاود، اون خوشحالی امَرہ قبول کوند، اما ریشہ نودوواند، آشان ایمان دآرد، ولی امتحان موقع کی قآریسہ خوشان ایمان جی دس دہد. ¹⁴ و دانه یانی کی خیس کلہ دورون کفد، کسای مآند کی ایشتاود، ولی ثروت و زندگی و دنیا خوشی فکر و خیال، اوشان خفا کونہ و وائلہ محصول تآورد. ¹⁵ اما دانه یانی کی خرمہ زمین رو یکفید، کسای مآند کی دیل پاک و خوب امَرہ، خدا کلام ایشتاود و اون قائم دآرد و ہمہ جورہ اون جہ اطاعت کوند تا موقعی کی محصول تآورد. ¹⁶ و ہیچکس چراغ روشن نوکونہ، تا اون ستر سرپوش بنہ یا اون تخت جیر جیگا یدہ، بلکی اون چراغدان سر نہہ تا ہر کی جی در بودورون آہ اون روشنای ئ بیدینہ. ¹⁷ خدا ایتہ روز انسان دیل آسار، ظاہر و آشکار کونہ. ¹⁸ پس احتیاط بوکونید کی چوطو ایشتاؤد، چون ہر کسی کی دآرہ، اون ویشتر فاذہ یہ، و ہر کسی کی تترہ، ہونی ہم کی خیال کونہ دآرہ، اون جہ قآگفتہ یہہ. ¹⁹ آ موقع عیسی مار و برآزان بیرون ایستد و خاید ترہ بیدیند. ²¹ اوشان جواب بدہ: «می مار و برآزان کسای ایستد کی خدا کلام ایشتاود و اون اطاعت کوند. ²² آروز عیسی خو شاگردان امَرہ ایتہ پیلہ کرجی ئ سوار بوست و اوشان بوگفت: «بیشیم درباچہ اوطرف» بازن کرجی حرکت بدآد و راہ یکفید. ²³ وختی شوئون دوبو عیسی واخواب شو. ایمرتبہ توند وایی بیگفت و دربا کولاک بویتست، جوری کی کرجی آہ جہ پُر بوستان دبو، و اوشان جان بہ خطر دگفت. ²⁴ شاگردان بوشود عیسی ورچہ و اون بیدار کودد و بوگفتند: «ای استاد، ای استاد، چیزی یقآنیستہ دربا میان دیمیریم.» عیسی ویریشٹ و باد و موجان توندی امَرہ تشر بوشو کی آرام بود. کولاک بینیشٹ و ہمہ جا آرام بوست. ²⁵ بازن اوشان بوگفت: «شیمی ایمان جی بوبوست؟» اوشان ترس بیگفتہ بو و حیران بوستہ بود و ہمدیگر جہ واورسہ ید: «آ د چوجور آدمی ایسہ کی حتی باد و آبم فرمان دہہ، و اوشانم آن جہ فرمان بورد؟» ²⁶ بازن جڈریان سرزمین قآرید کی درباچہ اوطرف، یعنی ایالت جلیل روبرو تہہ بو. ²⁷ هطلو کی عیسی قدم بٹہ ساحل رو، ایتہ مردای کی او شہر شین بو و مذہبای بو کی تۆر بوستہ بو، عیسی فوتورکست. اون نہ رخت دوکودہ و نہ خانہ میان زندگی کودہ، بلکی ہمیشہ قبران دورون ایستہ یہ. ²⁸ وختی عیسی ئ بیدہ، تعرہ برہ و اون پا پیش یکفت و صدای بلند امَرہ بوگفت: «ای عیسی، خدای مُتعالی پسر، آخہ من ترہ چیکار دآرم؟ ایتماس کونم مَرہ عذاب ندن» ²⁹ چون عیسی روح خبیٹ آمر بوکودہ بو کی اون جہ بیرون تآہ. اون روح چن بار اون بیگفتہ بو. با آن کی اون دس و پآئ زنجیر امَرہ دسید و اون پاسید، ولی بازم اون زنجیران وآچرہ و دیو اون بورہ صحرا. ³⁰ عیسی اون جہ واورسہ: «تی نام چیسہ؟» بوگفت: «لشکر» چرہ کی دیوایہ زبانی اون جان داخل بوسیتہ بود و ایتہ لشکر بود. ³¹ و عیسی ئ التماس بوکود کی دستور ندہ وآگردد جنہم. ³² و او نزدیک جہ ایتہ پیلہ گلہ خوک، کویاہ جہ چرا کودہ. دیوان عیسی جہ بخآسید کی وائلہ بوشود خوکان دورون، و اونم وائلہشت. ³³ پس دیوان اون مرد جہ بیرون بامود و بوشود خوکان دورون، و اون خوکان، جی کویاہ سراسیمی دربا طرف هجوم بوبورد و ہمہ تہ دیکفید دربا دورون و دیمردد. ³⁴ وختی خوکبانان آماجرائ بیدد، فرار بوکودد و آ ایٹافان شہر و دہات اطراف مردم رہ نقل بوکودد. ³⁵ بازن مردم بامود تا ہمہ چتہ خوشان چوم مَرہ بیدیند، وختی عیسی ورچہ قآرید و او تۆر مردای، کی دیوان اون جہ بیرون بوشو بوڈہ بید کی عاقیل بوسیتہ و رخت دوکودہ و عیسی پا ورچہ نیشیتہ، وحشت بوکودد. ³⁶ و اوشانی کی بیدہ بود اون تۆر مردای تہ چوطو شفا پیدا کودہ، دیگران رہ نقل بوکودد. ³⁷ پس جڈریان سرزمین مردمان، عیسی جہ بخآسید کی جی اوشان ورچہ بیٹہ، چرہ کی ہمہ تہ یہ ترس بیگفتہ بو. عیسی ہم کرجی سوار بوست و وآگردست. ³⁸ ولی اون کسی کی دیوان اون جہ بیرون بوشو بود، عیسی ئ التماس بوکود کی وائلہ اون ہمراہ بیہ، اما عیسی اون اوسہ کود و بوگفت: ³⁹ «وآگرد تی خانہ و اونچی کی خدا ترہ بوکودہ ئ نقل بوکون» و اونم بوشو شہر دورون و اونچی کی عیسی اون رہ بوکودہ بوئ مردم رہ نقل بوکود. ⁴⁰ وختی عیسی وآگردست، مردم بوشود اون پیشواز، چرہ کی ہمہ مردم، اون چومبرہ بود. ⁴¹ آ موقع اینفر کی «یابروس» نام دآشتہ و کنیسہ رئیس بو، بامو و خورہ تآوآدہ عیسی پا ورچہ و التماس بوکود کی تآہ اون خانہ. ⁴² چرہ کی اون ایدانہ دختر کی دوازده سال سن دآشتہ، مردن دبو. وختی عیسی شوئون دبو، جمعیت جی ہر طرف اون دوچوکستہ بود و فیشار آورد. ⁴³ اون میان جہ، ایتہ زبانی ایستہ بو کی دوازده سال بو خونریزی دآشتہ، و با آن کی ہمہ خو دارایی ئ خو درمان وسی طیبان قاذہ بو، ولی ہیچکی یقآنیستہ بو اون درمان بوکونہ. ⁴⁴ اون جی پوشٹ عیسی نزدیک بوست و عیسی پیرہن لچہ ئ لمس بوکود، درجا اون خونریزی قطع بوست. ⁴⁵ عیسی واورسہ: «کی مَرہ لمس بوکود؟» ہمہ تہ بوگفتند آقان نوبوئیم، پطرس بوگفت: «استاد، مردم جی ہر طرف ترہ دوچکسید و فیشار آوردان ید، بازن تو واورسی؛ کیہ کی مَرہ لمس بوکود؟» ⁴⁶ عیسی بوگفت: «کسی مَرہ لمس بوکود، چون احساس بوکودم قوئی می جہ بیرون بوشو» ⁴⁷ او زن وختی بیدہ یثاہ خورہ جیگا یدہ، هطلو کی جی ترس پَرکستن دوبو پیش بامو و اون پا جیر یکفت و ہمہ مردم ورچہ بوگفت کی چی وسی اون

لمس بوکوده، و چو طو فوری شفا پیدا کوده.⁴⁸ عیسی اَوَن بوگوفت: «دختر جان، خاطر جمع بوبون تی ایمان تره شفا بده دَاره، بوشون به سلامت»⁴⁹ و هنوز آ گَب توما م نوکوده بو کی اینفر جی کنیسه رئیس خانه بامو و اَوَن بوگوفت: «یایروس، تی دختر یمرد، دِ استاد زحمت ندن»⁵⁰ وختی عیسی اَن بیشتاوست، یایروس بوگوفت: «نوء ترین، فقط ایمان بدار، تی دختر شفا پیدا کونه»⁵¹ وختی قارییه یایروسی خانه، واثا شت بُجَز پطرس و یوحنا و یعقوب، و دختر پتر و مار، کس دیگری هم اَوَن مَره بییته خانه دورون.⁵² همه مردم، دختر و سی شیون و زاری کودد، اَوَن اوشان بوگوفت: «گریه نوکونید، اَوَن یمرده بلکی خوفته»⁵³ اوشان اَوَن پوزخند بزد، چون خوب دانستید کی دختر یمرده دَاره.⁵⁴ اما عیسی دختر دس بیگفت و اَوَن دَخاد و بوگوفت: «دختر جان، ویریز»⁵⁵ و اَوَن روح وَاگردست و درجا ویریش. عیسی بفرماست تا اَوَن غذا قَادد تا بوخوره.⁵⁶ اَوَن دختر پتر و مار، حیران ایسه بود و قَاندِرستید. عیسی اوشان بفرماست کی هیچکته جی آ ماجرا خبردار نوکوند.

¹ عیسیٰ خو دوازه شاگردو پخاست و اوشان فوټ و قدرت پيڅيښه، تا بتايد همه ديوان بيرون كوند و مريضان شفا يږد. ² و اوشان اوسه كود تا خدا ملكوت اعلام بوكوند و ناخوشان شفا يږد. ³ و اوشان بوگوفت: «شيمي سفر ره هيجي اونستائيد، نه عصا، نه خورجين، نه نان، نه پول و نه اضافو رخت. ⁴ بوشوئيد هر شهري دورون، تا موقعي كي جي اوځ بيشيد، فقط ايته خانه ميان مهمان بيبید. ⁵ اگر مردم شمزه قبول نوكوند، وختي جي او شهر شوئون ږريد، شيمي پا خاك پيكانيد، تا او شهر مردم ره شهادتي بيه. ⁶ بازن اوشان بوشود، و شهر به شهر و روستا به روستا گردسيد و هر جا قاريديد، خدا ملكوت مژده دايد و ناخوشان شفا بخشيده. ⁷ هيروديس، جليل حاكم وختي آ ماجرايان خبر بيشتاوست، حيران و پريشان بوست، چره كي بعضي يان گويفت: عیسیٰ هون يحيي په كي مرده يان چه وپريشته دآره، ⁸ بعضي ديگر گويفت: الياس پيغمبر كي طوهور بوكوده دآره و بعضي ديگر گويفت: ايته جي قديم پيغمبران زنده بوسته دآره. ⁹ اما هيروديس گويفت: «يحيي ستر من خودم ووم، پس آن د كيسه كي آجور چيزان درباره اون ايشتاوم» و هيه و سي دوس دآسته كي عیسیٰ ئ بیدينه. ¹⁰ وختي رسولان و آگردستد، اونچي كي بوكوده بوته عیسیٰ ره نقل بوكود. پس اوشان اوسد و بوشود «بيت صيدا» شهر نژديكي، تا خو شاگردان آمره تنها بيه. ¹¹ اما خيلي جي مردم خبردار بوستد و اوشان دونبال سر راه ډكفید، عیسیٰ هم اوشان قبول بوكود و اوشان ره جي خدا ملكوت، موعظه كوده، و هر كسيه كي درمان محتاج بو، شفا داښه. ¹² مغربي ره اون دوازه ته شاگرد بامود اون ورجه و بوگوفت: «أ مردم مريض كون، تا بوشود أ اطراف دهات، و خوشان ره غذا و جا جيكا پيدا كوند، چون آيه يابان دورون ايسته ايم» ¹³ عیسیٰ اوشان جواب بده: «شومان خودتان اشان غذا بديد» بوگوفت: «أمان جز پنج ته نان و دو ته ماهي چيزي نتريم، مگر اينكي بيشيم همه اشان ره غذا بهيم» ¹⁴ او جمعيت ميان فقط پنج هزار مرد ايسته بو. عیسیٰ خو شاگردان بفرماست: «مردم پنجاه نفر پنجاه نفر، زمين رو بينيشائيد.» ¹⁵ اوشانم ټه كازه بوكود و همه ته ئ بينيشائيد. ¹⁶ اونموقع پنج ته نان و دو ته ماهي بيگيغت، و آسمان قانډيست و نان و ماهي ئ بركت بده، بازن و اچرد و قاده خو شاگردان تا مردم ميان قسمت بوكوند. ¹⁷ پس همه مردم بوخورد و بيتر بوستد، آخر سره دوازه سيد پُر جي خورده نانان جمع بوست. ¹⁸ ايروز عیسیٰ فقط خو شاگردان آمره ايسته بو و دوعا كوده، اوشان چه واوريه: «مردم گوید من كيسم؟» ¹⁹ جواب بذا: «بعضي گویده يحيي تعميد دهنده اي، ايته جرگه هم گویده الياس پيغمبري و بعضيانم گویده ايته جي قديم پيغمبران زنده بوسته دآره.» ²⁰ اوشان بوگوفت: «شومان مژه كي دانيد؟» پطرس جواب بده: «تو خدا مسيحي» ²¹ پس اوشان قدغن بوكود كي هچكس جي آ حقيقت خبردار نوكوند، ²² و بوگوفت: «واجب كي انسان پسر، زجر زيادي پيكيښه، و بهود شيخان و كاهنان اعظم و شريعت معلمان، اون محكوم بوكوند و بوكوشد، و سومين روز ره زنده بيه» ²³ پس همه ته ئ بوگوفت: «اگر كسي خايه مژه پيروي بوكونه، و آستي خوره انكار بوكونه و هر روز خو صليب اوسينه و مي دونبال بآيه. ²⁴ چره كي هر كي خايه خو جان نجات يده، اون جي دس ډيهه، ولي هر كي مي و سي خو جان جي دس يده، اون نجات بده دآره. ²⁵ جي فايده دآره آدم همه دونيا بوبوره ولي خو جان جي دس يده يا اون صدمه پزیه. ²⁶ هر كي آ دونيا ميان جي من و جي مي گبان عار دآره، انسان پسر وختي خو جلال و خو پتر جلال ميان، فرشته يان مقدس آمره بآيه، اون چه عار دآره. ²⁷ يقين بذاريد بعضي جي كسابي كي آي ايستد، تا خدا ملكوت نيديدن، نيميرد.» ²⁸ حدود هشت روز بعد آن گبان، عیسیٰ پطرس و يوحنا و يعقوب اوسد و بوشو ايته كوه جر تا دوعا بوكونه. ²⁹ وختي دوعا كودان دبو، اون صورت عوض و نوراني بوست و اون رختانم سفيد و نوراني بوست. ³⁰ ايمرتبه دو ته مرد، يعني موسي و الياس ظاهر بوستد و شروع بوكود اون مژه گب رزن. ³¹ اوشان، شكوه و جلال آسماني ميان آشكار بوسته بود و درباره عیسیٰ مرگ، كي به خاست خدا و آستي به زودي اورشليم ميان اتفاق دكفته يه، گب ژيد. ³² اما پطرس و اون رفقان واخواب شُد، وختي جي خواب وپريشتد، عیسیٰ جلال و اون دو ته مرد جلال كي اون ورجه ايسته بوته بيد. ³³ وختي اون دو مرد جي عیسیٰ ورجه شوئون دبو، پطرس عیسیٰ بوگوفت: «ای استاد، آيه خرمه جايه، هيه ښسيم. بده سه ته سايبان چاكونيم، ايته تيره، ايته موسي ره ايته هم الياس ره» پطرس دسپاچه بوسته بو و تايسته چي گوفتان ډره. ³⁴ هنوز پطرس گب تومام نوبوسته بو كي ايته ابر آشكار بوست و اوشان رو سايه تاوآده، هوطو كي شوئون دبو د اير دورون، اوشان ترس گيغت. ³⁵ اونموقع صدايي جي ابر بامو: «أ مي عزيز پسره، اون گبان گوش بوكونيد.» ³⁶ وختي آ صدا تومام بوست، بيد كي عیسیٰ تنهائه. شاگردان جي آ موضوع تا مدتها كسي مژه گب نژد. ³⁷ فردايي وختي جي كوه بيچير بامود، خيليان عیسیٰ رافا ايسته بود. ³⁸ ايمرتبه جي جمعيت دورون ايته مرداي فرياد بوكود و بوگوفت: «ای استاد، تره تمنا كونم مي پسر قانډيري، من ټه ايته اولاد دارم. ³⁹ هر بار ناخبره ايته روح مي پسر گيره و اون نعره كيښه و اون دهن كخ كونه بازن كفه و تشنج كونه، آ روح هميشه مي پسر فوتوريكه و سختي آمره اون ول كونه، ⁴⁰ ئي شاگردان چه بخاستم كي اون بيرون تاوود، ولي نتايسيد.» ⁴¹ عیسیٰ خو شاگردان بوگوفت: «شومان آ زمانه مردومان چقدر سرسخت و بي ايمانيد، تا كي شيمي آمره ښسيم و شمزه تحمل بوكوم؟ او زاي مي ورجه تاوريد» ⁴² وختي پسر آمون دبو عیسیٰ ورجه ديو اون به زمين بزه و اون تشنج بوكود. اما عیسیٰ اون روح خيبت تشر بزه و زاك شفا پيدا كود، و او پسر اون پتر بيسپارد. ⁴³ مردم همه ته خدا قدرت چه، تعجب بوكوده بود. اونموقع كي همه عیسیٰ كاران چه حيران بوسته بود و قانډيرسيد، اون خو شاگردان بوگوفت: ⁴⁴ «اونچي كي شمزه گوفتان ږرم خب گوش بوكونيد، انسان پسر مردم دس آمره تسليم يه» ⁴⁵ ولي اوشان اون منظور نفهمستد، و اوشان ره آشكار نوبوست، و تبريد كي اون چه واوريد. ⁴⁶ ايروز عیسیٰ شاگردان ميان بحث ډكفت كي: «أمي ميان كي پيله تره؟» ⁴⁷ عیسیٰ كي دايسته اوشان چي فكر كودان ږرد، ايته زاي بيگيغت و خو ورجه به پا بداشت ⁴⁸ و بوگوفت: «هر كي آ زاك به مي نام قبول بوكونه، مژه قبول بوكوده و هر كي مژه قبول بوكونه، كسي يه كي مژه اوسه كوده يه، قبول بوكوده. شيمي ميان، اون جي همه پيله تره كي همه ته كوچك بيه.» ⁴⁹ يوحنا بوگوفت: «استاد، شخص بيه ايم كي ئي نام آمره ديوان بيرون كوده، ولي چون جي آمان نوبو و آمره پيروي نوكوند، و آنتشيم كي آ كاره بوكونه» ⁵⁰ عیسیٰ اون بوگوفت: «اون كار نوؤ دآشتين، چون هر كي بر ضد شومان نيه، شيمي آمره يه» ⁵¹ چون عیسیٰ صعود وخت به آسمان نژديك بوستان دبو، خو ايراده ئ استواز كود كي بيشه اورشليم. ⁵² بازن چن ته جي خو شاگردان پيشتر اوسه كود. اوشان بوشود ايته روستايي كي سامريان اوته زندگي كوید تا اون ره تدارك بيديد. ⁵³ اما اوته مردم اون قبول نوكوند، چره كي شوئون دبو اورشليم. ⁵⁴ وختي اون شاگردان يعقوب و يوحنا آن بيدد، بوگوفت: «ای آقا، خايي بوگوئيم جي آسمان آتش يواره و همه اشان جي ميان

بویوره، هوطوی کی الیاس بوکود.»⁵⁵ ولی عیسیٰ خو روئ وَاَگَرْدَانَه و اوشَان تَشِر بزه و بوگوفت: «شومَان تَأْنِید کی جی کان روحید،⁵⁶ چره کی انسان پسر نامو دَاره کی مردمِ جانِ هلاک بوکونه، بلکه بامو دَاره تا نجات بده.» بَارَن جی اوته بوشو ایته روستای دیگر طرف.⁵⁷ راه مِیَان اینفر عیسیٰ بوگوفت: «ای آقا، هر جا بیشی تره پیروی کونم.»⁵⁸ عیسیٰ جواب بده: «روباهان خوشَان ره جاجیگا دَارد کی اوئ زندگی کوند، و پرندہ یانم خوشَان ره لانه دَارد کی اوئ آرام گیرد، ولی إِنسانِ پسر جایی تره کی خو سر ینه.»⁵⁹ عیسیٰ اینفر دیگر بوگوفت: «مره پیروی بوکون» اما اون جواب بده: «استاد، اول وَاَهَال بوشوم می پتر دفن کونم.»⁶⁰ عیسیٰ اون بوگوفت: «وَاَهال مُرده یان، خوشَان مُرده یان دفن کوند، تو بوشون خدا ملکوت موعظه بوکون»⁶¹ اینفر دیگر اون بوگوفت: «استاد، من تره پیروی کونم، ولی اول وَاَهال وَاَگَرْدَم می خانواده جه خداحافظی بوکونم.»⁶² عیسیٰ جواب بده: «کسی کی بیشه زمین شُخم بزیه و وَاَگَرْدَه خو سر پوشت قَاندِرِه، خدا ملکوت شایسته نیه»

¹بازن، خداوند عیسی، هفتاد نفر دیگر تعیین بوکود و اوشان دو نفر دو نفر پیشاپیش اوسه کود به شهرایی کی خاسیه بعداً بیئیه. ² اوشان بوگوفت: «محصول زیاده، ولی کارگر کم، پس صاحب محصول جه بخائید کی درو ره کارگران اوسه کونه. ³بیشید، من شمزه بَره مانستان گُراگان میان اوسه کونم. ⁴پول و خورجین و پاپوش شیمی آمره اونسانید، و راه دورون کسی مَره سلام و احوالپرسی نوکونید و وقت هدر ندید. ⁵هر خانه یه کی بودورون شید، اول بوگوئید؛ سلام بر آ خانه. ⁶اگر او خانه دورون کسی اهل صلح و سلام بییه و لیاقت بداره، شیمی سلام اون برکت دهه، و اگر کسی لیاقت نداره، شیمی سلام شمزه و اگرده. ⁷هو خانه دورون بیسید و هر چی شمزه قالد بوخورید، چون شیمی جه پذیرایی کودان یرد شرمند نیبید، چره کی کارگر مستحقه خو دستمَزده، و آ خانه او خانه نوکونید و ایته جا بیسید. ⁸هر شهری کی بوشوئید و شمزه قبول بوکود، اونچی کی شیمی پیش یئاد بوخورید، ⁹اوشان ناخوشان شفا بدید و بوگوئید؛ خدا ملکوت شمزه نزدیک بوسته. ¹⁰ولی بوشوئید ایته شهر و شمزه تحویل نیگفتد، بیشید او شهر کوچه بان دورون و بوگوئید؛ ¹¹شیمی شهر خاک کی آمی رو نیشیه شیمی رو فلاشانیم، ولی آن بدانید کی خدا ملکوت نزدیک بوسته. ¹²یقین بدآرید کی روز محشر، شهر سدوم، راحترو تقاص تاب آورده او شهر. ¹³وای بر تو ای شهر «خورزین» و شهر «بیت صیدا»، چره کی اگر معجزه یانی کی شیمی دورون انجام بویتست، صور و صیدون دورون انجام بویتسته یه، اوی مردم، هو موقع پیشیمان بوستد و توبه کود. ¹⁴اما روز محشر، صور و صیدون خوشان تقاص راحترو تاب آورد تا شومان. ¹⁵و تو ای کفرناحوم، خاستی آسمان فارس، ولی سرنگون بی و شی جهنم دورون. ¹⁶هر کی شیمی گبان گوش بده، می گبان گوش بده داره، و هر کی شمزه حقیر بوکود، مَره حقیر بوکوده داره، و هر کی مَره حقیر بوکونه، کسی کی مَره اوسه کوده داره کی حقیر بوکوده. ¹⁷اون هفتاد نفر خوشحالی آمره و اگر دستد و بوگوفت: «ای خداوند، تی نام کی بوریم، حتی دیوانم آمی جه اطاعت کوند.» ¹⁸عیسی اوشان بوگوفت: «من شیطان بیدم کی برق مانستان جی آسمان کفتان دبو بیجیر، ¹⁹هسته شمزه قدرت دهیم تا لانتی یان عقربان و دوشمن همه قوت پا ماله کونید و د چیزی یئانه شمزه صدمه یزیه. ²⁰ولی جی آن شادمان نیبید کی ارواح آمی جه اطاعت کوند، بلکه شاد بیبید کی شیمی نام آسمان میان بینویشته بویتسته.» ²¹هو لحظه عیسی جی روح القدس به وجد بامو و بوگوفت: «ای پتر، ای آسمان و زمین مالک، تره شکر کونم کی آ چیزان جی عاقیلان و دانایان جیگا بدایی و زاکان ره آشکاره کودی، آره پتر جان، چون تی ایراده و خشنودی آطو بو.» ²²بازن و اگر دستد و شاگردان بوگوفت: «پتر، همه چیه می اختیار یته داره، فقط پتر دانه کی پسر کیسه، و فقط پسر و کسای کی پسر یخایه اوشان ره آشکاره کونه داید کی پتر کیسه.» ²³بازن خلوت جیگا جه خو شاگردان بوگوفت: «خوش به حال اون چومی کی اونچی کی شومان دین درید، دینه. ²⁴بدانید کی خیلی جی پیغمبران و پادشاهان ناجه دأشید اونچی کی شومان دین درید بیبند، ولی نید و اونچی کی شومان ایشتاوسان دآرید بیشاود، ولی نیشاوستد.» ²⁵ابروز ایته جی شریعت معلمان خاسیه عیسی کی امتحان بوکونه، هنه و سی اون جه واورسه: «ای استاد، چی بوکونم تا زندگانی ابدی وارث بوبوم؟» ²⁶عیسی اون جواب بده: «تورات دورون چی بینویشته؟ جی اون چی قهمی؟» ²⁷جواب بده: «خداوند تی خدای، تی تمام دیل جان تمامی قوت فکر آمره محبت بوکون، و تی همساده کی تی خودت مانستان دوس بدآر.» ²⁸عیسی بوگوفت: «خرمه جواب بدایی، ة کاره بوکون کی زندگی ابدی بدآری.» ²⁹ولی اون خاسیه کی خوره بی عرض نیشان بده، پس بوگوفت: «ولی می همساده کیه؟» ³⁰عیسی اون جواب بده: «ایته مردای جی اورشلیم شوئون دبو آریجا، راه میان دوزدان دس گرفتار بوست، اون لخت کوده پس، پای بزد و نیمه جان تاوآود و بوشود. ³¹اینفاقاً کاهنی جی او راه دوارستان دبو، وختی اون چوم اون مرد دکت، خو راه کج کود و جی اوطرف جاده بوشو. ³²بازن، اینفر جی لوی قبيله اوره شوئون دبو، اونم پیش بامو و قاندرست، اما خوره یته و خو راه کج کود و بوشو. ³³اما ایته سامری مردای کی مسافر بو، وختی قاریسه و اون بیده، اون دیل او مردای بوسوخت. ³⁴پیش بامو و اون رخمان رو شراب فوکود و روغن بمالست و دبست، بازن اون مرد بینیشانه خو خر رو و قارسایه ایته کاروانسرایه و اون جه مراقبت بوکود. ³⁵فردای صبح ره وختی خاسیه بیسه، دو سکه قاده کاروانسرا صاحب و بوگوفت: آ مرد ملتفت بوبون، و اگر ویشتر جی آن خرج بوکودی، وختی و اگر دستم تره قادم. ³⁶هسته تی نظر کای ته جی آ سه نفر او بیچاره مردای همساده بو؟» ³⁷جواب بده: «اونی کی اون محبت بوکود.» عیسی اون جواب بده: «بوشو و ونم ة کاره بوکون» ³⁸وختی راه میان شوئون دبو، قاریسید ایته روستای و اوی ایته زنای کی «مارتا» نام دأشته عیسی دعوت بوکود خو خانه. ³⁹مارتا خاور نام «مریم» بو کی عیسی پا ورجه نیشته بو و اون گبان گوش کوده. ⁴⁰اما مارتا کی سخت تدارک دین دبو، دیلواپسن بوست و بامو عیسی ورجه و بوگوفت: «ای آقا، هیچ می فکر نیی، می خاور مَره و بده داره کی تنای پذیرایی بوکونم، اون بوگو کی بایه مَره کمک بوکونه» ⁴¹عیسی اون جواب بده: «مارتا، مارتا، تو خیلی چیان ره فکرت خیال کونی و هچین دیلواپسی، ⁴²ولی فقط ایچی لازمه، و اونی کی مریم انتخاب بوکوده جی همه بهتره و من یخایم آ فیض اون جه قأگیرم.»

¹ایروز عیسی ایته جا دوعا کودان دبو، وختی اون دوعا کودان تومام بوست، ایته جی شاگردان اون بوگوفت: «ای اُستاد، دوعا کودان آمره یاد بدن، اوجور کی یحیی خو شاگردان یاد بده.»² عیسی اوشان بوگوفت: «وختی دوعا کودان درید، بوگوئید؛ ای آمی پتر کی آسمان میان ایستایی، تی نام مُقدس بییه، تی ملکوت برقرار بییه، تی اراده، اوجوری کی آسمان میان، زمین رو هم انجام بیگیره،³ او اندازه نان کی ایمرور آمره وسته، آمره عطا بوکون،⁴ و آمی گوناهاَن پِیخِش، چون اَمَاتم کسای کی آمره بدی بوکودد بخشیم، و آمره به امتحان ناور، بلکه جی شیطان وسوسه نجات بدن.»⁵ بازن اوشان بوگوفت: «کای ته جی شومان ایبیه کی دوستی بذاره و نیصفه شب بیسه اون ورجه و بوگوئه؛ ای دوست، سه ته دانه نان مَره قرصه دن،⁶ چون ایته می رفقان بامو دَاره و چیزی تَرم کی اون پش نیم.⁷ و اون، جی خانه دورون جواب بده؛ مَره به زحمت تانواد، خانه در قُفله و می راکان می آمره رختخواب دورون خوفتد، یَتانم می جا جِه ویریزم و تره چیزی قادم. آن بذانید کی اگر رفاقت و سی وینرزه و اون نان فاندیه، اون اصرار و پافیشاری و سی حتماً ویریزه و هر چیزی کی بخایه اون قاده.⁹ پس شمره گوفتان دریم، واورسید کی شمره جواب دِه، یخائید کی پیدا کونید، در فوکوئید، کی در شمره واکوده یه.¹⁰ چره کی هر کی واورسیه، جواب گیره، و هر کی یخایه، بدس آورده، و هر کی فوکوئه، در اون ره واکوده یه.¹¹ کیه جی شومان کی پتر بییه و اون پسر اون جِه نان یخایه و اون سنگ قاده؟ یا اگر اون جِه ماهی یخایه، لاتی اون قاده؟¹² یا مَرغانه یخایه، عَقرَب اون ییخیشه؟¹³ پس اگر شومان کی آجور گوناهاکارد، دانید کی وَاستی شیمی راکان خُرمه چی قاید، پس شیمی پتر آسمانی، چقدر ویشتر روح القدس عطا کونه، هر کسی ئ کی اون جِه یخایه.»¹⁴ عیسی، دیوی کی لال بوئ اینفر جِه بیرون کود، وختی دیو بیرون بوشو مردی کی لال بو، بتانست گب بزیه و مردم تعجب بوکودد.¹⁵ ولی بعضیان بوگوفت: «دیوان رئیس بَعلزبول اون یاری دِهه کی اون دیوان بیرون کونه.»¹⁶ و دیگرانم چون خاستد اون امتحان بوکوند، اون جِه معجزه بخاستد.¹⁷ عیسی بفهمست اوشان منظور چیسه و اوشان بوگوفت: «هر حکومتی کی به چن ته حزب مخالف تقسیم بوئسته و مَره قدرت بده دَاره کی اون ارواح خبیث بیرون کونم، چوطو اون حکومت شی. ¹⁸ پس اگر شیطان هم بر ضد خودش تقسیم بوئسته و مَره قدرت بده دَاره کی اون ارواح خبیث بیرون کونم، چوطو اون حکومت دوام باوره؟ چره کی ایدعا کونید کی من شیطان یاری آمره دیوان بیرون کونم.¹⁹ پس اگر من بَعلزبول یاری مَره دیوان بیرون کونم، شیمی شاگردان کی یاری مَره اوشان بیرون کوند؟ اوشان شیمی ایدعا حاشا کوند.²⁰ ولی اگر من خدا قدرت آمره دیوان مردم جان جِه بیرون تاوادم، یقین بذارید کی خدا ملکوت شیمی میان شروع بوئسته.²¹ هر وخت مردی قوی هیکل، اسلحه اوستیه و خو خانه ئ پیاپه، اون اموال در آمایه.²² ولی هر موقع کسی اون جِه قویتر بایه، اون اسلحه ئ کی اون توکل بوکوده بوئ قاگیره و اون اموال به غنیمت بوره.²³ هر کی می طرفدار نییه، بر ضد منه، و هر کی مَره یاری نوکونه، بر خلاف من کار بوکوده.²⁴ وختی روح خبیث انسانی جِه بیرون آیه، یته جای بی آب و علف کی استراحت بوکونه. وختی جایی پیدا نوکود، خو مَره گوئه؛ و اگر دم هو خانه ای کی اوئ جِه باموم.²⁵ وختی واکرده و دینه خانه جارو بوئسته و تمیزه،²⁶ یته و هفت ته روح خو جِه بدترم اوستیه و آورده، و همه ته شد بودورون و اوئ سامان گیرد، و او شخص روزگار، جی اول هم بدتر یه.»²⁷ وختی عیسی آ گتآن گوفتان دبو، جی جمعیت میان، ایته زنا فریاد بوکود: «خوش به حال اون زنی کی تره یزا و شیر بده»²⁸ اما عیسی جواب بده: «خوش به حال اوشانی کی خدا کلام ایشتاود و اون عمل کوند.»²⁹ وختی جمعیت عیسی دُر، زیاده بوست، اون بوگوفت: «ا دَوره زمانه مردم چقد شرورد، آشان معجزه خاید، ولی معجزه آشان عطا نییه، جُز یونس پیغمبر معجزه.³⁰ چون هوطو کی یونس پیغمبر، مردم نینوا ره معجزه حساب بوسته، انسان پسر، آ مردم ره معجزه و نیشانه ای یه،³¹ روز داوری ره جنوب ملکه، آ مردم مَره ویریزه و آشان محکوم کونه، چره کی اون، جی اوطرف دونیا بامو تا سلیمان حکمت بیشتاوه، ولی هَسته، کسی پیله تر جی سلیمان آیه ایسه.³² شهر نینوا مردم روز قیامت ره، آ مردم مَره ویریزد و آشان محکوم کوند، چره کی اوشان، یونس موعظه مَره توبه بوکودد، ولی هَسته کسی پیله تر جی یونس آیه ایسه.³³ هیچکی چراغی ئ روشن نوکونه تا اون جیگا بده یا اون سر پیاله یه، بلکه اون چراغدان رو نهه تا هر کی بودورون آیه اون نور بیدینه.³⁴ تی چوم، تی بدن چراغ، اگر تی چوم سالم بییه، تی تمام تن روشننه، اما اگر تی چوم فاسد بییه، تمام تی وجود، تاریک یه.³⁵ پس تی حواس بقانه، نوکونه نور جا، تاریکی تی وجود بیگیره.³⁶ پس اگر تی باطن روشن بییه و ایدره هم تاریکی نذاره، اون موقع همه تی وجود درخشان یه، و آن مانه کی چراغ نور، تی رو دتاوه.»³⁷ وختی عیسی خو گتآن تومام کود، ایته جی فریسیان اون غذا خوردن ره دعوت بوکود خو خانه، و عیسی هم بوشو اون خانه و بینیش.³⁸ اما وختی او فریسی بییه عیسی پیشتر جی آن کی غذا بوخوره خو دستان نوشوست، تعجب بوکود.³⁹ اونموقع خداوند اون بوگوفت: «شومان فریسیان شیمی پیاله بشقاب دُر پاک کونید، ولی شیمی دورون پُر جی طمع و شرارته،⁴⁰ ای نادانان، اونی کی ظاهر خلق بوکود، آبا باطن چانکود؟⁴¹ پس جی اونچی کی طرف دورون دَارد صدقه قاید، تا همه چی شمره پاک یه.⁴² وای بر شومان ای فریسیان، چونکی دفت آمره، ده به یکه شیمی پیته و سبز قاید، ولی عدالت و خدا محبت جِه غافلید. آشاته وَاستی به جا باورده بید، و اوشانم جی یاد نوبورده بید.⁴³ وای بر شومان ای فریسیان، چره کی دوس دَارد کنیسه یان سرجا کیش جِه بینیشید و مردم شومره کوچه بازار دورون سلام بوگود.⁴⁴ وای بر شومان ای فریسیان و غلامی ظاهرنا، چره کی قبرانی ئ مَاند کی علف جیر قائم بوئید و مردم تَاند و او قبران رو راه شد.»⁴⁵ ایته جی شریعت معلمان، عیسی ئ بوگوفت: «استاد، آ گتآن مَره آمَرم شماتت کودان دری؟»⁴⁶ عیسی بفرماست: «وای بر شومان ای غلما، چونکی سنگین باران مردم دوش رو نیهید، ولی حاضر نیئید شیمی آنگوشت کمک کودان ره تکان بدید.⁴⁷ وای بر شومان کی پیغمبرانی کی شیمی پتران بوکوشتد ره، بقاء چاکونید.⁴⁸ پس شیمی پتران کاران قبول دَارد، و اوشان جِه راضیئد، چره کی اوشان پیغمبران بوکوشتد، و شومان اوشان ره بقاء چاکونید.⁴⁹ هَته وِسبه کی خدا کلام درباره شومان فرمایه؛ من اوشان ره پیغمبران و رسولانی اوسه کونم، ولی اوشان بعضیان کوئیده و بعضیان آزار دِهده.⁵⁰ تا همه پیغمبرانی کی جی اول عالم، اوشان خون فووسته دَاره اوشان تقاص آ مردم جِه بیگفته بییه.⁵¹ جی هایل خون، تا زکریا خون کی مذبح و محرابگاه مابین جِه بوکوشته بوئست. بله، شومره گویم آ نسل، همه آشان ره حساب پس دِهه.⁵² وای بر شومان ای علما، چره کی معرفت در کلید به زور اوسته دَارد، نه خودتان بودورون شید، نه وَاَید کسی بودورون بیسه.»⁵³ وختی عیسی آ گتآن اوشان

بوگوفت و بوشو بیرون، شریعتِ معلمان و فریسیان سخت اون آمره مخالفت بوکودد و همیش سوالای مختلف واوریه ید،⁵⁴ و پاسید کی اون گبان جه ایته چی پیدا کوند، و اون به دام تاوآدد.

¹اونموقع کی هزاران نفر جمع ہوسند، جوری کی ہمدیگر سر و کله جہ بوخر شوئد، عیسی شروع بوکود خو شاگردان رَہ گب رَتن و بوگوفت: «جی فریسیان خمیر مایہ کی ہون ظاہر سازی ایسیہ، دوری بوکونید.² ہیچ چی نیہ کی جیگا بد و روزی آشکار نیہ، و ہیچ چی نیہ کی اوین روئ بوپوشاند و عیان نیہ.³ اونچی کی تاریکی دورون بوگوفتہ دآرید، روشنایی دورون ایشٹاوستہ یہ، و اونچی ئ کی شیمی اُناق دورون خلوتی پچ پچ بوکودہ دآرید، پوشت بام سر فریاد کوئدہ.⁴ ای دوستان شمرہ گویم، جی کسایی کی تاند جسم بوکوشد، و بیشتر جی آن یَتاند، ترسہ نومائید،⁵ شمرہ نشان دِہم، کیجہ باید بترسید، اون جہ پترسید کی بعد جسم کوشتن، قدرت دآرہ کی تاوآدہ بہ جہنم، بلہ، شمرہ گوفتان دِرم اون جہ وَاستی ترسن.⁶ آیا پنج تہ چی چی نی یہ، دو تہ مسی سکہ مَرہ نوفروشد؟ ولی بازم خدا ایٹہ جی اوشان جی یاد نوبورہ.⁷ پس ترسہ نومئید، چون خدا ورجہ شیمی ارزش، و بیشتر جی هزاران چی چی نی یہ. حتی شیمی سر مو ایٹہ بیشماردہ بوتستہ.⁸ شمرہ گوفتان دِرم، ہر کی مردم ورجہ بوگوہ کی می جہ پیروی کونہ، انسان پسریم خدا فرشتہ یان ورجہ گوہ کی اون مَرہ دوستہ.⁹ ولی ہر کی مردم ورجہ مَرہ حاشا بوکونہ، خدا فرشتہ یان ورجہ اون حاشا کونم.¹⁰ ہر کی بر ضد انسان پسر گبی پرنہ، آمرزیدہ یہ، ولی ہر کی روح القدس کُفر بوگوہ ہیچ موقع آمرزیدہ نیہ.¹¹ وختی شومرہ بورد کنیسہ یان دورون حاکمان ورجہ تا محاکمہ بوکوند، دیلوپس نیبید کی چی بوگوئید و چوطو خودتان جہ دفاع بوکونید.¹² چون ہو موقع روح القدس اونچی کی وَاستی بیگید شومرہ یاد دِہہ.¹³ و اینفر جی جمعیت اون بوگوفت: «استاد، می برآر بوگو آمی پٹر ارٹ، می مَرہ قسمت بوکونہ»¹⁴ عیسی جواب بدہ: «ای مرد، کی مَرہ شیمی میان قاضی بوکودہ کی شیمی ارٹ تقسیم بوکونم؟»¹⁵ بازن وَاگردست مردم بوگوفت: «شیمی حواس جمع بیہ، و جی ہر جور حرص و طمع دوری بوکونید، چرہ کی انسان زندگی بہ اون زیادی مال و منال نیہ.»¹⁶ و آ میثال اوشان رَہ تاورد: «مردی کی ثروتمند ہو، جی خودش کیشاورزی کار، محصول زیادی بدس تاورد،¹⁷ اون خو مَرہ فکر بوکود چی بوکونم؟ چون جایی می محصول انبار کودان رَہ ترم.¹⁸ بازن بوگوفت: بقمستم چی وَاستی بوکونم، می آباران فوکوردانم و انباری پیلہ تری چاکونم، و ہمہ می محصول اموال اوشان دورون ذخیرہ کونم.¹⁹ اونموقع خودم گویم، ای می جان، سالای زیادی رَہ مال و منال انبار بوکودہ دآری، ہستہ آسودہ زندگی بوکون، بوخور و وَاخور و خوش بوبون.²⁰ اما خدا اون بوگوفت: ای نادان، ۶ ایمنش تی جان تی جہ قاگیرد، پس اونچی کی جمع کودہ دآری کیشین یہ؟²¹ آن عاقبت کسبہ کی خورہ مال و منال ذخیرہ کونہ، ولی خدا ورجہ دس خالیہ.»²² بازن عیسی خو شاگردان بوگوفت: «شومرہ گویم خودتان زندگی غورصہ ئ نوخوید، کی چی بوخوید و چی دوکونید.²³ چرہ کی جان جی خوراک عزیزترہ و تن جی رخت با ارزشتہ.²⁴ کلاچان قانیرید، نہ کاریدہ، نہ بیدہ و نہ انبار کوئدہ، خدا اوشان پیلہ کونہ، آیا شومان چن مرتبہ جی پرنہ یان با ارزشتہ نیئید؟²⁵ کای تہ جی شومان تائہ غورصہ خوردن آمرہ خو قامت ایچہ درازترہ کونہ؟²⁶ پس اگر آ کوچی کارہ یَتانید انجام دتن، چرہ مابقی رَہ بہ فکر شید. آ چمن سوستان قانیرید چوطو رُشد کوئیدی، نہ زحمت کیشیدہ نہ بافیدہ، اما شومرہ گویم کی سلیمان پادشاہ خو اون ہمہ جلال آمرہ ایٹہ جی آشان قانستان آراستہ نوبوست.²⁸ پس وختی خدا علفی کی ایمرور صحرا میان تہہ و فردا تور میان تاوآدہ یہ، آجور پوشائہ، چقد ویشتر شومرہ پوشائہ، ای شست ایماتان.²⁹ پس در آ فکر نیبید کی چی بوخوید و چی وَاخوید، آجور چیزان رَہ دیلوپس نیبید.³⁰ چون آ جہان مردمان کی خدانشناسد آجور چیزانہ رَہ فکر کوند، شیمی پٹر خودش دانہ کی ہمہ آشان محتاجید.³¹ شومان خدا ملکوت طالب بیبید، ہمہ آشان شومرہ فاڈہ یہ.³² ترسہ نومئید ای کوچی گلہ، چرہ کی شیمی پٹر خوشی آہ کی ملکوت شومرہ عطا بوکونہ.³³ ہر چی دآریدہ بوفروشید و صدقہ قادید، خودتان رَہ کیسہ ای بودجید کی کُہنہ نیہ، و گنجی کی جی میان نیئہ ئ آسمان میان ذخیرہ بوکونید، جایی کی نہ دوزد زینہ، نہ بید خورہ.³⁴ چون ہر جا کی شیمی گنج یمانہ، شیمی دیل ہم اوئ تہہ.³⁵ و شیمی قیستان دودید و شیمی چراغان روشن بدآرید.³⁶ کسایی قانستان بیبید کی خوشان ارباب رَافا ایستہ کی عروسی جہ وَاگردہ تا وختی در بَرہ، دَرہ اون رَہ وَاکونید.³⁷ خوش بہ حال اون خادمانی کی وختی اوشان ارباب آہ دینہ اوشان ہوشیار، راس راسی شومرہ گویم، کی اوشان ارباب خو کمر دودہ و اوشان نیشایہ سفرہ ستر و خودش اوشان جہ پذیرایی کونہ.³⁸ ہستہ خائہ نصفہ شب بیہ یا صبح دم. خوش بہ حال اون خادمانی کی وختی اوشان ارباب آہ بیدارد.³⁹ بدآنید کی اگر صابخانہ دایستہ کی دوزد چی موقع خائہ بایہ، بیدار ایستہ یہ و وَاٹاشتہ کی اون خانہ جہ مال بوبورد.⁴⁰ پس شومانم آمادہ بیبید، چرہ کی انسان پسر موقعی آہ کی انتظار تئرد.⁴¹ پطرس اون بوگوفت: «ای آقا، آ میثال آمرہ برآیی یا ہمہ تہ ن رَہ؟»⁴² خداوند جواب بدہ: «اون مباشر امین دانا کیسہ کی اون ارباب اون خو دیگر خادمان سرپرست یٹہ یہ، تا اوشان غذا سہم بہ موقع اوشان فاڈہ؟⁴³ خوشا بہ حال اون وختی کی اون ارباب وَاگردہ اون خو کار مشغول بیدینہ.⁴⁴ یقین بدآرید کی اون خو ہمہ دارایی مسئول کونہ.⁴⁵ ولی اگر او خادم خو مَرہ فکر بوکونہ، ارباب دترہ کودہ دآرہ و شروع بوکونہ نوکراں کُلفتان اذیت و آزار کودان، و بوخورہ و وَاخورہ و شرابخاری بوکونہ،⁴⁶ ایروز وختی کی انتظار تترہ و خو ارباب رَافا نیستہ، اون ارباب وَاگردہ و اون جی میان دو پارہ کونہ و تاوآدہ جایی کی خائنان تاوود.⁴⁷ غلامی کی خو ارباب خاسیتہ ئ دانہ، ولی بازم او کارہ نوکونہ، سخت جزا دینہ،⁴⁸ اما اوئی کی خو ارباب خاسیتہ ئ تائہ و تانستہ بو ایٹہ خلاقی انجام دِہہ کی تنبیہ بوستان سزاوارہ، کمتر جزا دینہ. ہر کتہ ویشتر فاڈہ بیہ، ویشترم مطالبہ یہ و ہر کتہ ویشتر مسئولیت قادی، ویشترم وَاستی جوابگو بیہ.»⁴⁹ «من بامو دارم کی زمین رو قیامت آتش روشن کونم، کی کاشکی تا ہستہ روشنہ بوستہ ہو.⁵⁰ ولی پیشتر جی اون وَاستی تعمیدی بیگیرم و جی امتحان سختی بوگذرم، و چقد در رنجم تا کی تومام یہ.⁵¹ آیا گومان کونید کی می آمون زمین رو صلح آورہ؟ نہ، بلکی می وُسی مردم ہمدیگر آمرہ اختلاف پیدا کوند.⁵² جی آن پس، پنج نفر کی ایٹہ خانہ شین بوبود، اوشان میان تفرقہ دیکفہ، سہ نفر علیہ دو نفر و دو نفر علیہ سہ نفر یدہ،⁵³ پٹر علیہ پسر و پسر علیہ پٹر، مار علیہ دختر و دختر علیہ مار، مردمار علیہ خو عروس و عروس علیہ خو مردمار.»⁵⁴ بازن عیسی جمعیت بوگوفت: «وختی آسمان قانیرید و دینید جی مغرب سیاہ آبری آمون دِہہ، توند گوئیدی؛ باران خائہ بوآرہ، و بارانم وَارہ.⁵⁵ وختی ہم دینیدی کناروا وزن دِہہ، گوئیدی؛ هوا گرمیئہ، و هوطو یہ.⁵⁶ ای مُتقلبان، شومان کی تانید زمین و آسمان قانیرید و آب و هوای وضع پیش بینی بوکونید، چوطو آ دورہ زمانہ معنی ئ یَتانید پیش بینی بوکونید؟⁵⁷ چرہ یخائید حقیقت قبول بوکونید؟⁵⁸ وختی کسی تی جہ

شاکیه و با هم شوئون درید قاضی ورجه، سعی بوکون راه میان اون مژه صلح بوکونی، نوکونه کی تره بوبوره قاضی ورجه و قاضی تره فاده مأمور دس، و اونم تره تأوده زندان.⁵⁹ تره بوگویم کی اگر دکی زندان، تا آخرین دینار وآنگردانی، هیچ موقع آزاده نیبی.»

¹ هو موقع چن نفر، عیسی ره خبر تآورد کی پیلایس ایته جرگه جی جلیلیان کی بوشو بود اورشلیم، و خدا خانه میان قربانی تقدیم کودان دوبوده، بوکوشته دآره. ² عیسی اوشان جواب بده: «خیال کونید چون آ جلیلیان سر آجور بلا بامو، جی مابقی جلیلیان گوناهاکارت بڈ؟ شومره گویم کی آطو نیه، اگر توبه نوکونید شومانم همه ته هلاک بید. ⁴ گومان کونید کی اون هیژده نفری کی سلوام بُرج، اوشان سر فؤوست و یمردد، اورشلیم دیگر مردمان جه گوناهاکارت بڈ؟ ⁵ آن بدآنید کی آجور نیه، و اگر توبه نوکونید، همه ته ی شومان اوشان مآتستان هلاک بید. ⁶ باز عیسی آ میثال تآورد: «اینفر خو تاکستان دورون ایته انجیر دار بکاشت، وختی بامو کی انجیر بیچینه، چیزی دار رو پیدا نوکود. ⁷ پس خو باغبان بوگوفت؛ سه ساله ایم کی آ دار میوه ئ بیچیم، ولی چیزی پیدا نوکونم، هچین آمی جائ بیگفته دآره، اون و آوین. ⁸ اما باغبان جواب بده: ارباب، وَاهَال ایته سالم یقانه، اون دؤر کیم و کود زیم، ⁹ اگر سال دیگه میوه تآورد کی هچ، اگر تآورد، اونموقع اون و آوین. ¹⁰ و سبت روز ره عیسی ایته جی کنیسه یان دورون تعلیم دآئه. ¹¹ او جمع میان ایته زنا ایسه بو کی هیژده سال بو اون کمر غوز بوکوده بو و قَجَمَسِیَه بو و بوگوفت: «ای زن، تو آ مرض جه شفا پیدا کودی. ¹³ و خو دستان اون زنا کی رو پته، و او زنا ی هو لحظه راس یشته و خدای شکر بوکود. ¹⁴ اما کنیسه رئیس جی آن کی عیسی شنبه روز ره شفا بده بو توند بوسه و مردم بوگوفت: «در هفته شیش روز و آستی کار کودان، ایته جی او روران تآئید و شفا بیگیرید، نه شنبه ره کی روز سبت. ¹⁵ عیسی اون جواب بده: «ای رباکار، آیا هچ کودام جی شومان، شنبه روز ره خو خر گاو لافنده طویل جه و آنکونه تا آب دَن ره بوبوره بیرون؟ ¹⁶ پس آیا تآوستی آ زتای کی ابراهیم دختره و شیطان اون هیژده سال اسیر بوکوده بو سبت روز ره آزاده کودان؟ ¹⁷ وختی آن بوگوفت اون مخالفان همه ته شرمنده بوتستد، اما همه جمعیت اون معجزه یان و عجیب کاران و سی شادمان بود. ¹⁸ باز عیسی بوگوفت: «خدا ملکوت چیه مانه و اون شمیره چیه میثال یزنم؟ ¹⁹ ایته خردل دانه ئ مانه کی اینفر بیگفت خو باغ دورون یکاشت، بارن دانه ژشد بوکود و ایته پیله دار بوبوست، جوری کی آسمان پرنده یان بامود و اون شاخه یان میان لانه چاکود. ²⁰ باز بوگوفت: «خدا ملکوت ره جی میثالی تآورم؟ ²¹ خمیر مایه ای مانه کی زنی اوسد و سه ته کیسه آرد آمره مخلوط بوکود تا همه خمیر ور بامو. ²² و عیسی شهران دهاتان گردسته و مردم تعلیم دئه و هوطو شوئه اورشلیم طرف. ²³ ایبار اینفر اون بوگوفت: «ای آقا، آیا کسای کی نجات پیدا کوند کهد؟ عیسی جواب بده: ²⁴ سخت تقلا بوکونید تا تنگی در بودورون بیشید، چون شمیره گوشتان یرم، خلیتان خآید بوشود بودورون، ولی یقآید. ²⁵ وختی صابخانه ویریزه و در دوده، شومان بیرون ایسید و در زید و گوئید: ای ارباب، در واکون، اما اون جواب دئه: شومره شناسم، تانم جی کآته باموئید. ²⁶ شومان گوئیدی: آمان تی مَره بوخوردیم و وَاخوردیم، و تو آمی کوچه یان دورون تعلیم دآیی، چوطو آمره شناسی؟ ²⁷ اما جواب ایشآوید؛ شمیره شناسم، تانم جی کآته باموئید، جی آج بیشید ای بدکاران. ²⁸ اونموقع وختی قاندرید بیدینید ابراهیم و اسحاق و یعقوب و مابقی پیغمبران خدا ملکوت دورون ایسد، اما شومان محروم بوتستید، جی غورصه، زار زید و شیمی دندنان به هم ساوید. ²⁹ مردم جی مشرق مغرب و شمال جنوب آید و خدا ملکوت شفره دؤر نیشیند. ³⁰ بله، ایسد آخربانی کی اول بُد، و اولیانی کی آخر بد. ³¹ هو روز دورون چن نفر جی فریسیان بامود و عیسی بوگوفت: «جی آیه بوشو ایته جای دیگر، چون هیرودیس خآیه تره بوکوشه» ³² اون جواب بده: «بیشید و اون روباۀ بوگوئید؛ ایمروز و فردا دیوان بیرون کونم و مردم شفا دهم و سومین روز ره می کاره تومام کونم. ³³ بله، ایمروز و فردا و پسفردا و آستی می کاره ایدامه بدم، چون ایمکان تهره کی پیغمبر اورشلیم بیرون جه بوکوشد. ³⁴ ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای پیغمبران قاتل، ای کی رسولانی کی تی ورجه اوسه بوتستده سنگسار بوکودی، چن بار بخاستم اون کُلوش کنی مآتستان، کی خو کیجیان خو بال و پر میان گیره، تی راکان تی دؤر جمع کونم، ولی نخآستی. ³⁵ هسته شیمی معبد، هطو ویران شمیره واگذازه، و شمیره گویم کی یمره نیدینید، تا روزی کی بوگوئید؛ مبارک بیه اون قدمی کی به نام خداوند آیه»

¹اڀار سبت روز ره عيسى ايتھ جي فريسيان خانه غذا خوردن ره مهمان بو، کسايي کي اوڻ ايتھه بود اوڻ پاسيد. ²اوڻ برابر مردی نيشته بو که عطش مريضی ٿي دأشته. ³عيسى فريسيان و غلماي واوريه: «آيا سبت روز ره شفا دئن جايز؟» ⁴اوشان گب نرد و ساکت ٿيئند، پس اون مرداي بيگفت و شفا بده و مرخص كود. ⁵بازن وَاگر دست و اوشان جه واوريه: «كاي ته جي شومان اگر اون گاو يا خر شنبه روز ره ڊكفه چاه دورون، فوري نيشه اوڻ بيرون باوره؟» ⁶اما اوشان جوابي تاشيد کي ڀڊد. ⁷وختي قاندرست کي مهمانان چوطو مجلس سرچاڪش نيشيند، اوشان ره مثالي بزه و بوگوفت: ⁸«وختي کسي تره عروسي دعوت كونه، مجلس بوڄر نينيش، چره کي شايد صاحب مجلس کسي تي جه پيله تر هم دعوت بوكوده په، ⁹اونموقع صاحب مجلس آيه و تره گوپه؛ وريز و تي جائ آ شخص قادن، و تو ناچار بي خجالت آمره وريزي و بيشي مجلس بيچير بينيشي. ¹⁰بلکي هر وخت بوشوي مهماني، بوشو مجلس بيچير بينيش، تا وختي صاحب مجلس بامو، تره بوگوپه؛ عزيز جان، چره اوڻ نيشته اي؟ بيا بوڄر تر بينيش، اوموقع تو ديگر مهمانان ورجه سربلند بي. ¹¹چون هر کي پخايه خوره بوڄر ووكوشه، دليل په، و هر کي خوره فروتن بوكونه، سربلند په. ¹²بازن عيسى اون صاحب خانه ٿي بوگوفت: «وختي کي شام و ناهار خيرات كودان داري، تي برآزان و تي رفقان و يا تي خويشان و دارامند همساده يان دعوت نوكون، چره کي اوشانم تره دعوت كوند، و آطو تي عوض گيري. ¹³پس وختي خيرات كودان دري، فقيران و معلولان و لنگان و كوران دعوت بوكون. ¹⁴و آجور تو خوشبخت بيهي، چره کي اوشان تيرد کي تره عوض ڀڊد، و عادلان قيامت روز ره، خداوند تي عوض تره ڀهه. ¹⁵ايتھ جي مهمانان آ گبان کي بيشتاوست بوگوفت: «خوش به حال اون کسي کي، خدا ملڪوت جه غذا بوخوره» ¹⁶عيسى اوڻ بوگوفت: «اينفر ايتھ پيله مهماني بيگفت و خيليان دعوت بوكود. ¹⁷وختي شام خوردان موقع قاريه، خو خادم اوسه كود کي بيشه و کسايي کي دعوت بوكوده بوڻ بوگوپه، بائيد کي شام حاضره. ¹⁸اما اوشان هر كودام ايتھ چي بوگوفت، ايتھ بوگوفت: زميني پهه دارم کي واستي بوشوم اوڻ بيديم، تمنا دارم مڙه معاف بوكون. ¹⁹اوي ته بوگوفت: ده ته گاو پهه دارم، واستي بوشوم اوشان امتحان بوكونم، خواهشي دارم مڙه معذور بداري. ²⁰سومي بوگوفت: من تازه زن بوبورده دارم، هڻه وسي ٿيئانم بايم. ²¹پس اون خادم وَاگر دست خو ارباب ورجه و بوگوفت کي چي بيشتاوسته دأره. اوموقع صابخانه عصباني بوبوست و خو خادم دستور بده و بوگوفت: توند بوشو شهر كوچه بازار دورون، و فقيران معلولان و كوران لنگان باور آيه. ²²خادم بوشو، بازن بامو و بوگوفت: ارباب، اونچي کي بوگوفتي ٿي انجام بدم، ولي بازم جا تهه. ²³پس اون ارباب بوگوفت: بوشو جاده يان و راه هان ميان و راه دوازان اصرار آمره اوشان باور آيه مي مهماني، تا مي خانه پُر په. ²⁴شمزهره گوفتان ڀرم کي هچكودام جي دعوت بوئسيه يان مي شام نوخورد. ²⁵مردم زيادي عيسى همراهي كودد و اون آمره شوئون دوبود، اون وَاگردست اوشان قاندرست و بوگوفت: ²⁶«هر کي خايه مڙه پيروي بوكونه، واستي مڙه خو پئر ماڙ زن رائي برار خاور جه، حتى خو جان جه ويشتد دوس بدأره. ²⁷و هر کي خو صليب اونستايه و مي دونبال تايه، ٿيئانه مي شاگرد بيهه. ²⁸چون كاي ته جي شومان ايسيه کي بخايه برجي چاكونه و اول نينيشينه و حسابا کيتاب نوكونه کي چقد خرج دأره، کي اصلاً تايه اوڻ چاكونه يا نه؟ ²⁹چره کي اگر او برج پي فوكونه و بازن ٿيئانه اوڻ تكميل بوكونه، هر کي بيدينه، اوڻ مسخره كونه و گوپه؛ ³⁰آ شخص بامو ايتھ ساختمان چاكونه ولي ٿيئانست اوڻ تومام كونه. ³¹و يا ك پادشاه کي بيشه ايتھ پادشاه ديگر آمره جنگ بوكونه، ولي اول نينيشينه و خو مڙه فكر نوكونه کي اصلاً ده هزار سرباز آمره قدرت دأره، پادشاهي جولو مقاومت بوكونه کي بيست هزار سرباز آمره آمون ڀره اوڻ جنگ؟ ³²و اگر ٿيئانه اوڻ پيش تاب باوره، هنوز کي دشمن لشكر دوره، قاصدي اوسه كونه کي صلح كودان شرايط واورسه. ³³پس هطو هر كودام جي شومان کي خايه مي شاگرد بيهه واستي بينيشينه و حسابا بوكونه کي تانه مي وسي خو مال و منال جه دس ڀكشه يا نه؟ ³⁴نمك خرمه چيه، ولي اگر خو خاصيت جي دس ڀڊه، ڍ چره ڀڊرد خوره؟ ³⁵نه زمين ره به كار آيه و نه شه اوڻ آمره كود چاكونان، بلکي اوڻ فيشانند. اگر خائيد بفهميد چي گوفتان ڀرم، خب گوش بوكونيد.»

¹ باجگیران و گوناهاکاران آمونه عیسی ورجه، تا اون گتآن بیشتاود. ² اما فریسیان و شریعتِ معلمان، اون جه ایراد گيفتد و گوفتد: «آ شخص گوناهاکاران قبول کونه و اوشان مَره همسفره یه» ³ عیسی اوشان ره آمثالِ تاورد و بوگوفت: ⁴ «کای ته جی شومان اگر صد ته گوسفند بدآره، و ایته گومه یه، اون تود و نه ته ئ ول نوکونه تا بیسه اون ایته دونبال بگرده؟ ⁵ بازن وختی خو گومه بوسته گوسفند پیدا کود، شادمانی مَره، اون خو دوش رو نهه ⁶ و آیه خانه، و خو رفقان و خو همساده یان دِخاَیه و گوِه؛ می مَره شادی بوکونید، چره کی می گومه بوسته گوسفند پیدا کودم. ⁷ شومره گویم، هِنه مَانَسْتان، ایته گوناهاکاری کی توبه کونه ره، پيله جشن و شادمانی آسمان میان به پا یه، تا اون تود و نه عادلی و سی کی توبه احتیاج تَرِد. ⁸ و پا کا رِن کی ده سکه بدآره و موقعی کی ایته سکه گوْمه یه، چراغی روشن نوکونه و خانه ئ جارو نزنه و خوب نگرده تا اون پیدا کونه؟ ⁹ و وختی خو سکه ئ پیدا کود، خو همساده یان و دوستان جمع کونه و گوِه؛ می مَره شادی بوکونید، چون می گوْمه بوسته سکه ته پیدا کوده دَآرم. ¹⁰ شومره گویم، خدا فرشته یان هجور شادی کوند، وختی ایته گوناهاکار توبه کونه. ¹¹ بازن ایدامه بده و بوگوفت: «ایته مردای دو ته پسر دَآشْتِه. ¹² ایروز کوچی پسر خو پتر بوگوفت: آقا جان، می سهم اِرْت هَسَه مَره قادن. اوشان پتر هم خو دارایی ئ خوراکان میان قسمت بوکود. ¹³ ایته مدت کی بوگودشت، کوچی پسر خو دارایی ئ اوستد و بوشو ایته دیار دور، و همه خو دارایی ئ عیاشی و خوشگذرانی میان جی دس بده. ¹⁴ وختی هر چی دَآشته ئ خرج بوکود، او سرزمین دورون قحطی سختی بامو و اون پسر خیلی فقیر بوبوست. ¹⁵ هِنه و سی بوشو ایته جی اوی مردمان ره کار بوکونه، اون شخصم اون پته مزرعه میان کی خوکبانی بوکونه. ¹⁶ پسر ناجه دَآشته خو شکم خوکان خوراک مَره سیتر کونه، ولی هیچکی اون چیزی فاندأته. ¹⁷ آخر سر به خودش بامو و بوگوفت: می پتر کارگران ایضافه خوراک هم دَآرد، ولی من آئ ویشتایی جه مردن دِرم. ¹⁸ و بریزم و می پتر ورجه شُم و اون گویم؛ من در حق تو و خدا گوناها بوکودم، ¹⁹ و دِ لیاقت تترم کی مَره تی پسر بدانی، تمنا کونم مَره به تی نوکری قبول بوکونی. ²⁰ پس و بریشت و راه دِکفت بیسه خو پتر خانه. اما هنوز خانه ئ قانریسه بو کی اون پتر اون بیده و اون دِل اون ره بوسوخت و بودووست، و اون کِشَه گِفت و مَآچی بده. ²¹ پسر بوگوفت: پتر، من در حق تو و خدا گوناها بوکودم، و دِ لیاقت تترم کی تی پسر دِخاده بوبوم. ²² اما پتر خو خادمان بوگوفت: نوذ کونید بیسید بهترین رخت تاوَرِد و اون دوکونید، ایته انگوشتَرَم اون انگوشت دورون تاوَدید و اون پاپوش هم دوکونید. ²³ ایته چاقِ گوساله هم سر و آوینید تا جشن بیگیریم و بوخوریم. ²⁴ چره کی می آ پسر پمرده بو زنده بوسته دَآره، گوْمه بوسته بو پیدا بوسته دَآره. و جشن بیگفتد و خوشحالی بوکود. ²⁵ تا اونموقع پله پسر مزرعه میان ایسه بو، وختی خانه نزدیکی قانریسه، آواز خاِیْن و وِشتن صدای بیشتاوست، ²⁶ ایته جی خادمان دِخاد و وَاوَریسه؛ چی خیره؟ ²⁷ خادم جواب بده؛ تی برآر بامو دَآره و تی پتر هم ایته چاقِ گوساله سر وَاوه دَآره، چون خو پسر دوباره سلامت بیافته دَآره. ²⁸ پله پسر آن کی بیشتاوست، آشفته بوست و خانه ئ بودورون نوشو. بازن اون پتر بیرون بامو و اون تمنا بوکود. ²⁹ ولی اون خو پتر جواب بده؛ هَسَه سالای ساله کی ایته غلام مَانَسْتان تیره کار کودان دِرم، و حتی ایبارم تی دستور جه نافرمانی نوکودم، اما تا هَسَه ایته بزغاله هم مَره فاندایی کی می رفقان مَره مهمانی بیگیریم و خوش بوبوم. ³⁰ ولی تی آ پسر کی وَاگردسته، پسری کی تی دارایی ئ فاحشه یان مَره به باد بده دَآره، اون ره چاقِ گوساله سر وَاوینی. ³¹ اون پتر جواب بده؛ پسر جان تو همیشه می آمره یی، و هر چی کی دَآرم تی شینه، ³² ولی هَسَه وَاستی جشن بیگیریم و وِشتن بوکونیم، چره کی تی آ برآر، پمرده بو زنده بوسته دَآره، گوْمه بوسته بو، پیدا بوسته دَآره.»

¹ عیسیٰ خو شاگردانِ بوگوفت: «ایته آدمِ ثروتمند، مَباشری دأشته کی اون حساب کیتابِ رسیدگی کوده، اون خبر بدأد کی تی مَباشِر تره خیانت کوڈانِ ږره، ² اونم اونِ ځآد و واورسیه؛ آ چی گیایی ایسبه کی دربارہ تو ایشتاوم؟ هر چی زودتر تی حساب کیتابِ پس بدن، چونکی د می مباشر نیئی. ³ مباشر خو مَره فکر بوکود؛ چی بوکونم؟ ارباب ځایه مَره جی کار برکنار کونه، زمین کډن قوټ کی تَرم، مَرَم عار آیه کی گدایی بوکونم. ⁴ بدآنستم چی بوکونم کی تا وختی مباشری جه برکنار بوستم، کسایی یسید کی مَره خوشآن خانه میان، راه ږد. ⁵ پس خو اربابِ بدهکارانِ ایته بځاست. جی اولی واورسیه، می اربابِ چقد بدهکاری؟ ⁶ جواب بده؛ صد حلب روغن زیتون. مباشر بوگوفت؛ بیگیر آن تی حساب کی امضاء بوکوده داری، آن پاره کون و ایته ورگه دیگر میان بینویس، پنجاه حلب روغن. ⁷ بعدی بوگوفت؛ تی جه چقد طلب دأره؟ جواب بده؛ صد خروار گندم. بوگوفت؛ دوروسته، اتم تی حساب، بیگیر پاره کون و ایته ورگه دیگر میان بینویس، هشتاد خروار. ⁸ او ثروتمندِ مردای، خو مباشرِ خیانتکار، اون زرنگی وسی آفرین بوگوفت، مردمی کی بی ایماند، خوشآن کاران و رابطه یان میان، ایماندارانِ جه زرنک ترد. ⁹ شومره گویم کی آ دنیای فاسیده مال، دوست پیدا کوڈانِ ره خرج بوکونید، کی وختی شیمی مال جی میان شیه، شمیره خانه های آبدی آخرتِ دورون بدأرید. ¹⁰ اونی کی کوچی کارانِ دورون دورستکاره، پيله کارانِ دورون هم امین و دوروستکار یه، و اونی کی کوچی کارانِ دورون امین نییه، پيله کارانِ دورون هم خیانت کونه. ¹¹ پس اگر آ فاسیده دنیا مال، دوروست خرج نوکونید، کیه کی مالِ حقیقی آسمانِ شومره بیسپاره؟ ¹² اگر دیگری مالِ خیانت بوکونید، کیه کی شیمی مالِ خودتانِ قاده؟ ¹³ هیچ غلامی نتأیه دو ته اربابِ خدمت بوکونه، چره کی، یا ایته جه نفرت دأره و دیگری محبت کونه، یا ایته ځ دیل ږوده و دیگری حوصله ځ تیره، شومان هم نتأید هم خدا بنده ببید و هم پول بنده. ¹⁴ فرسیان وختی عیسیٰ آ گتآن بيشتاوستد، اون مسخره بوکود، چره کی پولدوست بُد. ¹⁵ عیسیٰ هم اوشآن بوگوفت: «شومان هو کسایی ایسید کی شمیره مردم ورجه عادل نیشان دهبید، اما خدا شیمی دیل جه آگاهه، شیمی مردم نمایی باعث یه، مردم شمیره احترام ږد، اما بدأنید اونچی کی انسان نظر جه احترام دأره، خدا نظر جه بی ارزشیه. ¹⁶ بیشتر جی یحیی موعظه یان، تورات و پیغمبرانِ نیوېشته یان شیمی راهنما بود، اما هسه کی یحیی خدا ملکوت آمون مژده ږده دأره، مردم تولا کوند زور آمره خوشآن ره راه واکوند. ¹⁷ ولی با آن حال، زمین و آسمان جی میان بيشه راحتره، تا آن کی ایته نقطه جی تورات یکفه. ¹⁸ هر کی خو زن طلاق ږه و ایته زن دیگر بیگیره، زنا بوکوده دأره، و هر کی هم کی طلاق بیگفته زن بوبوره، زنا بوکوده دأره. ¹⁹ «شخصی پولدار ایتسه بو کی همیشه رختایی ارغوانی جی کتان دوکوده، و هر روز خوره خوشگذرانی و عیش و نوش کوده. ²⁰ و ایته گدا کی «ایلعازر» نام دأشته و همه اون بدن رخمی بوئ، هر روز آورد، و اون خانه در ورجه نیشانیئد. ²¹ ایلعازر ناهه دأشته کی اون زیاد باورده غذا مَره خو شکم بیتر کونه، حتی سگاتم آموده و اون زخمان و آلیشید. ²² آخر سر اون گدا یمرد و فرشته یان اون بوبورد ابراهیم ورجه، جایی کی عادلانِ بورد، و اون ارباب ته هم یمرد و اون هم دفن بوکود. ²³ وختی اون ارباب مُرده یان عالم میان خو جوم واکود، خوره عذاب میان بیده، و جی دور ابراهیم بیده کی ایلعازر اون ورجه ایسه بو. ²⁴ پس بلند فریاد بوکود؛ ای پتر جان ابراهیم، مَره رحم بوکون و ایلعازر اوسیه کون تا خو انگوشټ توک آپ دورون هیست کونه و می زبان ځنک کونه، چون آ آتش دورون عذاب کیشان ږرم. ²⁵ ابراهیم بوگوفت؛ ای زای جان، به خاطر باور کی تی ایام زندگی جه، هر څریمه چی تی نصیب بوتست، و هر چیز بد، ایلعازر قسمت، هسه اون آیه آسایش دورون ایسه و تو عذاب کیشان داری. ²⁶ بازن آمی میان و شیمی میان، ایته گود پرتگاه ته، کسایی کی یخاید جی اطراف باید تی ورجه نتأید، و کسایی هم کی اوطرف جه یخاید باید آمی ورجه نتأید. ²⁷ پس بوگوفت؛ ای پتر، تره التماس کونم ایلعازر اوسیه کونی می پتر خانه، ²⁸ چره کی من پنج ته ترار دارم، بيشه اوشآن هُشدار بده کی نوکونه اوشآنم به آ جاي عذاب آور باید. ²⁹ ابراهیم اون بوگوفت؛ موسی و پیغمبرانِ دأرد، اوشآن گتآن بيشتاود. ³⁰ اون بوگوفت؛ نه پتر جان ابراهیم، اگر کسی جی مُرده یان ویریزه بيشه اوشآن ورجه، حتما توبه کوند. ³¹ ابراهیم اون بوگوفت؛ اگر موسی و پیغمبرانِ گب گوش نوکود، اگر کسی جی مُرده یان هم ویریزه بيشه اوشآن ور، اون گب گوش نوکوند و راست راه هدایت نوبود.»

¹ عیسیٰ خو شاگردان بوگوفت: «گونه وسوسه همیشه وجود دأره، ولی وای به حال اون کسی کی باعث بییه دیگران گونه بوکوند. ² اون ره بهتر بو کی اون گردن سنگ آسیابی وارگاند و اون تأوآدد دریا میان، تا کی باعث بییه ایته جی خدا زاکان گونه بوکوند. اگر تی برآر در حق تو خطا بوکود، اون شماتت بوکون، ولی اگر توبه بوکود اون بیخش. ⁴ اگر روزی هفت بار تره بدی بوکود و هر بار بامو تی ورجه و بوگوفت: توبه بوکودم، اون بیخش. ⁵ رسولان خداوند بوگوفت: «آمی ایمان زیاد کون» ⁶ خداوند بوگوفت: «اگر ایته خردل دانه قدر، ایمان بدآشیه بید، آ توت داز گوفتید، جی جا یکده بوبون و دریا میان بینشاسته بوبون، و دئید کی شیمی جه ایطاعت کوده. ⁷ کیه جی شوقان کی اون خادم، جی زمین شخم زن یا گوسفندان چوپانی کودان جی صحرا و آگریه و خو خادم بوگوبه؛ بیتا بینشین و غذا بوخور؟ آیا نوگوبه؛ می شام چاکون و مریه باور تا بوخورم باز تو تی غذای بوخور؟ آیا خو خادم منته کیشیه تا اون خاسیه ئی په جا باوره؟ گومان نوکونم. ¹⁰ پس شوقانم هر چی کی حکم بوبوسته ئی انجام دئید بوگوئید خادمان بی میتیم، و فقط آمی وظیفه ئی انجام بدائیم. ¹¹ عیسیٰ خو سفر دورون به اورشلیم طرف، جی سامره و جلیل مرز دوارستان دبو. ¹² وختی خاسیه ایته روستای داخل په، ده ته جودامی تامود اون پیشواز، و دور یئشد، ¹³ و صدای بلند مریه فریاد بوکود: «ای خداوند عیسی، آمره رحم بوکون. ¹⁴ عیسی اوشان قاندرست، بوگوفت: «بیشید شومره کاهن نیشان بدید» اوشان راه دیکتید و راه میان جودام جه پاک بوستد. ¹⁵ ایته جی اوشان وختی بیده شفا پیدا کوده، هطو کی صدای بلند مریه خدای شکر کوده و آگردست ¹⁶ و خوره تاوآده عیسی پا ورجه و اون جه تشکر بوکود. اون جودامی ته سامری بو. ¹⁷ عیسی بفرماست: «مگه ده نفر شفا پیدا نوکودد؟ پس او ته نفر کای ایستد؟ ¹⁸ آیا جز آ غریبه ته، د کسی و آنگردست کی خدای شکر بوکونه؟» ¹⁹ باز اون بوگوفت: «وبریز بوشو کی تی ایمان تره شفا بده دأره» ²⁰ وختی فریسیان اون جه واورید؛ خدا ملکوت کی آیه؟ اوشان جواب بده: «خدا ملکوت جوری تأیه کی یئانید قاندرید، ²¹ و هیچکی نوگوبه؛ کی آئ ته یا فلان جا ته. چره کی خدا ملکوت شیمی میان ته. ²² بازن خو شاگردان بوگوفت: «زمانی قاریسه کی ناهه دأرید ایته روز، جی انسان پسر ایام بیدینید، اما یئانید دین. ²³ و مردم شومره گوید؛ اون آئ ایسه یا اوئ ایسه، اوشان دونبال سر نیشید. ²⁴ می و آگردستان برق دم مانستایه کی ایته لحظه دورون همه آسمان جی اطراف تا اطراف روشن کونه. ²⁵ اما پیشتر جی اون لازمه کی رنج و عذاب زیادی یکشم و آ قوم مریه محکوم بوکوند. ²⁶ می و آگردستان موقع، مردم نوح ایام مانستان خدای ملتفت نیئد. ²⁷ اونموقع هم مردم خوردد و واوردد و زن گیفتد و مرد بوسید، تا روزی کی نوح بوشو کشتی دورون، بازن سیل بامو و همه هلاک کود. ²⁸ لوط ایام هم هجور بو، مردم خوردن شربخواری و هین و فروختن و کیشاورزی و ساختمان چاکودن مشغول بود. ²⁹ اما او ضیحی کی لوط شدوم جه بوشو، آتش و گوگرد یوارست و همه هلاک کود. ³⁰ روزی هم کی انسان پسر ظهور کونه هطوبه. ³¹ او روز دورون کسی اگر پوشت بام جر یئسبه، بیجیر تأیه تا خو خانه اثاث اوستانه، و کسی هم کی صحرا یئسبه، و آنگرده خو خانه. ³² لوط زن به خاطر باورید، ³³ هر کی یخایه خو جان نجات بده، اون جی دس ديه و هر کی خو جان جه بوگذره، اون نجات ديه. ³⁴ شومره گویم؛ او شب دورون، دو نفر کی ایته لاحاف جیر خوفتید، اینفر بورده به آسمان و اینفر وا ديه، ³⁵ و دو ته زناي جه کی ایته جا گندم ساویده، اینفر اوسته ده په شیه آسمان و اینفر دیگه به جا مانه، ³⁶ و دو ته مردای جه کی زمین سر کار کوند، اینفر اوساده په و اوئ ته به جا مانه. ³⁷ اون جه واورید: «خداوند، کای بورده؟» جواب بده: «هر جا کی لاشه یمانه، لاشخوران اوئ جمع بود.»

¹ عیسیٰ خو شاگردان ره میثالی بَره تا نیشان یدِه کی وَاستی همیشه دوعا بوکوند، و تا جواب نیگیفید نوآستی دس یکشید. ² اون بوگوفت: «ایته شهر میان قاضی ایی ایسه بو کی نه خدا جه ترسبه نه نه خلق خدا جه. ³ و هو شهر دورون بیوه زنایی ایسه بو کی همش آموبه اون ورجه و گوفته: می حق می دوشمن جه قَگیر. ⁴ قاضی ایته مدت اون محل یته، ولی آخر سر خو مَره بوگوفت؛ هر چن خدا جه ترسی تترم و خلق خدا هم آدم حساب نوکونم، ولی آ زنای مَره خسته کوده دَاره، اون داد قَاسم، نوکونه هطو یکسره بایه و مَره به زحمت تاوده.» ⁵ و عیسیٰ ایدامه بده: «بیشتاوستید آ قاضی چی بوگوفت؟ ⁷ اگر آجور بی انصاف قاضی، راضی بیبه کی مردم داد قَاسیه، آیا خدا خو مردم داد فأنرسیه؟ مردمی کی شبانه روز اون درگاه دوعا کوند، آیا آ کاره هطو عقب تاوده؟ ⁸ یقین بدآرید کی خیلی زود اوشان داد قَاسیه. ولی وختی انسان پسر وَاگرده، آیا کسی ئ پیدا کونه کی ایمان بدآره و دوعا بوکونه؟ ⁹ اونموقع بعضیان ره کی خوشان پاک و دوروستکار، و دیگران پست و کم ارزش دأنسید آ میثال تاورد ¹⁰: «دو نفر، ایته باجگیر و ایته فریسی بوشد معبد کی عبادت بوکوند. ¹¹ فریسی یسته و خو مَره اطو دوعا بوکود؛ خدایا تره شکر کونم کی آ باجگیر مأنستأن نییم، و دیگر مردم مأنستأن، دوزدی و ظلم و زناکاری نوکونم، ¹² هر هفته دو مرتبه روزه گیرم، و ده به یک هر چی کی بدس آورم، در تی راه قَادم. ¹³ اما اون باجگیر دور یسته و دوعا کودان موقع، جی خجالت خو سر راست نوکود، و موشیت مَره خو سینه ئ فوکوفت و غورصه آمره بوگوفت؛ خدایا، من گوناهاکار رحم بوکون. ¹⁴ شومره گویم کی آ مرد بخشیده بوتست و بوشو به خانه، نه اون فریسی ته. چون هر کی خوره پیله یدانه، خار یه، و هر کی خوره فروتن بوکونه، سر بلند یه.» ¹⁵ مردم خوشان کوچی راکان آوردد عیسیٰ ورجه تا اوشان رو دس ینه و برکت یده، وختی اون شاگردان فأندرسید و آ کار بید، مردم شماتت بوکود. ¹⁶ اما عیسیٰ راکان خو ورجه دَخاد و شاگردان بوگوفت: «وَالید کوچی راکان می ورجه باید، اوشان پیش نیگیرید، چون خدا ملکوت کسانی شینه کی اَشان مأنستأن صاف دیل دَارد. ¹⁷ به راستی شومره گوفتان یرم، هر کی خدا ملکوت ایته طفل مأنستأن باور نوکونه، هیچ موقع اون راه پیدا نوکونه.» ¹⁸ ایبار ایته جی قوم یهود شیخان عیسیٰ جه وَاورسیه: «ای خرمه اُستاد، چی بوکونم تا حیات ابدی وارث بوبوم؟» ¹⁹ عیسیٰ اون بوگوفت: «چره مَره خوب دَخانی؟ جُر خدا هیچکس خوب نیبه و فقط اون لایق خوب گوفتانه. ²⁰ هسته تی جواب، احکام کی خودت دانی، زنا نوکون، قتل نوکون، دوزدی نوکون، شهادت دروغی ندن، تی پتر و مار احترام بوکون» ²¹ بوگوفت: «همه اَشان جی کوچیکی انجام یده دَرم.» ²² عیسیٰ آن کی بیشتاوست بوگوفت: «هنوز ایته چی کم داری، هر چی کی داری ته بوفروش و اون پول فقیران میان قسمت بوکون کی آسمان میان گنجی بداری، بازن بیا مَره پیروی بوکون.» ²³ اون مرد وختی آ گت بیشتاوست ناراحت بوست، چره کی خیلی دارا بو. ²⁴ عیسیٰ کی اون ناراحتی ئ بیده بوگوفت: «چقد سخته کی ثروتمندان خدا ملکوت بودورون بوشود، ²⁵ ایته شتر، راحت سوزن سوراخ جه رد یه، تا ایته ثروتمند بَخایه خدا ملکوت بودورون بیسه.» ²⁶ کسای کی آ گبان بیشتاوستد بوگوفت: «اگر اطویه، پس کی تاینه نجات پیدا کونه؟» ²⁷ جواب بده: «خدا تاینه کارایی انجام یده، کی انسان ره محاله.» ²⁸ پطرس بوگوفت: «آمان کی آمی خانه زندگی ئ ول کودیم تا تره پیروی بوکونیم.» ²⁹ عیسیٰ اوشان بوگوفت: «به راستی شمره گوفتان یرم، هر کی خو خانه زندگی و خو زَرای و خو پتر مار و خو برآران، خدا ملکوت وُسی ول کونه، ³⁰ اون چن برابر عوض، 6 دنیا میان گیره، و او دنیا میان هم، حیات ابدی به دس آوره.» ³¹ بازن او دوازده نفر ایته کنار قَاکشیه و اوشان بوگوفت: «هسته شوئون دریم اورشلیم، اوچ اونچی کی پیغمبران درباره انسان پسر بینویشته دَارد انجام گیره. ³² در اوچ انسان پسر، غیر یهودیان ایسپارد، و اون بیخرمتی و مسخره کوند، و اون رو چاف فوکوند، ³³ و اون شلاق زنده و کوشد. ولی سومین روز ره ویریزه.» ³⁴ اما شاگردان آ گبان جه چیزی تفهمستد. آ گبان معنی، اوشان جه جیگا بده بوتست، و اونچی کی گوفته ئ درک نوکود. ³⁵ وختی اریحا نزدیکی قَاسید، ایته کور، راه سر نیسته بو و گدای کوده، ³⁶ وختی اون جمعیت صدای بیشتاوست، وَاورسیه: «چی بوتسیه؟» ³⁷ اون بوگوفت: «عیسای ناصری آره شوئون یره» ³⁸ اونم فریاد بوکود و بوگوفت: «ای عیسیٰ، ای داوود پسر، مَره رحم بوکون» ³⁹ و مردمی کی جمعیت پیشاپیش شوئون دوبود، اون شماتت کودد و گوفتد: ساکت یئس، ولی اون هر بار خو صدای بوخترتر بورده و گوفته: «ای داوود پسر، مَره رحم بوکون» ⁴⁰ اونموقع عیسیٰ یسته و یفرماست اون مردان اون ورجه تاورد، وختی نزدیک بامو اون جه وَاورسیه: ⁴¹ «چی خایی تره بوکونم؟» بوگوفت: «خایم بیدینم، ای خداوند» ⁴² عیسیٰ اون بوگوفت: «بیدین، تی ایمان تره شفا بده دَاره» ⁴³ اون کور هو لحظه بیده و شفا پیدا کود، و هطو کی خدای شکر کوده عیسیٰ دونبال سر بوشو. مردم کی آن بید، همه ته خدای ستایش بوکودد.

¹ عیسی بوشو آریحا، و شهر جه دوارستان دبو. ² در اوئ باجگیران رئیس، کی «زگی» نام داشته و خیلی هم پولدار بو، ³ خاسیه بیدینه کی عیسی کیسه، ولی چون کوچدانه قد بو، و جمعیت هم هوجوم باورده بو، نتأسته بیدینه. ⁴ پس بودووست ایچه پیشتر، و ایته چنار داز بوخو بوشو تا بتایه اون بیدینه. وختی عیسی اوئ قاریسه، ⁵ بوخو قاندرست و اون بوگوفت: «ای زگی، توند بون بیا بیجیر، چره کی وستی امروز تی خانه یتیم.» ⁶ زگی توند بیجیر بامو، و خوشحالی آمره عیسی ئ بوورد خو خانه. ⁷ وختی مردم آن بید، گله کود کی: «اون بوشو دآره ایته گوناهاکار خانه مهمانی» ⁸ اما زگی خو جا سر وپریش و خداوند بوگوفت: «ای خداوند، هسته نیصفه می مال و منال قادم فقیران، و اگر به ناحق کسی جه، چیزی قأگفته دآرم، چهار برابر اون پس دهم.» ⁹ عیسی بوگوفت: «ایمروز نجات بامو دآره آ خانه، چون آ مرد هم ابراهیم پسر کی خو راه گومه کوده بو. ¹⁰ انسان پسر بامو دآره تا گومه بوسته یان پیدا کونه و نجات بده.» ¹¹ چون عیسی اورشلیم نزدیک بوسته بو، مردمی کی آ گبان بیشتاوسته بود ره میثالی بزه، چره کی اوشان گومان کود کی خدا ملکوت، وستی هو لحظه ظهور بوکونه. ¹² اون بوگوفت: «ایته جی روم ایالتان میان، اشراف زاده ای زندگی کوده. ایبار اون خاسیه ایته سفر دور دراز بیشه تا پایتخت کی امپراطور جه، او ایالت حکومت قأگیره و بازن وآورده خو محل. ¹³ پس ده نفر جی خو خادمان دآد، و هر کودام اوشان ده هزار میثقال طلا قاده و بوگوفت: آ سرمایه مژه کاسی بوکونید تا من واکردم. ¹⁴ ولی بعضی مردم، کی اون مژه دشمن بود، قاصد اوسه کودد امپراطور ورجه کی بوگوید آمان نخائیم اشراف زاده آمی حاکم بییه. ¹⁵ ولی او شخص، امپراطور حکم آمره پادشاه بوست و واکردست خو ایالت. و خو خادمان دآد تا بیدینه هر کی اون پول مژه چی بوکوده و ققد سود بدس باورده. ¹⁶ اولی بوگوفت: تی سرمایه، ده برابر بهره بوکوده. ¹⁷ پادشاه اون بوگوفت: آفرین، تو بوستی خرمه خادم، چون آ کوچی کار و کوچی مسئولیت جه امین بویی، ده شهر حکومت تره قادم. ¹⁸ و دیگری بامو و بوگوفت: ای آقا، سرمایه ای کی مژه فده ایی، پنج برابر بهره بوکوده. ¹⁹ اونم بوگوفت: تونم پنج شهر حاکم بوبون. ²⁰ و سومی بامو و بوگوفت: ای آقا تی ده هزار میثقال طلا هطو تهه، اون ایته پارچه دورون بیچستم و ایته خرمه جا جیگا بدم. ²¹ چون شیمی جه ترسیه مه، و دانستم کی سختگیرید، و اونچی جه کی اون ره زحمت نیکشه دآرید، سود رافا ایسید، و جی سرمایه ای کی یته دآرید، بهره خائید. ²² پادشاه اون شماتت بوکود و بوگوفت: ای خادم پست و شرور، تو خودت تی آ گبان مژه، تره محکوم بوکودی، تو کی دانستی من آقدر سختگیرم و جی اونچی کی زحمت نیکشه دآرم، بهره خایم، ²³ آفلکن می پول صرافان سودی قأدایی، تا وختی واکردم اون بهره ئ قأگیرم. ²⁴ پس کسای کی اوئ حاضر بود بوگوفت، پول اون جه قأگیرد و قادم اون خادمی ئ کی ویشتر جی همه بهره باورده بو. ²⁵ اون بوگوفت: ای آقا، او شخص کی ده هزار میثقال دآره. ²⁶ جواب بده: شومره گویم هر کی دآره، اون ویشتر قاده په، و هر کی تره، اونچی کی هم دآره، اون جه قأگفته په. ²⁷ و هسته بیشید می دوشمنان کی نخاستد من اوشان رو حکومت بوکونم باورید آیه و می چوم جولو گردن برنید. بعد آ گبان، عیسی همه ته ن پیش راه دکت تا بوشود اورشلیم. ²⁹ وختی قاریسید «بیت فاجی» و «بیت عنبا» نزدیکی، کی زیتون کوه جر تهه بو، خو دو ته جی شاگردان اوسه کود، ³⁰ و بوگوفت: «بیشید او روستایی کی شیمی پیش تهه، وختی بوشوید روستا دورون، ایته کره خر دیند کی دتسته دآرد و تا هسته کسی اون رو سوار نوبسته، اون واکونید و شیمی مژه باورید. ³¹ اگر کسی شیمی جه واورسه؛ چره اون بازه کونید؟ بوگوفت: خداوند اون لازم دآره.» ³² پس شاگردان بوشود و اونچی کی بوگوفته بوبسته بوئ پیدا کود. ³³ وختی کره خر بازه کودان دبوود، خر صاحبان اوشان بوگوفت: «چره آ کره خره بازه کودان درید؟» ³⁴ جواب بدآد: «خداوند اون لازم دآره.» ³⁵ بازن اون باورد عیسی ورجه و خوشان رخت اون رو تاوآد و عیسی ئ سوار کود. ³⁶ وختی عیسی به راه دکت، مردم اون احترام کودان وستی، خوشان رخت اون راه پیش، زمین رو واشاد. ³⁷ وختی زیتون کوه سراجیر قاریسید، همه اون شاگردان، معجزه یانی وستی کی اون جه بیده بود، جی شادمانی فریاد بوکود و صدای بلند مژه خدای شکر کود. ³⁸ و گوفت: «مبارک بییه پادشاهی کی آیه به نام خداوند، سلامتی در آسمان و جلال بر خدا.» ³⁹ اونموقع بعضی جی فریسیان کی جمعیت میان ایسه بود عیسی بوگوفت: «ای استاد، تی شاگردان شماتت بوکون، آ چی گبانی په کی زید» ⁴⁰ اون جواب بده: «مطمئن ببید، اگر آشان ساکت بود، آ سنگان به صدا آید.» ⁴¹ وختی اورشلیم نزدیک بوست و شهر جی دور بیده، اون وستی گریه بوکود، ⁴² و هطو کی آشک فوکوده بوگوفت: «کاش تو تشخیص یذابی کی چی تره صلح و سلامتی آورده، ولی افسوس کی تی چومان جه جیگا بده بوسته. ⁴³ روزی قاریسه کی تی دوشمنان، تره محاصره کوند و تی دؤر سنگر چاکوند، و تره جی هر طرف فیشار آورد. ⁴⁴ و تو و تی راکاته، تی دورون به خاک و خون کیشد و تی دورون، سنگی ئ سنگی رو باقی نید، چون فرصتی کی خدا تره قاده بوئ جی دس یذایی.» ⁴⁵ وختی عیسی بوشو معبد اورشلیم دورون، کسای ئ کی اوئ کاسی کودان دبووده بیرون تاوآده، ⁴⁶ و اوشان بوگوفت: «بیبویشته بوسته کی می خانه دوعا خانه په، ولی شومان اون دوزدان خانه چاکودید.» ⁴⁸⁴⁷ و هر روز معبد دورون تعلیم دآه. اما کاهنان اعظم و شریعت معلمان و قوم یهود شیخان، خاستد کی اون بوکوشد، ولی راهی پیدا نوکود کی آ کار بوکوند، چون همیشه مردم اون دؤر کود تا اون گبان بیشتاود.

¹اپروز عیسی معبدِ دورون مردمِ تعلیم و مُزده دَایه، کی ایته جرگه جی کاهنانِ اعظم و شریعتِ معلمان و قومِ یهودِ شیخان اون ورجه بامود و بوگوفتد: «آمَره بوگو چی حقِ آمَره آ کارانِ کونی؟ و کیه کی آ حقِ تره فَاَدَه دَاره؟»² اوشان جواب بده: «منم شیمی جه چیزی واورسم، مَره بوگوئید، آیا یحیی ته، خدا اوسه کوده بو کی مردمِ تعمید یده و اون تعمید جی آسمان بو؟ یا خو اختیارِ مَره آ کارانِ کوده؟»³ اوشان همدیگر مَره مشورت بوکودد و بوگوفتد: «اگر بوگوئیم جی آسمان بو و خدا اوسه کوده بو، گوئه؛ پس چره اون ایمان ناورید؟ اگر بوگوئیم؛ خدا طرفِ جه نوبو و خو اختیارِ مَره آ کارانِ کوده، مردمِ فوؤد آمی سر و آمَره سنگسار کوند، چره کی یقین دَارد یحیی، خدا پیغمبر بو.»⁴ پس جواب بداد: «آمان نانیم»⁵ عیسی هم اوشان جواب بده: «منم شوَمَره نوگویم کی به چی حقِ آ کارانِ کونم.»⁶ باز، آ میثالِ مردمِ ره بَره: «شخصی تاکستانی چاکود و اون چن ته باغبانِ ایجاره بده و خودش بوشو ایته سرزمین دور تا اوئ سامان بیگیره. انگور چینی موقع، ایته جی خو خادمانِ اوسه کود باغبانانِ ورجه، تا خو سهَمِ محصولِ جه قاگیره، اما باغبانانِ اون پایِ بَرَد و خالی دس اوسه کود.»⁷ پس صاحبِ باغ، اینفر دیگر اوسه کود، ولی اونم بَرَد و فحش ناسزا بوگوفتد و خالی دس اوسه کود.⁸ پس ایته خادمِ دیگر اوسه کود، سومی هم بَرَد و زخمی بوکودد و تاوُود بیرون.⁹ اونموقع صاحبِ باغ بوگوفت، چی بوکونم؟ پس می عزیزِ پسرِ اوسه کونم، شاید اون بیدیند، احترام بوکوند.¹⁰ اما باغبانان، صاحبِ باغ پسر کی بیدد، خوشان ره فکر بوکودد و بوگوفتد: آن صاحبِ باغ وارته، باید اون بوکوشیم، تا صاحبِ باغ مَرَدن پسی، آ باغ آمی شین بییه.¹¹ باز اون پسر جی باغ بیرون بوبورد و بوکوشتد. هَسَه شیمی نظر، صاحبِ باغ اوشان مَره چی کونه؟¹² اون آیه و باغبانانِ کوشه و تاکستانِ ایسپاره کس دیگر دس. وختی کاهنان آ گبانِ بیشتاوستد، اعتراض بوکودد و بوگوفتد: «باغبانان آ کاره نوکوند»¹³ ولی عیسی اوشان قاندرست و بوگوفت: «پس آ نبویشته معنی چیه کی گوئه؛ هو سنگی کی معماران بی ارزش بدآنستد و فیشتادد، هون ساختمانه اصلی سنگ بوئست؟¹⁴ و هر کی اون سنگ رو یکفه خورده یه، ولی او سنگ هر کی رو یکفه اون له کونه؟»¹⁵ وختی شریعتِ مُعلمان و کاهنانِ اعظم آ حکایتِ بیشتاوستد، خَاسِتد هو لحظه اون دستگیر بوکوند، اما مردمِ جه پترسید کی نوکونه شورش بییه، چره کی بفهمسته بود عیسی آ میثالِ درموردِ اوشان نقل بوکوده، و اون منظور جی باغبانانِ ظالم، اوشاند.¹⁶ پس عیسی ی پاستد و جاسوسانی اون ورجه اوسه کودد کی خوشان خُب نیشان دَایند، اوشان آن دونبال بود کی عیسی گبانِ جه ایته چی پیدا کوند، تا بتاند او گب بر ضدّ اون ایستفاده بوکوند و اون مقاماتِ رومِ تحویل یِد. ¹⁷ایبار هو جاسوسانِ عیسی جه واورسید: «ای استاد، آمان دَایم کی تو راس گوی و دوروست تعلیم دیه، و کسی جه رودرباسی تتری و راس راسی خدا راه نیشان دیه.»¹⁸ آیا مطابقِ موسی شریعت، آمَره جائزه کی امپراطور مالیات قَایم یا نه؟¹⁹ ولی عیسی بفهمسته بو کی اوشان حقه زَن دَرِد، بوگوفت: «چی وُسی مَره امتحان کونید؟²⁰ ایته سکه مَره نیشان بدید. کی نامِ قیافه اون رو ته؟» جواب بداد: «روم امپراطور»²¹ عیسی اوشان بوگوفت: «پس امپراطور سهَم امپراطور قَاید، و خدا سهَم خدایه.»²² اوشان جی عیسی جواب حیران یئسند و هیچی نوگوفتد و یَتَایستد مردمِ ورجه، اون خودش گبانِ مَره به دام تاوُود.²³ و بعضی جی صدوقیان کی قیامت منکر، پیش بامود و اون جه واورسید: «ای استاد، موسی آمَره بینویشت؛ کی اگر مردی راک نداشته یه و بیمیره، و آستی اون بَرار، خو بَرارزین مَره ازدواج بوکونه تا خو بَرار ره نسلی بوجود باوره،²⁴ هَسَه هفتَه بَرار بود، اولی زن بیگفت ولی بی اولاد یَمِرِد،²⁵ بازن دومی بَرار اون زن بیگفت و اونم بی اولاد یَمِرِد،²⁶ پس سومی اون زن مَره ازدواج بوکود و هَطو تا هفتمی بَرار راک دار نوبوستد و یَمِرِد.»²⁷ و آخر سیره، اون زن هم، یَمِرِد.²⁸ هَسَه قیامتِ دورون او زن، کای ته بَرار زن یه؟ چره کی هر هفتَه بَرار مَره ازدواج بوکوده بو.»²⁹ عیسی جواب بده: «آ دونیا میان، مردکان زن گیرد و زناکان مرد ره بود،³⁰ ولی کسایی کی مُستَحَق بوبود او عالم قَایسید و بعدِ مرگ زنده بوبود، نه زن گیرده و نه مرد ره بود.»³¹ و دِ نیمیرد و فرشته یان و خدا پسرانِ قَایستَآن بود، چون جی مرگ به ایته زندگی دیگر پا یته دَارد و قیامتِ راکاند.³² مُرده یان و پریشتان، موسی ماجرای بوته سوزانِ نقل کودانِ موقع، آشکاره کود، در اوئ کی خدای، ابراهیم و اسحاق و یعقوب خدا دِخَاد.³³ وختی خدا، کسی خدا دِخَایده یه، یعنی آنکی او شخص زنده یه و یَمِرِد نییه، چره کی خدا زنده یان خدایه، چون همه اون ورجه زنده یِد.³⁴ بعضی جی شریعتِ معلمان اون جواب بداد: «استاد، دوروست بوگوفتی»³⁵ و کسی جرأت نوکود اون جه چیزی واورسید.³⁶ بازن عیسی اوشان بوگوفت: «چوطو گوئیده کی مسیح داوود پسره؟³⁷ ولی داوود خودش زبور کِتَابِ میان بینویشته؛ خدا می خداوند مسیح بوگوفت؛ کی می راستِ طرفِ بینیشین³⁸ تا تی دوشمنانِ تی پا جیر تاوُودم.»³⁹ پس اگر داوود مسیح خه خداوند دِخَایه، چوطو تَایه اون پسر بییه؟⁴⁰ و جوری کی همه مردمِ ایشتاوستد خو شاگردانِ بوگوفت: ⁴¹«جی شریعتِ مُعلمان دوروی بوکونید، کی دوس دَارد دراز رخت دوکوند و راه بوشود، و مردم، کوچه بازارِ میان اوشان سلام بوگوید و کنیسه یان دورون بهترین جا، و مهمانی یان میان سرجا کِش جه بینیشید،⁴² جی آره بیوه زناکان خانه زندگی ی غارت کوند، جی اوره، ظاهر نمایی ره، خوشانِ دوعا کودانِ طول دِهد. هجو کارانِ وُسی آشان سیرا خیلی ویشتره.»

¹ عیسیٰ خود دُور و وَر قاندرست و ثروتمندانی ئ بیدہ کی خوشان پیشکشی یان، بیت المال صندوق میان تَاوَاہ دہ۔² جی او میان ایٹہ پیرہ زتای بیدہ، کی دو تہ مسی سکہ بی ارزش تَاوَاہ صندوق دورون۔³ عیسیٰ بوگوفت: «شمزہ گوفتان یرم کی آ بیوہ زناۓ فقیر جی ہمہ اوشان ویشتر تَاوَاہ،⁴ چرہ کی دیگران خوشان دارایی زیادی ئ خدای ہدیہ بوکود، اما آ زن با آن کی فقیر بو، تمام خو درآمد ہدیہ بوکود۔⁵ چون بعضی شاگردان معید ساختمان جہ تعریف کودد کی چوطو سنگای فشنگ و پیشکشی یان گرانقیمت مَرہ، تزئین بوہستہ دَاہرہ، عیسیٰ بوگوفت: «زمانی قارسیہ کی جی اونچی کی دین یرید، سنگی، سنگی رو باقی نمانہ و ہمہ فیوہ بیجیر۔⁷ اون جہ واورید: «استاد، آ ایفاقان کی دیکہ؟ آیا علامتی وجود دَاہرہ کی بفہمیم آ ایفاقان نزدیک بوستان یرہ؟»⁸ جواب بدہ: «هوشیار ببید کی کسی شمزہ گومراہ نوکونہ، چرہ کی خیلان آیدہ و ایدعا کوند کی مسیجد و گویدہ کی دنیا بہ آخر قارسیہ دَاہرہ، ولی شومان باور نوکونید و اوشان دونبال سر نیشید۔⁹ وختی جنگاں آشوبان خبر ایشتاوید، ترسیہ نومئید، چون دوروستہ کی اول وسی آ ایفاقان دیکہ، ولی اون پوشت بند دنیا بہ آخر فأنرسیہ۔¹⁰ بازن اوشان بوگوفت: «قومی ایٹہ قوم دیگر آمرہ، و مملکتی ایٹہ مملکت دیگر آمرہ جنگ کونہ،¹¹ و پیلدانہ زمین لرزہ یان و قحطی و وبا، اطراف اوطرف جہ آہ و عجایی ایفاق دیکہ و آسمان میان علامتای خوفناک نمایان یہ۔¹² ولی پیشتر جی ہمہ اوشان، شمزہ گرفتار کوند و می نام وسی کی شیمی رو تہہ، شمزہ بورد پادشاہان و حاکمان ور جہ عبادتگاہ ہان میان محاکمہ کوند و تَاوَاہ زندان،¹³ اما ہن فرصتی ایسیہ کی یٹانید انجیل مُزدہ ئ اوشان بدید۔¹⁴ و پیشاپیش دیلواپس نبید کی جی بوگوئید و چوطو خودتان جہ دفاع بوکونید،¹⁵ چون من شمزہ کلام و حکمتی قادم کی ہیچکودام جی دوشمنان یٹانید شیمی جواب یدد و شیمی جولو دوام باورد۔¹⁶ شیمی پتر و مار و شیمی برآزان، و شیمی خیشان دوشتان شمزہ خیانت کوند و شمزہ دوشمن تحویل دہد، و بعضی جی شومان کوشیدہ۔¹⁷ و ہمہ مردم می وسی، شیمی جہ بیزار بودہ۔¹⁸ اما بدانید کی ایٹہ مو، شیمی سر جہ گوہ نیہ۔¹⁹ اگر تحمل بوکونید، آخر سر شیمی جان نجات دہید۔²⁰ وختی بیدہ اید اورشلیم لشکریان محاصرہ بوکودہ دَاُرد، بدانید کی اون ویرانی موقع نزدیک بوستہ۔²¹ اون موقع ہر کی یہودیہ میان ینسیہ فرار کونہ کوه ہان جُر، و ہر کی شہر دورون ینسیہ، شہر جہ بیرون شہ و ہر کی صحرا ینسیہ د وَاَنگَرِدہ شہر۔²² چون او روزان، مکافات موقع یہ، و ہر جی کی پیغمبران بینویشتہ بود و ہشدار یدہ بود ایفاق دیکہ۔²³ وای بر زناکانی کی اونموقع حاملہ ید یا مارانی کی زای شیر دہد، چون آ سرزمین دورون سختی و مصیبت بدی پیش آہ، و آ قوم خدا غصبت دوجار یہ۔²⁴ شمشیر مَرہ اوشان جان فَاگیردہ و یا اسیر کوندہ و قومای دیگر میان بہ اسیری بورد، و غیر یہودیان اورشلیم پا مال کوند، تا موقعی کی اوشان تسلط ایام بہ آخر یرسیہ۔²⁵ اونموقع خورشید و ماہ و ستارہ یان میان علامتای پدیدار یہ، و زمین رو قومان، دریا موجان و اون غرش جہ پریشان بُد و وحشت کوند۔²⁶ وختی مردم تصور بوکوند کی جی خاہ دنیا سر تاہ، بعضیان جی ترس و وحشت غش کوند، چرہ کی آسمان قوت بہ لرزہ دیکہ و اون نظم و نیظام یہ ہم خورہ۔²⁷ و اونموقع انسان پسرہ دیندہ کی ایٹہ آبَر سوار بوستہ، و قوت و جلال آمرہ آمون یرہ۔²⁸ پس وختی آ پیشامدان شروع بوہست، راست ینسید و شیمی سر بُوَجَر بیگیرید، چون شیمی نجات نزدیکہ۔²⁹ و اوشان رہ میثالی برہ و بوگوفت: «انجیر دار یا دارہای دیگر قاندرید،³⁰ وختی دینیدی ورگ تاوردہ دَاُرد، قہمیدی کی تابستان نزدیکہ بوستہ۔³¹ ہطو وختی کی بیدہ اید آ ایفاقان دیکفتان یرہ، بدانید کی خدا ملکوت نزدیک بوستہ۔³² یقین بدانید کی آ نسل دوام آورہ و ہمہ آ ایفاقان دینہ۔³³ زمین و آسمان جی میان شہ، ولی می گبان ہیچ موقع جی میان نیشہ۔³⁴ هوشیار ببید، کی می ناخیرہ وَاَگردستن، شمزہ غافلگیرہ نوکونہ، وَاَنالید پُرخوری و شرابخاری و زندگی غم و غورصہ، شمزہ دیگر مردم مَانستآن خودشن مشغول کونہ۔³⁵ چون او روز ایٹہ دام مَانستآن ناخیرہ، ہمہ مردم غافلگیر کونہ۔ پس شومان ہمیشہ دوعا بوکونید و ہر لحظہ می چومیراہ ببید، تا شایستہ یہ آن ببید کی ہمہ آ ایفاقان جہ نجات پیدا کونید و انسان پسر جولو جہ، بہ پا ینسید۔³⁷ عیسیٰ روزان معید دورون مردم تعلیم دَہ، و شبان شہر جہ بیرون شوئہ و کوهی کی زیتون نام داشتہ جُر، تا صبح ایستہ یہ۔³⁸ و ہر روز صبح مردم آمودہ معید، تا اون گبان بیشتاود۔

¹ عیدِ فطیر، کی عیدِ فصیح معروف ہو نزدیک بوستانِ دبو، ² و کاهنانِ اعظم و دین و شریعتِ معلمان، ایٹہ بھانہ دونال گرسد کی عیسیٰ ئ بیگرد و بوکوشد، چون ترسید کی اگر قطلو بی دلیل اون بیگرد، مردم شورش بوکوند، ³ دره موقع شیطان یهودای اسخربوطی جان میان داخل بوس کی ایٹہ جی اون دوازده شاگرد بو، ⁴ یهودا بوشو کاهنانِ اعظم، و معید محافظان فرمانده یان ورجه و اوشان مَره گب بَره کی چوطو عیسیٰ ئ اوشان تسلیم بوکونه، ⁵ اوشان خوشحال بوسند و قول بداد کی مبلغی اون قالد، ⁶ اونم قبول بوکود و ایٹہ فرصت رافا ایٹہ بو کی وختی مردم یئسند، خلوتی عیسیٰ ئ اوشان تسلیم بوکونه، ⁷ وختی عیدِ فطیر، کی وُاستی او روز میان بره په فصیح قربانی بوکوند نزدیک بوسند، ⁸ عیسیٰ، پطرس و یوحنا اوسه کود و اوشان بوگوفت: «بیشید و فصیح شام آمره آماده کونید تا بوخوریم» ⁹ اوشان واورید: «دوس دآرید شام کای آماده کونیم؟» ¹⁰ جواب بدہ: «ہستہ وختی شید شهر، مردی ئ برخوردار کی ایٹہ کوزہ آب دارہ، اون دونال سر بیشید او خانہ ای کی اون بودورون شہ، ¹¹ و صابخانہ ئ بوگوئید؛ استاد گوہ مہمان اوتاق، کی وُاستی عیدِ فصیح شام می شاگردان مَره بوخورم آمرہ نیشان یدن، ¹² اون ایٹہ پیلہ اوتاق فرش بوتستہ ئ، طیفہ بوجر جہ شمرہ نیشان دہ، اوئ تدارک بیدید، ¹³ و اوشان بوشود و ہمہ چتہ هوطو پیدا کودد کی اوشان بوگوفتہ بوتستہ بو، و فصیح تدارک بیدد، ¹⁴ وختی شام موقع قاریبہ، عیسیٰ خو شاگردان آمرہ شفرہ دؤر بینشت، ¹⁵ و اوشان بوگوفت: «خیلی دوس دآشتم قبل می زجر کین، آ فصیح شام شیمی آمرہ بوخورم، ¹⁶ شمرہ گوشتان یرم د شام جہ نوخورم تا خدا ملکوت میان آن معنی واقعی حقیقت پیدا کونہ» ¹⁷ بازن ایٹہ جام بیگفت خو دس و شکر بوکود و بوگوفت: «آن بیگرد و خودتان میان قسمت بوکونید، ¹⁸ شمرہ گوشتان یرم تا خدا ملکوت تاہ، د انگور محصول جہ نوخورم، ¹⁹ بازن نان اوسد و خدای شکر بوکود، و بازہ کود و قاذہ اوشان دس و بوگوفت: «آ می بدن کی شیمی وُسی قربانی پھ، می خاطر آوردن رہ، آ کارہ به جا بآورد» ²⁰ و قطلو بعد شام، جام بیگفت خو دس بوگوفت: «آ جام، نیشانہ خدا تازہ عہدہ می خون دورون، خونی کی شیمی نجاب وُسی فووستہ پھ، ²¹ اما اون کسی کی مَره تسلیم کونہ، ہستہ اون دس می دس مَره شفرہ دورون تہ، ²² انسان پسر هوطوی کی مُقدّر بوتستہ میرہ، اما وای به حال اون کسی کی اون دوشمن تسلیم کونہ، ²³ اونموقع شاگردان حیران بوستند و ہمدیگر جہ واورسہ ید کی کای تہ جی اوشان آ کارہ کونہ؟» ²⁴ و اوشان میان بحث بوتست کی کای تہ جی بقیہ پیلہ ترہ، ²⁵ اونموقع عیسیٰ اوشان بوگوفت: «ملتان دیگرہ پادشاہان، خوشان مردم رو حکومت کوند و مردم چارہ ای تئرد و اوشان ولی نعمت دآیدہ، ²⁶ اما شومان آطو نیبید، شیمی میان پیلہ ترہ، وُاستی کوچی ترین مَانتان، و حاکم باید خادم مَانتان بیہ، ²⁷ شیمی نظر کای تہ پیلہ ترہ؟ اون کی شفرہ دؤر نیستہ، یا اون کی خدمت کودان یرہ؟ آیا اون کی شفرہ دؤر نیستہ پیلہ تر نیہ؟ ولی آمی میان آطو نیہ، و من شیمی جمع میان ایٹہ خدمتکار مَانتانم، ²⁸ و شومان کسان ایسید کی دوشوار امتحانان میان می مَره ہمراہ بوئید، ²⁹ پس هوطوی کی می پئر مَره ملکوتی عطا بوکودہ، من شمرہ ملکوتی عطا کونم، ³⁰ تا می ملکوت میان شفرہ دؤر بوخورد و تختان رو بینشینید و اسرائیل دوازده قبیلہ ئ حکومت بوکونید، ³¹ بازن خداوند بوگوفت: «ای شمعون، ای شمعون، شیطان بآست تا ہمہ شمرہ امتحان و گندم مَانتان غرابل بوکونہ، ³² ولی من ترہ دوعا بوکودم تا تی ایمان جی میان نبیشہ، پس وختی توبہ بوکودی و می طرف وَاگردستی، تی برآزان ایمان استوار کون، ³³ شمعون بوگوفت: «خداوند، من حاضر می مَره بوشوم زندان، حتی تی مَره بیمیرم» ³⁴ عیسیٰ بوگوفت: «پطرس، بدان کی تا ہ فردا صبح، پیشتر جی آن کی خروس پخانہ تو سہ بار مَره انکار کونی، و گوی کی مَره نشتاسی» ³⁵ بازن اوشان جہ واورسہ: «آیا اون موقعی کی شمرہ بی پول و خورجین و پاپوش اوسہ کودم تا انجیل پیام مردم دید، چیزی ئ محتاج بوتستید؟» جواب بداد: «نہ ہیچی ئ» ³⁶ پس اوشان بوگوفت: «ولی ہستہ ہر کی کیسہ یا خورجین دارہ اون اوشانہ و اگر شمشیر تترہ خو رخت بوفروشد و شمشیر پھنہ، ³⁷ چرہ کی آ نویشتہ موقع یرسہ دارہ کی راجع پ من پیشگوی کونہ؛ اون جی گوناہکاران محسوب بوتست، بلہ، ہر چی راجع پ من پیشگوی بوتستہ به انجام رسیہ، ³⁸ شاگردان بوگوفت: «ای خداوند قانیر، دو تہ شمشیر داریم» عیسیٰ اوشان بوگوفت: «دوست کونید!» ³⁹ و عیسیٰ ویریشٹ بوشو بیرون و طبق عادت بوشو زیتون کوه و اون شاگردانم اون دونال سر بوشود، ⁴⁰ وختی اوئ قاریبہ خو شاگردان بوگوفت: «دوعا بوکونید تا وسوسہ میان دیکفید» ⁴¹ بازن ایٹہ سنگ تاؤدان آندازہ، اوشان جہ دور بوسند و زانو بَرہ و آطو دوعا بوکود: ⁴² «ای پئر جان، اگر تی ایرادہ پھ، آ جام می جہ دور کون، اما نہ می خواهش وُسی، بلکی تی ایرادہ انجام بیگیرہ، ⁴³ او وخت فرشتہ ای جی آسمان اون ظاہر بوسند و اون قوت بدہ، ⁴⁴ پس اونم شوق و تلاش ویشتر مَره دوعا بوکود، و جوری در رنج و بیتابی بو، کی اون عرق، خون مَانتان چکہ کودہ و زمین رو فوواستہ، ⁴⁵ بعد دوعا ویریشٹ و وَاگردست خو شاگردان ورجه، ولی بیدہ کی جی غورصہ و ناراحتی واخواب شو دَر، ⁴⁶ اوشان بوگوفت: «چی وُسی خوفتہ اید؟ ویریزید و خودتان رہ دوعا بوکونید تا امتحان میان دیکفید» ⁴⁷ و هنوز آن گب تومام نوبوستہ بو کی ایٹہ چرگہ آدم بامود کی یهودا اوشان ہدایت کودان دبو، اون عیسیٰ ئ نزدیک بوسند تا اون ماچی یدہ، ⁴⁸ عیسیٰ اون بوگوفت: «ای یهودا، آیا ماچی مَره انسان پسر تسلیم کونی؟» ⁴⁹ وختی عیسیٰ شاگردان بفہمستد کی چی اتفاق دیکفتان یرہ، بوگوفت: «آمی شمشیران فاکشیم؟» ⁵⁰ و ایٹہ جی اوشان کاهن اعظم غلام شمشیر مَره بَرہ، و اون راست گوش وَاوی، ⁵¹ اما عیسیٰ مُلتفت بوتست و بوگوفت: «دس یدآرید» و اون مردای گوش لمس بوکود و شفا بدہ، ⁵² پس عیسیٰ، کاهنانِ اعظم و معید محافظان فرمانده یان، و شیخان کی بامو بود اون بیگرد بوگوفت: «مگر من دوزر فراری ام کی شمشیر چوماق مَره بامو دآرید مَره بیگیرد؟» ⁵³ ہر روز معید دورون شیمی مَره ایٹہ بوم، مَره نیگفتید، ولی ہستہ شیمی زمانہ و قدرت، تاریکی دس تہ، ⁵⁴ و اون بیگفتد و بوبردد کاهن اعظم خانہ، پطرس جی دور اوشان دونال سر شوئہ، ⁵⁵ خانہ حیاط وسط آتشی روشن بو و چن نفر اون دؤر نبشتہ بود، پطرس ہم بوشو اوشان میان بینشت، ⁵⁶ آ موقع ایٹہ کُلفت، پطرس آتشی روشنایی میان بیدہ و اون خیرہ بوتست بوگوفت: «آ مردای ہم اون مَره ایٹہ بو» ⁵⁷ اما اون انکار بوکود و بوگوفت: «من اون نیشانم زن» ⁵⁸ ایچہ بوگودشت، اینفر دیگر اون بیدہ و بوگوفت: «تو ہم ایٹہ جی اوشانی» پطرس جواب بدہ: «چی گوی مردای، من جی اوشان نییم» ⁵⁹ ایٹہ یکساعت بوگودشت و اینفر دیگر، تاکید آمرہ بوگوفت: «من مطمئنم کی آ شخص ایٹہ جی اون شاگردانہ، چرہ کی ہر دو نفر جلیلی ید» ⁶⁰ پطرس جواب بدہ: «تائم چی گوشتان دآری مردای» هنوز خو گب تومام نوکودہ بو کی خروس یخاد، ⁶¹ اونموقع خداوند عیسیٰ، رو وَاگردانہ و پطرس قانیرست، و پطرس اون گب بہ خاطر بآورد کی بوگوفتہ بو: «ایمروز

پیشتر جی آن کی خروس پخائنه، تو سه بار مَره انکار کونی»⁶² پس پطرس حیاطِ جِه بیرون بوشو و زار زار گریه بوکود.⁶³ و نگهبانانی کی عیسی ئ بیگفته بود و اون پاستد، اون شلاق بَرَد و مسخره بوکود.⁶⁴ و اون چوم دَستد و اون دیمه سیلی زِدِه و گوفتد: «نبوت بوکون بوگو کی تره بره؟»⁶⁵ و خیلی ناسزایان دیگر هم اون بوگوفتد.⁶⁶ وختی روز بوسست، مشایخ قَوْم، یعنی کاهنانِ اعظم و شریعتِ معلمان، شورا تشکیل بداد و عیسی ئ باوردد خوشانِ جلسه میان،⁶⁷ و بوگوفتد: «اگر تو مسیحی، آمره بوگو» اون جواب بدّه: «اگر شمره بوگویم می گب باور نوکونید،⁶⁸ و اگر شیمی جِه چیزی واورسم می جواب یدید و مَره آزاد نوکونید.⁶⁹ ولی جی آن پس، انسانِ پسر خدا قدرتِ راستِ طرف جِه نیشینه.»⁷⁰ همه ته بوگوفتد: «پس تو ایدعا کونی، خدا پسری؟» او شان جواب بدّه: «شومان خودتان بوگوفتد کی ایبیم»⁷¹ بوگوفتد: «دِ چره شاهد نیاز داریم؟ خودمان کُفر اون زبان جِه بیشتاوستیم.»

¹ همه شورا جمعیت و پریشند، و عیسی ئ بوبورد پیلانسی ور، ² و اون جہ شکایت بوکود و بوگوفتد: «آ مرده بیاوسیته دآریم کی آمی قوّم گومراه کونه و آمره گوپه إمبراطور مالیات فاندید، و ایدعا کونه کی مسیح، یعنی آمی پادشاه» ³ پیلانسی اون جہ واورسیه: «آیا تو یهود پادشاهی؟» جواب بده: «تو خودت گوپی کی ایبیم» ⁴ اونموقع پیلانسی واکردست کاهنان اعظم و جمعیت بوگوفت: «آ مرد جہ هیچ خطایی نیدینم» ⁵ اما اوشان اصرار مره بوگوفتد: «اون همه یهودیه میان خو تعلیم دکن مره آمی قوّم تحریک کونه کی شورش بوکوند، جی جلیل شروع بوکوده و هسه قارسیه دآره آبه» ⁶ وختی پیلانسی جلیل نام بیشتاوست واورسیه: «آیا آ مرد جلیلی په؟» ⁷ وختی یفهمست کی عیسی ایالت جلیل شینه، اون جلیل حاکم، هیرودیس ورجه اوسته کود. چون در او آیام هیرودیس اورشلیم میان ایسته بو. ⁸ وختی هیرودیس عیسی ئ بیده خیلی خوشحال بوست، چره کی خیلی زما ت بو کی عیسی شهرت بیشتاوسته بو و خاسیه اون بیدینه، و امیدوار بو کی خو چوم مره، ایته جی اون معجزه یان بیدینه. ⁹ هیه وستی خیلی چی یان عیسی جہ واورسیه، ولی عیسی اون جواب نده. ¹⁰ کاهنان اعظم و شریعت معلمان کی اوئ ایسته بود، تا تائیند عیسی ئ اتهام و افترا بزد. ¹¹ هیرودیس و اون سربازان هم عیسی ئ بی خرمی و مسخره بوکود، و بازن ایته ردای گرانقیمت اون دوکود و دوباره اون اوسته کودد پیلانسی ور. ¹² او روز میان هیرودیس و پیلانسی با هم آشتی بوکود، چره کی پیشتر جی اون همدیگر مره دوشمن بود. ¹³ پیلانسی کاهنان اعظم و قوّم پیله کسان، و مردم دحد ¹⁴ اوشان بوگوفت: «آ مرد می ورجه باوردید و افترا برتید کی مردم تحریک کونه کی شورش بوکوند، منم شبمی ورجه اون امتحان بوکودم، ولی چیزی کی شبمی ایدعائ ثابت بوکونه نیاوستم، ¹⁵ هیرودیس نظرم هته، چره کی اون دوباره می ورجه اوسیه کوده، هطو کی دیند کاری نوکوده کی اون حق مرگ بیبه، ¹⁶ پس اون شلاق زیم و آزاد کوم.» ¹⁷ هر عبد پیلانسی و آستی اینفر اوشان ره آزاد کوده په. ¹⁸ اونموقع همه ته فریاد بوکود و بوگوفتد: «اون بوکوش و باراباس آمره آزاد کون» ¹⁹ باراباس وختی شهر دورون شورش بوتسیه بو، آدم بوکوشیه بو و زندان میان ایسته بو. ²⁰ پیلانسی کی خاسته عیسی ئ آزاده کونه، باز اوشان مره گب بزه، ²¹ ولی اوشان هطو فریاد کود: «اون مصلوب بوکون، اون مصلوب بوکون» ²² سومین بار ره اوشان بوگوفت: «چره؟ چی بدی بوکوده؟ من علتی پیدا نوکودم کی اون بوکوشم، اون شلاق زیم و آزاده کوم.» ²³ اما اوشان فریاد کود و اصرار مره گوفتد کی اون به صلیب فاکش، آخر سر مردم فریاد و کاهنان اعظم اصرار غالب بوتست، ²⁴ و پیلانسی حکمی ئ کی اوشان خاستد صادر بوکود. ²⁵ اون، مردئ کی شورش و قتل وستی زندان میان ایسته بو و مردم اون آزادی خاستده آزاد کود، و عیسی ئ اوشان بیسپارد تا هر جور کی خاید اون مره رفتار بوکوند. ²⁶ وختی عیسی ئ بوردان دوبود، ایته مردای کی «شمعون فیروانی» نام داشتد بیگفتد کی جی مزرعه آمون دوبو شهر، و اون مجبور بوکود کی عیسی صلیب خو دوش روینه و عیسی دونبال سر بوبوره. ²⁷ جمعیت زیادی جی قوّم و زناکانی کی گریه و شیون کود و خوشان سینه ئ فوکوفتد، اون دونبال راه دیکتد. ²⁸ عیسی واکردست و اوشان بوگوفت: «ای اورشلیم دوختران، مره گریه نوکنید، خودتان و خودتان راکان ره گریه بوکونید و ماتم بیگیرید. ²⁹ چون وختی آبه کی گوئیدی؛ خوش به حال زنانی کی اوشان ره زاک نوبوست و خوش به حال اون رجهایی کی زای به دونیا ناورد و سینه هایی کی هیچ موقع شیر نداد. ³⁰ در اوموقع کوهان گوئیدی آمی سر فیوید، و تپه یان گوئیدی؛ آمره جیگا بدید. ³¹ چره کی اگه تره راکه مره آ کاره کوند، خوشک چوپ مره چی کوند؟» ³² و دو نفر دیگرم کی گوناکار بود بوردان دوبود، تا اون مره بوکوشد. ³³ وختی قارسیه محلی کی «جُمجه» نام داشتیه، اون او دو ته جایتکار مره مصلوب بوکود، ایته اون راست طرف و ایته هم اون چپ طرف. ³⁴ عیسی بوگوفت: «آسان بیخش پئر، چون ناند چی کودان یرد» اونموقع اون رختان صاحب بوسین ره، فرعه تاوود تا خوشان میان قسمت بوکوند. ³⁵ مردم ایسته بود و تماشا کود، و قوّم پیله کسان هم مسخره کود و گوفتد: «دیگران نجات بد، اگه راستی مسیح، خودت نجات ید» ³⁶ سربازان هم اون مسخره کود و آموده اون تورش بوسته شراب قاذبه ³⁷ و گوفتد: «اگر تو یهود پادشاهی تره نجات یدن» ³⁸ و ایته تقصیر نامه به زبان رومی و یونانی و عبرانی بینویشد و اون سر جر یرد کی: «آ یهودیان پادشاه» ³⁹ و ایته جی اون دو ته جایتکاری کی مصلوب بوتسیه بو، توهین آمره اون بوگوفت: «مگر تو مسیح نیئی؟ پس خودت آمره نجات یدن» ⁴⁰ اما اوئی ته اون شماتت بوکود و بوگوفت: «خدا جہ تترسی؟ تیرم ء حکم اجرا بوستان یره. ⁴¹ آ جزا آمی حقه، چون آمی اعمال جزای یدن دریم. ولی آ مرد هیچ گوناهی نوکوده دآره» ⁴² باز عیسی ئ بوگوفت: «ای خداوند، وختی تی ملکوت مره آبی مره به یاد باور» ⁴³ عیسی اون بوگوفت: «خاطر جمع بوبون کی ء ایمرور، می مره بهشت دورون ایسائی» ⁴⁴ ظهر موقع، سه ساعت همه اون سرزمین تاریک بوست. ⁴⁵ و خورشید د نیابست، و قُدی پرده جی وسط واشکافت و دوباره بوبوست. ⁴⁶ و عیسی صدای بلند مره بوگوفت: «ای پئر، می روح، تی دستان ایسپارم» آن بوگوفت و آخرین نفس یکشیه. ⁴⁷ سربازان فرمانده کی مأمور اجرای حکم بو، آ صحنه ئ کی بیده، خدای ستایش بوکوده و بوگوفت: «راستی کی آ مرد بی گناه بو» ⁴⁸ مردمی کی بامو بود تماشا ره، وختی آ اتفاق بید، هطو کی خوشان سینه ئ فوکوفتد، واکردست و بوشود. ⁴⁹ اما همه اون آشنایان و زنانی کی جی جلیل اون همراهی کود، دورتر ایسته بود و آ اتفاقان قاندرسید. ⁵⁰ در اوئ شخصی ایسته بو کی «یوسف» نام داشتیه و دوروستکار و صالح بو، و با آن کی شورا عضو بو، ⁵¹ اما اوشان رای و عمل میان شرکت تاشیه، و «رامه» شین بو کی ایته جی شهرای یهودیه په. یوسف خدا ملکوت رافا ایسته بو. ⁵² اون بوشو پیلانسی ور و عیسی جسد پخاست. ⁵³ بازن اون بیجیر باورد و کتان پارچه دورون پیچست و مقبره ای کی سنگ جہ پیراشیه بوتسیه بو میان بته کی تا اوموقع کسی ئ اون دورون دفن نوکوده بود. ⁵⁴ او روز، روز «تهیه» بو و سبت نزدیک بوستان دوبو. ⁵⁵ و زناکانی کی جی جلیل عیسی دونبال بامو بود، یوسف دونبال بوشد و قبر جا، و اون جسد چوطو تن قاندرسید. ⁵⁶ بازن واکردستد به خانه، و دارو و عطر آماده کود. ولی شنبه روز ره مطابق شریعت حکم، خانه میان پشند و استراحت بوکود.

¹ هفته اولین روز ره، وختی آفتاب بَره، زناکان داروهای کی چاکوده بود تا جسد یزنده اوشاند و چن نفر دیگر مَره بوشود قبر سر. ² اما بید پیلدانه سنگی کی قبر در سر تهه بو، یغلنسته دَاره. ³ وختی بوشود بودورون، خداوند عیسی جسد نیاوستند. ⁴ هطو حیران بود کی دو ته مردای کی درخشان رخت دوکوده بود، اَشان ورجه یئسند. ⁵ زناکان جی وحشت خوشان سر راستا نوکودد، اما اون دو ته مرد اوشان بوگوفند: «چره مُرده یان میان زنده دونبال گردید؟⁶ اون آیه یئسه، چون ویریشته دَاره. به خاطر باورید وختی جلیل میان ایسه بو، شومره چی بوگوفت، ⁷ بوگوفت؛ و اُستی انسان پسر مردم گوناهاکار تسلیم بیه و اون به صلیب فاکشید، و سومین روز ره ویریزه»⁸ اونموقع زنان اون گبان به خاطر باورد. ⁹ وختی مقبره جه واگردستد، همه آ ایثاقان، اون یازده رسول و دیگران ره نقل بوکودد. ¹⁰ و مریم مجدلیه، یونا و مریم یعقوب مار و اوشان رفقان آ ماجرای یازده رسول ره خبر باورد. ¹¹ اما رسولان خیال بوکودد کی زناکان هذیان گوفتان یدد و اوشان گبان باور نوکودد. ¹² پطرس ویریشته و بودوست قبر طرف و خم بوست و فاندیرست اما فقط خالی کفن بیده. پس هطو حیران واگردست به خانه. ¹³ و هو روز ره دو نفر جی عیسی شاگردان شونون دوبود ایته روستا طرف کی دو فرسنگی اورشلیم تهه بو و «عمواس» نام داشته. ¹⁴ اوشان درباره همه آ ایثاقاتی کی دیکفته بو، همدیگر مَره گب ژند. ¹⁵ هطو کی گرم گب ژن بود، خود عیسی بامو اوشان ور و اوشان همراه بویتست. ¹⁶ اما اوشان اون نشناختد، چره کی خدا نخاست کی او لحظه دورون اون پشناسد. ¹⁷ عیسی اوشان جه واورسه: «درباره چی گب ژن دارید؟ چره ناراحتید؟» ¹⁸ ایته جی اوشان کی «کلیوپاس» نام داشته اون جواب بده: «مگه تو اورشلیم میان تنها و غربی، کی جی اونچی کی آ روزان ایثاق دیکفته بیخبری؟» ¹⁹ اوشان جه واورسه: «ک ایثاق؟» بوگوفند: «اونچی کی عیسی ناصری سر بامو. اون پیغمبری بو کی خدا و همه مردم ورجه، کلام و اعمال پر قوتی داشته. ²⁰ کاهنان اعظم و امی حاکمان، اون بیسپاردد تا مرگ محکوم بیه و بارن اون مصلوب بوکودد. ²¹ ولی آمان امیدوار بویم کی اون، همون مسیح موعود بیه کی و اُستی اسرائیل نجات یده. و ایمرور کی سومین روز کی آ ماجرا جه گذره، ²² بعضی جی زنان کی امی مَره ایستد، آمَره گیج کوده دَارد، اوشان ایمرور اول صبح بوشو دَارد مقبره سر، ²³ ولی اون جسد نیاوسته دَارد. اونموقع بامود و امَره بوگوفند، فرشته یانی ئ رویا میان بیده دَارد کی اوشان بوگوفند، اون زنده په. ²⁴ بعضی جی امی دوستان بوشود مقبره سر، و همه چیه اوطوبی بید کی زناکان نقل بوکوده بود، ولی اون جسد نیدد.» ²⁵ عیسی اوشان بوگوفت: «ای نادانان، چره شومره آقدر دوشوار کی پیغمبران گبان باور بوکونید؟ ²⁶ آیا پیغمبران پیشگوی نوکوده بود کی و اُستی مسیح همه آ رنج و زحمتان بیدینه تا خو جلال قار بیه؟» ²⁷ بازن جی موسی و مابقی پیغمبران شروع بوکود و اونچی کی اوشان کتابان میان راجع پ خودش پیشگوی بویتست بوی، اوشان ره توضیح بده. ²⁸ وختی قاریسد او روستایی کی خاسید بوشود، عیسی خاسته کی دورتر بیته. ²⁹ اوشان اصرار بوکودد و بوگوفند: «امی ورجه یئس، چون د چیزی نمانسته شب دیکفه» پس بودورون بوشو تا اوشان ور یئسه. ³⁰ وختی اوشان مَره شفره دُور نیشته بو، نان بیگفت شکر بوکود، و پاره کود و اوشان قاده. ³¹ هو موقع اوشان چوم وار بوست و اون پشناختد، ولی هو لحظه عیسی اوشان چوم جولو جه غیب بوست. ³² اوشان همدیگر جه واورید: «بیده ای وختی راه میان کیتاب آمَره توضیح دَن دوبو، چوطو امی دیل تون تون ژیه.» ³³ و هو لحظه ویریشته و واگردستد اورشلیم. اوئ یازده ته رسول بیاوستد کی خوشان دوستان مَره ایته جا جمع بوسته بود، ³⁴ و گوفند: «آ حقیقت دَاره کی خداوند قیام بوکوده دَاره، چون شمعون ظاهر بوسته» ³⁵ و او دو نفر هم هر چی کی راه میان بویتست بو، و چوطو عیسی ئ نان پاره کودان موقع پشناخته بود، نقل بوکودد. ³⁶ هنوز راجع په آ موضوع کره گب ژده کی عیسی اوشان میان ظاهر بوست و بوگوفت: «سلام بر شومان» ³⁷ اوشان ترس گیفت و وحشت بوکودد، و خیال بوکودد کی روح ژئن یدد. ³⁸ عیسی اوشان بوگوفت: «چره وحشت بوکودید؟ چره شک دَارد و باور نوکونید کی من خودمم. ³⁹ می دس و پای فاندیرد، دینیدی کی راستی من خودمم. مَره دس بزید تا باور بوکونید کی من روح نییم، روح گوشت و استخوان تیره، ولی هوطوبی کی دینید من دَارم.» ⁴⁰ آن بوگوفت و خو دس و پای اوشان نیشان بده. ⁴¹ اوشان جی خوشی و حیرت یئانسید باور بوکوند، بازن عیسی اوشان بوگوفت: «خوردن ره چیزی دَارد؟» ⁴² ایدره ماهی کباب و ایچه غسل اون قাদد. ⁴³ اونم بیگفت و اوشان چوم جولو بوخورد. ⁴⁴ بازن اوشان بوگوفت: «آ هو گبانی ایسه کی وختی شیمی آمَره ایسه بوم شومره گوفتم، کی هر چی موسی تورات میان و داوود زبور میان و دیگر پیغمبران کیتابان میان درباره من بینویشته بویتست، و اُستی حقیقت پیدا کونه.» ⁴⁵ بازن اوشان ذهن باز کود تا یئاند کیتاب مقدس درک بوکوند. ⁴⁶ و اوشان بوگوفت: «بینویشته بویتست کی مسیح رنج و عذاب کیشه و روز سوم ره مُرده یان جه ویریزه، ⁴⁷ و اون نام مَره، توبه و گوناهاان آمرزش، همه قومان ره موعظه په، و آ کار جی اورشلیم شروع په.» ⁴⁸ شومان بیده اید و شاهدید کی همه آ امور ایثاق دیکفت. ⁴⁹ من روح القدس کی می پتر شومره وعده بده بوی شومره اوسه کونم، پس شهر اورشلیم میان یئسید تا جی خدا طرف قوت الهی آمَره آراسته ببید.» ⁵⁰ بازن اوشان شهر جه بیرون بوورد و تا «بیت عنیا» نزدیکی بوشود. و خو دستان راست کود و اوشان برکت بده. ⁵¹ و هوطوبی کی اوشان برکت دَن دوبو، اوشان جه سیواست بوست و به آسمان بوورده بویتست. ⁵² اوشانم اون پرستش بوکودد و خوشحالی زیاد مَره واگردستد اورشلیم. ⁵³ و بوشود معبد، و هوطو هوئ یئسند و خدای شکر و ستایش کودد. آمین. R

John

¹ از اول کلمه بو، کلمه خدا آمَره بو؛ و کلمه خدا بو. ² اون از اول، خدا آمَره بو. ³ همه چی بواسطه اون بوجود بامو، و هر چی کی بوجود بامو، هیچ چیزی بدون اون بوجود نامو. ⁴ حیات اون جه بوجود بامو و اون حیات آدمیان نور بو. ⁵ نور تاریکی دورون تاپه و تاریکی اون درک نوکود. ⁶ مردی بامو کی خدا طرفی جه اوسه بویتست بو، اون نام یحیی بو. ⁷ اون شهادت دَن ره بامو، تا نور ره شهادت بده، تا همه

بواسطه اَوْنِ ايمان باورد. ⁸ اَوْنِ خودش اَوْنِ نور نوبو، بلکه بامو تا اَوْنِ نور ره شهادت بده. ⁹ اَوْنِ نور حقیقی ایی کی هر انسانی ئ کی به جهان آیه روشنایی بخشه. ¹⁰ اَوْنِ جهان میان ایشه بو و جهان بواسطه اَوْنِ خلق بوئست، ولی جهان اَوْنِ نشأتخت. ¹¹ اَوْنِ بامو به خودش سرزمین، ولی اَوْنِ قوم اَوْنِ قبول نوکودد. ¹² ولی همه کسانی کی اَوْنِ قبول بوکودد، یعنی همه کسانی ئ کی اَوْنِ نام ایمان باوردن آ حق قاده تا خدا زاکان بوود. ¹³ ولی نه تولدی انسانی آمره، کی خواهش جسم و با ایته مردای خواسته و سیه، بلکه اوشان خدا جه بودونیا بامود. ¹⁴ و کلمه انسان بوئست و آمی میان ساکن بوئست، و امان اَوْنِ جلال بیده ایم، جلالی سزاوار اَوْنِ ایدانه پسر کی پتر طرف جه بامو، پور جی فیض راستی. ¹⁵ یحیی اَوْنِ ره شهادت دته و فریازه و گوفته: «آن اَوْنِ کسی ایسه کی درباره اَوْنِ گوتم، اَوْنِ کی بعد من آیه ولی اَوْنِ مقام می جه بوچتره، چون پیشتر از من وجود داشته.» ¹⁶ اَوْنِ پوری جه همه امان بهره بوبوردیم، فیض فیض پوشت. ¹⁷ چره کی شریعت بواسطه موسی قاده بوئست، ولی فیض و راستی، بواسطه عیسی مسیح بامو. ¹⁸ هیچوقت کسی خدای نیده دآره، ولی اَوْنِ ایدانه پسر کی پتر کئیه جه ایشه، هون اَوْنِ آمره بشتآسانی. ¹⁹ آن ایسه یحیی شهادت وختی کی اورشلیم یهودیان، کاهنان لایان اَوْنِ ورجه اوسه کودد تا اَوْنِ جه واورسد کی: «تو کیسی؟» ²⁰ یحیی اعتراف بوکود و انکار نوکود، بلکه خیلی واضح اقرار بوکود و بوگوفت: «من مسیح نییم» ²¹ اوشان واورسد: «پس چی؟ آیا ایلیسی؟» جواب بده: «نییم» واورسد: «آیا اَوْنِ نیی ایی ایسی کی اَوْنِ چوم برهیم؟» جواب بده: «نه» ²² اَوْنِ موقع واورسد: «پس تو کیسی؟ بوگو اَوْنِ کسانی کی آمره اوسه کودد ره، چی جوابی بوبوریم؟ درباره خودت چی گویی؟» ²³ یحیی طبق اونچی کی ایشیای نبی پیشگوی بوکوده بو بوگوفت: «من اَوْنِ کسی صدایم کی بیابان میان فریاد زنه؛ خداوند راه هموار کونید.» ²⁴ بعضی از قاصدان کی فرقه قریسیان جه بود ²⁵ اَوْنِ جه واورسد: «اگر تو نه مسیحی نه ایلیس و نه اَوْنِ نبی به موعود، پس چره مردم غسل تعمید دهی؟» یحیی بوگوفت: «من مردم فقط آب آمره غسل دهم، ولی ۀ ئ شیمی میان کسی ایسه کی شومان اَوْنِ نشأتسید، ²⁷ اَوْنِ بعد من آیه و من لیاقت ترم حتی اَوْنِ کفش بند باز کونم.» ²⁸ همه آ اتفاقان بیت عیای میان دکفت، یعنی اَرْدن رودخانه اوطرف، هون جایی کی یحیی تعمید دته. ²⁹ او روز فردایی وختی یحیی عیسی ئ بیده کی آمون دره اَوْنِ طرف بوگوفت: «بیدیند آن خدا بره یه کی جهان گونا اوشانه.» ³⁰ آن هون کسی ایسه کی درباره اَوْنِ بوگوفتم؛ بعد من مردی آیه کی اَوْنِ مقام می جه بوچتره، چون قبل من وجود داشته. ³¹ منم اَوْنِ نشناختم، ولی هته و سی باموم تا مردم آب آمره تعمید بدم تا اَوْنِ قوم اسرائیل ظاهر ببیه» ³² پس یحیی شهادت بده و بوگوفت: «روح بیدم کی کبوتر مانتان جی آسمان بیجیر بامو و اَوْنِ رو قرار بیگفت. ³³ هوسو کی بوگوفتم منم اَوْنِ نشناختم، ولی هون کسی کی مَره اوسه کود تا آب آمره تعمید بدم، مَره بوگوفت؛ هر وخت بیده ایی روح کسی رو بیجیر بامو و اَوْنِ رو قرار بیگفت، بدان اَوْنِ کسی ایسه کی روح القدس آمره تعمید دده. ³⁴ و من بیدم و شهادت دهم کی؛ آن خدا پسر» ³⁵ اَوْنِ روز فردایی، ایبار دیگر یحیی خو دو ته از شاگردان آمره ایشه بو. ³⁶ وختی عیسی ئ بیده کی اوزه شونون دره، بوگوفت: «آنه خدا بره» ³⁷ وختی اَوْنِ دو ته شاگرد آ حرف بشتآوستد عیسی دونبال راه دکفت. ³⁸ عیسی وَاگردست و بیده کی دو نفر اَوْنِ دونبال آمون درد، اوشان جه واورسی: «چی خائید؟» اوشان بوگوفت: «ای استاد، تی خانه ک ئ ایسه؟» ³⁹ عیسی جواب بده: «بائید و بیدیند» پس اوشانم بوشود و بیدد کی ک ئ خانه دآره، و باقی روز اَوْنِ ورجه یئستد، چره کی ساعت چهار بعد از ظهر بو. ⁴⁰ ایته جی اَوْنِ دو نفری کی یحیی حرف بشتآوستد و عیسی دونبال بوشو، آندریاس، شمعون پطرس برار بو. ⁴¹ اَوْنِ اول بوشو خو برار شمعون پیدا کود و اَوْنِ بوگوفت: «آمان مسیح پیدا کوده دآریم» ⁴² و خو برار بوبورد عیسی ورجه، عیسی اَوْنِ فاندسته و بوگوفت: «تو شمعون یونا پسری، ولی جی آن پس، کیفا دآده بی» کیفا یعنی پطرس. ⁴³ فردایی عیسی تصمیم بیگفت بیشه جلیل طرف، اَوْنِ فیلیپس بیده و اَوْنِ بوگوفت: «می دونبال بیا» ⁴⁴ فیلیپس شهر بیت صیدا شین بو، یعنی پطرس و آندریاس شهر. ⁴⁵ فیلیپس هم بوشو تئائیل پیدا کود و اَوْنِ بوگوفت: «آمان کسی ئ کی موسی، توراپ دورون بوگوفته بو و انبیاء درباره اَوْنِ بینویشته دآرد پیدا کودیم، اَوْنِ عیسی، یوسف پسر و شهر ناصره شینه.» ⁴⁶ تئائیل اَوْنِ بوگوفت: «مگر شهر ناصره جه هم چیز خوب بیرون آیه؟» فیلیپس جواب بده: «بیا و خودت بیدین» ⁴⁷ عیسی وختی بیده تئائیل اَوْنِ طرف آمون دره، درباره اَوْنِ بوگوفت: «ایته اسرائیلی واقعی، کی اَوْنِ میان هیچ کلکی وجود تره» ⁴⁸ تئائیل اَوْنِ جه واورسه: «مَره ک جه شناسی؟» عیسی اَوْنِ جواب بده: «پیشتر جی اونی کی فیلیپس تره دآنه، وختی انجیر دار جیر ایشه بی، تره بیدم.» ⁴⁹ تئائیل جواب بده: «ای استاد، تو خدا پسری، تو اسرائیلی پادشاهی» ⁵⁰ عیسی جواب بده: «چون بوگوفتم تره انجیر دار جیر بیدم ایمان باوردی؟ جی آن پس چیزهای پله تری دینی.» ⁵¹ بازن بوگوفت: «شمَره گویم یقین بدانید کی آسمان بازه بوسته دیند و خدا فرشته یان کی انسان پسر و سی بوچر شد بیجیر آید»

¹سه روز بعد، قاناي جليل ميان عروسی یو و عیسی ماژ اوځ ایسته بو. ²عیسی و اون شاگردانم عروسی دعوت بوښته بود. ⁴³وختی شراب تمام بوست، عیسی ماژ اون بوگوفت: «شراب تمام بوست!» عیسی اون جواب بده: «ای زن، آ کار مژه مربوط نییه، می وخت هنوز فانرسه دأره» ⁵اون مار نوکران بوگوفت: «هر چی شمزه گوپه انجام بید.» ⁶اوځ شیش ته حُمره سنگی تهه بو کی یهودیان خوشان تطهیر ره اون جه استفاده کودد و هر کودام صد لیتر ظرفیت داشته. ⁷عیسی نوکران بوگوفت: «حُمره یان آب جه پوره کونید» اونشان حُمره یان لبال پوره کودد. ⁸بازن اونشان بوگوفت: «هسته ایچه اون جه اونانید و بوبورید صاحب مجلس ورجه» ⁹صاحب مجلس آب کی شراب بوښته بو بچیشه. اون تیسته کی اون ک څ جه باورده دأرد، هر چند نوکران دانستد. پس صاحب مجلس داماد دَخاد ¹⁰و بوگوفت: «همه اول شراب خوب مژه پذیرایی کوند و وختی مهمانان مَسِت بوستد بازن شراب ارزاتر آورد، ولی تو شراب ناب تا هسته بدأشته ای!» ¹¹و آطو عیسی خو اولین مُعجزه څ قاناي جليل دورون انجام بده و خو جلال آشکار کود و اون شاگردان اون ایمان باوردد. ¹²بازن عیسی خو مار و خو براران و خو شاگردان آمره بوښد شهر کفرناحوم و چند روز اوځ ښتد. ¹³و چون یهودیان عید فصیح نزدیک بو، عیسی بوشو اورشليم. ¹⁴اورشليم معبد دورون بیده کی چند نفر گاو و گوسفند و کبوتر فروشی څ مشغول، و صرافانم خوشان میز پوشت نیشند و معامله کودان درد. ¹⁵پس لافند مژه ایته شلاق چاکود و همه اون آدمان اونشان گاو و گوسفند مژه معبد جه بیرون تاوآده، و صرافان سکه یانم فوکود زمین رو و اونشان تختان واگردانی. ¹⁶و کبوتر فروشان بوگوفت: «آشان جی آ بیرون بوبورید، و می پئر خانه څ بازار چانکونید.» ¹⁷اونموقع عیسی شاگردان بباد باوردد کی کتاب مقدس دورون بینویشته بوښته: «غیرتی کی تی خانه وسی دأرم مژه سوچانه» ¹⁸یهودیان اون جه واورسد: «به چه حق آ کاران کونی؟ مُعجزه ایی آمره نشان بدن تا بدأنیم حق دأری و خدا طرفی جه بامویی!» ¹⁹عیسی اونشان جواب بده: «آ معبد خراب کونید من سه روزمیان دوباره اون چاکونم.» ²⁰یهودیان بوگوفتد: «چی گویی؟ چهل و شیش سال طول بکشه دأره تا آ معبد چاکوند، و هسته تو خایی سه روزه اون چاکونی؟» ²¹ولی عیسی منظور جی معبد، خودش بدن بو. ²²پس وختی کی عیسی مُرده یان جه ویرشت، اون شاگردان بخاطر بامو کی آن بوگوفته بو. اونموقع اونشان کتاب مقدس و عیسی حرفان ایمان باوردد. ²³مدتی کی عیسی عید فصیح ره اورشليم ميان ایسته بو، خیلان مُعجزاتی کی اون انجام دته څ بید و اون نام ایمان باوردد. ²⁴ولی عیسی اونشان ایمان اعتماد تاشته، چره کی همه ته څ خوب شناخته ²⁵و لازم نوبو کسی درباره انسان اون چیزی بوگوپه، چون خودش دانسته انسان دورون چیه.

¹مردی بو جی فریسیان کی نیقودیموس نام داشته، اون از بزرگان قوم یهود بو. ²اون ایته شب عیسی ورجه بامو و اون بوگوفت: «ای استاد، دأنیم کی تو معلمی ایسی کی خدا طرف جه باموبی، چون هیچکی نتانه معجزاتی کی تو کونی ئ انجام بده مگر آنکی خدا اون آمره ببیه.» عیسی اون جواب بده: «یقین بدان تا کسی دوباره بودونیا تأیه نتانه خدا ملکوت ببینه» ⁴نیقودیموس اون بوگوفت: «کسی کی پسر بوسته چوطو تانه دوباره بودونیا بایه؟ آیا تانه و اگرده خو مار شکم میان و دوباره بودونیا بایه؟» عیسی جواب بده: «یقین بدان هیچکس نتانه خدا ملکوت بودورون ببیه مگر آنکی آب و روغ جه، بودونیا بایه. ⁶اونچی کی جسم جه بودونیا آیه جسمانیه، و اونچی کی روغ جه بودونیا آیه روحانیه ⁷تعجب نوکون کی بوگوفتم و اُستی دوباره بودونیا بایه! ⁸باد هر جا کی بخایه بیه، اون صدای ایشتاوی، ولی تانی از ک آیه و به ک آیه، کسی حالتی کی خدا روح جه بودونیا آیه هطوبه، و نتانه بفهمه کی چوطو عطا بیه.» ⁹نیقودیموس اون جه واورسه: «تی منظور چیسه؟ آ چوطو ممکنه؟» ¹⁰عیسی جواب بده: «تو اسرائیل معلمی، چوطو آ چیزان تانی؟ ¹¹یقین بدان کی امان درباره چیزایی کی دأنیم گب زنیم، و بر اونچی کی بیده ایم شهادت دهیم، ولی شوقان اُمی شهادت قبول نوکونید. ¹²وختی درباره اُمور زمینی گب زنم شوقان باور نوکونید، پس اگر درباره اُمور آسمانی گب زنم چوطو باور کونید؟ ¹³هیچکس به آسمان بوخر نوشو، مگر اون کسی کی جی آسمان بیجیر بامو، یعنی انسان پسر، کی اون جا، آسمان میانه. ¹⁴هوطوبی کی موسی بیابان میان پرنجی لاتی ئ چوپ سر بته و بلند کود، انسان پسر و اُستی بلند یه، ¹⁵تا هر کی اون ایمان باوره هلاک نبیه بلکی حیات جاودانی بذاره. ¹⁶چون خدا جهان اوقدر محبت بوکود کی خو ایدانه پسر قاده، تا هر کی اون ایمان باوره هلاک نبیه، بلکی حیات جاودانی پیدا کونه. ¹⁷چره کی خدا، پسر اوسه نوکود جهان میان تا جهانیان محکوم بوکونه، بلکی اوسه کوڈ تا بواسطه اون نجات پیدا کوند. ¹⁸هر کی اون ایمان باوره محکوم نبیه، ولی هر کس اون ایمان باوره جی هسه محکوم بوسته، چونکی خدا ایدانه پسر نام ایمان ناورده. ¹⁹و محکومیت آن وسیه کی نوژ بامو جهان میان، ولی مردم تاریکی ئ ویشتر جی نور دوس داشتند، چره کی اوشان اعمال و رفتار بده. ²⁰کسانی کی اعمال بد انجام دهد نور جه نفرت دارد و نور نزدیکی تأید، نوکونه اوشان اعمال آشکار یه و رُسوا بوبود. ²¹ولی اونی کی اون اعمال دوروسته، آیه نور ورجه تا آشکار ببیه کی اون کاران خدا یاری آمره انجام بوسته.» ²²بازن عیسی خو شاگردان آمره اورشلیم جه بوشو، ولی ایته مدت اوشان آمره اُستان یهودیه میان یشته و مردم تعمید بده. ²³یحیی هم محلی به نام «عینون» میان کی سالیم نزدیکی بو تعمید دته، چونکی اوئ آب زیاد بو، و مردم اموئد و تعمید گیفتد. ²⁴آن قبل آن بو کی یحیی دکفه زندان. ²⁵اپروز ایته یهودی، یحیی شاگردان آمره آداب طهارت سر بحث بوکود. ²⁶یحیی شاگردان اون ورجه بامود و بوگوفتد: «استاد، اونی کی رود اردن اوطرف تی آمره ایسته بو و تو درباره اون شهادت بدایی، هسه خودش تعمید دهه و همه شد اون ورجه.» ²⁷یحیی جواب بده: «هیچکس نتانه چیزی بدس باوره مگر آنکی خدا جی آسمان اون فاده یه، ²⁸شوقان خودتان شاهدید کی من بوگوفتم من مسیح نیم بلکی اون پیشاپیش اوسه بوستیم. ²⁹عروسی میان، عروسن بیه داماد ورجه و داماد رفیق کی اون کنار ایسته و داماد صدای ایشتاوه خوشحالی کونه، من داماد رفیق و می شادی آطو کامل بوسته. ³⁰اون روز-به-روز و اُستی پیل یه، و من کوچیک بوم. ³¹اونی کی جی آسمان آیه از همه بوختره و کسی کی آ زمین شینه، زمینی یه و درباره اُمور زمینی گب زنه، ولی اون کی جی آسمان آیه، از همه بوختره، ³²و اونچی کی بیده و بیشتاوسته ئ شهادت دهه، ولی هیچکس اون شهادت قبول نوکونه. ³³هر کس اون شهادت قبول بوکونه خدا راستی و صداقت مَهر تأید بره دآره. ³⁴کسی کی خدا اوسته کود، خدا کلام جه گب زنه، چون خدا، روغ به فراوانی اون عطا کونه. ³⁵پسر محبت کونه و همه چیز اون بیسپرده دآره. ³⁶اونی کی پسر ایمان باوره حیات جاودانی دآره، ولی کسی کی پسر جه اطاعت نوکونه حیات جاودانی ئ نیدینه، بلکی خدا غضب گرفتار یه.»

¹ وختی عیسی بفهمست کی قریسیان بیشتاوسته دآرد کی اون ویشتر جی یحیی، شاگرد پیدا کوده دآره و مردم تعمید دِهه. ² هر چند عیسی شاگردان تعمید دَید نه خودش. ³ یهودیه جه بیرون بوشو و واگردست استان جلیل طرف. ⁴ ولی لازم بو کی سامره جه بوگذره. ⁵ پس شهر سوخار قاریسه، کی نزدیک زمینی بو کی یعقوب خو پسر یوسف قاذه بو. ⁶ یعقوب چاه اوئ تهه بو و عیسی کی سفر جه خسته بوسته بو، چاه کنار بینیش، حدوداً ظهر بو. ⁷ ه موقع ایته زن سامری بامو تا چاه جه آب فاکشه. عیسی اوئ بوگوفت: «ایچه آب مَره قادن» ⁸ چون اون شاگردان بوشو بود شهز تا غذا پهنه. ⁹ زن سامری اوئ بوگوفت: «چوطو تو کی یهودی ایسی، می جه کی ایته زن سامری یم آب خایی؟» اون آ حرف بزه چون یهودیان سامریان مَره معاشرت نوکوند. ¹⁰ عیسی جواب بده: «اگر دانستی کی خدا بخشش چیه، و کیسه کی تی جه آب خایه، حتماً اون جه خواهش کوئی کی تره آب زنده عطا بوکونه.» ¹¹ زن بوگوفت: «ای آقا، تو کی سطل تری و چاه هم کی عمق دآره، پس کِی تی جه آب زنده آوری؟» ¹² آبا تو آمی پتر یعقوب جه پيله تری کی آ چاه آمره قاذه و خودش و اون پسران و اون گله یان آ چاه جه آب خوردد؟» ¹³ عیسی بوگوفت: «هر کی آ آب جه بوخوره بازم تشنه یهه. ¹⁴ ولی هر کس اون آبی جه کی من اوئ قادم بوخوره هیچموقع تشنه نییه، چون اون آب اون وجود دورون چشمه ایی تی تبدیل یهه کی تا حیات جاودانی جوش کونه.» ¹⁵ زن اوئ بوگوفت: «ای آقا، جی اون آب مَره قادن تا د تشنه نبوم و مجبور نبوم آب فاکشن ره تا آئی تأیم.» ¹⁶ عیسی اوئ بوگوفت: «بوشو تی مَره دخان و واگرد بیا» ¹⁷ زن جواب بده: «مرد ترم» عیسی بوگوفت: «راس بوگوفتی کی مرد تری، ¹⁸ چون پنج بار مَره بوسته ایی و هسه اونی کی اون آمره زندگی کونی تی مرد نییه، آ گب راس بوگوفتی!» ¹⁹ زن بوگوفت: «ای آقا، دینم کی تو نیی ایی، آمی پتر آ کوه جر عبادت کوود، ولی شومان یهودیان گوئید و آستی خدای اورشليم میان عبادت کوذان.» ²¹ عیسی اوئ بوگوفت: «ای زن، می حرف باور بوکون، زمانی قارسه کی پتر، نه آ کوه جر عبادت کوئید، و نه اورشليم میان، ²² شومان اونچی کی نشناسید عبادت کوئید، ولی آمان اونچی کی شناسیم عبادت کوئیم، چونکی نجات بواسطه قوم یهود فراهم یهه. ²³ و زمانی قارسه، و هسه هم قارسه دآره، کی عبادت کوئنده های واقعی پتر به روح و راستی پرستش کوند. پتر آجور عبادت کوئنده یان طالیه. ²⁴ خدا روحه، و هر کی خایه اون عبادت بوکونه، و آستی روح و راستی مَره عبادت بوکونه.» ²⁵ زن بوگوفت: «من دأنم کی مسیح بزودی آیه، و وختی بایه همه چیز آمره گوئه.» ²⁶ عیسی بوگوفت: «من کی تی مَره گب زنم، هون مسیح» ²⁷ هو لحظه عیسی شاگردان فارسد و تعجب بوکودد کی ایته زن آمره گب زن دره. ولی هیچکودام و آنورسد کی «چی خایی؟» یا «چره اون آمره گب زنی؟» ²⁸ اونموقع زن خو کوزه تی بته زمین رو و بوشو شهز، و مردم بوگوفت: ²⁹ «بائید و مردی بیدیند کی تا هسه هر کاری بوکوده بوم مَره بوگوفت، آیا اون مسیح نییه؟» ³⁰ پس مردم، شهر جه خارج بوستد و بامود عیسی ورجه. ³¹ در آ موقع شاگردان عیسی جه خواهش بوکودد کی چیزی بوخوره، ولی عیسی اوشان بوگوفت: «من غذایی خوردان ره دارم کی شومان اون جه بیخیرید.» ³³ شاگردان همدیگر جه واورسد: «مگر کسی اون ره غذا باورده؟» ³⁴ عیسی اوشان بوگوفت: «می غذا آنه، اون کسی کی مَره اوسه کووده اراده تی بجا باورم و اون کاران انجام بدم. ³⁵ مگر شومان نوگوئید؛ چهار ماه دیگر درو وخته؟ ولی من شمره گویم شیمی دور و ور قاندرید و مزرعه یان بیدیند کی درو ره آماده ید. ³⁶ دروگر خو مَره قانگیره تا محصول حیات جاودانی ره آماده کونه، تا کسی کی بکاشته و کسی کی درو بوکوده، هر دو باهم شادی بوکوند.» ³⁷ و آ مثال آئ معنا پیدا کونه کی گوئه؛ ایته کاره و ایته درو کونه. ³⁸ من شمره اوسه کوودم تا محصول کی اون ره زحمت نکشه دآرید درو بوکونید، دیگران زحمت بکشد، و شومان اوشان دسترنج برداشت کوئید.» ³⁹ و اون زن شهادت و سی کی بوگوفته بو: «هر کاری بوکوده بوم مَره بوگوفت» او شهر میان خیلی از سامریان اون ایمان باورد. ⁴⁰ وختی مردم بامود عیسی ورجه، اون جه بخاستد کی او شهر میان ینیه، و عیسی هم دو روز اوشان ورجه ینسه. ⁴¹ و ه دو روز میان خلیان اون گبان بیشتاوستد و ایمان باورد. ⁴² و اون زن بوگوفت: «د فقط تی حرفان و سی نییه کی آمان اون ایمان داریم، بلکه خودمان اون حرفان بیشتاوستیم و بدانستیم کی آ مرد، واقعاً مسیح و جهان نجات دهنده یه.» ⁴³ بعد دو روز عیسی جی اوئ بوشو استان جلیل. ⁴⁴ خودش قبلاً بوگوفته بو کی هیچ نیی ایی خودش ولایت دورون احترام تتره. ⁴⁵ ولی وختی قاریسه جلیل، جلیلان گرمی آمره اون قبول بوکودد، چون اوشانم عید ره بوشو بود اورشليم و اونچی کی عیسی اورشليم میان انجام بده بوئ بیده بود. ⁴⁶ باز عیسی بوشو فانای جلیل، جایی کی آب به شراب تبدیل بوکوده بو. ایته آفسر دولت اوئ ایسه بو کی اون پسر شهر کفرناحوم میان مریض بو. ⁴⁷ اون وختی بیشتاوستد کی عیسی یهودیه جه بامو دآره استان جلیل، بامو اون ورجه و خواهش بوکودد کی بیشه شهر کفرناحوم و اون پسر کی مردن دوبوئ شفا بده. ⁴⁸ عیسی اوئ بوگوفت: «تا معجزات نیدیند ایمان تاویرد» ⁴⁹ اون آفسر التماس کونان بوگوفت: «ای آقا، پیشتر جی آنکی می پسر بیمیره، بیا و اون شفا بدن» ⁵⁰ عیسی اوئ بوگوفت: «واگرد تی خانه، تی پسر زنده مانه» اون مرد عیسی گوفته تی اطمینان بوکودد و واگردست خو شهر. ⁵¹ هنوز راه میان ایسه بو کی اون نوکران بامود اون پیشواز و خوشحالی آمره اون مَره بداد کی تی پسر زنده یه، و اون حال خُب بوئسته. ⁵² اون مرد اوشان جه واورسه: «چی ساعتی اون حال خُب بوئست؟» بوگوفتند: «دیروز، حدوداً ساعت یکی ظهر اون تب قطع بوست.» ⁵³ اونموقع پتر بفهمسته کی آ دوروست هون ساعتی ایسه کی عیسی اوئ بوگوفت: «تی پسر زنده مانه» پس خودش، و همه اون خانواده ایمان باورد. ⁵⁴ آ دومین معجزه ایی بو کی عیسی بعد آنکی از یهودیه بامو جلیل انجام بده.

¹ بعد مدتی عیسی بوشو اورشلیم تا ایته از یهودیان عیدان دورون شرکت بوکونه. ² اورشلیم میان، دروازه گوسفند ورجه، ایته حوض تهه کی اون به زبان عبری "بیت حسدا" گویده و پنج ته ایوان دآره. ³ اون حوض ایوانان دورون خیلی از مریضان و کوران و فلجان و شلان خوفید و آپ حرکت رافا ایستاید. ⁴ چونکی هر چند وخت یکبار خداوند فرشته آمویه و استخر بودورون شوئه و آب تکان دئه، و اولین مریضی کی بعد آب تکان خوردن شوئه استخر دورون، هر مریضی ایی جه کی دأشته شفا پیدا کوده. ⁵ اون مریضان میان ایته مردای ایسته بو کی سی و هشت سال بو زمینگیر بود. ⁶ وختی عیسی اون بیده و بفهست کی اون مریضی طول بکشه دآره اون جه واورسه: «خایی شفا پیدا کونی؟» ⁷ اون مریض جواب بده: «ای آقا، وختی آب تکان خوره من کسی ئ تئرم کی مژه کمک بوکونه تا بوشوم استخر دورون، تا من می جا جه تکان بوخورم کس دیگری پیشتر جی من شیه استخر دورون.» ⁸ عیسی اون بوگوفت: «وبریز و تی جائ جمع کون و بوشو!» ⁹ اون مرد هو لحظه شفا پیدا کود و خو جائ جمع کود و راه دکفت بوشو. اون روز شنبه، و روز سبت بو. ¹⁰ هنه وسی یهودیان اون کسی کی شفا پیدا کوده بوئ بوگوفت: «امروز روز سبت و تو حق تئری تی رختواب جمع کونی» ¹¹ اون مردای جواب بده: «اون مردی کی مژه شفا بده بوگوفت کی تی رختواب جمع کون» ²⁴ یقین بدآید هر کس می گبان بیشتاوه و کسی کی مژه اوسه کوده ئ ایمان باوره، حیات جاودانی دآره و هیچموقع محکوم نیبه، بلکه مرگی جه نجات پیدا کونه و حیات ابدی ئ منتقل یه. ²⁵ یقین بدآید زمانی فارسه، بلکه هسه فارسه دآره کی مُرده یان خدا پسر صدای ایشتاود و هر کی بیشتاوه زنده یهه. ²⁶ چون هوطو کی پئر خو دورون حیات دآره، پسر عطا بوکوده کی خو دورون حیات بدآره. ²⁷ و اون اختیار بده دآره کی داوری هم بوکونه، چون انسان پسره. ²⁸ آگپ جه تعجب نوکونید چون زمانی آیه کی همه مُرده یان اون صدای ایشتاود. ²⁹ و قبران جه بیرون آید، دوروستکاران زندگی ابدی ره، و گوناهاکارانم محکومیت ابدی ره. ³⁰ من از خودم کاری نتأمم بوکونم، بلکه بر طبق اونچی کی ایشتاوم داوری کونم، و می داوری عادلانه یه، چره کی نخایم خودمه اراده ئ بجا باورم بلکه پئری اراده کی مژه اوسه کوده. ³¹ اگر من خودم، خودم ره شهادت بدم می شهادت اعتباری تهره. ³² ولی دیگری ایسه کی درباره من شهادت دهه و دأنم کی اون شهادت راسته. ³³ شومآن یحیی ورجه قاصدانی اوسه کودید و اون به حقیقت، شهادت بده. ³⁴ نه آنکی من نیاز بدآرم انسان میره شهادت بده، بلکه شیمی وسی بوگوفتم تا نجات پیدا کونید. ³⁵ یحیی چراغی ئ مأنسته کی سوخته و روشنایی فاده یه و شومآن خاستید کی ایته مدت اون نور دورون شادی بوکونید. ³⁶ ولی من شاهدهی هم دآرم پيله تر جی یحیی، کارایی کی پئر مژه عطا بوکوده تا کامل بوکونم، یعنی کارایی کی انجام دهه، آن حقیقت شهادت دهد کی مژه پئر اوسه کوده. ³⁷ و هون پئری کی مژه اوسه کوده خودش هم میره شهادت دهه، شومآن هیچموقع نه اون بیده اید و نه اون صدای بیشتاوسته اید. ³⁸ و اون کلام شیمی میان ساکن نیبه، چون اون اوسه کوده ئ ایمان تئرد. ³⁹ شومآن کتاب مقدس تفتیش کونید چون خیال کونید کی اون دورون حیات جاودانی پیدا کونید، در حالی کی هون کیتابان میره شهادت دهد. ⁴⁰ ولی بازم نخایم می طرف بایید و حیات جاودانی پیدا کونید. ⁴¹ نخایم مردم مژه احترام بوکوند، ⁴² ولی شمره خوب شناسم و دأنم کی شیمی دیل دورون خدای دوس تئرد. ⁴³ من بنام می پئر باموم ولی شومآن مژه قبول نوکونید، ولی اگر کسی بنام خودش بایه و خودتان جنس بیبه اون قبول کونید. ⁴⁴ شومآن چوطو تانید ایمان باورید؟ در حالی کی خایم مردم شمره احترام بند و اون عزت و احترامی کی خدا طرف جه آیه ته توجهی تئرد. ⁴⁵ ولی فکر نوکونید که من پئر ورجه شیمی جه شکایت کونم، نه، کسی کی شیمی جه شکایت کونه موسی یه، هون موسایی کی اون اُمید دوسته دآرید. ⁴⁶ چون اگر موسی ئ ایمان دأشتید مژه هم ایمان آوردید، چونکی اون درباره من بینویشته دآره. ⁴⁷ ولی اگر اون نوشته یان قبول نوکونید، چوطو می گبان قبول کونید؟»

¹ بعدِ ايتہ مدت عیسی بوشو دریاچه جلیل اوطرف. دریاچه جلیل، دریاچه طبریہ هم گوید.² خیلی از مردم اون دونبال راه دکفتد، چون مُعجزاتی کی کوده و مریضان شفا دته ئ بیده بود.³ پس عیسی بوشو ایتہ کوه جُر و خو شاگردان آمره اوئ بینیش.⁴ یهودیان عید فصیح نزدیک بو. وختی عیسی خو دور و وَر فاندِرسِت و بیده کی جمعیت زیادی اون طرف آمون درُ فیلیپس بوگوفت: «ک ئ جِه نان یهنیم تا آشان بوخورد؟»⁵ عیسی آ سوال واورسه تا اون امتحان بوکونه، چون خودش دانسته کی چی خایه بوکونه.⁷ فیلیپس جواب بده: «دویست دینار نانم آشان ره وِست نیه، حتی اگر هر کودام ایچه بوخورد.»⁸ ایتہ جی شاگردان کی آندرباس نام داشته و شمعون پطرس برار بو اون بوگوفت: «ایتہ پسر زای آیتہ ایسته کی پنج ته نان جو و دو ته ماهی دآره، ولی آنهمه آدم ره آن چی کونه؟»¹⁰ عیسی بوگوفت: «مردم بینیشانید» اوئ سبزه زیاد بو، پس مردم سبزه یان رو بینیشانید، فقط مردکان اون جمعیت میان حدود پنج هزار نفر بود.¹¹ باز عیسی نان بیگفت و شکر بوکود و خو شاگردان فاده کی مردم میان قسمت بوکوند، و ماهیانم هطو، و هو اندازه کی مردم بخاستد اوشان فآدد.¹² وختی همه سیتر بوستد خو شاگردان بوگوفت: «خورده نانان جمع کونید تا چیزی هدر نیشم»¹³ پس شاگردان خورده نانان کی زیاد بامو بو جمع کودد و دوازده سبد پور بوئست.¹⁴ مردم آ مُعجزه ئ کی عیسی جِه بیدد بوگوفت: «حتماً آن هون نبی ایی ایسه کی وِاستی به آ جهان بایه»¹⁵ وختی عیسی بفهمست کی اوشان خاید اون بزور بوورد و خوشان پادشاه چاکوند، اوشان جِه سیوای بوست و تنهایی بوشو کوه جُر.¹⁶ غروب دم ره شاگردان بیجیر بامود و بوشد دریا طرف.¹⁷ چون هوا تاریک بوسته بو و عیسی هم وانگردسته بو، اوشان قایق سوار بوستد و حرکت بوکودد بوشود کفرناحوم طرف، کی دریا اوطرف تهه بو.¹⁸ باد شدیدی بامو و دریا کولاک بوئست.¹⁹ وختی حدود پنج شیش کیلومتر جولو بوشو بود، عیسی ئ بیدد کی آپ رو قدم زنه و قایق طرف آیه. اوشان بترید.²⁰ ولی عیسی اوشان بوگوفت: «نترسید، منم»²¹ وختی خاستد اون باورد قایق دورون، هو لحظه قایق فارسه ساحل.²² فردایی صبح مردمی کی دریا اوطرف ایسته بود دوباره جمع بوستد تا عیسی ئ بیدد، چون بیده بود کی اوئ هیچ قایقی یتہ بو جُر هونی کی شاگردان اون آمره بوشو بود و عیسی هم اون قایق سوار نوبوسته بو، بلکه شاگردان تنهایی بوشو بود.²³ ولی چن ته قایق دیگر جی طبریہ فارسد به هون محلی کی خداوند نانان برکت بده بو و مردم بوخورده بود.²⁴ مردم وختی بیدد کی عیسی و اون شاگردان اوئ نیشاد، اون قایقان سوار بوستد و بوشود کفرناحوم تا عیسی ئ پیدا کوند.²⁵ وختی فارسد اوئ و عیسی ئ پیدا کودد واورسد: «اُستاد، کی بامویی آیتہ؟»²⁶ عیسی جواب بده: «شمزّه گویم؛ یقین بدآنید می دونبال گردید نه مُعجزاتی وِسی کی بیده اید، بلکه اون نانی وِسی کی بوخوردید و سیتر بوستید.»²⁷ تلاش بوکونید، ولی نه خوراک جی میان شوئونی ره، بلکه خوراک ره کی تا حیات جاودانی باقی مانه، یعنی خوراک کی انسان پسر شمره فاده، چون خدای پتر اون مَهر تائید بزه دآره.»²⁸ اوشان واورسد: «چی بوکونیم تا کارهایی کی خدا آمی جِه خایه ئ انجام بدیم؟»²⁹ عیسی اوشان جواب بده: «اون کاری کی خدا شیمی جِه خایه انه، اون کسی کی اون اویسه کوده ئ ایمان باورید.»³⁰ اوشان بوگوفت: «چه مُعجزه ایی انجام دهی تا اون بیددیم و تره ایمان باوریم؟ چی کونی؟»³¹ آمی پتران بیابان میان "مَن" بوخورد هوطوبی کی کیتاب مقدس میان بینوبشته بوئسته؛ اون جی آسمان اوشان نان فاده تا بوخورد»³² عیسی اوشان بوگوفت: «شمزّه گویم یقین بدآنید کی موسی نوبو کی جی آسمان اوشان نان فاده، بلکه می پتر خدا بو، و هسته هم اونه کی خایه نان حقیقی ئ جی آسمان شمره فاده.»³³ چون آ نان حقیقی ئ خدا جی آسمان بیجیر باورده تا جهان حیات ببخشه.»³⁴ باز اون بوگوفت: «ای آقا، هر روز جی آن نان آمره فادن»³⁵ عیسی اوشان بوگوفت: «من نان حیاتم، هر کی می ورجه بایه هیچموقع ویشتا نیبه و هر کی مَره ایمان باوره هیچموقع تشنه نیبه.»³⁶ ولی هوطوبی کی قبلاً شمره بوگوفتم با آنکی مَره بیده اید ایمان ناوردید.³⁷ همه کسانی کی پتر مَره عطا کونه می طرف آید، و کسی کی می طرف آیه هیچموقع خودم جِه دوره نوکوم.»³⁸ چون من جی آسمان بیجیر باموم نه آن وِسی کی خودم اراده ئ انجام بدم، بلکه کسی اراده ئ کی مَره اوسته کوده.»³⁹ و اونی کی مَره اوسته کوده اراده انه، اون کسانی کی مَره فاده دآره جِه، حتی اینفرم جی دس ند، بلکه روز قیامت ره اوشان ویرترانم.»⁴⁰ چون می پتر اراده انه هر کی پسر بیددنه و اون ایمان باوره، حیات جاودانی صاحب بیبه و من روز قیامت اوشان ویرترانم.»⁴¹ باز یهودیان سر و صدا و اعتراض بوکودد چره کی بوگوفته بو: «منم اون نان کی جی آسمان بیجیر باموم»⁴² و همدیگر گوفتد: «آن عیسی، یوسف پسر نیبه کی آقان اون پتر و مار شناسیم؟ پس چوطوبه کی گویم من آسمان جِه بیجیر باموم؟»⁴³ هوطوبی کی پتر زنده مَره اوسته کود و من بواسطه پتر زنده یم، هر کی مَره بوخوره بواسطه من زنده مانه.»⁴⁴ اون نانی ایسه کی آسمان جِه بیجیر بامو، نه اون نانی مَناستَن کی شیمی پتران بیابان میان بوخوردد و بمردد، بلکه هر کی آن نان جِه بوخوره تا ابد زنده مانه.»⁴⁵ عیسی آ گبان وختی بزه کی شهر کفرناحوم میان ایتہ کتیبسه دورون تعلیم دته.⁴⁶ پیغام درک کودان اقدر سخت بو کی حتی اون شاگردانم وختی بیشتاوستد همدیگر بوگوفتد: «آ تعلیم سخته، کی تانه اون بفهمه؟»⁴⁷ وختی عیسی متوجه بوئست کی شاگردان درباره آ موضوع اعتراض دآرد اوشان بوگوفت: «آیا آ گبان باعث یه شویمان لغزش بوخورد؟»⁴⁸ پس اگر انسان پسر بیدد کی بوخر شوئون دره به هون جایی کی اول ایسته بو چی کونید؟⁴⁹ روحه کی زنده کونه، ولی جسم جِه فایده ایی نیبه. کلامی کی من شمره گویم، روح و حیاته.»⁵⁰ ولی بعضی جی شویمان ایمان ناوردید» چون عیسی جی هون اول دانسته چی کسایی اون ایمان ناورد و کیی اون تسلیم کونه.»⁵¹ پس عیسی بوگوفت: «هنه وِسی شمره بوگوفتم کی هیچکس نتانه می ورجه بایه مگر آنکی می پتر اون عطا بوکوده یه.»⁵² بعد آ حرفان، خیلی از اون شاگردان اون جِه رو وَاگرداند و د اون همراهی نوکودد.»⁵³ اونموقع عیسی رو بوکود اون دوازده شاگرد و بوگوفت: «آیا شویمانم خائید بیشید؟»⁵⁴ شمعون پطرس جواب بده: «ای اُستاد، کی ورجه بیشیم؟ کلمات حیات جاودانی تی ورجه تهه.»⁵⁵ آقان ایمان باورده و بشناخته ایم کی تو، مسیح، خدای زنده پسری.»⁵⁶ عیسی اوشان بوگوفت: «آیا من شویمان دوازده نفر انتخاب نوکودم؟ ولی ایتہ جی شویمان ابلیسی ایسه.»⁵⁷ و آن درباره یهودا، شمعون اسخریوطی پسر بوگوفت، چون اون جُر اون دوازده شاگرد بو و بعد مدتی عیسی ئ دوشمن دس تسلیم بوکود.

¹ بعدِ اُنْ عیسی ایته مدت اُستانِ جلیلِ دورونِ گردسته، چون نخاسته یهودیه میانِ یثیسه، چره کی یهودیان خاستد اونِ بوکوشد. ² وختی عیدِ خیمه یان کی ایته از یهودیان عیدانه نزدیک بوسست، ³ عیسی برأران اونِ بوگوفت: «جی آت بوشو یهودیه تا کسان کی تره پیروی کوند تی کاران بیدیند، ⁴ چون هر کی بخایه شناخته بیبه خلوتی کار نوکونه، تو کی آ کاران کونی بده دنیا تره بیدینه» ⁵ چون حتی اونِ برأرانم اونِ ایمان نأورده بود. ⁶ عیسی اوشانِ بوگوفت: «می وخت هنوز فائرسه دآره، ولی شمیره فرقی نوکونه کی بیشید، ⁷ دنیا شیمی جه نفرت تتره، ولی می جه نفرت دآره، چون من شهادت دهم کی اوشانِ اعمال بده، ⁸ شومان بیشید و عیدِ مراسم میانِ شرکت بوکونید، ولی من فعلاً تايم، چون هنوز می وخت فائرسه دآره.» ⁹ عیسی اُنْ اوشانِ بوگوفت و جلیلِ میانِ یثسه. ¹⁰ بعدِ آنکی عیسی برأران عیدِ ره بوشود اورشلیم، اونم بوشو، ولی نه آشکارا بلکه خلوتی بوشو. ¹¹ عیدِ آیامِ ره یهودیان اونِ دونبال گردستد و واورسئد: «پس عیسی کِ تِ ایته؟» ¹² مردمِ میانم بحث زیاد بو. بعضی اونِ طرفدار بود و گوافت: «عیسی آدمِ خویه» ولی بعضیان اونِ مخالف بود و گوافت: «نه، عیسی مردمِ گومراه کونه» ¹³ ولی چون مردمِ سرانِ یهود جه ترسئد جرأت نوکودد علنی درباره عیسی حرف بزند. ²⁵ پس بعضی جی اورشلیم مردم بوگوفت: «آن هون کسی نیبه کی خاید اونِ بوکوشد؟» ²⁶ اونِ هسته آشکارا موعظه کونه و کسی اونِ حرفی نزنه، مگه فؤم سران قبول بوکوده دآرد کی اون واقعاً مسیحیه؟ ²⁷ ولی آن امکان تتره، چون آمان دانیم آ شخص کِ تِ شینه، ولی وختی مسیح ظهور بوکونه هیچکس تانه اون کِ تِ شینه.» ²⁸ هته وستی وختی عیسی معید دورون تعلیم دته صدای بلندِ امتره بوگوفت: «شومان مَره شناسید و دانید کِ تِ شینم، ولی من خودم مَره تاموم، بلکه کسی مَره اوسته کوده کی حقه و شومان اونِ تثناسید.» ²⁹ ولی من اونِ شناسم، چون اونِ طرفِ جه باموم و اون مَره اوسته کوده.» ³⁰ مَره موقع اوشانِ خاستد اونِ بیگيرد ولی کسی جرأت نوکود اونِ دس دراز کونه، چون هنوز اونِ وخت نرسه بو. ³¹ ولی خیلان اونِ ایمان باورد و بوگوفت: «آبا وختی مسیح بابه، آ شخص جه وبشتر مُعجزه کونه؟» ³² وختی فریسیان و کاهنان سران بیشتاوستد کی مردم درباره عیسی چی گوید، سریع مأمور اوسه کودد تا اونِ بیگيرد. ³³ اونموقع عیسی مردم بوگوفت: «فقط ایته مدت کوتاه شیمی امتره ایسم و بارن شؤم کسی ورجه کی مَره اوسه کوده.» ³⁴ اونموقع شومان می دونبال گردید ولی مَره پیدا نوکونید، و اون جایی کی من ایسم شومان تئاید بئید.» ³⁵ پس یهودیان همدیگر بوگوفت: «اون کِ تِ خایه بیشه کی آمان تئانیم اونِ پیدا کونیم؟ آیا خایه بیشه یهودیانی ورجه کی یونانیان میانِ پراکنده ید و یونانیان تعلیم بده؟» ³⁶ اونِ منظور چی بو کی بوگوفت؛ می دونبال گردید ولی مَره پیدا نوکونید، و اون جایی کی من ایسم شومان تئاید بئید؟» ³⁷ عیدِ آخرین روزِ ره کی عیدِ مهمترین روز بو، عیسی یثسه و صدای بلندِ امتره بوگوفت: «اگر کسی تِ تشنه یه بابه می ورجه و بوخوره، ³⁸ هوطوبی کی کلام گوید، هر کی مَره ایمان باوره، اونِ وجودِ جه نهَرِ آبِ زنده جاری یه.» ³⁹ عیسی منظور جی نهَرِ آبِ زنده هون روح القدس بو کی کسان تِ قاده یه کی عیسی تِ ایمان باورد، ولی روح القدس هنوز کسی تِ عطا نوبسته بو، چون عیسی هنوز جلال پیدا نوکوده بو. ⁴⁰ وختی مردم آ گبانِ بیشتاوستد بوگوفت: «آ مرد واقعاً هون نبی ایی ایسه کی وُاستی قبلِ مسیح بابه؟» ⁴¹ و بعضی دیگر بوگوفت: «اون خودش مسیحیه» ولی بعضی واورسئد: «مگر مسیح جلیل جه ظهور کونه؟» ⁴² مگر کیتاب مقدس نوگوبه کی مسیح داودِ پادشاه نسلِ جه یه و بیت لحم میانِ بودونیا آیه؟ یعنی هون دهاتی کی داود بودنیا بامو؟» ⁴³ پس درباره عیسی مردم میانِ اختلاف دکفت. ⁴⁴ بعضیان خاستد اونِ بیگيرد، ولی کسی اونِ دس دراز نوکود. ⁴⁵ و مأمورانی کی بوشو بود عیسی تِ بیگيرد دس خالی وَاگردستد فریسیان و سرانِ کاهنان ورجه، اوشانِ مأمورانِ جه واورسد: «پس چره اونِ نأوردید؟» ⁴⁶ مأموران جواب بدآد: «تا هسته کسی آ مرد مأنستأن آطو قشنگ گب نَره بو.» ⁴⁷ فریسیان اوشانِ بوگوفت: «شومانم گومراه بوئستید؟» ⁴⁸ آبا حتی ایته جی آمان فریسیان یا فؤم پيله کسان اونِ ایمان باورده ایم؟ ⁴⁹ آ مردم ناداند کی اونِ ایمان باورد اوشانِ شریعتِ جه هیچی تاند. خدا لعنت بر اوشان.» ⁵⁰ نيقوديموس کی شب بوشو بو عیسی دینِ ره و ایته جی اوشان بو واورسه: ⁵¹ «آبا شریعت وَاله آمان کسی تِ محکوم بوکونیم بدون آنکی اونِ گبانِ گوش بدیم و بذانیم چی بوکوده؟» ⁵² اوشان نيقوديموس بوگوفت: «مگر تو هم جلیلی ایسی؟ بوشو کیتاب مقدس بررسی بوکون و بیدین کی هیچ نبی ایی جلیل جه ظهور نوکوده.» ⁵³ باز هر کودام بوشود خوشان خانه.

¹² عیسی ایبار دیگر مردمِ مَرّه گب بَرّه و بوگوفت: «من جهانِ نورم، هر کی می جِه پیروی بوکونه هیچموقع تاریکی میانِ سرگردان نیبه، بلکی نور حیات پیدا کونه.» ¹³ اونموقع فریسیان اونِ بوگوفت: «تو خودتِ خودت ره شهادت دهبی؟ پس تی شهادت اعتباری تَره.» ¹⁴ عیسی جواب بده: «هر چند من خودم، خودم ره شهادت دهم، ولی می شهادت راسته، چون دَآنم کَ ئ جِه باموم و به کَ ئ شوم، ولی شومآن تَآنید من کَ ئ جِه باموم و به کَ ئ شوم.» ¹⁵ شومآن معیارِ انسانی مَرّه قضاوت کوئید، ولی من هیچکس قضاوت نوکونم. ¹⁶ ولی اگر قضاوت هم بوکونم می قضاوت دوروسته، چون تنها نییم، بلکی پُتری کی مَرّه اوسه کوده می آمَرّه یه. ¹⁷ شیمی شریعتِ دورون بینویشته بوئسته کی هر موضوعی ره دو ته شاهد کفایت کونه. ¹⁸ من خودم، خودم ره شهادت دهم و پُتری کی مَرّه اوسه کود هم مَرّه شهادت دهم. ¹⁹ اونِ بوگوفت: «تی پُتر کَ ئ ایسه؟» عیسی جواب بده: «شومآن کی تَآنید من کیسم، چوطو خَآنید می پُتر بشتَآنید؟ اگر مَرّه بشتَآخته بوئید می پُترم شتَآخید.» ²⁰ عیسی آ حرفانِ وختی بَرّه کی معبدِ خزانه ورجه تعلیم دئه و کسی اونِ نیکیفت چون هنوز اونِ وخت قانرسه بو. ²²¹ عیسی باز اوشانِ بوگوفت: «من شوم و شومآن می دونال گردید و شیمی گوناهاَن میانِ میرید، و جایی کی من شوم شومآن تَآنید بَآنید.» یهودیان همدیگر بوگوفت: «آیا خَآیه خودش بوکوشه کی گویه جایی کی من شوم شومآن تَآنید بَآنید؟» ²³ اونموقع عیسی اوشانِ بوگوفت: «شومآن بیچیر شینید ولی من بوچِر شین، شومآن آ جهانِ شینید ولی من آ جهانِ شین نییم. ²⁴ هته وسی بوگوفتم کی شومآن شیمی گوناهاَن میانِ میرید. اگر ایمان تاوَرید کی "من ایسم" شیمی گوناهاَن میانِ میرید.» ²⁵ اوشانِ اونِ جِه واورسد: «تو کیسی؟» عیسی جواب بده: «من هونی ایسم کی جی هون اول شمره بوگوفتم. ²⁶ من خلی جیزان دَآرم کی درباره شومآن بوگویم و داوری بوکونم ولی آ کار نوکونم، اونِ کی مَرّه اوسه کوده حقه، و من اونچی کی اونِ جِه بشتَآوستم جهانِ گویم.» ²⁷ اوشانِ نفهمستد کی اونِ درباره پُتر اوشانِ آمَرّه گب زنه. ²⁸ پس عیسی اوشانِ بوگوفت: «وختی کی انسانِ پسرِ زمین جِه راست کودید اونموقع فهمید کی من ایسم و خودم جِه کاری نوکونم، بلکی هر چی کی پُتر مَرّه تعلیم بده دَآره ئ شمره بوگوفتم. ²⁹ اون کی مَرّه اوسه کود می آمَرّه یه و پُتر مَرّه تنها یته دَآره، چون من همیشه کارهایِ انجام دهم کی اونِ پسند کونه.» ³⁰ وختی آ حرف بَرّه خلیان اونِ ایمان باورد. ³¹ بازن عیسی یهودیانی کی اونِ ایمان باورده بودِ بوگوفت: «اگر می کلام میانِ یئسید، حقیقتاً می شاگرد بوئسته اید. ³² و حقیقت شناسید و حقیقت شمره آراد کونه.» ³³ اوشانِ اونِ جواب بداد: «آمان ابراهیم اولادیم، و هیچموقع کسی برده نوبوئیم، پس تی منظور چیه کی گویی آزاد بیهد؟» ³⁴ عیسی جواب بده: «یقین بَآنید کسی کی گونا کونه، گونا برده یه. ³⁵ برده، جایگاهِ همیشگی خانه میانِ تَره، ولی پسرِ جایگاهِ همیشگیه. ³⁶ پس اگر پسر شمره آراد کونه، واقعاً آزاد بیهد. ³⁷ دَآنم کی ابراهیم اولادید، ولی چون می گِبْاَن شیمی دِلان میانِ جایی تَره خَآنید مَرّه بوکوشید. ³⁸ من اونچی کی می پُتر ورجه بیده دَآرم جِه گب زنم، و شومآن اونچی ئ کی شیمی پُتر جِه یاد بیگفته دَآرید عمل کوئید.» ³⁹ اوشانِ عیسی ئ جواب بداد: «ابراهیم آمی پُتره عیسی بوگوفت: «نه، اگر ابراهیم اولاد بوئید ابراهیم اعمالِ بجا آوردید. ⁴⁰ من حقیقتی کی خدا جِه بشتَآوستم شمره بوگوفتم، ولی شومآن خَآنید مَرّه بوکوشید، ابراهیم آجور رفتار نوکوده. ⁴¹ وختی آ کار کوئید، شیمی پُتر جِه تقلید کوئید» مردم جواب بداد: «آمان کی حرام زاده نییم، آمی پُتر واقعی خدایه» ⁴² عیسی اوشانِ بوگوفت: «اگر شیمی پُتر خدا بو مَرّه دوس دَآشتید، چون من خدا طرف جِه باموم و شیمی میانِ ایسم، من خودسرانه نامومِ بلکی اونِ مَرّه اوسه کوده. ⁴³ چره می حرفانِ نفهمید؟ آن وسی کی حاضر نیئید می حرفانِ گوش بوکونید. ⁴⁴ شومآن شیمی پُترِ ابلیس جِه ئید و خَآنید اونِ خواسته یانِ عمل بوکونید. اون از اول قاتل بو و راستی جِه بیخبره، چون اون میانِ هیچ راستی ایی یته. وختی دوروغ گویه مُطابقِ خودش ذات رفتار کونه، چون دوروغگویه و دوروغگویان پُتره. ⁴⁵ ولی چون من راست گویم، می حرفانِ باور نوکونید. ⁴⁶ کَ ی ته جی شومآن تَآنه حتی ایته گونا مَرّه نسبت بده؟ پس اگر راس گویم چره مَرّه باور نوکونید؟ ⁴⁷ کسی کی خدا جِه بیبه، خدا کلام قبول کونه، ولی شومآن قبول نوکونید، چون کی خدا جِه نیئید.» ⁴⁸ پس یهودیان اونِ جواب بداد: «آیا راس نوگوفتم کی تو سامری ایی و دیوانه ایی؟» ⁴⁹ عیسی جواب بده: «من دیوانه نییم، بلکی می پُتر احترام نهم ولی شومآن مَرّه بی احترامی کوئید. ⁵⁰ من نَخَایم مَرّه جلال بدم، ولی کسی دیگری ایسه کی می جلالِ طالیه، و داوری اونِ آمَرّه یه. ⁵¹ یقین بَآنید اگر کسی می تعالیم جِه اطاعت بوکونه هیچموقع نیمیره.» ⁵² یهودیان اونِ بوگوفت: «هسه دِ مُطمئن بوئستیم دیوانه ایی! ابراهیم و انبیاء بمردد و تو گویی اگر کسی می کلام حفظ بوکونه هیچموقع نیمیره؟ ⁵³ آیا تو آمی پُتر ابراهیم جِه پله تری؟ اون بمرد و همه انبیاء بمردد. خودت کی دَانی؟» ⁵⁴ عیسی جواب بده: «اگر خودم، خودم جلال بدم، آ جلالِ هیچ ارزشی تَره، اون می پُتره کی مَرّه جلال دهم، هونی کی شومآن گوئید آمی خدایه. ⁵⁵ هر چند شومآن اونِ شناسید، ولی من اونِ شناسم. اگر بوگویم شناسم شیمی مَآنستَآن دوروغگویم، ولی من اونِ شناسم و هر چی گویه اطاعت کونم. ⁵⁶ شیمی پُتر ابراهیم شادی کوده از آنکی ایته روز مَرّه بیدینه، و بیده و خوشحال بوئست.» ⁵⁷ یهودیان اونِ بوگوفت: «تو هنوز پنجاه سال تَتری، و گویی ابراهیم بیده ایی؟» ⁵⁸ عیسی اوشانِ بوگوفت: «یقین بَآنید قبلِ ابراهیم بودونیا آمون من ایسه بوم.» ⁵⁹ مردم سنگ اوسادد کی اونِ سنگسار بوکوند. ولی عیسی مردمِ نظرِ جِه دورِ پوست و معبدِ جِه بیرون بوشو و بوشو.

¹ عیسیٰ راہی میان شوئون دویو کی ایته کورمادرزاد بیده. ² اُون شاگردان اُون جِه وَاورسد: «ای اُستاد، کی گوناہ بوکود کی آ مردُ آطو کور بودونیا بامو، خودش یا اُون پئر و مار؟» عیسیٰ جواب بده: «نه اُون گوناہ جِه بو و نه اُون پئر و مار گوناہ جِه، بلکه تا خدا قدرت شفابخش هسه اُون طریق جِه آشکار بیبه. ⁴ تا وختی روزہ، من و اُستی کارهای کی می اوسه کوده مَره بیسپُرده انجام بدم، وختی شب بوئست د کسی نتانه کار بوکونه. ⁵ تا وختی من آ جهان میان ایستم اُون نور بخشم.» وختی عیسیٰ آ حرف بزه، زمین رو ئف بوکود و اُون آمره گیل چاکود و گیل کور چومان رو بقالانی، ⁷ و اُون بوگوفت: «بوشو حوض سیلوحا میان تی چومان بوشور» سیلوحا به زبان عبری یعنی "اوسه کوده". پس اُون کور بوشو و خو چومان اُون حوض دورون بوشوست و بتانست بیدینه. ⁸ همساده یان و کسانی کی پیشتران ره اُون مردّه بیده بود و شناختد بوگوفتد: «آن هون نیه کی نیشته و گدایی کوده؟» ⁹ بعضی بوگوفتد: «آن هونه» و بعضی گوفتد: «نه آن فقط اُون مانستانه خودش نییه» ولی اُون مردای بوگوفت: «من هونم.» ¹⁰ اُون جِه وَاورسد: «پس چی بوئست کی تی چومان بازه بوست؟» ¹¹ اُون جواب بده: «اینفر کی اُون نام عیسیٰ بو گیل چاکود و می چومان بمالانه، و مَره بوگوفت بوشو حوض سیلوحا دورون تی چومان بوشور، منم بوشوم و بوشوستم و بتانستم بیدینم.» ¹² مردم وَاورسد: «اُون هسه کِ ئ ایسته؟» جواب بده: «من تانم» ¹³ پس اُون مردای کی پیشتران ره کور بو بوبوردد فریسیان ورجه. ¹⁴ و اُون روزی کی عیسیٰ گیل چاکوده بو و اُون کور چومان شفا بده بو روز سبت بو. ¹⁵ فریسیان اُون کور جِه وَاورسد چوطو تی چوم بازه بوسته، اُون مردای هم اوشان بوگوفت: «می چومان گیل بقالست و من بوشوستم و هسه تانم بیدینم.» ²⁶ بازم اُون جِه وَاورسد: «تی آمره چی بوکود؟ چوطو تی چومان واکود؟» ²⁷ اُون جواب بده: «من هسه شمَره بوگوفتم، نیشتاوستید؟ چره خائید دوباره تعریف بوکونم؟ آیا شومانم خائید اُون شاگرد بیبید؟» ²⁸ فریسیان اُون فحش بداد و بوگوفتد: «تو خودت اُون شاگردی! آمان موسی شاگردیم.» ²⁹ آمان دانیم کی خدا موسی مَره گب بره، ولی تانیم آ شخص کِ جِه بامو دَاره. ³⁰ اُون مرد جواب بده: «خیلی عجیبه کی شومان تانید اُون کِ جِه بامو دَاره، در حالی کی می چومان شفا بده. ³¹ همه دانیم کی خدا گوناهاکاران دوعائ نیشتاوه، ولی اگر کسی خداپرست بیبه و اُون اراده ئ بجا باوره، خدا اُون دوعائ ایشتاوه. ³² از ابتدای عالم تا هسه کسی پیدا نبوسته کی بتانه کور مادرزاد چومان واکونه. ³³ اگر آ مرد خدا طرف جِه نامو بو نتانسته آ کار بوکونه» ³⁴ اوشان جواب بداد: «تو خودت کی گوناہ دورون بودونیا باموی آمره تعلیم دیهی؟» و بازن اُون کنیسه جِه بیرون تاوآد.

⁷ پس عیسی اوشان ره توضیح بده و بوگوفت: «بقین بدأنید من اون دری ایسم کی گوسفندان اون جه بودورون آید. ⁸ همه کسان کی پیشتر جی من بامود دزد و راهزن بود و گوسفندان اوشان حرفان گوش نوکودد. ⁹ من در ایسم، هر کی بواسطه من بودورون بایه نجات پیدا کونه، و بیرون و بودورون شه و علف پیدا کونه. ¹⁰ دوزد تابه مگر آنکی بخایه بودوزانه و بوکوشه و هلاک بوکونه. من باموم تا اوشان حیات پیدا کوند و اون حیات جه به فراوانی بهره بوبورد. ¹¹ من چوپان خب ایسم. چوپان خب خو جان گوسفندان ره نیه. ¹² ولی کسی کی مُرد فاکیره و چوپان نیه و گوسفندانم اون شین نیید، وختی دینه گرگ آمون دره، گوسفندان نهه و فرار کونه، و گرگم گوسفندان گیره و پراکنده کونه. ¹³ اون فرار کونه چونکه مُرد بیگیره و گوسفندان فکر نیه. ¹⁴ من چوپان خب ایسم، من می گوسفندان شناسم و اوشانم مره شناسد. ¹⁵ هوطو کی پتر مره شناسه منم پتر شناسم و می جان گوسفندان ره فدا کونم. ¹⁶ من گوسفندان دیگری هم دارم کی آگله شین نیید، و اوستی اوشانم باورم، اوشان می صدای ایشناود و ایته گله بهد و ایته چوپان دارد. ¹⁷ پتر مره دوس داره، چون من می جان قادم تا دوباره اون پس بیگیرم. ¹⁸ هیچکس می جان فاکیره، بلکه من، خودم میل آمره اون فدا کونم. قدرت دارم کی اون بنم، و قدرت دارم کی اون پس گیرم. پتر آ اختیار مره قاده داره. ¹⁹ آ حرفان و سی باز یهودیان میان دو دستگی بوئست. ²⁰ بعضی جی اوشان گوئند: «اون دیوانه یه و دیو داره، چره اون حرفان گوش کونید؟» ²¹ ولی بعضی دیگر گوئند: «آ حرفان ایته دیوانه حرفان نیه، آیا دیوانه کوران چوم واکونه؟» ²² وختی عید تقدیس اورشليم میان شروع بوئست، زمستان بو. ²³ و عیسی معبد دورون و شلیمان تالار میان قدم رنه. ²⁴ یهودیان سران، اون دور بیگفتند و واورسد: «تا کی خای آمره بی تکلیفی دورون بداری؟ اگر مسیحی، آشکارا آمره بوگو.» ²⁵ عیسی جواب بده: «من قبلاً هم شمره بوگوفتم ولی ایمان تاوردید. مُعجزه یانی کی به نام می پتر انجام دهم شهادت دهد کی من مسیحم. ²⁶ ولی شوقان ایمان ناوید، چون جز می گوسفندان نیید. ²⁷ می گوسفندان می صدای شناسد، منم اوشان شناسم، و اوشان می دوبال آید. ²⁸ من اوشان حیات جاودانی قادم و هیچموقع هلاک نوبود، و هیچکس اوشان می دس جه نیگیره. ²⁹ چون می پتر اوشان مره قاده داره و اون، همه ته جه پيله تره، هیچکس نتانه اوشان می پتر دس جه بیگیره. ³⁰ من و پتر ایته ایم.» ³¹ آ موقع یهودیان ایبار دیگر سنگ اوستاد تا اون سنگسار بوکوند. ³² عیسی اوشان بوگوفت: «کارهای خوب زیادی می پتر طرفی جه شمره انجام بدم، ک ی ته و سی خائید مره سنگسار بوکونید؟» ³³ یهودیان جواب بداد: «کارهای خوب و سی نیه کی خائیم تره سنگسار بوکونیم، بلکه تی کفر گوئتن و سی یه. تو کی ایته انسانی، ادعای خدایی کونی!» ³⁴ عیسی اوشان جواب بده: «مگر شیمی تورات دورون نامو داره کی "شوقان خدایانید؟" ³⁵ پس اگر خدا، اوشانی کی اون کلام دریافت بوکوده، خدایان دحاده، و آمان دانیم کی خدا کلام هیچموقع باطل نیه. ³⁶ پس چره مره کی پتر انتخاب بوکوده و اوسته کوده به جهان گوئیدی کفر گوئتان درم وختی گویم خدا پسریم؟

⁸ شاگردان اَوَنَ بوگوفتد: «ای اُستاد، ټ چن وخت پيش بو کی یهودیان خَاسِتد تره سنگسار بوکوند، باز مَخَای بیښی اوځی؟» عیسی جواب بډه: «آیا ایته روز دوازه ساعت نیه؟ کسی کی روز میان راه ښه لیز نوخوره، چون آ جهان نور دینه،¹⁰ ولی اگر کسی شب ره راه بیښه، لیز خوره، چون هیچ نوری وجود نثره.» عیسی آ حرفان بزه و باز بوگوفت: «آمی رفی ایلعازر خوفته، ولی من شوم تا اَوَن بیدار کونم.»¹² شاگردان بوگوفتد: «ای آقا، اگر اَوَن خوفته، حتماً خوب یهه»¹³ ولی عیسی اَوَن مرگِ جه گب زنه، ولی اوشان فکر کودد اَوَن درباره خواب معمولی گب زنه.¹⁴ باز عیسی واضح اوشان بوگوفت: «ایلعازر بمرده،¹⁵ و من شیمی وُسی خوشحالم کی اوځی نښته بوم، چون اَوَن مرگ باعث یه شومان ایمان باورید، هسه بائید بیشیم اَوَن ورجه.»¹⁶ ایته جی شاگردان کی "توما" یعنی "دو قلو" نام داشته باقی شاگردان بوگوفت: «بائید امانم بیشیم تا اَوَن آمره بیمیریم.»³³ حتی عیسی بیده مریم زار زار گریه کونه و یهودیان کی اَوَن آمره بامو دأرد هم گریه کوند، خیلی ناراحت بوست،³⁴ باز واورسه: «اَوَن کِ ټ بته دأرید؟» بوگوفتد: «ای آقا، خودت بیا و بیدین»³⁵ عیسی چومان جه اشک فوواسته.³⁶ یهودیان همدیگر گوفتد: «بیدینید چقدر اَوَن دوس داشته»³⁷ ولی بعضی دیگر گوفتد: «أ مرځ کی کور چوم شفا بډه، چره تانست کاری بوکونه کی ایلعازر نیمیره؟»³⁸ باز عیسی خیلی ناراحت بوست، اَوَن بوشو قبر سر، قبر غاری بو کی اَوَن جولو سنگ بته بود.³⁹ عیسی بوگوفت: «سنگ اوستائید» مرنا ایلعازر خأخور اَوَن بوگوفت: «ای آقا، هسه د جنازه بو ډهه، چون چهار روز بوگودشته.»⁴⁰ عیسی بوگوفت: «آیا تره نوگوفتم اگر ایمان باوری، خدا جلال دینی؟»⁴¹ پس سنگی کی قبر جولو تهه بوځی اوستادد. عیسی آسمان فاندروست و بوگوفت: «ای پتر، تره شکر کونم کی مَره بیشتاوستی،⁴² من دانستم کی تو همیشه مَره ایشتاوی، ولی آن کسان وُسی بوگوفتم کی ټ ایستد، تا ایمان باورد کی تو مَره اوسه کوده ایی.»⁴³ آ حرف بزه و صدای بلند آمره دخاد و بوگوفت: «ایلعازر، بیا بیرون»⁴⁴ اَوَن مُرده بیرون بامو، هوطو کی اَوَن دست و پا کفن پیچ بو، و اَوَن صورت رو دستمالی تهه بو. عیسی اوشان بوگوفت: «اَوَن باز کونید و وَاَلید بیښه.»⁴⁵ و خیلی از یهودیان کی بامو بود مریم ځین ره و عیسی کار بیدد اَوَن ایمان باورد.⁴⁶ ولی بعضی بوشود فریسیان ورجه و اونچی کی عیسی بوکوده بوځی اوشان خبر بډاد.⁴⁷ کاهن اعظم و فریسیان ایته جلسه تشکیل بډاد و بوگوفتد: «چی وَاستی بوکونیم؟ چون أ مرځ معجزات زیادی انجام ډهه،⁴⁸ اگر اَوَن هطو آزاد بنیم همه مردم اَوَن ایمان آورد و اونموقع رومیان آید و آن معبد و آمی قوَم جی میان بورد.»⁴⁹ ایته جی اوشان کی قیافا نام داشته و اَوَن سال ره کاهن اعظم بو ویرشت و بوگوفت: «شومان هیچی تانید،⁵⁰ فکر نوکونید بهتره اینفر همه قوَم فدا بیه؟ آیا بهتر نیه آ شخص بیمیره تا آمی قوَم هلاک نیه؟»⁵¹ اَوَن آ حرف خودش جه نوگوفت، بلکی چون کاهن اعظم بو، نیوت بوکود کی وَاستی عیسی همه قوَم وُسی بیمیره،⁵² و نه فقط قوَم ره، بلکی تا خدا زاکان کی پراکنده یځ همه ټ در ایته بدن جمع کونه.⁵³ و جی هون روز به بعد تصمیم بیگرفتد کی عیسی ټ بوکوشد.⁵⁴ بعد اَوَن عیسی د آشکارا یهودیان میان شوئون آمون نوکوده، بلکی جی اوځی بوشو به شهری کی آفرایم نام داشته و بیابان نزدیکی تهه بو.⁵⁵ کم کم عید فصح نزدیک بوسته. و خلیان جی دهات نزدیک آموده اورشلیم تا خوشان قبل عید تطهیر بوکوند.⁵⁶ و خلیان دوس داشتند عیسی ټ بیدیند و معبد دورون همدیگر گوفتد: «چی فکر کونید؟ یعنی عید وُسی آیه؟»⁵⁷ ولی کاهنان اعظم و فریسیان دستور بډه بود هر کی بډانه عیسی کِ ټ ایسته وَاستی اطلاع بډه تا اَوَن بیگیرد.

¹ شیش روز قبل عید فصیح عیسی بامو بیت غنیا، هون جایی کی ایلعازر بعدِ مردن زنده کوده بو. ² عیسی وسی اوئ شام دهی بوکودد. مهمانی میان مرزا پذیرایی کوده و ایلعازر مهمانان مَره عیسی ورجه نیشته بو. ³ بازن مریم ایته شیشه عطر شبل خالص گرانقیمت اوستاد و فوکود عیسی پاهان رو، و خو سر مو آمره اون پاهان خوشک کود. جوری کی کُل خانه بوی عطر بیگفت. ⁴ موقع ایته از اون شاگردان یعنی یهودای اسخریوطی که بعداً عیسی ئ تسلیم بوکود بوگوفت: «چی وسی آن عطر سیصد دینار بوفروخته نویوست تا اون پول فقیران فاده بیبه؟» ⁵ اون آ حرف فقیران دیلسوزی وسی نوگوفت، بلکه آن وسی بوگوفت کی دوزد بو، اون دخل و خرج مسئول بو و پولی کی اون فادئیر جه اوستاده. ⁷ عیسی جواب بده: «اون آمره کاری نذآرید، چون آن عطر می روز دفن ره بدآشته بو. ⁸ فقیران همیشه شیمی آمره ایستد، ولی من همیشه شیمی آمره نیستم.» ⁹ خیلی از یهودیان بیشتاوستند کی عیسی بامو دآره اوئ، پس بامود تا نه فقط عیسی ئ بیدیدند، بلکه تا ایلعازر کی اون مُرده یان جه زنده کوده بوئ بیدیدند. ¹⁰ هنه وسی کاهنان اعظم تصمیم بیگفتد ایلعازر بوکوشد. ¹¹ چون خیلی از یهودیان اون وسی شوئند و عیسی ایمان آوردد. ¹² اون روز فردایی، خیلی از یهودیان کی عید وسی بامو بود اورشلیم، وختی بیشتاوستند عیسی آمون دره اورشلیم، ¹³ خلی شاخه ئ اوستادد و بوشود اون پیشواز. اوشان فریاد رَند: «هوشیعانا، مبارک بیبه اونی که به نام خداوند آیه، مبارک بیبه اسرائیل پادشاه» ¹⁴ عیسی ایته گره خر پیدا کود و اون رو سوار بوست، هوطوی کی خدا کلام میان بینویشته بوئسته: ¹⁵ «ای صهیون دختر، نوه ترسین، هسته تی پادشاه گره خرئ سوار بوسته و آمون دره.» ¹⁶ اون شاگردان اول آ چیزان نفهمستد. ولی وختی عیسی جلال پیدا کود اونموقع بیاد باوردد که آ چیزان درباره اون بینویشته بوئسته بو و دقیقاً هوطو اتفاق دگفت. ¹⁷ جمعیت میان کسانی ایسته بود کی وختی عیسی ایلعازر زنده کوئ اوئ ایسته بود، اوشان اونچی کی بیده بوئده مردم ره نقل کودد. ¹⁸ اصلاً موعظه وسی بو کی اونهمه آدم اوطو شور و شوق آمره بوشو بود اون پیشواز. ¹⁹ پس فریسیان همدیگر گوفتد: «بیدیدید؟ ئ نتأید کاری بوکونید، تمامی دونیا اون دونبال شوئون درد» ²⁰ جمعیت میان کی عید وسی بامو بود اورشلیم، بعضیان یونانی بود. ²¹ اوشان بامود فیلیپس ورجه کی بیت صیدای جلیل شین بو و اون بوگوفتد: «ای آقا، آمان خائیم عیسی بیدینیم» ²² فیلیپس بوشو و آ حرف آندریاس بوگوفت و هر دو نفر بوشود عیسی ورجه و اون بوگوفتد. ²³ عیسی اوشان جواب بده: «اون وخت برسه دآره کی انسان پسر جلال پیدا کونه، ²⁴ یقین بدآید اگر گندم دانه خاک دورون نیسه و نیمیره، هیچموقع ایته دانه جه ویشتر نیبه، ولی اگر بیمیره، دانه های زیادی به بار آوره.» ²⁵ کسی کی خو جان دوس دآره اون جی دس دهه، ولی کسی کی آ جهان دورون خو جان جه بوگذره، اون تا حیات جاودانی حفظ کونه. ²⁶ اگر کسی خایه مَره خدمت بوکونه و آستی می دونبال بایه و هر جا من یستم می خادم و آستی می آمره اوئ یئسه، و هر کی مَره خدمت بوکونه، می پئر اون سربلند کونه. ²⁷ هسته می جان آشفته به، چی بوگویم؟ آیا بوگویم، "ای پئر مَره آ ساعت جه نجات بدن؟" ولی من ة ساعت وسی باموم به آ جهان. ²⁸ ای پئر، خودت نام جلال بدن» ایمرتبه صدایی جی آسمان بامو کی بوگوفت: «جلال بدم، و بازم جلال دهم» ²⁹ وختی مردمی کی اوئ ایسته بود صدای بیشتاوستند، بعضیان بوگوفتد: «رعد و برق بَره» بعضی دیگر بوگوفتد: «نه ایته فرشته اون آمره گب بزه» ³⁰ ولی عیسی بوگوفت: «آ صدا شیمی وسی بامو نه می وسی، ³¹ هسته ئ آ جهان داوری موقعه به و آ جهان رئیس بیرون تاوآده به. ³² وختی آسمان طرف بوئر شوم، همه آدمیان خودم طرف فاکشیم» ³³ عیسی آ گب آمره، نوع مرگی کی اون رافا ایسته بوئ اشاره بوکود. ³⁴ مردم اون بوگوفتد: «تو مرگ جه گب زنی؟ ولی تورات آمره تعلیم دهه کی مسیح تا آبد زنده مانه، پس تو چوطو گویی کی انسان پسر و آستی بوئر فاکشه بیبه؟» ³⁵ عیسی اوشان بوگوفت: «فقط ایته مدت کوتاه نور شیمی آمره ایسته، تا وختی آ نور شیمی آمره به راه بییشید نوکونه تاریکی میان بشید، کسی کی تاریکی دورون راه یشته تنه کی ک ئ شوئون دره. ³⁶ تا زمانی کی نور دآرید نور ایمان باورید تا نور زاکان بیید.» بازن عیسی بوشو و خورَه مردم چوم جه جیگا بده. ³⁷ با آنکی عیسی اوشان چوم جولو انهمه معجزه انجام بده بو، بازم اون ایمان ناوردد. ³⁸ تا اونچی کی إشعای نبی پیشگوی بوکوده بو به انجام برسه: «ای خداوند، کیسه کی آمی پیام باور بوکوده به و خداوند قدرت، آ چیزان میان بیده به؟» ³⁹ و اوشان تئانستد ایمان باورد چون هوطو کی إشعای نبی بوگوفته بو: ⁴⁰ «آ قوم دیل سخت بوسته. اوشان گوش سنگین بوسته و خوشان چوم دَسته دآرد، نوکونه بیدیدند و بفهمد، و واگردد می طرف و من اوشان شفا بدم» ⁴¹ إشعای آ پیشگوی ئ بوکود چون عیسی جلال بیده و درباره اون گب بَره. ⁴² ولی با همه آ گبان، بعضی از یهودیان سران ایمان باوردد کی اون واقعاً مسیحه، ولی فریسیان جه ترسیدند و علناً نوگوفتد، چون ترسید کی کنیسه جه اخراج بو بود. ⁴³ در واقع اوشان مردم تعریف و تمجید، ویشتر از عزتی کی خدا طرف جه به دوس دآشتند. ⁴⁴ اونموقع عیسی صدای بلند آمره بوگوفت: «اونی کی مَره ایمان باوره، نه مَره، بلکه اونی کی مَره اوسه کوده ئ ایمان باورده. ⁴⁵ چون هر کی مَره بیدینه، کسی کی مَره اوسه کوده ئ بیده دآره. ⁴⁶ من ایته نور فائستآن باموم به آ جهان تا هر کی مَره ایمان باوره تاریکی میان نشیه، ⁴⁷ و اگر کسی می کلام بیشتاوست و ایمان ناورد، من اون داوری نوکونم، چون ناموم کی جهان داوری بوکونم، بلکه باموم تا جهان نجات بدم. ⁴⁸ هر کی مَره حقیر بدآنه و می کلام قبول نوکونه، ایته داور ایسته کی در حق اون داوری کونه، هون حرفهای کی بزم روز قیامت ره اون محکوم کونه. ⁴⁹ چون من خودم جه چیزی نوگوفتم، بلکه پئری کی مَره اوسه کود مَره فرمان بده چی بوگویم و چوطو گب بزنم. ⁵⁰ و دَنام کی اون فرمان حیات جاودانیه، پس اونچی کی من گویم هون چیزایی ایسه کی پئر مَره بوگوفته تا بوگویم.»

¹ايته روز بمأنسته بو به عيد فصخ، عيسى دانسته كي اون وخت برسه دآره تا آ جهان جه بيشه خو پتر ورجه، اون خو كسان كي آ دنيا ميان اوشان محبت كوده ئ تا به آخر محبت بوكود. ²شام خوردن وخت بو. ايليس بيشتر يهوداي اسخريوطي ديل ميان بته بو كي عيسى ئ تسليم بوكونه. ³عيسى با آنكي دانسته پتر همه چيه اون بيسرده، و جي خدا ورجه بامو دآره و اون طرف شونون دره. ⁴شفره سر جه وبريشته، خو لباس بكد و حوله اي بيگيغت و دوست خو كمر. ⁵بازن آب دوكون لگن دورون، و شروع بوكود شاگردان پاي بوشوره، و حوله اي امزه كي خو كمر دوسته بو اوشان پاي خوشك كود. ⁶ختي شمعون پطرس نوبت فارسيه، پطرس اون بوگوفت: «اي آقا، تو خايي مي پاي بوشوري؟» ⁷عيسى جواب بده: «تو هسته تاني من چي كودان درم، ولي بعداً قهمي» ⁸پطرس بوگوفت: «هيج موقع وانالم مي پاي بوشوري.» عيسى اون بوگوفت: «اگر تره بوشورم مي امزه سهمي تئري.» ⁹شمعون پطرس اون جواب بده: «پس آقا، هسته كي آطوبه، نه فقط مي پاي، بلكي مي سر و مي دستانم بوشور» ¹⁰عيسى بوگوفت: «كسي كي غسل بوكوده، سر تا پا تميزه و شويستن احتياج تئره، مگر آنكي خو پاهان بوشوره، شومان پاكيد، ولي نه همه ته.» ¹¹چون عيسى دانسته كي اون تسليم كونه، هته وسي آن بوگوفت كي همه شومان پاك نيئيد. ¹²بعد آنكي خو شاگردان پاهان بوشوست خو لباس دوكون و دوباره شفره دور بيشته و شاگردان جه واورسه: «آيا بفهمستيد چي وسي آ كار بوكود؟» ¹³شومان مره استاد و آقا دختايد، و دوروستم گوئيد چون قطو ايسم. ¹⁴پس اگر من كي شيمي آقا و معلم و شيمي پاهان بوشوستم، شومانم واستي همدگر پاهان بوشوريد. ¹⁵شمزه نمونه فادم تا هوطوبي كي من شيمي امزه رفتار بوكودم شومانم هوطو رفتار بوكونيد. ¹⁶يقين بدآيد كي هيج غلامي خو ارباب جه و هيج قاصدي خو اوسته كوده جه پيله تر نييه. ¹⁷هر وخت آن بفهمستيد، خوش به حال شومان اگر اون عمل بوكونيد. ¹⁸اونچي كي گويم مربوط به همه شومان نييه، من كساني كي انتخاب بوكودم خوب شناسم، ولي كيتاب مقدس آ پيشگويي واستي انجام بيگيره كي گوبه! اوني كي مي امزه نان خوره بر صدي من وبريشته. ¹⁹هسته قبل آنكي اتفاق دكفه شمزه گويم تا وختي اتفاق دكفت ايمان باوريد كي من اونم. ²⁰يقين بدآيد هر كي، كسي كي من اوسته كونم قبول بوكونه مره قبول بوكوده، و هر كي مره قبول بوكونه مي اوسته كوده ئ قبول بوكوده.» ²¹ختي عيسى آ حرف بزه، خو روح دورون مضطرب بوئست و آشكارا اعلام بوكود: «يقين بدآيد ايتنه از شومان مره دوشمنان دس تسليم كونه» ²²پس شاگردان مات و مبهوت همدگر قاندرستد و حيران بوئ كي عيسى آن درباره كي گوبه. ²³شاگردي كي معمولا عيسى ئ تكيه دئه و عيسى هم اون خيلي دوس داشته، عيسى ورجه نيشته بو. ²⁴شمعون پطرس اشاره امزه اون جه بخواست كي عيسى جه واورسه كي آ حرف درباره كي بزه. ²⁵پس اون شاگردم خوزه تاوآده عيسى كيشه ميان اون جه واورسه: «اي خداوند، اون كيسه؟» ²⁶عيسى جواب بده: «اون كسي ايسه كي من لقمه اي زنم كاسه دورون و اون قادم» ²⁷بازن عيسى لقمه اي بيگيغت و بزه كاسه دورون و قاده يهوداي اسخريوطي دس. ²⁷قطو كي يهودا لقمه ئ بيگيغت، شيطان اون وجود وارد بوئست، ²⁸بازن عيسى اون بوگوفت: «اون كاري كي خايي انجام بدئ ئ زودتر انجام بدن.» ²⁸ولي هيج كودام جي كساني كي اوئ ايسه بود نفهمستد كي عيسى منظور جي آن حرف چي بو. ²⁹فقط بعضيان خيال بوكودد چون كيسه پول يهودا ورجه تته، عيسى اون بوگوفت تا اونچي كي عيد ره نياز دارد يهنه يا آنكي چيزي فقيران قاده. ³⁰پس يهودا لقمه ئ بيگيغت و سريع بوشو بيرون، و شب بو. ³¹ختي يهودا بيرون بوشو، عيسى بوگوفت: «هسته انسان پسر جلال پيدا كونه و از طريق اون خدا هم جلال پيدا كونه.» ³²و اگر خدا از طريق اون جلال پيدا كود، پس خدا هم اون جلال دهه و آن جلال بزودي شروع يه. ³³اي زاكان، ايتنه مدت كوتاه شيمي امزه ايسم، و هوطوبي كي يهوديان بوگوفتم هسته هم شمزه گويم، مي دونبال گرديد، ولي جايي كي من شوم شومان نتايد بائيد. ³⁴پس هسته خكمي تازه شمزه قادم، همدگر محبت بوكونيد هوطوبي كي من شمزه محبت بوكودم. ³⁵اگر همدگر محبت بوكونيد همه فهمده كي مي شاگردانيد.» ³⁶شمعون پطرس عيسى جه واورسه: «اي آقا ك ئ شي؟» عيسى جواب بده: «جايي شوم كي هسته نتاني مي دونبال بائي، ولي بعداً مي دونبال آبي» ³⁷پطرس بوگوفت: «اي آقا، چي وسي هسته نتانم تي دونبال بايم؟ من حاضرم مي جان تره بنم» ³⁸عيسى اون جواب بده: «آيا حاضري تي جان ميره بني؟ تره گويم يقين بدان كي ة امشب قبل آنكي خروس بخانه تو سه بار گويي كي مره شناسي!»

¹ شیمی دیل مُضطرب نیبه، خدائِ توکل بوکونید، مَره هم ایمان بدآرید. ² می پتر خانه، منزل زیاد تَهه، اگر اَطو نوبو شمره گوَفتَم، من شوم تا شمره جایی آماده کونم. ³ بعد آنکی بوشوم و شمره جایی آماده کودم دوباره ایم و شمره بوم خودم ورجه، تا جایی کی من ایستم شومائِم یئسید. ⁴ شومائِ دانیڈ کِ شونون درم و دانیڈ چوطو بآئید اوئِ «توما اوئِ بوگوَفت:» ای آقا، اَمائِ تائیم تو کِ شِی، پس چوطو تائیم راءِ پیدا کونیم؟ ⁵ عیسی اوئِ بوگوَفت: «من راه و راستی و حیاتم، هیچکس نتانه بآیه پتر ورجه جُز بواسطه من. ⁷ اگر مَره شتاختید، می پترم شناختید، ولی بعد اُن شومائِ اوئِ شناسید و اوئِ بیده اید.» ⁸ فیلیپس اوئِ بوگوَفت: «ای آقا، پتر آمره نیشان بدن کی هَن آمره کافیه» ⁹ عیسی اوئِ بوگوَفت: «ای فیلیپس، ا مدت شیمی آمره بوم، تو هنوز مَره نشاختی؟ هر کی مَره بیدینه پتره بیده دَاره، پس دِ چره گوپی پتر آمره نیشان بدن؟ ¹⁰ آیا باور تتری کی من پتر دورون و پتر می دورون ایسه؟ حرفهایی کی من شمره زنم خودم جه نوگویم، اون پتری کی می دورون ساکنه، اونه کی آکاران انجام دِهه. ¹¹ مَره ایمان بدآرید کی من پتر دورون ایستم و پتر می دورون، وگرنه، پس اون کارانی کی می جه بیده اید وسی مَره ایمان بدآرید. ¹² یقین بدآئید هر کی مَره ایمان باوره، کارایی کی من کونم اونم تانه انجام بده، حتی پيله تر از اونم انجام دِهه، چون من می پتر ورجه وَاگردم. ¹³ هر چی کی به می نام بخوانید شمره انجام دهم تا پتر، پسرِ میان جلال پیدا کونه. ¹⁴ اگر چیزی به می نام بخوانید من اوئِ انجام دهم.» ¹⁵ «اگر مَره دوس بدآرید می احکام جه اطاعت کونید، ¹⁶ و من پتر جه درخواست کونم و اون یاور دیگری شمره قاده تا همیشه شیمی آمره یئسه. ¹⁷ یعنی روح راستی کی جهان نتانه اوئِ قبول بوکونه، چونکی اوئِ نیدینه و نشتاسه، ولی شومائِ اوئِ شتاسید، چون شیمی آمره ایسه و شیمی وجودِ میان مانه. ¹⁸ شمره بی کس تنم، شیمی ورجه ایم. ¹⁹ بعد ایته مدت، جهان دِ مَره نیدینه، ولی شومائِ مَره دینید، و چون من زنده یم، شومائِ زندگی کونید. ²⁰ او روز ره فهمید کی من پتر دورون ایستم، و شومائِ می دورون و من شیمی دورون. ²¹ هر کی می احکام قبول بوکونه و اوئِشان جه اطاعت بوکونه هوئِ کسی ایسه کی مَره دوس دَاره، و هر کی مَره دوس بدآره می پترم اوئِ دوس دَاره، و منم اوئِ دوس دَارم و خودم اوئِ نیشان دهم. ²² ایته جی اوئِ شاگردان کی یهودا نام دَاشته "البته نه یهودایِ اسخربوطی" عیسی بوگوَفت: «ای آقا، چره خایی خودت آمره آشکار کونی ولی جهان ره نه؟» ²³ عیسی اوئِ جواب بده: «اگر کسی مَره دوس بدآره، می کلام دَاره و می پترم اوئِ دوس دَاره، و اَمائِ اون ورجه آئیم و اون آمره زندگی کونیم. ²⁴ و کسی کی مَره دوس تتره، می کلام جه اطاعت نوکونه. اونچی کی شومائِ ایشتاؤید می جه نیبه بلکی پتری جه یه کی مَره اوسه کوده. ²⁵ چیزانِ زمانی شمره بوگوَفتَم کی هنوز شیمی ورجه ایسه بوم. ²⁶ ولی اون یاور، یعنی روح القدس، کی پتر اوئِ به نام من اوسه کونه، همه چته شمره یاد دِهه و هر چی من شمره بوگوَفتَم، شمره بخاطر آوره. ²⁷ شمره آرامش بجا نهم، خودم آرامش شمره قادم، اونچی کی من شمره قادم، آرامشی مَانسُتائِ نیبه کی دنیا شمره قاده، پس شیمی دیل مضطرب نیبه و تترسید. ²⁸ بیشتاؤستید کی شمره بوگوَفتَم؛ من شوم، ولی شیمی ورجه وَاگردم. اگر مَره دوس بدآرید آ خبر جه خوشحال بید کی شونون درم می پتر ورجه، چون پتر می جه پيله تره. ²⁹ من همه چته بیشتز شمره بوگوَفتَم تا وختی اتفاق دکفته مَره ایمان باورید. ³⁰ دِ خیلی وخت تتریم کی شیمی آمره گب بزنم، چون آ جهان رئیس آیه، اون می رو هیچ قدرتی تتره. ³¹ ولی من کاری ئ انجام دهم کی پتر مَره فرمان بده دَاره، تا جهان بدانه کی من پتر دوس دَارم. ویریزد تا از آئِ بیسیم.»

¹من آنگوردارِ واقعیم و می پتر باغبانه. ²هر شاخه ایی که می دورون میوه تاوره وَاوینه و هر شاخه ایی کی میوه باوره ئ پاک کونه تا ویشتر میوه باوره. ³شومآن بواسطهٔ اون کلامی کی شمره بوگوفتم پاک بوسته اید. ⁴می دورون یئسید و منم شیمی دورون، هوطوی کی شاخه خودش تنهایی نتأنه میوه باوره اگر آنگوردار وصل نیبه، شومآنم اگر می دورون یئسید نتأنید ثمری باورید. ⁵بله، من آنگوردارم و شومآن اون شاخه یان، کسی کی می دورون مآنه و منم اون دورون، میوهٔ زیادی آوره، اگر می جه سیوائ بید هیچ کاری نتأنید بوکونید. ⁶اگر کسی می دورون یئنیبه شاخه مآنستآن اون فیشآند و خوشک په. مردم خوشکه شاخه یان جمع کوند و آتش دورون تاوآد و سوخآند. ⁷ولی اگر می دورون یئسید و می کلام شیمی دورون، هر چی بخآنید شمره قآده په. ⁸می پتر جلال آنه کی شومآن میوهٔ زیاد باورید، و آطو می شاگردان بیهید. ⁹هوطو کی پتر مَره دوس بدآشته، منم شمره دوس بدآشته دآرم، پس می محبت دورون یئسید ¹⁰اگر می احکام بدآرید می محبت دورون ایسید، هوطوی کی من می پتر احکام بدآشته دآرم و اون محبت میآن ایسم. ¹¹آ گبان شمره بزم تا می شادی جه پوره بید و شیمی شادی کامل په. ¹²می حکم آنه کی همدیگر محبت بوکونید، هوطوی کی من شمره محبت بوکودم. ¹³محبتی پیله تر جی آن وجود ترره کی کسی خو جان خو دوستان ره بنه. ¹⁴اگر اون چیزایی کی شمره حکم بوکودم اطاعت بوکونید شومآن می دوستانید. ¹⁵د شمره بنده دنخآنم، چون بنده خو آریاپ کاران جه خبر ترره، بلکی شمره می دوست دنخآنم چون هر چی کی می پتر جه بیشتاوستم، شمره بوگوفتم. ¹⁶شومآن مَره انتخاب نوکودید بلکی من شمره انتخاب بوکودم و اوسه کودم تا بیسید و میوه باورید، میوه ایی کی همیشگی بیبه، تا به می نام هر چی می پتر جه بخآنید شمره قآده. ¹⁷شمره حکم کونم، همدیگر محبت بوکونید. ¹⁸اگر جهان شیمی جه نفرت دآره، بدآنید پیشتر جی شومآن می جه نفرت دآشته. ¹⁹اگر شومآن آ جهان شین بوئید جهان شمره دوس دآشته، ولی چون آ جهان شین نیئید و من شمره آ جهان جه انتخاب بوکودم، هنه وسی جهان شیمی آمره دوشمنی کونه. ²⁰اونچی کی بوگوفتم بخاطر بدآرید، غلام خو آریاپ جه پیله تر نیبه، اگر مَره اذیت بوکودد شمره هم اذیت کوند، و اگر می گبان گوش بدآد شیمی گبانم گوش کوند. ²¹می نام وسی همهٔ آ کاران شیمی آمره کوند چون کسی کی مَره اوسه کوده ئ نشناسد. ²²اگر تأمو بوم و آشان آمره گب نَره بوم گوناھی تآشتد، ولی هسته د خوشآن گونا وسی عُدُر بهانه ایی تترد. ²³کسی کی می جه نفرت دآره، می پتر جه هم نفرت دآره. ²⁴اگر اوشآن ورجه کارهایی کی هیچ کس دیگری نتأنه انجام بده ئ انجام ندّه بوم مقصر نوبود، ولی هسته اوشآن آ کاران بیدد ولی بازم می جه و می پتر جه نفرت دآرد. ²⁵و آطو اونچی کی خودشان تورات میآن پیشگوی بوئسته حقیقت پیدا کونه کی گوپه؛ "بیخودی می جه نفرت دآرد" ²⁶ولی وختی اون یاور، کی از می پتر ورجه شمره اوسه کونم بآیه، یعنی روح راستی کی پتر جه صادر په، اون خودش دربارهٔ من شهادت دهه، ²⁷و شومآنم شهادت دهید، چون جی هون اول می آمره ایسه بید.

¹ آ چیزان شمږه بوگوښتم تا شیمی ایمان جی دس ندید. ² شمږه کنیسه یان جِه بیرون تاوآد، حتی زمانی فارسه کی هر کی شمږه بوکوشه فکر کونه خدای خدمت کوډان دره. ³ آ کاران شیمی آمره کوند، چون نه پتر شناسد و نه مږه. ⁴ آشان شمږه بوگوښتم تا وختی آ اتفاقان وخت برسه به یاد باورید کی من شمږه بوگوښته بوم، آ گیان اول شمږه نوگوښتم چون خودم شیمی آمره ایسه بوم. ⁵ ولی هسه شوږم کسی ورجه کی مږه اوسه کوده، و هیچکودام جی شوږمان وآنورسه؛ کڅ شی؟ ⁶ ولی چون آ حرفان شمږه بزم شیمی دیل غم بیگفته. ⁷ من شمږه راس گویم کی گویم؛ می شوږون شمږه مفیده، چون اگر نوشوم یاوری شیمی ورجه تابه، ولی اگر نوشوم اون شیمی ورجه اوسه کونم. ⁸ وختی اون تابه، جهان متوجه کونه کی از نظر گونا و عدالت و داوری تقصیرکاره. ⁹ از نظر گونا تقصیرکاره، چون مږه ایمان ناورد، ¹⁰ از نظر عدالت، چون می پتر ورجه شوږم و مږه نیدینید، ¹¹ و از نظر داوری، چون آ جهان رئیس محکوم بوسته. ¹² خیلی چیزان دارم کی شمږه بوگویم، ولی هسه طاقت ایشتاوستن تئرد. ¹³ ولی وختی روح راستی تابه، شمږه همه حقیقت طرف راهنمایی کونه، چون خودش جِه گب نزنه، بلکه اونچی کی ایشتاوه ئ گویم، و شمږه آینه جِه خبردار کونه. ¹⁴ اون مږه جلال ده و حقیقتی کی می جِه دریافت بوکوده ئ شمږه اعلام کونه. ¹⁵ هر اونچی کی پتر داره منم دارم، هه وسی بو کی بوگوښتم؛ حقیقتی کی می جِه دریافت بوکوده ئ شمږه گویم. ¹⁶ بعد اینه مدت کوتاه مږه نیدینید، ولی بعد چن روز بزم مږه دینید. ¹⁷ بعضی جی اون شاگردان همدیگر جِه واورسد؛ «استاد چی گویم؟ اون منظور چیه کی گویم؛ مږه نیدینید ولی بزم بعد اینه مدت مږه دینید؟» ¹⁸ پس همدیگر گوښتد؛ «آ مدتی کی اون درباره اون گب زنه چیه؟ آمان تأنیم اون درباره چی گب زنه» ¹⁹ عیسی بفهمست کی اوشان خايد اون جِه چیزی واورسد، پس اوشان بوگوښت؛ «واورسیدی کی می منظور چیه کی گویم بعد اینه مدت مږه نیدینید ولی دوباره بعد اینه مدت کوتاه مږه دینید؟» ²⁰ یقین بدآنید شوږمان آشک فوکونید و ماتم گیرید، ولی جهان شادی کونه، شوږمان غمگین بیهد ولی شیمی غم آخسر شادی ئ تبدیل یه. ²¹ اینه زن زایمان وخت درد کشه و جی درد ناراحتی چون اون ساعت فارسه داره، ولی وختی زای بودونیا آبه اون زن د زحمتان به یاد تاوره چون اینه انسان جدید بودونیا بامو داره. ²² شوږمان هسه هولو ناراحت و غمگینید، ولی بزم شمږه دینم و اون موقع شیمی دیل شاد یه و هیچکس تانه اون شادی ئ شیمی جِه بیگیره. ²³ او روز ره د می جِه چیزی وآنورسید، یقین بدآنید کی هر چی به می نام پتر جِه بخائید شمږه عطا کونه. ²⁴ تا هسه به می نام چیزی نخاسته اید، بخائید تا بدس باورید و شیمی خوشی کامل بیه. ²⁵ آ چیزان مثال و کنایه آمره شمږه بوگوښتم، ولی زمانی فارسه کی مثال آمره شیمی مږه گب نزنم بلکه آشکارا درباره پتر شیمی آمره گب زنه. ²⁶ وختی اون روز فارسه به می نام پتر جِه خائید و من نوگویم کی پتر ورجه شیمی سفارش کونم، ²⁷ چون پتر خودش شمږه دوس داره، چون شوږمان مږه دوس داشتید و ایمان باورید کی من خدا طرف جِه باموم. ²⁸ من پتر ورجه باموم و آ جهان وارد بوئستم، و هسه آ جهان ترک کونم و شوږم می پتر ورجه. ²⁹ شاگردان اون بوگوښتد؛ «هسه واضح آمی آمره گب زنی و نه مثال آمره، ³⁰ د مطمئن بوئستیم تو همه چیه دانی، حتی لازم نیه کسی خو سوال تی جِه واورسه، هن آمره کافیه و دأنیم کی تو جی خدا ورجه بامویی.» ³¹ عیسی جواب بده؛ «آیا هسه د واقعاً ایمان باورید؟» ³² ولی زمانی فارسه، یا بهتر بوگویم هسه هم فارسه داره، کی همه شوږمان پراکنده بید و مږه تنها نیئید و شید خودتان خانه، ولی من تنها نیئم چون می پتر می آمره یه. ³³ آشان شمږه بوگوښتم تا می دورون آرامش بدآرید. آ دنیا میان رنج و زحمت دینید، ولی شیمی خاطر جمع بیه، من دنیا رو پیروز بوسته دارم.»

¹ بعد آ گبان عیسی آسمان فاندريست و بوگوفت: «ای پتر، اون وخت برسه دأره، تی پسر جلال بدن تا تی پسر تره جلال بده. ² چون تو هر بشر اختیار اون بیسپردی تا هر کی ئ کی اون قاده ئی، حیات جاودانی ببخشه. ³ و حیات جاودانی آنه کی اوشان تره کی خدای واقعی ایسی ئ، و عیسی مسیح کی تو اوسه کودی ئ بشناسد. ⁴ من زمین رو تره جلال بدم، و کاری کی مره بیسپرده بویی تا انجام بدم، تومام کودم. ⁵ هسه ای پتر، مره جلال بدن، هون جلالی کی پیشتر جی جهان آفرینش تی ورجه داشتم. ⁶ من تی نام، اون مردمانی کی آ جهان جه مره عطا بوکودی ئ بشناسانم، اوشان تی شین بود و اوشان مره قاده ایی و اوشان تی کلام جه اطاعت بوکودد. ⁷ هسه داند کی هر چی مره ببخشه ایی واقعا تی طرف جه یه. ⁸ چون هر کلامی کی مره قاده ایی اوشان قادم و اوشان قبول بوکودد و یقین بدانستد کی تی طرف جه باموم، و ایمان باوردد کی تو مره اوسه کوده ایی. ⁹ من اوشان ره دوعا کونم نه جهان مردمان ره، کسانی ره دوعا کونم کی تو مره قاده ایی، چون اوشان تی شیند. ¹⁰ هر چی من دارم تی شینه و هر چی تو داری می شینم ایسه، و ان باعث می جلال و افتخاره. ¹¹ پیشتر جی آن جهان میان نیسم و تی ورجه ایم، ولی اوشان جهان میان ایسد. ای مقدس پتر، اوشانی کی مره قاده ایی به خودت نام قدرت حفظ بوکون تا ایته بو بود هوطوی کی امان ایته ایم. ¹² تا زمانی کی اوشان آمره جهان میان ایسه بو اوشان حفظ بوکودم، و هر کس کی مره ببخشه ایی تی نام قدرت آمره حفظ بوکودم و هیچکودام هلاک نوبوستد، جز هلاکت پسر، تا کیتاب مقدس پیشگویی انجام بیه. ¹³ ولی هسه تی ورجه ایم و آ حرفان زمانی زمن کی هنوز جهان میان ایسم، تا می خوشی جه پوره بود. ¹⁴ تی احکام اوشان قادم، ولی چون اوشانم می مانستأن آ جهان شین نیید، جهان اوشان جه نفرت دأره. ¹⁵ دوعا نوکونم کی اوشان آ جهان جه بوبری، بلکه دوعا کونم اوشان شریر جه حفظ بوکونی. ¹⁶ اوشانم می مانستأن آ جهان شین نیید. ¹⁷ اوشان بواسطه خودت راستی تقدیس بوکون، تی کلام راستیه. ¹⁸ هوطو کی تو مره اوسه کودی به آ جهان، منم اوشان اوسه کودم به آن جهان. ¹⁹ من خودم اوشان وسی تقدیس کونم تا اوشانم راستی میان تقدیس بو بود. ²⁰ فقط اوشان ره دوعا نوکونم، بلکه همه کسانی کی اوشان پیام وسی مره ایمان آورد ره هم دوعا کونم. ²¹ تا همه ایته بو بود، هوطوی کی تو ای پتر می دورون ایستایی و من تی دورون، کاری بوکون تا اوشانم می دورون نیسد تا جهان ایمان باوره کی تو مره اوسه کوده ایی. ²² من جلالی کی مره ببخشه ایی ئ اوشان قادم تا ایته بو بود، هوطوی کی امان ایته ایم. ²³ من اوشان دورون و تو می دورون، کاری بوکون کی اوشانم کاملاً ایته بو بود تا جهان بدانه تو مره اوسه کوده ایی، و بفهمه کی اوشانم دوس داری هو اندازه کی مره دوس داری. ²⁴ ای پتر، خایم اوشانی کی مره ببخشه ایی می آمره نیسد هو جایی کی من ایستام، تا می جلال بیدیند، جلالی کی تو مره قاده ایی، چون پیشتر جی جهان خلقت تو مره محبت بوکودی. ²⁵ ای پتر عادل، جهان تره نشناخت، ولی من تره شناسم، و اوشان بدانستد کی تو مره اوسه کودی. ²⁶ من تی نام اوشان بشناسانم و بازم شناسانم، تا اون محبتی کی تو مره داری، اوشان میانم بوجود بایه و منم اوشان دورون نیسم.»

¹ بعد آنکی عیسی آ حرفان بزه، خو شاگردان مژه بوشو اوطرف دره قدرون. اوئی باغی تهه بو و عیسی و اون شاگردان بوشود باغ دورون. ² ولی یهودای اسخربوطی کی اون تسلیم بوکود دانسته اون باغ ک ت تهه، چون عیسی و اون شاگردان معمولاً شونند اوئی. ³ پس یهودا سربازان و پاسبانانی کی کاهنان سران و فریسیان اون اختیار بته بود اوساد و راه دکفت، اوشان چراغ و مشعل و اسلحه آمره بوشود باغ دورون. ⁴ عیسی با آنکی دانسته چی خایه بیه، بوشو جولو و اوشان جه واورسی: «کی دونبال گردید؟» ⁵ جواب بداد: «عیسای ناصری دونبال» عیسی اوشان بوگوفت: «منم» و یهودای خاین هم اوشان ورجه بیا ایسته بو. ⁶ وختی عیسی اوشان بوگوفت: «منم» اوشان عقب عقب بوشود و بکفتد زمین رو. ⁷ عیسی باز اوشان جه واورسه: «کی دونبال گردید؟» اوشان جواب بداد: «عیسای ناصری دونبال» عیسی بوگوفت: «شمزه کی بوگوفتم منم، اگر مژه خائید واید اوشان بوشود» ⁹ اون آ کار بوکود تا مطابق خودش دوعا عمل بوکوده په کی بوگوفت: «اوشانی کی مژه فاده ایی جه، حتی ایته هم جی دس تدم.» ¹⁰ اونموقع شمعون پطرس شمشیری کی داشته ت بیرون باورد و ایته ضربه بزه کاهن اعظم غلام گوش، و اون راست گوش و آوه، اون خادم نام مالخوس بو. ¹¹ عیسی پطرس بوگوفت: «تی شمشیر غلاف بوکون، آیا نوآستی جامی کی پتر مژه فاده داره ت بوخورم؟» ¹² باز سربازان خوشان فرمانده آمره و مأمورین یهودی آمره عیسی ت بیگفتد و اون دسان دوستد. ¹³ اول اون بوبورد ختا ورجه، ختا، قیافا زن پتر بو، ولی در اون زمان قیافا کاهن اعظم بو. ¹⁴ آن قیافا هون قیافای ایسه کی یهودیان بوگوفته بو کی؛ بهتره اینفر همه قوم و سی بیمیره. ¹⁵ شمعون پطرس و ایته شاگرد دیگر عیسی دونبال راه دکفتد، و چون اون شاگرد کاهن اعظم مژه آشنایی داشته بتانست عیسی دونبال سر بیسه خانه دورون. ¹⁶ ولی پطرس در پوشت پیسته. ولی اوئی ته شاگرد کی کاهن اعظم آشنا بو بوشو بیرون و زنی کی دربان بو آمره گب بزه و پطرس خو آمره بوبورد بودورون. ¹⁷ اونموقع هون کنیزی کی دربان بو پطرس جه واورسی: «تو آن شاگردان جه نیئی؟» پطرس جواب بده: «نه، نییم» ¹⁸ هوا سرد بو، و خادمان و مأموران آتش بوکوده بود و آتش دور خوشان گرم کودد. پطرس اوشان آمره ایسته بو و خوره گرم کوده. ¹⁹ کاهن اعظم عیسی جه درباره اون شاگردان و اون تعلیم واورسه. ²⁰ اون جواب بده: «من جهان آمره آشکارا گب بزم و همیشه کنیسه و معبد دورون کی یهودیان جمع بود تعلیم بده دارم، من خلوتی چیزی نوگوفته دارم. ²¹ چره می جه واورسی؟ اوشانی جه واورس کی می حرفان بیشتاوسته دارد. اوشان داند من چی بوگوفتم.» ²² وختی آ حرف بزه ایته جی اون نگهبانانی کی اوئی ایسته بو ایته کشیده عیسی صورت بزه و بوگوفت: «کاهن اعظم آطو جواب دهی؟» ²³ عیسی اون بوگوفت: «اگر حرف بدی بزم دلیل آمره ثابت بوکون، ولی اگر راس بوگوفتم چره مژه زنی؟» ²⁴ باز ختا اون هطو دس بسته اوسته کود کاهن اعظم، یعنی قیافا ورجه. ²⁵ و هطو کی شمعون پطرس اوئی ایسته بو و خوره گرم کوده، چن نفر اون جه واورسد: «تو اون شاگردان جه نیئی؟» اون انکار بوکود و بوگوفت: «نه نییم» ²⁶ ایته دیگر جی کاهن اعظم خدمتکاران کی اون کسی کی پطرس اون گوش و آوه قوم و خویش بو اون بوگوفت: «مگه من خودم تره اون آمره باغ دورون نیدم؟» ²⁷ پطرس باز انکار بوکود، هو لحظه خروس بخاد. ²⁸ عیسی ت بوبورد فرماندار قصر دورون قیافا ورجه، سحر موقع بو، اوشان کاخ دورون نوشود تا نجس نبود کی بتاند فصیح غذای بوخورد. ²⁹ پس پیلاطس بامو بیرون و اوشان جه واورسه: «چی شکایتی آ شخصی جه دارید؟» ³⁰ جواب بداد: «اگر مجرم نبو کی تره تسلیم نوکودیم!» ³¹ پیلاطس بوگوفت: «اون بوبورد و بر طبق خودتان شریعت محاکمه بوکونید» یهودیان اون جواب بداد: «طبق قانون آمان ابجازه تتریم کسی ت اعدام بوکونیم» ³² آ حرف، مطابق عیسی پیشگوی بو کی قبلاً بوگوفته بو چوطو و آستی بیمیره. ³³ پیلاطس و اگر دست کاخ دورون و دستور بده عیسی ت بوبورد اون ورجه، اون عیسی جه واورسه: «آیا تو یهود پادشاهی؟» ³⁴ عیسی واورسه: «آ حرف خودت جه بوگوفتی یا دیگران درباره من تره بوگوفتد؟» ³⁵ پیلاطس بوگوفت: «مگه من یهودی ام کی آ چیزان می جه واورسی؟ تی خودت قوم و کاهنان سران تره باورده دارد می ورجه، چی بوکوده ایی؟» ³⁶ عیسی جواب بده: «می پادشاهی آ جهان شین نییه، اگر می پادشاهی آ جهان شین بوئسته په می خادمان جنگ کودد تا یهودیان دس گرفتار نبوم، ولی می پادشاهی آ جهان شین نییه.» ³⁷ پیلاطس اون بوگوفت: «پس تو پادشاهی؟» عیسی جواب بده: «تو خودت گویی کی من پادشاهم، من آن و سی بودونیا باموم و باموم به آ جهان تا راستی ره شهادت بدم، پس هر کس راستی شین ایسه، می حرفان گوش دهه» ³⁸ پیلاطس بوگوفت: «راستی چیه؟» و باز پیلاطس بوشو بیرون یهودیان ورجه و اوشان بوگوفت: «من آ شخصی دورون جرمی پیدا نوکودم، ³⁹ بر طبق شیمی رسم، من عید فصیح ره ایته زندانی شمیره آزاد کونم، خائیدی "یهود پادشاه" شمیره آزاد کونم؟» ⁴⁰ ولی اوشان همه ته فریاد برد: «نه اون نخائیم، باراباس آمره آزاد کون.» و باراباس ایته راهزن بو.

¹در آ موقع پیلطس دستور بده عیسی ئ شلاق بزند. ²و سربازان خار جه ایته تاج چاکودد و بتاد اون سر رو و ایته لباس شاهانه ارغوانی رنگم اون دوکودد، ³و اون مسخره کودد و گوافت: «پادشاه یهود سلامت بیه!» و اون صورت کشیده ژند. ⁴ایبار دیگر پیلطس بیرون بامو و یهودیان بوگوافت: «هسته اون اورم شیمی ورجه تا بداند هیچ دلیلی اون محکوم کودان ره پیدا نوکودم» ⁵و عیسی در حالی کی ایته تاج خار اون سر رو تهه بو و ایته قباي ارغوانی دوکوده بو بیرون بامو، پیلطس مردم بوگوافت: «بیدنید، آ اون انسان» ⁶ولی وختی کاهنان سران و معبد نگهبانان عیسی ئ بیدد فریاد برد و بوگوافت: «اون مصلوب بوکون، اون مصلوب بوکون» پیلطس بوگوافت: «شومان خودتان اون بوبرید و مصلوب بوکونید، چون من تقصیری اون میان نیدم کی بخایم اون محکوم بوکونم» ⁷یهودیان اون جواب بداد: «آمان شریعتی داریم و بر طبق آمی شریعت واجیه کی اون بیمیره، چون ادعا کونه خدا پسر» ⁸وختی پیلطس آ حرف بیشتاوست و بیشتر هراسان بوئست. ⁹باز واگردست کاخ دورون و عیسی جه واورسه: «تو ک ئ شینی؟» عیسی اون جواب نده. ¹⁹پیلطس تقصیرنامه ایی بینویشته تا اون صلیب جر نصب بیه کی اون رو بینویشته بو: «عیسای ناصری، یهود پادشاه» ²⁰خیلی از یهودیان آ تقصیرنامه ئ بخادد، چون جایی کی عیسی مصلوب بوئست خیلی شهر جه دور نوبو و اون تقصیرنامه ئ به زبانهای عبری و لاتین و یونانی بینویشته بود. ²¹پس کاهنان سران بوشود پیلطس ورجه و بوگوافت: «نینیویس یهود پادشاه، نینیویس اون ادعا کوده کی یهود پادشاه بو» ²²پیلطس بوگوافت: «اون چی بینویشتم بینویشتم، و تغییر نوکونه.» ²³وختی سربازان عیسی ئ مصلوب بوکودد اون لباسان بیگفتد و چهار سهم بوکودد و هر سرباز ایته سهم اوساد، وختی اون ردای فارسد بیدد کی ردا درز تیره و یکپارچه بیافته بوئسته. ²⁴پس همدیگر بوگوافت: «آن پاره نوکونیم، بلکه فرعه تاوآدیم بیدنیم کی شین یه» و آطو کتاب مقدس پیشگویی انجام بوئست کی گویه: «می لباسان خوشان میان تقسیم بوکودد و می ردا ره فرعه تاوآدد.» ²⁵پس سربازانم آ کار بوکودد. ²⁵عیسی صلیب نزدیکی، اون مار و اون خالا و مریم کلویاس زن، و مریم مجدلیه ایسته بود. ²⁶وختی عیسی خو مار بیده کی اون شاگردی ورجه ایسته کی عیسی اون خیلی دوس داشته، خو مار بوگوافت: «ای زن، آن تی پسر.» ²⁷و اون شاگرد بوگوافت: «آن تی مار» و جی اون لحظه به بعد اون شاگرد عیسی مار بوبرد خو خانه. ²⁸بعد آن وختی عیسی بیده کی همه چیز انجام بوئسته، بوگوافت: «مره تشنه یه» و آطو کتاب مقدس پیشگویی انجام بوئست. ²⁹اوئ طرفی تهه بو پور جی ترش بوسته شراب، ایته اسفنج برد شراب دورون و اون بتاد گیاه زوفا شاخه رو و بوبرد اون دهن جولو. ³⁰وختی عیسی شراب لب بره بوگوافت: «تومام بوست» و خو سر بیجیر تاوآده و جان بده. ³¹یهودیان سرائ نخاستد کی اون جسدان فردایی ره کی روز شنبه و عید اولین روز بو صلیب جر بقانه، هنه وسی بوشود و پیلطس جه بخاستد کی دستور بده اون سه نفر پای ساق بیشکند کی زودتر بیمرد تا بتاند اوشتان صلیب جر جه بیجیر باورد. ³²پس سربازان بامود و اون دو نفری کی عیسی مره مصلوب بوئسته بوئ پای بیشکند. ³³ولی وختی بامود عیسی ورجه بیدد کی اون بمرده دآره، هنه وسی اون پای بیشکند. ³⁴ولی ایته جی سربازان عیسی پالی ئ نیزه بره کی خون و آب بیرون بامو. ³⁵کسی کی آ چیزان خودش چوم آمره بیده دآره گویه و اون شهادت راسته، اون دانه کی حقیقت گوفتان دره تا شومان ایمان باورید. ³⁶کاری کی سربازان بوکودد مطابق کتاب مقدس پیشگویی بو کی گویه: «هیچکودام جی اون استخوانان بیشکیفه» ³⁷و باز جای دیگر گویه: «اون نیزه برد، اون فاندراستد» ³⁸بعد اون، یوسف رامه ایی کی یهودیان ترس وسی خلوتی عیسی شاگرد بو، بوشو پیلطس ورجه و خواهش بوکود کی واه عیسی جنازه ئ اوستانه، پیلطس واهاشت، اونم بامو و جنازه ئ اوستاد. ³⁹نیقودیموس کی پیشتر شبانه بوشو بو عیسی ورجه بامو و خو مره مخلوطی از مر و عود باورد کی حدود پنجاه کیلو بوسته. ⁴⁰اوشتان عیسی جسد اوستاد و مطابق یهودیان رسم مواد خوشبو آمره کفن میان بتاد. ⁴¹او جایی کی عیسی مصلوب بوئست نزدیکی باغی تهه بو، و باغ دورون ایته تازه قبر کی تا اونموقع کسی ئ اون دورون دفن نوکوده بود. ⁴²چون شب عید فصیح در پیش بو و قبر هم نزدیک، عیسی جسد هوئ دفن کودد.

¹ یکشنبه صبح زود وختی هوا هنوز تاریک بو مریم مجدلیه بآمو قبر سر و بیده کی سنگ قبر جولو جه اوسآده بوئسته. ² پس بودو بودو بآمو شمعون پطرس و اون شاگردی کی عیسی اون دوس داشته ورجه و بوگوفت: «خداوند قبر جه بوبورد و معلوم نییه اون ک ت بته دآرد.» ³ پطرس و او ای ته شاگرد بوشود بیرون و قبر طرف راه دکفتد. ⁴ هر دو همدیگر مژه دوؤستید، ولی او ای ته شاگرد پیش دکفت و اول فارسه قبر سر. ⁵ اون خم بوست و قبر دورون فآندرست، و کفن بیده کی او ای ته، ولی قبر دورون نوشو. ⁶ باز شمعون پطرس قارسه و بوشو قبر دورون، اونم کفن بیده کی او ای ته. ⁷ و اون دسمالی کی عیسی سر رو بته بوؤ کفن کنار تته بو، بلکه، تا بوئسته بو و ایچه کفن جه دورتر ته بو. ⁸ بعد او ای ته شاگرد کی اول فارسه بو قبر سر بوشو بودورون، اونم بیده و ایمان باورد، ⁹ چون تا اونموقع هنوز خدا کلام نفهمسته بود کی اون و آستی بعد مرگ دوباره زنده بییه. ¹⁰ بعد اون دو ته شاگرد و آگردستد خوشان خانه. ¹¹ ولی مریم مجدلیه و آگردسته بو او ای و قبر بیرون ایسته بو و گریه کوده. هوطو کی آشک فوکودان دبو خم بوست و قبر دورون فآندرست. ¹² هو لحظه دو ته فرشته ت بیده کی هو جای کی عیسی ت بته بود نبشته بود، ایته سر طرف و ایته پا طرف. ¹³ اوشان اون بوگوفت: «ای زن، چره گریه کوئی؟» اون جواب بده: «می خداوند بوبورد و تائم اون ک ت بته دآرد» ¹⁴ وختی آ حرف بره احساس بوکود کسی اون پوشت ایسته، و آگردست بیده عیسی او ای بیا ایسته. ولی اون نشناخت. ¹⁵ عیسی مریم جه و آورسی: «ای زن، چره گریه کوئی؟ کی دوبال گردی؟» مریم خیال بوکود کی اون باغبانه، هته و سی اون بوگوفت: «ای آقا، اگر تو اون بوبورده ایی مژه بوگو ک ت بته ایی تا بوشوم اون اوسآئم.» ¹⁶ عیسی بوگوفت: «ای مریم!» مریم و آگردست و عیسی ت بشناخت و بوگوفت: «رتونی» کی به زبان عبری یعنی «ای استاد». ¹⁷ عیسی بوگوفت: «مژه دس زن، چون هنوز می پتر ورجه بوچر نوشو دآرم، ولی بوشون و می برآران پیدا کون و اوشان بوگو کی؛ خودم پتر و شیمی پتر و خودم خدا و شیمی خدا ورجه بوچر شوئم.» ¹⁸ مریم مجدلیه بآمو شاگردان بوگوفت: «من خداوند بییم» و اونچی کی اون بوگوفته بو، اوشان بوگوفت. ¹⁹ هون یکشنبه غروپ ره، وختی شاگردان همدیگر مژه جمع بود و یهودیان ترس جه همه دآرن دوسته بود، عیسی بآمو و اوشان میان جه بیا یئسته و بوگوفت: «سلام بر شومان» ²⁰ و خو دسان زخمان و خو پالی زخم اوشان نشان بده، وختی شاگردان خداوند بیدد خیلی خوشحال بوستد. ²¹ عیسی باز اوشان بوگوفت: «سلام بر شومان، هوطوی کی پتر مژه اوسته کود، منم شمره اوسته کونم» ²² وختی آن بوگوفت، فوت بوکود و بوگوفت: «روح القدس دریافت بوکونید، ²³ هر وخت کسی گوناة بخشید، بخشیده بهه، و هر وخت نبخشید، بخشیده نییه.» ²⁴ وختی عیسی بآمو، توما کی ایته جی اون دوازده نفر بو و دوقولوی معروف بو اون جمع میان یئسته بو. ²⁵ وختی باقی شاگردان اون بوگوفت: «آمان خداوند بیده ایم» اون بوگوفت: «من تا جای میخان اون دست رو نیدیم و تا می آنکوشت جای میخان دورون تانوادم و خودم می دس اون پالی سوراخ دورون ننم ایمان تاورم» ²⁶ بعد هشت روز ایبار دیگر شاگردان توما مژه خانه ای دورون جمع بود و دران ففل بود کی ایمرته عیسی بآمو بودورون و اوشان میان یئسته و بوگوفت: «سلام بر شومان» ²⁷ بعد توما بوگوفت: «تی انگوشتان باور و می زخمان رو بنن، بیا می دسان بیدین، تی دس بنن می پالی زخم رو و دی ایمان نبون، بلکه ایمان بآر.» ²⁸ توما بوگوفت: «ای می خداوند، ای می خدا» ²⁹ عیسی بوگوفت: «ای توما، بعد آنکی مژه بیده ایی ایمان باوردی، خوش به حال اوشانی کی نیدد و ایمان باورد» ³⁰ و عیسی معجزات زیاد دیگری خو شاگردان ورجه انجام بده کی آ کتاب دورون بینوبشته نبوسته. ³¹ ولی آقدر بینوبشته بوئست تا ایمان باورید کی عیسی، مسیح و خدا پسره، و تا ایمان باورید و بواسطه اون نام، حیات جاودانی صاحب ببید.

¹چند وخت بعد عیسی دریاچه طبریه ورجه ایبار دیگر خوره شاگردان ظاهر کود. اون ظاهر بوستن آطو اتفاق دکت: ²شمعون پطرس و توما معروف به دوقولو و تثنائیل کی قانی جلیل شین بو و زیدی دو ته پسران و دو ته دیگر جی شاگردان اوچ جمع بود. ³شمعون پطرس اوشان بوگوفت: «شوؤم تا ماهی بیگیرم» اوشان اون بوگوفت: «آمان تی آمره انیم» اوشان راه دکتند و ایته قایق سوار بوستند، او شب ره هیچی نیگفتند. ⁴صبح زود بیدد اینفر ساحل میان بیا ایسته، ولی شاگردان اون نشناختند. ⁵عیسی اوشان بوگوفت: «زاکان، چیزی خوردان ره داری؟ اون جواب بداد: «نه» ⁶عیسی اوشان بوگوفت: «دام تاواید قایق راست طرف، اوچ تأنید ماهی بیگیرید» اوشانم ۶ کار بوکودد و آقدر ماهی بیگفتند کی نتانستند دام فاکشد قایق دورون. ⁷بعذ اون شاگردی کی عیسی اون دوس داشته پطرس بوگوفت: «اون خداونده» وختی شمعون پطرس آ حرف بیشتاوست، چون لخت بو، خو رخت خو دور بیپچانی و پیرست آپ دورون و تا ساحل شینا بوکود. ⁸باقی شاگردان قایق میان یشتاد و دام پور جی ماهی ئ خوشان آمره فاکشد تا ساحل، چون ساحل دور نوبو و قایق حدود صد متر خوشکی مژه فاصله داشته. ⁹وختی فارسد ساحل بیدد آتش روشنه و ماهی اون رو ته و نان هم ته. ¹⁰عیسی اوشان بوگوفت: «ماهی یانی کی تازه بیگفته ایډ جه، چن ته باورید» ¹¹پطرس بوشو و دام فاکشه خوشکی رو و ماهیان بشمارد، صد و پنجاه سه ته پیلدانه ماهی بو، با آنکی آن همه ماهی بیگفته بود، ولی دام پازه نوبوسته بو. ¹²عیسی اوشان بوگوفت: «بائید صبحانه بخورید» ولی هیچکس جرات نوکود اون جه واورسه: «تو کیسی؟» چون دانستند کی خداونده. ¹³اونموقع عیسی بامو نان بیگفت و فاده اوشان و ماهی هم هطو. ¹⁴و آن سومین بار بو کی عیسی بعد آنکی مُرده یان جه زنده بوسته بو، خوره شاگردان ظاهر کود. ¹⁵بعد غذا خوردن، عیسی شمعون پطرس بوگوفت: «ای شمعون، یونا پسر، آیا ویشتر جی آشان مژه دوس داری؟» پطرس جواب بد: «بله ای خداوند، تو دانی کی تره دوس دارم» عیسی بوگوفت: «پس می بره یان خوراک بدن» ¹⁶بار دوم اون بوگوفت: «ای شمعون، یونا پسر، آیا مژه دوس داری؟» پطرس بوگوفت: «بله ای خداوند، تو دانی کی تره دوس دارم» عیسی اون بوگوفت: «پس می گوسفندان مواطب بوبون» ¹⁷عیسی، سومین بار ره اون بوگوفت: «ای شمعون، یونا پسر، مژه دوس داری؟» پطرس ناراحت بوست، چون سومین بار ره اون جه واورسه نه کی؛ مژه دوس داری؟ پطرس عیسی ئ جواب بد: «خداوندا، تو همه چیز دانی، تو خودت دانی کی تره دوس دارم» عیسی اون بوگوفت: «می گوسفندان خوراک بدن. ¹⁸یقین بدان وختی جوان بوئی، تی کمر دوستی و هر جا کی خاستی شوئی، ولی زمانی کی پتر بی تی دسان دراز کونی و دیگران تره دود و جایی بورد کی تخایی» ¹⁹عیسی آ حرف مژه پطرس مرگ اشاره بوکود و جوری کی واستی بیمیره و خدای جلال بده، و بعد پطرس بوگوفت: «می دونبال بیا» ²⁰پطرس واگردست و بیده اون شاگردی کی عیسی اون دوس داشته اوشان دونبال آمون دره، اون شاگرد هون کسی بو کی شام وخت عیسی شانه ئ تکیه بره بو و اون جه واورسه بو: «خداوندا، کیسه کی تره تسلیم کونه؟» ²¹وختی پطرس اون بیده، عیسی جه واورسه: «خداوندا، پس اون عاقبت چی به؟» ²²عیسی اون بوگوفت: «اگر بخایم تا می واگردستان اون یئسه، تره چی مربوط؟ تو می دونبال بیا» ²³عیسی آ حرف وستی، برآران میان شایع بوئست کی اون شاگرد نیمیره، در حالی کی عیسی نوگوفت اون نیمیره، بلکه بوگوفت: «اگر بخایم تا می واگردستن اون یئسه، تره چی مربوط؟» ²⁴هون شاگرده کی آ چیزان بینوبیشت و شهادت ډهه کی همه آشان حقیقت داره، و آمان دانیم که اون شهادت راسته. ²⁵عیسی کارهای زیاد دیگری هم بوکود کی اگر همه اوشان ایته ایته بینوبیشته بیه، گومان نوکونم حتی همه دونیا هم اون کیتابان ره جا بداره.

Acts

¹ای تیوفیلوس جان، من می اولی کیتاب درباره همه اموری بینوبیشت کی عیسی تعلیم دائه و خودشم عمل کوده، ²از اول تا روزی کی بواسطه روح القدس دستورانی خو انتخاب بوئسته رسولان قاده، و بازن به بوچر بوبورده بوئست. ³اون بعد اینکی رنج یکشه، خودش به آ افراد آشکار کود، و دلایل زیادی آمره اوشان ثابت بوکود کی زنده بوئسته داره. اون چهل روز میان بارها اوشان ظاهر بوست و درباره خدا پادشاهی اوشان مژه گب بره. ⁴ایبار غذا خوردن موقع اوشان بفرماست: «اورشلیم جه نیشید، بلکه اون وعده ای رافا یئسید کی پتر شمره بده بو و می جه بیشتاوسته اید. ⁵چره کی یحیی آب آمره تعمید دئه، ولی چن روز دیگر شوقان روح القدس آمره تعمید گیرید» ⁶وختی شاگردان دور هم جمع بوسته بود، اون جه واورسید: «خداوندا، آیا هون موقعه کی اسرائیل پادشاهی ئ دوباره واگردانی؟» ⁷عیسی جواب بد: «شمره واجب نییه ایام و تاریخانی کی پتر خو اختیار داره ئ بدانید، ⁸ولی موقعی کی روح القدس شیمی رو نازل په، قدرت پیدا کونید و اورشلیم و یهودیه و سامره میان، و حتی جهان دورترین نقطه میان می شاهدان بهیدی» ⁹وختی عیسی آ گب بره، هوطو کی همه قاندرستان دوبود، به بوچر بوبورده بوئست، و ایته ابر اون، اوشان چوم جولو جه قائم کود. ¹⁰وختی اون شوئون دوبو و اوشانم هطو آسمان قاندرستان دوبود، ایمرته دو ته سفید دوکوده مردای اوشان ورجه یشتاد ¹¹و واورسید: «ای جلیل مرداکان، چره آئ ایستاید و آسمان قاندرید؟ ¹²عیسی کی از شیمی ورجه به آسمان بوچر بوبورده بوئست، هطوبی کی بوچر بوشو و شوقان بیده اید، دوباره هطو واگرده.» ¹³اونموقع رسولان جی کوه زیتون واگردستند اورشلیم، کوه زیتون یک کیلومتر اورشلیم مژه فاصله داشته. ¹⁴وختی شهر قاریید، بوشود اون بوچر آناق کی اوشان اقامتگاه بو. اوشان، پطرس و یوحنا، یعقوب و آندریاس، فیلیپس و توما، برتولما و متی، و یعقوب خلفی پسر، شمعون فدایی، و یهودا یعقوب پسر بود. ¹⁵آشان همه ته، همه زناکان مژه و عیسی مار مریم و عیسی برآران مژه، همه خوشان وخت دوعا کودان مشغول بود. ¹⁶ایته جی اون روزان، پطرس ایمانداران میان جه کی حدوداً صد و بیست نفر بود پیا یئسته ¹⁷و بوگوفت: «ای برآران، لازم بو کی کیتاب مقدس پیشگوی انجام بیه کی اون دورون خیلی

وخت پیش، روح القدس داوود زبان جہ درباره یهودا پیشگوئی بوکوده بو، کسی کی افرادی کی عیسیٰ ئ دستگیر بوکودد راهنمایی بوکودد.¹⁷ چره کی اونم جی آمان بو و سهمی آ خدمت دورون دأشته.¹⁸ اون خو شرارت دسْمُرِد مَرِه، ایته تیکه زمین بیه و اون میان سِر آمره بکفت به زمین و جی میان پاره بوست و همه اون دیل و روده فووست بیرون.¹⁹ اورشلیم مردم همه ته خبر دازه بوستد و اون زمین نام «حَقْل دَما» بتاد، یعنی خون زمین.²⁰ کیتاپ مزامیر دورون بینویشته بوئسته؛ اون خانه ویران بیه، و کسی اوئ سامان نیگیره. و بازم بینویشته بوئسته؛ اون مأموریت کس دیگری ئ بیسپرده بیه.²¹ هَنه وَسی لازمه کسانى جِه کی آمی جرگه جِه بود و همه آ مدت دورون کی خداوند عیسیٰ آمی میان شوئون آمون کوده، آمی آمره ایسه بود،²² یعنی جی یحیی تعمید تا روزی کی عیسیٰ آمی میان جِه به بوچر بوپورده بوئست اینفر بآیه آمی جمع دورون، تا آمی آمره جُزء شاهدان عیسیٰ زنده بوستآن بیه.»²³ پس دو نفر پیشنهاد بوکودد: اینفر کی یوسف نام دأشته و اون لقب بَرَسابا بو، و اون بوستوس هم دأدد، و اوئ ته هم مَتیاس نام دأشته.²⁴ بازن آطو دوعا بوکودد: «خداوندا، تو همه تان دیل جِه خبر داری، تو خودت آمره آشکار کون کی ک ی ته جی آ دو نفر انتخاب بوکوده ای²⁵ تا یهودا جانشین بیه، چره کی اون خو خدمت و رسالت جی دس بده و بوشو جای کی هوئ شین بو.»²⁶ بازن فُرعه تاوُدد و مَتیاس نام بیرون بآمو. و آطو اونم جُزء بازده رسول جرگه بوئست.

¹ وختی روز پنطیکاست بوئست، همه ایمانداران ایته جا جمع بود ² کی ایمرته جی آسمان ایته صدا، یاد دمسئان صدا مأسئان بامو و همه اون خانه ای کی اون دورون نیشته بود پوره کود. ³ و ایته چی زبانه های آتشی مأسئان بیدد کی تقسیم بوئست و هر کودام رو قرار بیگفت. ⁴ بازن همه ته جی روح القدس پوره بوستد، و جوری کی روح اوشان قدرت گب ژن دئه، شروع بوکودد به زبانه های دیگر حرف ژن. ⁵ هو روزان میان همه یهودیان خداپرست، جی همه مملکتان بامو بود اورشلیم. ⁶ وختی آ صدا بلند بوست خیلی جی مردم جمع بوستد، وختی قاندرستد بیدد کی ایمانداران به اوشان زبان گب ژن درد، خیلی تعجب بوکودد. ⁷ و هطو کی حیران بود بوگوفتد: «مگر آشانی کی گب ژن درد همه ته ایالت جلیل شین نیید؟ ⁸ پس چوطویه کی هر کودام جی آمان ایشتاویم کی به آمی کشور زبان گب زند؟ ⁹ آمان پارتیان، مادبان، عیلامیان، بین النهرین مردم و یهودیه و کاپادوکیه و بوتوس و آسیا، ¹⁰ و فریجیه و پامفیلیه و مصر و لیبی مناطقی کی قیروان یجسبسته دآره، و زائرانی کی جی روم آید، ¹¹ چی اوشانی کی یهودی زاده ید و چی اوشانی کی یهودی بوئسته دآرد، و کرت و عربستان مردم، همه ته ایشتاویم کی آشان به آمی زبان خدا کارای عظیم جه تعریف کودان درد.» ¹² پس همه ته حیران و سرگردان همدیگر جه واورسده: «آ اتفاق یعنی چی؟» ¹³ اما بعضیانم مسخره آمره گوفتد: «آشان شراب جه مست بوسته دآرد!» ¹⁴ اونموقع پطرس اون یازده نفر دیگر آمره ویریش و خوصدای بلند کود و رو به اوشان بوگوفت: «ای یهودیان و ای اورشلیم مردم، متوجه بیید و اونچی کی گوفتان درم خب گوش بوکونید. ¹⁵ آ مردکان اوطو کی شوقان خیال کونید مست نیید، چره کی هسه ساعت نه صبحه. ¹⁶ بلکی آن هون چیزی ایسه کی یوئیل نبی درباره اون پیشگوی بوکوده بو؛ ¹⁷ خدا فرمایه: روزای آخر دورون، همه بشر می روح جه پوره کونم. شیمی پسران و دختران نبوت کوند، شیمی جوانان رویاها دیند و شیمی پیران خوابان، ¹⁸ و اون روزان دورون، حتی غلامان و کنیزانم می روح جه پوره کونم، و اوشان نبوت کوند. ¹⁹ در بوخر، آسمان جه عجایب، و بیجیر زمین رو، جی خون و آتش و بخار معجزات ظاهر کونم. ²⁰ پیشتر جی اونی کی خداوند پله روز، اون روز عظیم و پور جلال قارسه، خورشید تاریک یه و ماه خون رنگ یه. ²¹ اونموقع هر کی خدا نام دخانه، نجات پیدا کونه. ²² ای قوم اسرائیل گوش بوکونید؛ هوطو کی خودتان دآنید، عیسی ناصری مردی بو کی معجزه یان و آیاتی کی خدا اون دس آمره ظاهر کود، اون حقانیت ثابت بوکود. ²³ ولی شوقان اون کی بر طبق خدا اراده شمره تسلیم بوئسته بو؛ قانید کافران دس، و اون به صلیب قاکیشه نید و بوکوشید. ²⁴ ولی خدا اون زنده کود و مرک عذاب جه آزاد کود، چره کی محال بو کی مرگ بتایه اون خو چنگ دورون بدآره. ²⁵ هوطو کی داوود درباره اون فرمایه: «همیشه خداوند می روبرو دینم، چره کی اون می راست دس ورجه ایسه، تا اشتباه نوکونم، ²⁶ هنه وستی می دیل شادمانه و می زبان جی شادی فریاد کونه، و می جان، امید دورون سامان دآره، ²⁷ چره کی مرده یان دنیا میان، مره ول نوکونی، و وائلای تی آمین بنده فساده بیدنه. ²⁸ تو زندگانی راهان مره یاد دهی و تی حضور می جان جی شادمانی پوره کونه و تی راست دس ورجه ایستان مره لذت دهه» ²⁹ ای برآزان، تانم اطمینان آمره بوگویم کی آمی پله جد، داوود یمرد و دفن بوست و اون مقبره تا هسه آمی ورجه باقیه. ³⁰ ولی اون بتی بو و دانسته کی خدا اون ره قسم بوخورد و اون نسل جه اینفر پادشاهی تخت رو نیشایه. ³¹ پس پیشاپیش آبنده تی بیده بو و دانسته، هنه وستی درباره مسیح قیام بوگوفت کی اون جان مرده یان دنیا میان نیایه و اون تن فاسده نییه. ³² خدا عیسی تی مردن پس ره ویرزانی و آمان همه ته شاهدیم. ³³ عیسی بوشو دآره بوخر و خدا راست دس طرف ایسه، و روح القدس موعود پتر جه قاکفته دآره و اون خو پیروان عطا بوکوده کی ایمرور شوقان اون نتیجه تی دین دآرد و خودتان ایشتاوید. ³⁴ چون داوود خودش به آسمان بوخر نوشو، ولی با آن حال بوگوفته؛ خداوند می خداوند بوگوفت؛ می راست دس طرف بینیش، ³⁵ تا تی دشمنان تی پا جیر تاوادم. ³⁶ پس ای اسرائیل قوم، همه ته یقین بدآنید کی خدا، آ عیسی تی کی شوقان به صلیب پکیشه اید، خداوند و مسیح قرار بده دآره. ³⁷ وختی مردم آ گب بیشتاوستد، ناراحت بوستد و پطرس و باقی رسولان بوگوفتد: «ای برآزان، هسه چی واستی بوکونیم؟» ³⁸ پطرس جواب بده: «توبه بوکونید و هرکودام جی شوقان شیمی گوناهاان آمرزش وستی، به نام عیسی مسیح تعمید بیگیرید، بازن خدا شمرم آ هدیه یعنی روح القدس عطا کونه. ³⁹ چره کی آ وعده شوقان و شیمی راکان شین و همه کسانی شینه کی سرزمینای دور میان ایستاد، یعنی هر کسی کی آمی خداوند خدا اون دخانه.» ⁴⁰ پطرس گهای زیاد دیگر آمره شهادت بده و اوشان دعوت بوکود و بوگوفت: «خودتان آزاد کونید جی آ منحرف نسل» ⁴¹ پس اون پیام قبول بوکودد و تعمید بیگفتد. هو روز دورون نزدیک سه هزار نفر تعمید بیگفتد. ایمانداران با هم زندگی کوند ⁴² اوشان همه خوشان وخت بتاد رسولان جه تعلیم بیدند و اوشان مره مشارکت کودد و نان پازه کودد و دوعا کودان مشغول بود. ⁴³ و همه حیرت بوکوده بود و خوف الهی همه ته تی بیگفته بو، و رسولان معجزات زیادی ظاهر کودد. ⁴⁴ همه ایمانداران با هم زندگی کودد و همه چی دورون با هم شریک بود. ⁴⁵ خوشان اموال و زمینان فروختد و اون پول بسته به هر کی احتیاج همدیگر میان قسمت کودد. ⁴⁶ اوشان هر روز معید دورون جمع بوستد و خوشان خانه یان دورون نان پازه کودد و دیلخوشی و صمیمیت آمره همدیگر آمره غذا خوردد ⁴⁷ و خدای شکر کودد. همه مردم اوشان احترام تآد و خداوند هر روز کسای کی نجات پیدا کودد به اوشان جمع ایضاقه کوده.

¹اپروز پطرس و یوحنا ساعت سه بعظهر کی وختِ دوعا بو شوئون دوبود معبد. ²هو موقع چن نفر، ایته مردای کی فلج مادر زاد بوی آوردان دوبود، اوشان اون فلج هر روز معبدِ اون دروازه کی «فشنگه دروازه» نام داشتِه جولو نیشتائید تا مردمی کی شوئون دوبود معبدِ دورون جه گدایی بوکونه. ³وختی اون مردای پطرس و یوحنا بیده کی خاید بوشود معبدِ دورون، اوشان جه صدقه بخاست. ⁴ولی پطرس و یوحنا اون قاندرستد، و پطرس اون بوگوفت: «امرّه قاندر» ⁵او مردایم اوشان قاندرست و منتظر بو کی چیزی اون قاندر. ⁶ولی پطرس اون بوگوفت: «من طلا و نُقره تئرم ولی اون چی کی دَرم تَره قَدم، به نام عیسای مسیحِ ناصری تَره دستور دهم ویریز و راه بوشو» ⁷بازن اون مردای راست دس بیگفت و اون ویریزانی. هو لحظه اون پاهان و ساقان قوت بیگفت ⁸و خو جا جه ویریش و خو پاهان رو پُسته و راه دکفت، و هطو کی واز واز کوده و خدای شکر کوده اوشان مَره بوشو معبدِ دورون. ¹⁵شوقان اون مردی کی سرچشمه زندگی بوی بوکوشتید، ولی خدا اون مردن پس ره جی مُرده یان زنده کود و امان شاهدیم کی آ اتفاق دکفت. ¹⁶و آ شخص کی دینید و شتأسید، عیسی نام قدرت آ مرد قوت ببخشه دَاره و بخاطر ایمان به اون نام آ کار انجام بوئسته، بله، شیمی جوم جولو ایمانی کی بواسطه عیسایه آ مرد ساق و سلامت بوکود. ¹⁷و هسته ای برآزان، دَئم کی شوقان و شیمی حاکمان جی روی نادانی آ کار بوکودید. ¹⁸ولی خدا به آ طریق، اون پیشگوی هابی کی خیلی پیشترانِ خو آنباء زبان جه بفرماسته بو، کی مسیح و آستی رنج و زحمت بیدینه ئ، به انجام برستانی. ¹⁹پس توبه بوکونید و خدا طرف و آگردید تا شیمی گوناهاان پاک په و آرامش و آسایش دوران جی خدا طرف قارینه ²⁰و خدا عیسی مسیح، کی جی هو اول شیمی و سی انتخاب بوکوده بوی دوباره اویسه کونه.

¹ پطرس و یوحنا هنوز مردمِ آمره گب رَتن دبوود کی کاهنان، و فرقه صدوقی پیروان و معبد نگهبانان فرمانده بأمود اوئ. ² اوشان جی آنکی رسولان مردم تعلیم دَید کی عیسی جی مُرده یان زنده بوسته و هون دلیل آورد کی عیسی نام مَره مُرده یان قیامت وجود دَاره، خیلی عصبانی بود. ³ پس پطرس و یوحنا بیگفتد و چون بعظهر بو، اوشان تا فردایی تاوآدد زندان. ⁴ ولی مردمی کی پیام بیشتاوسته بود ایمان باوردد، و فقط اوشان مردان نزدیک پنج هزار نفر بوستد. ⁵ فردایی، قوَم پيله تران و علما و شیخان، همه ته اورشليم میان جمع بوستد. ⁶ آ جلسه دورون، ختا کاهن اعظم، و قیافا و یوحنا و اسکندر و همه افرادی کی کاهن اعظم خانواده جه بود، حضور دَاشتد. ⁷ اوشان پطرس و یوحنا باوردد و میان جه بپا بداشتد و اوشان جه واورسد: «شومان ک قدرت و ک نام آمره آ کاره بوکودید؟» ⁸ اونموقع پطرس روح القدس جه پوره بوست و جواب بده: «ای قوَم پيله تران و ای شیخان، ⁹ اگر ایمرور ایته کار خوب و سی کی در حق ایته فلج مردای انجام بوئسته آمی جه بازخاست یهه، و واورسید کی اون چوطو شفا پیدا کوده، ¹⁰ پس همه شومان و همه اسرائیل قوَم بدانید کی به نام عیسی مسیح ناصری یه کی آ مرد شیمی پیش جه سلامت به پا ایسته. به نام هون کسی کی شومان اون صلیب رو بوکوشتید، ولی خدا اون دوباره مُرده یان جه زنده کود. ¹¹ آ هون سنگی ایسه کی شومان معماران اون رد کودید، ولی هسته ساختمان مُهمترین سنگ بوئسته. ¹² نجات جز اون، هیچکس دیگر جه وجود تیره، چره کی نام دیگری آسمان جبر مردم عطا نبوسته تا اون آمره نجات پیدا کونیم.» ¹³ وختی شورا أعضاء، پطرس و یوحنا جرأت بیدد و بدانستد کی اوشان درس نخاده دَارد و آدمای معمولی ایسد، مات و ميهوت بئستاد و بفهمستد کی اوشان عیسی شاگردان جه بود. ¹⁴ ولی چون اون مردایی کی شفا پیدا کوده بو، اوشان ورجه بپا ایسته بو، بئانستد بر ضد اوشان چیزی بوگوید. ¹⁵ پس حُکم بوکودد کی اوشان شورا جه بیرون بوشود، بازن همدیگر مَره مشورت بوکودد و بوگفتد: «آ دو نفر مَره چی بوکونیم؟ چره کی آمان بئانیم ۀ پيله کی مُعجزه ئ مُنکر بییم، همه اورشليم مردم خبردار بوستد کی اوشان مُعجزه بوکوده دَارد. ¹⁷ ولی تا بیشتر جی آن قوَم خبردار بوئسته و آستی اوشان إخطار بوکونیم تا د عیسی جه کسی آمره گب نزن» ¹⁸ پس دوباره اوشان بخاستد و اوشان حُکم بوکوده و بوگفتد کی د به نام عیسی چیزی نوگوید و تعلیمی ندد. ¹⁹ ولی پطرس و یوحنا جواب بداد: «شومان خودتان قضاوت بوکونید، ک ی ته خدا نظر جه دوروسته؟ خدا جه ایطاعت بوکونیم یا شیمی جه؟ ²⁰ چره کی آمان بئانیم اونچی کی بیده ایم و بیشتاوسته ایم نوکونیم.» ²⁶ جهان پادشاهان صف کشد و فرمانده یان همدیگر آمره مشورت کوند، بر ضد خداوند و بر ضد اون مسیح. ²⁷ واقعاً ۀ شهر دورون، هیرودیس و پنطیوس پلاطس، غیر یهودیان و اسرائیل قوَم آمره، بر ضد تی مُقدس خادم عیسی، کی اون مسیح بوکودی همدس بوئستد، ²⁸ تا اونچی کی تی دسو تی إرادة جی بیشتران مُقدّر بوکوده بوئ انجام بدد. ²⁹ هسته ای خداوند، اوشان تهدیدان قاندر و تی خادمان جرأت بدن تا تی کلام شهادت آمره مردم برساند. ³⁰ و تی دس شفا ره دراز کون و به نام تی خادم مُقدس عیسی، مُعجزه یان و آیات آشکار کون.» ³¹ بعد اینکی دوعا تومام بوست، اون جایی کی اوشان جمع بوسته بود بلرسته، و همه ته جی روح القدس پوره بوستد و خدا کلام شهادت آمره گوشتد. ³² همه ایمانداران جی دیل و جان متحد بوئسته بود و هیچکس خو دارایی ئ فقط خوشین تانسته، بلکه همه ته همدیگر مال و أموال دورون همدیگر مَره شریک بود. ³³ رسولان قدرت و قوَتی عظیم آمره شهادت دَاند کی عیسی خداوند جی مُرده یان و برپشته دَاره، و خدا فیض عظیم اوشان آمره بو. ³⁴ هیچکس اوشان میان نداز و مُحتاج نبو، چره کی هر کی زمین یا خانه ای دَاشته فروخته و اون پول آورده ³⁵ و رسولان پا ورجه تیه، تا کسای کی مُحتاج ایسده میان تقسیم بیه. ³⁶ مثلاً یوسف کی قبرس شین بو و جی قبیلۀ لاوی و رسولان اون «برنابا» یعنی «واعظ» نام بته بود، ³⁷ زمینی کی دَاشته ئ بفروخت و اون پول باورد و رسولان پا ورجه بته.

¹ و اما اینفر کی «خانیا» نام داشته خو زن «سفیره» آمره ایته تیکه زمین بفروخت،² و فقط مقداری جی زمین پول باورد و رسولان پا ورجه بته، اون زنم آ کار جه خبر داشته،³ پطرس اون بوگوفت: «ای خانیا، چره واهاشتی شیطان تی دیل پوره کونه کی روح القدس دوروغ بوکویی و ایچی جی زمین پول تی ورجه بداری؟⁴ مگر او زمین خودت شین نویو؟ آیا وختی اون بفروختی اون پول تی ورجه یته بو؟ چی باعث بوئست کی آ کار بوکونی؟ تو انسان دوروغ نوگوفتی، بلکه خدای دوروغ بوگوفتی.»⁵ هطو کی خانیا آ گبان بیشتاوست زمین رو بکفت و جابجا یمرد، همه کسانی کی آ چیزان بیشتاوستد بترسید.⁶ اونموقع جوانان بامود و اون کفن دوکودد و بوبوردد بیرون و دفن بوکودد.⁷ حدوداً سه ساعت بوگودشت و اون زن کی خبر تاشته اون مرد یمرده دآره باموبودورون.⁸ پطرس اون جه واوریه: «مره بوگو زمین ۶ قیمت بوفروختید؟» او زناى جواب بده: «بله، ۶ قیمت» پطرس اون بوگوفت: «چره همدیگر آمره دس به یکی بوکودید تا خدا روح آزمایش بوکونید؟ کسای کی تی مره بوبوردد و دفن کودد، هسه آمون درد و در ورجه ایستد و تره هم بورد»¹⁰ هو لحظه، سفیره هم پطرس پا ورجه بکفت و جان بده. وختی جوانان و آگردستد بیدد اونم یمرده دآره. پس اون جنازه هم بیرون بوبوردد و اون مرد ورجه دفن کودد.¹¹ کلیسا جماعت و همه کسانی کی آن بیشتاوستد ترس بیگفت.¹² رسولان آیات و معجزه یان زیادی قوّم میان انجام دَید و همه ته یکدیل و همنظر ایوان شلیمان میان جمع بوستد.¹³ اما هیچکس جی مردم عادی جرأت نوکوده اوشان نزدیک په، هر چن همه مردم اشان خیلی احترام کودد.¹⁴ و هر روز زاکان و مرداکان ویشتری خداوند ایمان آوردد و آموده اشان جمع دورون.¹⁵ تا جایی کی خوشان مریضان آوردد کوچه یان میان و تخت یا تشک رو خوسایده، تا وختی پطرس اوی جه دواره، لاقل اون سایه دکفه بعضی جی اوشان رو.¹⁶ و خیلی یان جی شهرهای اطراف اورشلیم بامود و خوشان مریضان و کسای کی ارواح پلید داشتد و دیوانه بوسته بو باوردد، و همه ته شفا پیدا کودد.¹⁷ ولی کاهن اعظم و همه اون همکاران کی فرقه صدوقیان جه بود، جی روی حسودی دس به کار بوئستد.¹⁸ و رسولان بیگفتد و تاوآدد زندان عمومی.¹⁹ ولی هو شب خداوند فرشته زندان در واکود و اوشان بیرون باورد و بوگوفت:²⁰ «بیشید و معبد دورون ینسید و درباره آ حیات تازه مردم آمره گب بنزید.»²¹ اوشان آ گب کی بیشتاوستد، سحر موقع بوشود معبد و شروع بوکودد مردم تعلیم دتن. وختی کاهن اعظم و اون دستیاران بامود، شورا أعضاء و اسرائیل شیخان دعوت بوکودد و جلسه ای تشکیل بداد. بازن چن نفر اوسه کودد کی بوشود رسولان جی زندان باورد.²² ولی وختی مأموران بوشود زندان دورون، اوشان زندان دورون پیدا نوکودد، و آگردستد و بوگوفت:²³ «زندان در محکم دوسه بو و نگهبانانم در بیرون پیا ایسته بود، ولی زندان در کی واکودیم هیچکس اون دورون نیسته بو»²⁴ وختی کاهنان اعظم و معبد نگهبانان فرمانده آ خبر بیشتاوستد، حیران ینستاد و به فکر بوشود کی: آ کار آخرعاقبت چی په؟²⁵ ۶ موقع اینفر بامو و اوشان خبریده کی: «اوشانی کی تاوآده بید زندان هسه معبد دورون ایستد و مردم تعلیم دتن درد»²⁶ پس معبد نگهبانان فرمانده، مأموران مره بوشو و رسولان باورد، ولی نه به زور، چون ترسید کی مردم اوشان سنگسار بوکوند.²⁷ وختی رسولان باوردد، اوشان شورا پیش جه پیا بداشتد، اونموقع کاهن اعظم اوشان جه واورسی:²⁸ «مگر شمره قدغن نوکوده بیم ډ به آ نام تعلیم ندید؟ شومان اورشلیم شیمی تعلیم مره پوره کودد دآرید و خائید اون مرد خون به آمی گردن تاوآدید.»²⁹ پطرس و رسولان در جواب بوگوفت: «وآستی خدا جه ایطاعت کودان نه انسان جه.»³⁰ آمی پتران خدا، هو عیسای کی شومان اون به صلیب فاکشید اید و بوکوشید، جی مرده یان ویرزانی³¹ و اون بوبورد بوخر و سر بلندی مره خو راست طرف بینیشانی، و سرور و نجات دهنده چاکود تا بنی اسرائیل قوّم فرصت عطا بوکونه خوشان گوناهاان آمرزش وسی توبه بوکوند،³² و آمان همه اشان شهادت دهیم، هوطو کی روح القدس شاهده، روح القدس کی خدا اون خو مطیعان پیخشه دآره.»³³ وختی آ گبان بیشتاوستد جوری عصبانی بوئستد کی تصمیم بیگفتد اوشانم بوکوشد.³⁴ اما اینفر جی فرقه فریسی کی اون نام «عملائیل» و شریعت معلم بو و همه مردم اون احترام کودد، مجلس جه ویریش و دستور بده کی رسولان چن دقیقه ای بیرون بوبورد.³⁵ بازن حاضران بوگوفت: «ای اسرائیلیان، مراقب ببید آ اشخاص آمره چی خائید بوکونید.»³⁶ چن وخت پیش ایته مردای کی «تئودا» نام داشته ادعا بوکود کی خوره پيله کسی ایسه، و نزدیک چهارصد نفرم خو دؤر جمع کود، ولی اون بوکوشد و اون دار و دسته همه جی میان بوشو.³⁷ بازن سرشوماری موقع بو کی یهودای جلیلی قیام بوکود و ایته جرگه اون دونبال بوشود، ولی اونم هلاک بوست و اون یارانم پراکنده بوستد.³⁸ هسه شمره گوشتان درم اشان کار ندآرید، اشان وا بدید، چره کی اگر کاری کی کودان درد و نقشه ای کی دآرد جی انسان ببیه، به ثمر نرسه،³⁹ ولی اگر جی خدا طرف ببیه، یتائید اوشان شکست بدید، و وآستی مراقب ببید نوکونه خدا آمره جنگ بوکونید.⁴⁰ پس اوشانم فاع بوئستد و رسولان دآدد و شلاق بزد، و قدغن بوکودد کی ډ به عیسی نام گب نزن، بازن اوشان مرخص کودد.⁴¹ رسولان شادمان جی شورا حضور بیرون بوشود، شادمان بود چون خدا اوشان لایق بدانسته بو عیسی نام وسی بیخرمتی بیدیدند.⁴² و هر روز معبد دورون و خانه یان میان تعلیم دَید و همه مردم مُرده دَید کی عیسی هون مسیحه موعوده.

¹ هو روژان کی شاگردان زیادتَر بوسند، یهودیان یونانی زبان، جی یهودیان عبری زبان شکایت بوکودد کی غذا تقسیم کوڌان موقع، اَشَّان بیوه زناکان غذا قانرسه.² باز دوازه ته رسول، همه شاگردان جمع کودد و بوگوفتد: «دوروست نییه کی امان غذا تقسیم کوڌان و سی، خدا کلام اعلام کوڌان جه غافل بییم.³ پس ای براران، خودتان میان جه هفت نفر کی خوش نام، و پور جی روح القدس و حکمت بوبود انتخاب بوکونید.⁴ و امان خودمان وخت نهیم دوعا کوڌان و خدا کلام اعلام کوڌان ره»⁵ آ گب همه ته ځ خوش بامو. پس استیفان کی ایمانداری قوی و پور جی روح القدس بو، و فیلیپس و پروخروس و نیکانور و تیمون و پرمیناس و نیکولائوس، کی انطاکیه شین بو و اول غیر یهودی بو و باز یهودی و بعد مسیحی بوئسته بوئ انتخاب بوکودد.⁶ آ مرداکان باوردد رسولان ورجه و رسولان اوشان ره دوعا بوکودد و اوشان سر رو دس بتاد.⁷ و خدا پیام، هطو منتشر بوسته و خیلی زود ایمانداران اورشلیم میان زیاد بوستد، و خیلی جی کاهنایم مسیح ایمان باوردد.⁸ استیفان هم پور جی فیض و قدرت، معجزه یان و آیاتی عظیم مردم میان ظاهر کوده.⁹ و چن نفر جی کنیسه «آزادگان» بامود استیفان ورجه، و شروع بوکودد اون آمره بحث کوڌان، اوشان جی یهودیان فیروان و اسکندریه، و چن نفرم جی قیلیقیه و آسیا بود.¹⁰ ولی استیفان چنان حکمت و روح قدرت آمره گب ریه کی اوشان یتانستد اون پش جه مقاومت بوکوند.¹¹ پس چن نفر جه بخاستد کی بوگوید: «امان بیشتاوستیم کی آ شخص، موسی و خدای کفر گوفته»¹² اوشان باعث بوئستد کی مردم و شیخان و یهود ملایان عصبانی بوبود. و همه اوشان فوؤستد استیفان سر و اون دستگیر بوکودد و محاکمه ره بوبوردد شورا.¹³ و چن نفر شاهز دوروغی باوردد کی بوگوفتد: «آ شخص همیش آ مکان مقدس و موسی شریعت کفر گویه.¹⁴ خودمان بیشتاوستیم کی گوفته؛ عیسی ناصری آیه ویران کونه و رسم و رسومی کی موسی آمره بیسپرده ځ تغییر ډهه»¹⁵ و موقع همه کسانی کی شورا دورون نیشته بود، استیفان قاندرستد و بیدد کی اون صورت فرشته یان مانستان درخشان بوسته.

¹کاهن اعظم استيفان جِه واورسه: «آيا آ گيان راسته؟» ²استيفان بوگوفت: «ای پتران و ای براران، گوش بوکونيد چي گوشتان درم، خدای پور جلال آمی پتر ابراهيم، وختی هنوز بين النهرين میان سامان دأشته و هنوز نوشو بو «خران» ظاهر بوست ³ و اون بفرماست: «تی سرزمين و تی اقوام سرزمين ترک کون و بوشو جایی کی تره نيشان دهم. ⁴ پس اونم جی کلدانیان سرزمين بیرون بوشو و ایته مدت حران جِه ينسته، باز وختی اون پتر بمرد، خدا اون جی اوئی به آ زمینی کی هسته شومان اون رو سامان دأريد هدايت بوکود. ⁵ خدا حتی ایته وجیم آ سرزمين ابراهيم قانده، ولی هو موقع کی ابراهيم هنوز زای تأشته خدا اون وعده بده کی اون و اون زاکان، آ زمین مالک بوکونه. ⁶ خدا اون بفرماست: تی نسل غریبان مانستآن ایته بیگانه سرزمين میان زندگی کوند و چهارصد سال اوشان به بردگی گیرد و اوشان ظلم کوند. ⁷ و خدا بفرماست: ولی من اون ملتی کی می قوّم به بردگی گیره ئ جزا دهم و باز می قوّم آزاد یه و مزه دره ئ عبادت کونه. ⁸ و ه موقع خدا ابراهيم عهد ختنه ئ قاده تا نشانه خدا عهد، ابراهيم آمره بییه، و موقعی کی اسحاق بودونیا بامو ابراهيم اون هشتمین روز ره ختنه بوکود، و اسحاق یعقوب، و یعقوبم خو دوازده ته پسر کی بعدها هر کودام خوشان ره ایته جی اسرائیل طایفه یان پتر بوئستد. ⁹ یعقوب زاکان حسادت جِه یوسف بردگی ره مصر بوفروختد، اما خدا اون آمره بو ¹⁰ و اون جی همه سختیان نجات بده و اون حکمت عطا بوکود، و فرعون یوسف جِه اون خوش بامو، جوری کی اون مصر فرمانروا و خو دربار رئیس بوکود. ¹¹ ه موقع همه مصر و کنعان میان قحطی بوئست و پیله قضیبتی به بار بامو، طوری کی د آمی آجداد خوردن ره چیزی پیدا نوکودد. ¹² وختی یعقوب بیشتاوست کی مصر دورون گندم پیدا یه، اولین بار ره آمی پتران به اوئی اوسیه کود. ¹³ دومین سفر دورون یوسف خوره خو براران بشناسانه و فرعون، یوسف اصل و نسب جِه خبردار بوست. ¹⁴ باز یوسف، اوسه کود خو پتر یعقوب، و باقی خو اقوام دونبال کی هفتاد و پنج نفر بود. ¹⁵ و آطو یعقوب بوشو مصر، و در هوئی یعقوب و همه آمی آجداد بمردد. ¹⁶ ولی اوشان جنازه یان دوباره واکردآید شکیم، و اون مقبره ای دورون دفن بوکود کی ابراهيم مبلغی ثقره آمره حمور پسران جِه یهه بو. ¹⁷ و هر چی وخت عمل کودان به اون وعده ای کی خدا آمی جد ابراهيم بده بو نزدیکتر بوسته، آمی قوّم نفرا تم مصر دورون ویشتر بوستد. ¹⁸ تا آنکی ایته فرعون دیگر به قدرت پرسه کی یوسف نشناخته. ¹⁹ اون آمی قوّم آمره دشمن بو و آمی آجداد ظلم کوده و اوشان مجبور بوکود تا خوشان تازه بیچه زاکان صحرا میان ول کوند تا بیمیرد. ²⁰ روزگار دورون موسی بودونیا بامو و خیلی هم قشنگ زایی بو. موسی تا سه ماه خو پتر خانه پیله بوست. ²¹ وختی اون رودخانه دورون ول کودد، فرعون دختر اون بیگیت و خو زای مانستآن پیله کود. ²² و آطو موسی مصر همه فرهنگ و حکمت یاد بیگیت و گفتار و کردار دورون قوی بوئست. ²³ وختی چهل ساله بوئست، خو مزه فکر بوکود کی بیشه و خو اسرائیلی براران بیدینه و اوشان وضع رسیدگی بوکونه. ²⁴ در اوئی بیده کی ایته مصری مردای ایته اسرائیلی ئ ظلم کودان دره، پس اون اسرائیلی جِه حمایت بوکود و اون مصری ئ بوکوش و اون مظلوم انتقام اون جِه بیگیت. ²⁵ موسی خیال کوده کی اون براران قهمده کی خدا خایه اون دس آمره اوشان نجات بده، ولی اوشان نفهمستد. ²⁶ فردایی ره دو ته اسرائیلی ئ بیده کی همدیگر آمره دعوا گیفتان درد، اون بخاست کی اوشان میان صلح بوکونه، پس بوگوفت: ای عزیزان، شومان برآید، چره همدیگر آمره آطو رفتار کونید. ²⁷ ولی اون اسرائیلی ته کی خو همساده ئ ظلم کوده موسی ئ کنار بزه و بوگوفت: کی تره آمی میان قاضی و داور بوکوده؟ ²⁸ نوکونه خایی مزم بوکوشی هو طو کی دیروز اون مصری مردای بوکوشتی؟ ²⁹ موسی بیابان میان بنی اسرائیل قوّم آمره بو، و واسطه ای بو بین آمی آجداد و اون فرشته ای کی کوّه سینا جِه اون آمره گب بزه و اون پیام زنده ئ اون قاده تا آمره برستائه. ³⁰ ولی آمی آجداد نخاستد اون جِه اطاعت بوکوند و اوشان دیل خاسته کی واکردد مصر. ⁴⁰ و هارون بوگوفت: آمره خدایانی چاکون کی آمی پیشاپیش حرکت بوکونه، چره کی تأنیم آ موسی سر کی آمره جی مصر بیرون باورد چي بامو دأره. ⁵¹ ای خدا نشناسان، ای یایان کی ذاتا کافرید و شیمی گوشان کره، شومان شیمی آجداد مانستآن بر ضد روح القدس مقاومت کونید. ⁵² کی پیغمبره کی شیمی پتران اون آذیت و آزار نوکوده ید؟ اوشان هر کسی ئ کی درباره اون عادل آمون پیشگوی بوکوده یه کوشتد، و آمی زمان شومان خود اون خیانت بوکودید و بوکوشتید. ⁵³ شومان کی بواسطه فرشته یان شریعت بدس باوردید، ولی عمداً اون جِه اطاعت نوکودید» ⁵⁴ شورا أعضاء وختی آ گیان بیشتاوستد، چنان عصبانی بوئستد کی خوشان دندنان به هم ساوستد. ⁵⁵ اما استيفان پور جی روح القدس آسمان فاندريست، و خدا جلال و عیسی ئ کی خدا راست طرف ایسته بو بیده. ⁵⁶ باز بوگوفت: «فاندريد، هسته آسمان دینم کی واکشافته و انسان پسر دینم کی خدا راست طرف پیا ایسته» ⁵⁷ ه موقع کسانی کی اوئی ایسته بود د طاقت تأوردد و فریاد بوکودد و خوشان گوش بیگیتد و همه ته فوتورکستد استيفان سر ⁵⁸ و اون فاکش فاکش جی شهر بیرون بوبوردد و سنگسار بوکودد. کسانی کی بر علیه استيفان شهادت بده بود و دیگری کی اون سنگسار کودان دوبود، خوشان عیایان بکدد و ایته جوان پا جیر بتاد کی اون نام «شاول» بو. ⁵⁹ وختی استيفان سنگسار کودان دوبود اون دوعا بوکود و بوگوفت: «ای خداوند عیسی، می روح قبول بوکون» ⁶⁰ باز زانو بزه و صدای بلند آمره بوگوفت: «خداوند، آ گونه به آشان حساب ینن» آن بوگوفت و جان بده.

¹ و شائول کسی بو کی اِستیفان کوشتن مَره موافق بو. و هو روز دورون شروع بوکودد کلیسای اورشلیم اعضائِ آذیت و آزار کودان، جوری کی همه ایمانداران پراکنده بوستد مناطقِ یهودیه و سامیره، فقط رسولان اورشلیم میانِ یشتاد. ² و ایتِه جرگه جی آدمای دوروستکار اِستیفان جنازه ئِ دفنِ کودد و اون ره ایتِه پيله مراسم عزاداری بیگفتد. ³ ولی شائول تقلا کوده کی هر جور بوئسته کلیسای جی میان بوبوره و خانه به خانه گردسته و زتاکان و مرداکان بیرون قاکشیه په و تاوآده ئه زندان. ⁴ و اوشان کی پراکنده بوسته بود هر جا کی شوده خدا کلام بشارت دأئد. ⁵ فیلیپس هم به ایتِه جی شهرهای سامره بوشو و مسیح نام اوئ موعظه بوکود. ⁶ و اوی مردم وختی مُعجزاتی کی فیلیپس انجام دأئه ئِ بیدد، همه ته اِشتیاقِ آمَره اون گبان گوش بوکودد. ⁷ ارواحِ ناپاک فریادِ آمَره جی کسان کی اوشان گرفتار کوده بود بیرون آموده و خیلی جی قلجان و لنگان شفا پیدا کودد. ⁸ و هته وسی او شهر دورون شادی عظیمی بیا بوئست. ⁹ ولی سامره دورون اینفر زندگی کوده کی «شمعون» نام دأشته و خو اعمال جادوگری آمَره سامره مردمان حیران کوده بو و ادعا کوده کی پيله کسی ایسه. ¹⁰ همه مردم جی پیلدانه و کوچی دانه خُب اون گبان گوش کودد و گوفتد: «آ مرد فوٚت اون خدایی ایسه کی، قدرتِ عظیم نام دأره» ¹¹ مردم اون گبان گوش کودد و اون احترام دده، چون خیلی وخت بو کی خو جادوگری آمَره اوشان حیرت زده کوده. ¹² ولی وختی فیلیپس درباره خدا ملکوت و عیسی مسیح مردم آمَره گب بره و اوشان بشارت دده، همه ته ایمان باورد و زن و مرد تعمید بیگفتد. ¹³ حتی شمعون ایمان باورد و تعمید بیگفت و همش فیلیپس آمَره ایسه بو و اون جه دور نوبوسته، و جی آیات و مُعجزه بانی کی فیلیپس انجام دئه مات و مبهوت بوئسته بو. ¹⁴ وختی اورشلیم جه رسولان خبردار بوستد کی سامریان خدا کلام قبول بوکودد، پطرس و یوحنا اوسه کودد اوشان ورجه. ¹⁵ وختی آ دو نفر قارسد سامره ئی، اوشان ره دوعا بوکودد تا روح القدس دریافت بوکوند. ¹⁶ چون هنوز روح القدس هیچکودام جی اوشان نازل نوبوسته بو و فقط به نام عیسی مسیح تعمید بیگفته بود. ¹⁷ پس پطرس و یوحنا خوشان دشان اوشان رو بناد و اوشانم روح القدس دریافت بوکودد. ¹⁸ وختی شمعون بیده کی رسولان دس تهان مَره روح القدس عطا په، ایتِه مبلغ پول باورد اوشان ورجه و ¹⁹ رسولان بوگوفت: «مزم آ قدرتِ قادید تا هر کی رو دس بنم روح القدس دریافت بوکونه» ²⁰ پطرس بوگوفت: «تی پول خودتِ آمَره جی میان بییشه، چره کی خیال کونی خدا عطاء شه پولِ آمَره هئن، ²¹ تو آ خدمتِ دورون هیچ سهم و قسمتی تتری چره کی تی دیل خدا ورجه راست نییه. ²² تی آ شرارتِ جه توبه بوکون و خدا جه بخاه کی شاید تی آن دیله فکر آمرزیده بییه. ²³ من دین دارم کی حسادت و گونا ته دیل سیاه کوده و شرارتِ زنجیران گرفتاری» ²⁴ شمعون بوگوفت: «شوتمان می وسی خداوند ورجه دوعا بوکونید تا اونچی کی بوگوفتید می سر تاپه» ²⁵ بعد اینکی پطرس و یوحنا سامره مردم ره شهادت بداد و خدا پیغامِ اعلام بوکودد و اگر دستد اورشلیم. و اگر دستان موقع چن ته جی سامره داهاتانی کی اشان راه سر تهه بو میانم، خدا پیغامِ اعلام بوکودد. ²⁶ در آن موقع خداوند فرشته فیلیپس بوگوفت: «وبریز بوشو جنوب طرف، و به او جاده ای بوشو کی بیابانیه و جی اورشلیم شیه به غزه» ²⁷ پس وبریش و راه دگفت، راه میان ایتِه خواجه حبشی ئی بربوخورد کی حبشه ملکه، یعنی «کنداکه» دربار دورون مقامی دأشته و اون خزانه دار بو، اون زیارت ره بامو بو اورشلیم. ²⁸ در اونموقع اون و اگر دستان دوبو خو سرزمین، و خو کالسهکه دورون نیشته بو و اِشعیای نبی کیتابِ خاندان دوبو. ²⁹ و روح فیلیپس بوگوفت: «توندتر بوشو و اون کالسهکه مَره همراه بوبون» ³⁰ فیلیپس خو پائ توند کود و بودوست اون کالسهکه طرف و بیتاوست کی خواجه کیتابِ اِشعیای نبی ئی خاندان دره، پس اون جه واورسه: «آیا اونچی کی خاندان دری ئی فهمی؟» ³¹ خواجه بوگوفت: «تا کسی مَره راهنمایی نوکونه، چوطو تائم بفهم؟» بازن فیلیپس جه خواهش بوکود کی کالسهکه ئی سواز په و اون ورجه بینیشه.

¹ ولی شائول خداوند شاگردان قتل و تهدید جہ دس بردار نوبو. اون بوشو کاهن اعظم ورجہ ² و اون جہ نامہ هابی بخاست کی دمشق کنیسه یان ره بینویسه کی اون آمره همکاری بوکوند تا اگر زنی یا مردی ئی جی عیسی ایمانداران پیدا کود بتانه اوشان دستگیر بوکونه و باوره اورشلیم. ³ وختی شوئون دبوو دمشق، ایمرته جی آسمان نوری اون دؤر بتاوست، ⁴ اون بکفت زمین رو و صدایی جی آسمان بیشتاوست کی اون گوفته: «شائول، شائول، چره مره آزار دهی؟» ⁵ اون جواب بده: «خداوند، تو کیسی؟» خداوند جواب بده: «من عیسايم، هون کسی کی تو اون آزار دهی. ⁶ هسته ویریز بوشو شهر، اوئ تزه گویم کی چی و آستی بوکونی» ⁷ ولی اوشانی کی اون آمره همسفر بود ساکت ایسته بود، چره کی صدای ایشتاوستد ولی کسی ئی نیئید. ⁸ شائول ویریش بیا پیسته، وختی خو چوم واکود نتاينست چیری بیدینه، پس اون دس بیگفتد و بوبورد دمشق. ⁹ اون سه روز بو کور بوسته بو و نه چیزی خورده نه و آخورد. ¹⁰ ایته ایماندار دمشق دورون زندگی کوده کی اون نام «خنایا» بو. خداوند رؤیا دورون اون طاهر بوست و بفرماست: «ای خنایا» جواب بده: «بله خداوند» ¹¹ خداوند اون بفرماست: «ویریز و بوشو کوچه ای کی اون نام ایسه «راست»، و بوشو یهودا خانه، و اینفر دونبال بگرد کی اون نام «شائول طرسوسی» یه. اون هسته دوعا کودان دره ¹² و رؤیا میان مردی ئی بیده دآره کی خنایا نام دآره، و آیه و اون رو دس نه تا اون چومان بیدینه» ¹³ خنایا جواب بده: «خداوند، درباره آ شخص خلیان جہ بیشتاوسته دآرم کی تی ایمانداران اورشلیم دورون آذیت و آزار بوکوده. ¹⁴ و یم جی کاهن اعظم طرف اختیار دآره تا هر کسی کی تزه ایمان آورده ئی دستگیر بوکونه» ¹⁵ خداوند خنایا بفرماست: «تو و آستی بیشی. چره کی آ شخص وسیله ای ایسه کی من انتخاب بوکودم تا می نام آمتان و اوشان پادشاهان و بنی اسرائیل قوم اعلام بوکونه، ¹⁶ من خودم اون نشان دهم کی می و سی چی مصیبتانی و آستی تحمل بوکونه» ¹⁷ پس خنایا بوشو و اون خانه ئی بودورون بوشو، و خو دس بته شائول رو و بوگوفت: «ای برار شائول، خداوند، یعنی هون عیسا یی کی راه دورون تزه طاهر بوست مره اوسه کوده تا دوباره تی چومان بیدینه و جی روح القدس پوره بی» ¹⁸ هو لحظه ایته چی پولک مانستان شائول چوم جہ بکفت و اون چومان دوباره بیده، و اونم ویریش و هو لحظه تعمید بیگفت. ¹⁹ باز غذا بوخورد و دوباره قوت بیگفت. شائول چن روزی دمشق میان ایمانداران آمره پئسته. ²⁰ باز بوشو یهودیان کنیسه یان دورون و شروع بوکود موعظه کودان کی عیسی خدا پسره. ²¹ هر کی اون گبان ایشتاوسته تعجب کوده و گوفته: «مگر آن هون کسی نییه کی اورشلیم دورون کسانی کی عیسی نام به زبان آوردده پریشان کوده؟ مگر تاموبو آئ کی اوشان بیگیره و کاهنان دس قاده؟» ²² ولی شائول روز به روز قویتر بوسته و دلایلی آورده کی دمشق یهودیان نتاينستد انکار بوکوند، و اوشان ثابت کوده کی عیسی هون مسیحه. ²³ بعد مدتی یهودیان توطئه بوکود کی اون بوکوشد. ²⁴ ولی شائول اوشان نیصف شب، اون ایته سید دورون بینشان و شهر دیوار جہ اوسه کودد بیجیر. ²⁶ وختی شائول قارسه اورشلیم، بخاسته کی بیشه باقی شاگردان ورجه، ولی همه اون جہ ترسید، چره کی باور نوکود کی واقعاً ایماندار بوئسته. ²⁷ آخر سره «برنابا» اون بوبورد شاگردان ورجه و اوشان ره تعریف بوکود کی اون چوطو دمشق راه دورون خداوند بیده و خداوند چوطو اون آمره گب بره دآره، و اوشان بوگوفت کی چوطو دمشق میان شجاعت آمره به نام عیسی موعظه بوکوده. ²⁸ و آطو شائول اوشان ورجه پئسته و آزادانه اورشلیم دورون آمد و شد کوده و آشکارا و بدون ترس به نام خداوند موعظه کوده. ²⁹ و یهودیان یونانی زبان آمره گب ریه و بحث کوده، جوری کی اوشان تصمیم بیگفتد اون بوکوشد. ³⁰ وختی ایمانداران خبردار بوسند، اون قارساند قیصریه، و جی اوئ اوسه کودد طرسوس. ³¹ و آطو کلیسا، همه یهودیه و جلیل و سامره دورون آرامش پیدا کود. در حالی کی اوشان در خداترسی و روح القدس تقویت به سر بورد، کلیسا نفرات هطو زیاد بوسته. ³² پطرس هم همه جا گردسته، و ایبار بوشو ایماندارانی دین ره کی شهر «لده» میان زندگی کودد. ³³ در اوئ اینفر بیده کی اون نام «اینیاس» بو و هشت سال بو کی فلج و زمینگیر بوئسته بو. ³⁴ پطرس اون بوگوفت: «ای اینیاس، عیسی مسیح تزه شفا دهه، ویریز و تی رختخواب جمع کون» اونم هو لحظه ویریش، ³⁵ و هنه و سی همه شهر لده و شهر شارون مردم خداوند ایمان باورد. ³⁶ و شهر یافا میان ایته ایماندار زن زندگی کوده کی اون نام «طابیتا» بو، یعنی «غزال». آ زن خیلی بخشنده بو و همیشه فقیران دس گیفته. ³⁷ هو روزان ره طابیتا مریض بوست و بمرد. اون جنازه ئی بوشستد و ایته خانه طبقه بوچر جہ بتاد. ³⁸ چون شهر یافا شهر لده ئی نزدیک بو و ایمانداران بیشتاوسته بود کی پطرس شهر لده میان ایسته، دو نفر اوسه کودد پطرس ورجه و خواهش بوکودد کی «هر چی سریعتر بیا آمی ورجه» ³⁹ پطرس اوشان آمره راه دکفت و بوشو، وختی شهر یافا قارسه، اون بوبورد اون طبقه بوچری کی جنازه ئی بته بود اوئ. بیوه زتاکان همه ته گریه کنان پطرس دؤر بیگفتد و خوشان رخت و لباس کی طابیتا خو زنده بودان موقع اوشان ره بودوخته بو اون نشان بداد. ⁴⁰ پطرس همه اوشان جی اوتاق بیرون کود و زانو بره و دوعا بوکود، باز رو به جنازه بوکود و بوگوفت: «ای طابیتا، ویریز» اونم خو چومان واکود، و وختی پطرس بیده راست بینیشت. ⁴¹ پطرس اون دس بیگفت و اون به پا بداشت. باز ایمانداران و بیوه زتاکان دحد و طابیتا زنده اوشان بیسرد. ⁴² آ خبر همه شهر یافا دورون چو دکفت و خلیان خداوند ایمان باورد. ⁴³ پطرس ایته مدت شهر یافا میان پئسته و شمعون دباغ خانه دورون زندگی بوکود.

¹ شهر قيصریه ميان ايته مردای زندگی كوده کی اون نام «گرنيوس» بو و جی فرمانده يان ايته هنگ رومی به نام هنگ ايتاليایي بو. ²اون و اون خانواده آدماي دوروستکار و خداترسی بود، اون همیشه خدا درگاه دوعا كوده و فقيران صدقه قاده يه. ³ايروز حدود ساعت سه بعظهر خدا فرشته ئ رؤيا ميان بیده کی اون ورجه بامو و بوگوفت: «ای گرنيوس» ⁴گرنيوس وحشت آمره اون خيره بوست و بوگوفت: «بله خداوند» فرشته بوگوفت: «تی دوعا يان و صدقه يان خدا پیشگاه جه در بوچر، هديه يادآوری مأنستأن قبول واقع بوئسته. ⁵هسته کسانئ ئ اوسته کون شهر يافا تا شمعون کی پطرس معروف ئ به آئ باورد. ⁶اون شمعون دباغ خانه مهمانه کی اون خانه درباکنار جه تهه» ⁷هطو اون فرشته ای کی اون آمره گب رئن دبوو جی اون ورجه بوشو، اون دو نفر جی خو خادمان و ايته جی خو سربازان کی مرد دينداری بوئ دحاد، ⁸ و همه ماجرائ اوشان ره تعريف بوکود و اوشان اوسته كود شهر يافا. ⁹فردايي ظهر موقع کی اوشان راه ميان ايسته بود و ايچه بمأنسته بو قارسد شهر، پطرس بوشو خانه بام سر تا دوعا بوکونه. ¹⁰در اوئ اون ويشتا بوئست و بخأسته کی ايته چی بوخوره. وختی غذا آماده كودان دبوو، اون جی خودش بيخود بوست و رؤيا بیده. ¹¹اون در اون حال بیده کی آسمان واشكافته دآره و ايته چی پيلدانه سفره مأنستأن کی چهار گوش جه آوبزانه آمون دره زمين طرف، ¹² و اون ميانم همه جور چهارپا و خزنده و پرند جه پوره. ¹⁴فردايي قيصریه ئ قارسد، گرنيوس خو دوستان و خویشان دعوت بوکوده بو و همگی آشان رافأ ايسته بود. ¹⁵وختی پطرس خأسته بيته خانه دورون، گرنيوس بوشو اون پيشواز و خوره تاوآده پطرس پا جبر و اون شجده بوکود. ¹⁶ولی پطرس اون راست كود و بوگوفت: «وبريز، منم تی مأنستأن ايته انسانم» ¹⁷بازن هطو کی همدیگر آمره گب زده بوشود خانه دورون و پطرس بیده کی خيليان اوئ جمع بوسته دآرد. ¹⁸پطرس اوشان بوگوفت: «شومان خودتان دانيد کی ايته يهودی ره جائز نييه کی غير يهوديان آمره معاشرت بدآره، ولی خدا مَره نيشان بده کی نوأستی هيچ كس نجس بدآنم. ¹⁹پس هنه وستی وختی می دونبال اوسه كوديد بدون چون و چرا باموم. هسته بوگوئيد چی وستی بخأستيد کی تايم آئ؟» ²⁰آمان شاهي همه او کارانی ايسيم کی عیسی يهوديان سرزمين و اورشليم ميان انجام بده. اوشان اون به صليب ميخكوب بوکود و بوكوشند. ²¹ولی خدا اون روز سوم ره زنده و طاهر كود، ²²ولی نه همه قؤم ره، بلکی فقط شاهدانی ره کی خدا جی پيشتران تعيين بوکوده بو، يعنی آماني کی بعد اون زنده بوستأن اون آمره خورديم و واخورديم.

¹ رسولان و ایماندارانی کی یهودیه میآن ایسته بود بیشأوستد کی غیر یهودیانم ایمان بأوردد. ² وختی پطرس و آگردست اورشلیم، ایمانداران یهودی نژاد اون اعتراض بوکودد و بوگوفتد: ³ «چره ختنه نبوسته یان خانه بوشوئی و اوشآن آمره همسفره بوئستی و غذا بوخوردی؟» پطرس همه چته جی اول اوشآن ره تعریف بوکودد و بوگفت: ⁴ «من شهر بافا میآن ایسته بوم و دوعا کودم کی رؤیا میآن بیدم ایته چی پیلدانه سفره مانستآن کی چهار گوشه جه آویزان بو جی آسمان بیجیر بامو و قارسه می ورجه. ⁵ وختی حُب قاندرستم، بیدم اون دورون انواع و اقسام چهارپا و حیوانات وحشی و پرند و خزنده تھے. ⁶ بازن ایته ندا به می گوش قارسه کی بوگوفت: ای پطرس، ویریز سر و آوین و بوخور. ⁷ جواب بدم: نه ای خداوند، چره کی هیچوخت چیز حرام و نجس لب نره دارم. ⁸ دومی بار ره جی آسمان ندا بامو کی: اونچی کی خدا حلال بوکوده ئی، تو نجس نوگو. ⁹ و سه بار آ اتفاق دکفت، بازن همه اون چیزان به آسمان بوچر بوپورده بوئست. ¹⁰ در ۶ موقع سه نفر کی جی قیصریه می ورجه اوسه بوئسته بود، قارسد به هو خانه ای کی من اون دورون مهمان بوم. ¹¹ خدا روح مژه بوگوفت کی اوشآن آمره بوشوم و شک نوکونم، و آ شیش ته بزآرم آمی آمره بامود و همه ته بوشوئیم او مردائ خانه. ¹² و اون آمره تعریف بوکودد کی چوطو خو خانه دورون ایته فرشته ئی بیده دآره کی اون بوگوفته: چن نفر اوسه کون شهر یافا تا شمعون معروف به پطرس بأورد به آئ، ¹³ اون تره پیغامی آوره کی بواسطه اون پیغام، تو و همه تی خانواده نجات پیدا کونید. ¹⁴ و من شروع بوکودم اوشآن ره گب رزن کی روح القدس اوشآن رو نازل بوئست، دوروست هوطوبی کی اول آمی رو نازل بوپوسته بو. ¹⁵ ¹⁶ اونموقع خداوند گب بخاطر بأوردم کی بوگوفته بو: یحیی آپ آمره تعمید دئه، ولی شوقان روح القدس آمره تعمید گیرید. ¹⁷ پس اگر خدا هو عطایی ئی اوشآن ببخشیه کی وختی آمان عیسی مسیح ایمان بأوردیم آمره عطا بوکودد، پس من کی بوبوم کی خدا پیش بیگیرم؟» ¹⁸ وختی آ گبان بیشأوستد ساکت یئستد و قانع بوپوستد، و هطو کی خدای ستایش کودد بوگوفتد: «پس راستی کی خدا غیر یهودیانم آ فرصت بده دآره تا خوشآن گوناهاں جه توبه بوکوند و نجات پیدا کوند» ¹⁹ و اما اوشآنی کی و آذیت و آزاری کی ایستیفان کوشتن پس ره شروع بوئسته بو پراکنده بوسته بود، تا فیلیپیه قبرس و آنطاکیه سفر بوکودد، اوشآن انجیل پیغام فقط یهودیان اعلام کودد. ²⁰ ولی اوشآن میآن چن نفر جی قبرس و قیروان ایسته بود کی وختی آنطاکیه ئی قارسد یونانیان مژه گب بزد و درباره عیسی خداوند اوشآن بشارت بدآد. ²¹ و خداوند قدرت اوشآن آمره بو و خلیتآن ایمان بأوردد و و آگردستد خداوند طرف. ²² وختی آ خبر کلیسای اورشلیم قارسه، برنابا اوسه کودد آنطاکیه. ²³ وختی برنابا اوئ قارسه و خداوند فیص بیده، خوشحال بوست و همه ته ئی نصیحت بوکودد کی تمام دیل و جان آمره، خداوند وفادار بوپود. ²⁴ چره کی خودشم پور جی روح القدس بو و ایمانی قوی داشته، هته وسی خلیتآن خداوند ایمان بأوردد. ²⁵ بازن برنابا بوشو طرسوس تا شائول پیدا کونه، ²⁶ وختی شائول پیدا کود اون بأورد آنطاکیه. اوشآن در اوئ یکسال تمام یئسآد و ایمانداران آمره کلیسا میآن جمع بوستد و خلیتآن تعلیم دآید. آنطاکیه میآن بو کی اولین بار ره عیسی شاگردان «مسیحی» دآد. ²⁷ هو روزآن چن ته نبی جی اورشلیم بامود آنطاکیه. ²⁸ ایته جی اوشآن کی «آغابوس» نام داشته، ویریش و روح القدس الهام آمره پیشگوی بوکودد کی ایته فحطی سخت آیه. آ قحطی کلودیوس قیصر آیام اتفاق دکفت. ²⁹ پس مسیحیان تصمیم بیگفتد کی هر کس خو توان قدر یهودیه ایمانداران ره کمکی اوسه کونه. ³⁰ و ۶ کاز بوکودد و خوشآن کماکان شائول و برنابا دس بیسپردد تا اوشآن فارسآند اورشلیم کشیشان دس.

¹هو زمان هیرو دیس پادشاه شروع بوکود کلیسا افراد آذیت و آزار کوڈان. ²اون دستور آمره یعقوب یوحنا برآر، شمشیر آمره بوکوشند. ³وختی اون بیده آ کار یهودیان خوش بامو، پطرسم دستگیر بوکود. آ کار عید فطیر ایام موقع اتفاق دگفت. ⁴هیرو دیس پطرس تاوآده زندان و شونزده نفر سرباز مأمور بوکود تا اون نگهبان بوبود. هیرو دیس در نظر داشته تا بعد عید فصیح اون یهودیان سران تحویل بده. ⁵و آطو پطرس زندان میان ایسته بو و کلیسا أعضاء شب و روز اون وسی خدا درگاه دوعا کودد. ⁶شب قبل اون روزی کی هیرو دیس خاسته پطرس اوسه کونه دادگاه، پطرس زندان دورون زنجیر آمره دوسته بود و اون دو ته سرباز میان خوفته بو، و نگهبانانم در پیش جه نگهبانی دئد. ⁷ایمرته خدا فرشته ظاهر بوست و نوری زندان دورون پتاوست. فرشته پطرس پالته بره و اون بیدار کود و بوگوفت: «زود ویریز» هو لحظه زنجیران اون دسان جه بازه بوستد و فووستد زمین رو. ⁸فرشته اون بوگوفت: «تی کمر دود و تی کفش دوکون» پطرس ۶ کاره بوکود، باز فرشته اون بوگوفت: «تی ردای تاوآد تی دوش رو و می دونبال بیا» پطرسم اون دونبال راه دگفت و زندان جه بوشو بیرون، ولی باور نوکوده کی اونچی کی فرشته کوڈان دره واقعیه و خیال کوده خواب دین دره. ¹⁰اوشان نگهبانای اول و دوم جولو جه رد بوستد، و فارسد ایته آهنی دروازه کی رو به شهر باز بوسته. دروازه خوره خوره اشان ره بازه بوست و اوشان بوشود بیرون و ایته کوچه کی تا آخر بوشود کی ایمرته فرشته غیب بوست. ¹¹اونموقع پطرس به خودش بامو و بوگوفت: «هسته د یقین دارم کی خدا خو فرشته کی اوسه کوده تا مره جی هیرو دیس چنگ و اونچی کی یهودیان اون رافا ایسته بود نجات بده» ¹²وختی آن بفهمست بوشو مریم خانه کی یوحنا معروف به مرقس مار بو. در اوخی خلیان جمع بوسته بود و دوعا کودد. ¹³وختی پطرس اوخی فارسد در بره، ایته خدمتکار کی «رودا» نام داشته بامو کی در واکونه. ¹⁴وختی پطرس صدای بشناخت در بازه نوکود و جی شادمانی بودوست بودورون و خبر بده کی: «پطرس در پوشت ایسته» ¹⁵اون بوگوفت: «دیوانه بوسته ای مگه؟» ولی وختی بیدد اصرار کونه بوگوفت: «حتما پطرس روح باموده دآره» ¹⁶در آ موقع پطرس هطو در ژئه، وختی در واکودد همه ته مات و مبهوت پئساد. ¹⁷پطرس خو دس آمره اوشان ایشاره بوکود کی ساکت پئسد و اوشان ره توضیح بده کی چوطو خداوند اون زندان جه نجات بده دآره و آخر سر بوگوفت کی: «آ اتفاق یعقوب و دیگر ایمانداران خبر بدید» باز بوشو به ایته جای دیگر. ¹⁸فردایی ضیح سربازان میان غوغایی بپا بوئست، چره کی تائستد پطرس کی بوشو دآره. ¹⁹هیرو دیس دستور بده همه جا پطرس دونبال بگردد، وختی اون پیدا نوکودد نگهبانان بخاست و اوشان جه بازجویی بوکود و اوشان حکم اعدام صادر بوکود. باز خودش جی یهودیه بوشو قیصریه و ایته مدت اوخی پئسته. ²⁰هیرو دیس شهرهای صور و صیدون مردم جه کینه داشته و اوشان آمره لچ دگفته بو. هنه وسی اوی مردم هیرو دیس وزیر دربار، یعنی بلاستوس حمایت بدس باورد و همگی دستجمعی بوشود اون ورجه و تقاضای صلح و آشتی بوکودد، چره کی اوشان شهران خورد و خوراک و اقتصاد به هیرو دیس سرزمین وابسته بو. ²¹روزی کی اوشان قرار بوئست بوشود هیرو دیس ورجه، اون رخت شاهی دوکود و اوشان ره سخنرانی بوکود. ²²مردم فریاد بوکودد: «آ ایته جی خدایان صدایه، نه آدمی صدا» ²³هو لحظه خداوند فرشته هیرو دیس بره، چره کی جلالی کی خدا شین بوخی خوره نسبت بده بو. باز کرمان اون بدن بوخورد و اون بمرد. ²⁴اما خدا کلام هطو پخش بوسته و ایمانداران تعداد هر روز ویشتر بوسته. ²⁵و برنابا و شائولم وختی خوشان مأموریت اورشلیم میان تومام کودد دوباره واکردستد انطاکیه، و شونون موقع یوحنا معروف به مرقس خوشان مره بوبورد.

¹ کلیسای آنطاکیه دورون کی سوریه میان تهه بو چن نفر نبی و معلم ایسته بود، کی اوشان نامان بو: برنابا، شمعون کی معروف بو به نیجر، لوقیوس قیروانی، قناحم کی هیرودیس پادشاه آمره پیله بوسته بو، و شائول. ² ایته روز وختی اوشان روزه داشتند و دوعا کودان دوبود، روح القدس اوشان بوگوفت: «برنابا و شائول مأمور او کاری بوکنید کی من اوشان ره در نظر دارم» ³ پس همه ته روزه بیگفتند و دوعا بوکودد، بارن او دو نفر رو دس بتاد و اوشان اوسه کودد مأموریت. ⁴ پس اوشان کی جی روح القدس طرف اوسه بوئسته بود بوشود بندر سلوکیه، و اوئ جی دریا راه بوشود قبرس. ⁵ و شهر سلامیس وارد بوئستد و یهودیان کنیسه یان دورون خدا کلام موعظه کودد، و مرقس اوشان دسیار بو. ⁶ اوشان جزیره قبرس همه شهران بگردستد تا قارسد شهر «پافس»، در اوئ اینفر یهودی و بریوخورد کی اون نام بو «باریشوع»، و ایته نبی به دروغی و جادوگر بو. ⁷ اون قبرس فرماندار آمره رفی بو. فرماندار کی اون نام «سرگیوس پولس» و آدم با فهم و شعوری بو، برنابا و شائول احضار بوکود و بخاست کی خدا کلام بیشتاوه. ⁸ اما اون جادوگر کی اون نام به ترجمه یونانی بوسته «علیما» اوشان آمره مخالفت کوده و واثاشته فرماندار ایمان باوره. ⁹ دره موقع شائول کی د اون «پولس» دخاد و پور جی روح القدس بو، اون مردائ چپ چپ قاندرست و بوگوفت: ¹⁰ «ای شیطان رای، ای بد ذات حیلہ گر، ای تمام خویبان دوشمن، چره خدا مخالفت کودان جی دس نکشی؟» ¹¹ پس بدان کی هئته خدا دس تره زنه و تو کور بی و تا مدتی آفتاب یئانی دین هو لحظه دنیا اون چوم جی تیره و تار بوئست و د یئانسته چیزی و بیدینه و اینفر دونبال گردسته تا اون دس بیگیره و راه اون نیشان بده. ¹² وختی فرماندار ماجرای بیده، ایمان باورد، چره کی جی تعالیمی کی درباره خداوند دئد حیرت بوکوده بو. ¹³ بعد آ ماجرا پولس و اون همراهان جی دریا راه از شهر پافس بوشود شهر پرجه پامفیلیه. در اوئ مرقس اوشان جی سیوا بوست و واکگردست اورشلیم. ¹⁴ اوشان پرجه جی بوگودشتد و قارسد شهر آنطاکیه و، کی ایالت پیسیدیہ میان تهه. در اوئ شنبه روز ره بوشود کنیسه و بینیشند. ¹⁵ بعد اینکی تورات و صحف انبیای تلاوت بوکودد، کنیسه رهبران اوشان ورجه نفر اوسه کودد و بوگوفت: «براران، اگر پیام نصیحت آمیزی دآرید، مردم ره بوگوئید» ¹⁶ پولس ویریشست و خو دس آمره ایشاره بوکود کی ساکت یئسید، بارن بوگوفت: «ای اسرائیل مردآکان، و ای غیر یهودیانی کی خدا جی ترسید، گوش بوکونید، ¹⁷ قوم اسرائیل خدا، امی پئران انتخاب بوکود و اون موقعی کی سرزمین مصر جی غربت میان زندگی کودد اوشان سربلند کود و اوشان جی ایته پیلدانه قوم چاکود، و خود دس دراز کود و قدرت عظیم آمره اوشان جی مصر بیرون باورد، ¹⁸ و چهل سال بیابان میان اوشان تحمل بوکود. ¹⁹ اون هفت قوم کی کنعان میان زندگی کودد نابود کود و اوشان سرزمین به خودش قوم به عنوان میراث فاده. ²⁰ همه آ امور حدود چهارصد و پنجاه سال طول یکشه. بارن تا ستموئیل پیغمبر موقع، خدا داوران اوشان فاده. ²¹ اونموقع قوم بخاستد کی خوشان ره پادشاه بدآرد و خدا شائول قیس پستره کی جی طایفه بنیامین بو اوشان ره منصوب بوکود کی چهل سال اوشان رو حکومت بوکود. ²² بارن اون برکنار کود و اون جا داوود انتخاب بوکود تا اوشان پادشاه بییه، و درباره اون آطو شهادت بده: «داوود یسا پسر می دیله پسند، اون کسیه کی هر چی بخایم انجام دهه» ²³ و مرد نسل جی خدا بر طبق اون وعده ای کی بده بو، نجات دهنده ای اسرائیل ره اوسته کود. ²⁴ ولی قبل اینکی اون بایه یحیی پیغمبر موعظه کوده کی لازمه هر کس توبه بوکونه و تعمید بیگیره و خدا طرف واکگرده. ²⁵ وختی یحیی خو خدمت تومام کود بوگوفت: «من اون کسی کی شوقان خیال کونید نییم، ولی بعد من کسی آیه کی من لایق اون نییم کی اون پاپوش بند واکونم» ²⁶ ای براران، ای ابراهیم زاکان و ای غیر یهودیان خداترسی کی آ ایسته اید، آ نجات پیام آمره اوسه بوئست. ²⁷ اورشلیم مردم و اوشان رهبران عیسی و نشناختد، ولی اون محکوم کودان آمره، پیغمبران پیشگوی و کی هر شنبه روز کنیسه یان دورون تلاوت به و به انجام برساند. ²⁸ با آنکی اوشان هیچ علتی پیدا نوکودد کی اون مجازات مرگ بییه، ولی بازم پپلاطس جی بخاستد کی اون بوکوشه. ²⁹ وختی همه چیه کی درباره اون بینویشته بوئسته بوئ انجام بدآد، اون جی صلیب بیجیر باورد و قبر بوکود. ³⁰ ولی خدا اون مردن پس ره جی مُرده یان زنده کود. ³¹ و اوشانی کی اون آمره از جلیل بامو بود اورشلیم، روزای زیادی اون بید و هسته امی قوم ورجه اون شاهداند. ³² امانم شمره اعلام کونیم کی اونچی کی خدا امی پئران وعده بده بو ³³ هسته و در امی زمان عیسی زنده کودان آمره اون وعده و وفا بوکود. هوطوی کی زمور دوم میان بینویشته بوئسته: تو می پسری، امروز من تی پئر بوئستم. ³⁴ و خدا اون جی مُرده یان زنده کود تا هیچموقع اون بدن فاسد نییه، هوطو کی بینویشته بوئسته: من اون برکنای مقدس و قابل اطمینانی کی داوود وعده بده بوم، تره قادم. ³⁵ و ایته جای دیگر بفرماسته: تو راضی نییی کی تی بنده آمین بدن، فاسد بییه. ³⁶ ولی داوود کی طبق خدا اراده خو دوره مردم خدمت بوکود، بمرد و خو آجدا ملحق بوئست و اون بدن فاسد بوست. ³⁷ ولی اون کسی کی خدا اون زنده کود هیچموقع اون بدن فاسد نبوست. ³⁸ ای براران، بدآنید کی مژده آمرزش گوناها بواسطه عیسی مسیح شمره اعلام بوئستان دره، ³⁹ هسته هر کی ایمان باوره، بواسطه اون بی گونا به حساب آیه، کاری کی بواسطه موسی شریعت یئانستید انجام بدید. ⁴⁰ پس مراقب ببید کی پیغمبران آ نیویشته درباره شوقان صادق نییه کی گویه: ⁴¹ قاندرید ای کسانی کی مسخره کودید، حیرت بوکونید و نابود ببید، چره کی شیمی روزگار میان کاری کونم کی اگر کسی اون شمره تعریف بوکونه، بازم باور نوکونید» ⁴² وختی پولس و برنابا جی کنیسه بیرون شوئون دوبود، مردم اوشان جی خاستد کی بازم شنبه آینه باید و در آن باره اوشان آمره گب بزد. ⁴³ وختی جلسه تومام بوست و همه کنسیه جی بوشود بیرون، خیلی جی یهودیان و آشخاص خداترسی کی یهودی بوئسته بود، پولس و برنابا دونبال راه دکفتد، اون دو نفرم اوشان آمره گب زده و اوشان تشویق کودد کی خدا فیض میان استوار بو بود. ⁴⁴ شنبه بعدی شه گوشتان همه او شهر مردم بامود تا خدا پیام بیشتاود. ⁴⁵ اما یهودیان کی جماعت بید، حسودی بوکود و هر چی کی پولس گوفته اوشان مخالفت کودد و گوفتد آطو نیه و اون فحش دئد و بدویراه گوفتد. ⁴⁶ اونموقع پولس و برنابا شهامت آمره بوگوفت: «لازم بو کی خدا کلام پیشتر جی همه شمره اعلام بییه، ولی چون شوقان اون رد کودید و خودتان لایق حیات ابدی تدانستید، بدآنید کی امان جی آن پس غیر یهودیان ورجه شیم، ⁴⁷ چره کی خدا آطو فرمایه: من تره نوری چاکودم همه امانان ره، تا تمام دنیا نجات پیدا کوند» ⁴⁸ وختی غیر یهودیان آن بیشتاوستد شادمان بوئستد و خدا کلام جی تعریف بوکودد، و کسانی کی حیات جاودانی دریافت کودان ره تعیین بوئسته بود، ایمان باورد. ⁴⁹ و آطو خدا کلام در همه او سرزمین منتشر بوست. ⁵⁰ ولی یهودیان زانی کی یهودی بوئسته بود و نفوذ داشتند و شهر خیلی از پیله کسان بر علیه پولس و برنابا تحریک بوکودد، اوشانم پولس و برنابای اذیت و

آزار بوکودد و جی شهر بیرون تآؤأدد.⁵¹ ولی آ دو نفر به نشانه اعتراض خوشآن پا خاک فلاشايد و جی اوئ بوشود به شهر قونیه.⁵² و اما کسانی کی اویشان پیغام آمره ایمان بأورده بود، شادمان بود و روح القدس جہ پوره بوسته بود.

¹قونیه دوروم پولس و برنابا بوشود یهودیان کنیسه دورون و چنان گب بزد کی خیلی جی یهودیان و یونانیان ایمان بأوردد. ²ولی یهودیانی کی ایمان نأورده بود، غیر یهودیان تحریک بوکودد و اوشان افکار نسیت به ایمانداران منحرف کودد. ³پولس و برنابا ایته زمان طولانی او شهر دورون ینستد و بدون هیچی ترسی درباره خداوند مردم آمره گب بزد، خداوندی کی اوشان قدرت عطا بوکوده بو تا کارای عجیب و معجزه انجام بدد، و آطو خو پیام فیض بخش تأیید کوده. ⁴شهر مردم به دو دسته تقسیم بوئسته بود، ایته دسته یهودیان طرفدار بود و ایته دسته هم رسولان جه حمایت کودد. ⁵در آ موقع یهودیان و اوشان طرفداران، سران قوم یهود آمره تصمیم بیگفتد کی اوشان سنگسار بوکوند، ⁶اوشان خبردار بوستد و فرار بوکودد بوشود لیستره و یریه و او مناطق اطراف کی جزء شهر لیکائونیه بو. ⁷و در اوچ بشارت دتن ایدامه بداد. ⁸لیستره جه ایته فلج مردای نیشته بو کی لنگ مادرزاد بو و هیچموقع راه نوشو بو. ⁹اون نیشته و پولس گبان گوش کوده، پولس اون خیره بوست، وختی بیده ایمان دآره کی شفا پیدا کونه، ¹⁰صدای بلند آمره اون بوگوفت: «وبریز و تی پاهان رو راست بپا ینس» اونم هو لحظه وبریشته و راه دکفت. ¹¹وختی مردم اونچی کی پولس انجام بده تی بیدد، خوشان محلی زبان آمره فریاد بوکودد: «خدایان، انسان مأنستان آمی ورجه بیجیر بآمو دآرد» ¹²اوشان خیال بوکودد برنابا «زئوس» و پولسم «هریس» ایسه، چون پولس سخنرانی کوده اوشان آطو خیال بوکودد، زئوس و هریس دو ته جی خدایان یونانی بود. ¹³زئوس معبد کاهن کی اون معبد دوروست شهر دروازه بیرون ته بو، چن ته گاو و حلقه گل بأورد شهر دروازه بیرون و مردم جمع کود و خاستد کی اوشان ره قربانی بوکوند و اوشان پرستش بوکوند. ¹⁴ولی وختی اون دو ته رسول یعنی برنابا و پولس آن بیشتأوستد، جی ناراحتی خوشان رختان پاره کودد و بوشود مردم میان و فریاد بوکودد کی: ¹⁵«ای مردمان، چی کوڈان درید؟ آمأنم شیمی مأنستان انسانیم. آمأن شمره بشارت دتن دریم کی هجور بوچ کاران جه دس بکشید و خدای زنده تی رو بأورید، خدایی کی آسمان و زمین و دریا و هر چی کی اوشان میان ته تی خلق بوکوده. ¹⁶هر چن خدا قبلاً امتان آزاد بته و ایجازه بده خوشان راههان بوشود، ¹⁷اما خودش وجود بدون شهادت ینته ینه، اون جی آسمان باران اوسه کونه و فصلاي پور برکت مردم فاده، اون شمره رحمت کونه و غذا فاده و شیمی دیل جی شادی پوره کونه» ¹⁸آخرسر آ گبان مَره به سختی بئانستد مردم راضی تی کوند کی اوشان ره قربانی نوکوند. ¹⁹اما یهودیان جی شهر قونیه و انطاکیه بآمود و بعضی جی مردم خوشان آمره متحد و همراه بوکوده و پولس سنگسار بوکودد، و چون خیال کودد کی بمرده دآره اون قاکش قاکش بوبورد شهر بیرون جه تآوآدد. ²⁰وختی شاگردان اون دؤر جمع بوسته بود، اون وبریشته و وَاگردست شهر. و فردایی اون و برنابا راه دکفتد بوشود شهر «یریه» طرف. ²¹اوشان در اون شهر هم بشارت بداد و خیلان شاگرد چاکودد. بازن وَاگردست لیستره و قونیه و انطاکیه. ²²در اون شهران ایمانداران تقویت بوکودد و اوشان تشویق بوکودد کی ایمان میان استوار بوبود و بوگوفت: «آمأن خدا ملکوت داخل بوستان ره وَاستی جی راههای سختی بوگذریم» ²³اوشان هر کلیسا ره چن ته کشیش تعیین بوکودد تا ایمانداران رهبری بوکوند. و روزه بیگفتد و دوعا بوکودد و اوشان به اون خداوندی بیسپردد کی اون ایمان دأشتد. ²⁴بازن جی ایالت پیسیدیه بوگذشتد و بوشود ایالت پامفیلیه، ²⁵و در شهر پرجه خدا کلام موعظه بوکودد و جی اوچ بوشود آتالیه. ²⁶در اوچ کشتی تی سواز بوستد و بوشود انطاکیه، یعنی هو جایی کی آ سفر جی اوچ شروع بوکوده بود و خدا فیض بیسپردد بوئسته بود. ²⁷وختی قارسد به اوچ کلیسا اعضای جمع کودد و اوشان ره تعریف بوکودد هر چی کی خدا اوشان ره انجام بده بو، و بوگوفتد کی چوطو خدا ایمان در امتای غیر یهود ره بازه کوده. ²⁸اوشان ایته مدت هوچ شاگردان آمره ینستد.

¹ایته جرگه جی یهودیه بامود آنطاکیه و ایمانداران تعلیم دأید کی: «اگر مطابق موسی شریعت ختنه نیبید، یتأید نجات پیدا کونید»² وختی پولس و برنابا اوشان آمره مخالفت و بحث بوکودد، قرار بر آن بوئست کی پولس و برنابا، چن نفر جی اوشان آمره بوشود اورشلیم، و ا مسئله ئ رسولان و کلیسا کشیشان آمره درمیان بند. کلیسا اعضا اوشان بدرقه بوکودد و اوشانم خوشان راه سر بوشود فینیقیه و سامره ایمانداران ورجه، و اوشان ره تعریف بوکودد کی چوطو غیر یهودیانم ایمان باورده دارد، و همه ایماندارانی کی آ خبر ایشتاوستند شادمان بوستند. ⁴ وختی قارسد اورشلیم، کلیسا اعضا، و کشیشان و رسولان بامود اوشان پیشواز. پولس و برنابا همه اون چته کی خدا بواسطه اوشان انجام بده بو اوشان ره تعریف بوکودد. ⁵ در آ موقع بعضی جی فریسیان کی ایمان باورده بود ویریشند و بوگوفتند: «آ غیر یهودیان و آستی ختنه بو بود و و آستی اوشان حکم کو دأن کی موسی شریعت بدآرد»⁶ پس رسولان و کشیشان جمع بوستند تا ا مسئله ئ رسیدگی بوکوند. ⁷ بعد اینکی در آن باره کلی بحث بوئست، پطرس ویریشند و بوگوفت: «ای برآران، شوقان خودتان دأید کی اولین روزان ره، خدا مژه شیمی میان جه انتخاب بوکودد تا غیر یهودیان، می زبان جه انجیل پیغام بیشتاود و ایمان باورد. ⁸ و خدای کی مردم دیل جه خبر دآره، روح القدس اوشان عطا بوکودد هوطوی کی آمره فاده بو، و آطو اوشان ره شهادت بده. ⁹ و هیچ فرقی آمی میان و اوشان میان یتنه، بلکه فقط ایمان آمره اوشان دیلم پاک کود. ¹⁰ پس چره هئسه خأید خدای امتحان بوکونید؟ واری آ شاگردان دوش رو بنید کی نه آمان، و نه آمی پئران هیچکودام طاقت تاشتیم اون تحمل بوکونیم. ¹¹ و اعتقاد داریم کی فقط خداوند عیسی مسیح فیض آمره نجات پیدا کونیم، و اوشانم هطو»¹² بآرن همه جماعت ساکت بوستند و د بحث تومام بوست، و همه ته پولس و برنابا حرفان گوش بوکودد کی درباره معجزه بانی کی خداوند بواسطه اوشان غیر یهودیان میان انجام بده بو گب رتن دبوود. ¹³ هطو کی اوشان حرفان تومام بوست، یعقوب ویریشند و بوگوفت: «ای برآران، گوش بوکونید، ¹⁴ پطرس آمره بوگوفت کی چوطو خدا اولین بار ره غیر یهودیان آشکار بوسته تا اوشان میان جه خوره قومی جدید انتخاب بوکونه. ¹⁵ آن دوروست چیزی ایسه کی پیغمبران پیشگوی بوکوده بود، هوطو کی عاموس نبی بینیویشته: ¹⁶ بعد آن و آگردم، و داوود خیمه ئ کی یکفته دآره ئ راست کونم، اون ویرانه یان دوباره آباد کونم و اون مرقت کونم. ¹⁷ تا باقی مردم همه ته خدا طالب بو بود، یعنی همه کسانی کی می ناقه اوشان رو بته دآرم. ¹⁸ آن اون چیزی ایسه کی خداوند گویه، خداوندی کی آ چیزان جی آزل معلوم بوکوده دآره»¹⁹ پس می رأی آنه کی غیر یهودیانی کی خدا طرف بامو دآرد زحمت نریشانیم. ²⁰ ولی نامه ای دورون اوشان ره بینیویسیم کی گوشت حیوانی کی بُت ره قربانی بوئسته و گوشت حیوانی کی خفا بوسته دآره ئ نوخورد، خوتم نوخورد و زناکاری هم نوکوند. ²¹ چره کی جی قدیم آلابام کسانی هر شنبه روز شهران کنیسه یان دورون موسی شریعت خأنده و اون تعالیم موعظه کوند»²² پس رسولان و کشیشان و همه کلیسا اعضا رضایت بدآد کی چن نفر خوشان میان جه انتخاب بوکوند و پولس و برنابا آمره اوسه کوند آنطاکیه. اوشان یهودای معروف به «ترسابا» و سیلاس انتخاب بوکودد کی هر دو نفر جزه کلیسا رهبران بود. ²³ و ایته نامه بینیویشتند و قأدد اوشان دس کی اون دورون بینیویشته بوئسته بو: «از آمان رسولان و کشیشان و اورشلیم ایمانداران، به آنطاکیه و سوریه و قیلیقیه ایمانداران غیر یهودی. سلام. ²⁴ آمره خبر برسیه کی بعضیان جی آمی جمع جه بدون اینکی آمی جه دستوری بدآرد بامو دآرد اوئ و شمتره خوشان گبان آمره پریشان کوده دآرد و بوگوفتند: و آستی ختنه بیبید و شریعت بدآرید. ²⁵ پس همگی آمان آطو صلاح بدآنستیم کی چن نفر انتخاب بوکونیم و آمی عزیزان پولس و برنابا آمره اوسه کونیم شیمی ورجه. ²⁶ آشان کسانی ایسد کی خوشان جان آمی خداوند نام و سی به خطر تاوآده دآرد. ²⁷ اوشان بحث بوجر بیگفت بحدی کی همدیگر جه سیوا بوستند. برنابا مرفس اوستاد و جی راه دریا بوشود قبرس، ⁴⁰ و پولس سیلاس انتخاب بوکودد و ایماندارانم اون خداوند فیض بیسپردد و راه دکفت بوشو سفر. ⁴¹ اون سوریه و قیلیقیه جه دوارست و کلیسایان تقویت کوده.

¹ پولس بوشو شهر ږبه و بعد اون بوشو شهر لیستره. در اوځ شاگردی زندگی کوده کی اون نام تیموتائوس بو و اون مار مسیحیه یهودی نژاد، و اون پترم یونانی بو. ² شهر لیستره و شهر قونیه ایمانداران تیموتائوس جه تعریف کود. ³ پولس میل داشته کی اون خو مژه بوبوره سفر، هغه وسی او منطقه یهودیان احترام کودان ره تیموتائوس ختنه بوکود، چون همه دانستد کی اون پتر یونانیه. ⁴ اوشان راه دکفتد و شهر به شهر گردستد و قوانینی ټ کی رسولان و کلیسا رهبران اورشلیم دورون حکم بوکوده بوده، ایمانداران قارساند تا رعایت بوکوند. ⁵ و آطو کلیسایان ایمان میان ژشد کودد و هر روز اوشان تعداد ویشتر بوسته. ⁶ وختی اوشان جی ایالت فریجیه و ایالت غلاطیه دوارستد و خاستد بوشود آسیا، روح القدس اوشان منع بوکود و واثاشت کی بوشود ایالت آسیا و کلام در اوځ بشارت بد. ⁷ وختی بامود ایالت میسیه مرز قارسد بخاستد کی بوشود ایالت بیطینی، ولی عیسی روح اوشان اجازه نده. ⁸ پس ایالت میسیه جه بوگودشتد و بوشود تروآس. ⁹ هو شب پولس خواب جه بیده کی ایته مردای کی مقدونیه شین بو اون روبرو به پا ایسته و اون التماس کونه و گوږه: «آمی ورجه بیا و آمره کمک بوکون» ¹⁰ وختی پولس ا رویای بیده، امان سریع راه دکفتد کی بیشیم مقدونیه، (جی آئ به بعد نویسنده هم پولس مژه همراه یه) چون اطمینان پیدا کودیم کی خدا آمره دخاده داره تا اوشان بشارت بدیم. ¹¹ پس بوشوئیم تروآس و کشتی ټ سواز بوستیم و مستقیم بوشوئیم جزیره ساموتراکی، فردای قارینیم نیاپولیس. ¹² و جی اوځ بوشوئیم فیلیپی کی ایته جی شهراي مستعمره روم و اولی شهر ایالت مقدونیه بو. چن روزی هو شهر دورون ینستائیم. ¹³ شنبه روز ره جی شهر بیرون بوشوئیم و رودخانه کنار، جایی کی یهودیان دوعا کودان ره آموند اوځ بینیشیم، در اوځ زناکانی مژه کی اوځ جمع بوسته بود گب برئیم. ¹⁴ اوشان میان زنی ایسته بو کی «لیدی» نام داشته و آمی گبان گوش کوده، اون زنی خداپرست جی شهر طانرا بو کی پارچه ارغوانی فروخته. خداوند اون دیل نرم کود تا پولس گبان بیشتاوه و قبول بوکونه. ¹⁵ وختی اون و اون خانواده غسل تعمید بیگفتد، آمی جه خواهش بوکود و بوگوفت: «اگر یقین دارید کی من خداوند ایمان باورده دارم، بایند و می خانه جه ینسید» اقدر اصرار بوکود تا آخسر قبول بوکودیم. ¹⁶ ایبار کی شوئون دبیم دوعا محل، ایته کنیز بر بوخوردیم کی روح غیگویی و فالگیری داشته و جی آ راه پول زیادی خو اربابان ره جمع کوده. ¹⁷ اون پولس دونبال و آمی دونبال راه دکفته و فریاد کوده: «آ مردکان خدای متعال غلامند و راه نجات شمزه اعلام کوند» ¹⁸ اون هر روزه کار کوده، تا آخر سیره پولس صبر و حوصله تومام بوست و واکردست و اون روح بوگوفت: «به نام عیسی مسیح تره آمر کونم جی آ دختر بیرون بیا» هو لحظه روح، اون دختر جه بیرون بامو. ¹⁹ وختی اون اربابان بید کی آ کار آمره اوشان درآمد قطع بوسته، پولس و سیلاس بیگفتد و فاکش فاکش بوبورد بازار سر حاکمانورجه. ²⁰ ²¹ پس اوشان باورد مقامات ورجه و بوگوفت: «آ مردان یهودی ید و آمی شهر به هم فوکوده دارد. رسم و رسومی ټ تبلیغ کوند کی اون قبول کودان و عمل کودان امان رومیان ره جایز نیه» ²² ایته جرگه مردم اوشان مژه همراه بوئستد و فووستد پولس و سیلاس سر، و حاکمانم دستور بد کی اوشان رختان بکند و چوب آمره اوشان پای بزند. ²³ وختی خیلی اوشان چوب آمره بزد، اوشان تاوآدد زندان و زندانیان تاکید بوکودد کی خیلی اون حواس جمع بییه و اوشان بیایه. ²⁴ وختی زندانیان بیده آطو اون دستور بده دارد، اوشان بوبورد تاوآده قسمت بودورونه زندان و اوشان دس و پایم زنجیر آمره دوست. ²⁵ نیصف شب پولس و سیلاس دوعا کودد و سرود خاندن آمره خداوند ستایش کودد، و باقی زندانیانم گوش دتن دوبود ²⁶ کی ایمرته ایته پیلدانه زمین لرزه بامو، جوری کی زندان ستونان تکان بوخورد و همه دران بازه بوست و زنجیران زندانیان دس پا جه فووست. ²⁷ زندانیان خواب جه ویریش و وختی بیده زندان در بازه خو مژه خیال بوکود زندانیان فرار بوکوده دارد، هغه وسی خو شمشیر بیرون باورد تا خو ره بوکوشه. ²⁸ ولی پولس صدای بلند آمره فریاد بوکود: «تره آسیب نزن، امان همه ته آئ ایستائیم» ²⁹ زندانیان چراغ بخاست، و سراسیمه بوشو زندان دورون، و هطو کی جی ترس پرکسته خو ره تاوآده پولس و سیلاس پا جیر. ³⁰ بازن اوشان زندان جه بیرون باورد و بوگوفت: «ای آقایان، چی وایستی بوکونم تا نجات پیدا کونم؟» ³¹ جواب بذا: «خداوند عیسی مسیح ایمان باور کی تو و همه تی خانواده نجات پیدا کونید» ³² بازن خدا کلام اون و اون خانواده ټ برستاید. ³³ و زندانیان هو نیصفه شب ره اوشان جی زندان بیرون باورد و بعد اینکی اوشان زخمآن بوشوست، خودش و همه اون خانواده غسل تعمید بیگفتد. ³⁴ بازن پولس و سیلاس بوبورد خو خانه و اوشان ره غذا باورد. و اون و اون خانواده چون خدای ایمان باورده بود خیلی خوشحال بود. ³⁵ وختی روز بوست، حاکمان چن ته مأمور اوسه کودد زندانیان ورجه و بوگوفت: «اون دو نفر آزاد کون بده بوشود» ³⁶ زندانیان آ خبر پولس قارسانی و بوگوفت: «حاکمان دستور بده دارد شمزه آزاد کونم، پس بفرمائید بیرون، و بیشید به سلامت» ³⁷ ولی پولس جواب بده: «امان رومی ایسیم، آمره بدون محاکمه مردم چوم جولو بره دارد و بی ابرو بوکودد و تاوآدد زندان، هسته خاید مخفیانه آمره آزاد کوند؟ هیچموقع، بلکه خودشان باید و آمره جی آئ بیرون باورد» ³⁸ مأموران آ گب حاکمان بوگوفتد، و اوشان وختی بیشتاوستد کی پولس و سیلاس رومید بترسد، ³⁹ و بامود و اوشان جه معذرت خواهی بوکودد و احترام آمره اوشان زندان جه بیرون باورد و خواهش بوکودد کی جی اون شهر بوشود. ⁴⁰ پولس و سیلاس زندان جه کی آزاد بوستد بوشود لیدی خانه و در اوځ ایمانداران آمره دیدار بوکودد، و بعد اینکی اوشان تشویق و تقویت بوکودد جی او شهر بوشود.

¹ پولس و سيلاس جي آمفيپوليس و آپولونيا دؤارستد و قارسد تسالونيكی ٿي، در اوڻ يهوديان کنيسه دآشتند. ² پولس طبعي خو عادت هميشگی بوشو کنيسه دورون يهوديان ورجه، اون سه ته هفته شنبه روز ره شوئه و اوشان آمره جي ڪتاب مقدس بحث و گفتگو ڪوده، ³ و توضيح دائيه و دليل آورده کي لازم بو کي مسيح رنج بيدنه و مردن پس ره جي مُرده يان زنده يه. پولس گوفته: «آ عيساي کي شمره اعلام ڪوڏان درم، هون مسيحه» ⁴ بعضي جي يهوديان، و خيلي هم جي يونانيان خداپرست و زنان سرشناس قبول بوکودد و پولس و سيلاس آمره متحد بوئستد. ⁵ اما يهوديان بي ايمان حسودي بوکودد. اوشان ايته عده لات و اوباش بازار سر جمع ڪودد و ايته دسته به راه تاوآدد و شهر شلوغ ڪودد. بازن هجوم بوبورد ياسون خانه تا پولس و سيلاس باورد بيرون و مقامات تحويل بد. ⁶ ولي اوشان پيدا نوکودد، پس ياسون و چن نفر ديگر جي ايمانداران بيگفتد و قاکش قاکش بوبورد شهر مقامات ورجه و فرياد بوکودد: «آشاني کي دونيا آشوب بوکوده دآرد، هسته بامو دآرد آي ⁷ و ياسون هم آشان خو خانه راه بده دآره. آشان همه ته قيصر احکام جه سريچي ڪوند و ادعا دآرد ايته شاه ديگر ايته کي اون نام عيسايه» ⁸ وختي مردم و شهر مقامات آ گبان بيشتاوئستد، نگران بوئستد. ⁹ پس ياسون و ديگر ايمانداران جه ضمانت قاکفتد و اوشان آزاد ڪودد. ¹⁰ هو شب ره مسيحيان عجله آمره پولس و سيلاس اوسه ڪودد بيريه. وختي اوشان قارسد اوڻ بوشود يهوديان کنيسه. ¹¹ اوشان تسالونيكی مردم جه روشنفکرتر بود، چونکي اشتياقي آمره پولس و سيلاس پيام گوش ڪودد و بازن ڪتاب مقدس فآندرستد و بررسي ڪودد تا بيدند طبعي خدا ڪلام ايسه يا نه. ¹² و خيلي جي يهوديان و خيلي هم جي زنان و مردان سرشناس يوناني ايمان باورد. ¹³ وختي تسالونيكی يهوديان بيشتاوئستد کي پولس بوشو دآره بيريه و در اوڻ خدا ڪلام پخش ڪوڏان دره، بامود بيريه و در اوڻ هم شهر شورش تاوآدد. ¹⁴ مسيحيان سريع پولس اوسه ڪودد دريا کنار طرف، ولي سيلاس و تيموثائوس هر دو نفر اوڻ پئساد. ¹⁵ ڪساني کي پولس راهنمائي ڪوڏان دويود، اوڻ بوبورد شهر آتن، بازن پولس اوشان بوگوفت و اگرديد بيريه و سيلاس و تيموثائوس بوگوئيد هر چي زودتر بايد مي ورجه. ¹⁶ وختي کي پولس آتن ميان او دو نفر رافا ايته بو، بيده کي آتن پور جي تبه، هته وسي خيلي ناراحت بوست. ¹⁷ پس شوئه کنيسه يان دورون و يهوديان مَره بحث و گفتگو ڪوده و هر روزم بازار سر راه دؤاران مَره گب زئه. ¹⁸ ولي بعضي جي فيلسوفاي «اپيڪوري» و «رواقی» اوڻ بربوخورد و اوڻ آمره مخالفت بوکودد، بعضي جي اوشان گوئند: «آن چي چرت و پرت گوئتان دره؟» بعضيانم گوئند: «مثل اينکي خدايان بيگانه ٿي تبليغ ڪونه» چره کي پولس، عيسي و قيامت اوشان اعلام ڪوده. ¹⁹ پس اوڻ خوشان مَره بوبورد ايته ڪوه جر کي مريخ نام دآشته و شهر تالار اوڻ تهه بو، اوشان پولس بوگوئند: «تأينم بدأينم آ تازه تعليمي کي دتن دري چيسه؟» ²⁰ تي گبان کي ايشتاويم آمره عجيبه، خائيم بدأينم آشان معني چيه» ²¹ همه آتن مردم و خارجي ياني کي او شهر دورون زندگي ڪودد مشغوليتي جز آن تآشتد کي همدیگر دؤر جمع بود و درباره عقايد تازه گب بزند. ³⁰ باقي ره خدا آ ناداني ٿي نادیده گيفته، ولي هسته همه مردمان هر جايي کي ايسد حکم ڪونه کي توبه بوکوند. ³¹ چون روزي ٿي تعيين بوکوده کي جهان مردم عادلانه داوري ڪونه، بواسطه شخصي کي خودشه انتخاب بوئسته يه و اوڻ جي مُرده يان زنده ڪوده تا آ حقيقت ثابت بوکونه و همه ٿي جي آ کار خاطر جمع ڪونه» ³³² مردم وختي درباره قيامت و مُرده يان زنده بوستان بيشتاوئستد، بعضيان پورخند بزد و مسخره بوکودد و بعضيانم بوگوئند: «اگر بيهه ايته فرصت ديگر درباره آ موضوع تي جه بيشتاويم» و آلو پولس خو گب رتن نومام ڪود و تالار جه بوشو بيرون. ³⁴ اما چن نفر پولس جه پيروي بوکودد و مسيح ايمان باورد، کي اوشان جه شه «ديونيسيوس» جي اعضاي تالار مريخ و زني کي «دامريس» نام دآشته ٿي نام بوردان.

¹ بازږن پولس جی آتن بوشو ځړنئس. ² در اوئ ایته یهودی مردائ مړه آشنا بوئست کی اون نام «آکیلا» بو و اون زن نام بو «پریسکیله» و تازه جی ایټالیا بامو بو، چره کی «کلودیوس» قیصر فرمان بده بو کی همه یهودیان و آستی جی روم بوشود بیرون. پولس بوشو اوشان دین ره، ³ و چون پولسم اوشان مانستان خیمه دوز بو، اوشان ورجه پئسه و کار مشغول بوئست. ⁴ اون هر شنبه روز شوئه کنیسه و یهودیان و یونانیان مړه گب رته و سعی کوده کی اوشان قانع بوکونه. ⁵ وختی سیلاس و تیموتائوس جی مقدونیه بامود، پولس همه خو وخت بته موعظه ره و یهودیان ره دلیل آورده کی عیسی هون مسیحه موعوده. ⁶ ولی بعضی جی یهودیان اون آمره مخالفت کودد و اون فحش دند و بدوبیراه گوښت، پولس خو ردا دامن تکان بده و اوشان بوگوفت: «شیمی خون خودتان گرځنه، می گردن نییه. جی آن پس شوم غیر یهودیان ورجه» ⁷ بازږن جی کنیسه بوشو ایته غیر یهودی خانه کی خداپرست بو و «تیتوس یوستوس» نام داشته. اون خانه کنیسه مړه دیوار به دیوار بو. ⁸ ولی کنیسه رئیس کریسپوس، و همه اون خانواده خداوند ایمان باورد. و خلی جی ځړنئس مردمم وختی خدا پیام بیشتاوستد، ایمان باورد و تعمید بیگفت. ⁹ ایته شب خداوند روپا میان پولس بوگوفت: «نوه ترسین، گب بزږن و ساکت ئیس، ¹⁰ من تی آمره یم و هیچ کس یتاونه تره آزاری برساتنه، چره کی آ شهر دورون من آدم زیاد دارم» ¹¹ پس پولس یک سال و نیم در هوئ پئسه و خدا کلام اوشان تعلیم بده. ¹² ولی وختی «گالیو» یونان فرماندار بوئست، یهودیان بر ضد پولس متحد بوئستد و فوؤستد پولس سر و اون بوبورد دادگاه تا محاکمه بوکوند، ¹³ اوشان بوگوفت: «آ شخص مردم وادار کونه کی خدای برخلاف قانون شریعت پرستش بوکوند» ¹⁴ وختی پولس خاسته گب بزږنه، گالیو یهودیان بوگوفت: «اگر جرم و جنایتی در میان بییه و آستی شیمی شکایت گوش بوکونم، ¹⁵ ولی چون شیمی مشکل مربوط به کلمات و اشخاص و شیمی مذهب قوانینه، خودتان اون حل و فصل بوکونید، من نخایم آجور چیزان میان دخالت بوکونم» ¹⁶ بازږن همه اوشان جی دادگاه بیرون کود. ¹⁷ اوشانم فوؤستد سوسیټیس سر کی کنیسه رئیس بو، و دادگاه جولو اون پای بزد. ولی گالیو خوره یته و ایتنا نوکود. ¹⁸ پولس بعد ایته مدتی طولانی کی اوئ ایسه بو، آخر سر مسیحیان جه خداحافظی بوکود و کشتی آمره بوشو سوریه. و آکیلا و پریسکیله ئی خو مړه بوبورد. اون کینخربه جه خو سر تراشت چره کی آطو نذر بوکوده بو. ¹⁹ وختی قارسد آفسس، خو همسفران جه سیوا بوست و تنهایی بوشو کنیسه تا یهودیان آمره گب بزږنه. ²⁰ اوشان اون جه بخاستد کی ویشتر اوی پئسه، ولی اون قبول نوکود. ²¹ و اوشان جه خداحافظی بوکود و بوگفت: «اگر خدا بخایه باز شیمی ورجه ایم» بازږن کشتی ئی سواز بوست و آفسس جه بوشو. ²² و قیصریه جه کشتی جه بیجیر بامو و بوشو اورشلیم، و بعد اینکی کلیسا ایمانداران آمره دیدار بوکود، راه دکفت و بوشو انطاکیه. ²³ ایته مدت اوئ پئسه و باز راه دکفت بوشو سفر. اون سرزمین های غلاطیه و فریجیه ئی گردسته و شاگردان اوشان ایمان میان استوار کوده.

³ پولس اوشان بوگوفت: «پس تعمید گیفتان موقع چیه اعتراف بوکودید؟» جواب بداد: «آمان یحیی تعلیم مَره تعمید بیگفته داریم»
⁴ پولس بوگوفت: «یحیی تعمید، تعمید توبه بو. اون مردم گوفته کسیه ایمان باورید کی بعد من آیه، یعنی عیسی مسیح»⁵ وختی آن
 بیشتاوستند به نام خداوند عیسی تعمید بیگفتند. ⁶ وختی پولس اوشان رو دس بته روح القدس اوشان رو نازل بوئست و بتاوستند به
 زبانه‌های مختلف گب بزند و نبوت بوکوند. ⁷ اوشان دوازده ته مردانه بود پولس سه ماه او شهر دورون یئسته و هر شنبه روز شوئه کنیسه
 و شجاعتِ آمره درباره خدا ملکوت گب رنه، و دلیل محکم آورده کی عیسی هون مسیح. ⁸ اما بعضیان سر سختی کودد و ایمان تاورد
 و دیگران ورجه مسیح بد گوفتند. پس پولس مخالفین جه کنار فاکشه و شاگردان بوورد تیرانوس تالار و هر روز در اوی اوشان ره
 جلسه یئه. ¹⁰ دو سال هطو بوگودشت و آ مدت دورون همه آسیا ایالت مردم، چی یهودی و چی یونانی خدا پیام بیشتاوستند. ¹¹ خداوند
 پولس قدرت بده تا پله معجزه یانی آشکار کونه. ¹² جوری کی مردم دستمال و یا پارچه ای کی اون بدن بوخورد بوی بوردد مریضان
 ره و مریضان شفا پیدا کودد و ارواح پلید اوشان جه دور بوستند. ¹³ پس چن نفر چی یهودیان دوره گرد کی جن گیری کودد تصمیم
 بیگفتند کی عیسی نام آمره ارواح ناپاک اخراج کوند. اوشان آطو گوفتند: «شمره قسم دهیم به اون عیسی کی پولس بشارت ده»
¹⁴ اوشانی کی آ کار کودد هفت ته چی «اسکیوا» پسران بود، اسکیوا ایته چی سران کاهنان یهود بو. ¹⁵ اما اون روح پلید اوشان جواب
 بده: «عیسی ئ شناسم، پولس دأنم کیسه، ولی شومان کیسید؟» ¹⁶ پس اون مردایی کی توتر بوسته بو اوشان فوتورکست و چنان
 قدرتی آمره اوشان پای بزه کی همه ته لخت، و خونین و مالین چی اون خانه فرار بوکودد. ¹⁷ وختی آ اتفاق آفئس مردم گوش
 قارسه، چی یهودی و چی یونانی، همه ته وحشت بوکودد و چی اون به بعد عیسی نام ویشتر احترام یئد. ¹⁸ و خلی چی اوشانی کی
 ایمان باورده بود بامود و اعتراف بوکود کی قبلاً چه کارایی کودد. ¹⁹ خلیانم بامود و بوگوفتد پیشتران ره جادوگری کودد و خوشان
 جادوگری کیتابان باوردد و همه مردم چوم جولو بوسورآید. وختی کیتابان قیمت حساب بوکودد، پنجاه هیزار درهم بوسته. ²⁰ و آطو خدا
 کلام منتشر بوسته و قوت ویشتری گیفته. ²¹ بعد آ اتفاقان، پولس بواسطه خدا روح تصمیم بیگفت کی مقدونیه و یونان سر بزنه و باز
 واکرده اورشلیم. اون بوگوفت: «بعداً و آستی بوشوم تا روم» ²² اون دو ته چی خو دسیاران، یعنی تیموتائوس و آرسطوس اوسه کود
 مقدونیه و خودش ایجه ویشتر ایالت آسیا میان یئسته. ²³ دره موقع آفئس میان بر ضد مسیحیان شورش بوئست. ²⁴ در اوی شخصی
 ایسته بو کی «دیمتریوس» نام داشت و تمثال نقره ای بُتکده آرتیمیس ره جاکوده، اون چی آ راه صنعتگران ره شغل و درآمد خوبی
 ایجاد بوکوده بو. ²⁵ پس اون خو همکاران و استاکاران جمع کود و اوشان بوگوفت: «آقایان، شومان دأنید کی آمی روزی وابسته به آ
 شعله، ²⁶ اما هوطو کی دینید و ایشتاؤید، آ پولس نه فقط آفئس جه، بلکه تقریباً همه ایالت آسیا جه خلی چی مردم خو طرف فاکشه
 دآره و مُنحرف کوده، و کوبه کی آ خدایانی کی انسان دس آمره جاکوده یهه خدا نیید. ²⁷ پس آ خطر وجود دآره کی هم آمی شغل و
 کاسبی چی میان بیسته، و هم آمی خدای عظیم آرتیمیس معبد بی ارزش بییه، و حتی ممکنه آمی خدا آرتیمیس کی همه آسیا مردم و
 همه دنیا مردمان اون پرستش کوند، خو عظمت چی دس بده» ²⁸ وختی اوشان آ گبان بیشتاوستند همه ته عصبانی بوئستند، و فریاد
 بوکودد و بوگوفتند: «آفئسیان آرتیمیس پیلدانه یه» ²⁹ شهر دورون آشوبی بپا بوئست. مردم همه ته راه دکفتد شهر تماشاخانه طرف، و
 غایوس و آریستارخوس کی پولس همراهان جه و مقدونیه شین بود فاکش فاکش خوشان آمره بوردان دوبود. ³⁰ پولس بخاست کی
 جمعیت جولو ظاهر یه، ولی اون شاگردان و آناشتند. ³¹ حتی چن ته چی پولس دوستان کی ایالت آسیا مقامات جه بود، اون ره پیغام
 اوسه کودد و خواهش بوکودد کی نیشه تماشاخانه و خو جان به خطر تانواده. ³² جمعیتی کی تماشاخانه میان جمع بوسته بو آشفته بود و
 فریاد کودد و هر کسی ایته چی گوفته، و خلیان تاینستند اصلاً چی وستی اوی جمع بوسته دآرد. ³³ یهودیان اسکندر پیش تاوآدد، و بعضیان
 خیال بوکودد کی اسکندر مردم جمع کوده دآره، اون خو دس آمره ایشاره بوکودد کی ساکت یئسید و خاسته کی چیزی بوکوبه.
³⁴ ولی وختی مردم بفهمستند کی اون یهودیه، همه ته یکصدا تا دو ساعت فریاد کودد: «آفئسیان آرتیمیس پیلدانه یه» ³⁵ آخرسر شهر
 داروغه مردم آرام کود و بوگوفت: «ای مردمان، همه دأند کی آمی شهر آفئس، آرتیمیس عظیم معبد نگهبانه، و حافظ اون تمثالی
 ایسه کی چی آسمان نازل بوئسته. ³⁶ آسانی کی بوگوفتم حقیقه و نیشه مُنکر بوستان، پس و آستی آرام بیید و ندانسته کاری نوکونید.
³⁷ آ مردانی کی باورده دآرید آ، نه آمی معبد جه دوزدی بوکودد و نه آمی خدای کُفر بوگوفته دآرد. ³⁸ پس اگر دیمتریوس و اون همکاران
 کسی جه شکایت دآرد، دادگاهان در بازه و قاضیانم ایستد، تاند بوشود شکایت بوکوند. ³⁹ ولی اگر موضوع چیز دیگری ایسه، و آستی ایته
 جلسه رسمی میان حل و فصل بییه. ⁴⁰ هسه آ خطر وجود دآره کی آمی جه درباره ایمرور آشوب بازخواست بوکوند، و اگر واورسد
 چون علتی یئانیم باوریم ممکنه مُتهم بییم کی شورش بوکوده داریم» ⁴¹ آن بوگوفت و جمعیت پراکنده کود.

¹ وختی آشوب تومام پوست، پولس شاگردان دځاد و بعد اټکي اوشان تشويق بوکود، اوشان جه خداحافطی بوکود راه دکفت بیشه مقدونیه. ² اون خو راه سر هر شهرئ قارسه یه، مسیحیان ره موعظه کوده، و اطو اون قارسه یونان. ³ اون سه ماه در اوئ پئسه، و وختی خاسته کشتی آمره بیشه سوریه، یهودیان بر علیه اون توطئه بوکود، پس اونم تصمیم بیکیفت جی راه مقدونیه واکرده. ⁴ اون همراهان اشان بود؛ سوپاتروس کی بیریه شین بو، و آریستارخوس و سیکوندوس کی تسالونیکي شین بود، و غایوس کی یریه شین بو، و تیخیکوس و تروفیموس کی ایالت آسیا شین بود، و تیموتائوس. ⁵ اوشان پشتر جی امان بوشود و ترواس میان امی رافا پئساد. ⁶ ولی امان بعد عید فطیر کشتی آمره جی فیلیپی راه دکفتم و پنج روز بعد، ترواس میان اوشان قاریبه ایم. همگی ایته هفته اوئ پئشائیم. ⁷ یکشنبه شب ره، همه ته جمع بوستیم تا مراسم شام مقدس بجا باوریم، و چون پولس خاسته فردایی ره بیشه سفر، آمره موعظه بوکود و اون موعظه تا نیصفه شب طول بکشه. ⁸ جایی کی امان جمع بوسته بیم اون طبقه بوچر جه، چراغهای زیادی روشن بو. هوطو کی پولس گب رتن دبو، ایته جوان کی «یفیخوس» نام داشته و پنجره کنار نیشته بو، اون خواب بوورد و جی طبقه سوم بکفت بیچیر، وختی اون اوشادد بید بمرده دآره. ¹⁰ پولس بوشو بیچیر و خوره تاوآده اون رو و اون کشا گیفت و بوگوفت: «تترسید اون هنوز زنده یه» ¹¹ بازن بوشو بوچر و نان بیکیفت و پاره کود و بوخورد. اون تا خود سحر شاگردان ره موعظه بوکود و بازن راه دکفت و شهر جه بوشو. ¹² مردم او جوان زنده بوورد اون خانه و اوشان خیال جی آ بابت راحت بوست. ¹³ و امان کشتی سوار بوستیم و بوشوئیم آسوس تا طبق برنامه ای کی قبلاً دیچه بیم در اوئ پولس کشتی سوار کونیم، چون خودش بخاسته بو کی تا اوئ جی راه خوشکی بیشه. ¹⁴ وختی پولس آسوس میان بیده ایم، اون کشتی سوار کودیم و بوشوئیم میتیلینی. ¹⁵ و روز بعد کشتی آمره بوشوئیم جزیره خیوس روبرو، و روز دوم جی اوئ بوشوئیم جزیره ساموس، و فردایی ره قاریبه ایم بندر میلئس. ¹⁶ پولس تصمیم داشته جی راه دریا آفئس کنار جه دواره تا ایالت آسیا میان معطل نییم. چون عجله داشته کی اگر بییه قبل عید پنطیکاست قارسه اورشلیم. ¹⁷ پس جی بندر میلئس آفئس کلیسا کنشیشان ره پیغامی اوسه کود و اوشان خو ورجه دځاد. ¹⁸ وختی اوشان بامود اوشان بوگوفت: «خودتان دانید کی جی وختی بامو دآرم ایالت آسیا همه وخت شیمی آمره بؤم و چوطو رفتار بوکودم، ¹⁹ و چوطو فروتنی و آشک و زحمت زیاد آمره، خداوند خدمت بوکودم، چون همیشه یهودیان توطئه کودد کی مژه بوکوشد. ²⁰ شوماً دانید کی من شیمی خیر و صلاح و سی چیزه دریغ نوکودم، من پیام شمزه پرتانم و مردم ورجه و شیمی خانه یان میان شمزه تعلیم بدم. ²¹ من یهودیان و غیر یهودیانم اخطار بوکوده دآرم کی واستی خوشان گوناهاان جه توبه بوکوند و خدا طرف واکردد و امی خداوند عیسی مسیح ایمان باورد. ²² و هسه روح القدس دستور آمره خایم راهی بوبوم اورشلیم، و تانم کی مژه چی پیش آیه. ²³ فقط هته دانم کی هر شهر دورون روح القدس مژه هشدار دهه کی زندان و سختی می رافا ایسه. ²⁴ ولی زندگی مژه ارزشی تیره و می جان ره نگران نییم. می هدف و آرزو آن کی می مأموریت تا آخر انجام بدم و خدمتی کی عیسی مژه بیسیره دآره، یعنی انجیل پیغام اعلام کودان به آخر برسانم. ²⁵ هسه دانم کی د هیچکودام جی شوماً کی خدا ملکوت موعظه کودان ره شیمی میان آمد و شد کودم، د هیچموقع می روئ نیدینید. ²⁶ پس ایمرور شیمی آمره انعام حجت کونم کی شیمی خون می گردن نییه، و هر کودام جی شوماً اگر خدا فیض جه محروم بییه من مقصر نییم. ²⁷ چره کی در حق کسی کوتاهی نوکودم و همه خدا اراده ت شمزه فارسائیم.

آمان آفشیس کیشيشان آمره خداحافطی بوکودیم و کشتی آمره مستقیم بوشونیم جزیره کیوس، و فردایی جی اوئ بوشونیم بندر رودس، و جی اوئ هم بوشونیم پاترا. ² پاترا جه ایته کشتی پیدا کودیم کی شونون دبوو فینیقیه، پس هو کشتی ئ سوار بوسیم و راه دکفتیم. ³ قبرس جی دور آمی چپ طرف جه بیده ایم و اون جنوڤ جه بوگودشتیم و بوشونیم به سمت سوریه. بازن بندر صور میان کشتی پهلو بیگفت، چون قرار بو کی در اوئ کشتی بار خالی کوند. ⁴ در اوئ ایمانداران پیدا کودیم و هفت روز اوشان ورجه یتسائیم، آ ایمانداران روح القدس هدایت آمره پولس اصرار بوکودد کی نیشه اورشلیم. ⁵ چون آمی وخت تومام بوست، راه دکفتیم کی بیشیم سفر، همه ایمانداران خوشان زن و زای آمره تا بیرون شهر آمره بدرقه بوکودد. اوئ دریا کنار جه زانو بریم و دعا بوکودیم. ⁶ و بازن همدیگر جه خداحافطی بوکودیم و آمان کشتی ئ سوار بوسیم و اوشان واکردستد خوشان خانه. ⁷ آمانم آمی سفر ایدامه بدائیم و قاریسه ایم پتولامیس. در اوئ بوشونیم مسیحیان دین ره و ایته روز اوشان ورجه یتسائیم. ⁸ و فردایی جی اوئ حرکت بوکودیم و قاریسه ایم شهر قیصریه و بوشونیم فیلیپس مبشر خانه و اون ورجه یتسائیم. فیلیپس ایته جی اون شیش نفری بو کی اورشلیم میان انتخاب بوئسته بو تا بیوه زناگان میان غذا تقسیم بوکونه. ⁹ اون چهار ته غرب دختر داشته کی نبوت کودد. ¹⁰ چن روز بوسه کی اوئ ایسته بیم، ایته نبی جی یهودیه بامو اوئ کی اون نام «آغابوس» بو. ¹¹ اون بامو آمی ورجه و پولس کمریند بیگفت و خو دس و پائ اون آمره دوست و بوگوفت: «روح القدس گویه؛ اورشلیم یهودیان آ کمریند صاحب آطو دود و اون ایستارد غیر یهودیان دس» ¹² وختی آن بیشناوستیم هم آمان هم قیصریه ایمانداران پولس التماس بوکودیم کی نیشه اورشلیم. ¹³ ولی پولس جواب بده: «آ چی کاری ایسه کی کونید؟ چره شیمی گریه کودان آمره می دیل ایشکینید؟ من نه فقط حاضرم اورشلیم میان زندانی بوم، بلکه حاضرم خداوند عیسی نام وسی می جانم فدا بوکوم» ¹⁴ آمان وختی بیده ایم اون نظر عوض نییه، دس بکشه ایم و بوگوفتیم: «هر چی کی خدا بخایه هون بییه» ¹⁵ بعد چن روز آمی سفر بار دوستیم و راه دکفتیم به سمت اورشلیم. ¹⁶ و چن نفر جی قیصریه ایمانداران آمی آمره راه دکفتد بامود، وختی قاریسه ایم اورشلیم، اوشان آمره بوبوردد ایته ایماندار قدیمی خانه کی قبرس شین بو و «مناسون» نام داشته. ¹⁷ وختی قاریسه ایم اورشلیم، اوی مسیحیان آمره خیلی تحویل بیگفتد و آمی جه پذیرایی بوکودد. ¹⁸ فردایی پولس آمره بوشونیم یعقوب دین ره. همه کلیسا کیشیشان اوئ ایسته بود. ¹⁹ بعد سلام و احوالپرسی پولس اوشان ره تعریف بوکودد کی خدا بواسطه اون خدمت چی کارایی غیر یهودیان میان انجام بده داره. ²⁰ وختی بیشناوستد خدای شکر بوکودد و پولس بوگوفتد: «ای برار، هوطوی کی دینی هزاران یهودی ایمان باورده دارد و همه ته نسبت به شریعت تعصب دارد و اصرار دارد کی مسیحیان یهودی نژاد وستی خوشان آداب و رسوم بدارد. ²¹ و اوشان درباره تو بیشناوسته دارد کی یهودیانی کی دیگر کشوران میان زندگی کونده گویی کی نخایه موسی شریعت جه اطاعت بوکوند، و لازم نییه کی خوشان پسران ختنه بوکوند و یهودیان رسم و رسوم بدارد. ²² هسه چی وستی کودان؟ اوشان حتما خبردار بود کی تو بامو داری. ²³ پس اونچی کی تره گوشتان دریم انجام بدن. آچ چهار ته مردای ایسته کی ندزی دارد. ²⁴ تو آشان مژه بوشو خدا خانه و طهارت مراسم بجا باور، و اوشان مخارجم قادن تا خوشان سر تراشد، آطو همه فهمد کی چیزایی کی درباره تو بیشناوسته دارد راست نییه و تو خودتم مطابق شریعت زندگی کونی. ²⁵ ولی درباره مسیحیان غیر یهودی آمان آمی حکم نامه ای دورون اوشان ره بینویشتیم کی گوشت حیوانی کی بت ره قربانی بوئسته و خفا بوئسته حیوان گوشت و خون نخورد، و زنا هم نوکوند» ²⁶ پس پولس راضی بوئست و فردایی اون اشخاص خو مژه بوبورد و اوشان مژه رسم طهارت انجام بده و بازن بوشود معبد و اعلام بوکودد کی هفت روز بعد هر کودام جی آن اشخاص ره قربانی تقدیم یهه. ²⁷ چیزی نقانسته بو کی هفت روز تومام یه کی چن ته یهودی کی ایالت آسیا شین بود، پولس معبد دورون بیدد. اوشان مردم تحریک بوکودد و پولس بیگفتد ²⁸ و فریاد کودد: «ای اسرائیلیان کمک بوکونید، آن هون کسی ایسه کی همه جا بر ضد آمی قووم و موسی شریعت و آن معبد تعلیم دهه، آن یونانیانم خو مژه باورده معبد و آچ نجس کوده» ²⁹ اوشان پیشتر شهر دورون پولس «تروفیموس آفشیسی» مژه بیده بود، و خیال بوکوده بود کی پولس اون بوبورده معبد دورون. ³⁰ همه شهر آشوب بوئست و مردم جی هر طرف فووستد و پولس بیگفتد و معبد جه بیرون فاکشد و سریع معبد در خوشان پوشت سر دوستد. ³¹ اوشان در نظر داشتند کی پولس بوکوشد، پس فرمانده هنگ رومی ئ خبر بریبه کی اورشلیم مردم شورش بوکودد. ³² اونم سریع خو سربازان آمره بامو جمعیت طرف. وختی مردم سربازان و فرمانده رومی ئ بیدد د پولس نزد. ³³ فرمانده پولس دستگیر بوکودد و دستور بده اون دو ته زنجیر آمره دودد، بازن مردم جه واورسی: «آ شخص کیسه و چی بوکوده داره؟» ³⁴ جمعیت جه هر کس خوره فریاد کوده و ایته چی گوفته، فرمانده هم کی شلوغی وسی یتانست بفهمه چی بوئسته داره، دستور بده پولس بوبورد سربازخانه دورون. ³⁵ وختی سربازخانه پله بان قارسد، مردم چنان پولس سر هجوم باورده بود کی سربازان مجبور بوئستد پولس بینیشاند خوشان شانه یان رو و اون بوبورد بودورون. ³⁶ مردمی کی اوشان دونبال سر آمون دبوود فریاد کودد: «اون بوکوشید» ³⁷ هنوز پولس سربازخانه بودورون نوبورده بود کی فرمانده رومی ئ بوگوفت: «والی ایته چی شمره بوگوم؟» فرمانده اون بوگوفت: «تو یونانی دانی؟» ³⁸ مگر تو هون مصری نییی کی چن وخت پیش فتنه بیا بوکودد و چهار هزار آدمکش خو مژه اوستاد و فرار بوکودد بیابان؟» ³⁹ پولس جواب بده: «من یهودی یم، و طرسوس قلیقیه شینم کی خوره پیلدانه شهری ایسه. خواهش کونم ایجازه بدن مردم آمره گب بزنم» ⁴⁰ اونم ایجازه بده. پولس بوشو پله یان سر یتسه و خو دس مردم طرف دراز کود کی ساکت یتسید، وختی همه ته ساکت بوسند، به زبان عبری مردم آطو بوگوفت.

¹ «ای پتران، ای برآران، اجازه بدید چن کلمه گب بزمن و خودم جه دفاع بوکونم» ² مردم وختی بیشتاوستد کی عبرانیان زبان آمره اوشان مژه گب رزن دره، ساکت تره بوستد و گوش بداد. اونموقع پولس بوگوفت: ³ «من ایته یهودیم، طرسوس قیلیقیه جه بودونیا باموم ولی آ شهر دورون پیکه بوستم. و ه شهر دورون عملائیل خدمت ایسته بوم و اون ورجه تحصیل بوکودم و می آب و آجداد شریعت و رسم و رسوم یاد بیگیفتم، و هطو کی شومان ایمرور خدا ره غیرت و تعصب دآرید منم دآشتم. ⁴ من عیسی پیروان تا سر حد مرگ اذیت و آزار کودم و اوشان چی مرد بوئسته بد چی زن دستگیر کودم و تاوادمه زندان. ⁵ کاهن اعظم و شورای یهود اعضاء شاهد، چون من اوشان جه نامه هابی قاگیفتم کی مژه معرفی بوکوده بود به آمی برآران در دمشق، و من راه دکفتم بوشوم دمشق، تا اوی مسیحیان پیدا کونم و دستگیر بوکونم و باورم اورشلیم تا مجازات بو بود. ⁶ ولی وختی دمشق نزدیک بوستم، ظهر موقع بو کی ایته نور عظیم جی آسمان می دؤر بتاوست. ⁷ بکفتم زمین رو و صدایی بیشتاوستم کی مژه بوگوفت: شائول، شائول، چره مژه آزار دهی؟ ⁸ واورسم؛ خداوندا تو کیسی؟ جواب بده؛ من عیسی ناصری یم کی تو اون آزار دهی. ⁹ می همراهان نوره بید و بترسد، ولی اون کسی صدای کی می مژه گب رزن دوبوئ نیشتاوستد. ¹⁰ من واورسم؛ خداوندا چی بوکونم؟ خداوند مژه جواب بده؛ وبریژ و بوشو دمشق طرف، در اوچ کارانی کی تره واگذار په و واستی انجام بدی ئ تره گوید. ¹¹ اون نور چنان درخشان بو کی می چومان کور بوست، و می همراهان می دسن بیگفتد و مژه بوبورد دمشق. ²² مردم تا آ موقع پولس گبان گوش کودد، ولی وختی بوگوفت غیر یهودیان ورجه، طاقت ناوردد و باز فریاد بوکودد: «آ شخص بوکوشید، اون نوآستی زنده بقانه» ²³ هو موقع کی مردم فریاد کودد و خوشان رختان هوا جر چرخایده و گرد و خاک راست کودد، ²⁴ فرمانده دستور بده پولس بوبورد سربازخانه دورون و اون شلاق بزند و اون جه بازجویی بوکوند تا معلوم ببیه چی واستی مردم بر ضد اون فریاد کوند. ²⁵ وختی کی خاستد پولس دود تا اون شلاق بزند، پولس اون افسری کی اوئ بپا ایسته بوئ بوگوفت: «آیا قانون شمژه اجازه دهه ایته رومی ئ بی آنکی محاکمه بوئسته په شلاق بزید؟» ²⁶ وختی افسر آ حرف بیشتاوست، بوشو فرمانده ورجه و بوگوفت: «هیچ دانی چی کودان دری؟ آ مردای رومی» ²⁷ فرمانده بامو پولس ورجه و اون جه واورسه: «مره بوگو بیدینم، تو رومی ایی؟» پولس جواب بده: «بله، ایسم» ²⁸ اونموقع فرمانده بوگوفت: «منم روم تابعیت دآرم، ولی آ تابعیت بدس آوردن ره قیمت گرانی پرداخت بوکودم» پولس بوگوفت: «ولی من رومی بودونیا باموم» ²⁹ اوشانی کی قرار بو پولس شلاق بزند و اون جه بازجویی بوکوند، وختی بیشتاوستد کی اون رومی، خوشان کنار فاکشد و دوز بوستد، فرمانده هم وختی بفهمست کی ایته رومی بازداشت بوکوده و دستور بده دآره اون شلاق بزند، بترسه. ³⁰ فردایی چون فرمانده خاسته بیدینه کی علت چی بو و چی وسی یهودیان پولس متهم بوکوده دآرد، اون زندان جه بیرون باورد و دستور بده کاهنان سران و یهود شورا جلسه ای تشکیل بد، بازن پولس بیجیر باورد و اوشان میان جه بپا بداشت.

¹ پولس خُب شورا اعضا فأندرست و بوگوفت: «ای برآزان، من تا ایمرور وجدانی پاي آمَره خدا حضور جِه زندگی بوکوده دآرم»
² وختی آن بوگوفت، کاهن اعظم حنانيا، کسانى ئ کی پولس ورجه ايسته بوَد دستور بَدَه بزند پولس دهن ميان. ³ پولس اون بوگوفت: «خدا تره زنه ای خوش ظاهر بد ذات، تو اوئ نيسته ای کی مطابق شريعت مره محاکمه بوکونی، اما بر خلاف شريعت دستور دهی کی مره بزند؟» کسانى کی پولس ورجه بيا ايسته بود بوگوفت: «خدا کاهن اعظم اهانت کونی؟» ⁵ پولس بوگوفت: «ای برآزان تأنستم کی کاهن اعظمه، چون بينويشته بوئسته؛ تی قؤم حاکم ناسزا نوگو» ⁶ اونموقع پولس کی دأنسته بعضی جی اوئشان صدوقی و بعضیانم قریبی ید، صدای بلند مره بوگوفت: «ای برآزان، من فربسی و فربسی زاده یم، و چون قیامت و مُرده بان رستخیز ایمان و امید دآرم، مره آئ محاکمه کودان درد» ⁷ وختی آن بوگوفت، قریسیان و صدوقیان ميان جر و بحث بوئست و شورا اعضا دو دسته بوئستند. ⁸ چره کی صدوقیان اعتقاد دأشتد کی قیامت و فرشته و روح وجود تتره، ولی فربسیان همه آئشان قبول دأشتد. ⁹ سر و صدای زیادی مجلس دورون بيا بوئست و چن نفر جی فرقه قریسیان مُلایان و بریشتند و اعتراض آمَره بوگوفت: «آمان هیچ تقصیری آ مرد جِه نیدینیم، جی ک ئ معلوم شاید ایته روح یا فرشته اون آمَره گب بَره یم» ¹⁰ اختلاف زیادتر بوست و فرمانده بترسه کی نوکونه پولس بیگیرد و تیکه پاره کوند، پس خو سربازان دستور بَدَه کی بوشود بیچیر و پولس اوئشان ميان جِه بیرون فاکشد و باورد سربازخانه دورون. ¹¹ هو شب خداوند پولس ظاهر بوست و بوگوفت: «پولس ناراحت نوبون و تی دیل قوی ئ کون، چون هوطو کی اورشلیم ميان مره شهادت بدآیی، روم ميانم و اُستی شهادت بدی» ¹² فردایی صبح، بعضی جی یهودیان دؤر هم جمع بوستد و قسم بوخوردد کی تا پولس نوکوشد، نه چیزی بوخورد و نه چیزی وَاخورد. ¹³ اوئشان نفرات ویشتر جی چهل نفر بو. ¹⁴ اوئشان بوشود کاهنان سران و مشایخ ورجه و بوگوفت: «آمان قسم بوخورده ایم تا پولس نوکوشیم لب به غذا نزنیم. ¹⁵ پس هسه شومان و شورا اعضا فرمانده رومی جِه بخأئید کی پولس شیمی ورجه اوسه کونه، به آن بهانه کی خأئید اون جِه سوال وَاورسید و تحقیقات ویشتری بوکونید، آمان آماده ایم کی اون قیل اینکی به آئ قارسه راه ميان بوکوشیم» ¹⁶ اما پولس خأخوررأ جی آ نقشه باختر بوست و بوشو سربازخانه و پولس خبر بَدَه. ¹⁷ پولس ایته جی افسران دَخاد و بوگوفت: «آ جوان بوبور فرمانده ورجه، چون اون ره خبری دآره» ¹⁸ پس افسرم اون بوبورد فرمانده ورجه و فرمانده ئ بوگوفت: «پولس زندانی مره دَخاد و می جِه بخأست کی آ جوان باورم شیمی ورجه تا خبری ئ شمره برئانه» ¹⁹ فرمانده جوان دس بیکیفت و اون قاکشه ایته کنار و اون جِه وَاورسه: «چی خأیی مره بوکویی؟» ²⁰ اون جوان بوگوفت: «یهودیان نقشه دیچه دآرد کی شیمی جِه خواهش بوکوند کی فردا دوباره پولس بوبوری شورا، به آن بهانه کی خأید سوالات ویشتری اون جِه وَاورسد. ²¹ خواهش کونم آ کار انجام ندن و اوئشان گب باور نوکون، چره کی ویشتر جی چهل نفر جی اوئشان کمین بوکوده دآرد و قسم بوخوردد تا پولس نوکوشد چیزی نوخورد، اوئشان هسه آماده ید کی آ کار بوکوند، فقط شیمی موافقت رآفا ایستد.» ²² فرمانده جوان مُرخص کود و اون قدغن بوکود و بوگوفت: «هیچکی ئ نوگو کی آ خبر مره برئانی دآری» ²³ بازن فرمانده دو نفر جی خو افسران دَخاد و اوئشان بوگوفت: «دویست سرباز پیاده و دویست نیزه دار و هفتاد تَه سواره نظام آماده کونید تا ایمشب ساعت تَه بوشود قیصریه ²⁴ پولس ره هم ایته اسب آماده کونید و اون اسب رو بینشأئید و صحیح و سالم فلیکس فرماندار تحویل بدید» ²⁵ و نامه ای به آ مضمون فرماندار ره بینویشت: ²⁶ «جی کلودیوس لیبسیاس، به جناب فلیکس فرماندار. سلام. ²⁷ یهودیان آ مرد بیگیفته بود و خأستد اون بوکوشد. من می سپاهیان مره بوشوم و اون اوئشان دس جِه نجات بدم، وختی بفهمستم آ مرد رومیه، ²⁸ بخأستم کی بفهم چی وُسی اون اتهام زند، هنه وُسی اون بوبوردم یهودیان شورا. ²⁹ و بفهمستم کی اون اتهام مربوط به خودئشان شریعت و آ مرد کاری کی اون حق اعدام و یا زندان بییه نوکوده دآره. ³⁰ ولی وختی بفهمستم کی یهودیان توطئه دیچه دآرد کی هر جور بوئسته اون بوکوشد، سریع اون شیمی ورجه اوسه کودم، و کسانى کی اون جِه شکایت دأشتد دستور بدم اگه شکایت دآرد باید شیمی ورجه و خوشان شکایت عرض بوکوند» ³¹ و سربازان طبق اون دستوراتی کی بیگیفته بود، پولس تحویل بیگیفتد و اون شبانه بوبورد شهر آنتیپاتریس. ³² و جی اوئ به بعد فقط سواره نظام اون همراهی کوده و سربازای پیاده وَاگردستد سربازخانه. ³³ وختی سواره نظام قیصریه ئ قارسه، نامه ئ فرماندار تحویل بدآد و پولسم باوردد اون ورجه. ³⁴ فرماندار نامه ئ بخاد و بازن پولس جِه وَاورسه کی ک ابالب شینه، وختی بفهمست کی قلیقیه شینه ³⁵ اون بوگوفت: «وختی کسانى کی تی جِه شکایت دآرد قارسد آئ، تی پرونده ئ بررسی کونم» بازن دستور بَدَه پولس هیرودیس پادشاه قصر دورون زندانی بوکوند.

¹ پنج روز بعد، کاهن اعظم خانیا، چن نفر جی مشایخ و ایته وکیل آمره کی اون نام یرمولس بو بامود قیصریه و بوشود فرماندار ورجه و پولس جه شکایت بوکودد. ² وختی پولس باورد و فلیکس فرماندار حضور جه حاضر بوکودد، یرتولس شکایت اطلو شروع بوکودد: «ای عالیجناب فلیکس، چون خیلی وخته کی شیمی سایه جیر آمان ضلح و آرامش داریم و شیمی عاقبت اندیشی باعث بوئسته آمی وضع بهتر یه، ³ خودمان وظیفه دانیم هر جا و هر زمان کی بوئسته آمی مراتب قدردانی ئ شیمی خدمت عرض بوکونیم. ⁴ اما یخائیم شیمی وخت بیگیریم و شیمی سر بدرد باوریم، خواهش کونیم همیشه مانستآن آمره لطف بوکونی و آمی غرایض مختصر توجه بفرمائی. ⁵ آمره ثابت بوئسته کی آ مرد شخصی ایسه فتنه گر، کی جهان سرتاسر یهودیان میان شورش بپا کونه. تازه فرقه نصاری سردسته هم ایسه. ⁶ و سعی بوکوده بو کی آمی معبد نجس کونه، هنه وسی اون بیگفتیم و خاستیم کی طبق آمی شریعت اون مژه رفتار بوکونیم و اون جزا بدیم، ⁷ ولی لیسپاسی فرمانده بامو و زور آمره اون آمی دسی جه بیرون باورد، ⁸ و شکایان دستور بده تا باید شیمی حضور. هسته اگر شومآن خودتان اون جه بازجویی بوکونید، حقیقت آمی ایدعا شمزه آشکار یه» ⁹ یهودیانم همه ته یرتولس گبان تأیید بوکودد. ¹⁰ وختی فرماندار پولس ایشاره بوکود کی گب بزنه، اون اطلو جواب بده: «دانم کی سالیان درازی ایسه کی شومآن قوم یهود مسائل و مشکلات میان قضاوت کونید، هنه وسی خاطر جمعی مژه شیمی حضور جه خودم جه دفاع کونم. ¹¹ شومآن خودتان تأیید تحقیق بوکونید و شمزه معلوم یهه کی جی موقعی کی من زیارت وسی اورشلیم وارد بوئسته دارم ویشتر جی دوازه روز نوگذره. ¹² و در آ مدت هیچکس مژه نیده دآره کی پيله معبد دورون کسی آمره جر و بحث بوکونم، و یا آنکی کنیسه یان دورون یا شهر جه، شورش راه تاوادم و مردم می دؤر جمع کونم. ¹³ اوشان یتاند اتهاماتی کی مژه زند ثابت بوکوند. ¹⁴ ولی شیمی ورجه اعتراف کونم کی راه نجات ایمان دارم و آمی پترآن خدا عبادت ره، جی اون راهی پیروی کونم کی آشان اون فرقه دحاند، من هر چی کی تورات و پیغمبران کیتابان دورون بینویشته بوئسته ئ ایمان دارم. ¹⁵ منم آشان مانستآن خدای امید دارم و اعتقاد دارم کی عادلان و ظالمان ره قیامتی در پیش ایسه. ¹⁶ هنه وسی همه می قوت آمره تلاش کونم خدا و انسان حضور جه وجدانی پاک آمره زندگی بوکونم. ¹⁷ فلیکس امید داشته کی پولس ایته رشوه اون قاده، هنه وسی بارها اون إحضار کوده و اون مژه گب رئه. ²⁷ بعد دو سال «پورکیوس فستوس» فلیکس جانشین بوئست. فلیکس چون خاسته یهودیان سر مئت بنه و اوشان راضی بدآره، هطو پولس زندان دورون داشته.

¹سه روز بعد اینکی فستوس بامو قیصریه و خو پُست تحویل بیگفت، جی قیصریه بوشو اورشلیم. ²در اوئی کاهنان اعظم و یهود شیخان بوشود اون ورجه و خوشان اتهامات بر علیه پولس اون بوگوفتد، و اون جه خواهش بوکودد و بخاستد کی اوشان لطفی بوکونه ³و پولس اوسه کونه اورشلیم. اوشان نقشه آن بو کی پولس راه میان بکوشد. ⁴ولی فستوس جواب بده: «پولس قیصریه دورون بازداشته، و من خودمم قصد دارم به زودی واگردم اوئی، پس هر کودام جی شیمی رهبران کی تاند می مَره باید تا اگر آ شخص خطایی بوکوده اون جه شکایت بوکوند» ⁶فستوس ایته هشت ده روزی اورشلیم میان یئسه و بازن واگردست قیصریه. فردایی ره دادگاه تشکیل بده و آمر بوکود پولس حاضر کوند. ⁷وختی پولس بامو بودورون، یهودیانی کی اورشلیم جه بامو بود، اون دؤر کودد و ئهمتای زیادی اون بزد، ولی نتانستد هیچکودام ثابت وکوند. ⁸پولس خو جه دفاع بوکود و بوگوفت: «من نه یهود شریعت مَره مخالفم، نه خدا معبد بی احترامی بوکودم و نه بر علیه قیصر حرکتی بوکوده دارم» ⁹فستوس کی خاسته یهودیان سر مئت بنه، پولس بوگوفت: «آیا خایی بیشی اورشلیم و اوئی می حضور جه محاکمه بیی؟» ¹⁰پولس جواب بده: «هسته قیصر دادگاه میان ایسم یعنی جایی کی وستی محاکمه بووم. خودتان خُب دانید کی من بی تقصیرم و بر علیه یهودیان هیچ جرمی نوکوده دارم. ¹¹ولی اگر مجرمم و کاری بوکوده دارم کی وستی اعدام بووم، مرگ جه ترسی تئرم و حاضریم بمرم. ولی اگر هیچکودام جی آ کارایی کی اشان مَره ئهمت زنده نوکوده دارم، هیچکس یئانه مَره اشان دس بیسپاره، من تقاضا دارم کی خود قیصر می دادخواست بررسی بوکونه» ¹²فستوس خورا اعضاء مَره مشورتی بوکود و بازن پولس بوگوفت: «قیصر جه دادخواهی کونی؟ پس شی قیصر حضور» ¹³چن روزی بوگودشت، و «آگریاس» پادشاه و اون زن «برنیک» بامود قیصریه تا فستوس خوش آمد بوگود. ¹⁴و اوشان چن روزی اوئی یئساد و فستوس پولس قضیه ئ پادشاه ره تعریف بوکود و بوگوفت: «ایته زندانی آئ ایسه کی فلیکس اون زندانی بوکوده بو. ¹⁵وختی بوشوبوم اورشلیم، کاهنان سران و یهودیان شیخان اون جه رسماً شکایت بوکودد و بخاستد کی اون محکوم بییه. ¹⁶اوشان بوگوفتم کی روم قانون وائله کسیه بدون محاکمه محکوم بوکونیم، اول وستی اون خو شکایان مَره روبرو بییه و بتانه خو جه دفاع بوکونه. ¹⁷پس اوشانم بامود آئ و منم معطل نوکودم و فردایی دادگاه تشکیل بدم و دستور بدم اون باورد. ¹⁸و اوشان ویریشند و بر علیه اون گب بزد، ولی به هیچکودام جی اتهاماتی کی من انتظار داشتم اون متهم نوکودد، ¹⁹بلکی خوشان دین سر جر و بحث داشتند و ایته عیسی نامی سر کی یهودیان گوفتد بمرده دأره ولی پولس ادعا کوده زنده یه. ²⁰و چون آجور مسائل میان وارد نبوم و شک داشتم، اون جه واورسم؛ آیا خایی بیشی اورشلیم و اوئی محاکمه بیی؟ ²¹ولی پولس تقاضا بوکود تا امپراطور اون کار بررسی نوکوده، زندان میان یئیه، منم دستور بدم اون زندان دورون بدارد تا روزی کی اون اوسه کونم قیصر ورجه» ²²آگریاس، فستوس بوگوفت: «دوس دارم خودم آ شخص گبان بیشاوم» فستوس بوگوفت: «فردا اون به شیمی حضور آورم تا اون گبان گوش بوکونید» ²³فردایی آگریاس و اون زن برنیک تشریفات تمام آمره بامود تالار عمومی میان، و فرمانده یان و پيله کسان آمره اوئی بینیشند. فستوس دستور بده پولس باورد. ²⁴بازن فستوس بوگوفت: «ای پادشاه آگریاس، و ای حاضران، شومان مردی ئ خودتان پیش جه دین درید کی همه یهودیان چی ۀ ۀ و چی اورشلیم میان، جی آن مرد می ورجه شکایت بوکوده دأرد و فریاد آمره بخاسته دأرد کی اون نوستی زنده بمانه. ²⁵ولی می نظر آن کی اون کاری نوکوده کی اون سزا مرگ بییه. ولی چون قیصر جه دادخواهی بوکود تصمیم بیگفتم اون اوسه کونم روم. ²⁶ولی چون تانم درباره اون قیصر ره چی بینویسم، هته وستی اون شیمی ورجه و مخصوصاً پادشاه آگریاس ورجه باوردم تا بعد بازخواست شاید نوشتن ره مطلبی پیدا کونم. ²⁷چون عاقلانه نییه کی ایته زندانی ئ بدون مدارک و دلیل اوسه کونم قیصر ورجه.»

¹ اگرپاس پادشاه پولس بوگوفت: «ایجاره داری خودت چه دفاع بوکونی» پس پولس خو دس باز کود و خودش چه آطو دفاع بوکود.
² ای اگرپاس پادشاه، مره باعث افتخاره کی شیمی حضور چه درباره اتهاماتی کی مره بره دآرد خودم چه دفاع بوکونم. ³ و بیشتر آن چه خوشحالم کی شوآن همه یهودیان رسم و رسوم و اوشان اختلافات مره آشنایی دآرید. هسه تمنا دآرم کی لطف بوکونید و می عرابض توجه بفرمائید. ⁴ یهودیان همه ته حب دآند کی می جوانی چوطو بوگودشته دآره و دآند کی جی هو اول چوطو خودم ملت میان و اورشلیم دورون زندگی بوکوده دآرم. ⁵ اوشان مره شتآسد و اگر بخاید تآند شهادت بدد کی من همیشه ایته فریسی خیلی جدی بوم، یعنی جی سختترین و دقیقترین فرقه خودم دین اطاعت کودم. ⁶ و ایمرورم آن وستی محاکمه بوستان درم کی اون وعده ای کی خدا آمی آجدا بدّه دآره ئ امید دآرم. ⁷ آن هون وعده ای ایسه کی آمی دوازده قبیله، شب و روز جی ته دیل عبادت کوند تا اون انجام بوستان بیدیند، بله پادشاه، ه امید وسته کی یهودیان مره متهم کوند. ⁸ چره وستی شمره عجیب و باورنکودنی بیبه کی خدا مَرده یان مردن پس ره زنده کونه؟ ⁹ خود منم ایته موقعی خودم وظیفه دانستم کی هر جور بوئسته وستی عیسی ناصری مره مخالفت بوکونم. ¹⁰ و آن دقیقاً هون کاری بو کی اورشلیم دورون کودم. و کاهنان سران چه مجوز قآگیتتم و خیلی جی مقدسین تآوآدمه زندان، و وختی مرگ محکوم بوستد منم بر ضد اوشان رای موافق دمه. ¹¹ کنیسه یان دورون بارها مسیحیان آذیت و آزار بوکودم و اوشان مجبور بوکودم بر ضد مسیح کفر بوگوید. جوری بر ضد اوشان بوم کی تا شهرای دور اوشان تعقیب کودم و آزار رستان دمه. ¹² در ایته جی آ سفران کی شوئون دبووم دمشق طرف و سران کاهنان طرف جم اختیار داشتم و اوشان حکم می دس دبو، ¹³ طهر موقع راه میان، ای پادشاه جی آسمان طرف ایته نور خورشید نور چه روشنتر، می دور و می رفقان دور بناوست. ¹⁴ همه ته بکفتم زمین رو، و من صدایی بیشتاوستم کی زبان عبرانی آمره مره بوگوفت: ای شائول، شائول، چره مره آزار دهی؟ میخان رو لقد زن راحت کار نیبه. ¹⁵ واورسم؛ خداوندا تو کیسی؟ خداوند بوگوفت: من هون عیسایم کی تو اون آزار رسانی. ¹⁶ ویریز و تی پا روئیس، من تره ظاهر بوستم تا تره می شاهد و می خادم قرار بدم. تو وستی اونچی ئ کی ایمرورز بیده ای و اونچی ئ کی آئنده ره تره نیشان دهم همه ئ مردم ره اعلام بوکونی و شهادت بدی. ¹⁷ من تره آ قوم و ملت های غیر یهودی ایی کی تره اوشان ورچه اوسه کونم دس چه نجات دهم تا ¹⁸ اوشان چومان و آ کونی، و اوشان جی تاریکی به روشنایی، و جی شیطان قدرت، به خدا طرف و آگردانی، تا مره ایمان آوردان آمره، اوشان گوناهاون آمرزیده بیبه و خدا مقدسین میان سهمی بدآرد. ¹⁹ پس ای اگرپاس پادشاه، منم نسبت به اون رؤیای آسمانی کی بیدم نافرمانی نوکودم. ²⁰ بلکه اول دمشقیان میان و اورشلیم و همه یهودیه سرزمین، و بازن غیر یهودیان میان اعلام بوکودم کی همه وستی توبه بوکوند و خدا طرف و آگردد و خوشان اعمال مره نیشان بدد کی واقعاً توبه بوکوده دآرد. ²¹ هنه وستی بو کی یهودیان مره معبد دورون بیگفتد و خاستد مره بوکوشد. ³⁰ در آنموقع پادشاه ویریشد و اون پوشت سر اون زن برنیک و فرماندار و باقی کسانی کی مجلس دورون نیشته بود ویرشتد و تالار چه بیرون بوشود. ³¹ و هطو کی بیرون شوئون دبوود همدیگر گوئند: «آ شخص کاری کی اون حکم اعدام و یا زندان بیبه نوکوده دآره» ³² اگرپاس پادشاه فرماندار فستوس بوگوفت: «اگر آ مرد قیصر چه دادخواهی نوکوده بو، شاسته هسه اون آزاد کودان»

¹ وختی ځمک بوکوود کی جی راه دریا بیشیم ایتالیا، پولس و چن ته زندانی دیگر ایته افسر کی «پولیوس» نام داشته و جزء قیصر سپاه بو تحویل بد. ² آمان ایته کشتی ئ سوار بوسیم و حرکت بوکوودیم کی آدرامیتینوس جه بامو بو و شوئون دبوو ایالت آسیا بنادر. آریستارخوس مقدونی کی جی مردمان شهر تسالونیکي بو امی آمره بامو. ³ فردایی فارسیه ایم بندر صیدون، و پولیوس پولس لطف بوکوود و واهاشت کی پولس بیشه خو دوستان دین ره تا خو احتیاجات اوشان جه قاگیره. ⁴ جی اوئ راه دکفتیم و چون باد جی جهت مخالف آمویه جی قبرس حاشیه کی باد پناه بو بوگوذشتیم. ⁵ جی بنادر فیلیقیه و پامفلیه روبرو دوارستیم و قاریسه ایم میرای کی ایالت لیکیه جه ته بو، در اوئ پیاده بوسیم. ⁶ اوئ افسر رومی ایته مصری کشتی پیدا کود کی جی اسکندریه بامو بو و شوئون دبوو ایتالیا طرف، و همه آمره اون سوار کود. ⁷ چن روزی خیلی آرام حرکت کوویم و سختی آمره قاریسه ایم بندر قنبدوس. چون باد مخالف آمویه ایته جهت دیگر پیش بیگفتیم و جزیره سالمونی دماغه جه دوارستیم و بوشوئیم جزیره کرت ساحل طرف کی باد پناه بو، ⁸ سختی آمره ساحل کنار جه دوارستیم و جایی ئ قاریسه ایم کی بندر نیک نام داشته و شهر لسانیه نزدیکی ته بو. ⁹ زمان زیادی جی دس بوشو بو و حتی ایام روزه کی آخر پائیزه هم تومام بوسه بو و دریا میان سفر کوذان د خطرناک بو. ¹⁰ پولس اوشان نصیحت بوکوود و بوگوفت: «آقایان من مطمئنم کی جی آن به بعد خیلی خطرناکه و نه فقط کشتی و اون بار صدمه دینه، بلکه امی جانم به خطر دکفه» ¹¹ ولی افسر رومی، ناخدا و کشتی صاحب گبان ویشتر توجه کوده تا پولس گب. ¹² و چون اون بندر جی خوبی نوبو کی زمستان اوئ ینسیم، اکثرأ صلاح بدانستد کی ایدامه بدیم، به آ امید کی قارسیم بندر فینیکس و بتانیم زمستان در اوئ ینسیم. آ بندر جزیره کرت میان ته بو و رو به شمال غربی و جنوب غربی بو. ¹³ پس وختی جنوب جه ایته باد ملایم بدمست، گمان بوکوود کی اونچی کی خاستد برسه دارد، پس کشتی لنگر فاکشید و جزیره کرت ساحل راسته حرکت بوکوودیم. ¹⁴ ولی خیلی نوشویم کی هوا خراب بوست و ایته باد شدید کی باد شمال شرقی ئ معروفه جی جزیره طرف به امی طرف بدمست. ¹⁵ و طوفان بوئست و کشتی د یتانست بر خلاف مسیر باد حرکت بوکونه، هته وستی خودمان باد بیسپریم و باد کشتی ئ بوردان دبوو. ¹⁶ و کشتی قاریسه ایته کوچدانه جزیره جنوب طرف کی کلودی نام داشته، زحمت زیاد آمره قایق نجات کی کشتی پوشت دوسته بوئسته بوئ به امی اختیار بیگفتیم، ¹⁷ و ملوانان کمکی آمره اون باوریم کشتی بوئر، و ملوانان لافند مژه کشتی دوز دوستد تا ویشتر طاقت باوره و متلاشی نییه، و چون ترسده کی کشتی جاهای کم غمقی خلیج سیرتس میان به گیل بینیشه، بادبانان بیجیر باوردد، ولی توندد باد کشتی ئ هطو خو مژه بوردان دبوو. ¹⁸ طوفان هطو ایدامه داشته و فردایی ره مجبور بوئستیم کشتی بار تاوآدیم دریا میان. ¹⁹ روز سوم ره کشتی لوازم بدکی، و هر چی کی امی دس قاریسه ئ تاوآدائیم دریا میان. ²⁰ روزای زیادی نه آفتاب رنگ دیم نه ستاره بان رنگ، طوفان هم تومام نوبوسته و شدت داشته و توندد باد همچنان دمسته و هیچکس د آمیدی نجات ره نأشته. ²¹ ایته مدت هطو بوگوذشت و هیچکس غذا نوخوردده بو و همه ته ویشتا بود، پولس بوشو همه ئ جمع کود و اوشان میان ینسته و بوگوفت: «آقایان، وستی هو اول می حرف گوش بده بید و بندر نیک جه حرکت نوکوده بید تا آن همه ضرر و زیان نیده بید. ²² هسته هم شیمی جه خایم کی ترسید و غصه نوخورد، چون هیچکس جان ضرری نرسه و فقط کشتی جی میان ینته. ²³ چون دیشپ ره اون خدایی فرشته کی اون شینم و اون خدمت کونم می ورجه ینته ²⁴ و بوگوفت: «پولس نترس، چره کی تو وستی قیصر ورجه حاضر و محاکمه بییی، و خدا همه مسافران جان تره بخشه دارد. ²⁵ پس آقایان، دیل و جرأت بدآرید، چره کی من خدای ایمان دارم و دانم هوطوبی په کی مژه بوگوفته دارد. ²⁶ ولی ایته جی آ جزایر کنار امی کشتی به گیل نیشینه و متلاشی په» ²⁷ شب چهاردهم قاریسه و هنوز کشتی دریای آدریاتیک میان به اطراف اوطرف شوئه، نیصفه شب ملوانان احساس بوکوود کی خوشکی ئ نزدیک بوستان دریم. ²⁸ پس دریا غمق اندازه بیگفتد و بید حدود سی هشت متره، ایچه بعد دوباره اندازه گیری بوکوود بید کی غمقی بیست و هفت متری ئ قاریسه داریم. ²⁹ و بترسد کی کشتی بوخوره صخره یان، هته وستی چهار ته لنگر جی کشتی پوشت تاوآدد آپ دورون و دوعا کودد کی هر چی زودتر هوا روشن په. ³⁰ ملوانان تصمیم بیگفتد کی کشتی جه فرار بوکوند، هته وستی قایق نجات آپ میان تاوآدد و بهانه بوکوود کی خاید بوشود و لنگران کشتی جولو جه تاوآدد به آب. ³¹ پولس افسر رومی و سربازان بوگوفت: «اگر اشان کشتی میان ینسید همه شویمان جی میان شید» ³² پس سربازانم قایق نجات لافندان و آوود و واهاشتد کی قایق بیشه دریا میان. ³³ کمی پیشتر جی آنکی روز به، پولس همه ته ئ اصرار بوکوود کی ایته جی بوخورد و بوگوفت: «ایمروز چهارده روزه کی بلاتکلیفید و لب به غذا نره دارید، ³⁴ شیمی جه خواهش کونم خودتان سلامتی و زنده ماندن وستی ایته جی بوخورد، شیمی هیچکودام سر جه ایته مو هم کمه نییه» ³⁵ وختی آ حرفان بره، نان اوستاد و همگی ورجه خدای شکر بوکوود و نان پازه کود و شروع بوکوود به خوردن. ³⁶ پس همه ته احساس بوکوود اشان حال بهتره بوسه و شروع بوکوود به خوردن. ³⁷ کلا دوپست و هفتاد و شیش نفر کشتی دورون نیشته بیم. ³⁸ وختی سیتر بوسند باقیه گندم دوکوود دریا میان و اطو کشتی ئ سبک کود. ³⁹ وختی روز بوسه خوشکی ئ کی بید نشناختد و یتانستد بفهمد کی ک ئ ایستاد، ولی ایته خلیج بید کی فورشی ساحل داشته. پس تصمیم بیگفتد کی اگر بییه کشتی ئ اوئ به گیل بینیشاند. ⁴⁰ لنگران لافندان و آوود و اوشان دریا میان ول کودد، و لافندی کی سکان اون آمره دوسته بؤدم بار کودد و کشتی جولو بادبانان باد مسیر جه بوئر فاکشید، و بکراست کشتی ئ هدایت بوکوود ساحل طرف. ⁴¹ ولی کشتی ایته جی آپ جیر تپه یان بر بوخورد و به گیل بینیشت. کشتی دماغه ثابت و بی حرکت بمانست، ولی کشتی عقب پیلدانه موج بره بیشکینه و داغان کود. ⁴² سربازان تصمیم بیگفتد زندانیان بوکوشد نوکونه کسی شنا کونان قاریسه ساحل و فرار بوکونه. ⁴³ ولی افسر رومی کی خاسته پولس جان نجات بده، واهاشت اوشان آ کار بوکوند و دستور بده اول کسانی کی شنا داند دکفد آپ دورون و خوشان قارشاند ساحل. ⁴⁴ باقی نفرانم سعی بوکوند خوشان تاوآدد تخته پاره یان و کشتی قطعای رو و اوشان دونبال بوشود. و اطو همه آمان صحیح و سالم قاریسه ایم ساحل.

¹ وختی صحیح و سالم قاریسه ایم ساحل، بفهمستیم کی اون جزیره «مالت» نام داره. ² جزیره مردم آمره خیلی لطف بوکودد و آمی و سی آتش روشن کودد تا آمی جه پذیرایی بوکوند، چونکی هوا خیلی سرد بو و بارانم و آریسته. ³ پولس هم ایچه هیزم جمع کود، و وختی هیزمان آتش رو تنن دبوو آتش گرما و سی ایته سمی لانتی اون چوبان جه بیرون بامو و محکم پولس دس دوچوکست. ⁴ هطو کی جزیره مردمان لانتی ئ پولس دس رو اویزان بیدد، همدیگر بوگوفتد: «حتماً آ مرد قاتله، با آنکی دریا طوفان جه نجات پیدا کوده، عدالت و آتاله کی زنده بقانه» ⁵ پولس لانتی ئ تاوآده آتش دورون و اون هیچی نبوست. ⁶ مردم منتظر بود اون بدن باد بوکونه یا ایمرته بکفه بیمیره. ولی هر چی یشتاد بیدد کی اون هیچی نبوست، بارن اوشان نظر عوض بوست و بوگوفتد: «اون ایته جی خدایانه» ⁷ هو نزدیکی یان زمینانی تهه بو کی جزیره رئیس شین بو. جزیره رئیس «پولیوس» نام داشته. اون آمره خو خانه دعوت بوکود و سه روز مهربانی آمره آمی جه پذیرایی بوکود. ⁸ از قضا پولیوس پتر مریض بو و تب و اسهال داشته. پولس بوشو اون ورجه و دوعا بوکود و اون شفا بده. ⁹ بعد آ ماجرا همه مریضانی کی جزیره میان ایسته بود آموئد و شفا گیفتد. ¹⁰ مردم آمره خیلی احترام کودد و وختی خاستیم جی اوئ بیشیم هر چی کی احتیاج داشتیم آمره آماده کودد. ¹¹ بعد سه ماه، ایته کشتی مژه کی زمستان جزیره میان بوگذرانه بو دوباره حرکت بوکودیم. آ کشتی جی اسکندریه بامو بو و جوزا و یا دوقلو برآزان علامت داشته. ¹² آمی راه سر قارسه ایم بندر سراجیوس، و سه روز اوئ لنگر تاوآده ایم. ¹³ بارن دوباره راه دکفتم و قاریسه ایم بندر ریگیون. فردایی با جنوبی بدمست و دومین روز ره قاریسه ایم شهر پوتیولی. ¹⁴ در اوئ چن ته مسیحی مژه آشنا بوئستیم کی آمی جه خواهش بوکودد بیشیم اوشان ورجه، یک هفته اوشان مهمان بوئیم، آخر سر قاریسه ایم روم. ¹⁵ روم مسیحیان کی بیشتاوسته بود آمان راه میان ایستائیم و آمون دریم، تا آپیوس بازار و ایته روستا کی اون نام سه دکان بو بامود آمی پیشواز. وختی پولس اوشان بیده خدای شکر بوکود و قوت قلب بیگفت. ¹⁶ وختی قاریسه ایم روم، فرمانده رومی زندانیان تحویل بده. فقط پولس و آهاشت کی ایته سرباز محافظ آمره خو خانه دورون یئیه. ¹⁷ سه روز بعد، پولس یهود رهبران دعوت بوکود، وختی همه جمع بوستد اوشان بوگوفت: «ای برآران، با آنکی من هیچ موقع کاری بر ضد خودمه قوم و یا بر ضد آمی آجداد رسم و رسوم نوکوده بوم، مژه اورشلیم میان دستگیر بوکودد و رومیان تحویل بداد. ¹⁸ رومیان می جه بازخواست بوکودد و خاستند کی مژه آزاد کوند، چون بفهمستد کی هیچ کاری نوکوده دارم کی می حق مرگ بییه. ¹⁹ ولی چون یهودیان مخالفت بوکودد، من د هیچ راهی تاشتم و مجبور بوئستم کی قیصر جه دادخواهی بوکونم، ولی نه اینکی می قوم جه شکایت بوکوده یم. ²⁰ موضوع و سی خاستم شمزه بیدیم و شیمی آمره گب بزنم، آ زنجیران کی دینید می دس دوسته دارد آن و سیه کی ایمان دارم کی اسرائیل امید، یعنی مسیح موعود ظهور بوکوده» ²¹ اوشان جواب بداد: «جی یهودیه هیچ نامه ای درباره تو به آمی دس قانریسه داره، و هیچکدام جی برآزانی کی جی اوئ بامو دارد، درباره تو گزارش بدی تاوردد و حرف بدی نرد. ²² ولی میل داریم تی عقاید و نظرات بیشتاویم، چون همه جا همه مردم درباره آ فرقه بد گوفتان درد» ²³ پس ایته روز تعیین بوکودد و او روز ره خیلان بامود به او خانه ای کی پولس ایسته بو تا اون بیدند. اون جی صبح تا شب، مفصل درباره خدا پادشاهی اوشان آمره گب بزه و تلاش بوکود موسی تورات و پیغمبران کتابان جه سند باوره و اوشان نسبت به عیسی قانع بوکونه. ²⁴ بعضیان اون گبان قبول بوکودد و ایمان باوردد و بعضی دیگر ایمان تاوردد. ²⁵ و هطو کی همدیگر آمره جر و بحث کودد و بریشتد کی جی پولس ورجه بوشود، ولی قبل اینکی بیرون بوشود پولس خو آخرین حرف اوشان بزه و بوگوفت: «روح القدس جی خب شیمی پتران مژه گب بزه، اون موقعی کی بواسطه اشعیای نبی بوگوفت: ²⁶ بوشو آ قوم ورجه و بوگو، شیمی گوش آمره ایشتاوید، ولی هیچ موقع درک نوکونید، خودتان چوم آمره قاندرید، ولی نیدینید، ²⁷ چره کی آ قوم دیل سخت بوسته، و اوشان گوشان سنگین بوسته، و خوشان چومان دوسته دارد، نوکونه کی خوشان چومان آمره بیدند، و خوشان گوشان آمره بیشتاود، و خوشان دیل آمره بفهمد، و آگردد و من اوشان شفا ببخشم. ²⁸ پس بدانید کی خدا نجات غیر یهودیان ره اوسه بوئسته و اوشان گوش دهد» ²⁹ پولس آ حرفان کی بزه یهودیان بوشود و همدیگر آمره جر و بحث کودد. ³⁰ و پولس دو سال تمام خو ایجاره ای خانه میان زندگی کوده و هر کسی کی آموبه اون دین ره روی خوش آمره اون جه پذیرایی کوده. ³¹ اون خدا پادشاهی ئ اعلام کوده و بدون ترس و خیلی آشکارا بی آنکی کسی اون مانع بییه، درباره خداوند عیسی مسیح تعلیم دانه. آمین

Romans

Chapter 1

¹ جی پولس، عیسی مسیح بنده، و رسولی کی انجیل مژده دتن ره، خدا اون دِخاِده و سیوای کوده. ² هو انجیلی کی پیشتر جی آن، بواسطه په پیغمبران اون وعده ئ کتابای مقدس میان بده بو، ³ آ انجیل راجع په اون پسر، یعنی آمی خداوند عیسی مسیح، کی بر حسب جسم، جی داوود پیغمبر نسل بودونیا بامو. ⁴ آمی خداوند عیسی مسیح، خو وبریشتان مژه جی مژده یان میان جه، قدرت مژه ثابت بوکود کی جی نظر قدوسی خدایی، خدا بور قوت پسر. ⁵ خدا، بواسطه مسیح و اون نام و سی آمره فیض عطا بوکود تا اون رسولان ببیم، و همه ملتان میان، مردم به ایمان، و اطاعت جی عیسی مسیح دعوت بوکونیم. ⁶ و شومانم جزء اوشانید، و خدا شومره دِخاِده تا عیسی مسیح شین ببید. ⁷ من آ نامه ئ نیویشتان یرم، به همه شومان کی روم دورون خدا محبوبید، و آ مقام مقدس ره دِخاِده بوئسته تارید. برکت و سلامتی جی آمی پتر خدا، و خداوند عیسی مسیح شمزه بایه. ⁸ اول جی همه شیمی و سی، خودم خدای بواسطه عیسی مسیح شکر کونم، چره کی شیمی ایمان شهرت همه عالم دورون بیچسته داره. ⁹ هو خدایی کی می تمام وجود آمره، اون پسر انجیل خدمت کودان یرم شاهده، کی چوطو همیشه می دوعائان میان شومره به یاد اورم، ¹⁰ و همیشه دوعا کونم اگر خدا یخاِده، آخر سر سعادت بدارم شومره بیدیم. ¹¹ شیمی دین ره مشتاقم، چره کی خایم برکت روحانی ئ شومره یرسانم، تا ایمان جه

اُستوار ببید.¹² یعنی ہمدیگر ایمان جہ تقویت ببیم، من شیمی ایمان جہ، و شومآئم می ایمان جہ.¹³ ای برآزان، خایم بدآئید کی چن بار خاستم کی شیمی ور جہ تآیم، اما ہر بار ایٹہ چی پیش بآمو. قصد دآرم شیمی میآئم خدمتی بوکونم و مردم مسیح طرف ہدایت بوکونم و اوئ ہم ثمری یدس باورم، هوطوی کی دیگر ملتان میآن بوکودم.¹⁴ چرہ کی خودم مدیون دآئم کی آ خبر خوش ہمہ تان گوش قارسآئم، جی مُتمدتآن بیگفتہ تا وحشیآن، و جی باسوادان بیگفتہ تا جاہلان.¹⁵ ہنہ وُسی خیلی اشتیاق دآرم کی خودم توان آقدر شومرم کی روم دورون ایستآئید انجیل بشارت یدم.¹⁶ چون مسیح انجیل جہ عار تَرم، چرہ کی انجیل خدا قدرتہ، ہر کسی نجات رہ کی ایمان بآورہ. انجیل پیغام، اول فقط یہودیآن رہ اعلام بوستہ، ولی ہسہ ہمہ تآند ایمان بآورد و خدا حضورہ راہ پیدا کوند.¹⁷ انجیل پیغام آن کی خدا، فقط ایٹہ جور آمزہ بی گوناہ حساب کونہ و آمی تقصیرات جہ گذرہ و وَاِلہ کی ببشیم بہ اون حضور، و اون وختی ی کی عیسی مسیح ایمان آوریم، فقط ایمان لازمہ، هوطوی کی کیتاپ مقدس حَتَّقُوق میآن بینویشتہ بوُستہ: «فقط کسی نجات پیدا کونہ کی خدای ایمان بدآرہ»¹⁸ خدا خو غضب جی آسمان نازل کونہ بر ہمہ کسانی کی گوناہکار و شرورد و حقیقت جہ فراری ید.¹⁹ چون اونچی کی لازمہ کی خدای بَشَّہ شناختن، اوشآن رہ آشکارہ، و خدا خودش اون اوشآن رہ آشکار کودہ.²⁰ جی موقعی کی جہان خلق بوُست، خدا صفاتی ئ کی نَشَّہ دِئتہ، یعنی اون آزلی قدرت و اون الوہیت، شہ جی اون چیزایی کی دنیا میآن خلق بوکودہ دآرہ خیلی راحت قہمستآن، پس اوشآن یَتآند ہیچ غذریبآورد.²¹ چون با آنکی خدای بَشناختد، ولی اون اوقدر کی لایق بو خُرمِت نداشتد و شُکر نوکودد، بلکی خوشآن فکر میآن عقاید باطل بوجود بآوردد، و ہنہ وُسی اوشآن ناقص عقل تاریک بوستہ.²² ہر چن ایدعا کوند کی حکمت دآرد و قہمد، ولی ہمہ تہ نادان و بی عقل بوُستہ دآرد.²³ و بجای اینکی خدای آبدی پرستش بوکوند، بُتانی جی چوب و سنگ، انسان فانی یا پرنده بان و حیوانات قیافہ مَآنسٹآن چاکوند، و اوشآن پرستش کوند.²⁴ پس خدا ہم اوشآن وُل کود تا ہر کاری کی خَاید بوکوند و خوشآن ناپاک ہوسٹآن آتش دورون بوسوجد، و خوشآن بدتآن آمزہ ہمدیگر مژہ گوناہای شرم آور انجام بدد.²⁵ اوشآن خدا وجود حقیقت دوروغ مژہ عوض کودد و خدا مخلوق، خالقی کی تا آبد شُکر و ستایش سزاوارہ جا، پرستش و خدمت بوکودد.²⁶ ہنہ وُسی خدا اوشآن شرم آور ہوسہان دورون وُل کود تا خوشآن شہوت تسلیم بوہود. جوری کی حتی اوشآن زناکان ہم رابطہ جنسی طبیعی ئ، روابط غیر طبیعی آمزہ عوض کودد و اونچی کی خلاف طبیعت ئ انجام بدآد.²⁷ و مرداکان ہم جی رابطہ جنسی طبیعی خوشآن زناکان مژہ دس پکیشید و ہمدیگر ہوس و شہوت دورون بوسوختد، مرد، مرد آمزہ اعمال شرم آور بوکودد و ہنہ وُسی خوشآن کثیف کاران سزائی، خوشآن روح و بدن میآن دیدد.²⁸ پس هوطو کی روا ندآنسید کی خدای خوشآن فکر دورون بدآرد و خدای ترک کودد، خدا ہم اوشآن افکار آلودہ دورون وُل کود تا ہر چی کی اوشآن فکر ناپاک میآن آتہ، عمل بوکوند.²⁹ اوشآن زندگی، پور جی شرارت و بدی و طمع و نفرت و حسادت و قتل و جنگ و جدل و دوروغ و کینہ و حرف خبر بورہ.³⁰ غیبت اوشآن زبان جہ دور نیہ، آشآن، خدا دوشمند و غرور و پُروی مژہ خوشآن جہ تعریف کوند. ہمیشہ تازہ راہ دوبال گردد تا بیشتر گوناہ بوکوند، ہیچموقع خوشآن پٹر و مار احترام نید.³¹ بی احساس و بدقول و بی عاطفہ و بی رحمد.

⁸ ولی کسانی ئی کی خدا وجود حقیقت قبول تئرد و ناراستی دونبال شوډه، خو خشم و غضب فوکونه. ⁹ هر کسی کی بخأیه بدئ بجا باوره، مصیبت و عذاب دوچار په، جی یهودی بیگفته تا غیر یهودی. ¹⁰ و هر کسی کی بخأیه خوبئ بجا باوره، سربلندی و آرامش الهی اون نصیب په، جی یهودی بیگفته تا غیر یهودی. ¹¹ چره کی خدا ره آیته اویته فرقی تئره و خدا تبعیض قائل نییه. ¹² همه کسانی کی شریعت تئرد و گناه کوند، بی شریعت هم میرد، و همه کسانی کی شریعت دأرد و گناه کوند، شریعت احکام مژه محکوم بود. ¹³ چون خدا ورجه کسانی کی شریعته بیشتاوسته دأرد عادل نیید، بلکه کسانی کی شریعت احکام عمل کوند عادل به حساب آید. ¹⁴ وختی غیر یهودیان کی موسی شریعت تئرد، شریعت احکام بر اساس طبیعت و خوشآن وجدان انجام دهد، با آنکی بینویشته بوئسته شریعت تئرد، ولی اویشان شریعت، خودشانند. ¹⁵ اویشان رفتار نشان دده کی شریعت احکام، اویشان دیل دورون بینویشته بوئسته و اویشان وجدان آگفته راستی ئی تأیید کونه. چون اویشان وجدان کاری وستی کی بوکوده دأرد یا اویشان مذمت کونه یا اویشان جه دفاع کونه. ¹⁶ آ کار بر طبق انجیلی کی من بشارت دهم روزی دورون ایفاق دکهه کی عیسی مسیح، طبق خدا حکم همه آدمیان جیگا بده بوئسته دیل فکرا، داوری کونه. ¹⁷ ای یهودی، خیال کونی چون خدا خو احکام و شریعت شومره فاده دأره، شیمی جه راضیه؟ افتخار کونی کی خدای بیتاوسی ¹⁸ و اون ابراده ئی دانی، و چون جی کوچیکی شریعت دورون تربیت بوئسته دأری همیشه خرمة چی دونبال ایستایی ¹⁹ و خاطر جمعی کی کوران راهنمایی، و کسایی کی تاریکی میان نیشید ره نوری، ²⁰ و نادانان اُستادی و کوچی زاکان معلم، و خدا شریعت کی پور جی معرفت و حقیقته ئی دانی. ²¹ تو کی دیگران تعلیم دیهی، چره خودت یاد یدی؟ تو کی موعظه کونی نوأستی دوزدی کودان، آیا خودت دوزدی نوکونی؟ ²² تو کی گویی نوأستی زنا کودان، خودت زنا نوکونی؟ تو کی گویی نوأستی بُت پرستی کودان، آیا مال دونبائ بُت مانستآن پرستش نوکونی؟ ²³ تو کی افتخار کونی شریعت دأرم، آیا وختی شریعت پامال کونی، خدای بیخرمتی نوکونی؟ ²⁴ هوطوبی کی إشعای نبی کیتاپ دورون بینویشته بوئسته: «غیر یهودیان، شومآن یهودیان وستی، خدا نام بی احترامی کوند.» ²⁵ ختنه بوستان، موقعی ارزش دأره کی شریعت احکام بجا باورید، ولی اگر شریعت پامال کوئید، آن مآیه کی انگار ختنه نوئسته دأرید. ²⁶ و اگر کسی کی یهودی نییه و ختنه نوئسته په، شریعت احکام بجا باوره، آیا خدا اون ختنه بوسته و یهودی به حساب تاوره؟ ²⁷ کسی کی جسم دورون ختنه نوئسته دأره ولی شریعت احکام دأره و اون بجا آوره، تره محکوم کونه، چون با آنکی کیتاب آسمانی دأری و ختنه نشانه هم دأری، بازم شریعت احکام پامال کونی. ²⁸ چون یهودی واقعی کسی نییه کی به ظاهر یهودی بییه و ختنه واقعی هم فقط ایته عمل جسمی و ظاهری نییه. ²⁹ بلکه یهودی واقعی اوئیه کی خو باطن جه یهودی بییه و اون دیل و فکر ختنه بوئسته په، کی آ ختنه، روح القدس دس آمزه انجام گیره نه بواسطه اونچی کی نیویشته ای ویشتر نییه. اگرم انسان آجور کس ستایش کونه، خدا ستایش کونه.

¹ پس يهوديان چي برتری دآرد و يا ختنه چي ارزشی دآره؟² بله، خدا يهوديان ره امتيازات زبدي فائل بوئسته، اول جی همه آنکی خدا خو کلام، اوشان امانت فآده دآره.³ ولی اگر بعضی جی اوشان آمین نوبود، چي شه گوفتان؟ آيا اوشان بی ایمانی خدا امانت باطل کونه؟⁴ هیچموقع، حتی اگر همه آدمان دوروغو بوبود، خدا راسگوپه. هولو کی کیتاپ مقدس مزامیر دورون بینویشته بوئسته: «تی راسگوپی، و آستی تی گب رتن دورون آشکار په، و تی دوروستکاری و آستی محاکمه دورون ثابت بییه»⁵ ولی بعضی اطو فکر کوند کی خوبه آمان بی ایمان یمانیم، آمی گوناها، ثمره خوبی دآره، چره کی وختی مردم ببیند کی آمان چقده بدیم، بهتر قهمده کی خدا چقدر خوبه. پس اگر اطو کی اوشان گویده بییه، آيا انصافه کی خدا آمره جرا یده؟ چونکی آمی گوناها اون جلال کمک بوکوده دآره.⁶ ولی به هیچ وجه آجور نییه، وگرنه خدا جوطو تائه جهان داوری بوکونه؟⁷ اگر می دوروغ مژه، خدا راستی ویشتر آشکار په و خدا جلال پیدا کونه، د چره و آستی من ایته گوناهاکار مآنستآن محکوم بوبوم؟⁸ اگر بخانیم آجور فکر بوکونیم، به آ نتیجه رسیم کی و آستی بوگوئیم: «بائید بدی بوکونیم تا خوبی به بار بآیه.» بعضی آمره افترا زیند و گومان کوند کی آمان اطو گوئیم، انصاف آن کی آجور آدمان محکوم بوبود.⁹ پس چي بوگوئیم، یعنی آمان يهوديان، غیر يهوديان چه بهتریم؟ نه هیچ اطو نییه، ویشتر بوگوئیم کی چي يهودی و چي غیر يهودی همه گوناهاکارد.¹⁰ هولو کی کیتاپ مقدس مزامیر دورون بینویشته بوئسته: «کسی بی گناه نییه، حتی اینفر،¹¹ هیچکی نیه کی يفهمه و خدا راه بییته، کسی واقعاً خدا طالب نییه،¹² همه خدا جه رو واکردانه دآرد و گومراه بوستد، همه ته راست راه جه منحرف بوستد، حتی اینفر هم پیدا نییه کی دوروسکار بییه.¹³ آشان گولی، قبری ئ مائه کی اون رو بازه و تعفن بوی یده، خوشان زبان کلک رتن ره بکار گیرد، و آشان کنایه، لانتی زهر مآنستآنه.¹⁴ و آشان دهن جی فحش و ناسزا پوره،¹⁵ و آشان باهان خونریزی ره تونده.¹⁶ هر جا شوده ویرانی و بدبختی بجا نهد.¹⁷ و صلح و سلامتی راه نشناخته دآرد.¹⁸ آشان چومان میان خدا ترسی دیننی.»¹⁹ هسه دآیم کی اونچی شریعت گوفتان یره، اون منظور کسانی ایسه کی شریعت دآرد، تا د هیچکی یتانه عذر و بهانه ای باوره و همه مردم خوشان خدا ورجه مقصر و محکوم بدآند.²⁰ پس دینیدی کی شریعت اعمال انجام دتن آمره هیچکی یتانه خدا رضایت بدس باوره، شریعت کار آن کی فقط آمی چومه واکونه تا آمی گوناها بیدینیم. و هر چي ویشتر شریعت بدآیم، ویشتر فهمیم کی اون پامال کوده دآریم.²¹ ولی خدا ایته راه دیگر آمره نیشان بده دآره، هسه اون بی گناه به حساب آمون کی خدا طرفی جه په، و تورات و پیغمبران اون ره شهادت بده دآرد آشکار بوسته، آ تازه راه د سابق مآنستآن نییه، و بدون شریعت²² و فقط جی راه ایمان به عیسی مسیح، خدا همه ایمانداران پاک و بی گناه به حساب آوره و هیچ فرقی هم کسی ره قائل نییه.²³ چره کی همه گوناها بوکوده دآرد و خدا جلال جه محرومد.²⁴ اما خدا فیض و سی، همه به صورت مجانی بواسطه عیسی مسیح قربانی بوستآن، بی گناه به حساب آید.²⁵ چره کی خدا عیسی مسیحه گوناها کفار ره عرضه بوکود. کفار ای کی بواسطه عیسی مسیح خون، و جی راه ایمان حاصل آیه و آ کاره آمره خدا خو عدالت ثابت بوکود، چون ویشتر خو تحمل الهی و سی آدمیان گوناها ندید بیگفته بو تا عیسی مسیح بآیه و همه تان گوناها پاک کونه.²⁶ خدا آ کاره بوکود تا هسه خو عدالت ثابت بوکونه، تا هم خودش عادل به حساب بآیه، هم هر کسی ئ کی عیسی مسیح ایمان آوره عادل حساب بوکونه.²⁷ آيا هسه د کسی تائه خودش افتخار بوکونه و خیال بوکونه خو اعمال و رفتار خوب و سی نجات پیدا کوده و خدا مقبول بوئسته؟ هیچموقع، چره؟ چونکی جی راه اعمال مذهبی انجام دتن نجات بدس تآیه، بلکه جی راه کارهایی کی عیسی مسیح آمره انجام بده دآره و ایمانی کی آمان اون آوریم بدس آیه.²⁸ آمان یقین دآریم کی انسان، جی راه ایمان و بدون اینکی شریعت اعمال انجام یده کاملاً عادل به حساب آیه.²⁹ آيا خدا فقط يهوديان خدایه؟ آيا غیر يهوديان خدا نییه؟ البته کی غیر يهوديان خدا هم ایسه.³⁰ چره کی فقط ایته خدا وجود دآره، و اون خدا، يهوديان بر اساس ایمان و غیر يهوديانم بر اساس هو ایمان عادل به حساب آوره.³¹ آيا هسه کی ایمان آمره نجات پیدا کونیم، د لازم نییه کی خدا احکام اطاعت بوکونیم؟ نه، اطو نییه، بلکه زمانی تآیم خدا احکام دوروست اطاعت بوکونیم کی عیسی مسیح ایمان باوریم.

¹ پس هَسته کی آطویه، درباره ابراهیم آمی جدّ چی بوگوئیم؟² اگر ابراهیم خو اعمالِ وُسی خدا ورّجه عادل به حساب بامو یه، تائسینه افتخار بوکونه، ولی خدا نظرِ جه آطو بییه، و اون هیچ دلیلی افتخار کودان ره تائسینه،³ چره کی کیتاپ پیدایش فرمایه: «ابراهیم خدای ایمان باورد و خدا اون ایمان وُسی، اون بی گناه به حساب باورد»⁴ کسی کی کار کونه مُزد قَگیره، و اون مُزد اون حَقّه و هدیه به حساب تَایه.⁵ ولی کسی کی خو اعمالِ تکیه نوکونه، و خدایی ئ ایمان آوره کی اون خدا، حتی بی دیناتم بی گناه به حساب آوره، او شخص ایمان، اون ره بی گناهی به حساب آیه.⁶ داوود نبی هم ایته شخص گوناکار شادی ئ، کی خدا اون بدون اعمالِ مذهبی انجام دَن بی گناه به حساب آوره ئ گویه و خَایه: ⁷ «خوش به حال اوشانی کی خدا اوشان پِیخشیه دَاره و اوشان گوناهاڻ بویوشانه دَاره،⁸ خوش به حال اون کسی کی خدا اون گوناڻه به اون حساب ینه»⁹ آیا آ خوش به حال فقط کسانی شینه کی ختنه بوئسته دَارد یا ختنه نبوسته یان شین هم ایسه؟ چون بوگوفتیم ابراهیم ایمان، اون ره عدالت حساب بوئست.¹⁰ پس چی موقع حساب بوئست، موقعی کی ختنه بوبوسته بو یا پیشتر جی اون؟ البته کی پیشتر جی اون ختنه بوستان بو، نه بازن کی ختنه بوئست.¹¹ و اون ختنه علامت و مُهری بو، تا ثابت بییه پیشتر جی آنکی ختنه بییه، خدا اون، اون ایمان وُسی کاملاً عادل حساب بوکوده دَاره. پس هَته وُسی ابراهیم همه کسانی پتر به حساب آیه کی بی ختنه ایمان آورد و خدا ورّجه عادل و بی گناه به حساب آید.¹² و البته ختنه بوئسته یان پتر هم ایسه، یعنی کسانی پتر کی هم ختنه بوئسته دَارد و هم ایمان راه شوده، هو راهی کی آمی پتر ابراهیم پیشتر جی اونیکی ختنه بییه شوئه.¹³ چون شریعتِ اطاعتِ وُسی نوبو کی، ابراهیم و اون راکائته وعده بده بوئست کی جهان وارث بود، بلکه اون بی گناهی و عدالتِ وُسی بو کی جی راه ایمان بدس آیه.¹⁴ چون اگر اوشانی کی اهلِ شریعت وارث بوبود، د ایمان دَاشتان بی ارزشه و وعده یم باطل،¹⁵ چره کی شریعت، خدا غضبِ موجب یه، ولی جایی کی شریعت یتّه، تجاوز جی احکامِ شریعت هم یتّه.¹⁶ پس هَته وُسی آ وعده ایمان تکیه کونه، تا خدا فیضِ اُستوار بییه و او وعده انجام گیفتن، ابراهیم همه ته راکان ره ضمانت بییه، یعنی هم کسانی ره کی اهلِ شریعت، و هم کسانی ره کی ابراهیم ایمان جه پیروی کوند، چون ابراهیم آمی همه ته پتره.¹⁷ هَصلو کی کیتاپِ مقدس پیدایش دورون بینویشته بوئسته: «تره قوُمهایِ زیادی پتر بوکودم» و خدا نظرِ جه آ وعده معتبره، هون خدایی کی ابراهیم اون ایمان باورد، و مُرده یان زنده کونه و نیستی یان هستی بخشیه.¹⁸ ابراهیم ایمان باورد و او موقع کی هیچ اُمیدی یتّه بو، اون امیدوار بوست کی قوُمهایِ زیادی پتر یه، هوجوری کی کیتاپ پیدایش میان بوگوفته بوئسته: «تی راکان آجور زیاد بود»¹⁹ ابراهیم حدوداً صد سال دَاشته و خو بدن وضعِ قَندِرست کی دِ پشتران قَانتان قوُت تائسینه، و ساره وضعِ قَندِرست کی اون رحم یمرده بو، ولی با آنحال خو ایمان شُست نوکود.²⁰ و جی بی ایمانی خدا وعده ئ شک نوکود، بلکه خو ایمان میان اُستوار بوست و خدای پرستش بوکود.²¹ و ایمان بدَاشته کی خدا قادره خو وعده ئ وفا بوکونه.²² هَته وُسیه کی ابراهیم ایمان، اون ره عدالت محسوب بوئست.²³ و آ عبارت کی «محسوب بوئست» فقط اون ره بینویشته نوئست،²⁴ بلکه در حقِ امانم بینویشته بوئست تا اَمرم محسوب بییه، امانی کی ایمان دَاریم کی خدا، آمی خداوند عیسی ئ جی مُرده یان ویرزانی دَاره.²⁵ عیسی آمی گوناهاڻ وُسی مرگ تسلیم بوئست، و آمی عادل به حساب اَمون وُسی جی مُرده یان ویرزانی بوئست.

¹پس چون جي راه ايمان عادل محسوب بوئستيم، به واسطه آمي خداوند عيسي مسيح آمان و خدا ميان صلح برقرار بوئست، ²آمان بواسطه عيسي مسيح و جي راه ايمان، فيضي ئ دس پيدا كوديم كي هسته اوين ميان استواريم و اميد داريم كي خدا جلال دورون هم شريك بيبيم، و هيه و سي افتخار كونيم. ³فقط هيه و سي افتخار نوكونيم، بلكي سختيان ميانم افتخار كونيم، چره كي دانيم سختيان صبر به بار آوره، ⁴و صبر شخصيت چاكونه، و شخصيت باعث اميد يهه. ⁵آ اميد باعث نيهه كي آمان سر بيجير بيبيم، چره كي خدا بواسطه روح القدس آمي ديل خو عشق و محبت جه پوره كوده دآره. ⁶ونموقع كي همه آمان درمانده و ذليل بوئيم، دوروست در موقعي كي خدا مشخص بوكوده بو مسيح بامو، و بي دينان و سي خو جان فدا بوكود. ⁷كم پيدا يهه كسي كي حاضر بيبه، حتي ايته بي گناه و سي خو جان جي دس يده، هر چن ايسا كسي كي شهادت بدآره ايته حرمه آدم و سي خو جان جه بوگذره. ⁸ولي خدا خو محبت اطو آمره ثابت بوكود، كي وختي آمان هنوز گوناهاكار بوئيم، مسيح آمي و سي يمرد. ⁹هسته كي اوين خون و سي آمان عادل به حيساب باموئيم، خودش آمره چقد ويشتتر خدا غضب جه نجات پيدا كونيم. ¹⁰وختي آمان خدا مژه دشمن بوئيم، اوين خو پسر مرگي آمره، آمي دشمني ئ به دوستي تبديل بوكود. پس هسته كي اوين آمره دوستيم و عيسي مسيح آمي ديل ميان زندگي كونه چقد ويشتتر آمي نجات باعث يه، ¹¹و فقط هن نيهه، بلكي جي رابطه اي كي خدا مژه داريم هم افتخار كونيم، همه اشان بواسطه آمي خداوند عيسي مسيح بوجود بامو كي آمره خدا مژه آشتي بده دآره. ¹²گوناها بواسطه ايته انسان بامو جهان ميان، و آ گوناها مرگ خو مژه باورد. و چون همه گوناها بوكود، هيه و سي مرگ، همه ته انسانان بيگفت. ¹³پيشتتر جي شريعت هم دونيا ميان گوناها تهه بو، ولي چون شريعت نيته بو انسانان ره گوناها به حيساب تامويه. ¹⁴ولي بازم جي آدم تا موسي، همه مردم رو مرگ حاكم بو، حتي اوشاني رو كي آدم آقدر خدا جه نافرمانی نوكونده بود. آدم، نمونه اوين كسي ايسه كي قرار بو بايه. ¹⁵ولي آ دو نفر همدگر ماستان نييد و آدم گوناها و خدا بخششه، نيته همدگر آمره مقايسه كودان. دوروسته كي اينفر خطا و سي خيليان يمردد، ولي چقد ويشتتر خدا فيض و اوين بخششي كي بواسطه فيض ايته انسان، يعني عيسي مسيح فراهم بوئسته دآره، به فراواني خيليان درسرس قرار بيگفته. ¹⁶نيته خدا آ بخشش، اينفر، يعني «آدم» گوناها نتيجه آمره مقايسه كودان. چره كي اوين نافرمانی و سي، مكافات نازل و انسان محكوم بوئست، ولي آن همه نافرمانی و خطا بوكوده پس، خدا بخشش باعث بوئست انسان عادل و بي گوناها به حيساب بايه. ¹⁷اگر ايته انسان و سي و اوين نافرمانی ره مرگ انسانان سرنوشت رو حاكم بوئست، چقدر ويشتتر زندگي دورون حكومت كوند، كساني كي بواسطه عيسي مسيح، خدا فيض بي انتها و اوين عدالت عطاي دريافت بوكوده دآرد. ¹⁸پس هوطو كي ايته خطا و نافرمانی همه انسانان محكوميت باعث بوئست، ايته كار كاملاً صالح هم باعث بوئست همه انسانان بي گوناها به حيساب بايد، و همه ته ئ زندگي پيخيته. ¹⁹چون هوطو كي ايته انسان خطا و سي، خيليان گوناهاكار بوئستد، ايته انسان اطاعت كودان و سي هم، خيليان بي گوناها به حيساب آيد. ²⁰پس شريعت انسان نجات ره چي بوكود؟ شريعت آن و سي عطا بوئست تا مردم بفهمد كي تا چي حد خدا احكام پامال كوند، ولي هر جايي كي گوناها زياد بوست، خدا فيض و بخشش هم خيلي اوين جه ويشتتر بوست. ²¹پس هوطويي كي گوناها مرگ دورون حكومت بوكود، هوطو هم خدا فيض عدالت دورون حكومت كونه، و بواسطه آمي خداوند عيسي مسيح، آمره به زندگاني آبدی هدايت كونه.

¹پس چی بوگوئیم؟ آیا و آستی هطو گوناہ بوکونیم تا خدا فیض زیادہ یہ؟² نہ ہیچموقع، آمان کی نسبت بہ گوناہ یمریم، چوطو تائیم بآزم اوین دورون زندگی بوکونیم؟³ آیا تائید کی ہمہ آمان کی عیسیٰ مسیح متحد بوستان آمرہ غسل تعمید بیگفته داریم، اوین مرگ دورون ہم تعمید بیگفتیم؟⁴ پس امی تعمید گیتن آمرہ، اوین مرہ دفن بوئستیم و اوین مرگ دورون شریک بوئستیم، تا هوطو کی مسیح بواسطہ پتر جلال، جی مُردہ یان ویریزانہ بوئست، آمانم ایته تازہ زندگی ی شروع بوکونیم.⁵ پس اگر آمان ایته مرگ دورون، اوین مرگ مآنستان اوین آمرہ ایته بوئستیم، مطمئن ببید کی ایته قیام دورون اوین قیام مآنستان، اوین آمرہ ایته ببیم.⁶ چون آن دآنیم کی اوین آدمی کی پشتر بوئیم، مسیح مرہ صلیب رو یمرد تا امی گوناہکار نفس، نابود یہ، و د آمان گوناہ بندہ نبیم.⁷ چون کسی کی یمرد، جی گوناہ آزادہ بوستہ ڈارہ.⁸ پس هر وخت مسیح مرہ یمریم، ایمان دآریم کی ہمیشہ اوین مرہ زندگی کوئیم.⁹ چون دآنیم کی مسیح جی مُردہ یان ویریشته ڈارہ و د ہیچموقع نیمیرہ و مرگ اوین رو قدرتی تثرہ.¹⁰ مسیح یمرد و ایبار ہمیشہ رہ نسبت بہ گوناہ یمرد، بآزن اوین زندہ بوست، و د تا ابد خدا رہ زندگی کونہ.¹¹ هطو شوآنم خودتان نسبت بہ گوناہ یمردہ، و اتحاد مسیح مرہ خودتان نسبت بہ خدا زندہ بدآئید.¹² پس وائلید گوناہ شیمی بدنہای فانی دورون فرمان بدہ تا کی اوین هوسان اطاعت بوکونید.¹³ شیمی بدنہای اعضا ی گوناہ تسلیم نوکونید کی شرارت ابزار بوبود. بلکی کسانی مآنستان کی جی مرگ بہ زندگی وَاگردستہ دآرد ببید و خودتان خدای تسلیم بوکونید، و شیمی بدنہای اعضا اوین بیسپارید تا خدا رہ عدالت ابزار ببیہ.¹⁴ نوآستی گوناہ شیمی وجود حاکم ببیہ، چرہ کی شریعت دورون یئستائید، بلکی فیض دورون ایستائید.¹⁵ پس چی بوگوئیم؟ اجازه دآریم گوناہ بوکونیم چون شریعت دورون یئستائیم و فیض دورون ایستائیم؟ نہ، ہیچموقع،¹⁶ آیا تائید کی هر موقع خودتان ایته غلام مآنستان اینفر اختیار بنید و اوین جہ اطاعت بوکونید، او نفری کی اوین فرمان بردان داریدہ بندہ ببید، هستہ خاپہ گوناہ بندہ ببیہ کی اوین عاقبت مرگہ، یا خدا اطاعت بندہ کی اوین عاقبت بی گوناہی یہ.¹⁷ اما خدای شکر کی اگر چی پیشتران رہ گوناہ بندہ بوئید، ولی هستہ تمامی ی دیل آمرہ تعلیمی کی شومرہ قآدہ بوئستہ جہ اطاعت کوئید.¹⁸ و گوناہ بندگی جہ آزادہ بوستہ و بی گوناہی مطلق بندہ بوئستہ دآرید.¹⁹ شیمی ضعف انسانی و سی، آگبان میثالای سادہ مرہ شومرہ گویم تا درک کودان شومرہ آسانتر ببیہ، هوطو کی پیشتران گوناہ کودان رہ شیمی بدنہای اعضا نجاست بندہ کودید و شرارت ایسپارید، هستہ ہم شیمی بدنہای اعضا عدالت بندہ بوکونید و بی گوناہی ی بیسپارید، تا مقدس اعمال انجام دتن رہ بکار بایہ.²⁰ وختی گوناہ بندہ یان بوئید عدالت جہ آزاد، و مجبور بوئید کی خوبی جہ اطاعت بوکونید.²¹ اونموقع جی انجام دتن کارایی کی هستہ اوشتان جہ شرمندہ اید چی سودی بوبوردید؟ اوین کاران عاقبت مرگہ.²² اما هستہ کی گوناہ جہ آزاد و خدا بندہ یان بوئستہ دآرید، سودی کی بوريد زندگی پور جی پاکبہ کی اوین عاقبت، زندگانی آبدیہ.²³ چون کسی کی گوناہ کونہ اوین دستمزد مرگہ، ولی کسانی کی امی خداوند عیسیٰ مسیح آمرہ متحد بود، خدا اوشتان زندگانی آبدی عطا کونہ.

¹ای برآزان، شوکان کی شریعت قوانین دَآئید و خبر دَآرید کی انسان تا وختی کی زندہ یہ شریعت قانون، اون رو حکم دَآرہ۔² مثلاً ایٹہ زنی کی مرد دَآرہ، تا وختی کی اون مرد زندہ یہ شریعت قانون گوہ کی اون زن، خو مرد تعلق دَآرہ، و اگر اون مرد بیمیرہ ۽ اونموقع اون زن، جی تعہد شرعی کی نسبت بہ خو مرد دَآرہ آزادہ بہ۔³ ھنہ وُسی ی کی اگر موقعی کی اون مرد زندہ یہ، ایٹہ مرد دیگر آمرہ وصلت بوکونہ زناکار دِخَآدہ یہ، ولی اگر اون مرد بیمیرہ، ۽ آ قانون شامل اون حال نیہ و اگر ایٹہ مرد دیگر آمرہ ازدواج بوکونہ، زناکار بہ حساب تَآیہ۔⁴ ای برآزان، ھطو شوکانم ۽ وضع دورون ایستائید، شوکان جزئی جی مسیح بدید کی نسبت بہ شریعت پمردید و ھستہ کسی شینید کی مردن پس رہ زندہ بوستہ دَآرہ، و اون مَرہ وصلت بوکودہ اید تا خدا رہ ثمری تَآورید۔⁵ چون موقعی کی آمان جسم طبیعت گرفتار بوئیم، گوناہ کودان ھوس، کی شریعت ہی اون تحریک کودہ آمی وجود دورون عمل کودہ تا مرگ رہ ثمر تَآوریم۔⁶ ولی ھستہ ۽ نسبت بہ اونچی کی آمرہ بندگی دورون دَآشتہ پمردہ ایم، و جی شریعت بند آزاد بوستہ دَآریم تا تازہ راہ میان، روح القدس آمرہ خدای خدمت بوکونیم، نہ پیشتران مانستآن کی ایٹہ بیر یینیویشته بوئستہ قوانین جہ اطاعت کودیم۔⁷ پس چی بوگوئیم؟ آیا شریعت گوناہکارہ؟ نہ ہیچموقع، اگر شریعت نقائستہ یہ من گوناہ نشناختیم۔ اگر شریعت نوگوفته یہ کی «طمع نوکون»، من ہیچموقع تَآنستم کی طمع کودان چیسہ۔⁸ ولی گوناہ، شریعت آ حکم جہ سوء ایستفادہ بوکود و فرصت پیدا کود تا ہر جور طمع می دورون بوجود تَآورہ، چرہ کی گوناہ بدون شریعت ایٹہ پمردہ جسد مانہ۔⁹ زمانی بیخبر جی شریعت من زندہ بوئم، اما وختی شریعت حکم بامو، گوناہ جان بیگفت و زندہ بوست و من پمردم۔¹⁰ ھو حُکمی کی وَاُستی مَرہ بہ زندگانی راہنمایی بوکودہ یہ، ھون باعث بوئست کی من بیمیرم۔¹¹ چون گوناہ جی فرصتی کی حکم بوجود تَآورہدہ بو سوء ایستفادہ بوکود و مَرہ فریب بدہ و آ کار آمرہ، مَرہ بوکوشت۔¹² پس شریعت خودش مقدسہ، و شریعت احکام ھمہ تہ مقدس و عادلانہ و خوب۔¹³ پس آیا حُریمہ چی، می مرگ باعث بوئست؟ نہ بہ ہیچ وجہ، بلکی آن گوناہ بو کی ایٹہ حُریمہ چی جہ سوء ایستفادہ بوکود و می مرگہ باعث بوئست، پس دینیدی کی گوناہ چقدر پست و شرورہ، و لعنت سزاوارہ چون خو هدف ریین وُسی، یعنی می نابودی رہ، خدا شریعت و اون مقدس احکام جہ سوء ایستفادہ کونہ۔¹⁴ آمان دَآنیم کی شریعت روحانیہ، ولی من انسانی نفسانیم و ایٹہ بردہ مانستآن گوناہ بوفروختہ بوئستیم۔¹⁵ تَآنم چی کودان یرم، چرہ کی اونچی کی می دیل خَایہ ئ انجام یدیم، بلکی شؤم اون کاری ئ انجام یدیم کی اون کار جہ مَرہ بد آیہ۔¹⁶ وختی کاری کونم کی نخَایم انجام یدم، آن نیشان دِہہ کی من شریعت دوروستی ئ قبول دَآرم۔¹⁷ پس واقعاً من نییم کی اون کارہ کودان یرہ، بلکی گوناہی ایسہ کی می دورون سامان دَآرہ۔¹⁸ دَآنم کی می دورون، یعنی می نفسانی طبیعت دورون، جایی خوبی رہ یتہ، چون ہر چن دوس دَآرم کی اعمال خوب انجام یدم، ولی اون انجام دَکن قوُت تَآرم،¹⁹ چون اون حُریمہ کاری کی خَایم انجام بدَمہ انجام یدم، ولی اعمال بدی کی نخَایمہ انجام یدیم۔²⁰ پس اگر کاری کی نخَایمہ انجام یدیم، در حقیقت او کار من نوکودان یرم، بلکی گوناہی کودان یرہ کی می دورون سامان بیگفتہ۔²¹ پس فہم کی آ ایٹہ قانون کی من ہر وخت خَایم حُریمہ کار انجام یدم، فقط می جہ شرارت سر زنہ۔²² خدا شریعت جہ قلباً لذت بورم،²³ ولی دینم ایٹہ قانون دیگر می بدن اعضا رو حکم کونہ، و قانون شریعت کی می فکر اون قبول دَآرہ آمرہ جنگ کودان یرہ، و مَرہ گوناہ اسیر بوکودہ و می بدن اعضا فرمان دِہہ۔²⁴ من چہ آدم بدبختی ایسم، آ بدن مَرہ مرگ طرف فَاکِشَآن درہ، کِیہ کی بتانہ مَرہ جی اون دس خلاص کونہ؟²⁵ خدای شکر کونم کی آمی خداوند عیسی مسیح آ کارہ بوکودہ دَآرہ۔ خلاصہ با آنکی می جسم گوناہ شریعت بندگی کونہ، ولی من می عقل مَرہ، خدا شریعت بندگی کونم۔

¹ پس کسانی کی عیسی مسیح مَرّه متحدّد هیچ محکومیتی تئرد، ² چره کی روح القدس شریعت کی زندگانی عطا کونه، و عیسی مسیح اتحادِ آمَرّه بدس آیه، مَرّه جی مرگ و گوناوہ شریعت آزاد کوده دآره. ³ چون اونچی کی شریعت، انسان نفسانی ضعیف و سی نتانسته بو انجام بده، خدا انجام بده. خدا خو پسر ایته گوناھکار انسان مأنستآن، همه انسانان گوناھان آمرزش و سی اوسه کود، و آطو گوناھ محکومیت حُکم، جسم انسانی دورون اجرا بوکود. ⁴ تا شریعت احکام بجا باورده بییه، توسط آمانی کی د آمی نفسانی طبیعت گرفتار نیئیم و روح القدس مُطیعیم، و اون خاسته ئ بجا آوریم. ⁵ کسانی کی طبق خوشآن نفس خاسته زندگی کوند، همیشه چیزای نفسانی ره به فکر شُد، ولی کسانی کی خدا روح مُطیعید، همیشه چیزای روحانی ره به فکر شُد. ⁶ دبل دَستَن به امور نفسانی عاقبت، مرگه، و پیروی جی امور روحانی عاقبت، زندگی و آرامشه. ⁷ چون دبل دَستَن به امور نفسانی، خدا مَرّه دوشمنی کودآنه، آجور شخص خدا شریعت جِه فرمان نوبوره، در حقیقت نتانیه هم بوبوره، ⁸ پس کسانی کی خوشآن نفس اطاعت کوند نتانند خدای خوشحال کوند. ⁹ اگر خدا روح شیمی دورون سامان بیگفته یه، شومآن اشخاص روحانی ایسید نه نفسانی. هر کی مسیح روح تئره، اون شین نییه. ¹⁰ ولی اگر مسیح شیمی دورون سامان بیگفته، حتی اگر گوناھ کودآن و سی شیمی بدن، مرگ محکوم بوئسته یه، خدا روح، شومره زندگانی عطا کونه، چره کی کاملاً عادل به حساب باموئید. ¹¹ اگر خدا روح کی مسیح، مَرّدن پس ره زنده کود، شیمی وجود دورون سامان بذآره، هولو کی مسیح زنده کود، بواسطه هو روح القدس کی شیمی دورون سامان دآره شیمی جسم فانی هم زندگانی عطا کونه. ¹² پس ای برآزان، آمان مدیونیم، اما نه آمی نفسانی طبیعت تا کی اون خاسته مَرّه زندگی بوکونیم. ¹³ چره کی اگر بخائید شیمی نفس هوس مَرّه زندگی بوکونید میرید، ولی اگر روح باری مَرّه، نفس خاسته یار جی میان بوبورید، زندگی کونید. ¹⁴ کسانی کی خدا روح اوشآن هدایت کونه، خدا پسترنند. ¹⁵ چون اون روحی کی خدا شومره قاده دآره، شومره برده چانکونه و باعث نییه کی بترسید، بلکه باعث یه شومآن خدا زاکان ببید، و بواسطه اون روجه کی آمان خدای، آمی «پتر» دِخائیم. ¹⁶ روح آمی وجود دورون آمَرّه گوپه کی آمان خدا زاکانیم. ¹⁷ و اگر اون زاکانیم، پس وارث هم ایسیم، یعنی خدا وارثان و مسیح مَرّه هم وارث. چره کی اگر اون رنج و زحمت دورون شریکیم، اون جلال دورون هم شریک بیهیم. ¹⁸ می نظر رنج و زحمتی کی هسته کیشان دریم، نسبت به او جلالی کی بازن آمی وجود دورون آشکار یه هیچه. ¹⁹ همه خلقت، شور و شوق آمَرّه خدا زاکان ظهور رافا ایستاد. ²⁰ چونکی خلقت نه خو ایراده مَرّه، بلکه خدا خواست مَرّه بیهودگی ئ دوجار بوسست تا آ امید باقی بمانه ²¹ کی ایروز همه خلقت، خدا زاکان آزادی ی پورجلال دورون سهیم یه، و جی فساد گرفتاری آزاد یه. ²² آمان دانیم کی تا هسته همه خلقت جی دردی، زایمان درد مأنستآن ینالیسته دآره. ²³ نه فقط خلقت، بلکه آمانی کی به عنوان اولین نمونه خدا عطایا، خدا روح قاگیفته داریم آمی وجود دورون نالیم، و روزی رافا ایستیم کی خدا زای بییم، یعنی وختی کی آ جسم جِه خلاص بیم. ²⁴ چره کی آ امید مَرّه نجات پیدا کویدیم. اما آمیدی کی بدس بایه د امید نییه. کئ اون چیزی رافا ایسیه کی پسترنان اون بدس باورده یه؟ ²⁵ ولی اگر چیزی ئ امیدواریم کی اون بدس باورده بیم، صبر و تحمل آمَرّه اون رافا ایسیم. ²⁶ خدا روح آمی ضعف و ناتوانی ئ پوشانده و آمَرّه باری رشانه. چون هنوز تانیم چوطو و آستی دوعا بوکونیم، ولی خدا روح، ناله های مَرّه کی نقل کودانی نییه، آمی و سی شفاعت کونه. ²⁷ و اونی کی آدمیان دبله و آموچه، روح القدس نیت جِه خبرداره، چره کی روح القدس، طبق خدا خاسته، مقدسان ره شفاعت کونه. ²⁸ و دانیم کی خدا همه چیزان کسانی خیریت ره بکار گیره کی خدای دوس دآرد و طبق اون ایراده دِخاده بوئسته دآرد تا اون خاسته ئ انجام بد. ²⁹ چره کی خدا اوشانی ئ کی جی پسترنان شناخته و دانسته کی اون طرف آید، جی هو اول انتخاب بوکود تا اون پسر مأنستآن بوبود، و همه ایمانداران میان، عیسی پله برآر بییه. ³⁰ اون کسانی ئ کی جی پسترنان انتخاب بوکوده بوئ خو طرف دِخاد، و کسانی کی دِخاده بوئ، کاملاً عادل و بی گوناھ به حساب باورد و عادلان جلال بیخشیه. ³¹ پس آن همه حُرْمه چی و سی چی بوگوئیم؟ اگر خدا آمی پوشتیبانه، کپه کی نتانیه بر ضد آمان بییه؟ ³² اونی کی خو پسر دریغ نداشت، بلکه اون آمی و سی فدا بوکود، آیا اگر اون آمَرّه بییم همه چیه آمَرّه نبخشیه؟ ³³ کپه کی خدا انتخاب بوئسته یان مُتهم بوکونه؟ خدا و آستی آ کاره بوکونه کی آ کاره نوکوده، و اوشآن عادل به حساب باورده. ³⁴ کپه کی اوشآن محکوم بوکونه؟ عیسی مسیح و آستی آ کاره بوکونه کی نوکود، بلکه اوشآن و سی پمرد و زنده بوسست و هسته هم خدا راست طرف جِه نبشینه، و اونه کی آمَره شفاعت کونه. ³⁵ پس کی تانه آمَره مسیح محبت جِه سیوائ کونه؟ آیا مصیبت، دیلواپسی، زجر، ویشتایی، فقر، خطر، یا شمشیر؟ ک ی ته قادره؟ ³⁶ هولو کی کیناپ مزامیر فرمایه: «تمام روز تی و سی مردن خطر دورون ایستائیم، و گوسفندانی مأنستآن کی بوردان یرد کوشنارگاه آمی آمَره رفتار کوند» ³⁷ با آنهمه، بواسطه اونی کی آمَره دوس داشته، آمی پیروزی کامل یه. ³⁸ چون یقین دارم کی نه مرگ نه زندگی، نه فرشته یان نه قدرتان، نه ایمرور ایفاقان نه فردا پیشامدان، نه آسمان قدرت ³⁹ نه پستی نه بلندی، و خلاصه همه خلقت دورون هیچ چی قادر نییه آمَره جی خدا محبت، کی آمی خداوند عیسی مسیح دورون آشکاره بوسسته، سیوائ کونه.

¹مسیح دورون راس گوفتآن ډرم نه دوروغ، و می وجدان بواسطه روح القدس می شاهده² کی می دیل دورون پيله دردی دارم و همیشه می دیل غم بیکیفته.³ چره کی راضی بوم، بنی اسرائیل و سی کی می خویشاند مسیح جه محروم بوبوم،⁴ اوشان اسرائیلی ید و خدا پسرخواندگی و خدا جلال شراکت، و تمامی عهدان و وعده یان، و شریعت احکام و عبادت مراسم، همه اشان بیسپارده بوئسته.⁵ خدا پيله مرداکان هم اوشان آجداد بود، و مسیح اصل و نسب انسانی، جی اوشان نسله. مسیحی کی جی همه بوجرتیه و اون و سی تا آبد خدای شکر گوئیم. آمین⁶ پس خدا، وعده یانی کی یهودیان بده بوئ عمل نوکوده؟ نه آطو نییه، چون خدا آ وعده یان فقط کسانى ئ نده بو کی یعقوب نسل جه ید، بلکه اوشانی ئ قاده بو کی راس راسی اسرائیلی ید، و هر کسی کی جی یعقوب نسل بییه، دلیل نییه کی اسرائیلی په واقعی بییه.⁷ همه کسانى کی جی ابراهیم نسلد، اون حقیقی راکان به حساب تأید، چونکی ابراهیم راکان دیگرى هم داشسته، ولی خدا ابراهیم بفرماست: «نسلى کی من تره وعده بده دارم، جی اسحاق نسله»⁸ آن نیشان ديه کی همه ابراهیم راکان خدا راي نیید، بلکه فقط اوشانی خدا راي به حساب آید کی او نجات وعده ایی ئ کی خدا ابراهیم بده بوئ ایمان باورد. چون خدا ابراهیم بفرماسته بو: «سال دیگره موقع واگردم و ساره پسرى دآره»¹⁰ فقط آ موضوع نییه، بلکه «ریکا» هم اینفر جه یعنی امی جد «اسحاق» جه حامله بوئست¹¹ و پشتر جی اونى کی اون دوقولوبان بودونیا تأید و پشتر جی اونى کی آ دو نفر بخاید کار خوب یا بدی ئ انجام بد، آن و سی کی خدا ایراده و خاست انتخاب جه استوار بییه، و به واسطه اونى بییه کی انسان دعوت کونه، نه جی راه اعمال،¹² ریکا بوگوفته بوئست: «پيله پسر، کوچی پسر بندگی کونه»¹³ هوطو کی کتاب ملاکی دورون بینویشته بوئسته: «یعقوب دوس داشتم، ولی عیسو جه مژه بد آمویه»¹⁴ پس چی بوگوئیم؟ آیا خدا بی انصافه؟ هیچموقع،¹⁵ چره کی موسی ئ گوئیه: «هر کیه یخایم رحم بوکونم رحم کونم، و هر کیه کی یخایم دیلسوجی بوکونم، دیل سوچانم»¹⁶ پس انسان خاسته و تلاش بستگی تره، بلکه خدایى ئ بستگی دآره کی رحم کونه.¹⁷ چون کتاب مقدس خروج دورون خدا فرعون گوئیه: «تره آن و سی بوجور وکوشیم تا بواسطه تو می قدرت نیشان یدم و می نام، همه جهان میان پخشه په»¹⁸ پس هر کیه بخایه رحمت کونه و هر کیه بخایه دیل سخت کونه.¹⁹ پس مژه گوئیدی: «پس د چره خدا آمره مذمت کونه، چون کیه کی یثانه اون ایراده پش تاب باوره؟»²⁰ اما ای انسان، تو کیسی کی خدا جه ایراد گیرى؟ آیا کوزه، تانه کوزه گزه بوگوئیه؛ چره مژه آطو چاکودی؟²¹ آیا کوزه گر اختیار تره ایته گیل جه، کارای مهمتره ره ایته خرمه طرف، و کارای معمولی تره ره ایته معمولی طرف چاکونه؟²² چی شه گوفتآن، اگر خدا با آنکی خایه خو غصبت نمایان و خو قدرت آشکار کونه، بازم بخایه صبر زیاد آمره کسانى ئ تحمل بوکونه کی اون خشم زیاد کوده دآرد و هلاکت سزاوارد،²³ تا آطو یثانه خو جلال عظمت، کسانى ره آشکار کونه کی اوشان رحمت بوکوده و پشتر جلال ره آماده کوده دآره؟²⁴ اون رحمت بوئسته یان امانم ایسیم، امانى کی جی اون طرف دآده بوئسته داریم، نه فقط یهودیان، بلکه جی همه قومان و ملتآن.²⁵ هوطو کی هوشع نبی کتاب دورون فرمایه: «اوشانی کی می قوم نوبود، می قوم دحانم، و اوشانی ئ کی دوس تاشتم، می عزیز بُد،²⁶ و دوروست هو جایی کی اوشان بوگوفته بوئست؛ شومان می قوم نیید، در هوئ اوشان زنده خدا، راکان دآده یهد»²⁷ و إشعای نبی هم درباره اسرائیل قوم ندا ديه: «بنی اسرائیل قوم حتی اگر دریا کنار فورش مانستآن زیاده بود، فقط بعضی جی اوشان نجات پیدا کوند،²⁸ چره کی خدا خو حکم انصاف آمره، توند و کامل زمین رو اجرا کونه»²⁹ هوطو کی إشعای نبی پیشگویى بوکوده بو: «اگر خدا یهودیان رحم نوکوده په، همه اشان شهرهای سدوم و غموره مردم مانستآن هلاک بوستد»³⁰ پس نتیجه گیریم کی غیر یهودیانی کی عدالت و بی گوناهی دونبال نوبود، جی راه ایمان اون بدس باورد،³¹ ولی بنی اسرائیل قوم کی همش شریعت دونبال بود تا اون انجام دتن مژه، عادل و بی گناه به حساب تأید، اون جی دس یداد.³² چی و سی؟ چون جی راه اعمال مذهبی انجام دتن اون دونبال بُد، نه جی راه ایمان. اون «لغزش سنگ» باعث بوئست کی اوشان یکفد.³³ هوطو کی إشعای نبی کتاب دورون بینویشته بوئسته: «بیدین، صیهون میان سنگی نهم کی مردم لیز خورد و اوشان کفتآن باعث په، و صخره ای نهم کی اون جه بیجیر کفد، ولی هر کس اون ایمان باوره، هیچموقع پشیمان و شرمنده نییه»

¹ای برآزان، من ناچه دآرم و همیشه خدا درگاه دوعا کونم کی اسرائیل قؤم نجات پیدا کونه. ²من تائم شهادت بدم کی آشان خدا ره غیرت و تعصب دآرد، ولی آ غیرت و تعصب، دانستن و شناخت جه نییه. ³چره کی راهی ئ کی خدا بواسطه اون راه، انسان خو حضور جه عادل به حساب آوره، نشناختد و تلاش بوکودد خوشان راه عادل بوستان ره دوروست نیشان یدد، و هینه وسی خدا عدالت تسلیم نبوستد. ⁴چونکی مسیح آخر، و شریعت تمام کننده یه، هر کسی ره کی اون ایمان باوره، و بواسطه ایمان، او شخص خدا حضور جه عادل به حساب آیه. ⁵موسی دربارہ او عدالتی کی جی شریعت بدس آیه، کیتاپ لاویان دورون نیویسه: «هر کی شریعت عمل بوکونه، بواسطه اون زندگی کونه» ⁶اما دربارہ عدالتی کی جی راه ایمان بدس آیه کیتاپ تثبیه میآن گوید: «لازم نییه کی آسمان بوچر بیشید، و اوئ مسیح پیدا کونید و اون بیجیر باورید تا شومره یاری یدد» ⁷و «لازم نییه کی مردگان عالقه بیجیر بیشید تا مسیح زنده کونید و بوچر باورید، ⁸چره کی نجاتی کی جی راه ایمان بدس آیه، ۀ ته براحتی آمی دس پیش تهه، و تی دیل و زبان رو تهه» آن هو ایمان پیام کی آمان موعظه کونیم. ⁹کی اگر تی زبان مژه اعتراف بوکونی کی «مسیح خداونده» و تی دیل میآن ایمان بداری کی خدا اون مردن پس ره جی مُرده یان زنده کوده دآره، نجات پیدا کونی. ¹⁰چون دیل میآنه کی شخص ایمان آوره و عادل به حساب آیه، و زبان مژه ی کی خو ایمان اعتراف کونه و نجات پیدا کونه. ¹¹إشعیاي نبی کیتاب فرمایه: «هر کی اون توکل بوکونه، هیچموقع شرمنده نییه» ¹²پس یهودی و غیر یهودی میآن فرقی نته، چون خدا ایته یه و همه ته خدایه، و خدا همه کسان کی اون نام دِخاندَه برکت دِده. ¹³چون هر کی خدا نام دِخایه و اون جه کمک بخایه نجات پیدا کونه. ¹⁴اما چوطو کسی نام دِخاند کی اون ایمان تاورد دآرد؟ و چوطو کسی ئ ایمان تاورد کی اون جه چیزی نیشتاوسته دآرد؟ و چوطو تاند بیشتاود اگر کسی اوشان ره موعظه نوکونه؟ ¹⁵و چوطو موعظه بوکوند، اگر اوسه نوبود؟ إشعیاي نبی کیتاب دربارہ آ موضوع فرمایه: «چی خوش قدمد اوشانی کی بشارت آورد و حُریمه چیزان ره مُرده دِهد» ¹⁶اما همه بشارت قبول نوکودد، چون إشعیاي نبی خودش گوید: «خداوندا، کیسه کی آمی خبران باور بوکوده یه؟» ¹⁷پس ایمان، جی پیام ابشتاوستان بوجود آیه، و پیامه آطو تائیم بیشتاویم کی مسیح کلام گوش بدیم. ¹⁸اما واورسم: آیا ایمکان دآره کی اوشان پیام نیشتاوسته یدد؟ البته کی بیشتاویند، چون اوشان صدا همه جهان دورون و اوشان کلام دورترین جاهان قاریسه دآره. ¹⁹بازم واورسم: آیا اسرائیل قؤم اونچی کی بیشتاوسته ئ درک نوکودد؟ پیشتر جی همه موسی کیتاپ تثبیه میآن گوید: «من شومره به غیرت آورم بواسطه اوشانی کی حتی قؤم به حساب تآید، و بواسطه اون قؤمی کی درک و فهم تئرد شومره عصبانی کونم.» ²⁰بازن إشعیاي نبی هم جرأت کونه و گوید: «اوشانی کی می دونبال نوبود مژه پیدا کودد، و خودم کسان ره کی می طالب نوبود آشکاره کودم» ²¹ولی در حق اسرائیل قؤم گوید: «همه روز می دسان بازه کوده دآرم، و آ قؤم نافرمان و گردنکش و اگر دستیه رآفا ایستم.»

¹پس واورسم، آيا خدا خو قوَم رډ ځود؟ هيچموقع، چون من خودم يهودي، جي ابراهيم نسل و جي بنيامين قبيله يم. ²خدا قوَمي ئي كي جي اول انتخاب بوكوده بوئ رډ نوکوده ډاره، مگر تائيد کيتاب مقدس درباره الياس نبي چي گوښه؟ وختي الياس نبي عليه بنی اسرائيل، خدا ورځه شکایت کونه، گوښه: ³«خداوندا، اَشَان تي پيغمبران بوکوشند و تي قربانگاهان ويران ځودد، فقط من پمانسته ډارم، هسټه خايد مزم بوکوشد.» اما خدا اوڻ چي جوابي بډه؟ خدا بفرماست: «من یره هفت هزار مرد بډاشته ډارم كي بُت بعل پش، زانو نره ډارد» ⁵پس هو موقع مانستان، هسټه هم کسابي وجود ډارد كي خدا جي راه خو فيض، خوره انتخاب بوكوده ډاره. ⁶اگر آ نجات جي راه فيض بيهه، پس ډ، جي راه انسان اعمال نيپه، چون اگر جي راه اعمال مذهبي انجام ڏنن بيهه، ډ خدا فيض، مجاني فيض به حساب تايه، چون اگر كي آ نجات ره کاري انجام بيگيخته په، ډ مجاني فيض معنا تيره. ⁷پس چي نتيجه گيريم، آنکي بنی اسرائيل اونچي كي اون طالب بوئ بدس تاورده ډاره، البته يهودياني كي انتخاب بوئسته بُد بدس تاورد، ولي ديگر يهوديان ديل سختي ئي دوچار بوستند و بي اعتنا بُد. ⁸هوطلو كي کيتاب مقدس تنبيه دورون بينويشته بوئسته: «خدا، خواب آلود روح اوشان قاده ډاره، يعني چوماني كي نيدينه و گوشاني كي نيشتاوه، آ وضعيت تا ايمروزم ايدامه ډاره» ⁹و داوود نبي کيتاب مزامير ميان گوښه: «هون بهتر كي اوشان رنگين سفره و ديگر نعمتاني كي ډارد، اوشان به ايشناه تاوده و خيال بوکوند كي خدا اوشان جه راضيپه، هون بهتر كي آ برکتان اوشان ره دام و تله مانستان بيهه و اوشان هلاک کونه، چون اوشان بيزا هته. ¹⁰هون بهتر كي اوشان چوم تازه په، تا يتايد بيديد و اوشان کمران سنگين بار جبر فجمه و تا ابد راست نيپه.» ¹¹دوباره شيمي جه واورسم؛ آيا خدا خو قوَم هميشه ره رډ ځوده؟ نه هيچموقع، بلکي خدا اوشان نافرمانی و سي، غير يهوديان نجات بډه تا يهوديان ميان غيرت بوجود تاوره. ¹²چون يهوديان خدا فيض قبول نوکودد و يگفتد، نجات فيض و خدا برکتان، غير يهوديان قاده بوئست. هسټه فکر بوکونيد اگر همه يهوديان مسيح ايمان تاورد، چي پيله برکتی جهان مردم نصيب په. ¹³هسټه شومان غير يهوديان گوشتان ډرم، جي آنکي غير يهوديان رسولم، خودم خدمت افتخار کونم، ¹⁴به آ اميد كي شايد مي قوَم مردم به غيرت تاورم و بعضي جي اوشان نجات ډم. ¹⁵چون اگر اوشان رډ بوستان باعث بوئست جهان، خدا مژه آشتي بوکونه، اوشان واگردستان چي نتيجه اي ډاره؟ به جز آنکي دوباره مُرده يان زندگي ئي واگردد؟ ¹⁶اگر ابي مويشته خمير نوپر و سي خدا ره تقديم بيهه، همه او خمير مُقدسه، اگر ايت داري ريشه تقدیس بيهه، اون شاخه يانم مُقدسد. ¹⁷اگر بعضي جي شاخه يان واوي بوئستد، و تو كي زيتون جنگلي نهال بويي اوشان جا پيوند بوئستی، و هسټه ډ ريشه و زيتون چري جه شريکي، ¹⁸واوه بوئسته شاخه يان فخر نوفرورش. و اگر افتخار بوکوني به آنکي اوشان جه پيله تري، به خاطر بډار كي تو ريشه ئي تيري، بلکي ريشه تزه ډاره. ¹⁹اما تو گوښي: «شاخه يان واوي بوئستد تا من پيوند بوبوم» ²⁰دوروس گوښي، اما اوشان، بي ايماني و سي واوي بوئستد، و تو فقط ايمان و سي اوئ ماني، پس مغرور نوبون، بلکي بترس. ²¹چون اگر خدا دار طبعي شاخه يان واوي، لازم بيهه ترم واوينه. ²²پس خدا مهرباني و سختگيري ئي همزمان در نظر بډار، سختگيري نسبت به اوشاني كي فيشاده بوئستد، و مهرباني تره، البته به آ شرط كي اون مهرباني دورون ثابت بماني، وگرنه تو هم واوي بي. ²³اگر يهوديان خوشان بي ايماني رو اصرار نوکوند، دوباره پيوند يهد، و خدا قادره كي دوباره اوشان پيوند يزنه. ²⁴چون اگر تو كي جي زيتون جنگلي دار واوي بوئستی و برخلاف تي طبيعت، زيتون آزاد دار پيوند بوئستی، پس چقدر راحتتر اصلي شاخه يان تاند او زيتون داري كي اون جه واوي بوئستد پيوند بوبود. ²⁵اي بزاران، آن و سي كي غرور گرفتار نيبيد، ايت ره راز خايم شومره بوگويم، و اون آن كي بعضي جي بنی اسرائيل مردم، ايت ره حال ديل سختي ئي دوچار بوسته ډارد، و تا موقعي كي غير يهودياني كي پيشتر تعيين بوئسته ډارد كي نجات پيدا کوند کامل نوبود، آ حالت اوشان رو قرار ډاره، ²⁶بازن همه اسرائيل قوَم نجات پيدا کونه. هوطلو كي اشعياي نبي کيتاب دورون بينويشته بوئسته: «نجات دهنده اي صيهون جه آيه و بي ديني ئي يعقوب خاندان جه اوشاينه، ²⁷و آن مي عهد اوشان امزه، موقعي كي اوشان گوناهاون اوشانم» ²⁸هسټه خيلي جي يهوديان، مسيح انجيل دوشمند، و آن به نفع شومان بوئسته، چون باعث بوئست كي خدا خو فيض نجات، شومره عطا بوکونه. اما يهوديان، وعده ياني و سي كي خدا ابراهيم و اسحاق و يعقوب بډه ډاره، هنوز هم خدا ورځه عزيزد. ²⁹چره كي اگر خدا کسی ئي ځاد و انتخاب بوکود و نعمتي اون عطا بوکود، هيچموقع خو تصميم عوض نوکونه و خو وعده ئي پس نيگيره. ³⁰هوطلو كي شومان غير يهوديان ايت ره زمان نسبت به خدا نافرمان بوئيد، ولي وختي يهوديان خدا فيض رډ ځودد، خدا او فيض شومره عطا بوکود. ³¹هسټه اوشان نافرمان بوئسته ډارد، ولي روزي رسيه كي بواسطه اون رحمتي كي شومره قارسيه ډاره، خدا اوشانم رحم کونه. ³²چون كي خدا همه مردم نافرمانی ميان ول کود تا يتانه همه تان رحم بوکونه. ³³آمان چي پور جلال خدا ډاريم، اون حکمت و اون معرفت و اون ثروت چقدر زياده، اون خاست و ابراده ئي آمان درک نوکونيم. ³⁴کيه كي بتانه خدا فکر درک بوکونه؟ يا كي او قدر عافيه كي خدائ مشورت بډه، يا اون نصيحت بوکونه؟ ³⁵کيسه كي خدائ هديه اي تقديم بوکوده په كي هسټه، اون جه انتظار عوض بډاره؟ ³⁶چون، هر چي ايسيه خدا جه په، همه چيز وجود، اون قدرت وابسته په، و همه چي اون شکوه و جلال شينه، اون تا به ابد شکر و ستايش. آمين

¹ای برآزان، در برابر خدا اَلطَف و رحمت، شومره اِلتماس کونم شیمی بدتآن قربانی زنده و مقدس مَأسَتان خدای تقدیم بوکونید، کی آجور قربانی ئ خدا پسند کونه، شیمی عبادت روحانی و عاقلانه هنه. ²آ جهان مردم کردکاره تقلید نوکونید، بلکه وَاَلید خدا شیمی آفکار عوض کونه تا بواسطه اون همه شیمی وجود تغییر پیدا کونه، تا بتأئید خدا ایراده ئ درک بوکونید و اونچی کی مفید و کامل، و جی خدا نظر پسندیده ایسه یه، تشخیص بدید. ³چون بواسطه اون فیضی کی مَره عطا بوئسته، شومره گویم، خودتان و بیشتر جی اونچی کی ایسید به حساب تاورید، بلکه خودتان او مقدار ایمانی کی خدا شومره قَاَدَه دَاره مَره قضاوت بوکونید. ⁴هوطلو کی ایته بدن میان اعضای زیادی وجود دَاره، ولی همه ته ایته وظیفه تَئرد، ⁵آمانم اگرچی زیادیم، وختی مسیح مَره ایته بیهم، همه آمان ایته بدته چاکونیم و هر کودام آمان همدیگر اعضائیم. ⁶پس وَاستی عطایای مختلفی کی خدا بر طبق خو فیض، هر کودام جی آمان عطا بوکوده ئ بکار بووریم. پس اگر کسی عطیه، ثبوت، وَاستی اون بسته به خو ایمان انجام بده، ⁷اگر خدمته، خدمت بوکونه، اگر تعلیم دَته، تعلیم بده، ⁸اگر موعظه کودنه، موعظه بوکونه، اگر توان دَاره فقیران کمک بوکونه، سخاوتمندی مَره آکاره بوکونه، اگر تانه رهبری بوکونه، جدی بیگیره و پورکار بییه، و کسانی هم کی تاند بیشکیفته دیلان آرام کوند، شادی و خوشی آمره آکار بوکوند. ⁹تظاهر نوکونید کی مُحبت کودان دَارید، بلکه شیمی مُحبت، صادقانه و جی ته دیل بییه، بدی جه بزار بیید و اونچی کی خوبه ئ سخت دوچوکید. ¹⁰محبت مسیحایی مَره همدیگر دوس بدآرید و هر کودام جی شومآن دیگری ئ ویشتر جی خودش احترام بوکونه. ¹¹علاقه و شور و شوقی آمره خدای خدمت بوکونید. ¹²او نقشه ای وُسی کی خدا شیمی زندگی ره دَاره شادمان بیید، رنج و مصیبت میان صبور بیید و دوعا کودان جه خسته نیبید. ¹³هر وخت مقدسین چیزی احتیاج پدآشتند اون برطرف کودان ره همکاری بوکونید و همیشه مهمانواز بیید. ¹⁴اوشانی ره کی شومره آزار دَهد، برکت بخائید، برکت بخائید و لعنت نوکونید. ¹⁵کسانی مَره کی شادماند، شادی بوکونید و کسانی مَره کی گریاند، گریه. ¹⁶همدیگر ره آرزیش برابر قائل بیید، مغرور نیبید، بلکه کسانی مَره کی طبقه محروم جه ید، بینیش ویریز بوکونید و خودتان دیگران جه بوژتر ندانید. ¹⁷هیچموقع بدی عوض، بدی نوکونید، مراقب بیید شیمی کردکار مردم چوم پیش خوب بییه. ¹⁸تا او جایی کی ایمکان دَاره و شومره مربوط یه، همه مردم مَره صلح و صفا دورون زندگی بوکونید. ¹⁹ای عزیزان، هیچموقع شیمی انتقام نیگیرید، بلکه اون مکافات خدای ئ واگذار بوکونید. چون کیتاب مقدس تنبیه دورون بینویشته بوئسته: «خداوند گویه؛ انتقام می شینه، منم کی جزا دَهم» ²⁰و بازم بینویشته بوئسته: «اگر تی دوشمن ویشته، اون بیتر کون و اگر عطیش دَاره اون آب قادن، چون تی آکار، اون شرمنده کونه» ²¹بدی تسلیم نیبید، بلکه خوبی کودان آمره، بدی تسلیم بوکونید.

¹همه و آستی دولت مطیع و اون قوانین احترام بند، چره کی قدرتی نییه کی خدا طرفی جه نییه و جهان میان، همه قدرتان و دولتان خدا برقرار بوکوده. ²پس هر کی کشور قوانین جه سرپیچی بوکونه، در حقیقت خدا جه نا ايطاعتی بوکوده و مجازات یهه. ³چون دوروستکاران کی دولت مأموران جه ترسی تئرد، بلکه خلافکاران کی اوشان جه ترسد. پس اگر خای مأموران جه ترسی نداری و دیلواپسی میان نیسی، قوانین جه ايطاعت بوکون و همیشه آسوده خاطر بوبون. ⁴دولت مأمور، جی خدا طرف وظیفه دآره تره یاری بوکونه، ولی اگر خلاقی بوکودی اون جه بترس، چون هاچین شمشیر تیره، اون خدا خادم تا خدا غضب اجرا بوکونه و هر کسی کی خطا بوکوده ئ مجازات بوکونه. ⁵پس و آستی قانون جه ايطاعت بوکونید، نه فقط خدا غضب ترس و سی، بلکه شیمی وجدان آسایش و سی هم قانون مطیع بیید. ⁶دو دلیل و سی هم، و آستی شیمی مالیات قاید تا دولت مأموران حقوق تهیه بییه، تا بتاند خدا کار انجام ید، یعنی شومره خدمت بوکوند. ⁷پس هر کس اونچی کی اون حق ئ اون قاید، اگر مالیات، مالیات قاید، اگر عوارضه، عوارض قاید، اگر احترامه، احترام ینید، و کسانی کی عزت سزاوارد عزیز بدآرید. ⁸خودتان قرص قاید و کسی ئ بدهکار نیید، فقط خودتان بدهکار بدآید کی همش مردم محبت بوکونید، هر کی دیگران محبت کونه حقیقت آن کی شریعت بجا باورده دآره. ⁹چون خدا احکام کی گوید؛ زنا نوکون، قتل نوکون، دوزدی نوکون، طمع ندآر و هر حکم دیگری کی ایسه، همه ته در آ حکم خلاصه بوئسته کی گوید: «تی همساده ئ تی جان مانستان دوس بدآر.» ¹⁰و کسی کی خو همساده ئ دوس بدآره اون بدی نوکونه، پس تنها حکمی کی احتیاج دآرید محبت، و اگر محبت بوکونید همه شریعت بجا باورده دآرید. ¹¹محبت بوکونید چون وخت گودشتان یره، و آمی زمان به آخر قارستان یره، هسته د و آستی جی خواب ویریزید، ایمرور آمی نجات و آمی خداوند و آگردستان، جی اون روزی کی ایمان باوریدیم نزدیکتره. ¹²شب تومام بوستان یره و روز نزدیکه، پس تاریکی اعمال، کهنه رخت مانستان فیشانید و نور زره ئ دوکونید. ¹³جوری رفتار بوکونید کی کسانی سزاوار بییه کی روز روشنایی دورون ایستاد و مردم اوشان دین دآرد. پس جی عیاشی و مستی و زنا و هرزگی و جسادت و دعوا دوری بوکونید. ¹⁴همه شیمی وجود عیسی مسیح شین بییه، و جسم هوسان دونبال نیشید.

¹کسی ئ کی اوی ایمان سُست تره، شیمی جمع دورون قبول بوکونید، بی آنکی درباره اوی عقاید اوی مَره جَر و بَحْث بوکونید. ²اینفر ایمان اوی وَّالَه کی هر چی بوخوره، حتی گوشت حیوانی کی بُت ره قربانی بوئسته، اما دیگری کی اوی ایمان سُست تره، آ کاره ایشنباه دَانه و اصلاً گوشت نوخوره و فقط سبزیجات خوره، آ چیرَآن وَسی همدیگر آمَره جَر و بَحْث نوکونید. ³پس اوشَّانی کی همه چی خورد، کسانِی ئ کی نوخوردِ حقیر ندَاند، و کسانِی کی پرهیز کوند، نوَاستی اوشَّانی کی همه چی خورده محکوم بوکوند، چره کی خدا اوشَّان قبول بوکوده دَاره. ⁴اوشَّان خدا بنده ید نه شیمی بنده، اوشَّان وَاستی فقط خدای جواب پس بد نه شومَره، پس وَّالید خدا اوشَّان عقیده دوروستی یا نادوروستی ئ اوشَّان نیشان ید، خدا قادره کی اوشَّان یاری بوکونه تا دوروسته رَا پیدا کوند. ⁵بعضیان خیال کوند کی مسیحیان وَاستی خدا عبادت کوْدان وَسی یهودیان مقدس روزَّان عزیز بدَارد، بعضیانم گوید کی آ کار ایشنباه و خدا همه روزَّان برابر، آ جور مسائل دورون، هر کس وَاستی خوره تصمیم بیگیره. ⁶اوی کی ایته مخصوص روز دورون خدای عبادت کونه، خدا وَسی آ کاره کونه و خَایه خدای خوشحال کونه، و اونی هم کی همه روزَّان برابر دَانه، خدا وَسی آ کاره کونه و خَایه خدای خوشحال کونه، و هر کسی هم کی حیوان قربانی گوشت خوره، خدا وَسی خوره چون خدای شکر کونه، و اونی هم کی نوخوره خدا وَسی نوخوره و خدای شکر کونه. ⁷چون هیچکودام جی آمَان فقط خودمان ره زندگی نوکونیم و هیچکودام جی آمَان فقط خودمان ره نیمیریم. ⁸چون اگر زندگی کونیم خداوند ره زندگی کونیم، و اگر بیمیریم خداوند ره میریم، پس چی زنده یقَانیم چی بیمیریم، خداوند شینیم. ⁹و هَنه وَسی بو کی مسیح یمرد و زنده بوسه تا زنده یان و مُرده یان خداوند بییه. ¹⁰پس تو چره تی برآر خَخور محکوم کونی؟ تو چی وَسی تی برآر خَخور حقیر کونی؟ به یاد بدَارد همه آمَان خدا تختِ پش جِه به یا ایسیم، تا اوی آمَره قضاوت بوکونه. ¹¹چون ایشعیای نبی کیتاپ دورون بینویشته بوئسته: «به خودم زندگی قسم کی هر زانویی می پش جِه خَمه یه، و هر زبانی خدا ور جِه اِعتراف کونه» ¹²پس هر کودام جی آمَان وَاستی خو حیساب خدای پس بده. ¹³پس بهتره کی همدیگر محکوم نوکونیم و مسیحیان دیگر مسیر دورون مانع چانکونیم و کاری نوکونیم کی اوشَّان ایمان سُست یه. ¹⁴اختیاری آمَره کی خداوند عیسی مسیح مَره بده دَاره، اطمینان آمَره گوشتان یرم، خوردن گوشت حیوانی کی بُت ره قربانی بوئسته اِشکال تَره، ولی اگر کسی آ کاره نادوروست و گناه بدَانه، نوَاستی آ جور گوشت بوخوره، چون اگر بوخوره گناه بوکوده دَاره. ¹⁵اگر دینیدی اونچی کی خوردن دَارید شیمی برآر ناراحت کونه، دِ نوَاستی او کاره انجام بدید، وگرنه محبت راه و رسم رفتار نوکوده دَارید. وَاَتَالید شیمی خوردن وَسی، کسی ایمان جی میآن بیشه کی مسیح اوی ره خو جان فدا بوکود. ¹⁶پس کاری نوکونید کی او کار انجام وَسی شیمی جِه بد بوگوید، هر چن اگر او کار شیمی نظر جِه دوروست بییه. ¹⁷چون خدا ملکوت، خوردان و وَاخوردان نییه، بلکه عدالت و سلامتی، و شادی ایی ایسه کی روح القدس عطا کونه.

¹آمان کی ایمان میان قوی ایسیم، و آستی ضعیف تران ناتوانی ئ تحمل بوکونیم و فقط خودمان راحتی فکر نییم. ²هر کودام جی آمان و آستی خو همساده راحتی فکر هم بییه، و کارایی انجام بده کی اون رو تاثیر خوبی بدآره تا اون ایمان به خداوند تقویت بییه. ³چره کی مسیح هم خو راحتی دونبال نوبو، هوطو کی کتاب مقدس مزامیر میان بینویشته بوئسته: «کسای کی تره توهین کودان دوبود، اوشان توهین مره برسه» ⁴هر چی کی پیشتران کتاب مقدس دورون بینویشته بوئست، آمی تعلیم و سیه، تا صبر و دیلگرمی مره ای کی کلام آمره دهه، امیدوار بییم. ⁵خدای کی صبر و دیلگرمی بخشیه، شومره عنایت بوکونه تا پیروی کودان جی عیسی مسیح، همدیگر مره همفکر بیید، ⁶و همه ته همدیل و همزبان، خدای، یعنی آمی خداوند عیسی مسیح پتر پرستش بوکونید. ⁷پس هوطو کی مسیح شومره قبول بوکود، شومانم، خدا جلال و سی همدیگر قبول بوکونید. ⁸شومره گوشتان درم کی عیسی مسیح یهودیان خادم بوئست، تا وعده یانی کی خدا اوشان آجداد بده بو، حقیقت پیدا کونه، ⁹تا خدا راستی ثابت بییه، و همه غیر یهودیان، خدای اون رحمت و سی کی اوشان عطا بوکوده دآره، شکر و پرستش بوکوند. هوطو کی کتاب مقدس مزامیر میان بینویشته بوئسته: «دیگر قومان دورون تره پرستش کونم، و تی نام ره شروود خاتم.» ¹⁰و جی دیگر هم فرمایه: «ای ملتان، اون قوم بنی اسرائیل مره شادی بوکونید» ¹¹و بازم جی دیگر فرمایه: «شومان ای ملتان، خداوند شکر بوکونید و ای مردم، اون پرستش بوکونید» ¹²و ایشعیای نبی هم گوید: «(داوود نبی پتر، یعنی) یسا خانواده جه، وارثی آیه کی همه قومان پادشاه یه، و همه ملتان اون امید ددد.» ¹³خدای کی همه امیدآیه سرچشمه یه، شومان غیر یهودیان بواسطه او ایمانی کی اون دآرید آرامش و شادمانی عطا بوکونه، تا روح القدس یاری آمره، شیمی امید هر روز ویشتر و ویشتر یه. ¹⁴ای برآزان، من یقین دآرم کی شومان، پور جی خوبی اید و شیمی درک و معرفت کامله، و تأنید همدیگر تعلیم بدید و نصیحت بوکونید. ¹⁵ولی با آن حال آ نامه دورون جسارت بوکودم، و بعضی مطالب شومره بینویشتم تا شومره بخاطر تأورم. من اون فیضی و سی کی خدا مره عنایت بوکوده، ¹⁶عیسی مسیح طرف جه اوسه بوئستم تا غیر یهودیان خدمت بوکونم و انجیل مژده ئ پرستانم، و ایته کاهن وظیفه ئ دآرم کی غیر یهودیان قربانی مانستان خدای تقدیم بوکونم، قربانی ای کی بواسطه روح القدس، مقدس و اون حضور جه مقبول بوئسته دآره. ¹⁷پس کارایی و سی کی عیسی مسیح اتحاد آمره خدا ره انجام بده دآرم افتخار کونم. ¹⁸چون جرأت نوکونم چیزی بوکونم جز اونچی کی مسیح بواسطه من، غیر یهودیان اطاعت کودان ره به عمل تأورده دآره، چی بواسطه می گبان چی بواسطه می اعمال. ¹⁹اون آ کاره، نشانه یان و معجزات قوت و روح القدس قدرت آمره انجام بده دآره، جوری کی من همه «اورشلیم» تا «آلیرکون» مناطق دؤر برم، و مسیح انجیل همه جا بشارت بده دآرم. ²⁰می هدف آن کی همیشه جایی بوشوم و بشارت بدم کی مسیح نام نیشتاوسته ید، تا نوکونه جایی بشارت بدم کی پیشتر کسی دیگر اوئ کلیسایی چاکوده یه. ²¹من هو کاری ئ دونبال کودان درم کی کتاب مقدس فرمایه، چون ایشعیای نبی گوید: «اوشانی کی اون جه بیخبر بڈ، دیده، و اوشانی کی نیشتاوسته بڈ، قهمده» ³⁰ای برآزان، آمی خداوند عیسی مسیح خاطر و اون محبتی کی روح القدس بخشیه و سی، شومره التماس کونم کی آ خدمتی کی انجام دهم ره خدا درگاه دوعا بوکونید، و آ کار آمره می تلاش درون شریک بیید. ³¹دوعا بوکونید کی اورشلیم دورون بی ایمانان دس جه در آمان بوبوم، و دوعا بوکونید اورشلیم مسیحیان می خدمت قبول بوکوند. ³²بازن اگر خدا بخایه تانم ایته دیل شاد آمره شیمی ورجه تأیم، و شیمی حضور جه قوت بیگیرم. ³³خدای کی صلح و سلامتی سرچشمه یه شیمی آمره بییه. آمین

¹آمی خأخوَر «فیی» ئ شومره معرفی کونم کی به زودی شیمی ورجه آیه، اون جی خادمانِ فعالِ کلیسای شهر «کنخربا» یه. ²خداوندِ اتحادِ آمره اوطوی کی ایماندارانِ مسیحی شایسته یه اون قبول بوکونید و هر کارِ دورون کی شومره احتیاج دآره، اون یاری بوکونید، چون هم مَره، هم خیلانِ دیگر، نیازِ موقعِ حمایتِ بوکوده دآره. ³«پرسکلا» و اون مرد «اکیلا» ئ می سلام برسانید، اَشان در خدمت به عیسی مسیح می همکاران بود کی می وُسی خوشانِ جان به خطر تاوآد. و فقط من نه، بلکه همه کلیسایانِ غیر یهود اَشان جِه تشکر کوند. کلیسای کی اَشان خانه دورون به پا یه همه ته اعضا، سلام برسانید. می عزیز دوست «ایینطوس» سلام برسانید. اون اولین کسی بو کی آسیا دورون مسیح ایمان تاورد. ⁶ و «مریم» کی شومره خیلی زحمت یکشیه دآره ئ سلام برسانید. ⁷ می خوشانِ «آندرونیکوس» و «یوناس» کی می مَره زندانِ دورون ایسته بوذه سلام برسانید. اوشان همه رسولانِ میانِ پيله کس حساب بود و پیشتر جی من مسیحی بوئستند. ⁸ «آمیلیاس» کی اون خداوندِ دورون دوس دآرم سلام برسانید. می همکار «اوربانوس» کی مسیح خدمت کونه و می عزیز دوست «استاچیس» سلام برسانید. ¹⁰ و «آپیلُس» کی خو وفاداری ئ مسیح ثابت بوکوده و هطو «آرسنبولوس» خانواده ئ سلام برسانید. ¹¹ و می خویش «هیرودیون» و «نارکیسوس» خانواده، ایماندارانِ سلام برسانید. ¹² خأخوَر «طریفنا» و خأخوَر «طریفوسا» ئ کی خداوندِ کارِ دورون زحمت کشد و می عزیز دوست، خأخوَر «پرسیس» کی خداوندِ ره خیلی زحمت یکشیه دآره ئ می سلام برسانید. ¹³ و «روفس» خدا انتخاب بوئسته، و اون مار کی می مارِ قانستان می گردن حق دآره ئ می سلام برسانید. ¹⁴ «آسینکرتوس» و «قلیکون» و «هرماس» و «پطروباس» و «هرمس» و دیگر برآرانی کی اَشان مَره ایستاده، می سلام برسانید. ¹⁵ «فیلولیکس» و «جولیا» و «نیرباس» و اون خأخوَر، و هطو «اولمپاس» و همه ایماندارانی کی اَشان مَره ایستاده سلام برسانید. ¹⁶ همدیگر محبتِ خالصِ آمره مآچی بدید و خوش آمد بوگوئید. مسیح همه ته کلیسایانِ شومره سلام برساند. ¹⁷ ای برآران، شیمی جِه خواهش کونم، دوری بوکونید جی اون کسانی کی خأید تفرقه تاوآد و شومره جی هم سیوا ئ کوند، و شیمی راه دورون مانع تاوآد و اون تعلیمی مَره کی شومان بیده دآرید مخالفت کوند. ¹⁸ چون آجور کسانِ آمی خداوندِ مسیح خدمت نوکوند، بلکه فقط خوشانِ نفعِ دنیال ایستاد، گبای خوب و فشنگِ آمره ساده لوحانِ فکر رو تأثیر نهد، و اوشان فریب دهد. ¹⁹ شیمی ایمانِ خبر همه جا بیچسپته دآره و من هته وُسی خوشحالم، ولی ناچه دآرم کی خوی کودانِ دورون کارکوشته ببید، و بدی کودانِ دورون بی تجربه. ²⁰ و خدای کی صلح و سلامتی سرچشمه یه، به زودی شیطانِ شیمی پا جیر له کونه. آمی خداوندِ عیسی مسیح فیضِ شیمی آمره ببیه. ²¹ می همکار «تیموتائوس» شومره سلام رستانه. و «لوقا» و «باسون» و «سوسپاترُس» کی می خوشان جِه ید هم شومره سلام رستاند. ²² من «طرتیوس» پولس منشی، و کسی کی آ رساله ئ شومره نیویشان دِرم، شومره خداوندِ دورون سلام گویم. ²³ «قابوس» هم شومره سلام رستانه، من اون خانه مهمانم و آیه همه ایمانداران اون خانه میان جمع بود. و «آرسطوس» شهر خزانه دار، و آمی ایماندار برآر، «کواریطوس» شومره سلام رستاند. ²⁴ و هسه شومره ایسپارم اونی ئ کی قادره بر طبق اون انجیلی کی من اعلام کونم و عیسی مسیح پیام، شومره شیمی ایمان دورون قوی و اُستوار بوکونه. مطابقِ هون رازی کی جی آزل جیگا بده بوئسته بو، ولی هسه هوطوی کی پیغمبرانِ پیشگوی بوکوده بود، خدای آزلی فرمانِ آمره، اون راز آشکار بوسته تا ایمان آوردان و اطاعت کودانِ وُسی، همه قومانِ اعلام ببیه. ²⁶ تا ابد جلال باد خدای دانا و یکتای، بواسطه عیسی مسیح. آمین

1 Corinthians

Chapter 1

¹جی پولس کی به خواست خدا دآده بوئسته کی عیسی مسیح رسول ببیه، و جی آمی برآر طرف، سوستانیس. ² به خدا کلیسا کی فُرئس میان ته، و اتحادِ مسیح عیسی آمره تقدیس بوئستد، و دآده بوئسته دآرد تا خدا مقدس قوَم بوبود، و به همه کسانی کی هر جایی آمی خداوندِ عیسی مسیح نام دآند، کی آمی خداوند و اوشانِ خداونده. ³ آمی پُر خدا، و خداوندِ عیسی مسیح، شومره فیض و سلامتی عطا بوکونه. ⁴ من همیشه خودمه خدای شیمی وُسی، و اون خدا فیض وُسی کی در مسیح عیسی شومره عطا بوکوده، شکر کونم. ⁵ چره کی شومان اون میان، جی هر لحاظ غنی بوئسته دآرید، هر جور کلام و هر جور معرفت میان. ⁶ جوری کی آمی شهادت درباره مسیح، شیمی میان به نتیجه برسه. ⁷ به خدی کی هیچ عطای روحانی جِه بی نصیب نینید و هسه هم آمی خداوندِ عیسی مسیح ظهورِ رافا ایستاید. ⁸ و اون شومره تا آخر اُستوار دآره تا آمی خداوندِ عیسی مسیح روز میان بی عیب و بی نقص ببید. ⁹ آمینه اون خدای کی شومره دعوت بوکوده به خو پسر شراکت و رفاقت، یعنی آمی خداوندِ عیسی مسیح آمره. ¹⁰ ای برآران، به نامِ آمی خداوندِ عیسی مسیح شیمی جِه تمنا دآرم کی همدیگر آمره توافق بدآرید و شیمی میان اختلاف نمانه، بلکه همدیگر آمره همفکر و هم رأی ببید. ¹¹ ای برآران، «خلوئی» خانه آدامان مَره خبر بدآد کی شیمی میان دعوا و درگیری ته. ¹² می منظور آنه بیشتاوستم کی بعضی جی شومان گوئید: «من پولس شینم» بعضی دیگر گوئید: «من آیلُس شینم» و بعضی دیگر گوئید: «من پطرس شینم» و ایته دیگر گوید: «من مسیح شینم» ¹³ آیا مسیح تقسیم بوئسته؟ آیا پولس شیمی گوناوان وُسی مصلوب بوئست؟ آیا بنامِ پولس تعمید بیگفتید؟ ¹⁴ خدای شکر کونم کی هیچکدام جی شومان من تعمید ندَم جُر «کریسپوس» و «گایوس». ¹⁵ تا کسی تئانه ادعا بوکونه کی به می نام تعمید بیگفته دآره. ¹⁶ البته ایستیفانِ خانواده یم من تعمید بدم، ولی د به یاد ترم کس دیگری ئ تعمید بده یم. ¹⁷ چره کی مسیح مَره اوسه نوکود تا تعمید بدم، بلکه اوسه کود تا بشارت بدم، ولی نه می حکمت و موعظه قدرتِ آمره، نوکونه مسیح صلیبِ قدرت بی اثر ببیه. ¹⁸ چره کی صلیبِ پیام اوشانی کی هلاکتِ راه میان ایستاد پوچ و بی معنی، ولی آمره کی نجات پیدا کونیم خدا قدرته. ¹⁹ چره کی بییونشته بوئسته: «حکیمانِ باطل کونم، و فهیمانِ فهم جی میان بورم» ²⁰ واقعاً ک ئ ایسته حکیم؟ ک ئ ایسته غلامه؟ ک ئ

ایسته فیلسوفی کی دربارهٔ آ دنیا بحث بوکونه؟ مگر خدا اوشان جاهل نوکوده، و آ جهان حکمت باطل نوکوده؟²¹ خدا مصلحت ندانست کی جهان، خو حکمت مَره خدای بشناسه، بلکه صلاح بدانست بواسطهٔ موعظه، که دیگران ره بی معنی، ایمانداران نجات بده.²² چره کی یهودیان معجزه خاید و، یونانیانم حکمت و فلسفه دونبال ایستاد،²³ ولی آمان مسیح مصلوب بوستانِ اعلام کونیم، هر چن کی یهودیان لغزش باعث یه و یونانیان ره پوچ و بی معنی.²⁴ ولی اوشانی کی نجات و سی دعوت بوسته دآرد ره، چی یهودی و چی یونانی، مسیح، خدا قوت و خدا حکمت.²⁵ چره کی خدا نادانی، انسان جهالت جه هم حکیمانه تره و، خدا ناتوانی، مردم قدرت جه هم قویتر.²⁶ ای برآران، خودتان وضع به باد باورید اونموقعی که خدا شمره دآد. آ دنیا نظر جه وبشتره شومان حکیم به حساب تآموئید، و یا وبشتره شومان جی ثروتمندان و قدرتمندان نوبوئید.²⁷ ولی خدا اون کسانی کی جهان مردمان اوشان نادان دآندّه انتخاب بوکود، تا حکیماته خجالت زده بوکونه، و اون کسانی ئ کی مردمان، اوشان ضعیف به حساب آوردد ده انتخاب بوکود، تا قدرتمندان رُسوا بوکونه.²⁸ و خدا اون کسانی ئ کی آ دنیا اوشان پست و حقیر دانه، بلکه اصلاً اوشان هیچ حساب آوره ئ انتخاب بوکود، تا هستیان باطل کونه.²⁹ تا هیچ انسانی اون حضور جه افتخار نوکونه.³⁰ آ خدا جه بو کی شومان مسیح عیسی آمره پیوند دآرید، و خدایه کی باعث بوسته مسیح، آمره حکمت و عدالت و قدوسیت بیبه.³¹ تا هوطوبی کی بینویشته بوسته: «هر کی خایه افتخار بوکونه، و آستی خداوند افتخار بوکونه»

¹ای عزیزه برآران، منم وختی شیمی ورجه بأموم، اونموقعی کی خدا پیام شمیره اعلام کودم، کلماتِ آدبی و افکارِ فلسفی جه استفاده نوکودم. ²چره کی تصمیم بیگفته بوم وختی شیمی میآن ایسم جز عیسی مسیح، اونم عیسی مصلوب بوئسته، همه چیه جی خاطر بوبورم. ³من ضعف و ترس و لرز زیادِ آمره شیمی ورجه بأموم. ⁴و می پیام و می گبانِ دلایلِ فلسفی و انسانیِ آمره شمیره توضیح ندم، بلکه روحِ قوتِ آمره شمیره ثابت بوکودم. ⁵تا شیمی ایمانِ حکمتِ انسانیِ ئِ مُتکی نیبه، بلکه خدا قدرتِ مَره اُستوار بیبه. ⁶ولی کسانِ ورجه کی روحِ میآن بالغ بوئسته دآرد، می گبانِ میآن حکمت و فلسفه جه استفاده کونم، ولی نه حکمتی کی آ دنیا شینه و آ دنیا حاکمانِ شینه، کی همه ته محکوم به نابود بوئستند، ⁷بلکه خدا حکمته گوئیم، یعنی اون جیگا بده بوئسته حکمت، کی خدا جی ازل آمی جلال ره مُقدر بفرماسته بو. ⁸اما هیچکودام جی آ جهانِ حاکمان آ حکمت درک نوکودد، چره کی اگر بفهمسته بود، خداونده جلال به صلیب قانکیشه ید. ⁹هوطلو کی کتباتِ مقدسِ دورون بینویشته بوئسته: «اونچی ئ کی هیچ چومی نیده، و هیچ گوشی نیشتاوست، و به هیچ انسانی فکر نرسه، خدا خو دوستدارانِ ره تدارک بیده دآره.» ¹⁰ولی خدا اون بواسطه خو روحِ آمره آشکار کوده، چره کی روح همه چیه، حتی خدا اعماقم گرده. ¹¹چون کیسه کی آدمی افکار جه خبر بدآره، جز اون روح کی اون دورون زندگی کونه؟ هنه وُسی هم فقط خدا روحه کی خدا افکار جه خبر دآره. ¹²روحي کی آمان بدس باورده ایم آ جهانِ شین نیه، بلکه روحی ئ پیدا کوده ایم کی خدا جه یه، تا اونچی کی خدا آمره عطا بوکوده ئ بدآیم. ¹³و درباره آ موضوع گب زنییم، ولی نه کلماتیِ آمره کی جی حکمتِ انسانی یاد بیگفته دآریم، بلکه اونچی جه کی روح القدس آمره یاد یده، و آطو روح القدس حقیقت، کلماتی روحانیِ آمره گوئیم. ¹⁴ولی آدم بی ایمان یتأنه خدا روح تعالیم قبول بوکونه، چون اون نظر جه بی معنیه و یتأنه اوشان بفهمه، چون آ موضوعه درک و تشخیص دوروست، ایته دید روحانی حآیه. ¹⁵و شخص روحانی درباره همه چی حُکم کونه ولی کسی یتأنه درباره اون قضاوت بوکونه. ¹⁶«چون کیسه کی خداوند فکر بدآنه تا بتأنه اون نصیحت بوکونه؟» ولی آمان مسیح فکر دآریم.

¹ ولی ای برآران، من نئاستم شیمی مَره آدمای روحانی مَآنسْتان گب بزمن، بلکی آدمای جسمانی مَآنسْتان گب بزمن، یعنی کسانی مَآنسْتان کی هنوز ایمان به مسیح میآن طفلد. ² من شمره شیر قَادم کی بوخوَرید نه گوشت، چره کی اون آمادگی ئ تَشْتِید، هنوزم تَترید. ³ چون هنوزم نفسانی ئید. وختی شیمی میآن حسادت و دعوا تَهه، آیا نیشان نده کی جسمانی اید و آدمای معمولی مَآنسْتان رفتار کوئید؟ ⁴ چون وختی ایته گوپه من پولس شینم، اوی ته گوپه من اُپلس شینم، آیا آدمای معمولی نیئید؟ ⁵ مگر پولس کیسه؟ یا اُپلس کیسه؟ او شَان فقط خادمی ایسد که خدا هر کودام او شَان وظیفه ایی قَاده دَاره تا شو مَآن بواسطه او شَان ایمان بآوَرید. ⁶ من بکاشتم، اُپلس آب بده، ولی آن خدا بو کی ژشد بده. ⁷ پس نه کسی کی کاره مُهمه نه کسی کی آب دِهه، بلکی فقط خدا کی ژشد دِهه. ⁸ اون کی کاره و اونی کی آب دِهه، هر دو ته ایته ید، و هر کودام مطابق زحمتی کی کشد پاداش قَآگیرد. ⁹ چره کی آمَآن فقط همکارانی ایسیم کی خدای خدمت کوئیم، و شو مَآن خدا مزرعه و خدا ساختمانید. ¹⁰ فیضی آمَره کی خدا مَره ببخشه دَاره ایته ماهر بئا مَآنسْتان ایته ساختمان پت فوکودم، هسته کسی دیگری اون رو چاکودان دره، ولی هر کس و اُستی مراقب بیبه کی چوطو اون رو ساختمان چاکونه. ¹¹ چره کی هیچکی نئانه پی دیگری فوکونه به غیر اونی کی فوکوده بوئسته، و اون پی خود عیسی مسیحه. ¹² اگر کسی آ پی رو، ساختمان جی طلا یا نقره یا جواهر یا چوب یا علف یا کولوش چاکونه، ¹³ هر کس کار آشکار به، چره کی روز داوری اون ظاهر کونه، چون اون روز آتشی آمَره همراه به و آتشی، هر کس عمل و اون کار کیفیت آزمایش کونه. ¹⁴ اگر کسی چیزی کی اون پی رو چاکوده باقی بمانه، پاداش قَآگیره. ¹⁵ ولی هر کس کار بوسوجه ضرر کونه، هر چند خودش نجات پیدا کونه، ولی کسی مَآنسْتان به کی آتشی میآن جه دوارسته دَاره و فرار بوکوده. ¹⁶ آیا تانید کی خدا مَعیدید و خدا روح شیمی میآن ساکنه؟ ¹⁷ اگر کسی خدا مَعید خراب کونه، خدا اون هلاک کونه، چره کی خدا مَعید مُقدسه و شو مَآن اون مَعیدید. ¹⁸ خودتان گول نزنید، اگر کسی خودش آ دنیا معیار مَره حکیم دَانه، اگر حَایه واقعاً حکیم بیبه و اُستی جاهل بیبه. ¹⁹ چره کی آ دنیا حکمت خدا ورجه نادانیه، هوطو کی بینویشته بوئسته: «حکیمان خودشان فریب مَره گرفتار کونه» ²⁰ و باز بینویشته بوئسته: «خداوند حکیمان افکار دَانه کی همه ته باطله». ²¹ پس هیچکس نو اُستی انسانی ئ افتخار بوکونه کی مثلاً من آی ته طرفدارم یا اوی ته طرفدارم. چره کی همه چی شیمی شینه، ²² پولس، اُپلس، پطرس، آ دنیا، زندگی، مرگ، هسته الان و آینده، همه و همه شیمی شینه. ²³ و شو مَآن مسیح شینید و مسیح، خدا شینه.

¹ پس همه وُاستی آمره به چومِ مسیح خادم، و مباشرانی قاندرد کی خدا آسرارِ اوشانِ امانت قاده بوئسته. ² و مباشر وُاستی آمین و قابلِ اعتماد بیبه. ³ اما مره، شیمی قضاوت یا هر دادگاو انسانی دیگری قضاوت اهمیت تیره، من حتی خودم نظرم مره مُهم نیبه. ⁴ چره کی خودم میان عیبی نیدینم، ولی آن دلیل نیبه کی من بی گونا هم، بلکه آن خداونده کی درباره من حکم کونه. ⁵ پس درباره هیچی عجله آمره قضاوت نوکونید تا خداوند بایه، اون اونچی کی هسه تاریکی میان جیگا بوخورده ئ روشنایی میان ظاهر کونه و هر کس دیل نیته آشکار کونه، اونموقع هر کسی کی لیاقت بذاره خدا اون تحسین کونه. ⁶ ای برآران، آ چیزان درباره خودم و آپلس شمره ره مثال بزم تا شومآن آمی جه یاد بیگیرید و آ گپ معنی بهفهمید کی «اونچی کی بینویشته بوئسته جه تجاوز نوکونید» ⁷ چون کی تره بوچر بوبورد؟ چی داری کی خودت جه بیبه و خدا تره نبخشه یه؟ پس اگر تره ببخشه بوئسته، پس چره جوری افتخار کونی کی انگار خودت بدس باورده داری؟ ⁸ انگار هر چی کی خاستید بدس باورده اید! فکر کونید همه چی شمره فراهمه! سلطنت کودان درید اونم بدونِ آمان! ای کاش کی واقعاً هطو بوئسته یه و آمانم شیمی آمره سلطنت بوکوده بیم! ⁹ چره کی من فکر کونم خدا آمان رسولان، آسیران محکوم به مرگِ مأنستآن کی صفی آخر جه ایسد به نمایش بته دآره، چون همه جهان، چی مردم و چی فرشته یان، آمره تماشا کودان درد. ¹⁰ آمان مسیح وُسی جاهلیم، ولی شومآن مسیح میان دانائید! آمان ضعیفیم، ولی شومآن فوئید! آمره حقیر داند، ولی شمره افتخار کوند! ¹¹ آمان تا هسه ویشتا و تشنه ایم، آمی رختان پاره بوسته دآرد و کهنه ید، پای بوخورده ایم و آواره و سرگردانیم. ¹² رحمت کشیم و کار کونیم، و آمی دسرنج جه آمی زندگی ئ تأمین کونیم، فُحش ایشتاویم، ولی دوعای خیر کونیم، وختی آذبت بیم، تحمل کونیم. ¹³ وختی آمره افترا زند، مهربانی آمره نصیحت کونیم، ولی تا هسه آمی آمره آشغال و فیشاندنی چی مأنستآن رفتار بوکودد. ¹⁴ آشان نیبویسم کی شمره شرمنده بوکونم، بلکه خایم می عزیز زاکان مأنستآن شمره نصیحت و راهنمایی بوکونم. ¹⁵ چون هر چند هیزار ته هم مسیح میان مُعلم و استاد بذآرید، ولی پتر زیاد نثرید و فقط من شیمی پتر به حساب آیم، چون من انجیل پیام شمره بشارت بدم و آطو شیمی اتحاد مسیح مره باعث بوئستم. ¹⁶ پس شمره التماس کونم می جه تقلید بوکونید. ¹⁷ هنه وُسی تیموثائوس شیمی ورجه اوسه کودم. اون می عزیز زاک و خداونده وفادار، اون می راه و اصول مسیح میان شمره یاد دِیه هوطوبی کی خودم هر جا شوم کلیسائان میان تعلیم دِهم. ¹⁸ بعضیان گومان کوند کی من دِ شیمی ورجه تأیم، هنه وُسی مغرور بوئسته دآرد. ¹⁹ ولی اگر خدا بخایه بزودی شیمی ورجه آیم، بازن فهمم کی آ گستاخان فقط تاند سر و صدا بوکوند یا واقعاً قدرتم دآرد. ²⁰ چونکی خدا پادشاهی فقط به حرف نیبه، بلکه قدرت مره یه. ²¹ کی ته ئ انتخاب کونید، چوپ آمره شیمی ورجه تأیم، یا مهربانی و روحی ملایم آمره؟

¹واقعیت آنہ کی خبر برسرہ ڈارہ کی شیمی میاں زناکاری تھے، اونم جوری کی حتی بُت پرستان میاںم وجود تئره، چون بیشاؤستم ایتہ جی شیمی اعضاء خو پئر زن آمرہ رابطہ دارہ۔ ²و شویمان افتخارم کونید! آیا نوآستی ماتم بیگیرید و مقصر شیمی کلیسا جہ بیرون تاؤادید؟³ ہر چند من جسماً شیمی ورچہ نیستم، ولی روحاً شیمی ورچہ حاضرم، و ہستہ کسی ماستان کی شیمی میاں حاضرہ خودیمہ حُکمہ، دربارہ کسی کی آکارہ بوکودہ صادر بوکودیم۔ ⁴پس بہ نام آمی خداوند عیسیٰ مسیح دور ہم جمع بید و منم روحاً شیمی آمرہ ایستم، و آمی خداوند عیسیٰ مسیح قدرتِ آمرہ، آ مَرَدِ بیسپارید شیطان تا اون جسم گوناہکار ہلاک پہ، تا خداوند عیسیٰ روزِ دورون، اون روح نجات پیدا کونہ۔ ⁶شیمی افتخار بیجاہ، مگر تائید کی ایبجہ خمیرمایہ تانہ ہمہ خمیر و ر باورہ؟ ⁷پس خودتان خمیرمایہ کھنہ جہ پاک کونید تا تازہ خمیر ببید، هوطو کی واقعاںم بی خمیرمایہ اید، چرہ کی مسیح آمی عیدِ فصیحہ قربانیہ کی ذبح بوئستہ۔ ⁸پس بائید آ عیدِ بدآریم، ولی نہ کھنہ خمیرمایہ مَرہ یعنی شرارت و بدی خمیرمایہ آمرہ، بلکی نانِ فطیرہ سادہ دلی و صداقتِ آمرہ۔

⁴پس چره وختی شیمی میان آجور اختلافات پیش آبه، قضاوت و داوری ره شید کسانو ورجه کی کلیسا دورون هیج اعتباری نئرد؟ آن گویم تا شمره شرمنده بوکونم، آیا شیمی میان ایته آدم حکیم نئسه کی بتانه ایمانداران اختلافان رفع و رجوع بوکونه؟⁶ آیا ایماندار مسیحی، ایته ایماندار دیگر بوره دادگاه اونم ایته بی ایمان ورجه؟⁷ اصلاً آجور شکایت شیمی ضعف روحانی نشانه به، چره حاضر نیئید شیمی حق جه بوگذرید و مظلوم واقع ببید؟ چره حاضر نیئید ضرر بوکونید؟⁸ ولی در عوض ظلم کونید و دیگران ضرر زنید، اونم شیمی برآرای ایماندار.⁹ آیا تانید کی ظالمان خدا پادشاهی وارث نوبود؟ گول نوخوید، بی عفتان و بُت پرستان و زناکاران و لواط کاران¹⁰ و دوزدان و طمعکاران و مشروب خوران و کسانو کی فحش دهد و کسانو کی مردم مال خورد، خدا پادشاهی میان جایی نئرد.¹¹ و بعضی جی شومان قبلاً آطو بوئید، ولی خداوند عیسی نام آمره و بواسطه خدا روح، شیمی گوناهاون بوئسته بوئست، و تقدیس بوئسته و عادل به حساب باموئید.

¹ ولی دربارهٔ اونچی کی میره بینویشته بوئید: مرد ره بهتره کی مُجرّد ینسیه. ² ولی چون آمی دور و ور پور جی زنا وسوسه یه، بهتره کی مرد زن بوبوره و زنم مرد یه. ³ و مرد و آستی خو وظیفه ئ نسبت به خو زن، و زنم و آستی خو وظیفه ئ نسبت به خو مرد انجام بده. ⁴ زن خو بدن اختیار تیره، بلکه زن بدن اون مرد شینه، و مردم خو بدن اختیار تیره، بلکه اون بدن اون زنه شینه. ⁵ همدیگر حق و حقوق زناشویی جه محروم نوکونید، مگر ایته مدت کوتاه ره، اونم همدیگر رضایت آمره، تا بتأید خودتان روزه و عبادت ره وقف بوکونید، ولی بعد آ مدت و آستی روابط زناشویی دوباره حالت عادی ئ و آگرده، نوکونه شیطان شمره شیمی ضعیف و سی وسوسه میان تاوآده. ⁶ من ایته مدت دوری جی روابط زناشویی ئ حُکم نوکونم، بلکه فقط جایز دَلم. ⁷ ولی کاش همهٔ مردم تانستد می مانستَن بوبود، ولی خدا هر کسی ئ ایته عطای خاصی ببخشه دَاره، ایته یه ایجور، ایته ئ ایجور دیگر. ⁸ ولی مُجرده مردکان و بیوه زنان گویم کی بهتره می مانستَن مُجرّد ینسد. ⁹ ولی اگر تئاند خوشان میل جولوی بیگیرد، بهتره ازدواج بوکوند، چون کی ازدواج کوآن بهتر جی آنکی شهوت آتش دورون بوسوجد. ¹⁰ ولی متاهلان ره ایته دستوری دَلم کی می جه نیه، بلکه خداوند حُکمه. و اون آنه کی زن نوآستی خو مرد جه سیوای یه، ¹¹ و اگر آ کاره بوکود و سیوای بوست نوآستی دوباره مرد یه، یا اگر خایه مرد بدَاره و آستی خو قبلی مرد آمره آشتی بوکونه، و مرد هم نوآستی خو زن طلاق ده. ¹² دیگران گوفتان درم، آن من خودم جه گویم نه خداوند، اگر ایته مسیحی مردای، زنی بدَاره کی بی ایمان بیبه، و اون زن راضی بیبه کی اون آمره زندگی بوکونه، نوآستی خو زن طلاق ده. ¹³ و هطو اگر زنی مسیحی ایته مرد بی ایمان بدَاره، و اون مرد بخایه کی اون آمره زندگی بوکونه، نوآستی خو مرد جه سیوای یه. ¹⁴ چره کی مرد بی ایمان بواسطهٔ خو زن مقدس یه، و زن بی ایمان بواسطهٔ خو مرد، کی اگر آطو نویسته یه، راکان ناپاک بوستد، ولی هسه دینیم کی آطو نیبه و اوشان مُقدس. ¹⁵ ولی اگر ایته بی ایمان خایه کی سیوای یه، و آتال کی آ کار بوکونه، در آ وضعیت، مسیحی مردای یا زنای اجباری تیره کی اون آمره زندگی بوکونه، چون خدا آمره ضلح و آرامش ره دَخَاده. ¹⁶ چره کی ای زنای، تو چی دانی کی تانی حتماً تی مرد نجات باعث بیبی؟ و ای مردای تو چی دانی کی تانی حتماً تی زن نجات باعث بیبی؟ ¹⁷ به هر حال هر کسی هوطویی زندگی بوکونه کی خدا اون ره تعیین بوکوده و اون دَخَاده دَاره، آ حُکمی ایسه کی من همهٔ کلیسانان میان آمر کونم. ¹⁸ اگر کسی پیشتر جی اونی کی مسیحی بیبه ختنه بوئسته بو، نوآستی ناراحت بیبه، و اگر کسی هم وختی مسیحی بوئست ختنه نویسته بو، نوآستی بازن ختنه بیبه. ¹⁹ ختنه بوستان یا نویستان اصلاً مُهم نیبه، بلکه خدا احکام دَاشتن ارزش دَاره. ³² می خواهش آنه کی شوخان هر جور دیلواپسی جه دور ببید، مُجرّد مردای خداوند اُمور ره فکر کونه، و آنکی چوطو تانه خداوند خوشحال کونه. ³³ در حالی کی متاهل مردای آ دنیا اُمور ره فکر کونه، و آنکی چوطو تانه خو زن خوشحال کونه. ³⁴ و هطو دختر یا زن مُجرّد خداوند اُمور دیلواپسی ئ دَاره و دیلواپسه آن کی چوطو تانه جسم و روح میان مقدس بیبه، در حالی کی زن متاهل آ دنیا اُمور ره فکر کونه و آنکی چوطو تانه خو مرد خوشحال کونه. ³⁵ آسان شیمی خیر و سی گویم، نه اینکه بخایم شمره قید و بندی بوجود باورم، می منظور آنه کی اونچی کی دوروسته ئ انجام بدید تا هیچ دیلواپسی ایی یتانه شمره خداوند خدمت جه مُنحرف کونه.

⁷ ولی ہمہ مسیحیان آن درک نوکوند، چره کی بعضیان چنان بُتانَ اعتقاد دأشتد کی خیال کودد بُتان واقعاً خداياند، هَنه وَسی هَسَه اَگر بُتِ قربانی ئ بوخورد، اویشأنِ ضعیفِ وجدان ناراحت یه. ⁸ خوراک آمره خدای نزدیکه نوکونه، نه خوردنِ مَره بهتر بیم، نه نوخوردنِ مَره بدتر. ⁹ ولی مراقب ببید شیمی اختیار باعث نیبه ضعیفان لغزش بوخورد. ¹⁰ چون اَگر کسی کی اوی وجدان ضعیفتره، تره کی آدمِ عاقلی ایسی بُتکده دورون بیدینه کی سفره دور نیشته ایی، آیا تی آ کار اوی تشویق نوکونه کی بُتانِ قربانی ئ بوخوره؟

⁹ چره کی موسیٰ توراتِ میانِ بینویشته بوئسته: «گاوی کی خرمن کوئانه دهن دَنود» آیا خیال کونید خدا گاوای فکر بو کی آ دستور بده؟
¹⁰ آیا آمی وُسی نوبو کی آطو بوگوفت؟ بله، واقعاً دربارهٔ امان بینویشته بوئسته، چون کسی کی زمینِ شخم زنه و یا خرمن کوئانه،
 اُمید دَاره کی ایچی جی محصولِ سهم بوبوره. ¹¹ امان کی شیمی میانِ بذر روحانی بکاشنیم، اگر شیمی جه تقاضایِ کمکی مالی بدأریم،
 آیا پيله تقاضایِ بوکوده دأریم؟ ¹² اگر دیگران حق دَارد کی اوشانِ حمایت مالی بوکونید، آیا امان ویشتر حق نئریم؟ ولی آ حق جه
 استفاده نوکودیم، بلکه همه چیه تحمل کونیم تا نوکونه مسیح انجیل پیشرفتِ راه سر مانعی بنیم. ¹³ مگر تانید کسان کی معبدِ دورون
 خدمت کوند معبدِ جه خورد، و مذبحِ خادمانم اونچی کی مذبح رو تقدیم بهه سهمی دَارد؟ ¹⁴ و هطو خداوند حکم بوکوده هر کی انجیل
 بشارت دِهه، اون زندگی وُاستی انجیل جه تأمین بیه. ²⁴ آیا تانید کی مسابقهٔ دو میانِ همه دوود، ولی فقط اینفر جایزه ئ بوره؟ پس
 شومان جوری بودوود کی مسابقه ئ بوبورید. ²⁵ هر کی مسابقهٔ ورزشی دورون شرکت کونه، خیلی چیزان جه خوره سختی دِهه و
 فقط تمرین کونه، اوشان آ کاره کوند تا ایته تاجی کی جی میانِ شه ئ بدس بآورد، ولی امان آ کار کونیم تا تاجی کی تا آبد باقی مانه
 ئ بدس بآوریم. ²⁶ پس منم آطو دووم، ولی نه کسی مأنستان کی هدف نئره، و موشن زنم ولی نه کسی مأنستان کی هوائِ زنه،
²⁷ بلکه خودیه تن سختی دهم و اون خودمه تحتِ فرمان گیرم، نوکونه دیگران مسابقه ره دعوت بوکونم ولی خودم آماده نوبوم و
 محروم بوبوم.

¹ای دوستان، نخایم شومآن اونچی کی آمی آجاد ره اتفاق دکفته جه بیخبر ببید، کی آمی پئران همه آبر جیر ایسته بود و همه ته دریا جه دوارستد، ²و همه ته موسی مژه آبر و دریا میان تعمید بیگفتد و نشان بداد کی خاید موسی ئ پیروی بوکوند. ³و همه ته هون نان روحانی ئ بوخوردد ⁴و هون آب روحانی جه واخلوردد، چره کی جی ایته صخره روحانی آب خوردد کی اوشان دونبال آمویه، و اون صخره مسیح بو. ⁵ولی خدا جی وبشتر اوشان راضی نوبو، چره کی اوشان جنازه یان بیابان میان پراکنده بوست. ⁶و آ چیزان اتفاق دکفت تا آمره درس عبرتی بیه کی اوشان مانستآن بدی دونبال نبیم. ⁷پس بعضی جی اوشان مانستآن بُت پرست نبید، هوطو کی کیتاب مقدس میان بینوبشته بوئسته: «اسرائیل قوُم بینیشدت تا بوخورد و واخلورد، و بارن وبریشدت تا رقص و خوشگذرانی بوکوند» ⁸و زناکاری نوکونیم، هوطو کی بعضی جی اوشان آ کار بوکودد، و هو روز میان بیست و سه هزار نفر جی اوشان هلاک بوستد. ⁹و مسیح امتحان نوکونیم، هوطوی کی بعضی جی اوشان بوکودد و سَمی لانتیان آمره بمردد. ¹⁰و شکایت نوکونیم، هوطوی کی بعضی جی اوشان بوکودد و فرشته مرگ اوشان هلاک کود. ¹¹و همه آ چیزان نمونه ره اوشان سر بامو و آمی درس گیفتن وسی بینوبشته بوئست، چره کی آمان زمانهای آخر دورون زندگی کونیم. ¹²پس اونی کی گومان کونه اُستواره، مواظب بیه کی نکفه. ¹³هیچ وسوسه ایی شیمی سروخت نامو دآره کی آدمی ره مناسب نبوسته یه، ولی خدا آمینه و وائله شومآن وبشتر جی شیمی طاقت آزمایش ببید، بلکی هر وسوسه مژه ایته راه فرارم فراهم کونه، تا بتأید اون تاب بأورید. ¹⁴پس ای عزیزان، بُت پرستی جه دوری بوکونید. ¹⁵عاقلان آمره کب رتن درم، درباره اونچی کی گوشتان درم خودتان قضاوت بوکونید. ¹⁶آیا پیاله پور جی برکت کی شام خداوند موقع خوریم و اون ره شکر کونیم، مسیحه خون میان شریک بوستان نییه؟ آیا اون نانی کی پازه کونیم و خوریم، منظور مسیح بدن میان شریک بوستان نییه؟ ¹⁷جی اون جایی کی نان ایته به، آمانم با آنکی آمی تعداد زیاده ولی همه ایته بدنیم، چره کی همه ایته نان خوردان دریم. ¹⁸اسرائیل قوُم فاندرد، آیا اوشانی کی قربانیان گوشت خورد، مذبح خدمت میان شریک نبید؟ ¹⁹پس می منظور چیه؟ آیا می منظور آنه کی واقعاً اُتان خداید؟ یا آنکی قربانیانی کی بُتان تقدیم یهد ارزشی دآرد؟ ²⁰نه، بلکی می منظور آنه کی اونچی کی بُت پرستان قربانی کوند، شیطانی تقدیم کوند نه خدای، و من نخایم شومآن شیطانی مژه شریک ببید. ²¹شومآن نتأید هم خداوند پیاله جه بوخورد و هم شیطان پیاله جه، نتأید هم خداوند سفره دور بینیشینید و هم شیطان سفره دور. ²²آیا خائیم خداوند غیرت به جوش بأوریم؟ آیا اون جه قوتیریم؟ ²³هر کاری کی مسیح قدغن نوکوده ئ شه انجام دتن، ولی همه چی مفید نییه. هر کاری آزاده، ولی هر کاری صلاح نییه. ²⁴هیچکس خو نفع فکر نییه، بلکی دیگران نفع دونبال ببید. ²⁵پس آن وسی کی شیمی وجدان ناراحت نییه، گوشتی کی قصابی دورون فروشد یهید و بوخورد و اصلاً وآنورسید کی بُت ره قربانی بوئسته یا نه. ²⁶چره کی جهان و هر چی اون میان تهه، خداوندشینه. ²⁷هر وخت ایته بی ایمان شمزه خو خانه دعوت بوکود و خائید کی بیشید، هر غذایی شیمی پیش بته بوخورد و آن وسی کی شیمی وجدان ناراحت نییه، اصلاً وآنورسید کی آن قربانی گوشته یا نه. ²⁸ولی اگر کسی شمزه بوگویه کی آ گوشت، قربانی گوشته، فقط اونموقع اون کسی کی شمزه بوگوفته وسی، و وجدان وسی اون غذای نوخورد. ²⁹البته می منظور او شخص وجدانه، نه شیمی وجدان. شاید وآنورسید: «چره من وُاستی دیگران ره می آزادی ئ محدود کونم؟ ³⁰اگر غذایی ئ شکرگزاری آمره خورم، چره وُاستی اونچی کی خدای اون ره شکر بوکودیمه وسی مژه افترا بزند؟» ³¹پس چی بوخورد چی واخلورد، یا هر کار دیگری کی کونید، همه ئ خدا جلال ره انجام بدید. ³²پس هیچکس ناراحت نوکونید، چی یهودیان، چی یونانیان، چی خدا کلیسائی. ³³هوطوی کی منم هر کاری دورون سعی کونم همه ئ راضی بوکونم، چره کی خودم نفع دونبال نبیم، بلکی دیگران منفعت فکرم تا نجات پیدا کوند.

¹ پس می جَه پیروی بوکونید، هوطو کی منم مسیح جَه پیروی کونم. ² ای براران، شمره تحسین کونم چره کی هر چیز میان مَره به یاد آورید، و اونچی کی شمره تعلیم بدم حفظ کونید. ³ اما حَایم آن بدَایید کی هر زنی و آستی خو مرد جَه اطاعت بوکونه، و هر مردی هم مسیح جَه، هوطو کی مسیح هم خدا جَه اطاعت کونه. ⁴ پس هر مردی کی خو سر بوپوشانه و بازن دوعا یا نبوت بوکونه، خو سر یعنی مسیح رُسوا بوکوده. ⁵ و هر زنی کی سربرنده دوعا یا نبوت بوکونه، خو سر یعنی خو مرد رُسوا بوکوده، و دوروست آن مَانه کی خو سره موئ بتراشته یه. ⁶ اگر زن نَخَیه خو سر بوپوشانه، و آستی خو موئ بتراشه و خو سر کل کونه، و اگر زن کل بوستان جَه خجالت کشه، پس و آستی خو سر بوپوشانه. ⁷ لازم نییه کی مرد عبادت موقع خو سر بوپوشانه، چره کی اون خدا صورت و جلاله، ولی زن خو مرد جلال و شکوهه. ⁸ چره کی مرد زن جَه خلق نوبوست، بلکه زن بو کی مرد جَه بوجود بامو. ⁹ و مرد زن ره خلق نوبوست، بلکه زن مرد ره. ¹⁰ و هته و سی و فرشته یان خاطر و سی، زن و آستی نشانی جی عزت و اقتدار خو سر رو بداره. ¹¹ ولی با آنحال، خداوند میان، زن، مرد جَه سیوا نییه و مردم زن جَه. ¹² چره کی هوطوی کی زن مرد جَه بوجود بامو، مردم زن جَه بودونیا آیه، ولی همه چیزه خدا بوجود باورده. ¹³ خودتان قضاوت بوکونید، آیا دوروسته کی زن سربرنده خدا درگاه دوعا بوکونه؟ ¹⁴ آیا طبیعت خودش شمره یاد نده کی مرد ره درازه مو دَاشتن عیبه؟ ¹⁵ اما برعکس، اگر زن درازه مو بداره اون ره افتخاره، چره کی مو اوشان قَاذه بوئسته تا مو مَره خوشان سر بوپوشاند. ¹⁶ اما اگر کسی بخَایه آ موضوع و سی بحث بوکونه و روش دیگری ئ پیش بیگیره، فقط تَأم بوگویم، مَآن و خدا کلیسائان غیر آن رسم دیگری تَثریم. ¹⁷ ولی درباره اونچی کی هَسته شمره حکم کودان درم، شمره آفرین نوگویم، چره کی وختی همدیگر مَره جمع بید، بجای فایده، ویشتر خودتان ضرر رساید. ¹⁸ اولاً آنکی بیشتاوستم وختی کلیسا دورون جمع بید، دسته های مختلف تقسیم بید، و آ گبان تا حدی باورکونم. ¹⁹ شکی نییه کی آ بحثان و آ اختلافان شیمی میان لازمه، تا آطو همه بفهمد کی حق کی آمره یه. ²⁰ وختی همدیگر آمره جمع بید، اونچی کی خورید واقعاً خداوند شام نییه، ²¹ چره کی خوردان موقع، بعضیان دیگران منتظر یئسد و تا جایی کی تَاند شام اوستاند و آطو بعضیان ویشتا ایسد، در حالی کی بعضی دیگر اوقدر خورد کی مسست بود. ²² آیا خانه تَثرید کی شیمی خانه دورون بینیشینید بوخورید؟ یا آنکی خدا کلیسای حقیر دَایید و فقیر آدمان شرمند کونید؟ شمره چی بوگویم؟ آیا آ کار و سی شمره آفرین بوگویم؟ هیچموقع آ کار نوکونم. ²³ من تعالیمی کی شمره بدم خود خداوند جَه دریافت بوکودم، عیسیای خداوند شبی کی اون تسلیم بوکود، نان بیگفت ²⁴ شکر بوکوده و پازه کود و بوگوفت: «بیگیرید و بوخوید، آنه می بدن کی شیمی و سی پازه یه، آ کار می یادآوری ره بجا باورید.» ²⁵ و هَطو بعد شام، پیاله ئ بیگفت و بفرماست: «آ پیاله هون تازه عهده کی می خون آمره دَوسته یه، هر بار کی اون جَه خورید مَره یاد باورید» ²⁶ چره کی هر موقع آ نان خورید و آن پیاله جَه و آخورید، خداوند مرگ اعلام کونید تا زمانی کی و آگرده. ²⁷ پس هر کس ناشایست نان بوخوره و پیاله جَه و آخوره، گونا بوکوده و خداوند خون و بدن بی احترامی بوکوده. ²⁸ پس هر کس و آستی پیشتر جی اونی کی نان بوخوره و پیاله جَه و آخوره، خوره امتحان بوکونه. ²⁹ چره کی هر کس خداوند بدن معنی مفهوم درک نوکونه و اون جَه بوخوره و و آخوره، در واقع خو محکومیت بوخورده و و آخورده. ³⁰ هَته و سیه کی بعضی جی شوَمَآن ضعیف و مریضید، و بعضیانم بمرده دَارد. ³¹ اما اگر خودمان امتحان بوکوده بیم، محکوم نوبوستیم. ³² پس وختی خداوند آمره محکوم کونه، خداوند طرف جَه تنبیه بیم تا نوکونه بازن دنیا مردمه آمره محکوم ببیم. ³³ پس ای براران، وختی خداوند شام خوردان ره دور هم جمع بید، همدیگر منتظر یئسید. ³⁴ و اگر کسیه ویشتا بو، بخانه دورون غذا بوخوره، نوکونه وختی خداوند شام ره جمع بید باعث ببیه محکوم ببیه، باقی مسائل وختی بایم شیمی ورجه رسیدگی کونم.

¹اما درباره روح القدس عطایا، ای برآران نخایم شویمان بیخبر ببید. ²حتماً به یاد دارید زمانی کی خدای ایمان تاشتید و بُت پرست بوئید، بُتای بی زبان طرف شوئید و گومراه بوستید. ³پس شمره گویم بدانید کی هر کی بواسطه روح القدس گب بزنه، نتانه عیسی ئ لعنت بوکونه، و هیچکسم جُز بواسطه روح القدس نتانه بوگوئه: «عیسی خداونده» ⁴بله، انواع عطایا وجود دآره، ولی روح فقط هونه. ⁵ و انواع خدمتان وجود دآره، ولی خداوند هونه. ⁶ و آمی فعالیتانم انواع مختلف دآره، ولی ایته خدایه کی آمان همه اون جِه نیم، و اون بواسطه آمان عمل کونه. ⁷ خدا روح، هر کس ره ایته جور خاص مردم منفعت رشانن ره عطا یه. ⁸ مثلاً روح القدس، ایته ئ حکمت گوئیته عطایه بخشه، و هون روح ایته دیگر علم و دانش گوئیته عطا کونه. ⁹ و اینفر ایمان عطا کونه، و دیگری ئ شفا دتن قدرته. ¹⁰ و اینفر دیگر معجزه کودان فووت، و دیگری ئ نبوت کودان قدرت، و اوئی ته ئ عطا کونه کی بتانه تشخیص بده ک روح خدا جِه به و ک روح نییه، اینفر قدرت دهه به زبانایی کی یاد نیگفته گب بزنه، و اینفر دیگر قدرت دهه تا اون زبانان ترجمه بوکونه. ¹¹ ولی همه آشان هون ایته روح انجام دهه و اونه کی خو اراده آمره هر کس ایته عطایی بخشه. ¹² چون هر چند بدن ایته یه، ولی اعضایی زیادی جِه جاکوده بوئسته، و بدن اعضا هر چند زیادد ولی ایته بدن جاکوند، درباره مسیح هم قطویه. ¹³ چون همه آمان ایته روح مَره تعمید بیگفتیم تا ایته بدن جاکونیم، و چی یهودی و چی یونانی و چی غلام و چی آزاد، همه ایته روح جِه پوره بوستیم. ¹⁴ چره کی بدنم نه ایته عضو جِه، بلکه اعضایی زیادی مَره جاکوده بوئسته. ¹⁵ اگر پا بوگوئه: «چون من دست نییم، جُز بدن به حساب نایم» آیا آ حرف وسی جُز بدن به حساب تأیه؟ و یا اگر گوش بوگوئه: «چون چوم نییم، بدن شینم نییم» آیا آ دلیل وسی د جُز بدن به حساب تأیه؟ ¹⁷ اگر همه بدن چوم بوئسته یه، چوطو و آستی بیشتاوسته بیم؟ و یا اگر همه بدن گوش بوئسته یه، چوطو و آستی چیزی ئ بو بوکوده بیم؟ ¹⁸ ولی حقیقت آنه کی خدا طبق خودش اراده، هر عضوی ئ دوروست هو جایی کی لازم بو ایته بدن میان قرار بده. ¹⁹ ولی اگر بدن فقط ایته عضو بدآشته یه، د بدنی وجود تاشته. ²⁰ در حالی کی آطو نییه، و اعضا زیادد ولی بدن ایته یه.

¹اگر عطا ي گب رَتن به فرشته يان و مردمِ زبانانِ بدآرم، ولي مُحبتِ ندآرم، ايتَه توخالي طبل و پور ستروصدا سينجه مَانسَتَانَم. ²اگر بَتَانَم نَبُوتِ بوکونم و همه عِلْم و اسرارِ الهی ئِ بدَانَم، و چنان ايمانيِ بدآرم کي بَتَانَم کوه هانَ جابجا بوکونم، ولي مُحبتِ ندآرم، هيچي نييم. ³و يا همه مي دار و ندارِ صدقه فادَم و خودمه بدنِ بيسپارم تا آتش ميَان بوسوجه، ولي مُحبتِ ندارم، هيچ سودي تَتره. ⁴کسي کي محبتِ دآره، صبور و مهربانه، حسودي نوکونه، مغرور نييه و خورَه ديگرانِ جه بهتر تَه. ⁵رفتارِ نادوروست تَتره و فقط خو منفعتِ فکر نييه، عصباني نييه و کينه به ديل نيگيره. ⁶بي انصافي و بي عدالتي جه خوشحال نييه، بلکه راستي و دوروستي آمره شادي کونه. ⁷هر وضعي ميَان مُدارا کونه و هميشه اُميدواره، و هر شرايطي ئِ تحمل کونه. ⁸نَبُوتِ جي ميَان شيه، به زبانانِ گب رَتن روزي تومام يه، عِلْم و اسرارِ دَانَسَتَانِ روزي به آخر قَارسه، ولي مُحبتِ تا ابد باقي مَانه و هيچموقع جي ميَان نيشه. ⁹چره کي آمي علمِ جُزئيه و آمي نَبُوتِ ناتمام، ¹⁰ولي موقعي کي کامل بايه، جُزئي جي ميَان شيه. ¹¹وختي کي راي بوم، رَاکَانِ مَانسَتَانِ گب رَتم و رَاکَانِ مَانسَتَانِ فکرِ کودم و رَاکَانِ مَانسَتَانِ دليلِ آوردَم. ولي وختي ايتَه پيله مردايِ بوئستم، کوچي رَاکَانِ رفتارِ کنار بَتم. ¹²اونچي کي هَسَه دينيم، ايتَه تصويرِ تيره و ماتِ مَانه آينه دورون، ولي زمانيِ قَارسه کي همه چيه جي روبرو دينيم، هَسَه آمي شناختِ جُزئي يه، ولي زمانيِ قَارسه کي آمي شناختِ و معرفتِ کامل يه، به هون اندازه ابي کي خدا آمي جه شناختِ دآره. ¹³پس هَسَه آسه چيز باقي مَانه: ايمان، اُميد و مُحبت، ولي پيله ترين مُحبتَه.

¹مُحِبَّتِه جِه پيروي بوکونيد و اشتياقي آمَرِه روح القدس عطايائ طالب بيبيد، مخصوصاً نبوٽه عطيه ٽ. ²چون کسی کی به زبانان گب زنه، خدا مَرِه گب زنه نه مردم مَرِه، چره کی هیچکی نفهمه اون چی گوڤتآن دره، چون اون روح القدس قدرت آمَرِه به صورت راز گب زنه. ³ولی اونی کی نبوٽ کونه، اون مردم ژشد و نصیحت و آرامش ره اوشان مَرِه گب زنه. ⁴هر کس به زبانان گب زنه، خوره ژشد ځهه، ولی اونی کی نبوٽ کونه، کلیسای تقویت کونه. ⁵می نأجه آنه کی همه شویمان به زبانان گب بزئید، ولی ویشتر خوشحال بوم کی نبوٽ بوکونید، چون کسی کی نبوٽ کونه بهتر جی کسیه کی به زبانان گب زنه، مگر آنکی کسی بتأنه اونه گبان ترجمه بوکونه تا کلیسا تقویت بیهه. ⁶پس ای براران، اگر من بایم شیمی ورجه و به زبانان گب بزئم، شمَرِه چی سودی دارم؟ ولی اگر بایم مکاشفه ایی یا کلام حقیقتی یا نبوٽی و یا تعلیمی شمَرِه باورم، اونموقع شمَرِه سود برسانه دارم. ⁷حتی ایته ساز بیجان ځهه، مثلاً نی یا چنگ ځهه، اگر صدای دوروست و واضح بیرون تآیه، چوطو شه فهمستان کی آهنگ چیه؟ ⁸اگر نامفهومه صدا شیور جنگ ځهه بیرون بآیه، کی خوره جنگ ره آماده کونه؟ ⁹و درباره شویمان هطوبه، اگر زبانای نامفهوم مَرِه گب بزئید، چوطو دیگران بفهمد کی چی گوڤتآن درید؟ و آن مأنه کی هوا باد آمَرِه گب ژئن درید. ²⁰ای براران، درک و فهم میان زاکان مأنستان نییید، بلکه بدی کودان میان زاکان مأنستان بییید. درک و فهم میان آدمای عاقلی مأنستان رفتار بوکونید. ²¹کتاب تورات میان بینویشته بوئسته: «خداوند گوید کی غریب زبان آمَرِه و بیگانه یان لیان آمَرِه، آقوم مَرِه گب زئم، ولی با همه آشان، باز مَرِه گوش نوکوند» ²²پس به زبانان گب ژئن، نیشانی ایسه بی ایمانان ره نه ایمانداران ره، ولی نبوٽ بی ایمانان ره نیه، بلکه ایمانداران شینه. ²³پس اگر همه کلیسا جماعت ایته جا جمع بود و به زبانان گب بزئد، و هو لحظه ایته آدم بیخبر یا بی ایمان شیمی مجلس بودورون بآیه، آیا نوگوید شویمان دیوانه اید؟ ²⁴ولی اگر ایته آدم بیخبر یا بی ایمان شیمی مجلس بودورون بآیه موقعی کی همه نبوٽ کودان دارید، اونچی کی اون ایشتاوه باعث په بفهمه کی گوناکاره و جی جماعت طرف قضاوت په، ²⁵و همه اون دیل و فکران آشکار په، و زانو زنه و خدای عبادت کونه و اعتراف کونه: «واقعاً خدا شیمی میان ایته» ²⁶پس می منظور چیه ای براران؟ وختی همدیگر آمَرِه جمع بید، هر کس سرودی، تعلیمی، مکاشفه ای، گب ژئن به زبانی، یا ترجمه ای داره، و آستی همه آشان کلیسا رشد روحانی ره بکار بیشه. ²⁷اگر کسانی خاید به زبانان گب بزئد، نهایتاً دو سه نفر ویشتر نوبود، اونم حتما نوبتی، و کسی هم و آستی ترجمه بوکونه. ²⁸ولی اگر مترجم نیسته، کسی نوآستی کلیسا دورون بلند به زبانان گب بزئه، بلکه و آستی ساکت نیسه و خودش خدا آمَرِه گب بزئه. ²⁹و انبیاء ځهه دو سه نفر نبوٽ بوکوند، و دیگران اوشان گبان قضاوت بوکوند. ³⁰و اگر شخصی دیگری کی مجلس دورون نیسته ٽ خدا طرف ځهه مطلب و مکاشفه ای آشکار په، اون اولی نفر کی گب ژئن داره و آستی ساکت نیسه. ³¹و آطو همه تآید ایته ایته به نوبت نبوٽ بوکونید، تا همه تعلیم بیگیرد و تشویق بوبود. ³²انبیاء روح، و آستی انبیاء تحت اختیار بیهه. ³³چره کی خدا، بی نظمی خدا نییه، بلکه نظم و آرامش خدایه، هوطوبی کی همه مقدسین کلیسائان دورون رسه. ³⁴و زناکان کلیسا دورون ساکت نیسد، چره کی اجازه گب ژئن تئرد، بلکه مطابق اونچی کی تورات گوید و آستی گوش بد و اطاعت بوکوند. ³⁵و اگر سوالی دارد، و آستی بخانه دورون خوشان مرد ځهه واورسد، چره کی دوروست نییه کی کلیسا دورون زناکان گب بزئد. ³⁶آیا گومان کونید خدا پیام شیمی ځهه شروع بوئسته یا فقط شمَرِه فارسه داره؟ ³⁷اگر کسی خوره نیی یا آدم روحانی ایی دانه، پس و آستی اعتراف بوکونه اونچی کی نیویشتن دارم خداوند احکامه. ³⁸ولی اگر کسی مخالفت کونه و آ چیزان قبول نوکونه، بده خوندانی دورون باقی بقأنه. ³⁹پس ای براران، مشتاق نبوٽ کودان عطیه بییید، ولی کسی ٽ جی گب ژئن به زبانان قدغن نوکونید. ⁴⁰هر کاری و آستی دوروست، و نظم و ترتیب آمَرِه بیهه.

¹ ای برآران هسته خایم انجیلی کی شمزه بشارت بدم شمزه به خاطر بأورم، هو انجیلی کی قبول بوکودید و اون میآن اُستوار ایستائید،
² و بواسطه ایمان به اون نجات پیدا کونید، البته بشرطی کی اون کلامی کی شمزه بشارت بدم قائم بدآرید، وگرنه هچین ایمان بأورده
اید. ³ من انجیلِ مهمترین مطالب هوطوی کی مژه برستانه بود شمزه اعلام بوکودم، یعنی آ حقیقت کی مسیح مطابق کتاب مقدس
پیشگوئی یان آمی گوناهاڭن وُسی بمر، ⁴ و آنکی دفن بوئست و سومین روز ره هوطوی کی کتاب مقدس دورون بینویشته بوئسته بو
ویریشته، ⁵ و خوره پطرس آشکار کُود و بازن باقی اون دوازده شاگردان. ⁶ و بازن ایبار دیگر ویشتر جی پونصد نفر جی آمی برآران
ظاهر بوست کی ویشتر اوشان تا هسته زنده ید، ولی بعضیشان بمرده دَرد. ⁷ و بازن یعقوب ظاهر بوست و بعد هم همه ته رسولان. ⁸ و
آخر جی همه یم مژه کی اوشان ورجه ایته نارس طفل مَستَآن بوم ظاهر بوست. ⁹ چره کی من همه رسولان جه کوچی ترم، و اصلاً
لایق اون نییم کی رسول دَاده بوبوم، چره کی خدا کلیسای اذیت کُودم. ¹⁰ ولی اونچی کی ایمرز ایسم خدا فیض وُسیه کی می نصیب
بوئست و اون فیض مژه هچین بی ثمر نوبو، برعکس من همه اوشان جه ویشتر زحمت بکشم، هر چند کی من نوبوم بلکی خدا فیض
بو کی می آمره بو. ¹¹ در هر حال، چی من ویشتر زحمت بکشم بم چی اوشان فرقی نوکونه، همه ه پیام اعلام کونیم، و شوَمَآنم هون
ایمان بأورده اید. ¹² اما اگر موعظه په کی مسیح مُرده یان جه ویریشته، چوطویه کی بعضی جی شوَمَآن گوئیدی مُرده یان قیامت وجود
تَره؟ ¹³ اگر مُرده یان وینرید، پس مسیح وینریشته دَره. ¹⁴ و اگر مسیح وینریشته دَره، هم آمی موعظه باطله و هم شیمی ایمان.
¹⁵ تازه خدا شاهدین دروغینم بوئستیم، چره کی شهادت بدائیم خدا مسیح زنده کُوده، چونکی اگر مُرده یان وینرید، پس خدا هم مسیح
وینرِزانه دَره. ¹⁶ اگر مُرده یان وینرید، پس حتماً مسیح وینریشته دَره. ¹⁷ و اگر مسیح وینریشته، شیمی ایمان بی فایده په و هنوزم
شیمی گوناهاڭن دورون ایستائید. ¹⁸ و آطو ایماندارانی کی بمرده دَرد هم نابوده بوست. ¹⁹ اگر فقط ه دنیا میآن مسیحه اُمیدواریم، جی
همه مردم بدبخت ترم. ²⁰ ولی واقعیت آنه کی مسیح مَرَدن پس ره زنده بوست و اولین کسی بو کی مُرده یان جه ویریشته. ²¹ چون
هوطو کی مرگ بواسطه ایته انسان بامو، مُرده یان قیامت بواسطه ایته انسان آشکار بوست. ²² و هوطو کی همه میرد، چون جی آدم
نسلد، همه کسانی هم کی مسیح آمره مُتحد، زنده بود. ²³ ولی هر کی به خو نوبه: اولین کسی کی زنده بوست مسیح بو، و بازن اون
وَاگر دستان موقع اوشانی کی مسیح شیند. ²⁴ بازن آخرت فارسه، یعنی اونموقعی کی همه ریاستان و قدرتان و قوتان نابود کونه و
پادشاهی ئ خدای پتر واکدار کونه. ²⁵ چون تا زمانی کی همه دشمنان خو پا جیر تاوآده دَره، و اُستی سلطنت بوکونه. ²⁶ و آخرین
دشمنی کی جی میآن شیه، مرگه. ²⁷ چره کی خدا «همه چته اون پا جیر تاوآده دَره» ولی وختی گوفته په: همه چته اون پا جیر تاوآده
دَره، معلوم په کی خدا خودش همه چته اون پا جیر تاوآده دَره، پس خدا خودش جزء اون همه چی حساب نیبه و مسیح تحت فرمان
نشته. ²⁸ ولی وختی همه چی مسیح تحت فرمان قرار بیگفت، اونموقع پسر خودش هم اون کسی مطیع په کی همه چته اون پا جیر
تاوآده بو، تا آطو خدا کُل عالم هستی ئ حاکم بیبه. ²⁹ و اگر آطو نیبه، اوشانی کی مُرده یان ره تعمد گیرد چی بوکوند؟ اگر مُرده یان
اصلاً وینرید پس چی و اُستی بعضیان اوشان ره عُسل تعمد گیرد؟ ³⁰ یا چی و اُستی آمان هر ساعت آمی جان به خطر تاوآدیم؟ ³¹ به هون
افتخاری کی آمی خداوند مسیح عیسی ورجه درباره شوَمَآن دَرم قسم خورم، کی هر روز مرگ آمره روبرو بوم. ³² اگر فقط دلایل
انسانی وُسی اون وحشیان آمره اَقشس میآن جنگ بوکودم، چی سودی بوبورد؟ اگر مُرده یان وینرید «بائید بوخوریم و وَاخوریم،
چره کی فردا میریم» ³³، ولی گول نوخویرد، دوستان بد، اخلاق خوب فاسد کوند. ³⁴ سر عقل بائید و د گونا نوکونید، چره کی بعضی
جی شوَمَآن خدای نشتائید و آن گوفتان درم تا شرمند بیید. ³⁵ ولی شاید اینفر وَاورسه: «مُرده یان چوطو ویریزد و ک بدن آمره آید؟»
³⁶ ای نادان، وختی دانه ایی زمین دورون کاری، تا اول نیمیره زنده نیبه. ³⁷ وختی ایته چته کاری، اونچی کی بازن سبز په ئ نکاری، بلکی
فقط ایته کوچدانه دانه ئ کاری، هسته گندم بیبه یا هر دانه دیگری. ³⁸ ولی خدا بر حسب خو ایراده، اون بدنی کی خودش تعیین بوکوده
ئ اون بخشه، و هر دانه ئ ایته بدن مخصوص قاده. ³⁹ همه بدانم ایته جور نیید، آمان ایته جور گوشت دَرد، حیوانان ایته جور، پرند
یان ایته جور و ماهیانم ایته جور دیگر. ⁴⁰ و هطو بدن آسمانی بدن زمینی مژه فرق کونه، و اوشان فشنگی هم همدیگر آمره فرق دَره.
⁴¹ خورشید فشنگی ایجوره، ماه فشنگی ایجور، و ستاره یان فشنگی هم ایجور دیگر، حتی هر ستاره فشنگی اوی ته ستاره مژه فرق
کونه. ⁴² مُرده یان زنده بوستَآنم هطویه، اونچی کی بکاشته په فاسده په و جی میآن نیبه، و اونچی کی ویریزه هیچ موقع فاسده نیبه.
⁴³ دلت میآن بکاشته په، و جلال میآن ویریزه، ضعف میآن بکاشته په و قوت میآن ویریزه. ⁴⁴ بدن طبیعی بکاشته په و، بدن روحانی
ویریزه، اگر بدن طبیعی وجود دَره، بدن روحانی هم وجود دَره. ⁴⁵ هوطو کی بینویشته بوئسته: «اولین انسان یعنی آدم، موجود زنده
بوئست» ولی آخرین آدم، روحی بوئست کی زندگانی بخشه. ⁴⁶ ولی اونچی کی روحانی بو اول نامو، بلکی اول جسمانی بامو و بازن
روحانی آیه. ⁴⁷ اولین انسان زمین خاکی جه چاکوده بوئست، دومین انسان جی آسمان بامو. ⁴⁸ هر چیزی کی انسان خاکی اون لایق بو
خاکبان دورون وجود دَره، و هر چیزی کی انسان آسمانی دَره، اوشانی کی آسمانی بود دریافت کوند. ⁴⁹ و هوطو کی انسان خاکی
شکل بیگفتیم، انسان آسمانی شکل گیریم. ⁵⁰ ای برآران، می منظور آنه کی گوشت و خون نتانه خدا ملکوت وارث بیبه، و چیزی کی
فاسده په، نتانه زندگی ابدی وارث بیبه. ⁵¹ گوش بوکونید، خایم ایته راز شمزه بوگویم: آمان همه ته نیمیریم، بلکی فقط تبدیل بیهم.
⁵² ایمرته و ایته چوم بهم زَن میآن، اونموقعی کی آخرین شیپور صدا کونه، آ اتفاق دکفه. چره کی وختی شیپور صدا کونه، مُرده یان
حیات ابدی ره ویریزد و آمی بدنم تبدیل په. ⁵³ چون آ بدن فاسد بوستَانی، و اُستی بدنی کی فاسد نیبه ئ دوکونه، و آ بدن فانی و اُستی
زندگی ابدی آمره آرایش بیبه. ⁵⁴ وختی آ فساد حیات جاودان دُکود، و آ خاکی بدن، آسمانی بدن تبدیل بوئست، اونموقع کتاب مقدس آ
پیشگوئی عملی په کی گویم: ⁵⁵ «ای مرگ، تی پیروزی ک ئ ته؟ ای گور، تی نیش چی بوئست؟» ⁵⁶ مرگه نیش گوناهاڭه، و گوناها هم
شربعت جه قدرت گیره. ⁵⁷ ولی خدای شکر کی آمره پیروزی ببخشه دَره بواسطه آمی خداوند عیسی مسیح. ⁵⁸ پس ای می عزیز
برآران، همیشه پابرجا و اُستوار یئسید و همه وجود آمره خداوند کار مشغول بیید. چره کی دانید شیمی زحمت خداوند ره هچین نیبه و
شیمی خدمت نتیجه ئ دینید.

¹ اما دربارهٔ هدایایی کی خائید مقدسین ره اوسه کونید: شومآنم هو کاری ئ بوکونید کی کلیساهای ایالتِ غلاطیه ئ بوگوفتم. ² هفته اولین روز ره هر کودام جی شومآن بسته به خو درآمد ایچه پول بنه کنار و اون پس انداز بوکونه، تا وختی من باموم د احتیاج نیبه کی پول جمع کونید. ³ وختی باموم، کسانئ ئ کی شومآن انتخاب بوکوده ایده معرفی نامه قادم، و اوشان پولان آمره اوسه کونم اورشلیم. ⁴ و اگر صلاح بیبه کی منم اوشان آمره بوشوم، آ کار کونم و شوم. ⁵ بعد اینکی مقدونیه جه دوارستم شیمی ورجه ایم، چره کی نخایم مقدونیه جه پئسم، بلکه فقط اوئ جه دوارم. ⁶ ولی شاید ایته مدت شیمی ورجه پئسم، شایدم کل زمستان اوئ پئسم و بعد زمستان، شیمی کمکی آمره هر جایی کی خایم بوشوم راهی بوئم. ⁷ چره کی نخایم دوارستان موقع فقط راه سر شمره بیدیم، بلکه امیدوارم اگر خدا بخایه ایته مدت شیمی ورجه پئسم. ⁸ ولی تا عید پنطیکاست ه آقشس میان ایسم. ⁹ چون آئ ایته پيله دروازه ایته خدمت کارسان ره مِه باره بوسته، هر چند کی مخالفانم زیادد. ¹⁰ اگر «تیموتائوس» بامو اوئ، گرمی مَره اون جه پذیرایی بوکونید، و شیمی حواس اون جه بمآنه کم و کسری نذآره، چره کی اونم می مانستان خداوند کاره مشغوله. ¹¹ پس کسی اون جوانی وستی اون بی احترامی و بی اعتنائی نوکونه، بلکه اون کمک بوکونید تا خوراه ایدامه بده و بایه می ورجه، چون اون و باقی ایمانداران چومبراهم. ¹² ولی دربارهٔ آمی برآر آپلس، اون جه خیلی بخاستم کی مسیحیان دیگر آمره شیمی ورجه بایه، ولی قانع نوبوست کی هسته بایه، ولی هر وخت فرصت بداشت حتماً آیه. ¹³ هوشیار ببید و شیمی ایمان میان استوار پئسید، و قوی ببید جوانمرد. ¹⁴ همه شیمی کاران مُحبتِ آمره بیبه. ¹⁵ ای برآران، استیفان خانواده ئ کی شتاسید، و دآند کی اوشان اولین کسانئ بود کی یونان میان مسیحی بوئستد و، خوشان زندگی ئ بته دآرد مسیحیان خدمت کودان ره. تمنا دارم ¹⁶ آجور کسان راهنمایی و دستوران گوش بدید، و یا هر کس دیگری کی شیمی آمره همکاری کونه و زحمت کشه. ¹⁷ از آنکی «استیفان» و «فروتائوس» و «آخائیکوس» بامود آئ خوشحال بوستم، چره کی شیمی خالی جائ مِه پوره کودد. ¹⁸ اوشان می روح و شیمی روح تازه کودد و قوت ببخشید، پس آجور کسان قدر بذآرد. ¹⁹ آسیا کلیسانان شمره سلام رستآند، «آکیلا» و «پرسکیلا» و کلیسای کی اوشان خانه دورون جمع بود شمره خیلی سلام رستآند. ²⁰ همه ایماندارانی کی آئ ایستد شمره سلام رستآند. آمی جا همدیگر قاچی بدید. ²¹ من پولس خودم دس آمره آ سلام شمره نیویسم. ²² لعنت بر کسی کی عیسای مسیح خداوند دوس تتره، ای آمی خداوند، بیآ. ²³ خداوند عیسی فیض شیمی آمره بیبه. ²⁴ می مُحبتم همیشه شیمی آمره بیبه کی مسیح عیسی آمره مُتحدید، آمین

2 Corinthians

¹ جی پولس کی به خواست خدا عیسای مسیح رسوله، و آمی برآر تیموتائوسه طرف جه، به خدا کلیسا کی شهر قُرنتس میان تَهه، و همه مسیحیانی کی ایالت یونان میان زندگی کوند. ² آمی پتر خدا و آمی خداوند عیسی مسیح شمره فیض و سلامتی عطا بوکونه. ³ مُتبارک بیبه خدا و آمی خداوند عیسی مسیح پتر، کی پتری مهربان و همه دیلگرمیان خدابه. ⁴ کی آمره همه آمی سختیان میان دیلگرمی عطا کونه، تا آمانم بتائیم اون دیلگرمی ای کی اون جه بیگفته دآریم مَره، دیگرانی کی سختیان جه دوارستان دآرده دیلگرم کونیم. ⁵ چون هر چقدر وبشتر مسیح وستی زحمت بیدیم، هو اندازه مسیح طرف جه آسایش و دیلگرمی وبشتری دریافت کونیم. ⁶ اگر زحمت و سختی بکشیم، شیمی نجات و شیمی دیلگرمی وسته، و اگر آسایش آمی رافاً ایسته، باز شیمی نجات و دیلگرمی وسته، و آن زمانی یهه کی اگر شومآنم ایته روزی آمی مانستان رنج و زحمت میان دکفتید، صبر و حوصله بذآرد و تحمل بوکونید. ⁷ آمی امید شمره استواره، چره کی دآنیم هوطو کی آمی درد و رنج میان شریکید، آمی آسایش میانم شریک ببید. ⁸ ای برآران، تخائیم جی سختیانی کی ایالت آسیا میان آمی سر بامو شومآن ببخیر ببید. فشار مشکلات بحدی بو کی د نتأستیم طاقت باوریم و اصلاً امید تآشتیم کی زنده بمآنیم. ⁹ احساس کودیم کی آمی مرگ حُکم صادر بوئسته. ولی همه آشان اتفاق دکفت تا نه خودمان، بلکه خدایی ئ توکل بوکونیم کی مُرده یان ویرزانه. ¹⁰ و اون آمره یاری بوکود و جی خطر ایته وحشتناک مرگ نجات بده، و امید دآریم کی جی آن پسم آمره نجات دهه. ¹¹ مخصوصاً کی شومآنم وستی شیمی دوعانان مَره آمره یاری بوکونید، باز کسان وبشتری خدای شکر کوند وختی بیدند کی خدا شیمی دوعانان وستی کی آمیره و آمی سلامتی ره کونید، آطو فیض آمره جواب دهه. ¹² آمی افتخار آنه و آمی وجدانم آمره شهادت دهه کی آمی رفتار دنیا میان و مخصوصاً شیمی آمره قدوسیت و صداقت مَره بو، آمان حکمت دنیایی مَره عمل نوکودیم، بلکه بر حسب خدا فیض رفتار بوکودیم. ¹³ اونچی کی نیویسیم، دوروست هونی ایسه کی شومآنم خائید و فهمید. و من امیدوارم ¹⁴ هوطو کی آمره تا حدودی بشناخته دآرد، آ چیزانم کاملاً بفهمید تا آخسر خداوند عیسی روز میان هوطو کی آمان شمره افتخار کونیم شومآنم آمره افتخار بوکونید. ¹⁵ اطمینان وستی بو کی تصمیم بیگفتم اول بایم شیمی ورجه تا دو بار شمره برکت برسانم. ¹⁶ یعنی خایم بوشوم مقدونیه شیمی مسیر جه بوشوم، و آگردستن ره هم باز بایم شیمی ورجه و شومآن مَره یهودیه طرف راهی بوکونید. ¹⁷ هسته ایمکان دآره واورسید، موقعی کی آ تصمیم گیفتان دوبوم دودل بوم؟ و یا آنکی فکر بوکونید آدمای معمولی مانستان بوئسته دآرم و وختی گب زنم همزمان هم آهانه و هم نه به! ¹⁸ اون خدایی کی اون گبان راست و قابله اعتماده شاهده کی، آمی گب زتن شیمی آمره دوبهلو نیبه و وختی گوئیم آهان، آمی منظور هون آهانه. ¹⁹ چره کی خدا پسر عیسی مسیح هم کی آمان، یعنی من و سیلوانس و تیموتائوس دربارهٔ اون شیمی میان موعظه بوکودیم، هیچموقع دودیل نوبو، بلکه اون بله، همیشه بله بو. ²⁰ و اونه کی خدا وعده یان، هر چقدرم کی زیاد بیبه عملی کونه، و آمان همه جا اعلام بوکوده ایم کی اون چقدر خو وعده یان وفاداره، تا آطو اون جلال پیدا کونه. ²¹ ولی خدایه کی آمان و شمره مسیح اتحادِ آمره استوار بوکوده و آمره مسح بوکوده ²² و خو مالکیت مَهَر آمی رو بَره

دَآره، و روح القدسَ به عنوان آئنده برکتانِ بیعانه، آمی دیلانِ میآنِ بته دَآره.²³ خدائِ شاهد گیرم به خودمه جان قسم اگر تا هسه تَآمو دَآرم فُرئش، نخَآستم خودمه سرزنشانِ مزه شمزه ناراحتِ کونم.²⁴ نه اینکی فکر بوکونید شیمی ایمانِ حکم کوڈانِ دریم، نه، آقآن شیمی آمره شیمی شادمانی وُسی تلاش کونیم، چره کی ایمانِ میآنِ اُستوارید.

¹ پس تصمیم بیگیتم کی شیمی ورجه تأیم تا شیمی ناراحتی ئ باعث نوبوم. ² چره کی اگر شمزه ناراحت کونم، د کی تانه مزه خوشحال کونه؟ جز هون کسانی کی من اوشان ناراحت کوده دارم. ³ هنه وستی اون قبلی نامه دورون اون مطالب بینیویشتم تا پیشتر جی می امون خودتان مسائل حل و فصل بوکونید تا وختی ایم اوشانی کی وستی مزه خوشحال کوند، می ناراحتی ئ باعث نوبود. چون اطمینان دارم کی می شادمانی همه شمزه شاده کونه. ⁴ من اون قبلی نامه ئ ناراحتی زیاد و دلتنگی و آشکای زیاده آمره بینیویشتم، نه اینکی خاستم شمزه ناراحت کونم، بلکه خاستم شمزه خاطر جمع بوکونم کی بدآنید چقدر شمزه دوست دارم. ⁵ بدآنید اون کسی کی باعث همه آن ناراحتیان بوئست، فقط مزه ناراحت نوکود، بلکه خیلی جی شوآنم ناراحت کود، ولی نخایم در آن مورد ویشتر جی حد سختگیری بوکونم. ⁶ چون رفتاری کی اکثر شوآن نسبت به اون نشان بده اید، به اندازه کافی اون تنبیه بوکود. ⁷ پس هسته وستی اون ببخشید و دلداری بدید، نوکونه غم و ناراحتی اون فیشار بأوره و جی پا تاوآده. ⁸ پس خواهش کونم کی اون نشان بدید کی اون دوست دارید. ⁹ من اون نامه ئ اوطو شمزه بینیویشتم تا شمزه آزمایش بوکونم و بیدیم آیا هر موردی میان جی تعالیم اطاعت کونید یا نه. ¹⁰ هر موقع شوآن کسیه ببخشید، منم اون بخشم، و اگر من کسیه ببخشم وستی بوگویم مسیح حضور جه و شیمی وستی ببخشه دارم، البته اگر فکر کونید کی می بخششم لازمه. ¹¹ نوآستی وایلم شیطان جی آن فرصت استفاده بوکونه، چره کی اون نقشه یان جه بیخبر نییم. ¹² بگذریم، وختی بوشو بؤم «تروآس»، خداوند ایته پیلدانه فرصت مره خدمت ره باره کود و بتأنستم انجیل پیغام اوی مردم قارسانم. ¹³ ولی چون آمی برار «تیطلس» اوئ پیدا نوکودم اون ره دیلواپس بوئستم، هنه وستی اوشان جه خداحافظی بوکودم و بوشوم ایالت مقدونیه تا شاید اوئ تیطلس پیدا کونم. ¹⁴ ولی خدای شکر کی بواسطه اتحاد مسیح آمره، آمره اون پیروزی میان شریک کونه، و هر جا کی شیم آمره بکار گیره تا انجیل پیغام، عطری خوشبو مأنستآن همه جا پخش کونیم. ¹⁵ چره کی آمان بوخور خوشبویی مأنستآن ایسیم کی مسیح، خدای تقدیم کونه و اون عطر خوش همه جا پخش یه، چی اوشانی میان کی نجات پیدا کوند، و چی اوشانی میان کی هلاک بهد. ¹⁶ آن عطر کسی کی هلاکت راه میان ایسته، مرگ بوئ دهه، و اونی کی نجات راه میان ایسته، عطر خوش زندگیه کی، زندگانی به بار آوره. ولی کیه کی آکار و خدمت لیاقت بدآره؟ ¹⁷ چون آمان خیلان مأنستآن نییم کی سودجویی وستی خدا کلام ارزان فروشد و خدا کلام آمره تجارت کوند، بلکه آمان خدا طرفی جه مأمور بوئسته ایم و صادقانه مسیح قدرت آمره خدا حضور جه گب زیم.

¹ آیا فکر کنید کی خودمان چه تعریف کوزان دریم؟ یا بعضیان مانستآن احتیاج داریم کسی آمره معرفی نامه قاده؟ یا شیمی معرفی نامه ئ محتاجیم؟ ² شومان خودتان آمره بهترین معرفی نامه اید کی آمی دیلان دورون بینویشته بوئسته و همه تاند بخواند و بفهمد. ³ شومان نیشان بده دارید کی مسیح نامه اید، آمی خدمت ثمره، و نه مرکب مژه بینویشته بوئسته، بلکه خدای زنده روح آمره، و نه تخته سنگ رو، بلکه انسان گوشتی دیل رو. ⁴ ولی اگر جرأت کونیم اطلو ادعا بوکونیم، علت آنه کی بواسطه مسیح، خدای اعتماد کامل داریم. ⁵ خودمان چه لیاقتی نیدینیم کی بوگوئیم، بله آمان آ کار انجام دتن لیاقت داشتیم، نه، بلکه آمی لیاقت جی خدا طرفه. ⁶ اون آمره لیاقت ببخشه تا عهد جدید خادمان ببیم، عهدی کی ایته بینویشته سنده استواره نیه، بلکه روح کار رو استواره، چون بینویشته بوئسته شریعت انسان کوشه، ولی روح زندگانی ببخشه. ⁷ اگر اون خدمتی کی آخرسر محکومیت و مرگ باعث بوسته و کلمات حک بوئسته سنگ رو استوار بو، اوطوبی اون شکوه و جلال آمره شروع بوئست، بحدی کی بنی اسرائیل نتأستند جلال و سی موسی صورت قاندرد، هر چند کی بعداً اون نوره درخشش کم بوستآن دبو، ⁸ پس خدمتی کی بواسطه روح القدسه چقدر ویشتر و آستی جلال آمره ببیه؟ ⁹ چون اگر خدمتی کی مردقه شریعت مژه محکوم کوده اوطو جلال آمره همراه بو، پس خدمتی کی مردقه تبرئه کونه چقدر و آستی جلال ویشتری بداره. ¹⁰ اونچی کی زمانی پور جلال بو، هسته اگر بخائیم جلال برتر، یعنی عهد جدید جلال مژه مقایسه بوکونیم، د اون جلوه ئ تیره. ¹¹ و اگر اونچی کی موقتی بو اوطو جلال داشته، اونچی کی همیشگیه چقدر و آستی ویشتر جلال بداره. ¹² پس چون دانیم کی آ تازه جلال هیچموقع جی میان نیشه، شهامت آمره انجیل پیغام موعظه کونیم، ¹³ نه موسی مانستآن کی خو صورت نقاب بره تا بنی اسرائیل اون جلال تومامه بوستآن نیدیند. ¹⁴ ولی قووم درک و فهمم تاریک بوست و بوشو نقاب جبر، چره کی تا ایمرزم هون نقاب، عهد عتیق خواندن موقع اوشان دیل و فکر رو باقیه، آن نقاب فقط مسیح ایمان آوردن مژه اوساده یه. ¹⁵ بله، تا ایمرزم هر موقع اوشان موسی تورات خاند اون نقاب اوشان دیل رو تھے. ¹⁶ ولی هر موقع خداوند طرف واگردد، نقاب اوساده یه. ¹⁷ و خداوند روحه، و هر جایی کی خداونده روح پیسه اوئ آزاده. ¹⁸ و همه آمان مسیحیان در حالی کی صورتهای بی نقاب مژه، آینه ایی مانستآن خداوند جلال منعکس کونیم، ایچه ایچه جلالی میان کی هر روزم ویشتر یه اون شبیه بیم، و آن خداوند، یعنی روح القدسه چه سرچشمه گیره.

¹پس چون خدا جي روي خو لطف آمره مأمور آ خدمت بوکوده دآره، هيچموقع خسته نبييم. ²آمان سعي نوکونيم خُفه باري و روشاي مخفيانه آمره مردم مسيح طرف هدايت بوکونيم، آمان نخائيم کسيه کلک بزيم و هيچموقع خدا کلام تحريف نوکونيم، بلکي برعکس، خدا شاهده کي خيلي واضح حقيقت گوئيم و هميشه تلاش کونيم کي بتائيم جي هن راه همه مردم رو تاثير خوبي بنيم. ³ولي اگر آمي انجيل پيغام نامفهومه و اون درک کودان سخته، فقط اوشائي ره اطويه کي هلاکت راه ميان شوئون درد. ⁴شيطان کي آ جهان خدايه، بي ايمانان فهم کور کوده تا نتاند انجيل پور جلاله نوره بيدند، و آمي پيغام معنيه کي درباره مسيح جلاله ئ درک بوکوند، مسيحي کي خدای نادیده صورته. ⁵آمان درباره خودمان موعظه نوکونيم يا خودمان جه تعريف نوکونيم، بلکي موعظه کونيم کي عيساي مسيح خداونده، و آمان اون و سي شيمي خادمينيم. ⁶چون هون خدایي کي بوگوفت: «نور جي تاریکي ميان بتاوه» خو نور آمي ديلان ميانم بتاوانه تا بفهميم کي آن اون پور جلال نوره کي عيسي صورت جه تاوه. ⁷اما آ عظيم گنج، گيلي ظرف دورون يعني آمي بدنهای ضعيف و نابود بوستائي ميان فرار بده، تا همه ته ن ره آشکار په کي آمي پيغام عظيم قدرت، خدا ظرف جه په نه آمي جه. ⁸آمان جي هر طرف فشار ميان ايستائيم ولي خورده نوبوستيم، بعضي موقع مشکلاتي و سي کي پيش آبه تعجب کونيم و حيران بيم، ولي نااميد نيئيم. ⁹آزار دينم ولي تنها نقانستيم، زمين بکفته داريم ولي هلاک نوبوستيم. ¹⁰هوطلو کي مسيح مرگ آمره روبرو بوئست آمانم هميشه مرگ آمره روبرو بيم، پس آمي زنده بودن دليلي ايسه بر عيسي زنده بودن. ¹¹آمان آمي زندگي دورون چون خداوند خدمت کونيم هميشه مرگ تسليم بيم، ولي آن خودش فرصتي ايسه تا عيسي زنده بودن و اون قدرت آمي بدناي فاني ميان نيشان بديم. ¹²آمان انجيل پيغام اعلام کودان و سي مرگ آمره روبرو بيم، ولي شوقان ه پيغام آمره زندگي آبدی بدس آوريد. ¹³کتاب مقدس ميان بينويشته: «چون ايمان باوردم، گب بزم» ه روح ايمان آمره، آمانم ايمان داريم و گب زيم. ¹⁴چون دانيم هون خدایي کي آمي خداوند عيسي ئ مردن پس ره و بيرزاني، آمزم عيسي مانستآن و بيرزانه و شيمي آمره به اون حضور آوره. ¹⁵آشان همه شيمي خاطر و سيه، تا خدا فيض و سي مردم و بيشتری ايمان باورد و آ ايمان آوردن باعث بيه افراد و بيشتری اون شکر و سپاس بوگويد، و آطلو خدا هم و بيشتر جلال پيدا کونه. ¹⁶هنه و سيه کي آمان هيچموقع خدمت جه ديلسر نبييم، هر چند آمي انسانيت ظاهري ايچه ايچه جي ميان شوئون دره، ولي آمي انسانيت باطني روز به روز تازه تره په. ¹⁷چره کي آ رنج و زحمتاي جزئي و زود گذر، آمره جلالی آبدی فراهم آوره کي آ کوچي زحمتان آمره تنه مقايسه کودان. ¹⁸پس آمان اونچي کي ديدنيه ئ چوم نودوخته داريم، بلکي چيزاي ناديدني ئ چوم بودوخته داريم، چره کي اوني کي ديدنيه موقتيه ولي چيزاي ناديدني تا آبد باقي ماند.

¹هسته ډ ډانيم هر موقع آ زميني خيمه ايي کي اون دورون زندگي کونيم فوکورده، آسمان ميان خدا جہ خانه ايي جاوداني ډاريم کي انسان دس آمره چاکوده نوبوسته. ²راستي کي آ بدن ميان زندگي کونيم هميشه آه کشان دريم، چره کي مشتاقيم کي آمي آسماني خانه څ ايته تازه رخت مانستان ډوکونيم. ³چون اون ډوکودن مږه ډ روح بدون بدن نيئيم. ⁴ولي تا موقعي کي آ بدن خاکی ميان زندگي کونيم تحت فشاريم و آه کشيم، ولي آمان نخائيم آ رخت بکنيم و جي دس بديم، بلکه خائيم رخت ديگري اون رو ډوکونيم تا آ بدنهي فاني زندگي آبدی ميان غرق په. ⁵آن اون چيزي ايسه کي خدا آمره آماده کوده و روح القدس به عنوان نمونه و بيعانه آمره عطا بوکوده. ⁶پس خاطر جمعيم، ولي آنم ډانيم تا زماني کي آ بدن ميان زندگي کونيم خداوند حضور جہ دوريم. ⁷آمان آ امور ايمان آمره باور کونيم، نه ډين آمره. ⁸هنه وسيله کي مرگ جہ ترسي تيريم و ترجيح ديهيم آ بدن ترک کونيم و خداوند ورجه سامان بيگيريم. ⁹ولي چي آ بدن ميان بنسليم و چي آسمان ميان، ايته هدف ډاريم، کي اون رضابت بدس باوريم. ¹⁰چون همه آمان ايته روزي مسيح داوري تخت پيش جہ بيا ايسيم و مطابق اونچي کي بوکوده ايم و آستي جزا بيدنييم، چي خوب چي بد. ¹¹آمان خداوند ترسي معنيه بفهمسته ډاريم و هنه وسيله کي سعی کونيم مردمه نجات طرف هدايت بوکونيم. خدا آمي دليل جہ خبر ډاره و ډانه اونچي کي گوئيم حقيقت، اميدوارم شيمي وجدان ورجه هم آ موضوع آشکار بوسته په. ¹²تخائيم فکر بوکونيد کي باز شروع بوکوديم خودمان جہ تعريف کودان، بلکه خائيم دليل ډاريد تا بتايد آمره افتخار بوکونيد و اون دروغه معلمين جواب بديد کي فقط مقام و ظاهر افتخار کوند نه باطن و اونچي کي آدمي دليل دورون ته څ. ¹³اگر آمي عقل جي دس بده ډاريم، خدا وسيله، و اگر عاقليم، شيمي وسيله. ¹⁴چره کي مسيح محبت کي همه آمي افکار و اعمال رو حاکمه، چون يقين ډاريم کي اينفر همه انسانان و سي بمر، پس همه اون مرگ دورون شريک بوئستد. ¹⁵و همه تان ره بمر تا اوشاني کي زنده يد جي آن پس خوشان ره زندگي نوکوند، بلکه اون کسی و سي زندگي نوکوند کي اوشان ره بمر و دوباره زنده بوست. ¹⁶پس جي آن پس هيچکس معياراي انساني مږه قضاوت نوکونيم، هر چند پيشتران ره درباره مسيح هم هطو قضاوت کوديم، ولي هسته ډ آلو نيه. ¹⁷پس کسی کي مسيح مږه متحد په، ايته تازه زندگاني ډاره، همه اونچي کي کهنه بو بوگودشته ډاره و هسته ډ همه چي تازه بوسته. ¹⁸همه آ چيان خدایي طرفه جہ په کي بواسطه عيساي مسيح فداکاري، آمره خودشه آمره آشتي بده، و آ آشتي پيغام آمره بيسپرده ډاره تا اون ديگران قارستانيم. ¹⁹اون آشتي پيغام آنه کي خدا مسيح ميان جهان خودش آمره آشتي ډانه و مردم گوناهاڼ به اوشان حساب يتاڼه. ²⁰پس آمان مسيح سفيرانيم، جوري کي خدا به آمي زبان شمږه دخانه کي بايد آشتي بوکونيد. آمان مسيح طرف جہ شيمي جہ خواهش کونيم کي خدا آمره آشتي بوکونيد. ²¹خدا کسی کي گوناهاڼه نشناخته، آمي و سي گوناهاڼکار به حساب باورد تا آمان بواسطه اتحاد اون آمره، خود خدا مانستان عادل به حساب بتايم.

¹آمان به عنوان خدا همکاران شیمی چه خواهش کونیم و تألیف خدا فیض شیمی زندگی میان بی اثر ببیه. ²چره کی خدا فرمایه: «خودم لطف موقع تره مستجاب بوکودم، و نجات روز ره تره یاری بدم» گوش بوکونید، هسه خدا لطف موقعه یه، و ۀ ایمرور اون نجات روزه. ³آمان سعی کونیم جوری رفتار بوکونیم کی کسی ناراحتی ۀ باعث نییم، نوکونه کسی آمی خدمت چه ایرادی پیدا کونه و ایمان تاوره. ⁴آمان سعی کونیم هر چیزی میان ثابت بوکونیم کی خدا خادمان واقعی ایسیم؛ هر جور رنج و رحمت موقع، گرفتاری موقع، ⁵شلاق خوردن موقع، زندان میان، مردم عصبانی فوتورکستان موقع، سخت کار کودان موقع، بیخوابی موقع، ویشتابی موقع، ⁶زندگی پاک و معرفت روحانی و صبروحصله و مهربانی آمره، و محبتی بی ربا مره و بور جی روح القدس، همه ثابت بوکودیم کی آمی ادعا واقعیه. ⁷آمان خدا قوت و عدالت اسلحه مره، هم حمله موقع و هم دفاع موقع فقط حقیقت بوگوفته ایم. ⁸و چی آمره احترام بند و چی بی احترامی بوکوند، و چی آمی چه تعریف بوکوند و چی آمره لعنت بوکوند، همیشه خداوند وفادار مأنیم. مردم فکر کوند آمان دوروغ گوئیم، ولی جز حقیقت چیزی نوگوئیم. ⁹بی نام و نشانیم، ولی خیلانیم آمره شناسد، همیشه مرگ آمی دونبال سر ایسه، ولی هنوز زنده ایم، شکنجه دینیم، ولی هنوز جی پا دنکفته داریم. ¹⁰انگار بیشکفته دلیم، ولی همیشه شادمانیم، فقیران مأنیم، ولی خیلان گنجهای روحانی مره ثروتمند کونیم، چیزی صاحب نییم، ولی همه چی داریم. ¹¹ای قرئش مردم، آمان چیزی ۀ شیمی چه جیگا نده یم، هر چی آمی دیل دورون تهه بو شمره بوگوفتیم و آمی محبت شمره نیشان بده یم. ¹²اگر آمی میان هنوز سردی تهه، آن آمی چه نیه بلکی شیمی کم محبتی چه یه. ¹³شیمی مره خودم راکان مانستان گب زنم، شومانم خودتان محبت آمره نیشان بدید. ¹⁴بی ایمانان وابستگی های نامناسب نذارید، چره کی گناه و عدالت میان جی رفاقتی تهه، و نور و تاریکی میان جی شراکتی؟ ¹⁵یا مسیح و شیطان میان جی توافقی تهه؟ و ابته ایماندار و بی ایمان میان جی شباهتی؟ ¹⁶و خدا معبد میان و بتان میان جی سلوکی تهه؟ چره کی آمان خدای زنده معبدیم. هوطو کی خدا بفرماسته دآره: «اوشان میان ساکن بؤم و اوشان میان راه شؤم، من اوشان خدا بؤم و اوشان می قؤم.» ¹⁷پس هنه و سیه کی خداوند فرمایه: «اوشان میان چه بیرون بانید و سیوا بی و نجس چیه دس نزدیک تا من شمره قبول بوکونم.» ¹⁸«من شمره پئر بؤم و شومان می پسران و می دختران بید، خداوند قادر مطلق گویه»

¹پس ای عزیزان، هسته کی آن وعده یان آمره فآذه بوئسته، پس وُاستی خودمان جی هر نجاستی کی آمی جسم و روح آلوده کونه پاک کوئیم، و خداترسی آمره خودمان کاملاً مقدس بوکوئیم.² آمره شیمی دیل میآن جا بدید، امان هیچ کس ظلم نوکوده ایم، هیچکس اخلاق فاسد نوکوده ایم، و هیچکس جه سوء استفاده هم نوکوده ایم.³ اثنان نوکوئیم کی شمزه مذمت بوکوئیم، چون هوطو کی قبلاً شمزه بوگوفتم شوومان اقدر امیره عزیزید کی حاضریم شیمی آمره بیمیریم و شیمی آمره زندگی بوکوئیم.⁴ من شمزه اطمینان دارم و تانم بی پرده شیمی آمره گب بزنم، و شیمی وجوده افتخار کوئیم. با آنکی مشکلات و سختیان تهه، ولی شوومان می دیلگرمی و شادی ئ باعث بوئسته اید.⁵ وختی قارسه ایم مقدونیه ایته لحظه یم آرامش تاشتیم و جی هر طرف رحمت دوجاره بوستیم، ظاهرأ مردم آمره درگیر بوئیم و باطنأ ترس داشتیم.⁶ ولی خدا کی بیشکیفته دیلان آرامش دیهه، آمره تبطس آمونه مژه دیلگرمه کود.⁷ نه فقط اون آمون و سی خوشحال بوستیم، بلکه اون دیلگرمی کی اون شیمی جه پیدا کوده بو آمره خوشحال کود. اون آمره بوگوفت کی شوومان چقدر اشتیاق دآرید کی مژه ببیدید و بوگوفت جی کاری کی بوکوده بید پشیمانید، و آنم بوگوفت هسته چوطو می جه دفاع کوئید، آ خبران ایشتاوستان ویشتر مژه شاد کود.⁸ با آنکی می نامه شیمی ناراحتی ئ باعث بوئسته، ولی اون نیویشتن جه پشیمان نییم، اول وختی بیدم اون نامه شیمی ناراحتی ئ باعث بوئست، هر چند شیمی ناراحتی موقتی بو، ایته مدت پشیمان بؤم کی چره اون نامه ئ بینویشتم،⁹ ولی هسته خوشحالم، نه آنکی چون شوومان ناراحت بوستید، بلکه آن و سی کی اون غم باعث بوئست شوومان توبه بوکوئید و شیمی راه عوض کوئید، شیمی اون غم و ناراحتی خدا خواست بو تا آمی طرفی جه شمزه ضرری نرسه.¹⁰ چون غم و ناراحتی ایی کی خدا و سی بیبه، باعث په آدم توبه بوکونه و نجات پیدا کونه و هیچ پشیمانی ایی هم تئره، ولی آ دنیا غمه خوردن، توبه ئ باعث نیبه بلکه هلاکت باعث په.¹¹ ببیدید غمی کی خدا ره بو چی ثمرات خوبی شیمی میآن به بار باورد. باعث بوئست کی جی اون حالت بی تفاوتی بیرون بآئید و تصمیم جدی بیگیرید تا خودتان بی گوناهی ئ ثابت بوکوئید. اون ناراحتی ایی و سی کی بی عدالتی مقابل، و ترسی کی شرارت جه، و تعصب و غیرتی کی گوناهاکار مجازات کودان ره داشتید، بتأستید ثابت بوکوئید کی اون قضیه میآن شوومان بی تقصیر بوئید.¹² وختی اون نامه ئ بینویشتم، می قصد آن نوبو کی درباره اون ظالم یا اون کسی کی اون ظلم بوئسته می نظر بوکوئیم،

⁶ ھنہ وُسی تِیطُس جہ خواہش بوکودیم کی باز بایہ شیمی دین رہ تا ھوطلو کی پیشتران رہ کارابی شیمی میان شروع بوکودہ بو، شمرہ تشویق بوکونہ کی شوکانم سہمی آ خدمت دورون بدآرید۔ ⁷ شوکان خلی مسائل میان دیگران جہ جولوتیرید، شیمی ایمان ویشترہ، واعطان ویشتری دآرید، معرفت و حقیقت درک کودان میان عمیق ترید، شور و حرارتی کی خدمت رہ دآرید دیگران جہ ویشترہ، و البتہ محبتی کی آمرہ دآرید۔ پس خایم خدمت ہدیہ قادن میان دیگران جہ جولو بزید۔ ¹⁶ خدائ شکر کونم کی تیطُس دیل میان ھون اشتیاقی ئ بہہ دآرہ کی من نسبت بہ شوکان دآرم۔ ¹⁷ وختی اون جہ بخاستم کی بایہ شیمی ور جہ، شوق و ذوق آمرہ قبول بوکود، اون چنان مشتاق بو کی شمرہ بیدینہ کی خودش ہم جی قبل تصمیم بہ آمون داشتہ۔ ¹⁸ تیطُس مرہ برار دیگرہ ہم اوسہ کونم کی ھمہ کلیسائان انجیل موعظہ کودان وُسی اون شتاسد و احترام نہد۔ ¹⁹ و نہ فقط اون احترام نہد، بلکی آمی برار کلیسائان طرف جہ مأمور بوئستہ تا آ کار خیر انجام دتن میان آمی مرہ ہمراہ بیہ، کاری کی اون انجام دتن خدا جلال وُسی قبول بوکودیم و آنکی بتائیم آمی خبرخواہی ئ نیشان بدیم۔ ²⁰ وختی ہدایا جمع آوری رہ و اوشان تقسیم کودان موقع نظارت پھہ، د آطلو کسی آمرہ شک ندآرہ، چون خلی مواظبیم تا کسی نتانہ آمی جہ ایرادی بیگیرہ۔ ²¹ چون تلاش کونیم نہ فقط اونچی کی خدا نظر جہ دوروستہ ئ انجام بدیم، بلکی اونچی کی مردم پسند کوندم بہ عمل باوریم۔ ²² آشان آمرہ ایہہ برار دیگرہ شیمی ور جہ اوسہ کونم کی بارہا اون آزمایش بوکودیم و اون اشتیاق ھمہ کاران میان مرہ ثابت بوئستہ، و وختی شیمی تمایل بہ کمک کودان اون رہ تعریف بوکودم ویشتر اشتیاق پیدا کود بایہ شیمی ور جہ۔ ²³ اگر کسی دربارہ تیطُس شیمی جہ واورسہ کی اون کیسہ، بوگوئید اون می ھمکار و می رفقہ کی بامو دآرہ شمرہ کمک بوکونہ، و اون دو تہ برار دیگرہ کی اون آمرہ آید کلیسائان نمایندہ ید کی ہمیشہ مسیح نام افتخار و سربلندی ئ باعث بوئستہ دآرد۔ ²⁴ پس شیمی محبت عملاً اوشان ثابت بوکونید و کلیسائان نیشان بدید کی آمان ھطلو ھچین شمرہ افتخار نوکونیم۔

¹ فکر نوکونم نیاز بیه کی مؤمنین کمک کوڌان ره شمیره بینویسم. ² چون دأنم کی شوټان خودتان آ خدمت انجام دتن ره اشتیاق دأرید، و من مقدونیه ایمانداران ورجه افتخار آمره شیمی جه تعریف بوکودم، و اوټان بوگوفتم کی آمی ایمانداران یونان میان جی پارسال کمک کوڌان ره آماده ید، و شیمی شور و حرارت خیلی از اوټانم مشتاق بوکوده کی کمک بوکوند. ³ من اوټان بوگوفتم کی شیمی هدایا آماده یه، هسه آمی برارآن شیمی ورجه اوسه کونم تا مطمئن بوبوم، نوکونه آن همه تعریف شیمی جه بوکودیم پوچ بیرون بآیه. ⁴ چون اگر بعضی جی مقدونیه مسیحیان می مَره باید و بیدند کی بعد آن همه تعریف، هنوز شیمی هدایا آماده نییه، اونموقع هم آمان شرمند بیهیم هم شوټان. ⁵ پس لازم بیدم کی آمی برارآن جه خواهش بوکونم کی پیشتر جی من شیمی ورجه باید و هدایایی کی وعده بده آماده کوند تا وختی من فارسم اوټ شیمی هدایا آماده بیه، و آن معلوم کونه کی شیمی بخشش جی روی ییله، نه جی روی اجبار. ⁶ به یاد بدأرید کی هر کی کمتر بکاره، کمترم درو کونه، و هر کی زیاد بکاره زیادم درو کونه. ⁷ هر کس هو قدر قاده کی اون دیل میان تهه، نه جی روی اجبار و بی میلی، چره کی خدا کسی ئ دوس دأره کی شادی آمره بخشه. ⁸ و خدا قادره کی هر برکتی ئ بیشتر جی شیمی نیاز شمَره عطا بوکونه، تا نه فقط خودتان احتیاج برآورده کونید، بلکه بتأید سخاوتمندی آمره کارای خیر میان بذل و بخشش بوکونید. ⁹ چنانکه بینویشته بوئسته: «اون بذل و بخشش کونه و فقیران قاده، اون عدالت تا آبد پایداره.» ¹⁰ و خدایی کی بذره کشاورز ره و نان خوردن ره فراهم کونه، شمرم بذر فراوان عطا کونه و شیمی محصول چن برابر زیاد کونه، تا بتأید دیگران کمک بوکونید، تا شیمی کارای خیر محصول فراوان بیه. ¹¹ بله، خدا شمَره هر چیز دورون بی نیاز کونه تا شوټانم بتأید هر فرصتی میان دیگران کمک بوکونید، و موقعی کی آن کمان نیازمندان دس قارسه، خلیان شیمی هدایا وسی کی بواسطه آمان به اوټان دس قارسه دأره خدای شکر کوند. ¹² پس آمی خدمت فقط مؤمنین نیاز برآورده نوکونه، بلکه باعث په خلیان خدای شکر بوکوند. ¹³ و آ خدمت دلیلی ایسه شیمی ایمان ره و مردم خدای آن وسی شکر کوند، چون نه فقط شیمی ایمان به مسیح انجیل اعتراف کونید، بلکه دیگرانم اونچی میان کی دأرید سهیم کونید و ثابت کونید کی شیمی اعمالم شیمی اعتقاد مأنستأن دوروسته. ¹⁴ و اوټان خدا آ عظیم فیض وسی کی شیمی آمره یه، علاقه و اشتیاق زیاد آمره شمَره دوعا کوند. ¹⁵ خدای شکر اون عطا وسی کی نسه کلمات آمره وصف کوڌان.

¹هسته مسیح هون آرامی و مهربانی آمره شیمی جه درخواستی دآرم، بله آ درخواست هون پولسی شیمی جه دآره کی بعضی جی شومآن گوئید: «وختی آمی ورجه ایسته جرأت نوکونه گب بزنه، ولی آمی جه دوزه به نامه تهدید آمیز نیویسه!» ²شمره التماس کونم کاری نوکونید وختی ایم شیمی ورجه، توندی آمره شیمی مژه رفتار بوکونم. نخایم کار به جایی قأرسه کی مجبور بوبوم بعضیان مژه کی فکر کوند آمی کاران و آمی گبان انگیزه های دنیایی دآره توندی مژه برخورد بوکونم. ³چون هر چن کی آمأنم انسانیم و آ دنیا میان زندگی کونیم، ولی جنگی کی کونیم دنیایی و جسمانی نییه. ⁴چون آمی جنگی اسلحه، جسمانی و معمولی نییه، بلکه آمی اسلحه یان خدا طرف جه نیروی الهی دآرد تا شیطان قلعه یان فوکور دآند. ⁵آمأن هر دلیل و ادعای بوچی کی بر ضد خدا بییه ئ ایشکینیم و همه افکار و خیالات مسیح تحت فرمان بیرون آوریم و آسیر کونیم. ⁶ولی اول و آستی آ اسلحه ئ خودتان ره بکار بیگیریم تا شیمی اطاعت کامل بییه، بازن کسان کی ناطاعتی کوند مجازات بوکونیم. ¹⁵آمأن آمی حد و حدود جه تجاوز نوکونیم و زحمتانی کی دیگران شمره بکشد دآرده خودمان نسبت ندیم و تا هسته اون کاران ره افتخار نوکوده ایم، بلکه فقط امیدواریم کی شیمی ایمان رشد بوکونه تا مطابق خدا نقشه آمی خدمت شیمی میان زیادت تر به. ¹⁶و بازن تأنیم انجیل پیغام کشورایی مردم کی شیمی سرزمین اوطرف تهد اعلام بوکونیم و اونموقع د لازم نییه بعضیان مأنسٹان دیگران حوزه مأموریت بودورون بیشیم و دیگران کار افتخار بوکونیم. ¹⁷هوطلو کی کتاب مقدس فرمایه: «هر کی خایه چیزی ئ افتخار بوکونه، اونچی کی خداوند انجام بده دآره ئ افتخار بوکونه» ¹⁸کسی کی خودش جه تعریف و تمجید کونه خدا حضور جه مقبول نییه، بلکه فقط کسی مقبوله کی خدا اون جه تعریف بوکونه.

¹امیدوارم می گیان جہ کی تا حدودی جاہلانہ یہ خستہ نوبوستہ بید، خواہش کونم تحمل بوکونید و وُلید اونچی کی می دیل دورون درہ ئی بوگویم۔² منم ہون غیرت و علاقہ اہی کی خدا نسبت بہ شومآن دآرہ ئی می دیل میآن احساس کونم، چرہ کی من شمرہ ایتہ باکرہ پاکدامن مآنسٹان مسیح مژہ نامزد بوکودم و اون بیسُردم۔³ اما ترسم هوطو کی حوا مار جہ فریب بوخورد شیمی افکارم جی إرادت و إخلاصی کی مسیح دآرید مُنحرفَ یہ۔⁴ می ترس آن وُسبہ کی شومآن خیلی سادہ دیل و زود باورید، چون اگر کسی شیمی ور جہ بآبہ و شمرہ ایتہ عیسای دیگر جہ غیر اونی کی آمان شمرہ موعظہ بوکودیم موعظہ بوکونہ، یا ایتہ روح غیر اونی کی دریافت بوکودید، یا انجیلی غیر اونی کی بیشتاوستید شمرہ عرصہ بوکونہ، خیلی راحت شومآن ہمہ ئی باور کونید۔⁵ ولی فکر نوکونم من جی اونی آقاییان کی خوشان پیلہ کس و رسولان عالی مقام دآند چیزی کم بدآرم۔⁶ شاید واعظ خوبی نوبوم، ولی حقایق روحانی شناخت جہ چیزی کم تئرم و دآنم درباره چی گب زئن درم، و شومآن آن مسئلہ ئی متوجہ بوئستہ اید چون بارہا ہر مورد میآن ثابت بوکودم۔⁷ آیا گوناہ بوکودم کی انجیل پیغام مفت و مجانی شمرہ اعلام بوکودم؟ من آ کار مژہ خودم حقیر کودم تا شومآن سرافراز ببید۔⁸ در عوض خودم خرج رہ دیگر کلیسائیان جہ کمکی مالی فاکیقتم، بہ قول معروف اوشان غارت بوکودم تا بتآنم مجانی شمرہ خدمت بوکونم۔⁹ وختی شیمی ور جہ ایتہ بؤم با آنکی پول احتیاج دآشتم کسی ئی بہ زحمت تآنوآدم و برارانی کی جی مقدونہ بامو بود می احتیاجات رفع بوکودد۔ من ہیچموقع شیمی دوش رو باری نوبوستہ دآرم و بعد از آنم نوبوم۔¹⁰ بہ اونی مسیح حقانیت کی می وجود بیگفتہ قسم خورم کی ہیچکی نتانہ آ افتخار می جہ بیگیرہ و ہمہ یونان میآن آ موضوع اعلام کونم۔¹¹ شاید شمرہ فکر بوکونید اصلاً چی وُسی شیمی کمک قبول نوکودم، چون شمرہ دوس تئرم؟ نہ، خدا دآنہ کی چقدر شمرہ دوس دآرم۔¹² ولی می ۶ روش ایدامہ دہم تا فرصت طلبانی کی گوید آمی مآنسٹان خدای خدمت کوزان درد و اوشان خدمتو آمی خدمت ایتہ بہ، د تآند آطو ادعا بوکوند۔¹³ چون آجور اشخاص ہیچموقع خدا طرف جہ اوسہ نوبوستہ دآرد، اوشان رسولان دروغین و خادمین فریکاری ایسد کی خوشان مسیح رسولان معرفی کوند۔¹⁴ آیا اوشان عبرانید؟ منم ایسم! آیا اسرائیلید؟ منم ایسم! آیا ابراہیم زآگآند؟ منم ایسم! آیا مسیح خادماند؟ ہر چن آجور گب زئن دیوانگیہ، ولی من ویشتر جی اوشان خدمت بوکودہ دآرم! من جی ہمہ ویشتر کار بوکودہ دآرم و ویشتر جی ہمہ دکفتہ دآرم زندان، ویشتر جی اوشان شلاق بوخوردم، و ویشتر جی اوشان مرگ آمژہ روبرو بوئستم۔¹⁵ پنج بار یہودیای جہ سی و ئہ ضربه شلاق بوخوردم،¹⁶ سہ بار چوپ آمژہ مژہ بزد، ایبار سنگسار بوئستم، سہ بار دریا میآن آمی کشتی غرق بوست، ایتہ شب و روز دریا میآن موجان وسط بوگذرانم۔¹⁷ ہمیشہ سفر میآن ایتہ بؤم و خطر ہمیشہ مژہ تہدید کودہ: رودخانہ بان میآن جہ دوارستان خطر، راہزنای خطر، می هموطنان یہودی خطر، غیر یہودیای خطر، خطر شہرانی میآن، خطر بیابان میآن، خطر دریا میآن، خطر جی برآران دروغین طرف کی کلیسائیان میآن ایسد۔

³ من فقط دأنم کی به بهشت بوځر بوبورده بوئست ولی جسماً بوشو یا روحاً من تأنم فقط خدا دأنه. ⁴ اوځ چیزایی ناگوفتنی بیشتاوست کی گب زئن جی اوشتان انسان ره جایز نییه. ⁵ من آ مرد تجربه یان افتخار کونم، ولی خودم جه هیچی افتخار کودان ره نیدینم ځر می ضعفان، ضعفانی کی خدا خودش جلال ره استفاده کونه. ⁶ اگر خودم جه تعریف بوکونم نادانان مأنستأن رفتار نوکودم، چون هر چی بوگویم عین حقیقه، ولی آ کار نوکونم چون نخایم کسی ویشتر جی اون چیزی کی می جه دینه یا می جه ایشتاوه مړه ارزش قائل بییه. ⁷ ولی آن وستی کی آ مکاشفه ثان عظیم دئن وستی مغرور نوبوم، ایته ناخوشیه دردناکی مړه قاده بوئست، خدا واهشت ایته چی خار مأنستأن می بدن میان ځر بایه، یعنی شیطان اوسه بوئسته کی مړه رنج بده تا زیادی مغرور نوبوم. ⁸ سه بار خداوند التماس بوکودم کی آ خار می جه دوتره کونه، ⁹ ولی مړه بوگوفت: «می فیض تی آمره یه و هن تره وسته، چره کی می قدرت تی ضعف میان بهتر نمایان یه» پس هسته ده شادی آمره می ضعف و ناتوانی ځ افتخار کونم، چون می زندگی مسیح قدرت نمایان کونه نه می توانایی و استعداد. ¹⁰ هته وستی ضعفان میان، فحش و ناسزایان میان، سختیان میان، اذیت و آزاران و مشکلات میان مسیح وستی شادمانم، چون وختی ضعیفم اونموقع یه کی توانایم، چره کی ویشتر خدای تکیه کونم. ¹¹ نادانان مأنستأن حرف برم، شیمی تقصیره شومان مړه مجبور بوکودید آطو خودم جه تعریف بوکونم، در حالی کی شومان واستی می جه تعریف بوکوده بید، هر چن من هیچم، ولی اون کسایی کی خوشآن «رسولان عالی مقام» داند جه کمتر نییم. ¹² زمانی کی شیمی آمره ایسه بوم صبر و حوصله زیاد آمره خدای خدمت کودم، خدا بواسطه من معجزات و کارهای عجیب زیادی شیمی میان انجام بده، معجزات ثابت کونه کی من خدا رسول و اون اوسه بوئسته یم. ¹³ اگر بخائیم دیگر کلیسانان مړه مقایسه بوکونیم، من چی کاری دیگران ره بوکودم کی شمزه نوکودم؟ جز آنکی می خرج وستی هیچموقع شیمی جه کمکی مالی قانگیفتم؟ مړه آ بی انصافی وستی ببخشید! ¹⁴ هسته آماده یم سومین باره ره بایم شیمی ورجه، و قول دهم ای دفعه هم شیمی رو باری ننم و شیمی سربار نوبوم، چره کی من شمزه خایم نه شیمی پول! شومان می راکانید، آن راکان نیید کی واستی خوشآن پتر و مار ره پول پس انداز بوکوند، بلکه برعکس، آ پتر و مار کی واستی راکان ره کنار بند. ¹⁵ پس من خوشحالی آمره هر چی کی دارم شیمی تقویت روحانی ره خرج کونم، حتی حاضرم می جان شمزه فدا بوکونم، اگر من آقدر شمزه دوس دارم، آیا دوروسته کی شومان مړه کمتر دوس بدآرید؟ ¹⁶ بعضی جی شومان قبول دآرید کی من تا هسته شیمی رو باری نوبوستم، ولی فکر کونید من آدم خیلی زرنگی ایسم و شمزه فریب بده دارم و حتماً ایته جایی شیمی وجود جه سودی بوبوردم! ¹⁷ ولی من چوطو آ کاره بوکودم؟ آیا بواسطه اون کسان کی شیمی ورجه اوسه کودم شیمی جه سوءاستفاده بوکودم؟ ¹⁸ من تیطس جه خواهش بوکودم کی شیمی ورجه بایه و اون آمره آمی برآرم اوسه کودم، آیا تیطس شیمی جه بهره ایی قانگیفتم؟ مگر آمان ایته روح مړه هدایت نوبوستیم و هر دوی آمان به ایته روش عمل نوکودیم؟ ¹⁹ شاید فکر کونید تلاش کونیم خودمان جه دفاع بوکونیم! ولی آطو نییه، آمان خدا حضور جه و مسیح اتحاد آمره گب زینم، ولی ای عزیزان، آن بدآنید آمان هرکاری کونیم شیمی تقویت روحانی ره ایسه. ²⁰ چره کی ترسم بایم شیمی ورجه و شمزه اوطوبی کی انتظار دارم نیدینم، و شومانم مړه اوطوبی کی انتظار دآرید نیدیند. ترسم شیمی میان، دعوا و حسادت و توندی و خودخواهی و افترا و غیبت و غرور و تفرقه بیدینم. ²¹ و آن جم ترسم کی بایم شیمی ورجه و هوځ خدا ایبار دیگر مړه شرمنده بوکونه، و من کسان وستی کی پیشتاران ره گوناوه بوکوده دآرد و هنوز خوشآن ناپاکی و بی عفتی و عیاشی جه توبه نوکوده دآرد، ناراحت بوم و ماتم بیگیرم.

¹ا سومین باره کی شیمی ورجه آیم، خدا کلام فرمایه: «هر اتهامی ئ کی دو سه ته شاهد گواهی بدد ثابت یه» ²آخرین باری کی اوئ ایسته بوم کسانی کی پیشتران ره گوناوه بوکوده بوده هشدار بدم، هسه هم باز اوشان و هم دیگران هشدار دهم کی آی دفعه کی بایم کسی ره آسان نیگیرم. ³چون شومان دلیل خائید و خائید ثابت بوکونم کی مسیح بواسطه من گب زنه. مسیح خو بر خورد و روابط دورون شیمی آمره ضعیف نیبه، بلکه قدرت عظیمی ایسه شیمی وجود میان. ⁴هر چن بدن ضعیف و انسانی آمره صلیب رو بمرد، ولی هسه خدا قدرت آمره زنده به. آمانم هطو، آمانم آمی جسم میان ضعیف ولی اون مانستان زنده و قوی ایم، و شیمی برابر جه خدا قدرت مژه اختیار داریم. ⁵خودتان آزمایش بوکونید بیدینید آیا مسیحی واقعی ایسید یا نه؟ خودتان محک بزینید بیدینید جی آزمایش ایمان سر بلند بیرون آئید؟ آیا مسیح حضور و اون قدرت خودتان وجود میان هر روز بیشتر حس نوکونید؟ مگر آنکی آ آزمایش میان رد بوسته بید و فقط ظاهراً مسیحی اید! ⁶ولی امیدوارم بفهمید کی آمان آ امتحان میان رد بوسته ایم. ⁷می دوعا خدا درگاه جه آنه کی شومان گوناوه دور ببید، نه آن وستی کی خودمان بوچر فاکشیم و مردم آمره تحسین بوکوند، بلکه خایم شیمی اعمال راست و دوروست بیبه تا خودتان سر بلند ببید، حتی اگر مردم آمره به حساب تاورد و به نظر بایه کی رد بوسته داریم بازم مهم نیبه. ⁸آمی وظیفه آنه کی همیشه راستی و دوروستی پشتیبان بییم، و هیچ موقع هم نتائیم بر خلاف دوروستی عملی انجام بدیم. ⁹آمان راضییم کی ضعیف ینسیم ولی شومان قوی ببید، آمی پله نجه و دوعا آنه کی شومان شیمی ایمان مسیحی میان رشد بوکونید و کامل ببید. ¹⁰هنه وسته کی آ چیزان وختی دورم شمره نیویسم تا وختی باموم شیمی ورجه مجبور نبوم می اقتدار جه استفاده بوکونم و شمره سرزنش و تنبیه بوکونم، چون آ اقتداره خداوند تقویت و رشد روحانی ره مژه قاده داره نه تنبیه ره. ¹¹خلاصه آن کی ای براران شاد ببید، مسیح میان رشد بوکونید و کامل ببید، اونچی کی بوگوفتمه توجه بذارید، همدیگر آمره مدارا بوکونید و صلح و صفا میان زندگی بوکونید، و بدانید خدایی کی محبت و سلامتی سرچشمه یه شیمی آمره به. ¹²همدیگر ایته مآچی مقدس آمره سلام بوگوئید. ¹³آئ همه مسیحیان شمره سلام رساند. ¹⁴خداوند عیسی مسیح فیض، و خدا محبت، و روح القدس رفاقت، شومان همه ته آمره بیبه. آمین

Galatians

Chapter 1

¹جی پولس، رسولی کی اون رسالت، نه انسانان طرف جه و نه بواسطه انسانانه، بلکه بواسطه عیسی مسیح و خدای پتره کی اون جی مُرده یان وبریرانی. ²و جی طرف همه برارانی کی می آمره ایستد، به غلاطیه کلیسایان. ³فیض و سلامتی شیمی آمره بیبه، آمی پتر خدا طرف جه و خداوند عیسی مسیح طرف جه ⁴که خو جان آمی گوناها وستی قده تا آمره به خواست آمی پتر خدا، جی آ دنیای شیرین نجات بده. ⁵جلال بر اون تا ابدالآباد، آمین شیمی جه تعجب کونم کی به 6 زودی جی اون کسی کی شمره دخاذ تا مسیح فیض دورون شریک ببید رو واگردانه دارید و ایته انجیل دیگر طرف شونون دارید. ⁷البته انجیل دیگری وجود تتره، ولی کسانی ایستد کی شمره مضطرب کوند و خاید مسیح انجیل حقیقت عوض کوند. ⁸ولی اگر آمان، یا حتی ایته فرشته جی آسمان، بخایه انجیلی غیر از اونچی کی آمان شمره بشارت بدئیم شمره موعظه بوکونه، قلعون بیبه! ⁹هطو کی پیشتران ره بوگوفتم، هسه بازم گویم: لعنت بر اون کسی کی انجیلی غیر از اونچی کی قبول بوکودید شمره موعظه بوکونه! ¹⁰آیا مردم تائید خایم یا خدا تائیده؟ آیا مردم رضایت دونبال ایستم؟ اگر تا هسه مردم رضایت و خوشحالی دونبال ایستم بوم، نتانستیم مسیح خادم بوبوم. ¹¹ای براران، خایم بدانید انجیلی کی من بشارت دهم، آدمی فکر و خیال جه و انجیل بشری نیبه. ¹²چون اون انسان جه دریافت نوکودم و کسی هم اون مژه یاد نده داره، بلکه اون عیسی مسیح خودش مستقیماً مژه آشکار کود. ¹³شومان می سرگذشت دین یهود دورون بیشتاوسته دارید کی چوطو خدا کلیسای آزار رسانیم و اون خراب کودم. ¹⁴و خودم دیگر همسالان یهودی جه مؤمن تر بوم و رسم و رسومات مذهبی ره خیلی تعصب داشتم. ¹⁵ولی چون خدا کی مژه می مار شکم جه انتخاب بوکود و مژه بواسطه خو فیض دخاذ، آطو ایراده بوکود تا ¹⁶خو پسر می دورون آشکار کونه کی بوشوم غیر یهودیان ورجه و اون پسر ره بشارت بدم، پس منم خون و جسم، یعنی انسان آمره مشورت نوکودم، ¹⁷و حتی اورشلیم هم نوشوم، یعنی کسانی ورجه کی پیشتر جی من رسول بود، حتی اوشان ورجه هم نوشوم، بلکه بوشوم عربستان، و بازن واگردستم دمشق. ¹⁸و بعد سه سال بوشوم اورشلیم تا پطرس بیدینم، و پونزده روز اون ورجه ینستم. ¹⁹ولی باقی رسولان جه فقط یعقوب، آمی خداوند عیسی مسیح برار بیدم. ²⁰خدا شاهده کی اونچی نیویسم عین حقیقته. ²¹بعد اون دیدار بوشوم قیلیقیه و سوریه ایالتان طرف. ²²او زمان هنوز یهودیه کلیسایان مژه به قیافه نشانختند. ²³فقط بیشتاوسته بود: «اون مردی کی پیشتران آمی دشمن بو و آمره اذیت کوده، هسه اونم هون ایمانیته بشارت دهم کی کمر به اون نابودی دوسته بو» ²⁴و اوشان می وستی خدای شکر کودد.

¹ بعد چهارده سال ایبار دیگر برنابا مَره بوشوم اورشلیم، و تیتوس هم می آمَره بوبردم. ² ولی می شوئون خدا دستور آمَره بو تا بتأمم درباره انجیلی کی غیر یهودیان میان اعلام کونم، می براران آمَره گب بزنم. من کلیسا رهبران آمَره خصوصی جلسہ بیگفتم و اوشان آمَره مشورت بوکودم، نوکونه هچین مَره دُوم یا بودووسته دارم! ³ و خوشبختانه اوشان مخالفتی نوکودد و حتی می همسفر تیتوس کی یونانی بو مجبور نوکودد کی ختنه ببیه. ⁴ و مسئله ختنه ئ مسیحیان دروغین پیش قاکشه بود، آ براران دروغین، مقاصد نادوروست و سی آمی میان اوسه کوده بود، اوشان بامو بود آمی جمع دورون تا اون آزادی ایی کی مسیح دورون داریم جاسوسی بوکوند و، آمَره خوشان قوانین و احکام برده چاکوند. ⁵ ولی آمان ایته لحظه هم اوشان تسلیم نبوستیم تا انجیل راستی و حقیقت شیمی میان محفوظ بمانه. ⁶ و اون رهبران سرشناس و معتبر هم چیزی می پیغام محتوائ اصافه نوکودد، هر چند آنم بوگویم اوشان هر کی ببودد مَره فرقی نوکونه و اوشان مقام و منصب هیچ تأثیری می رو تتره، چره کی خدا انسان ظاهر قضاوت نوکونه. ⁷ بلکه برعکس هم بوئست و اوشان وختی بیدد غیریهودیان بشارت دتن وظیفه مَره بیسپرده بوئسته، هولو کی یهودیان بشارت دتن پطرس، ⁸ و چون اونی کی بواسطه پطرس یهودیان میان عمل کونه، می جِه هم ایته رسول قانستأن غیریهودیان میان عمل کودان دره، ⁹ مَره تشویق بوکودد. پس وختی یعقوب و پطرس و یوحنا کی کلیسا ستوان معروفد اون فیضی کی مَره عطا بوئسته دَاره ئ بیدد من و برنابا مَره دست رفافت قَآدد و قرار بوئست کی آمان غیریهودیان طرف بشیم و اوشان یهودیان طرف. ¹⁰ فقط بخاستد کی فقیران به یاد بدآریم کی البته آن چیزی بو کی خودم اون ره اشتیاق داشتم. ¹¹ ولی وختی پطرس بامو انطاکیه، اون روبرو اون آمَره مخالفت بوکودم و اون سرزنش بوکودم، چره کی واقعاً مُقصر بو. ¹² چون پیشتر جی اونی کی بعضی جی کلیسا رهبران یعقوب طرف جِه تَآبد، اون غیریهودیان آمَره همسفره بوسته و غذا خورده، ولی هَطو کی اوشان بامود خورَه کنار قاکشه و د غیریهودیان آمَره غذا نوخورد، چون ترسیه نه کی مسیحیان یهودی نژاد اون کار جِه ایراد بیگیرد. ¹³ بازن باقی مسیحیان یهودی نژادم اون کار جِه تقلید بوکودد و آ ریاکاری ئ انجام بدد، بحدی کی برنابا هم جی راه بدر بوئست. ¹⁴ وختی مسئله ئ متوجه بوئستم کی چوطو بر خلاف خودشان ایمان و انجیل حقیقت رفتار کوند، جمع میان پطرس بوگوفتم: «تو خودت یهودی ایسی ولی غیریهودیان قانستأن رفتار کونی نه یهودیان قانستأن، پس چوطوبه کی غیریهودیان مجبور کونی یهودیان شریعت بدارد؟» ¹⁵ آمان کی یهودی ایم و نه به اصطلاح غیریهودی گوناهاکار، دأنیم کی انسان شریعت اعمال انجام دتن آمَره بی گناه به حساب تَآیه، بلکه ایمان به عیسی مسیح آمَره پاک و بی گناه به حساب تَآیه، پس خودمانم مسیح عیسای ایمان باوریم تا ایمان آمَره بی گناه به حساب تَآئیم نه شریعت اعمال آمَره. چون جی شریعت اعمال هیچ بشری عادل به حساب تَآیه. ¹⁷ ولی اگر نجات ره مسیح ایمان باوریم و بازن متوجه ببیم کی کار اشتباهی بوکوده ایم، و نجات بدون یهود شریعت بدس تَآیه، اونموقع جی یه؟ آیا وستی خیال بوکونیم مسیح آمی بدبختی باعث بوئسته؟ نه، هیچموقع. ¹⁸ بلکه برعکس، اگر آمان دوباره وَاگردیم آمی عقاید کهنه طرف، و فکر بوکونیم کی نجات فقط بواسطه شریعت اعمال بدس تَآیه، آن مَانه کی اونچی کی خراب کوده بیمه دوباره چاکونیم، آطو کاملاً مشخصه کی تقصیر خودمان شینه. ¹⁹ چون من شریعت مطالعه مَره بفهمستم کی شریعت مَره، و دستورات مذهبی حفظ کودان مَره هیچموقع نتأمم خدا مقبول بوبوم. و فقط ایمان به عیسی مسیح آمَره به کی تَأمم خدا حضور جِه زندگی بوکونم. ²⁰ وختی مسیح مصلوب بوئست، در حقیقت منم اون آمَره مصلوب بوئستم، پس د من نییم که زندگی کونم، بلکه مسیحی کی می دورون زندگی کونه، و آ زندگی ایی کی هسته آ جسم دورون دارم نتیجه می ایمان، به خدا پسره کی مَره محبت بوکود و خو جان می وستی قده. ²¹ خدا فیض باطل نوکونم، چون اگر قرار بو نجات جی راه اعمال مذهبی و شریعت بدس تَآیه، پس مسیح هچین بمرده و نیازی نوبو کی خو جان آمَره قده.

¹ای غلاطیان نادان، کی شمره آطو جادو بوکوده تا راستی ئی اطاعت نوکونید؟ مگر شومآن نوبونید وختی مسیح مرگ شمره توضیح بدم جوری مجذوب بوئستید کی انگار هو لحظه مسیح خودتان چوم آمره دین درید؟ فقط خایم آن بدآنم: روح القدس جی اعمال شریعت بدس باوردید یا جی راه ایمان به اونچی کی بیشتاوستید؟³ چره شیمی فکر بکار تانوادید؟ شومانی کی پیشتران ره احکام مذهبی انجام آمره تانستید از نظر روحانی خدا مقبول بیید، چوطوبه کی هسته خیال کونید تانید جی هون راه مسیحیان روحانی تری بیید؟⁴ آیا هچین اون همه زحمت انجیل وسی تحمل بوکودید؟ آیا خائید همه ئی فیشتانید؟ پس واقعاً هچین زحمت بکشه اید! یا خایم شیمی جه واورسم: خدا چی وسی روح القدس شمره عطا کونه و شیمی میان معجزات انجام دهه؟ آیا آن وسیه کی شومآن شریعت حفظ کونید؟ یا آن وسیه کی اونچی کی بیشتاوسته اید ایمان دارید؟⁶ هوطو کی ابراهیم خدا وعده یان ایمان باورد و اون ره عدالت محسوب بوئست.⁷ پس دینید کسانی ابراهیم زاکاند کی ایمان تکیه دآرد،⁸ و کیناب چون پیشتر بیده کی خدا غیریهودیان بواسطه ایمان عادل به حساب آوره، هته وسی پیشاپیش ابراهیم بشارت بده کی: «همه قومآن تی جه برکت گیرد»⁹ پس اوشانی کی ایمان تکیه کوند، ابراهیم ایماندار آمره برکت گیرد.¹⁰ و همه اوشانی کی خاید شریعت اعمال آمره نجات پیدا کوند، در واقع خدا لعنت جبر ایستاد، چره کی تورات میان بینویشته بوئسته: «ملعون بیه کسی کی حتی ایته جی شریعت دستوران بیشکینه».¹¹ پس واضحه کی هچکی خدا حضور جه شریعت جه عادل به حساب تأیه، «چون فقط کسی نجات پیدا کونه کی خدای ایمان بداره»¹² ولی شریعت ایمان تکیه تیره، هر کس هر کودام آشان کامل عمل بوکونه نجات پیدا کونه، و مطابق شریعت انسان زمانی نجات پیدا کونه کی همه شریعت احکام مو به مو و بی نقص انجام بده یه.¹³ مسیح آمی جا لعنت بوئست و آطو آمره شریعت لعنت جه آزاد کود. هوطو کی تورات دورون بینویشته بوئسته: «هر کسی ئی کی دار آویزان کوند ملعونه»¹⁴ خدا آکار بوکود تا هون برکتی کی ابراهیم وعده بده بوئ بواسطه مسیح عیسی غیریهودیان نصیب بوکونه، و هسته آمان مسیحیانم تأیم روح القدس موعده جی راه ایمان دریافت بوکونیم.¹⁵ ای برآران، وایلد آمی زندگی روزمره جه مثالی باورم. حتی آمی زندگی روزمره دوروم هچکس تاننه ایته عهد و قرارداد انسانی ئی کی رسمیت دآره باطل کونه یا چیزی اون اضافه کونه.¹⁶ هسته وعده یانی ابراهیم و اون نسل قاده بوئست، ولی نوگوبه «نسلان» جوری کی خیال بوکون درباره خلیان بیه، بلکه گوبه «تی نسل» کی منظور اینفر یعنی مسیح.¹⁷ هسته می منظور آنه، شریعتی کی چهارصد و سی سال بعد بامو، عهد و پیمانی کی خدا پیشتر دوسته بوئ باطل نوکوده، جوری کی خدا وعده باطل یه.¹⁸ چون اگر قرار بیه نجات جی راه شریعت انجام دکن بدس بایه، پس نجات روش، اون روشی آمره کی ابراهیم بواسطه اون خدا مقبول بوئست، فرق کونه. چون ابراهیم تنها کاری کی انجام بده خدا وعده یان ایمان باورد.¹⁹ پس شریعت چیه؟ شریعت بعد خدا وعده یان بامو تا انسان نشان بده کی خدا احکام ندآره و گوناهاکاره! ولی شریعت روش و آستی تا مسیح آمون موقع ادامه پیدا کونه، یعنی هون نسلی که خدا ابراهیم وعده بده بو. آئی ایته فرق دیگرم تهه، خدا خو شریعت بواسطه فرشته یان موسی ئی عطا بوکود تا اونم مردم قاده،²⁰ ولی خدا خو وعده ئی ابراهیم مستقیم قاده، بدون آنکی واسطه ایی در کار بیه، یعنی واسطه ایی فرشته یان یا موسی قانستآن.²¹ پس آیا شریعت بر خلاف خدا وعده یانه؟ هچموقع! چون اگر آمان بتانسته بیم شریعت احکام عمل کودان آمره نجات پیدا کوده بیم، د لازم نوبو کی خدا راه دیگری ئی آمی آزادی ره آمره نشان بده.²² چون خدا کلام فرمایه همه آمان گناه چنگی جه اسیریم. مسیح تنها راه آمی آزادیه تا اونچی کی وعده بده بوئسته بو بر پایه ایمان به عیسی مسیح ایمانداران عطا بیه.²³ پیشتر جی آنکی مسیح بایه، همه آمان شریعت و قوانین مذهبی زندان دورون گرفتار بوئیم، و تنها آمی امید آن بو کی آمی نجات دهنده بایه و آمره آزاد کونه.²⁴ پس شریعت آمی مربی بوئست تا مسیح بایه و بواسطه ایمان عادل به حساب باییم.²⁵ ولی هسته کی ایمان بامو دآره د اون مربی زیر دس نئسته ایم.²⁶ شومآن همه ته بواسطه ایمان به مسیح عیسی، خدا زاکانید.²⁷ چون همه شومآن کی مسیح نام آمره تعمد بیگفتید، جزئی جی مسیح وجود بوئستید و مسیح دوکوده اید.²⁸ د فرقی نوکونه کی یهودی بیید یا غیریهودی، غلام بیید یا آزاد، مرد بیید یا زن، چره کی همه شومآن مسیح عیسی میان ایته اید.²⁹ و هسته کی مسیح شین بوئسته اید، ابراهیم نسل هم ایسید، پس همه وعده یانی کی خدا ابراهیم بده بو شمره تعلق گیره.

¹ بله، می حرف آنه تا زمانی کی وارث صغیره، غلام آمره هیچ فرقی نثره، هر چند همه چیز مالک هم بیبه. ² اون ناظران و وکیلان زیر دس ایسته تا روزی کی اون پتر تعیین بوکوده. ³ در مورد آمانم هطویه: بیشتر جی مسیح آمون، صغیر زاکانه مأنستآن بوئیم، اصول مذهبی زیر دس ایسته بیم، ⁴ ولی چون اون روزی کی خدا تعیین بوکوده بو فارسه، اون خو زاک اوسه کود تا ایته یهودی مأنستآن زن جه بودونیا بآیه. ⁵ تا آمی آزادی قیمت جی شریعت اسارت قاده، تا آمان پسر خواندگی ئ بدس باوریم. ⁶ پس هسه چون خدا زاکانیم، خدا هم خو پسر روخ آمی دلاں میان اوسه کوده تا بتانیم واقعاً اون «آبا»، یعنی پتر دحانیم. ⁷ پس د غلام نیئیم بلکی خدا زاکانیم، و هته وسی وارث هم ایسیم و هر چی کی خدا شینه، آمی شینم ایسه. ⁸ شومآن غیریهودیان او زمان کی خدای نشناختید، شیمی خدایان خیالی، یعنی بتان بندگان کودید. ⁹ ولی هسه کی خدای شناسید، یا بهتر بوگویم خدا شمره شناسه، چوطویه کی دوباره هون اصول ضعیف و بی ارزش طرف واگردید؟ آیا خائید دوباره هون عقاید مذهبی بی فایده ئ بندگان بوکونید؟ ¹⁰ روزها و ماه ها و سالای مخصوص دورون تشریفات مذهبی انجام دینید و فکر کونید تانید خدا مقبول بیید. ¹¹ درباره شومآن ترسم! ترسم همه زحمتانی کی شمره بکشم به هدر بوشو به. ¹² ای براران، شیمی جه استدعا کونم می مأنستآن بیید، هوطو کی منم شیمی مأنستآن بوئسته دارم. شومآن مژه هیچ ظلمی نوکودید. ¹³ هوطو کی دانید اولین بار می ضعیف جسمانی باعث بوئست انجیل بشارت شمره فارستانم. ¹⁴ با آنکی می ضعیف جسمانی تحمل شمره سخت بو، ولی می جه بزار نوبوستید، بلکی در عوض خدا فرشته مأنستآن، یا مسیح عیسی مأنستآن می جه استقبال بوکودید. ¹⁵ پس ک ئ ته شیمی شور و اشتیاق؟ چون شاهدی کی اگر بتانسته بید، حاضر بوئید شیمی چومآن بیرون باورید و مژه قاید! ¹⁶ آیا هسه کی حقیقت شمره گوشتان دارم شیمی دشمن بوئستم؟ ¹⁷ اون معلمان دروغینی کی سعی کوند شیمی رضایت جلب بوکوند هیچ بت خبری نئرد، اوشان فقط تلاش کوند کی شمره می جه سیوا کوند تا شومآن اوشان توجه ویشتری بدآرید. ¹⁸ البته خوبه کی انگیزه دوروست آمره و صادقانه شمره توجه بوکوند، ولی به شرطی کی همیشگی بیبه، نه فقط زمانی کی من شیمی ورجه ایستم. ¹⁹ ای می جان زاکان، من ایبار دیگر شیمی وسی می وجود دورون درد احساس کونم، ایته مار مأنستآن کی زایمان درد بیگفته، تا شومآن مسیح شکل بیگیرید. ²⁰ کاشکی هسه شیمی ورجه ایسته بوم و لحن دیگر آمره شیمی مژه گب زئم، چون واقعاً تانم جی آ راه دور چی کاری می دس جه بر آیه. ²¹ شومآن کی دوس دآرید شریعت جبر پئسید و اون احکام اجرا بوکونید، آیا اونچی کی شریعت گو به هم خبر دآرید؟ ²² چره کی بینویشته بوئسته کی ابراهیم دو ته پسر دأشته، ایته خو کنیز جه و ایته هم زن آزاد جه. ²³ کنیز پسر عادی بودونیا بآمو، ولی زن آزاد پسر خدا وعده آمره. ²⁴ و آن به عنوان مثال بوگوفته دآرد. چره کی آ دو ته زن، دو ته عهد، ایته جی کوه سینایه کی زاکانی بندگان ره زایه و اون هاجره. ²⁵ هاجر سینا کوهه، عربستان دورون، و شبیه اورشلمی ایسه کی هسه موجوده، چره کی خو زاکان مژه بندگان دورون ایستاد. ²⁶ ولی بجر اورشلم آزاد، اورشلم آسمانی آمی مار و آمی وطنه کی کنیز و شریعت بنده نیبه. ²⁷ هته وسیه کی إشعای نبی فرمایه: «ای زن نازا کی تا هسه نره دآری، شاد بویون، شادی جه فریاد بوکون، ای کی تا هسه درد زایمان نچشه دآری! چون من تره زاکانی بخشم کی اوشان تعداد جی زن شوهردار زاکان ویشتره.» ²⁸ ای می عزیز براران، من و شومآن اسحاق مأنستآن وعده زاکانیم. ²⁹ هونموقع هم اون پسری کی بر حسب وعده بودونیا بآمو بو، کنیز پسر جه آزار دئه، هسه آمانم کی روح القدس جه تازه تولد دآریم، جی کسانی دس کی خاید بهود شریعت آمره تحمیل بوکوند آزار دینیم. ³⁰ ولی بیدینیم، کتاب چی گو به: «کنیز و اون پسر بیرون تاوآد، چره کی کنیز پسر، زن آزاد پسر مأنستآن یرث نوبوره.» ³¹ خلاصه ای براران، کنیز زاکان نیئیم، بلکی زن آزاده جه نیم.

¹مسیح آمره آزاد کود تا آزاد بییم. پس اُستوار یسید و دوباره خودتان شریعت قید و بند گرفتار نوکونید. ²آن کی گوشتان درم شیمی گوش آویزه بوکونید، من، پولس، شمره گویم کی اگر ختنه ببید مسیح د شمره هیچ فایده ای تیره. ³بازم تکرار کنم، هر کی بخایه ختنه بوستان مَره خدای خوشحال کونه، مجبوره و اُستی باقی شریعتم اجرا بوکونه، وگرنه هلاکته محکوم به. ⁴شومانی کی تلاش کونید شریعت آمره خدا مقبول ببید، مسیح د شمره فایده ای تیره، و خدا فیض جه دَوره بوسته اید. ⁵چون امان بواسطه روح القدس، و اون ایمانی وُسی کی دآریم خدا حضور جه بی گناه به حساب آئیم. ⁶و آمره کی مسیح جه حیات جاودانی د دریافت بوکوده ایم، ختنه بوستان یا نبوستان اهمیت تیره، بلکه آمره مهم، فقط ایمانی ایسه کی اون جه مُحبت بیرون آیه. ⁷خُب دُوبستان ببید، کی شیمی سد راه بوُست تا اُطو راه راست جه مُنحرف بید؟ ⁸مطمئنم اُ مورد خدا طرف جه نیبه، چون اون خودش شمره دَخاده تا بواسطه عیسی آزاد ببید. ⁹«ایچه خمیرمایه کل خمیر مَحیر کونه» ¹⁰مطمئنم خداوند در آن خصوص شمره می آمره هم عقیده کونه، ولی هر کی شیمی فکر خراب کونه، هسته هر کی خایه ببیه خدا اون جزای دهه. ¹¹ای برآران، اگر من هنوز ختنه بوستان و انجام اعمال مذهبی د موعظه کویم، د چره اقدر آزار دیم؟ چون اونموقع صلیب لغزش، و صلیب نارضایتی جی میان شوته. ¹²ای کاش اوشانی کی شیمی فکر مضطرب کوند و هی گویده کی اُستی ختنه ببید، کار توما کوده ید، و یهو خودشان جی مردی تاوُاده ید! ¹³ای برآران، خدا شمره آزادی ره دَخاده، ولی آزادی د فرصتی نوکونید تا شیمی نفس خواسته یان انجام بدید، بلکه محبت آمره همدیگر خدمت بوکونید. ¹⁴چره کی همه شریعت ایته حکم دورون خلاصه یه، یعنی: «تی همساده د، خودت مَآنستان دوست بذار» ¹⁵ولی اگر همش همدیگر جه ایراد بیگیرید و همدیگر رَحم بزید، مواظب ببید کی همدیگر دس آمره هلاک ببید. ¹⁶هنه وُسی شمره گویم کی به روح القدس رفتار بوکونید، اون شمره یاد دهه چی بوکونید و چی نوکونید، و اُطو د نفس تمايلات بجا تاوُرد. ¹⁷چون نفس تمايلات بر خلاف روحه، و روح تمايلات بر خلاف نفس، و آ دو ته بر ضد همدیگرد، و طوره کی شومان اونچی کی شیمی دیل خایه د نتانید انجام بدید. ¹⁸ولی اگر روح جه هدایت ببید د در قید شریعت نیئید. ¹⁹نفس اعمال مشخصه: بی عفتی، ناپاکی، هرزگی، ²⁰بُت پرستی، جادوگری، دوشمنی، دو به هم زنی، کینه، عصبانیت، خودخواهی، نفاق، دسته بندی، ²¹حسادت، مستی، عیاشی، و اَشان مَآنستان، هوطو کی پیشترانم شمره هشدار بده دآرم، بازم گویم، کسانی کی آ کاران کوند، خدا ملکوت وارث نوبود. ²²ولی ثمراتی کی روح به بار آورده: محبت، شادی، آرامش، صبر، مهربانی، خیرخواهی، وفاداری، ²³فروتنی و پرهیزکاری، هیچ شریعتی اَشان مَره مخالف نیبه، ²⁴و اوشانی کی مسیحه شیند، خوشان نفس، همه اون هوسای ناپاکی مَره به صلیب قاکشه دآرد. ²⁵اگر خدا روح آمره زندگی کونیم، اُمی زندگی هدایت گرم اُستی اون ببیه و به روح رفتار بوکونیم. ²⁶خودخواه نییم و همدیگر عصبانی نوکونیم، و حسودی کودان جه دس بکشیم.

¹ای برآران، اگر کسی گوناھی ئ گرفتار یه، شومآن کی روحانی ترید روح فروتنی آمره اون راست راه طرف وَاگر دَآئید، و به یاد بذآرید کی شومآنم ممکنه وسوسه ئ دوچار بید و خطا بوکونید. ²مشکلات و مسائل میان همدیگر بارای سنگین حمل بوکونید و آطو مسیح شریعت بجا باورید. ³اگر کسی چنان خوره پيله کس دانه کی حاضر نیه آ جور چیزان قبول بوکونه، در حالی کی اصلاً کسی نیه، اون خودش گول رزن دآره و نشه آجور شخص ایماندار واقعی دانستن. ⁴هر کس وَاستی خو وظیفه ئ انجام بده و بازن خوره آزمایش بوکونه، اگر خو کار جه رضایت دآشته تانه خوره افتخار بوکونه و نیازی نیه خوره دیگران آمره مقایسه بوکونه. ⁵چون هر کودام آمان، خودمان اعمال و رفتار مسئولیم. ⁶اوشانی کی خدا کلام جه تعلیم دیند، وظیفه دآرد خوشآن معلم همه چیزای خوب میان شریک بوکوند. ⁷اشتباه نوکونید، خدای نشه گول رزن، چون اونچی کی آدمی بکاره، هون ږرو کونه. ⁸مثلاً اگر کسی خو نفس ره بکاره، نفس جه، فساد و نابودی ئ ږرو کونه، و هر کی روح ره بکاره، روح جه حیات ابدی ږرو کونه. ⁹ای برآران، کار نیکو انجام دئی جه خسته نییم، چون اگر کار جه دس نکشیم، وخت مناسب ره محصول ږرو کویم. ¹⁰پس تا جایی کی تأنیم و فرصت دآریم همه مردم خوبی بوکویم، مخصوصاً مسیحیان مؤمن. ¹¹بیدینید حروف دوروشب آمره خودم دس آمره شمزه نیویشتان درم! ¹²اوشانی کی خاید خوشآن به ظاهر خوب نشان بدد و اوشآن شهرت لطمه ای وارد نیه، شمزه وادار کوند ختنه ببید، فقط آن وُسی کی نوکونه مسیح صلیب وُسی آزاری بیدیند. ¹³آجور معلمان کی ختنه هم بوئسته دآرد، حاضر نیید خودشانم شریعت باقی احکام بجا باورد، و فقط خاید شومآن ختنه ببید تا شیمی جسم افتخار بوکوند و بوگوید شومآن اوشآن مُریدید. ¹⁴ولی خدا نوکونه کی من جُز آمی خداوند صلیب افتخار بوکونم کی بواسطه اون دنیا مِره مصلوب بوئست و من دنیا ره. ¹⁵چون ختنه بوستان یا نوبوستان مهم نیه، بلکه فقط خلقت تازه مهمه. ¹⁶سلامتی و رحمت بر همه اوشانی کی آن اصل جه پیروی کوند و همینطور خدا اسرائیل ره. ¹⁷درباره آ موضوعات می مَره بحث نوکونید و مَره زحمت ندید، چون دوشمنان زخمهایی می بدن رو ایجاد بوکوده دآرد، من خداوند عیسی داغ می بدن رو دآرم. ¹⁸ای برآران، آمی خداوند عیسی مسیح فیض شیمی روح آمره ببیه. آمینآمین

Ephesians

¹پولس طرفی جه کی به خواست خدا، مسیح عیسی رسوله، به مقدسینی کی شهر آفشس میان زندگی کوند و ایماندارانی کی مسیح عیسی ئ وفادارد. ²فیض و سلامتی آمی پتر خدا، و آمی خداوند عیسی مسیح طرفی جه، بر شومآن.

برکات روحانی مسیح دورون

³مُتبارک ببیه خدا، و آمی خداوند عیسی مسیح پتر، کی آمره همه برکات روحانی جه بهره مند بوکوده، چونکی مسیح شینیم. ⁴خدا پیشتر جی اونی کی جهان خلق بوکونه خو محبت وُسی آمره انتخاب بوکود تا مسیح فداکاری مَره اون حضور جه مُقدس و بی عیب ببیم. ⁵خدا خو اراده نیکو وُسی، آطو صلاح بیده و آمره جی پیشتران تعیین بوکود کی بواسطه عیسی مسیح اون پسرخوانده ببیم. ⁶پس خدای ستایش کویم کی تا آ حد آمره دوس دآشته و آمره فیض عطا بوکوده، فیضی کی بواسطه اون محبوب، کاملاً رایگان آمره ببخشه دآره. ⁷اون مُتحد بوستان آمره و بواسطه اون خون آمان آزاد بوستیم، کی هون آمرزش گوناها حساب یه کی اون خو فیض بی حد و اندازه وُسی، حکمت و فهم کامل آمره به فراوانی آمره ببخشه دآره. ⁸خدا خو اراده و نقشه ئ آمره آشکار کود. نقشه ای کی خو لطف وُسی پیشتران ره طرح بوکوده بو، اون آ کار بوکود تا آمانم بفهمیم کی اون چی وُسی مسیح اوسه کوده جهان میان. ¹⁰خدا قصد آن بو کی وختی اون زمان مُعین قَارسه، همه چیه، جی آسمان میان چی زمین رو، همه ئ اینفر تحت فرمان جمع کونه، یعنی مسیح تحت فرمان. ¹¹خدایی کی همه چیه بر طبق خو اراده و نقشه انجام دهه، آمره جی هون آزل بر طبق خو اراده انتخاب بوکود کی اون شین ببیم. ¹²تا آمان کی اولین کسانی بوئیم کی مسیح امید بوستیم، اون، اون جلال وُسی ستایش بوکویم. ¹³و شومآنم وختی کلام حقیقت، یعنی خودتان نجات بشارت بیشتاوستید و اون ایمان باوردید، اون آمره مُتحد بوئستید، و خدا هم روح القدس موعود آمره شمزه مُهر بوکود، ¹⁴روح القدس کی آمی میراث بیعانه یه، و اوشانی کی خدا شیند ره تضمینی ایسه آزادی ره، تا خدا جلال و شکوه، ستایش ببیه.

شکرگزاری و دعا

¹⁵هنه وُسی من جی اون وختی کی شیمی ایمان به خداوند عیسی مسیح خبر بیشتاوستم، و مُحبتی کی ایمانداران دآرید، ¹⁶هطو یکسره خدای شیمی وجود وُسی شکر کودآن درم، و همیشه شمزه می دوعایان دورون به یاد آورم، ¹⁷و آمی خداوند عیسی مسیح خدا جه، اون پتر پورجلال جه، خایم کی حکمت و روح مکاشفه ئ خودش شناخت وُسی شمزه عطا بوکونه، ¹⁸تا شیمی دیل چومآن روشن یه و اون آمیدی کی خدا شمزه اون ره دآده دآره ئ بشناسید، و هطو بتأید درک بوکونید و بفهمید حقیقت اون میراثی کی خدا خو مؤمنین ره تدارک بیده دآره ئ، کی چقدر آرزشمند و پورشکوه. ¹⁹و بذآید اون قدرت آمان مؤمنین کمک کودآن ره بینهایت عظیمه. آن قدرت، هون قدرتی ایسه کی ²⁰خدا اون مسیح ره بکار بیگفت و اون مُرده یان جه ویرزانی و خود دس راست طرف، مقام آسمانی میان

بينيشأنى. ²¹بوجرتر جى هر رياست و قدرت و قوَّت و سلطنت و هر نامى كى چى هَسَه و چى در آينده ممكنه كسى شين بيه. ²²و همه چيه اون پا جير بته، و مُقرر بوكود كى اون كليسا رئيس و كليسا ستر بيه، ²³كليساى كى اون بدنه، و اون، اون خو حيات و وجود جه لبريز كونه. اون همه چيه در همه جا، خو حضور جه پوره كونه.

تازه زندگي مسيح دورون

¹ شوقان شیمی گوناهاڼ و تقصیرات وُسی بمرده بید، ² اونموقعی کی آ دوتیا راه هاي کچ میان قدم ژئید، و آ دوتیا روشان جه و نیروهاي پليد رئیس، یعنی شیطان جه پیروی کودید، هون روحی جه کی هسه افراد شرور و گوناهاکار دورون عمل کودان دره. ³ امانم همه ته ایته زمانی اوشان مانستآن بوئیم و اُمی جسم شهوتان جه پیروی کودیم و جسم هوسان و افکار بجا آوردیم، و امانم دیگران مانستآن اُمی طبیعت وُسی سزاوار خدا خشم و غضب بوئیم. ⁴ ولی خدا کی رحمت کودان میان ثروتمنده، خو محبت عظیمه وُسی، ⁵ حتی اون زمانی کی اُمی نافرمانی یان میان بمرده بوئیم، آمره مسیح آمره زنده کود، پس جی راه فیض نجات پیدا کوده دآرید. ⁶ بله، خدا آمره مسیح مَره ویریزانه و قلمرویه آسمانی میان، مسیح عیسی آمره بینشانه. ⁷ تا عالم آینده دورون خو فیض بی نهایت و بی همتای نشان بده، و اون لطفی کی بواسطه مسیح عیسی در حق امان بوکوده ئ آشکار کونه. ⁸ چون فیض وُسی و جی راه ایمان نجات پیدا کوده دآرید، و آن شیمی کار نییه، بلکه خدا بخششه، ⁹ آن نجات شیمی اعمال جه نییه، تا هیچکس خوره افتخار نوکونه. ¹⁰ چون امان اون دس چاکوده ایم، و اون مسیح عیسی دورون آمره ایته زندگي جدید قاده دآره تا کارای نیکو انجام بدیم، کارایی کی خدا جی پیشتران مُقدر بوکوده بو تا انجام بدیم.

مسیح اتحاد و یگانگی

¹¹ جی خاطر نوبورید شوقان غیریهودی بودونیا باموئید و زمانی بُت پرست بوئید و یهودیان شمَره کافر و نجس دُخاد، ولی خودشان دیلم ناپاک بو، با آنکی همه مراسم مذهبی هم بجا آورد و ختنه هم بوئسته بود. ¹² او زمان، شوقان کاملاً مسیح جه سیوا زندگي کودید و جُر خدا قوُم یعنی اسرائیل خاندان به حساب ناموئید، و هیچکودام جی خدا وعده یان کی اُمیدبخشه شیمی شامل نوبوسته. آ دوتیا میان شوقان بی خدا و بی امید بوئید. ¹³ ولی هسه مسیح عیسی اتحاد آمره، شوقانی کی زمانی خدا جه دور بوئید، بواسطه مسیح خون نزدیک باورده بوئستید. ¹⁴ چون مسیح اُمی صلح و سلامتی پیونده، اون خودش امان یهودیان شوقان غیریهودیان مَره آشتی بده و خصاری کی جودایی تاوآده به و اُمی میان تهه بوئ جی میان اوساد. ¹⁵ یهود شریعت، یهودیان جه طرفداری کوده و غیریهودیان قبول تاشته، و آن اُمی میان کینه و دوشمنی ئ باعث بوئسته بو، ولی مسیح خو کار آمره آ دوشمنی ئ جی میان اوساد، چون اون خو جان فدا بوکود تا آن محدودیتهایی کی یهود شریعت بوجود باورده بوئ خاتمه بده. و هسه آمره کی پیشتران ره همدیگر آمره دوشمن بوئیم پیوند بزه و جُزئی جی خودش بدن بوکود، اون ایته انسانیت تازه بوجود باورد و صلح و سلامتی ئ برقرار بوکود، ¹⁶ تا هر دو ته گروه ایته بدن میان خدا مَره آشتی بده، بواسطه خو صلیب کی دوشمنی ئ اون رو بوکوشته. ¹⁷ اون بامو و صلح بشارت، هم شمَره کی دور بوئید، و هم اوشانی کی نزدیک بوده برشانه. ¹⁸ چون بواسطه اون، امان هر دو ته گروه بواسطه ایته روح، یعنی روح القدس، تأنیم بیشیم پُر حضور. ¹⁹ پس ډ نه بیگانه و آجنبی، بلکه خدا مُقدسین مَره هموطن، و باقی ایمانداران مَره خدا اهل بیت اید. ²⁰ شوقان ساختمانن ئ تعلق دآرید کی اون زیربنا رسولان و انبیاء ید، و عیسی مسیح خودش، اون ساختمان اصلی سَنگه. ²¹ اون اتحاد آمره آ ساختمان بهم پیوند خوره و ژشد کونه و خداوند مُقدس معبد چاکونه. ²² و شوقانم اون اتحاد آمره همدیگر بنا کونید تا ایته خانه شبیه ببید، خانه ایی کی خدا بواسطه خو روح اون دورون ساکن یه.

پولس، غیر یهودیان واعظ

¹ ھنہ وِسی من پولس، مسیح عیسی آسپز، شوٿان غیر یهودیان وِسی... (پولس خو گبِ إدامہ ندہ) ² حتماً خبر دأرید دربارہ اُون فیضی کی خدا شیمی وِسی مَرہ ببخشہ دأرم. ³ می منظور اُون رازی ایسہ کی جی راہ مکاشفہ، خدا مَرہ آشکار کود و پیشترانِ رِہ می نامہ یان دورون ایچہ شمرہ بنیویشتہ دأرم. ⁴ او اوشانِ خواندنِ مَرہ تانید می درک مسیح رازِ جہ بفهمید. ⁵ قدیمانِ رِہ خدا آ رازِ آدمیانِ رِہ آشکار نوکودہ بو، ولی ھستہ بواسطہ روح، خو رسولان و انبیاءِ رِہ آشکار کودہ. ⁶ آن رازِ آنہ کی، غیر یهودیانم بواسطہ انجیل و اتحادِ مسیحِ آمَرہ، مسیح بدنِ میاں، و میراثِ میاں، و خدا وعدہ یان دریافت کودانِ میاں، شریکد. ⁷ من اُون فیضی وِسی کی مَرہ عطا بوئست و اُون قدرتِ عمل کودانِ وِسی، آ انجیل خادم بوئستم. ⁸ ہر چند مسیحیان کوچی ترین جہ ہم کوچی ترم، ولی آ فیض مَرہ عطا بوئست کی غیر یهودیانِ آ پیغامِ برسانم کی مسیح اتحادِ آمَرہ ایٹہ ثروتِ عظیم جی اَلطافِ الہی اوشانِ نصیب پھہ. ⁹ و ھمہ تہ نِ رِہ روشنِ کونم کی خدا نقشہ چی بو، خدایی کی ھمہ چہ بواسطہ عیسی مسیح خلق بوکود و آن نقشہ، رازی مانستأن ھمہ دورانِ قدیم دورون اُون ور جہ محفوظ بو. ¹⁰ تا ھستہ وختی خدا زاکانِ کلیسا دورون متحد بہد، ھمہ فرمانروایان و قدرتھایی کی آسمانِ میاں حاکمد، اُون حکمت بشناسد، و خدا نقشہ بواسطہ کلیسا اوشانِ رِہ آشکارہ پہ. ¹¹ آن دوروست ھون نقشہ ایی ایسہ کی خدا جی آزل درنظر دأشتہ تا بواسطہ عیسی مسیح عملی بوکونہ. ¹² تا اُون متحد بوستأن آمَرہ، و اُون ایمانی وِسی کی مسیح دأریم، بتأنیم بدونِ ترس و آزادانہ بیشیم خدا حضور. ¹³ پس شیمی جہ تمنا دأرم رنج و زحمتی کی آئ شیمی وِسی کشم وِسی دیلسرد و مایوس نیبید، چون اوشانِ وِاستی شمرہ مایہ افتخار ببہ.

دعا ایماندارنِ شہرِ آفسس رِہ

¹⁴ پس من اُون پئری جولو زانو زرم کی ¹⁵ ہر خانوادہ آسمانِ میاں، یا زمین رو خو نامِ اُون جہ بیگفتہ. ¹⁶ من اُون جہ خایم کی خو جلالِ گنجانِ جہ شمرہ ببخشہ تا بواسطہ اُون روح، شیمی باطلِ قوی و قدرتمند ببہ. ¹⁷ تا مسیح بواسطہ اُون ایمانی کی اُون دأرید، شیمی دیلانِ میاں ساکن ببہ، و مُحبتِ میاں ریشہ بودوؤانید و استوار ببید. ¹⁸ تا توان پیدا کونید کی باقی مقدسین آمَرہ، مسیح مُحبتِ طول و عَرْض، و اُون غمق و بلندای درک بوکونید. ¹⁹ و بتأنید اُون مُحبتی کی وبشتر جی انسانِ درکہ بشناسید، و بتأنید خدا ھمہ کمالاتِ جہ پورہ بید. ²⁰ جلالِ بر خدا کی قادری بواسطہ اُون قدرتی کی آمی دورون کار کونہ، بینهایت وبشتر جی اونچیزی کی بخائیم یا تصور بوکونیم عمل بوکونہ. ²¹ اُون کلیسا دورون، و مسیح عیسی دورون، نسل در نسل، تا آبادالباد جلال باد، آمین.

یگانگی مسیح بدنِ دورون

¹ پس منی کی خداوند خدمت کو دآن و سی آئی زندانِ دورون ایستام، شیمی جِه تمنا دآرم جوری رفتار و زندگی بوکونید کی شایسته اون مقامی بیه کی اون ره دآده بوئسته دآرید. ² فروتن و مهربان ببید، همدیگر ره صبر بدآرید و مُحبتِ آمَره همدیگر تحمل بوکونید. ³ سعی بوکونید همیشه مُتفقاً روح القدس جِه هدایت ببید، تا بتأید همیشه صلح و صفا میان بنسید. ⁴ چون ایته بدن و ایته روح وجود دآره، هوطوبی کی وختی دعوت بوئستید هم، ایته اُمید دعوت بوئستید. ⁵ و ایته خداوند وجود دآره و ایته ایمان و ایته تعمید ⁶ و ایته خدا کی همه ته پئژ و بوچتر جی همه یه، و همه ته دورون کار کونه و همه ته میانم ساکن یه. ⁷ ولی هر کودام آقآن بر طبق مسیح بخشش اندازه، فیضی عطا بوئسته. ⁸ هته و سیه کی خدا کلام فرمایه: «وختی اون وَاگردست به آسمان، اِسارت به اَسیری بوبورد و مردم غطایا بخشه.» ⁹ وختی خدا کلام دورون بینویشته بوئسته «وَاگردست به آسمان»، منظور چیه؟ جز آنکی اول وَاستی جی آسمان نزول بوکوده به و بوشو اعماقِ زمینِ دورون؟ ¹⁰ پس اون کسی کی بیچیر بامو، هون کسی ایسه کی بوچر بوشو، اون بوچتر جی همه آسمانان بوشو دآره تا همه چته خو حضور جِه پوره کونه. ¹¹ و اونه کی ببخشه بعضیان به عنوان رسول، بعضیان به عنوان نبی، بعضیان به عنوان مُبشر، بعضیان به عنوان شَبان، و بعضیاتم به عنوان مُعلم، ¹² تا مقدسین کار خدمت ره آماده کوند، تا کلیسا پیشرفت باعث بوبود کی مسیح بدنه، ¹³ تا زمانی کی همه ته ایته ایمان، و خدا پسر شناخت دس پیدا کونیم و بالغ ببیم، و مسیح کاملی و اون قامت بلندای قارسیم. ¹⁴ اونموقع دَرَاکَانِ مَاسْتَانِ نیئیم تا هر موجی، آمَره هر طرفی کی بخایه بوبوره و تعالیم مُختلفِ باډ، آمَره هر طرفی تاوآده، و آدمیان دَغل بازی و نقشه های کی آمی گمراهی ره کشد مَره حقیقت جِه دَوره بیم و هر لحظه آمی ایمان میان تغییر عقیده بدیم. ¹⁵ بلکه راستی و حقیقت، مُحبتِ آمَره بوگونیم و هر چیز دورون ترقی بوکونیم تا به اون حد کی شر حساب یه قارسیم، یعنی تا مسیح اندازه رُشد بوکونیم. ¹⁶ اون همه بدنِ مَنشَاءِ رُشده، بدنی که بواسطه مفاصل همدیگر آمَره پیوند بوئسته و مُتصله، آ بدن هر عضو عمل و سی رُشد کونه و خوره مُحبتِ دورون بنا کونه.

نور زاکانِ مَاسْتَانِ زندگی کو دآن

¹⁷ پس آن گویم و خداوند طرف جِه تأکید کونم کی شیمی رفتار دِ نوَاسْتی اقوامی مَاسْتَانِ بیه کی خدا جِه دورد و خوشانِ ذهن خیالات جِه پیروی کوند. ¹⁸ اوشان عقل و فکر تاریک و اوشان دیل سنگ بوسته، و خوشان نادانی و سی، اون زندگانی ایی کی خدا بخشه جِه محروم بوسته دآرد. ¹⁹ اوشان بی عقل بوئستد، خوشان یکسره هرزگی دورون ول کوده دآرد و هر جور کثافت کاری ره جرس زند. ²⁰ ولی اشان چیزایی نییه کی مسیح شمره یاد بده، ²¹ اگر واقعاً اون صدای بیشتاوسته بید و مُطابقِ هون حقیقتی کی عیسی درباره خودش بوگوفته دآره تعلیم بیگفته بید. ²² شوَمَانِ یاد بیگفتید کی وَاستی اون روشی کی قبلاً اون آمَره زندگی کونید جِه دس بکشید و عوض بید، و اون قدیمی آدم، اون آدمی کی شهواتِ فریب خورده و فاسده بوسته ئ خودتان جِه بیرون کونید. ²³ تا شیمی طرز فکر کاملاً نو ببیه. ²⁴ و اون آدم تازه ایی کی به خدا شباهت، و عدالت و قدوسیت دورون خلق بوئسته ئ دوکونید. ²⁵ پس د به هیچ عنوان دوروغ نوگوئید، بلکه هر کس همیشه راست بوگوئه، چون اَمَانِ همدیگر اعضائیم. ²⁶ اگر عصبانی بوئستید وَاَنالید گونااهی شیمی جِه سر بزنه، و قبل غروب خشم خودتان جِه دور کونید. ²⁷ ابلیس فرصت ندید. ²⁸ دوزد د دوزدی نوکونه، و در عوض بیشه کار سر و خو دسان آمَره زحمت بکشد تا چیزی بدآره کی مُحْتَاجَانِ کمک بوکونه. ²⁹ هیچموقع حرفای زشت شیمی دهن جِه بیرون تابه، بلکه شیمی گبان جوری بیه کی دیگران بنا بوبود و اوشان ره بدرد بوخوره و اوشان خبر و برکت برسانه. ³⁰ روح القدس ناراحت نوکونید، چون خدا اون آمَره شیمی رو مُهر بَره دآره و شمره آماده کوده روز رستگاری ره کی کاملاً آزاد بید. ³¹ هر جور بُغض، غیظ، عصبانیت، داد و فریاد، فُحش و ناسزا و هر جور نفرت خودتان جِه دور کونید. ³² در عوض همدیگر آمَره مهربان ببید و همدیگر ره دیل بوسوچانید، همدیگر ببخشید، هوطوبی کی خدا شمره مسیح و سی ببخشه.

¹ پس سعی بوکونید خدا عزیز زاکان مأنستآن ببید و اون إقتدا بوکونید. ² و محبت آمره رفتار بوکونید هوطوی کی مسیح هم، آمره مُحبت بوکود و امی وُسی خو جان ایته قربانی و هدیه خوشبو مأنستآن خدای تقدیم بوکود. ³ نوکونه شیمی میان جی زناکاری و ناپاکی و طمع حرفی به میان بایه، چون آجور حرفان مُقدسین ره شایسته نییه. ⁴ حرفای زشت و بی معنی، چرت و پرت یا شوخیهای بی ادبی، آشآنم شمره شایسته نییه، بلکی در عوض وُاستی خدای شکر بوکونید. ⁵ خاطرجم ببید کی هیچ زناکار یا بی عفت یا طمع کار، کی خودش بُت پرستیه، خدا و مسیح ملکوتِ دورون هیچ سَهمی تیره. ⁶ ممکنه بعضیان بخاید آجور گوناهاان انجام دَتن ره دلیل باورد و بهانه ایی بتراشد، ولی آجور آدمیان گولِ نوخورد، چون هَجور کاران وُسیه کی خدا غضبِ گوناهاکاران رو نازل یه، ⁷ پس آجور آدمیان مَره کاری ندآرید و اوشآن مَره نشست و برخاست هم نوکونید. ⁸ شوَمان زمانی تاریکی بوئید! ولی هَسَه خداوند اتحادِ آمره نورید. پس نور زاکان مأنستآن رفتار بوکونید. ⁹ چون نورِ مَره، هر جور خوبی کودانِ میان، عدالت و راستیه. ¹⁰ تحقیق بوکونید تا بفهمید کی چه چیزی خداوند خوش آیه. ¹¹ تاریکی اعمالِ بی ثمرِ دورون شریک نیبید، بلکی وَاَلید شیمی نوژ اوشآن رو بناوِه تا اوشآن زشتی آشکار یه. ¹² چون کارایی کی خداتشناسان تاریکی دورون انجام دهد، زشته و آدمِ شرم گیره کی حتی درباره اون کاران گب بزنه. ¹³ ولی وختی شیمی نور اوشآن رو تاوِه، اوشآن زشتی دیده یه و متوجه بود کی چقدر اشتباه کودان درد، و امکان دَاره بعضی جی اوشآن توبه بوکوند و نور زاکان بوبود. ¹⁴ هَنه وُسیه کی خدا کلام فرمایه: «ای کی خوفته ایی، بیدار بون، مُرده یان جه وبریز، کی مسیح نور تی رو تاوِه.» ¹⁵ خیلی مراقب ببید کی چوطو رفتار کونید، پس نه جاهلان مأنستآن، بلکی عاقلان مأنستآن رفتار بوکونید. ¹⁶ فرصتِ غنیمت بدآنید، چون بد روزگاری میان ایستائیم. ¹⁷ نادان نیبید، بلکی سعی بوکونید بفهمید خداوند ایراده چیسه. ¹⁸ شرابِ جه مَسک نیبید، چون مَسکی شمره کارای زشتِ طرف قَاکُشه، بلکی خدا رُوحِ جه پوره بید. ¹⁹ همدیگر آمره درباره خدا گب بزیند، و همدیگر ره سرودهای پرستشی و مزامیر بخوانید. از ته دیل خداوند ره تازه سرود بگوئید و اون ره آهنگ چاکونید. ²⁰ همیشه و هر چیزِ وُسی، خدای پَنر، به نام امی خداوند عیسی مسیح شکر بوکونید. ²¹ به احترامِ مسیح، همدیگر جه اطاعت بوکونید.

زن و شوهر رابطه

²² ای زنان، شیمی مردکان تسلیم ببید هوطوی کی خداوند تسلیمید. ²³ چون مرد، زن سر حساب یه، هوطو کی مسیح کلیسا سر، یعنی خو بدن سر حساب یه. هَنه وُسی بو کی اون خو جان فدا بوکود و کلیسای نجات دهنده بوئست. ²⁴ پس هوطو کی کلیسا مسیح جه اطاعت کونه، شوَمان زناکانم وُاستی هر امری دورون شیمی مردکان جه اطاعت بوکونید. ²⁵ ای مردکان، خودتان زنان مُحبت بوکونید، هوطو کی مسیح کلیسای مُحبت بوکود و خو جان اون ره فدا بوکود، ²⁶ مسیح آ کار بوکود تا کلیسای، غُسل تعمید و خدا کلام آمره بوشوره و اون پاکِ مُقدس بوکونه. ²⁷ و کلیسای درخشان خوره حاضره کونه کی هیچ لک و چین و چروکی، یا نقصی ندآره، بلکی مُقدس و بی عیب بییه. ²⁸ شوهرانم وُاستی هَطو خوشآن زناکان آمره رفتار بوکوند و خوشآن بدن مأنستآن اوشآن دوس بدآرد، هر کی خو زن محبت بوکونه، در اصل خودش مُحبت کودان دره. ²⁹ چون هیچوخت کسی خو بدن جه نفرت تیره، بلکی اون خوراک دِهه و اون جه مراقبت کونه، یعنی هو کاری کی مسیح کلیسا ره انجام دِهه. ³⁰ چون اون بدن اعضائیم. ³¹ خدا کلام فرمایه: «هنه وُسی کی مرد خو پَنر و مارِ جه جودا یِهه و خو زنِ آمره پیوند خوره، و جی اون به بعد دو ته، ایته تن یهد» ³² دَآنم کی آ رازِ درک کودان شمره دُشوارة، ولی مثالی خوبی ایسه تا مسیح و کلیسا رابطه ئ نشان بده. ³³ خلاصه هر کودام جی شوَمان وُاستی خو زن خودش بدن مأنستآن دوس بدآره و زن وُاستی خو مرد احترام بنه.

زاکان و پٽر و مار رابطہ

¹ ای زاکان، خودتان پٽر و مار جہ اطاعت بوکونید، چون کارِ دوروست ھنہ، خدا شیمی اختیار اوشان دس بیسپرده دآرہ. ² اولین حُکم جی «دہ فرمان» کی وعدہ مَرہ همراه بو آن بو: «خودت پٽر و مار احترام بن»، و اون وعدہ هم آن بو: ³ «تا سعادت مند بیبی و تی عُمر زمین دورون دراز بیبہ» ⁴ و ای پٽر و مارا، شیمی زاکان ناراحت و عصبانی نوکونید، بلکی مُحبتِ آمَرہ خدا کلام جہ، اوشان نصیحت بوکونید.

غلامان و آربابان روابط

⁵ ای غلامان، شیمی زمینی آربابان ترس و احترام آمَرہ، و جی تہ دیل اطاعت بوکونید، جوری کی انگار مسیح جہ اطاعت کوڈان درید. ⁶ شیمی اطاعت آن وَسی نیبہ کی چون شیمی مُراقبہ، و یا کسانی مَانسٹان کی خاید خودشیرینی بوکوند و انسان دیل بدس باورد، بلکی مسیح خادمین مَانسٹان، جی تہ دیل خدا ارادہ ئ بجا باورید. ⁷ شور و شوقِ آمَرہ خدمت بوکونید جوری کی خیال بوکون خداوند خدمت کوڈان درید نہ انسان، ⁸ چون دآنید هر کس کی اعمالِ دوروست انجام دہہ خداوند اون پاداش اون قَادہ، جی غلام بیبہ جی آزاد. ⁹ و شومآن ای آربابان، خودتان غلامان و زیردستانِ آمَرہ ھطو رفتار بوکونید، اوشان تھدید نوکونید، جی خاطر نوبورید کی شومآنم غلامید، و اونی کی آسمان میان ایسہ، هم شیمی آربابہ و هم اوشان آرباب، اون تبعیضی قائل نیبہ و کسی جہ طرفداری هم نوکونہ.

جنگ روحانی اسلحہ

¹⁰ خلاصہ ای برآران، خایم خداوند اتحادِ آمَرہ اون قُوت و توانایی عظیم جہ نیرو بیگیرید و قدرتمند بیبید. ¹¹ خدا اسلحہ کامل دوکونید، تا بتآنید ایلیس حیلہ یان جولو مقاومت بوکونید. ¹² چون آمان انسان مَرہ جنگ نوکودان دریم، بلکی آمان بر علیہ قدرتان، ریاستان، نیروھایی کی آ دنیای تاریک دورون حکومت کوند، و لشکری جی نیروھای شیطانی کی آسمان دورون ایستد جنگ کوڈان دریم. ¹³ پس خدا اسلحہ کامل دوکونید تا روز شرارت رہ، بتآنید مقاومت بوکونید و ہمہ کاران ¹⁴ پس استوار یئسید و راستی کمر بند مُحکم شیمی کمر دؤدید و عدالت زره ئ دوکونید، ¹⁵ و انجیل سلامتی کفش دوکونید و آمادہ بیبید تا ہمہ جا بیشید و انجیل پیغامِ اعلام بوکونید. ¹⁶ علاوه بر آشان، ایمان سیر اوشانید تا بتآنید اون آمَرہ شیطان ہمہ آتشین تیران خاموش کونید. ¹⁷ نجات کلاھخود شیمی سر رو بنید و روح شمشیر، یعنی خدا کلام بہ دس بیگیرید. ¹⁸ ہمیشہ و ہمہ وخت مطابق روح القدس ارادہ دوعا و التماس بوکونید، ھنہ وَسی بیدار ¹⁹ مَرہ هم دوعا بوکونید، تا هر زمان دھن بازہ کونم، قدرت بیان مَرہ عطا بیبہ و بتآنم انجیل راژ شجاعتِ آمَرہ اعلام بوکونم. ²⁰ انجیلی کی اون سفیرم، هر چن سفیری کی زنجیر دورون ایستہ! دوعا بوکونید کی بتآنم حتی زندان دورونم شجاعتِ آمَرہ اون طوری کی شایستہ یہ دربارہٗ مسیح گب بزنم.

خانمہ

²¹ آن وَسی کی می حال و احوال جہ باخبر بیبید و بدآنید چی کوڈان درم، تیخیکوس، می عزیز برار و خداوند وفادارہ خادم، ہمہ چتہ شمرہ گوہ. ²² من ھنہ وَسی اون شیمی ور جہ اوسہ کونم تا آمی حال و احوال جہ خبردار بید، و اون شمرہ تشویق بوکونہ و شومآنم دیلگرم بیبید. ²³ دوعا کونم کی خدای پٽر، و آمی خداوند عیسی مسیح، شومآن می عزیز برارآن آرامش مُحبت با ایمان عطا بوکونہ. ²⁴ خدا فیض ہمہ اوشانی آمَرہ بیبہ کی آمی خداوند عیسی مسیح محبتی تومام نوبوستنی مَرہ دوست دآرد، آمین.

Philippians

¹ جی عیسی مسیح خدامان طرف پولس و تیموتائوس، بہ کشیشان و خدامان، و ہمہ مُقدسینی کی فیلیپی میان ایستد و مسیح عیسی مَرہ متحد. ² فیض و سلامتی آمی پٽر خدا، و خداوند عیسی مسیح طرف جہ بر شومآن.

دوعا و شکرگزاری

³ هر وخت شمرہ بہ یاد آورم خودم خدای شکر کونم. ⁴ و ہمیشہ می هر دوعا میان خوشی مَرہ شمرہ دوعا کونم. ⁵ چون جی ہون روز اولی کی انجیل پیغامِ بیشناوستید تا ھستہ اون انتشار رہ فعال بوئید. ⁶ من اطمینان دآرم اونی کی آ خرمہ کار شیمی میان شروع بوکودہ، تا روزی کی عیسی مسیح وَاگر دہ خو کار بہ کمال رسانہ. ⁷ طبیعہ کی من دربارہٗ شومآن آطو فکر بوکونم، چون شومآن ہمیشہ می دیل دورون جا دآرید، چی زندان دورون یئسم، چی آزاد بوبوم و بخایم انجیل جہ دفاع بوکونم و اون حقانیت اثبات بوکونم،

شومآن همیشه خدا فیضِ دورون می مَرِه شریکید. ⁸ خدا شاهده کی چقدر شیمی دِئِن رِه مُشتاقم، اونم اِشتیاق و مُحبتی مَرِه کی خودِ عیسی مسیح می دِلِ دورون بَته دَاره هَنه وَسی شمرِه دوعا کونم کی شیمی مُحبت نسبت به دیگران روز به روز ویشتر یِه، و شیمی قَهم و مَعْرِفَتِ روحانی هم رُشد بوکونه و به حدِ کمال فَاَرسه. ¹⁰ تا بَتَّانید خوب و بد تشخیص بدید و بهترین انتخاب بوکونید، تا روزی کی عیسی مسیح وَاگرده کاملاً پاک و بی عیب ببید. ¹¹ و دوعا کونم کی شیمی زندگی پور جی عدالتِ ثمرات ببیه، ثمراتی کی بواسطه عیسی مسیح بدس آیه، و باعث یِه کی خدا جلال پیدا کونه و ستایش ببیه.

پولس زنجیران و انجیل انتشار

¹² اما ای برآران، حَایم بدآنید کی چی می سر بامو و باعث بوئست کی انجیل منتشر ببیه. ¹³ جوری کی همه ته ن رِه، و همه گارد امپراطوری سربازان رِه آشکاره بوسته کی من مسیح وَسی زندانیم. ¹⁴ تازه می زندانی بوستان باعث بوئست کی باقی مسیحیان دِ زندان جِه نترسد، و می صبر و تحمل اوشان جُرأت بده کی خدا کلام بدون ترس همه جا اِعلام بوکوند ¹⁵ ولی ایستاد بعضیانم کی حسادت جِه شد مسیح رِه موعظه کوند و حَاید می مَرِه رقابت بوکوند، ولی بعضیانم جی رویِ اِخلاص ¹⁶ و محبت آ کار کوند، چون داند کی من انجیل دفاع کودان وَسی دکفتده دارم زندان. ¹⁷ ولی اوشانی کی چشم و هم چشمی وَسی بشارت دهد، نه جی روی مُحبت و اِخلاص، بلکه خیال کوند تاند آ کاران مَرِه می درد و رنج زندان دورون زیادتَره کوند. ¹⁸ ولی چی اهمیتی دَاره؟ مُهم آنه کی مسیح موعظه ببیه، چی نیت دوروست ببیه چی نادوروست، و من هَنه وَسی خوشحالم. بله، بازم شادی کونم، ¹⁹ چون دَانم کی شیمی دوعایان وَسی و عیسی مسیح روح آمره، آ کاران به نفع من تومام یِه و می نجات باعث یِه. ²⁰ من مُشتاقانه انتظار کشم و اُمید دارم کی هیچ چیز دورون خجالت زده نبوم، بلکه همیشه مَآنستَن شجاعتِ آمره درباره مسیح گب زنم، تا چی زنده بمَآنم چی بیمیرم، مسیح سربلندی و جلال باعث بوبوم. ²¹ چون زندگی، مَرِه فرصتی ایسه کی مسیح خدمت بوکونم، و مرگم به نفع من تومام یِه چون شوم اوِن ورجه. ²² ولی اگر می زنده ماندن باعث ببیه کی عده ویشتری مسیح ایمان باورد، پس واقعاً تَآنم کَی ته ئ انتخاب بوکونم، مَرَدَن یا زنده ماندن! ²³ آ دو راهی دورون سخت گرفتار بوستم، چره کی ناچه دارم هر چی زودتر بیمیرم و بوشوم مسیح ورجه، چون آی ته خیلی بهتره. ²⁴ ولی شیمی وَسی خیلی واجبتَره کی زنده بمَآنم. ²⁵ یقین دارم و دَانم کی شیمی شادی و رُشد ایمانی وَسی مدتی زنده مَآنم و شیمی آمره ایستم. ²⁶ وختی دوباره بَایم شیمی ورجه، مُطمئنم مسیح عیسی ئ افتخار کنید کی مَرِه سالم بدأشته دَاره. ²⁷ به هر حال، شیمی جِه حَایم جوری رفتار بوکونید کی مسیح انجیل شایسته ببیه، تا چی بَایم شیمی ورجه و شمره بیدینم و چی تَایم، دوس دارم وختی شیمی حال و احوال جِه خبردار بؤم، خاطر جمع بوبوم کی طبق ایته روغ برقرار و استوارید، و ایته بدن مَآنستَن دوش به دوش هم انجیل ایمان رِه تلاش کونید، ²⁸ و هیچ کاری دورون مخالفین جِه ترسی تَئرد، کی هَن اوشان رِه نشانه ایی ایسه کی هلاکتِ راه شوئون درد، و شمره نشانه ایی ایسه کی خدا شیمی آمره یِه و نجات پیدا کونید. ²⁹ چون آ افتخار شیمی نصیب بوئسته کی نه فقط مسیح ایمان باورید، بلکه اوِن وَسی رنج و رَحمتم بیدینید. ³⁰ شومآن پیشتران رِه بیده بید کی من چوطو مسیح وَسی مبارزه ئ مشغول بؤم، هَسَه شومآنم هو مبارزه دورون می مَرِه شریکید و هوطوبی کی ایشتاوید من هنوزم هون مبارزه یان مشغولم.

سر مشق گيفتن جي مسيح فروتنی

¹پس اگر مسيح متحد بوسٽانَ جِه ديلگر ميد، اگر اون مُحبت شيمي ديلِ ڦوٽه، اگر روح القدس آمَره شراڪت دأريد، اگر رَحْم دأريد و شيمي ديل سوچه، ²پس بَأنيِد مي خوشي ٿي كاملِ ڪونيد و همدِگر مُحبت بوڪونيد و قلباً همدِگرِ آمَره توافق بدأريد، و يڪ ديل و يڪ فڪر بيبيد. ³خودخواه نبيد و جي روي چشم و هم چشمي ڪاري انجام نديد، فروتن بيبيد و هميشه ديگرانِ خودتانِ جِه بهتر بدأنيِد. ⁴هر ڪودام جي شومَن فقط خودشِ ڪار و زندگي فڪر نييه بلڪي ديگرانِ فڪرم بيبيد. ⁵شومَن و آستي هو طرزِ فڪري ٿي بدأريد ڪي مسيح عيسيٰ دأشته. ⁶اون ڪي خدا مَره همدات بو، خدا برابر بودنِ جِه بنفع خودشِ استفاده نوڪود، ⁷بلڪي خورَه همهُ مزايَا جِه محروم بوڪود، و غلام ذات قبول بوڪود و مردمانِ شبيه بوئست، ⁸وختي ايته آدمِ مَأنسٽانِ ظاهر بوئست، خودشِ ويشتَر جي آن خوار بوڪود، و تا مرگ، اونم مرگ صليبِ رو، اطاعت بوڪود. ⁹هنه وَسي خدا هم اونَ بينهايت سربلندِ ڪود، و نامي بوجرتر جي همهُ نامان اونَ بيخشه. ¹⁰تا عيسيٰ نام آمَره هر زانوبي جي آسمانِ مَيان، جي زمينِ رو چي زمينِ جيَر ڄَم په، ¹¹و هر زباني اعتراف بوڪونه ڪي عيسايِ مسيح، خداونده، تا خدائي پُتر جلال پيدا ڪونه.

ستاره يان مَأنسٽان درخشان

¹²پس اي عزيزان، هو طوبي ڪي وختي شيمي ورجه ايته بؤم، مي دستورانِ جِه اطاعت ڪويد، هِنسه ڪي شيمي جِه دورم، هو روشنِ ادامه بديد و حتي ويشتَر جي قبل تلاش بوڪونيد تا شيمي اعمالِ مَره نشان بديد ڪي نجات پيدا ڪوده دأريد، و ترس و لرز آمَره خودتانِ نجات به عمل باوريد. ¹³چون خدايه ڪي خودشِ عملِ قدرتمندِ مَره، هم تصميم، و هم قدرتِ انجامِ اونچي ڪي اون خشنود ڪونه ٿي شيمي دورون بوجود آورِه. ¹⁴هر ڪاري ٿي بدونِ غُرُغُرَ رَن و شڪايت انجام بديد ¹⁵تا ڪسي نئانه شيمي جِه ايرادي بيگيره. شومَن و آستي آ دونيائي فاسدِ مَيان و آ قَوْم مُنحرف و گردنڪش ورجه، به عنوانِ خدا رَأُڪَانِ بي تقصير، و كاملاً پاڪ و بي عيب بيبيد، و ستاره يان مَأنسٽانِ اوشانِ مَيان درخشش بدأريد. ¹⁶و خدا ڪلام حيات بخشِ اوشانِ فَرستَانيد، اونموقع وختي مسيح وَاگر دست، تائم افتخار بوڪونم ڪي هچين نودووسته دارم و هچين زحمت نڪشه دارم. ¹⁷حتي اگر لازم بييه شيمي ايمانِ حفظ ڪودانِ وَسي مي خُونِ فوڪونم، آ ڪارِ ڪونم و مي جانِ ايته قرباني مَأنسٽانِ خدائِ تقديم ڪونم، و حاضرم شيمي وَسي فدا بوبوم. من آ ڪارِ شادي مَره انجام دهم و شمَره خودمِ شادي دورون شريڪ ڪونم. ¹⁸و شومَنم و آستي مي مَأنسٽانِ خوشحال بيبيد و مي آمَره شادي بوڪونيد.

تيموتائوس و اِپافروديتوس

¹⁹اميدوارم به خواست خداوند عيسيٰ مسيح بزودي تيموتائوسِ اوسه ڪونم شيمي ورجه تا وختي وَاگر دست مي ورجه، مَره شيمي حال و احوالِ جِه باخبر ڪونه تا مي ديل شاد بييه. ²⁰چون ڪسِ ديگري ٿي تَرم ڪي مي احساسِ درڪ بوڪونه و اطلو خالصانه شيمي فڪر بييه. ²¹چون ديگرانِ همه خوشانِ منفعيتِ فڪر نه عيسيٰ مسيح خدمتِ فڪر! ²²ولي شومَن دَأنيِد ڪي تيموتائوسِ خو آزمائشِ پس بده دأره، و جوري ڪي پسِ خو پُتر خدمت ڪونه اونم انجيلِ پيشرفتِ رِه مَره خدمت بوڪوده دأره. ²³پس اميدوارم هَطو ڪي مي تڪليف روشنِ بوست، اون اوسه ڪونم شيمي ورجه. ²⁴و اطمينان دارم ڪي خداوندِ ڪمڪي آمَره خودمم بزودي ايم شيمي ورجه. ²⁵راستي، لازم بدَأنسٽم اِپافروديتوسِ دوباره اوسه ڪونم شيمي ورجه. شومَن اون اوسه ڪوده بيد تا هر وختِ احتياج بوئست مَره خدمت بوڪونه، مَن اون دو ته برارِ مَأنسٽانِ دوش به دوش همدِگر ڪار بوڪوديم و همَرزم بوئيم. ²⁶چون اون ديل شمَره تنگ بوئسته و جي آنڪي بيشتاوسته بيد ڪي اون مريض بو ناراحت بوسته. ²⁷ولي واقعتِ آنه ڪي بدجوريم مريض بو و نزديڪ بو بيميره، ولي خدا اون رَحْم بوڪود، نه فقط اون، بلڪي مَره هم رَحْم بوڪود و وَاُتأشت ڪي غمي مي غمانِ رو اِضافه بييه. ²⁸پس حَآيم هر چه سريعتَر اون اوسه ڪونم شيمي ورجه تا اون دِئِن جِه خوشحالِ بيد و اطلو مي غم ڪمتر په. ²⁹پس اون براري مَأنسٽانِ خداوندِ دورون شادي تمامِ آمَره پذيرا بيبيد، و آجور افرادِ احترام بنيد. ³⁰چون مسيح خدمت ڪودانِ وَسي نزديڪ بو بيميره و بجايِ شومَن هم ڪي مي جِه دوريد، مَره خدمت بوڪود و خو جانِ به خطر تاوُاده.

افتخارات انسانی ۽ اٽڪا نوکونید

¹مورڊ دیگر آنکی ای برارآن، هر وضعیتي میان ایشائید در خداوند شاد ببید. مَره زحمتی نیه کی هی ا مطالبَ تکرار بوکونم، ولی به نفع شومانه کی بارها اوشانَ بیشتاوید. ²اون سگانَ نزدیک نبید، شیطانِ عوامِل مَره کاری ندأرید، کسانِ جِه کی گوید نجات رِه وَاستی ختنه بوستانَ دوری بوکونید. ³چون ختنه بوسته یانِ واقعی امانیم کی روح اَمَره خدای پرستش کونیم، و مسیح عیسی ۽ افتخار کونیم و خودمانِ افتخاراتِ انسانی ۽ تکیه نوکونیم. ⁴من خودم افتخار کودانِ رِه خیلی چیزان دأرم. بله، اگر کسی خیال کونه آجور چیزان، و خو اصل و نصب اُنه افتخار بوکونه، می دلایل کی مُحکمه. ⁵من هشتمین روز بعد می تولد ختنه بوستم، ایتِه خانواده اسرائیلی جِه، جی بنیامین قبیلہ یم و ایتِه عبرانی اصیل، از لحاظِ اجرایِ شریعت هم، فریسی یم، ⁶به حدی دینِ یهود رِه غیرت دأشتم کی کلیسای آزار رسانیه یم، مطابقِ شریعت، من ایتِه مرد بی عیب محسوب بوستم. ⁷ولی هسَه همه ا امتیازان کی روزگاری مَره خیلی باآرزش بود، مسیح و سِی فیثاده دأرم، تا بتألم می ایمان و اُمید مسیح رو بنم. ⁸بله، همه چیز در برابر عیسی مسیح خداوند شناخت، بی آرزشه و من همه ۽ ضرر دألم، پس من همه چتِه ۽ اون و سِی کنار بتم، من اوشانَ اشغال دألم و در عوض مسیح بدس آورم، ⁹و کاملاً مسیح اَمَره متحد بوم، و نه خودم پارسایی مَره که بواسطه انجام مراسم مذهبی بدس آیه، بلکه اون پارسایی مَره کی جی راه ایمان به مسیح بدس آیه، هون پارسایی ایی کی خدا طرف جِه یه و بر پایه ایمان اُستواره. ¹⁰خایم مسیح و اون نیرویی کی اون ویرزائی ۽ بشناسم، من خایم اون رنجانِ دورون شریک بوبوم و اون مرگِ دورون هم اون همشکل بوبوم. ¹¹تا هر جوری کی بوبوسته، قیامت رِه زنده بوبوم و بتألم زندگی جدیدی بدس باورم.

تلاش تا خطِ پایان

¹²می منظور آن نییه کی اَشانَ بدس باورده دأرم یا کامل بوستم، بلکه خودم جولو بورم تا چیزی ۽ بدس باورم کی مسیح، مَره در نظر دأره، و هَنه و سِی بو کی مَره نجات بده. ¹³ای برارآن، گومان نوکونم کی هنوز بدس باورده یم، اما ایتِه کار کونم، و اون اُنه کی گودشته ۽ جی خاطر بورم و فقط خودم رو به اونچی کی پیش جِه تَه به جولو قاکشم. ¹⁴و تلاش کونم کی خطِ پایان قارسم تا اون جایزه ۽ بدس باورم، جایزه ایی کی خدا خایه بواسطه عیسی مسیح مَره قاده و هون و سِی مَره رو به آسمان دَخاده دأره. ¹⁵همه امان کی مسیحیان بالغی ایسیم و اُستی اطلو فکر بوکونیم، و اگر در مورد موضوع دیگری جور دیگر فکر کونید، خدا اون هم شمیره آشکار کونه. ¹⁶مهم اُنه، هر مرحله ایی ۽ کی قارسه دأریم، طبقِ اون رفتار بوکونیم. ¹⁷ای برارآن، همه ته می جِه سرمشق بیگیرید و کسانِ ۽ قاندرید کی مطابقِ اُمی اُلگو رفتار کوند. ¹⁸چون هوطوبی کی بارها شمَره بوگوفته دأرم، هسَه هم هطو کی می آشک فوواستان دره دوباره شمَره تکرار کونم. ایتد کسانِ کی گوید «امان مسیحی ایم!»، ولی در واقع اوشانَ مسیح صلیب دوشمند، ¹⁹آجور آدمان آخر عاقبت، هلاکته. اوشانَ خدا اوشانَ شکمه، و چیزهای ۽ افتخار کوند کی باعث ننگ و رُسواییه، و اوشانَ افکار فقط چیزهای دنیایی ۽ مشغوله. ²⁰ولی امان کشور آسمانی تابعیت دأریم و اشتیاقِ تمام اَمَره انتظار کشیم تا اُمی نجات دهنده، یعنی اُمی خداوند عیسی مسیح، اوی جِه ظهور بوکونه. ²¹اون نیرویی مَره کی اون قادر کونه همه چتِه خو فرمان بیرون باوره، اُمی حقیر و فاسد بوستانِ بدن تبدیل کونه تا اون پورجلالِ بدن شبیه ببیه.

¹ پس ای می عزیز برآران کی شیمی دین ره مُشتاقم، ای شومانی کی می شادی و می سر تاجید، ای عزیزان، هُطو شیمی اتحاد خداوند مَره حفظ بوکونید و وفادار بمَآنید.

آخرین تَصیحاتان

² خَخور «اُفودیه» و خَخور «سینتیخی» جه تمنا دَآرم کی همدیگر آمَره سازش بوکوند و خداوند کمکِ آمَره هَمَنظر بوبود. ³ و ای همکار صمیمی و ای «سیرینگوس» وفادار، تی جه تقاضا دَآرم کی آن دو ته خَخور کمک بوکونی تا خوشآن اختلافان کنار بند. چون آشان می آمَره دوش به دوش اِنجیل انتشار ره تلاش بوکودد، و نه فقط می آمَره، بلکه «اکلیمنتوس» آمَره و باقی برآران آمَره کی اوشان نام دفتر حیاتِ دورون نَبته، همکاری بوکوده دَآرد. ⁴ همیشه خداوند دورون شاد ببید، بازم گویم شاد ببید! ⁵ و اَلید شیمی مُلایمت مردمِ ره آشکارِ یه، بخاطر بدآرید خداوند بزودی وَاگرده. ⁶ هیچ چیزِ ره غُصه نوخورد، بلکه همیشه دعا و مُناجات بوکونید، و شُکرگزاری آمَره خودتانِ درخواستِ خدا حضورِ غرض بوکونید. ⁷ اَطو آرامشِ الهی کی ویشتر جی آدمی عقل و قَهمه، شیمی دَیل و فکَر، مسیحِ عیسی دورون حفظ کونه. ⁸ خلاصه ای برآران، هر چی راسته، هر چی عالیه، هر چی دوروسته، هر چی پاکه، هر چی دوست داشتنیه، و هر چی قابلِ سِتایشه درباره اوشان فکر بوکونید. ⁹ اونچی کی می جه یاد بیگیفته اید و قبول بوکودید، و اونچی کی می جه بیشتاوسته اید یا بیده اید، هونَ عمل بوکونید، تا خدایی کی سرچشمه آرامشه شیمی آمَره بیه.

تشکر هدایا و سی

¹⁰ چقدر خوشحال بوستم و خدای شُکر کونم کی ایبار دیگر به فکر من دکفتید، و خَئید مَره کمک بوکونید و می اِحتیاجات برطرف بوکونید، دَآنم کی همیشه بفکر من بوئید ولی فرصت پیش نَآمویه. ¹¹ البته می منظور آن نبیه کی اِحتیاج دَآشتم، نه، چون یاد بیگیفتم هر وضعیتی دورون کی ایستَم قناعت بوکونم. ¹² من دَآنم چوطو وَاستی فقرِ دورون، یا وفور نعمتِ دورون زندگی بوکونم، هر شرایطی دورون قناعت کودان یاد بیگیفته دَآرم، چی سیئر بوبوم چی ویشتا، چی زیاد بدآرم چی کم. ¹³ هر چیزِ قدرتِ دَآرم کی انجام بدم، بواسطه مسیح کی مَره تقویت کونه. ¹⁴ در هر حال لطف بوکودید کی می مشکلاتِ دورون می مَره شریک بوئستید. ¹⁵ شومان فیلیپی مسیحیان خُب دَآنید کی وختی اولین بارِ ره اِنجیل پیغامِ شمره اعلام بوکودم و بازن مقدونیه جه بوشوم، فقط شومان می دخل و خرج دورون می مَره همکاری بوکودید و هیچ کلیسایِ دیگری آن کارِ دورون شریک نوبوست. ¹⁶ حتی وختی تسالونیک میان ایسته بؤم، می رفع اِحتیاجاتِ ره چن بار مبلغی اوسه کودید. ¹⁷ نه اینکی فکر بوکونید هدیه فاگیفتنِ دونبال ایسم، بلکه خَایم شیمی نیکوکاری حساب زیاده یه و شیمی پاداش افزوده بیه. ¹⁸ شیمی هدایا می دس قَارسه و هَسته همه چی دَآرم، حتی ویشتر جی می نیاز دَآرم، من غرقِ اون هدایایی ایسم کی «اپافرودتوس» دس قَآدَآید تا مَره فَاَرسَانه، شیمی هدایا، غَطَر خوشبو و قربانی مقبولی ایسه کی خدای خوشنود کونه. ¹⁹ و می خدا، همه شیمی اِحتیاجاتِ رفع کونه، بواسطه ثروتِ عظیمی کی مسیحِ عیسی جلالِ دورون ته. ²⁰ جلال بر آمی پَر و آمی خدا، تا ابدالآباد، آمین.

سلامهای آخر

²¹ همه مُقدسینی کی مسیحِ عیسی ئ تعلق دَآرده سلام برسانید. برآرانی کی می مَره ایستاد شمره سلام رساند. ²² آئ مسیحیان همه ته شمره سلام رساند، مخصوصاً اوشانی کی قیصرِ دربارِ جه کار کوند. ²³ خداوند عیسایِ مسیح فیضِ شیمی آمَره بیه، آمین. آمین

Colossians

¹ جی پولس کی به خواستِ خدا، مسیحِ عیسی رسوله، و آمی برآر تیموتائوس طرفِ جه، ² به مُقدسین و برآرایِ وفاداری کی شهر کولسی میان ایستاد و مسیحِ مَره مُتحد. فیض و سلامتی آمی پَر خدا طرفِ جه، بر شومان.

دوعا و شُکرگزاری

³ آمان همیشه دوعا موقعِ شیمی و سی آمی خدا و آمی خداوند عیسی مسیح پَر شُکر کونیم. ⁴ چونکی شیمی ایمانِ وصف به مسیح عیسی، و اون مُحبتی کی همه مُقدسین دَآرید بیشتاوسته ایم. ⁵ آشان همه جی اون اُمیدی سرچشمه گیره کی آسمانِ دورون شمره محفوظه، و شومان پیشترانِ ره کلامِ راستی جه، یعنی اِنجیلِ جه درباره اُون بیشتاوسته اید، ⁶ اِنجیلی کی شمره برسه، سراسر جهان برسه دَآره و کره رُشد کونه و ثمرِ دهه، هوطوبی کی جی هون روزی کی اُون بیشتاوستید و خدا فیض به معنایِ واقعی درک بوکودید، شیمی میانم ثمر بده و عمل بوکود. ⁷ شومان اِنجیلِ پیغامِ جی «اپافراس» بیشتاوستید، اون آمی همکارِ عزیز، و مسیحِ وفاداره خادمه

کی شیمی وِسی اوسه بوئسته.⁸ اُون آمره خبر بده کی روح القدس چی مُحَبِّ عظیمی شیمی دِلِ میاَن بته دَاره. هته وِسی، چی روزی کی آن بيشتاوستيم، یکسره بيمره دوعا کونيم، و خدا جه خائيم کی شومآن اُون إرادة ئ بشناسيد و هر جور حکمت و هر جور فهم روحانی جه پوره بيد،¹⁰ تا جوری رفتار بوکونيد کی خداوند شايسته بيه و بتأيد جی هر جهت اُون خوشحال کونيد. یعنی هر عمل دوروستی کی انجام دهيد ثمر بأوره و بتأيد خدا شناخت دورون ژشد بوکونيد.¹¹ دوعا کونم کی خدا قدرت عظیم جه، قدرتمند بيبید تا هر چیز ره صبر و تحمل بذاريد،¹² پتر شکر بوکونيد، کی آمره لایق بذانست تا مقدسان میراث دورون شریک بيبيم، مقدسانی کی عالم نور دورون زندگی کوند.¹³ چون اُون آمره تاریکی قدرت جه نجات بده، و مُنتقل بوکود به خو عزیز پسرِ مَلکوٹ،¹⁴ هون پسری کی آمره خو خون آمره بيه دَاره، یعنی بواسطه اُونِ آمی گوناهاُن آمرزیده بوئسته.

مسیح پيله تری

¹⁵ مسیح خدای نادیده صورته، و همه مخلوقاتِ ورجه پيله زای به حساب آیه،¹⁶ چون همه چی بواسطه اُون خلق بوئست، اونچی آسمانِ میاَن ته و اونچی زمین رو، چیزهایی کی دیده بؤد و چیزهایی کی دیده نوئد، تختان و سلطنتان، ریاستان و قدرتان، همه بواسطه اُون و اُون وِسی خلق بوئستد.¹⁷ پیشتر جی آنکی چیزی بوجود بایه اُون وجود دأشته، و اُون قدرته کی عالم هستی ئ حفظ کونه.¹⁸ اُون بدنِ یعنی کلیسا ره بتر حساب یه، اُون اولین کسی ایسه کی مُرده یان جه زنده بوئست، تا همه چی میاَن اول بيه.¹⁹ چون خدا آطو إرادة بوکود تا خو همه الوهیتِ مَره اُون دورون ساکن بيه²⁰ و بواسطه اُونِ، همه چیه، چی زمین رو و چی آسمانِ میاَن خو مَره آشتی بده، بله، مسیح خون صلیب رو فووست، و آمان آطو خدا آمره صلح بوکودیم.²¹ شومآنم روزی خدا آمره بیگانه بوئید، و خودتان افکارِ دورون اُون آمره دوشمن بوئید، و آن شیمی اعمالِ دورون آشکار بوسته.²² ولی هسه مسیح، شمره بواسطه جسمِ انسانی و از طریقِ خو مرگ، خدا مَره آشتی بده، تا شمره مُقدس و بی عیب، و به دور جی هر محکومیت و إتهامی بوبوره به خدا حضور،²³ به شرطی کی ایمانِ میاَن قائم بئسید و استوار بتأید، و وَاُتَالِدِ إنجیلِ امید جی میاَن بيشه، هون إنجیلی کی بيشتاوستید و آسمانِ زیر همه خلقتِ ره موعظه بوئسته، و من پولس، اُونِ خادم بوئستم.

پولس زحمتانِ کلیسا ره

²⁴ هسه زحمتانی کی شیمی وِسی یکشم ره خوشحالم، چون آطو رنج و زحمتی کی مسیح خو بدنِ ره، یعنی کلیسا ره بکشه ئ تکمیل کونم.²⁵ من مطابقِ اُون مأموریتی کی خدا مَره قاده، کلیسا خادم بوئستم، تا خدا کلامِ بی کم و کاست شمره برسانم،²⁶ یعنی هون رازی ئ کی قرنها و نسلها مخفی بو، ولی هسه اُون مُقدسین ره آشکار بوسته.²⁷ خدا آطو إرادة بوکوده کی آ رازِ پورجلال و عظیم، غیر یهودیان ره آشکار کونه، و اُون رازِ آنه کی مسیح شیمی دورون ساکنه، و آن شیمی آمیده پورشکوهه.²⁸ آمآنم هون مسیح موعظه کونیم و درباره اُون تعلیم دهیم، تا بتأییم هر کسِ ایته آدمِ بالغِ مَأْنَسْتَأُنْ در مسیح عیسی، خدا حضور جه آماده کونیم.²⁹ هته وِسیه کی من در آ راه زحمت کشم و اُونِ قوَّتِ آمره کی می دورون عمل کونه، سعی و تقلا کونم.

¹ پس خايم بدانيد کي شيمي وُسي و ايمانداراني کي «لائوديکيه» ميان ايستد، و باقي مسيحيان کي تا هَسته مَره نيده دَارِد رِه چقدر دوعا کونم. ² مي دوعا آنه کي هميشه ديلگرم بو بود و محبت دورون همدیگر مَره پيوند بوخورد و مُتحد بو بود، و بتأند اِطمینان کامل و فهم تمام آمره، خدا راز، يعني مسیح بشناسد، ³ کي اون دورون همه گنجاي حکمت و معرفت مخفيه. ⁴ اَشَّان گويم تا هيچ کس شمره دلايل فريبنده مَره گومراه نوکونه. ⁵ چون هر چند جسماً شيمي جه دورم، ولي مي ديل شيمي ورجه تَهه، و وختي شيمي نظم و ترتيب فاندريم، و اون ايمان استواري کي مسیح دَارِد دينم، خوشحالم.

مُقرراتِ انسانی جه آزاد بوستان

⁶ پس هولو کي مسیح عيساي، به عنوان خودتان خداوند قبول بوکوديد، هَسته هم اون دورون رفتار بوکونيد. ⁷ و اون دورون ريشه بودووانيد و بنا بيبيد، و هولو کي تعليم بيده دَارِد، ايمان ميان استواژ، و شيمي زندگي، سرشار جي شکرگزاری زياد بيه. ⁸ هوشيار بيبيد کسي شمره فلسفه هاي پوچ و ظاهري آمره اسير نوکونه، دلايلي کي نه بر مسیح، بلکه مردم جه تقليد کودان، و اصولِ دنيائي رو استواره. ⁹ بدانيد کي الوهيت و ذات الهي، بطور کامل در ايته بدن انساني، يعني مسیح دورون ساکنه. ¹⁰ پس وختي شومان مسیح دَارِد، در واقع اون آمره تکميل بيد، چون اون بوختر جي همه قدرتان و رياسته. ¹¹ و شومان اون اتحادِ آمره ختنه بيبيد، ولي نه ختنه ابي کي دس آمره انجام بيگيفته، بلکه آ ختنه، هون آزاد بوستان جي تفس خواسته يانه، کي بواسطه مسيحه ختنه انجام گيره، ¹² چون زماني کي غسل تعميد بيگيفتيد، در واقع شيمي طبيعت گهنه و گوناهاکار، مسیح آمره بمرد و دفن بوئست، و بازن مسیح آمره زنده بوئستيد و ايته تازه زندگي ئ شروع بوکوديد، همه اَشَّان، آن وُسي بو کي خدا قدرت ايمان داشتيد، خدایي کي مسیح مَرِدن پس ره زنده کود. ¹³ اون زماني کي خودتان گوناها دورون، و شيمي تفس ختنه نوبسته دورون بمرده بوئيد، خدا شمره مسیح آمره زنده کود. اون همه آمي گوناها ببخشه. ¹⁴ و اون سند محکوميت، اون همه قوانينِ آمره کي بر ضد امان بينويشته بوئسته بو و بر عليه امان بو، باطل کود و خو صليب رو ميخکوب بوکود و جي ميان اوساد. ¹⁵ مسیح صليب رو همه قدرتان و فرومانروايان آسماني ئ خلع سيلاح بوکود و اوشان رو پيروز بوئست، و آطو اوشان همگي ورجه رسوا بوکود. ¹⁶ پس وآناليد کسي درباره خوردن يا آشاميدن، يا درباره رعايت روزاي عيد، يا ماه نو، يا روز شنبه، شمره محکوم بوکونه. ¹⁷ تمام اَشَّان امور آينده سايه بو، ولي اَشَّان اصل مسیح دورون پيدا يه. ¹⁸ هيجموقع کسي تحت تأثير قرار نيگيريد کي خودش فروتن نيشان دهه و فرشته يان عبادت کونه، وآناليد آجور شخص باعث بيه محکوم بيبيد، اون رواهاي آسماني دينه و آجور چيزان علاقه منده، اون افکار نفساني و خيالي باطل باعث بوئسته مغرور بيه. ¹⁹ اون خو پيونده سَر مَره جي دس بده دَاره، دوروسته کي همه بدن اعضا، مفاصلِ آمره همدیگر مَره پيوند خورد، ولي سَر مَره ژشد کوند، ژشدي کي خدا جه سرچشمه گيره. ²⁰ پس هَسته کي مسیح آمره نسبت به آ دنيا عقايد بمرديد، پس چره جوري زندگي کونيد کي خيال بوکون آ دنياي تعلق دَارِد؟ چره اون اصول و قوانين گردن نهيد؟ اصولي کي گويه: «آن دس زن! اون لب زن! تي دس اون رو نن!» ²² اَشَّان همه چيزاي ايسه کي مصرف کوني و تومام يه، و اوشان احکام و تعاليم، همه انسان عايد جه بنا بوئسته. ²³ آ قوانين مُمکنه ظاهراً خوب و حکيمانه بيه، چون اوشان انجام دتن نياز دَاره کي عبادت داوطلبانه انجام بدی و خودت فروتن بوکوني و تي بدن رياضت بدی، ولي در واقع تئانه شهوتهاي نفساني جولوي بيگيره و هيچ تأثيري اوشان رو تئره، و فقط آدم مغرور کونه.

زندگی مُقدّسِ اُصول

¹هَسَّہ کی مسیح مَرہ دوبارہ زندہ ہوئیتید، اونچی کی بوچر تہہ طالب ببید، جابی کی مسیح خدا راست طرف جہ نیستہ۔ ²دربارہ اونچی کی عالم بوچر جہ تہہ فکر بوکونید، نہ اونچی کی زمین رو تہہ۔ ³چون شومآن نسبت بہ آ دنیا بمرده اید، و شیمی زندگی واقعی هَسَّہ آسمان میآن تہہ، یعنی مسیح مَرہ خدا حضور جہ۔ ⁴وختی مسیح کی شیمی زندگی واقعیہ وَاگرده، اونموقع شومآنم اون آمزہ، شکوہ و جلال دورون ظاہر ببید۔ ⁵پس ہر چی کی شیمی وجود دورون، زمینی ایسہ بوکوشید، یعنی بی عفتی، ناپاکی، ہوی و هوس، شہوت و طمع، و آ طمع خودش بُت پرستی بہ حساب آہ۔ ⁶ہجور کاران و سبہ کی خدا غصب نازل یہ کسان کی رو کی آجور کاران کوند۔ ⁷شومآنم شیمی زندگی قبی دورون ۶ کاران کودید۔ ⁸ولی هَسَّہ و آستی ہمہ آشآن خودتان جہ دوزہ کونید، یعنی خشم و عصبانیت و بداخلاقی، و فحش و حرفہای زشت بہ زبان تاورید۔ ⁹ہمدیگر دوروغ نوکونید، چون د اون آدم سابق نبید و اون انسانیت کھنہ ئ اون ہمہ عادتان آمزہ شیمی تن جہ بیرون باورده اید۔ ¹⁰و هَسَّہ تازہ ئ دوکودہ اید، یعنی ایہ تازہ زندگی ئ شروع بوکودہ اید کی اون میآن راستی شناخت دورون ترقی کونید، و ہر روز ویشتر و ویشتر شیمی خالق شبیہ ببید۔ ¹¹آ تازہ زندگی دورون، یونانی یا یہودی، ختنہ ہوئستہ یا ختنہ نوبوستہ، بربر یا وحشی، غلام یا آزاد هیچ معنی ایی تترہ، بلکی مسیح ہمہ چیزہ و ہمہ تہ زندگی دورون حضور دارہ۔ ¹²پس شومآن کی خدا محبوب، و اون مُقدّس برگزیدہ یانید، نسبت بہ ہم، رحمت و مہربانی و فروتنی و مُلایمت و صبر بذارید۔ ¹³ہمدیگر تحمل بوکونید، اگر کسی نسبت بہ دیگری کینہ کدورتی دارہ، اون ببخشہ۔ ہوطوی کی خدا شمرہ ببخشہ شومآنم ہمدیگر ببخشید۔ ¹⁴و از ہمہ مُہمتز، وَاَلید مُحبت شیمی زندگی راہنما ببہ، چون مُحبت ہمہ چہ بہ ہم پیوند دہہ و شمرہ کامل کونہ۔ ¹⁵مسیح صلح شیمی دیلان دورون حکومت بوکونہ، چون دَخادہ ہوئستہ اید کی ایہ بدن اعضا مَآنستآن، ہماہنگی، و صلح و صفا دورون زندگی بوکونید و شکرگزار ببید۔ ¹⁶مسیح کلام خو ہمہ پری آمزہ شیمی میآن ساکن ببہ، و ہمدیگر تعلیم بدید و نصیحت بوکونید، و مزامیر، و تسبیحات و سرودہای روحانی آمزہ جی تہ دیل خدای ستایش بوکونید۔ ¹⁷و ہر کاری کونید، جی شیمی حرفان، جی شیمی اعمال، ہمہ ئ بہ نام عیسای خداوند انجام بدید، و خدای پتر بواسطہ اون شکر بوکونید۔

ایمانداران روابط

¹⁸ای زناکان، شیمی مردآکان جہ اطاعت بوکونید، چون آن خداوند خواستہ یہ۔ ¹⁹ای مردآکان، شیمی زناکان مُحبت بوکونید و اوشآن آمزہ توندی نوکونید۔ ²⁰ای زاکان، خودتان پتر و مار جہ اطاعت بوکونید، چون آ کار خداوند خوشحال کونہ۔ ²¹ای پتران، شیمی زاکان اوقدر سرزنش نوکونید کی دیلسرد بوہود۔ ²²ای غلامان، در ہر آمری شیمی آربابی زمینی جہ اطاعت بوکونید، نہ فقط اون زمانی کی شمرہ فاندربستان درد، یا آنکی خودشیرنی و سی، بلکی جی تہ دیل و خداوند احترام و سی خدمت بوکونید۔ ²³ہر کاری ئ با جان و دیل انجام بدید، جوری کی انگار مسیح خدمت کونید نہ انسان۔ ²⁴چون دَانید کی شیمی پاداش مسیح خداوند جہ دریافت کونید، یعنی ہون میرائی کی شمرہ کنار تہ ہوئستہ، چون در واقع شومآن مسیح غلامید۔ ²⁵چون ہر کی ظلم بوکونہ خو جزای دینہ، و خدا تبعیضی قائل نبہ۔

¹ای آربابان، شیمی غلامانِ مَرّه عادلانه و مُنصفانه رفتار بوکونید، چون دأنید کی شومأتم آسمانِ میآن ایتہ آرباب دأرید.² همیشه شیمی حواس جمع بیبه، و دوعا و شکرگزاری بوکونید، آمِرم دوعا بوکونید تا خدا آمِره دَری وَاکونه کی بتأنیم مسیح انجیل پیغام همه تَه نَ اعلام بوکونیم. انجیلی کی اون وُسی هَسَته زندانِ دورون ایستام.⁴ دوعا بوکونید تا بتأنم اون تمام و کمال اعلام بوکونم، هوطوی کی اون شایسته یه.⁵ هر فرصتِ جِه ویشترین استفاده ی بوکونید و غیر مسیحیانِ مَرّه عاقلانه رفتار بوکونید.⁶ شیمی گبان همیشه فیضِ مَرّه بیبه و حساب شده گب بزید، تا بدأنید هر کس چوطو وَاستی جواب دَن.

سلام برسانید

⁷تیخیکوس شمرّه می حال و احوال جِه باخبر کونه، اون ایته خادمِ آمین و می عزیز برآره، و خداوند کارِ دورون می هَمخدمته.⁸ اون اوسه کونم شیمی ورجه تا آمی احوال جِه باخبر بیید و شیمی خیال راحت بیبه.⁹ اون، اونسیموسِ آمِره کی آمی برآرِ عزیز و وفاداره و خودتانِ هَمشهره شیمی ورجه آیه. آ دو نفر هر چی جِه کی آ در جریانه شمرّه خبر دهد.¹⁰ آریستارخوس کی می آمِره زندانِ دورون ایسته شمرّه سلام رستأنه. و هَطو مَرُقُس، برنابا غمو پسرِم شمرّه سلام رستأنه. قبلاً درباره اون شمرّه سفارش بوکوده بؤم کی هر وخت بامو شیمی ورجه اون تحویل بیگیرید.¹¹ عیسی هم، کی اون یوستوس دَخاند شمرّه سلام رستأنه. می همکارانِ میآن کی همگی خدا مَلکوت خدمت کونیم، فقط آ چند نفر یهودی نژاد، و آشآن چقدر می دلگرمی و آرامش باعث بوئستد.¹² یافُراس کی شیمی همشهری و مسیح عیسی خادمه شمرّه سلام رستأنه، اون همیشه شمرّه دعا کونه تا بلوغ کاملِ روحانی ی فآرسید و اُستوار یئسید، و همیشه خدا خواست درک بوکونید و مُطابق اونِ اراده عمل بوکونید.¹³ من شاهدِم کی اون شیمی وُسی، و لائودیکه و هیراپولیس ایماندارانِ وُسی چقدر زحمت بکُشه دَاره.¹⁴ لوقا، اون طیبِ محبوب، و دیماس شمرّه سلام رستأند.¹⁵ لائودیکه ایماندارانِ سلام برسانید، آمی خأخور نیمفاس، و کلیسای کی اون خانه دورون تشکیل یه ی سلام برسانید.¹⁶ بعد آنکی آ نامه شمرّه بخوانده بوئست، اون اوسه کونید لائودیکه کلیسا، تا اوشآن ره هم بخاند، و اون نامه ای کی اوشآن ره بینویشته دَارم بیگیرید و بخاند.¹⁷ آرخپوس بوگوئید: «مراقب بوبون تا اون خدمتی کی خداوند تره بیسُپرده دَاره ی بهترین وجه انجام بدی»¹⁸ من، پولس، می خودم دستخطِ آمِره آ دورود شمرّه نیویسم، «مَرّه آن زندانِ دورون جی خاطر نوبورید، خدا فیض شیمی آمِره بیبه، آمین»

1 Thessalonians

¹جی پولس، سیلاس، و تیموتائوس، به کلیسای شهرِ تسالونیک کی خدای پتر و خداوند عیسی مسیح شنید. فیض و سلامتی بر شومأن.² آمان همیشه خدای شیمی وجود وُسی شکر کونیم و همیشه آمی دوعایان دورون شیمی نام آوریم.³ و همیشه خدا و آمی پتر حضور، شمرّه به یاد آوریم، شیمی عمل کی شیمی ایمان جِه آیه، و شیمی رنج و زحمت کی مُحبت جِه آیه، و شیمی اُستواری ی کی اون اُمیدی جِه آیه کی به آمی خداوند عیسی مسیح وَاگردستان دأرید.⁴ ای برآرایِ عزیز، دأنیم کی خدا شمرّه دوس دَاره و انتخاب بوکوده.⁵ چون آمان انجیل فقط کلماتِ آمِره شیمی ورجه نأوردیم، بلکی انجیل، روح القدس و اطمینانِ کامل و قووتِ آمِره شمرّه برسه دَاره، و شومأن خُب دأنید کی وختی اوئ ایسته بیم شیمی وُسی چوطو رفتار بوکودیم.⁶ پس در نتیجه شومأن آمی جِه سرمشق بیگفتید و خداوند جِه پیروی بوکودید و رنج و زحمتِ زیادِ آمِره، و البته اون شادی ایی آمِره کی روح القدس بخشه، کلام قبول بوکودید.⁷ و آطو شومأن همه ایماندارانِ مقدونیه و یونان ره نمونه بوئستید.⁸ چون نه تنها خداوند کلام بواسطه شومأن مقدونیه و یونان دورون منتشر بوئست، بلکی همه درباره اون ایمانی کی خدای دأرید گب زند و د لازم نیبه آمان چیزی بوگوئیم.⁹ چون اوشآن وختی خاید درباره آمان گب بزند، تعریف کوند کی شومأن چوطو آمِره تحویل بیگفته اید و چوطو بُت پرستی جِه دس بکُشه اید و خدا طرف وَاگردسته اید، و هَسَته هم خدای زنده و حقیقی ی خدمت کونید،¹⁰ و چوطو اون پسرِ وَاگردستانِ رافا ایستأنید تا جی آسمان بآیه، یعنی عیسی کی اون مَرده یان جِه ویرزانی و آطو آمِره جی آینده غَصب نجات دِیه.

پولس خدمت تسالونیکي میان

¹ای برارآن، خودتان دانید کی آمی آمون شیمی ورجه بی نتیجه نوبو. ²هولو کی دانید بیشتر جی آنکی بائیم شیمی ورجه، شهر فلیپی دورون انجیل پیغام وستی، آمره آذیت و آزار بوکودد و بی احترامی بیده ایم، ولی خدا یاری بوکودد و آمره جرأت بده تا بتائیم خدا انجیل آنهمه مخالفت و دوشمنی میان، شمره برسانیم. ³اگر شمره تشویق کونیم که انجیل ایمان باورید، جی گومراهی یا موزی گری نییه، یا نخائیم شمره گول بزیم. ⁴ولی چون خدا آمره اعتماد بوکوده و لایق بدانسته و انجیل آمره امانت فاده داره، هته وستی آمانم ذره ایی خدا پیغام تغییر ندیم؛ حتی اگر مردم خوش تابه، چون آمان خدایی ئ خدمت کونیم کی آمی دیل نیت جہ خبر داره. ⁵خدا خودش شاهده و شوقانم خب دانید کی آمان هیچ موقع چرب زبانی نوکوده ایم و آمی حرفان جی روی ظاهر سازی و طمع نوبو. ⁶و هیچموقع نخاستیم کی مردم آمره احترام بند، چی شوقان چی دیگران، هر چند به عنوان مسیح رسولان شیمی گردن حق داشتیم. ⁷ولی نه فقط آ حق جہ استفاده نوکودیم، بلکه ایته مهربان مار مانستان کی خوشخواره رای جہ مراقبت کونه، شیمی مره ملامت آمره رفتار بوکودیم. ⁸آمان آقدر شمره علاقه داشتیم کی نه فقط حاضر بوئیم شادی آمره خدا انجیل شمره برسانیم، بلکه حاضر بوئیم آمی جان شمره قادی، آز بس کی آمره عزیز بوئید. ⁹ای عزیز برارآن، حتماً شمره یاد آیه کی چوطو زحمت کشته ایم و شب و روز کار کودیم و عرق فوکودیم، آمان آ کاران کودیم تا وختی انجیل پیغام موعظه کونیم هیچ کس سربار نییم. ¹⁰شوقان شاهدید، و خدا هم گواهی کی چوطو شوقان ایمانداران آمره پاکی و عدالت بی عیبی آمره رفتار بوکودیم. ¹¹هولو کی دانید آمی رفتار شوقان تک تکی آمره پتری مانستان بو کی خو زاکان نصیحت کوده و دلداری دته. ¹²و شمره نصیحت کودیم و شیمی جہ خاستیم جوری رفتار بوکونید کی خدایی شایسته بیبه کی شمره به خو ملکوت و به خو جلال دخاده داره. ¹³و هته وستی همیشه خدای شکر کونیم کی وختی خدا کلام آمی جہ بيشتاوستید، اون به عنوان ایته پیغام جی انسان طرف قبول نوکودید، بلکه اون خدا طرف جہ بدانستید، البته حقیقت هم هته، و خدا کلام هته شوقان ایمانداران دورون عمل کودان دره و شیمی زندگی ئ عوض کوده. ¹⁴ای برارآن، شوقانم دوروست هون راهی ئ شوئون درید کی یهودیه کلیسائان کی مسیح عیسی مره متحد شوئون درد، چون شوقانم شیمی هموطنان جہ هون آزارانی ئ بیده اید کی اوشانم یهودیان جہ بیده دارد، ¹⁵یهودیانی کی عیسی خداوند و خدا انبیای بوکوشدت و آمرم بیرون تاوآدد، اوشان خدای خوشنود نوکوند و همه مردم آمره دوشمنی دارد، ¹⁶و وآنالد آمان غیریهودیان آمره گب بزیم تا نجات پیدا کوند. و آطو همیشه خوشان گوناها ن پیمانه ئ لبریز کوند. ولی آخرسر خدا غضب اوشان سر نازل یه.

پولس اشتیاق تسالونیکي ایمانداران دین وستی

¹⁷ای برارآن، چون ایته مدت کوتاه شیمی جہ دور بوئیم، البته آمی دیل همیشه شیمی ورجه بو، اشتیاق ویشتر آمره سعی بوکودیم تا ایبار دیگر شیمی روئ بیدینیم. ¹⁸هته وستی من پولس، یکی دوبار خاستم بایم شیمی ورجه، ولی هربار شیطان وآناشت! ¹⁹چون آمی امید و آمی شادی و آمی تاج افتخار وختی آمی خداوند عیسی مسیح وآورده، اون حضور جہ چیه؟ مگر شوقان نیئید؟ ²⁰حقیقتاً کی شوقان آمره مایه افتخار و شادمانی ئید.

آخر سر بيدم ڊ ويشتري جي ان تئانم شيمي جھ بيخير بوبوم، تصميم بيگيفتم آتي دورون تنها ٿيسم.² و تيموثائوس کي آمي برار و خدا خادمه، و مسيح انجيل انتشار ره خدمت کونه، اوسه کودم شيمي ورجه تا شمزه شيمي ايمان ميان تشويق و تقويت بوکونه.³ تا هيچکودام جي شومان آ زحماتي وسي کي دينيد شسته نيه، هر چند خودتان دانيد کي آ آزار اذيتان جزئي جي خدا نقشه په آمان مسيحان ره.⁴ شمزه ياد آيه او زمان کي شيمي ورجه ايسه بيم شمزه بوگوفتم کي اذيت و آزار بيد، و هوطو هم بوئست.⁵ هنه وسي چون ڊ آ بيخبري طاقت تاشتم، اوسه کودم تا شيمي ايمان جھ باخير بوبوم، حقيقت ترسه ٿم کي شيطان شمزه وسوسه بوکوده به و آزمابش ميان تاوآده په و آمي زحمات بي نتيجه بمآنسته په.

تيموثائوس گزارش

⁶ ولي هسه تيموثائوس جي شيمي ورجه واگردسته و خبراي خوشي آمزه بده دآره، شيمي ايمان جھ و محيتي کي نسبت به آمان دآريد، و بوگوفت کي چوطو آمزه لطف دآريد و هميشه آمزه به خاطر آوريد و هوطو کي آمان شيمي ڊين ره اشتياق دآريم، شومانم آمي ڊين ره مشتافيد.⁷ اي براران، با همه گرفتاريان و نگرانيهاي کي دآريم، ولي آ خبر آمي خيال شيمي جھ راحت کود، و شيمي ايمانم آمي خيال آسوده کوده.⁸ تا زماني کي شومان ايمان به خداوند دورون استوار ٿيسيد، آ مشكلات تحمل کودان آمره آسانه.⁹ واقعاً تانم چوطو تانيم خدائ شکر بوکونيم ان همه خوشي ابي وسي کي خدا حضور جھ درباره شومان دآريم؟¹⁰ آمان شب و روز دائماً دوعا کونيم کي باز فرصتي پيش تآيه کي بتانيم شمزه بيدنيم، تا بتانيم هر نقصي شيمي ايمان دورون وجود دآره ٿ برطرف بوکونيم.¹¹ خدا يعني آمي پئر، و آمي خداوند عيسي مسيح آمي راه شيمي طرف هموار کونه و ايبار ديگر آمزه اوسه کونه شيمي ورجه.¹² و خداوند شيمي محبت چنان زياد کونه کي بتانيد همدیگر و ديگران محبت بوکونيد، هوطوبي کي آمان شمزه محبت کونيم.¹³ و شيمي ديلان قوي و استوار بوکونه تا موقعي کي آمي خداوند عيسي مسيح خو مقدسين مژه واگرده، شومان خدا حضور جھ، يعني آمي پئر حضور جھ پاک و بي عيب بييد.

زندگی خداپسندانه

¹ خلاصه ای برآران، شوقان آمی چه یاد بیگفتید کی چوطو و آستی رفتار بوکونید تا خدای خوشحال کونید و هوطو کی ۶ کارم انجام دهید، ولی هسته به نام عیسی خدای شیمی چه استدعا دارم و التماس کنم کی در آن باره بیشتر تلاش بوکونید. ² چون دانید کی عیسی خدای طرف چه چی احکامی شمره قاده داریم. ³ خدا اراده آنه کی شوقان مقدس ببید، خودتان بی عفتی چه دور بدارید. ⁴ هر کدام جی شوقان و آستی بدانیه کی چوطو و آستی خو بدن کنترل بوکونه، و اون مقدس و محترم بداره. ⁵ و آنالید شیمی بدن قومهای خدانشناسی مأنستأن شهوت آسیر بیه. ⁶ تا هیچکس ایته ایماندار دیگر حریم تجاوز نوکونه و اون زن صاحب نیبه و اون چه سوءاستفاده نوکونه. چون هوطو کی پیشترانم شمره بوگوفتم و هشدار بدم خدا آجور کاران و سی آدم سیزا دهه. ⁷ چون خدا آمره ناپاکی ره دنخاده، بلکه دخاده تا پاک و مقدس ببیم. ⁸ پس هر کس ا تعلیم قبول تیره، بدانیه کی انسان رد نوکونه بلکه خدای ۱۰ رد کونه کی خوروج قدوس شمره عطا بوکوده. ⁹ و اما درباره آنکی و آستی همدیگر محبت بوکونید لازم نیبه شمره چیزی بینویسم، چون خودتان خدا چه یاد بیگفته اید کی چوطو و آستی همدیگر محبت بوکونید. ¹⁰ و البته ۶ کارم کونید، و واقعاً همه مقدونیه مسیحیان آمره هطو رفتار کونید، ولی ای برآران، التماس کنم باز بیشتر جی آن محبت بوکونید. ¹¹ شیمی هدف آن بیه کی ایته زندگی آرام بدارید، شیمی ستر بیجیر تاواید و خودتان زندگی ۱۲ مشغول ببید و خودتان دس آمره کار بوکونید، هوطو کی پیشتران ره هم شمره بوگوفتم ایم. ¹² و آطو شیمی زندگی، غیرمسیحیان رو تاثیر خوب نهه و اوشان شمره اعتماد کوند و احترام نهه، و آطو شیمی دس هم ای ته اوی ته جولو دراز نوکونید و هیچکس محتاج نیبید.

خداوند عیسی و اگر دستن

¹³ ای برآران، نخایم کسانی کی بمرده دأرد حال چه ببخیر ببید، نوکونه کسانی کی اُمیدی تدر مأنستأن ناراحت ببید و غصه بوخورید. ¹⁴ چون اگر ایمان داریم کی عیسی بمرده دوباره زنده بوست، پس یقین بدارید خدا اوشانی کی عیسی دورون خفته ده اون آمره و اگر دانه. ¹⁵ آن من خود خدا کلام چه شمره گویم؛ امان مسیحیان چه اون کسانی کی تا خداوند آمون روز هنوز زنده نیم، پیشتر جی مُرده بان صعود نوکونیم. ¹⁶ هون موقعی کی خود خداوند، فرمان بلند آمره، و فرشته بان رئیس آواز آمره و شیپور صدا مَره جی آسمان بیجیر بایه، پیشتر جی همه، مسیحیانی کی بمرده دأرد زنده بود. ¹⁷ باز، امان کی هنوز زنده و باقی بمأنسته ایم، اوشان آمره آبران دورون به بوچر شیم تا هوا دورون بیشیم خداوند پیشواز، و تا ابد خداوند آمره ینسیم. ¹⁸ پس آگبان آمره همدیگر تشویق بوکونید و دیلداری بدید.

¹ شاید واورسید مسیح کی وَاگرده، ای عزیز برآران، لازم نیبه دربارهٔ اُمور چیزی شمیره بینویسم. ² چون خودتان خُب دانید کی هیچکس اون وَاگردستن زمان تته. «خداوند روز» دُزدی کی شب آیه مَناستَن پهو ناخبره فارسه. ³ اونموقع کی مردم گوید: «همه جا آمَن و امانه» ناخبره مُصیبت اوشان رو نازل یه، چوطو کی زین حامله ی پهو درد زایمان بیگیره، اونموقع د اوشان ره راه فراری باقی نمانه. ⁴ ولی ای برآران، شومَن تاریکی میان نئسَایید کی اون روز دُزد مَناستَن ناخبره شمیره فوتورکه. ⁵ شومَن همه تِه نور و روشنایی رَاکَایید و تاریکی و شب آمَره کاری تئربد. ⁶ پس آماده ببید و دیگران مَناستَن واخواب نیشید، هوشیار ببید و مسیح وَاگردستن رَافا یئسید. ⁷ چون اوشانی کی خوسد، شَبان خوسد، و مَستان، شَبان مسِت کوند. ⁸ ولی امان کی نور دورون زندگی کونیم، وَاستی هوشیار ببیم و ایمان و مُحبت زره ی دوکونیم، و نجات اُمید، گَلاخود مَناستَن خودمان سر رو بنیم. ⁹ چون خدا آمَره انتخاب نوکوده تا اون غصَب گرفتار بیم، بلکه آمَره انتخاب بوکوده تا بواسطهٔ اُمی خداوند عیسی مسیح نجات پیدا کونیم. ¹⁰ مسیح اُمی وُسی بمرد تا اون آمَره زندگی بوکونیم، چی اون اُمون موقع زنده ببیم چی نیبیم. ¹¹ پس همدیگر تشویق و تقویت بوکونید، هَطو کی هَسته هم انجام دهید.

آخرین نصیحتان

¹² هَسه ای برآران، شیمی جِه تقاضا دَارم کسانی کی شیمی میان زحمت کشد و خداوند طرف جِه شیمی رهبران، و شمَره نصیحت و راهنمایی کونده احترام بنید. ¹³ اون زحمتی وُسی کی شمیره کشد، اوشان تمام وجود آمَره احترام بنید و مُحبت بوکونید. همدیگر مَره صلح و آرامش دورون زندگی بوکونید. ¹⁴ ای برآران، شیمی جِه تقاضا دَارم آدمای تنبل و بیکار توبیخ بوکونید، ترسوان دلداری بدید، ضعیفان حمایت بوکونید، همهٔ مردم تحمل بوکونید. ¹⁵ مراقب ببید بدی، بدی آمَره تلافی نوکونید، بلکه همیشه همدیگر و باقی مردم خوبی بوکونید. ¹⁶ همیشه شادمان ببید، ¹⁷ همیشه دعا بوکونید، ¹⁸ هر وضعی دورون خدای شُکر بوکونید، چون آن خدا اراده به شمیره کی عیسی مسیح شنید. ¹⁹ روح القدس کار مانع نیبید. ²⁰ نبوتهایی کی خدا مؤمنین فاده ی حقیر ندَید. ²¹ همه جِه تحقیق بوکونید و اونچی کی خوبه ی مُحکم دوچوکید. ²² هر جور بدی جِه دوری بوکونید. ²³ دعا کونم خدایی کی سلامتی سرچشمه یه، خودش شمیره کاملاً مقدس بوکونه، و شیمی روخ و جان و شیمی بدن تا اُمی خداوند عیسی مسیح اُمون موقع تماماً بی عیب محفوظ بدَاره. ²⁴ اونی کی شمیره دَخاده آمینه و طبق خو وعده آ کار کونه. ²⁵ ای برآران، اَمِرم دعا بوکونید. ²⁶ همهٔ ایمانداران می طرف جِه مَاجی مُقدسانه بدید و اوشان سلام برسانید. ²⁷ خداوند حضور جِه شمیره قسم دهم کی همهٔ ایمانداران ره آ نامه ی بخانید. ²⁸ اُمی خداوند عیسی مسیح فیض شیمی آمَره ببیه. آمین

2 Thessalonians

¹ جی پولس، سیلاس، و تیموثائوس، به کلیسای شهرِ تسالونیکِ کی اُمی پتر خدا و خداوند عیسی مسیح شنید. ² فیض و سلامتی جی اُمی پتر خدا و خداوند عیسی مسیح طرف بر شومَن.

شُکرگزاری و دُعا

³ ای برآران، امان وَاستی همیشه خدای شیمی وجود وُسی شُکر بوکونیم، واقعاً شایسته یه کی آ کار بوکونیم، چون شیمی ایمان هَطو رُشد کودان دره و شیمی مُحبت نسبت به هم روز به روز زیادتَره یه. ⁴ امان هر کلیسای کی شیم شیمی وجود افتخار کونیم و اوشان ره گوئیم کی چوطو شومَن آن همه مصیبت و اذیت و آزار تحمل کونید ولی شیمی ایمان حفظ کونید. ⁵ آن اذیت و آزاران نشان دِهه کی خدا راه هان عادلانه یه، چون اَطو شمیره مُستحق خدا ملکوت کونه کی اون ره رنج کشان درید. ⁶ ولی خدا عادل، و کسانی کی شمیره آزار دَهده جزا دِهه. ⁷ و شمیره کی رنج و عذاب دینده اعلام کونم تا بدانید روزی کی عیسی خداوند خو فرشته های قدرتمند آمَره شعله های آتش دورون آیه، خدا شمیره اُمی مَره آرامش عطا کونه. ⁸ ولی اوشانی کی خدای نشناسد و اُمی خداوند عیسی مسیح انجیل رد کونده جزا دِهه ⁹ اوشان هلاکت جاودانی ی دوجار بود و تا آبد خدا حضور جِه دور مَاند، اوشان هیچموقع اون شکوه و قدرت عظمت ندیدند. ¹⁰ روزی کی اون پایه، خو مقدسین جِه جلال پیدا کونه و همهٔ ایمانداران اون دین جِه تعجب کوند، او روز ره شومَنم جُر کسانی ایسید کی اون ستایش کونید، چون شهادتی کی امان دربارهٔ اون بدائیم ایمان باوردید. ¹¹ هنه وُسی همیشه شمیره دعا کونیم کی اُمی خدا شمیره مُستحق آ دعوت بوکونه و شمیره به شیمی دیل نَاجه قَارسَانه، و شیمی اعمال کی ایمان جِه سرچشمه گیره ی خو قدرت آمَره کامل کونه. ¹² تا اُمی خداوند عیسی مسیح نام شیمی وجود دورون جلال پیدا کونه، و شومَنم جلال پیدا کونید بواسطهٔ اُمی خدا و خداوند عیسی مسیح فیض.

مسیح و اگردستان

¹ای براران، دربارهٔ آمی خداوند عیسی مسیح و اگردستان موضوع، و آمی جمع بوستان اونی دؤر و ور، شیمی جه خواهشی دأرم ²شیمی آرامش جی دس ندید و وآنالید آ حرفان شمزه مضطرب بوکونه، حتی اگر بوگوید پیام نیوتی ایی دریافت بوکودد، یا پیغام خاصی خدا جه بیگفته دأرد، یا حتی ادعا بوکوند آمی جه نامه ایی دریافت بوکوده دأرد با آ مضمون کی خداوند روز قارسه دأره، شمزه گفتان درم کی مطلقاً باور نوکونید. ³وآنالید هیج کس هیج جور شمزه گول بزنه، چون اونی روز قانرسه مگر آنکی اول ایته پیلدانه شورش بر علیه خدا اتفاق دکفه و اونی هلاکت زاک، یعنی اونی بی دین مردای ظهور بوکونه، و بازن اونی روز قارسه. ⁴اونی هر چی آمره کی خدا دخاده بیبه یا پرستش بیبه مخالفت کونه و خودش بوخترتر جی همه قرار دهبه، تا جایی کی خدا معید دورون نیشینه و ادعا کونه کی خودش خدایه. ⁵شمزه به خاطر تابه کی وختی شیمی ورجه ایسه بؤم همه اشان شمزه بوگوفتم؟ ⁶خودتان دانید کی چی باعث په اونی الان ظهور نوکونه، چون اونی فقط زمانی ظهور کونه کی اونی وخت برسه په. ⁷هسته هم شرارت کار کودان دره، ولی هر موقع قدرتی کی اونی کار مانع په جی میان اوساده بیبه، اونی شرارت آشکارا کار کونه، ⁸اونموقع اونی بی دین ظاهر په و عیسی خداوند خو ظهور درخشندگی مژه اونی کوشه، و خو ظهور پورشکوه آمره اونی نابوده کونه. ⁹اونی بی دین شیطان قدرت آمره ظهور کونه و کارهای عجیب و معجزات آمره همه ئی فریب دهبه. ¹⁰کسانی کی اونی گول خورد اوشانی ایسد کی راه راست گوته کوده دأرد و هلاکت راه میان ایسد. اوشان آن وستی هلاک بود کی نخاسید حقیقت دوس بدأرد تا نجات پیدا کوند. ¹¹پس خدا هم اوشان توهم دوجار کونه تا آ دُروغان باور بوکوند. ¹²و چون راستی و حقیقت قبول نوکودد بلکی شرارت جه خوشحال بوستد، محکوم بو بود.

استوار یشید

¹³اما ای براران و ای خداوند عزیزان، امان و اُستی همیشه خدای شیمی وجود وستی شکر بوکونیم، چون خدا شمزه جی هون اول انتخاب بوکود تا بواسطه روح القدس قدرت و اونی ایمانی کی راستی ئی دأرید تقدیس بوکونه و نجات بده. ¹⁴هنه وستی اونی نجات مژده ئی از طریق امان شمزه برسانی و شمزه دعوت بوکود تا آمی خداوند عیسی مسیح جلال دورون شریک بیبید. ¹⁵پس ای براران استوار یشید، و اونی تعالیمی کی چی شفاه، چی نامه نیویشتن مژه شمزه یاد بدائیم محکم بدأرید. ¹⁶آمی خداوند عیسی مسیح خودش، و آمی پئر خدا کی آمره محبت بوکود و خو فیض وستی آمره آرامش و اُمید جاودانی ببخشه، ¹⁷خودش شیمی دیلان آرامش عطا بوکونه و هر کار دوروست و گفتار دوروست دورون شمزه استوار بوکونه.

دعا درخواست

¹ خاتمه ره بوگویم کی ای برأران، خواهش کونم آمرم دعا بوکونید تا خداوند کلام سرعت آمره پیش بیشه و عزت پیدا کونه، هوطو کی شیمی میآن بوئست. ² و دعا بوکونید مردم شرور و خبیث دس جه خلاص بیم، چون همه مردم ایمان تئرد. ³ ولی خداوند آمینه، اون شمزه تقویت کونه و اون شریر جه محافظت کونه. ⁴ خداوند آمره مطمئن بوکوده و آمانم شمزه اعتماد داریم کی هر چی شمزه یاد بدائیم هسته بعمل آورد و همیشه ره هم انجام دهید. ⁵ خداوند شیمی دیلان خدا محبت طرف و مسیح صبر طرف هدایت بوکونه.

هشدار تنبلان

⁶ و هسته ای برأران، حکمی کی به نام خداوند عیسی مسیح و اون قدرت آمره صادر کونمه توجه بدآرید؛ هر مسیحی ایی جه کی تنبلی بوکونه و مطابق اون تعلیمی کی آمی جه بیگفته اید رفتار نوکونه دوری بوکونید. ⁷ چون شومآن خوب دانید کی چوطو و آستی آمی جه سرمشق بیگیرید، آمان وختی شیمی ورجه ایسه بیم هیچموقع بیکار نوبوئیم. ⁸ هیچکس نان مفت نوخوردیم، بلکه شب و روز کار بوکودیم عرق فوکودیم تا بتائیم ایته لقمه نان بدس بأوردیم و کسی سریار نبییم. ⁹ نه آن وستی کی حق تاشتیم شیمی جه خوراک بخائیم، بلکه خاستیم شمزه نمونه قادییم تا آمی جه پیروی بوکونید. ¹⁰ چون حتی اون زمان کی شیمی ورجه ایسه بیم هم آ حکم شمزه قادییم کی «هر کی نخابه کار بوکونه نانم نوخوره!» ¹¹ بیشتاوسته ایم شیمی میآن بعضیان تنبلی کوند و کار نوکوند، بلکه فقط آی ته اوی ته کار دورون فضولی کوند. ¹² پس در نام عیسی مسیح خداوند آجور آدمان نصیحت کونیم و دستور دهیم کی آرام بیگیرد و خوشان سر بیجیر تاوآدد و کار بوکوند تا ایته لقمه نان بدس بأورد و بوخورد. ¹³ ولی شومآن ای برأران، هیچموقع کار دوروست انجام دئن جه خسته نبیید. ¹⁴ اما اگر کسی اوئ ایسه کی حاضر نییه آ دستورانی کی آ نامه دورون بینویشتم جه اطاعت بوکونه اون مراقب ببید و اون مژه رفت و آمد نوکونید تا خودش شرمنده ببیه. ¹⁵ ولی شیمی حواس بقانه اون دوشمن ندانید، بلکه ایته برار مانستآن کی نصیحت احتیاج دآره اون هشدار بدید.

خاتمه

¹⁶ هسته، خداوندی کی آرامش سرچشمه به، همیشه شمزه در هر وضعی کی ایستائید سلامتی عطا بوکونه، خداوند شیمی آمره ببیه. ¹⁷ من پولس خودم خط آمره آ سلام نیویسم کی می علامت و می امضایه همه نامه یان دورون، تا بدانید آ نامه می طرفی جه به، آنم می خط: ¹⁸ آمی خداوند عیسی مسیح فیض شیمی آمره ببیه، آمین

1 Timothy

¹ جی پولس طرف کی آمی نجات دهنده خدا حکم مژه، و آمی امید آمی خداوند مسیح عیسی دستور آمره، عیسی مسیح رسوله. ² به تیموتائوس، می زای حقیقی کی ایمان میآن دارم. فیض و رحمت و سلامتی جی خدای پتر و مسیح عیسی طرف تیره بایه.

هشدار درباره تعالیم غلط

³ هوطو کی وختی خاستیم بوشوم مقدونیه تره اصرار بوکودم، بازم تی جه خایم کی آفیس میآن پئسی تا بعضیان فرمان بدی کی تعلیم دیگری ند ⁴ و خوشان افسانه یان شجره نامه های طولانی و بی انتها مژه سرگرم نوکوند، چون آ کاران بجای آنکی خدا کار ترویج بوکونه کی جی راه ایمان بدس آیه، فقط بحث های بوچ و بی ثمر باعث آیه. ⁵ اما می منظور جی آن حکم آن کی تا اوئ مسیحیان جی محبتی لبریز بوبود کی دلی پاک و انگیزه ایی دوروست و ایمانی اصیل جه بوجود آیه. ⁶ بعضی کسان جی آن امور منحرف بوسته دآرد و فقط بحث و جدل دونبال ایستد. ⁷ اوشان دیل خایه کی شریعت معلم بوبود، ولی اصلاً نفهمد چی گوشتان درد و یا درباره چی آطو مطمئن حرف زند. ⁸ آمان دانیم کی شریعت خوبه، ولی اگر کسی اون دوروست انجام بده. ⁹ و آنم دانیم کی شریعت نه دوروستکاران ره، بلکه قانون شکنان و یاغیان ره وضع بوئسته. بی دینان و گوناهاکاران ره، ناپاکان و کافران ره، کسانی کی خوشان پتر یا خوشان مازه کوشد، و آدم کشان ره. ¹⁰ زناکاران ره، همجنسبازان ره، آدم دوزدان ره، دوروگوبان ره، کسانی کی شهادت دوروغ دهد ره، و همه کسانی کی اعمالی انجام دهد کی برخلاف تعلیم صحیح. ¹¹ تعلیمی کی انجیل میآن تهه، هون انجیلی کی خدای پورجلال و متبارک مژه بیسپرده دآره تا اون اعلام بوکونم.

خداوند فیض نسبت به پولس

¹² آمی خداوند عیسی مسیح شکر کونم کی مَرِه قوَّت ببخشه و لایق بدأنست و آ خدمتِ رِه مَرِه انتخاب بوکود. ¹³ با آنکی پیشتران رِه مسیح کُفر گوڤتم، و مسیحیانِ اذیت و آزار کودم، اما خدا مَرِه رحم بوکود، چون بی ایمان بؤمُ نادان و تأنسیم چی کودان درم. ¹⁴ وای کی آمی خداوند چقدر مهربانه، اون خو فیضِ می رو جاری بوکود و مَرِه نیشان بده کی چوطو اون ایمان باورم و مسیح عیسی مُحبتِ جه لبریز بوبوم. ¹⁵ آ حرف دوروست و کاملاً قابلِ قبول کی مسیح عیسی به آ جهان بأمو تا گوناھکارانِ نجات بده کی من اوشانِ پيله ترینم! ¹⁶ ولی خدا مَرِه رحم بوکود، تا اَطو عیسای مسیح بئانه مَرِه به عنوان نمونه دیگرانِ رِه بکار بوبوره، و نیشان بده کی حتی نسبتِ به من کی گوناھکارانِ پيله ترین بؤم صبر دَاره، تا همه بفهمد کی اگر اون ایمان باورد تاند حیاتِ جاودانی بدَارد. ¹⁷ پس حُرمت و جلالِ تا ابدالآباد بر اون خدای حکیم و یکتا، بر اون پادشاهِ جاودانی، بر اون خدای نادیده کی آبدیه، آمین. ¹⁸ ای می پسر تیموثائوس، مطابقِ نبوتانی کی درباره تو بوئست من آ حکمِ تره ایسپارم؛ خداوندِ رِه خوب جنگ بوکون. و اُمیدوارم اون نبوتان و پیغامانِ ایته سیلاح مَأنستأن آ جنگِ دورون تره باری بوکونه. ¹⁹ خودتِ ایمانِ تی وجدانِ پاک بدَار، چون بعضیانِ ایمانِ کِشتی بیشکفته دَاره، آن وِسی کی خوشأنِ وُجدانِ ندائِ گوش نوکودد. ²⁰ کی هیمینائوس و اسکندر دو ته نمونه جی آجور آدماند. اوشانِ شیطانِ چنگِ دورون ول کودم تا تنبیه بوبود و درسی عبرتی بیگیرد و دِ کفر نوگوید.

سفارش دربارهٔ دعا و عبادت

¹پیشتر جی همه چی، تره سفارش کونم کی همهٔ مردمِ رِه دعا بوکون، و اوشانِ رِه شفاعت بوکون و خدا جِه بخواه کی اوشانِ رَحَم بوکونه، و کارایی کی اوشانِ رِه انجام بَدَه دَاره وُسی هم خدای شُکر بوکون.² و هَطلو پادشاهان و حاکمانِ رِه هم دعا بوکون تا بتائیم آرامش و خیالِ آسوده مَرِه زندگی بوکونیم و سربلند و پاک زندگی بوکونیم.³ چون وختی دیگرانِ رِه دعا کونیم اُمی نجات دهنده خوشحالِ یِه.⁴ اون خایه کی همه تِه نجات پیدا کوند و حقیقت بشناسد.⁵ چون خدا ایته یِه و خدا و انسانِ میئنم ایته واسطه وجود دَاره یعنی شخصِ مسیحِ عیسی،⁶ کی خو جانِ قَاَدَه و همهٔ آدمیانِ گوناھانِ رِه کفارِه بوئست، و اَطلو در ایته وختِ مناسب آ حقیقت ثابت بوکود.⁷ و هَنه وُسی من غیرِ یهودیانِ واعظ و رسول و معلّم انتخاب بوئستم تا ایمانِ راستینِ تعلیم بدم، و حقیقتِ گوشتانِ درم و دوروغ نوگویم.⁸ پس می نَاجِه آنه کی مردگانِ هر جا کی ایستد بدونِ خشم و نفرت خوشانِ مُقدس دسانِ راست کوند و خدا درگاه دعا بوکوند.⁹ و هَطلو خَایم کی زنّاگانِ رخت و لباسِ مناسب دوکوند و خوشانِ خِبا و دوروستکاری مَرِه آرایش بوکوند، نه طلا و جواهر و مویِ بیافته مَرِه، یا رخت و لباسِ گرانِ قیمت دوکودانِ مَرِه.¹⁰ بلکی اوشانِ وُستی اعمالِ دوروستِ مَرِه خوشانِ آرایش بوکوند، هوطویی کی ایته زنِ مسیحی شایسته یِه.¹¹ زنّاگانِ وُستی سکوت بوکوند و اطاعتِ کاملِ مَرِه مسائلِ روحانیِ دورون تعلیم بیگیرد.¹² من اجازه ندَم زنّاگانِ مردگانِ تعلیم بَدَد و یا خوشانِ مردِ رو مُسلط بوبود، بلکی زنّاگانِ وُستی کلیسا دورون ساکت پئسد.¹³ چون اول ادم بوجود بَامو بازنِ حوا،¹⁴ و آدم گولِ نوخورد، بلکی حوا بو کی شیطانِ گولِ بوخورد و گوناھ دورون گرفتار بوست.¹⁵ ولی زنّاگانِ زای آوردنِ مَرِه نجات پیدا کوند، اگر ایمانِ محبّتِ پاکی و تقوا دورون نجیبانه اُستوار بئسد.

کلیسا ناظران و خادمان

¹ آگفته دوروسته کی هر کسی کی مشتاقه کی کشیش بیبه، کار خوبی دونبال ایسته، ² ولی کشیش و آستی ایته مرد دوروست و بی عیب بیبه، اون و آستی فقط ایته زن بدآره، و هوشیار و عاقل و منظم و مهمان دوست بیبه، و تعلیم دتن ره مشتاق. ³ اون نوآستی شرابخوار و بداخلاق و دعوایگیر و یا پول دوست بیبه، بلکه و آستی ملایم و مهربان بیبه. ⁴ اون و آستی بتانه بخوبی خو خانواده ئی اداره بوکونه و خوراکان جوری تربیت بوکونه کی احترام کامل آمره اون جه اطاعت بوکوند. ⁵ چون اگر کسی بتانه خو خانواده ئی اداره بوکونه، چوطو تانه خدا کلیسای مراقبت بوکونه؟ ⁶ اون نوآستی نوایمان بیبه، نوکونه مغرور بیبه و ایلیس مأنستأن محکوم بیبه. ⁷ و لازمه کی خارج کلیسا مردم ورجه، یعنی غیرمسیحیان ورجه هم خوشنام بیبه، تا سرزنش نیبه و ایلیس دام دورون گرفتار نیبه. ⁸ کلیسا خادمانم و آستی محترم و باوقار بو بود، نه آنکی دورو یا مشروبخوار بو بود و فقط خوشآن منافع فکر بو بود. ⁹ بلکه و آستی ایته وجدان پاک آمره، ایمان راز جه پیروی بوکوند. ¹⁰ اویشان و آستی اول آزمایش بو بود و اگر بی عیب بو د، اونموقع و آستی کلیسا دورون به عنوان خادم خدمت بوکوند. ¹¹ خادمان زنآکانم و آستی محترم و باوقار بو بود و دیگران پوشش سر گب نزنند، بلکه هوشیار بو بود و همه چیز دورون قابل اعتماد. ¹² کلیسا خادم و آستی فقط ایته زن بدآره، اون و آستی بتانه خو زن و خوراکان خوب اداره بوکونه. ¹³ خادمانی کی خوب خدمت کوند، اجر خوبی بدس آورد، چون هم مردم اویشان احترام نهد و هم ایمان اعتمادی کی مسیح دآرد و بیشتر به. ¹⁴ هر چند امیدوارم بزودی بایم تی ورجه، ولی بازم آشان تره نیویسم. ¹⁵ تا یک زمانی دتر بوست، بدانی کی خدا کلیسا دورون چوطو و آستی رفتار بوکونی، کلیسای کی خدای زنده خانه، و حقیقت ستون و پایه به. ¹⁶ واقعاً کی دینداری راز خیلی عظیمه؛ «کی خدا جسم دورون ظاهر بوست، روح القدس اون حقانیت ثابت بوکود، فرشته یان اون بیدد، اون آمون مژده امتان ره موعظه بوست، جهانیان اون ایمان باوردد، و خو جلال و شکوه مژه به بوخر بو بورده بوست.

راهنمایی تیموتائوس ره

¹ ولی روح آشکارا گویه کی زمانهای آخر ره، بعضیان ایمان جه واکردد و روح هابی دونبال شد کی گومراه کوند، اوشان شیطانِ تعالیم جه پیروی کوند. ² تعالیم رباکاران و دوروغگویانی آورد کی وجدان تئرد. ³ مثلاً گوید کی ازدواج کودان و یا گوشت خوردن کار دوروستی نییه، در حالی کی دأنیم خدا اشان قاده دآره تا مؤمنینی ⁴ کی حقیقت داند شکرگزاری مژه آ چیزان جه بهره بوبورد. ⁵ چره کی خدا کلام و دعا مژه تقدیس یه. ⁶ اگر آ دستوران دیگران تعلیم بدی، مسیح عیسی خادم شایسته بیهی کی جی ایمان و تعالیم دوروست بهره بوبورده دآره، هون تعالیمی کی اون جه پیروی بوکوده ایی. ⁷ تو آفسانه یان گفرآمیز و پیرزتا کاین حکایتان آمره کاری تدار، بلکه تلاش بوکون زندگی خدایسندانه ایی بداری. ⁸ تمرین و ورزش بدن ره مفیده، ولی دینداری و ورزش روحانی خیلی مفیدتره، و تزه هر کاری ره آماده کونه، آ تمرینات نه فقط آ دنیا ره مفیده، بلکه وعده حیات آینده ی دهه. ⁹ آ گب دوروست و کاملاً قابل قبوله ¹⁰ کی امان آمی امید خدای زنده رو بته دآریم کی همه آدمیان و مخصوصاً مؤمنان نجات دهنده یه، و هنه و سی هم زحمت کشیم و تقلا کونیم. ¹¹ آن موارد چیزایی ایسه کی تو و آستی حکم بوکونی و اوشان تعلیم بدی. ¹² و انا ل کسی تی جوانی و سی تزه حقیر بدانه، بلکه گفتار و کردار و محبت و ایمان و پاکی دورون، همه مؤمنان ره سرمشق بوبون. ¹³ تا موقعی کی من بایم تی ورجه، تی وخت صرف موعظه و تعلیم و کتاب مقدس خواندن بوکون. ¹⁴ وختی کشیشان تی سر رو دس بتاد، خدا بواسطه نبوت عطایایی تزه ببخشه، آن عطایای کی تی وجود میان ته یی اعتنا بوبون. ¹⁵ آن چیزان ره تلاش بوکون و تمامی تی وخت خدا خدمت ره بنن، تا همه متوجه بوبود و تی ترقی ی بیدیند. ¹⁶ مراقب بوبون چوطو زندگی کونی و چی تعلیم دیهی و آ امور دورون استوار یئس، کی اگر آ کار بوکونی هم خودت و هم کسانی کی تزه گوش دهده نجات دیهی.

تصحیحانی دربارهٔ بیوه زنآکان، شیخان و غلامان

¹ پیرمردکآن تویخ نوکون، بلکه اوشان احترام مَره نصیحت بوکون فکر بوکون تی پئرد، و جوانان مَره تی براران مَاسْتان گب بزن. ² و پیرزنآکان مَره خودت مار مَاسْتان، و جوان دختران مَره تی خأخوران مَاسْتان باعفت و پاکدامن رفتار بوکون. ³ بیوه زنآکانی کی واقعاً کسی ئ تئرد کی اوشان جه مراقبت بوکونه ئ توجه بوکون. ⁴ ولی اگر بیوه زنی زای یا نوه دأره، اوشان و آستی خوشان مار بڈارد، آ زاکان و یا نوه یان و آستی یاد بیگیرد کی خوشان وظیفه و دینداری ئ خوشان خانه جه شروع بوکوند و اول و آستی خوشان پئر و مار و آجاده حق آدا بوکوند، آ کار خدا حضور جه پسندیده یه و اون راضی و خشنود کونه. ⁵ زنی کی واقعاً بیوه و بی کسه، خدائ توکل دأره و روز و شب دعا و مناجات مشغوله، ⁶ ولی بیوه زنی کی عیاشی و خوشگذرانی دونبال ایسته، با آنکی زنده یه، ولی در واقع بمرده دأره. ⁷ آ چیزان کلیسا اعضاء حُکم بوکون تا سرزنش جه دور بوبود. ⁸ اگر کسی خو قوُم خویش احتیاجات، مخصوصاً خو خانواده احتیاجات فراهم نوکونه، اجازه تئره خورَه مسیحی بڈانه، اون ایته کافر جه هم پست تره. ⁹ فقط کسانی ئ به عنوان بیوه زن ثبت نام بوکون کی ویشتر جی شصت سال سن بڈارد و فقط یکبار مرد بَسته ید. ¹⁰ علاوه بر آن اون بیوه زن و آستی دوروستکاری معروف بیبه، یعنی خو زاکان دوروست تربیت بوکوده یه، نسبت به غریبان مهمان نواز بیبه، ایمانداران خدمت بوکوده یه، محتاجان دست بیگفته یه و هر کار دوروست جه پیروی بوکونه. ¹¹ ولی بیوه زنان جوان نام نیویسی نوکون، چون بعد ایته مدت کی شهوت و هوس اوشان مسیح جه دورَه کونه، خأید کی دوباره ازدواج بوکوند. ¹² و آطو چون خوشان اولی عهد مسیح آمَره ایشکند، محکوم بود. ¹³ و علاوه بر آن، تنبلی و خانه به خانه گردستان عادت کوند، و نه فقط بیکاری مَره روزگار گذراند، بلکه خرف خَربور و فوضول بهد، و حرفهای زشتی زند کی اوشان گوشتان دوروست نیبه. ¹⁴ پس می نظر آنه بهتره کی بیوه زنآکان جوان ازدواج بوکوند و زای باورد و خانه داری ئ مشغول بوبود، تا دوشمنان نتاند کلیسا جه عیب و ایرادی بیگیرد. ¹⁵ چون پیشتران ره بعضی جی بیوه زنآکان جوان مُنحرف بوئستد و شیطان دونبال بوشود. ¹⁶ ایبار دیگر گویم، اگر مرد یا زن ایمانداری خوشان قوُم خویش دورون بیوه زنی دأرد و آستی اون خرچ قَاد و آ بار کلیسا دوش رو نند، تا کلیسا بتانه بیوه زنآکانی کی واقعاً هیچکس تئرد جه نگهداری بوکونه. ¹⁷ کشیشانی کی کلیسای خوب اداره کونده و آستی دوبرابر حُرمت تَن، مخصوصاً اوشانی کی کار موعظه و تعلیم دورون زحمت کشد. ¹⁸ چون کتاب مقدس گوته: «گاوی دهن کی خرمن کوته دَنود» یا «کارگر خو دستمزد مُستحقه». ¹⁹ هر وخت کسی ایته جی کشیشان اتهامی برَه قبول نوکون، مگر آنکی دو ته یا سه ته شاهد باوره. ²⁰ اما اوشانی کی گوناوه کودان ادامه دهد، دیگران ورجه تویخ بوکون تا باقی اعضاء ره درس عبرتی بیبه. ²¹ خدا و مسیح عیسی و فرشته یان مقدس حضور جه تره قسم دهم کی آ دستوران بدون تبعیض رعایت بوکونی، و هیچکاری ئ جی روی جانبداری انجام ندی و کسی جه طرفداری نوکونی. ²² عجله مَره کسی رو دستگذاری نوکون کی خدا ره خدمت بوکونه، چون ممکنه اون گوناوه بوکوده یه و تو اون گوناوه میان شریک بیبی. مواظب بوبون کی خودت پاک بڈاری. ²³ از آن پس د فقط آب نوخور، بلکه ایدره هم شراب بوخور تا تی معدّه ئ تقویت بوکونه، چون ویشتر وختان مریضی. ²⁴ بعضیان گوناوهان هسه آشکاره و اوشان دآوری طرف فأكثیه، اما بعضیان گوناوهان بعدها معلوم یه. ²⁵ و هطو اعمال دوروست هم آشکاره و حتی اوشانی کی هسه آشکار نیبه، نسه اوشان تا آخر جیگا دَن و کم کم همه ته ره آشکار یه.

¹ اُون مسیحیانی کی بَرده و غلامد، وَاَسْتی خوشْآن آربابانِ رِه خوب کار بوکوند و اوشْآن احترام بند تا مردم دربارهٔ خدا نام و اُمی تعلیم بدگویی نوکوند. ² غلامانی کی آربابِ ایماندار دَارد نوَاسْتی چون آربابِ مَرّه رابطۀ برآری دَارد اَ موقعیتِ جِه سوءاستفاده بوکوند و اوشْآن کَمتر احترام بند، بلکی برعکس، وَاَسْتی حتی ویشتر خدمت بوکوند، چون اوشْآن خدمتِ سود کَسِیّه قَارسه کی ایماندار و عزیزه. اَ چیزانِ تعلیم بدن و اوشْآن تشویق بوکون کی انجام بد.

پولدوستی آخرعاقبت

³ اگر کسی طورِ دیگری تعلیم دهه و اُمی خداوند عیسی مسیح کلامِ صحیحِ اَمَرّه و تعلیمِ دیندارانه اَمَرّه موافق نییه، ⁴ غرورِ جِه مَسْت بوسنه و هیچی نفهمه. آجور کس دیوانه وارِ علاقه دَاره کلماتِ رو چانه بزنه و جَر و تَحْت بوکونه، کی اُون نتیجه حسودی و دعوا و فحش و بدگمانیه ⁵ و باعثِ یِه کسانِ میّان کی اوشْآن فکر فاسد بوسنه و حقیقتِ جِه دور بوسنه دَارد سال دوازده ماه درگیری بقَانه، اوشْآن خیال کوند دینداری وسیله ایی ایسه پول بیرون آوردانِ رِه. آجور آدمیانِ جِه دوری بوکون. ⁶ ولی خداپرستی قناعتِ اَمَرّه اَدَمی رِه مَنفَعَت دَاره، ⁷ چون اَمّان چیزی به آ دنیا تَاورده دَاریم و واضحه کی چیزی هم نتائیم بوبوریم. ⁸ پس اگر خوراک و رخت و لباس به اندازه کافی دَاریم وَاَسْتی راضی بییم، حتی اگر ثروتی تَتریم. ⁹ ولی اوشْانی کی نَاجِه دَارد ثروتمند بوبود و سوسه ئِ دوچار بود، اوشْآن آمیالِ پوچ و زبان آور دَام دورون گرفتار بود کی انسانِ نابودی و تباهی طرف فَاکَشه. ¹⁰ چون پولدوستی ریشه ایی به کی همه جور بدی اُون جِه به بار آیه، بعضیان حتی پولِ وُسی خدا جِه رو وَاگر دَانه دَارد و ایمانِ جِه مُنحرف بوسند، و خوشْآن انواعِ دردانِ مُبتلا بوکودد.

پولس سفارش به تیموتائوس

¹¹ ولی تو ای مردِ خدا، جی همهٔ اَشْآن فرار بوکون، و عدالت و دینداری و ایمان و محبت و صبر و ملایمتِ جِه پیروی بوکون. ¹² تی ایمانِ رِه خوب جنگ بوکون، و اُون حیاتِ جاودانی ئِ کی اُونِ رِه دَخّاده بوئسته ایی ئِ بدس باور، تو شاهدانِ زیادِ حضورِ جِه بخوبی تی ایمانِ اعتراف بوکودی، ¹³ خدایی حضورِ جِه کی همه چیزِ زندگی بخشه و مسیح عیسی حضورِ جِه کی خودشم پَنطیوس پیلّسِ ورجّه اعتراف نیکو بوکود، من ترّه سفارش کونم ¹⁴ کی اَ حُکَم تا اُمی خداوند عیسی مسیح ظهورِ موقعِ بی کَم و کاست بدّاری، تا کسی نتّانه تی جِه عیب و ایرادی بیگیره. ¹⁵ چون خدایِ متبارک کی قادرِ کُل و شاهِ شاهان و رَبّ الاربابه در اُون زمانی کی معین بوکوده مسیح اوسه کونه. ¹⁶ اونی ئِ کی تنها وجودی ایسه کی جی میّان نیشه و نوری دورون ساکنه کی نَشّه اُونِ نزدیک بوستّان، اُونِ کی هیچکس تا هَسّه نیده دَاره و نَشّه دِین، عَزّت و قدرت تا اَبَدالآباد اُونِ شین بیه. آمین ¹⁷ اَ دنیا ثروتمندانِ حُکَم بوکون کی بلندپروازی نوکوند و مالِ دُنیائِ دِل دنوَد کی دیر یا زود جی میّان شیه، بلکی خدایِ زنده ئِ توکل بوکوند کی همه چیه به فراوانی اَمِرّه تهیه کونه تا اوشْآن جِه لذت بوبوریم. ¹⁸ و اوشْآن بوگو خوبی بوکوند و نیکوکاری دورون ثروتمند بوبود، و کارِ خیر دورون دست و دلباز بوبود، ¹⁹ و اَطو گنجی خوشْآن رِه ذخیره کوند کی اوشْآن زندگیه آینده پی بیه و اُون حیات، کی حیاتِ واقعی ایسه ئِ بدس آورد. ²⁰ ای تیموتائوس، اونچی کی ترّه امانت بیسپرده بوئسته ئِ حفظ بوکون، ترّه درگیر گیایِ بی معنی و کُفرآمیز نوکون و جی بحثِ هایِ دوروغی کی به غلط «معرفت» گوید دوری بوکون. ²¹ بعضیان کی خیلی هم اِدعا داشتند، هِ بحثانِ مَرّه ایمانِ جِه مُنحرف بوسند. فیضِ تی اَمَرّه بیه.

2 Timothy

¹ جی پولس، کی به خواستِ خدا مسیح عیسی رسوله، تا کی اِعلام بوکونه هر کی مسیح ایمان باوره حیاتِ جاودانی دَاره، ² به می عزیز رَای تیموتائوس؛ خدایِ پَر و اُمی خداوند عیسی مسیح ترّه فیض و رَحمت و سلامتی عطا بفرمایه.

تشویق به وفاداری

³ وختی شب و روز می دَعا یانِ میّان ترّه یاد آورم، خدایِ تی وجودِ وُسی شُکر کونم، هون خدایی ئِ کی منم می پُثرانِ مَاسْتِآن ایتّه وجدانِ پاکِ اَمَرّه اُونِ خدمت کونم. ⁴ وختی یاد آورم کی خداحافظیِ موقعِ چوطلو آشک فوکودی، آرزو کونم دوباره ترّه بیدینم تا می خوشی کامل بیه. ⁵ به یاد آورم کی چی ایمانِ بی ریایی داشتی، دوروست تی ته ته «لوئیس» و تی مار «آفنیکی» مَاسْتِآن، و مُطمئنم هَسّه هم تی ایمان هون موقعِ مَاسْتِآن مُحکمه. ⁶ هنه وُسی خَایم ترّه یاد باورم خدا عطاء کی تی وجودِ دورون تهّه ئِ شعله ور بوکونی، هون عطایی کی وختی تی رو دس بتم و ترّه دوعا بوکودم ترّه قَاده بوئست. ⁷ چون روحی کی خدا اَمَرّه قَاده دَاره، نه روحِ ترس، بلکی روحِ قَوّتِ مُحبت و انضباطه. ⁸ پس آنکی مردمِ ورجّه اُمی خداوندِ رِه شهادتِ بدی جِه عار ندّار، و می وُسی هم خجالت نکش کی اُونِ رِه زندانِ دورون ایستام، بلکی نیرویِ الهی ئِ توکل بوکون و رنج و زحمتی کی انجیلِ وُسی پیش آیه دورون شریک بوبون. ⁹ خدا اَمَرّه نجاتِ بده نه و دعوتِ بوکوده تا زندگیِ مُقدسی بدّاریم، اَن اُمی اعمالِ وُسی نییه، بلکی اُونِ فیضِ وُسیه کی جی قدیمِ الاّیامِ اِرادّه بوکوده بو و خو فیضِ بواسطهٔ مسیح عیسی اَمَرّه عطا بوکود. ¹⁰ و هَسّه کی اُمی نجات دهنده مسیح عیسی ظهور بوکوده، خدا اِرادّه

آشکار بوسنه، اون مرگ جی میان اوساد و بواسطه انجیل زندگی ابدی ئ آشکار کود.¹¹ و من انتخاب بوسته دارم تا غیریهودیان ورجه آ انجیل معلم، واعظ و رسول بوبوم.¹² هنه وسپه کی اطو رنج کنشأن درم، ولی عار تئرم، چون دأنم کیه ایمان بأورده دارم و یقین دارم کی اون قادره امانتی کی مره بیسپرده دأره ئ تا اون روز حفظ بوکونه.¹³ ایمان و مُحیتی کی مسیح عیسی عطا کونه آمره، اون تعلیم صحیحی کی می جه بیشتأوسته ایی ئ سخت دوچوک.¹⁴ و روح القدس یاری آمره کی آمی دورون ساکنه، اون عطای الهی کی تره بیسپرده بوسته ئ حفظ بوکون.¹⁵ هوطو کی خودت دأنی ایالت آسیا مسیحیان مره ترک کودد و همه ته بوشود، حتی فیچلوس و هرموجنس هم مره ترک کودد.¹⁶ خداوند اونیسفوریوس خانواده ی رحمت بوکونه کی بارها بأمو می یئن ره و می جار تآره کود، و از آنکی من زندانی بؤم عار تآشته و خجالت نکشه یه.¹⁷ اون وختی فارسه روم، خیلی می دونبال بگردسته تا مره پیدا کود.¹⁸ خداوند اون روز عظیم ره کی مسیح وَاگرده، خداوند حضور جه اون رحمت بوکونه، تو خودت حُب دأنی کی آ مرد شهر آفشس دورون چقدر خدمت بوکود.

¹ ولی تو ای پسر جان، خودت اون فیضی مَرّه کی مسیح عیسی بخشه تقویت بوکون، ² و اونچی کی شاهدان زیادِ ورجّه می جِه بیشتاؤستی ئی، کسانی کی آمین و قابلِ اعتماد بوبودِ بیسپار تا دیگرانِ تعلیم بدد. ³ به عنوانِ مسیح عیسی سربازِ فداکار، سختیانِ تحمل بوکون. ⁴ هیچ سربازی خودش گرفتارِ امورِ روزمره نوکونه تا بتّانه خو فرمانده ئی راضی بدّاره. ⁵ و هَظو ورزشکاری هم کی مسابقه ایی دورون شرکت کونه، نتّانه جایزه ئی بوبوره مگر آنکی اون مسابقه قوانین جِه پیروی بوکونه. ⁶ و اونی کی وّاستی اولِ محصولِ جِه نصیب بوبوره اون کشاورزیه کی زحمت بکُشه دّاره. ⁷ دربارهُ آ سه تّه مثالی کی باوردِم خوب فکر بوکون، خداوند تره کمک کونه تا همه چیه بفهمی. ⁸ بخاطرِ باور کی عیسی مسیح، جی نسلِ داوود بودونیا بامو و مَرِدن پسِ ره ایبارِ دیگر زندّه بوست، آن هون انجیل پیغامه کی من اعلام کونم. ⁹ و هَنه و سیه کی رنج و زحمت دینم و دگفته دّارم زندانِ و ایته مُجرِم مَأنسْتان مَرّه زنجیر بوکوده دّارد، ولی خدا کلامِ زنجیر نییه. ¹⁰ ولی من حاضرم خدا انتخاب بوئسته یانِ و سی همه جور زحمت بیدینم تا اوشانِ نجاتی کی عیسی مسیح دورون تّه ئی اون جلالِ جاودانی مَرّه بدس باورد. ¹¹ آ گب قابلِ اعتماد کی گویم: اگر اون مَرّه بمردیم، اون مَرّه زندگی هم کونیم. ¹² اگر تحمل بوکونیم، اون مَرّه سلطنت هم کونیم. اگر اونِ انکار بوکونیم، اونم اَمَرّه انکار کونه. ¹³ اگر بی وفایی بوکونیم، اون وفادار مّانه، آن و سی کی نتّانه خودش انکار بوکونه، چون اَمّان جزئی جی اون وجودیم.

خدا خادمِ مقبول

¹⁴ آ چیزانِ همیشه کلیسا اعضائِ یادآوری بوکون، و خدا حضورِ جِه اوشانِ هشدار بدن کی کلماتِ سر بحث و جدل نوکوند، چون آ بحثانِ آخر عاقبت تّره و فقط کسانی کی ایشتاؤده گومراه کونه. ¹⁵ سعی بوکون خدا مقبول بییی، ایته خدمتکاری مَأنسْتان کی دلیلی شرمندگی ره تّره و خو کارِ جِه خجالت نکشه، سعی بوکون خدا کلامِ مفهومِ خوب درک بوکونی و اونِ دوروست تعلیم بدی. ¹⁶ جی بحثهایِ زشت و بی معنی دوری بوکون، چون انسانِ بی دینی طرفِ فاکشه و خدا جِه دور کونه. ¹⁷ آ بحثانِ دورون حرفهایی رد و بدل یه کی خوره مَأنسْتان دگفته آدمی جانِ میّان، هیمینائوس و فلیطوس جُز کسانی ایسد کی آجور بحثانِ علاقه دّارد. ¹⁸ اوشانِ حقیقت جِه مُنحرف بوستد و گوید هَسّه قیامت بوئسته! و اَطو خیلانِ ایمانِ جِه مُنحرف کوده دّارد. ¹⁹ ولی با آنحال اون پی مُحکمی کی خدا بتّه دّاره پابرجایه، و آن کلماتِ مَرّه مُهر بوئسته کی: «خداوند خو کسانِ شتّاسه» و «هر کی مسیح نامِ دَخّانه وّاستی شرارتِ جِه دوری بوکونه» ²⁰ ایته پیلدانه خانه دورون فقط طرفِ طلایی و ثقره ایی تّه، بلکه چوبی و گیلی طرفِ هم تّه، اوشانِ کارایِ مهم ره بکار آیدِ اَشّانم کارایِ روزمره و عادی ره. ²¹ پس هر کس خوره اونچی جِه کی بوگوفتم پاک بدّاره، ایته طرفِ باآرزش مَأنسْتانه، طرفیه کی کارایِ مهم ره بکار آیه و ایته طرفِ مفید و مقدّس یه صاحبخانه ره، و هر کارِ خوب ره بکار آیه. ²² شّهوتانی جِه کی مربوط به جوانی دورانه فرار بوکون، اوشانِ مَرّه معاشرت بوکون کی قلبی خالص و پاک اَمَرّه خداوندِ نامِ دَخّاند، و اوشانِ مَرّه عدالت و ایمان و مُحبت و سلامتی دونبال بوبون. ²³ بحثهایِ پوچ و بی معنی جِه دوری بوکون، چون دّانی کی دعوا و عَصَبانیت باعث یه. ²⁴ و خداوندِ خادمِ نوّاستی دعوا بوکونه، بلکه وّاستی همه کس اَمَرّه مهربان بییه، و صبر و مُلایمتِ مَرّه کسانی کی اشتباه دورون ایستده تعلیم بدّه. ²⁵ وّاستی مخالفانِ مُلایمت و نرمی اَمَرّه اِرشاد بوکونه، شاید خدا اوشانِ کمک بوکونه تا توبه بوکوند و حقیقت بشناسد ²⁶ و به خودشان بآید، و ابلیسِ دامِ جِه آزاد بوبود کی اوشانِ خو دامِ دورون اسیر بوکوده تا اونِ اراده ئی انجام بدد.

بی خدایی روزای آخر دورون

¹ بدان کی روزهای آخرِ ره روزگارِ سختی پیش آیه. ² چون مردم، خودخواه، پول پرست، لاف زن، مغرور، بدذهن، نسبت به خوشان پتر و ماژ نافرمان، ناشکر، ناپاک، ³ بی عاطفه، بی رحم، افتراگیر، بی بند و بار، وحشی، خوی مژه دوشمن، ⁴ خیانتکار، لالایی، و خودپسند بود. و لذت و بیشتر جی خدا دوس دآرد، ⁵ هر چند ظاهراً خداپرستد ولی واقعیتِ انکار کوند، آجور آدمانِ جِه دوری بوکون. ⁶ چون بعضی جی آشان کی هزار جور دوز و کلکی مژه مردمِ خانه دورون راه پیدا کوند و زنان کم عقلی مژه دوست بهد و اوشان به چنگ آورد، زانی کی اوشان شانه، گونا بهر جیر خم بوسته، و هوس و شهوت اوشان به هر طرف فاکشه، ⁷ و با آنکی همیشه تعلیم گیفتان درد، ولی هیچموقع حقیقت درک نوکوند. ⁸ هوطو کی «تیبس» و «یمُربس» موسی مژه مخالفت بوکودد، آ معلمینم کی فکری فاسد دآرد و ایمانِ جِه وَاگردسته دآرد، راستی و حقیقت مژه مخالفت کوند. ⁹ ولی بدان نتأند و بیشتر جی آن پیش بوشود و ایته روز اوشان نادانی همگی ره آشکاره یه، هوطو کی «تیبس» و «یمُربس» حماقت همه ته ن ره آشکار بوست.

پولس نصیحت به تیموتائوس

¹⁰ ولی تو می تعلیم و می رفتار و می هدف و می ایمان و می صبر و می مُحبت و می تحمل، ¹¹ و اون آزارانی کی بیدم و رنجانی کی بکشتم بیده ایی، و خبر دآری شهرایِ آنطاکیه و قونیه و لیستره میان چی می سر بامو و چوطو اون زحمت تحمل بوکودم، ولی خداوند مژه همه اون خطراتِ جِه نجات بده. ¹² بله، همه کسانی کی بخاید واقعاً مطابق خدا ایراده زندگی بوکوند، مسیح دوشمنانِ جِه آزار دیند. ¹³ ولی مردمانِ شرور و شیادان، روز به روز بدی جِه ترقی کوند و خیلانِ فریب دهد و خودشانم شیطانِ فریب خورد. ¹⁴ ولی تو اونچی دورون کی تعلیم بیگفته ایی و ایمان باورده ایی فایم یئس، چون کی دانی چی کسای جِه تعلیم بیگفته ایی. ¹⁵ خودتم جی کوچیکی کتاب مقدس یاد بیگفته دآری، آ کتاب قادره تره حکمت ببخشه تا بدان کی نجات پیدا کودان، فقط جی راه ایمان به مسیح عیسی امکان دآره. ¹⁶ همه کتاب مقدس خدا الهامه، و تعلیم و تنبیه و اصلاح و تربیت و سی و عدالتِ ره مفیده. ¹⁷ تا خدا مرد هر کار نیکو ره کاملاً مجهز بیه.

¹ خدا حضور جِه و عیسی مسیح حضور جِه کی روزی زنده یان مُرده یان داوری کونه و تره قسَم دهم به اون ظهور و پادشاهی² کی هر موقعیت میان، وخت و بی وخت خدا کلام موعظه بوکون، آماده بوبون تا هر وخت لازم بوئست مؤمنین اصلاح و توبیح و تشویق بوکونی، همیشه صبر و تحمل مَره خدا کلام اوشان تعلیم بدن.³ چون زمانی قارسه کی مردم تعلیم دوروست گوش نوکوند، بلکه بر طبق خوشان میل مُعلمین زیاد خوشان دژ و جمع کوند تا اونچی کی اوشان گوش دوس دَاره بیشتاوه ئ اوشان جِه بیشتاود.⁴ و حقیقت گوش نوکوند و افسانه یان طرف مُنحرف بود.⁵ ولی تو هر شرایطی دورون تی حواس جمع بیبه و رنج و زحمت ره آماده بوبون، سعی بوکون انجیل منتشر بوکونی و خودت وظیفه ئ به عنوان خدا خادم به بهترین شکل انجام بدن.⁶ چون من هسه هدیه فوکودنی مانستان فووستان درم، می رحلت زمان قارسه دَاره و بزودی راهی آسمان بوم.⁷ من خداوند ره، دیل و جان آمره جنگ بوکودم، مسابقه ئ تا آخر تومام کودم و می ایمان محفوظ بداشتم.⁸ هسه تاج عدالت میره حاضره، تاجی کی خداوند اون داور عادل او روز ره مَره قاده، و نه فقط مَره، بلکه همه کسان کی اون واگردستایه مُشتافتد.

سفارش شخصی

⁹ سعی بوکون هر چی سریعتر بایی می ورجه.¹⁰ چون دیماس آ دنیا عشق و سی مَره ترک کوده و بوشو دَاره شهر تسالونیک. کریسکیس بوشو دَاره شهر غلاطیه و تیطس بوشو دَاره شهر دلماتیه.¹¹ فقط لوقا می آمره ایسته. مرفس اوشان و خودت مَره باور، چون می خدمت دورون مَره مفیده.¹² تیخیکوس اوسته کودم شهر آفیس،¹³ وختی آمون دری اون عبابی کی شهر تروآس دورون کارپوس ورجه جا بتم تی آمره باور. می کتابانم باور و مخصوصاً می اوراق پوستی ئ.¹⁴ اسکندر مسگر مَره خیلی بدی بوکود، خداوند اون کاران جزای اون قاده.¹⁵ تونم اون جِه دوری بوکون، چون شدیداً می پیام مَره مخالفه.¹⁶ می اولین جلسه دادگاهی دورون هیچکس می جِه دفاع نوکود، بلکه همه ته مَره ول کودد، امیدوارم خدا آ خطای به اوشان حساب ننه.¹⁷ ولی خداوند خودش می کنار یئسه و مَره قوت بده تا بتانم دلیری مَره انجیل موعظه بوکونم و اون همه دنیا ملتان گوش فارسانم، پس شیر دهن جِه نجات پیدا کودم.¹⁸ خداوند مَره هر بدی و شرارت جِه نجات دهنه و به سلامت به خودش ملکوت آسمانی فارسانه. جلال بر اون تا ابدآباد، آمین.

سلامهای آخر

¹⁹ می سلام پریسکیلا و آکیلا و اونیسیفوروس خانواده ئ برستان.²⁰ ایراستوس شهر قرنتس میان یئسه، و من تروفیموس شهر میلیتوس میان جا بتم و باموم، چون مریض احوال بو.²¹ سعی بوکون قبل زمستان بایی آ، یوبولوس تره سلام رسته، و همچنین پودنس، لینوس، کلودیا و باقی براران تره سلام رستند.²² خداوند تی روح آمره بیبه، فیض شیمی آمره بیبه. آمین

Titus

¹ نامه پولس طرف جِه یه کی خدا غلام و عیسی مسیح رسوله، من مأموریت دارم خدا برگزیده یان ایمان تقویت بوکونم و اون حقیقتی کی دینداری مَره سازگاره ئ بوگویم،² اون حقیقت بر اساس امید به حیات جاودانه، کی خدایی کی هیچموقع دوروغ نوگویم اون از ازل وعده بده بو،³ و ایته زمان مُناسِب ره خو وعده ئ، پیغام انجیل دورون آشکار کود، و پیغام انجیل موعظه کودان، می نجات دهنده، یعنی خدا دستور آمره، مَره بیسپرده بوئسته.⁴ به تیطس، می حقیقی زای، کی ایمان دورون مُشترکیم. خدای پتر و می نجات دهنده عیسی مسیح تره فیض و آرامش عطا بوکونه.

تیطس مأموریت

⁵ آن و سی تره جزیره کرت میان جا بتم تا کارایی کی بقانسته بوئ سر و سامان بدی و هوطوبی کی شخصاً تره دستور بدم، هر شهر کلیسا ره کشیشانی تعیین بوکونی.⁶ کلیسا رهبر و اُستی بی عیب بیبه، و فقط ایته زن بدَاره، و زاکانی با ایمان بدَاره کی کسی نتانه اوشان تهمت هرزگی و باغی گری بزنه.⁷ چون کشیش خدا کار مسئوله، پس و اُستی بی عیب بیبه، اون نوأستی خودخواه یا بی ادب یا عصبانی یا دعواگیر بیبه، و یا قسّت کونه، اون نوأستی طمع کار و پول پرست بیبه.⁸ بلکه و اُستی مهمان نواز، خیرخواه، عاقل، مُنصف، پاک و مُنظم بیبه،⁹ و اون حقیقتی کی تعلیم بیگفته ئ ایمان واقعی بدَاره تا بتانه دیگران دوروست و صحیح تعلیم بده و مخالفان نظر رد کونه.¹⁰ چون آدمای جرت و پرت گو و فریبکار زیاده، مخصوصاً مسیحیان یهودی نژاد میان،¹¹ کی و اُستی اوشان دهن دُوست، چون خانواده های زیادی اوشان حرفان مَره راه راست جِه مُنحرف بوسته دارد، اَشانی کی آجور تعلیم غلط دهد، فقط خوشان منافع نامشروع فکر.¹² حتی ایته جی اوشان کی ادعای پیغمبری هم کونه بوگفته دَاره: «جزیره کرت مردم همیشه دوروغ گوید و حیوانی وحشت مآند، اوشان تنبل و شکم پرست»¹³ اون حرف راسته، هته و سی لازمه کی کرت مسیحیان خیلی جدی حُکم بوکونی تا ایمان میان سالم بوبود،¹⁴ و مردمی کی حقیقت جِه دور بوسته دارد احکام، و یهود افسانه یان گوش ندد.¹⁵ کسان کی پاکد ره همه چی پاکه،

ولی اوشانی کی آلودہ ید و بی ایمان، ہیچی پاک نییہ، چون اوشانی افکار و اوشانی وجدان آلودہ یہ۔¹⁶ ادعا کوند خدائ شناسد، ولی خوشانی اعمالِ مَرہ ثابت کوند کی دوروغ گوید، اوشانی چنان منفور و مُنحرفد کی نتأند ہیچ کارِ خوبی انجام بدد۔

تعلیم دوروست

¹ ولی تو اونچی جہ کی مطابق تعلیم صحیحہ گب بزن۔ ² پیر مردکائن تعلیم بدن کی باوقار و سنگین و عاقل بوبود، و ایمان و محبت و صبر میان شایستگی مڑہ رفتار بوکوند۔ ³ پیر زناکائنم یاد بدن کی رفتاری خداپسندانہ بدآرد، ٹہمت نزنند و شراب آسیر نوبود، بلکی اونچی کی دوروستہ ج تعلیم بدد۔ ⁴ تا بتاند زنان جوانتر تربیت بوکوند کی خوشان مرد خوشان زاکان دوس بدآرد و ⁵ عاقل و پاکدامن بوبود، و ایٹہ زن خانہ دار، مہربان، و خوشان مردکان مطیع بوبود، تا هیچکس بہانہ ایی ندآرہ کی مسیحیان جہ بد بوگوہ۔ ⁶ و جوان مردکان نصیحت بوکون پرهیزکار بوبود۔ ⁷ ہر چیز دورون تی خودت زندگی و آستی نمونہ بیہ۔ تعلیم دگن رہ صداقت بدآرد و جدی بوبون، ⁸ تی حرفان و آستی منطقی و عاقلانہ بیہ، تا کسان کی تی آمرہ جر و بحث و مخالفت کوند تاند تی جہ ایراد بیگیرد و شرمندہ بوبود۔ ⁹ غلامان نصیحت بوکون کی خوشان آربابان جہ اطاعت بوکوند و ہر کاری دورون اوشان راضی بدآرد و و چون چرا نوکوند ¹⁰ و خوشان آربابان جہ دوزدی نوکوند، بلکی عمل مڑہ نشان بدد کی ہر چیز دورون آمین و دوروستکار۔ مردم شیمی رفتار کی بیدند علاقمند بہد تا آمی نجات دہندہ، خدائ ایمان باورد۔ ¹¹ چون خدا فیض ظاہر بوستہ و ہستہ نجات ہمہ تہ پیش جہ قرار دآرہ۔ ¹² و آمرہ یاد دہہ کی بی دینی و دنیا شہوتان ترک کویم، و خویشنداری و عدالت و خداترسی آمرہ آ دنیا میان زندگی بوکویم۔ ¹³ و اگر آطو زندگی بوکویم، تانیم امید و اشتیاق آمرہ اون روز مبارک رافا پئسیم، روزی کی خدای عظیم و آمی نجات دہندہ عیسی مسیح شکوہ و جلال آمرہ ظہور کونہ۔ ¹⁴ اون خو جان آمی و سی قذہ تا آمان ہرجور شرارت جہ آزاد بییم، و آمرہ قومی پاک بوکود، قومی کی خودشہ نشین بیہ و ہر کار نیکو رہ مشتاق۔ ¹⁵ آ چیزان بوگو و اقتدار آمرہ نصیحت و یا توبیخ بوکون، و اتال کسی ترہ حقیر بدآنہ۔

رفتارِ نیکو

¹مسیحیانِ یادآوری بوکون کی حاکمان و مقاماتِ دولتی جہِ اطاعت بوکوند، و ہمیشہ ہر کارِ نیکو رہ آمادہ ہو بود۔ ²ہیچکس پوشت سر بد نوگوید و دعوا و دوشمنی جہ دوری بوکوند، در عوض مُلایم ہو بود و دیگرانِ مَرہ فروتنی اَمَرہ رفتار بوکوند اَمَانم پیشترانِ رہ نادان و نافرمان، و انواعِ شہوتانِ لُذاتانِ آسیر ہوئیم، و خودمانِ روزانِ کینہ و حسادتِ اَمَرہ گودرانہ ایم، دیگرانِ آمی جہ نفرت داشتند و اَمَانم اوشانِ جہ۔ ⁴ولی موقعی ہوئست کی آمی نجات دہندہ خدا، لطف و مہربانی آشکار ہوست ⁵و اَمَرہ نجات بدہ، ا نجاتِ آن وُسی نوبو چون کارایِ خوبی انجام بدہ بیم، بلکی مَحضِ خو رَحمتِ اَمَرہ نجات بدہ، و غسلِ مَرہ، اَمَرہ تازہ تولدی ببخشہ و روحِ القدسِ مَرہ، اَمَرہ تازہ کود۔ ⁶خدا، بہ توسطِ آمی نجات دہندہ عیسیٰ مسیح، روحِ القدسِ بہ فراوانی اَمَرہ عطا ہوکود۔ ⁷تا اون فیضِ وُسی کاملاً عادل بہ حسابِ بَائیم و مُطابقِ اون اُمیدی کی دَایمِ حیاتِ جاودان وارثِ بیبیم۔ ⁸ا گوفتہ یان ہمہ دوروست و قابلِ اعتمادد، ہنہ وُسی تی جہ خَایم ا حرفانِ اوشانِ کی خدایِ ایمان باورده دَاردِ تَکیدِ بوکونی تا جی یادِ نوبورد کی خودشانِ ہمیشہ کارہایِ خو پ رہ وقف ہوکوند، چرہ کی ا چیزانِ ہمہ اَدمانِ رہ خوب و مفیدہ۔ ⁹بَحْثِہایِ اَحْماقانہ جہ دوری بوکون، بَحْثِہایی کی دربارہٗ شجرہ نامہ یان عَقابِد و یهوِدِ شریعتِ پیشِ آیہ، چون اُجورِ بَحْثانِ بی فایده و بی آرزشہ۔ ¹⁰اگر کسی تفرقہ و جودایی جِ باعثِ یہ، یکی دو بار اونِ ہُشدارِ بدن، بازن د اونِ مَرہ کاری نَدار۔ ¹¹چون خودتِ دَانی اُجورِ آدمِ مُنْحرَفِ ہوستہ و گوناہکارہ، و خودشِ خودشِ مَحْکومِ ہوکودہ۔

آخرین نصیحتان

¹²در نظر دَایم «آرتماس» یا «تیخیکوس» اوسہ کونم تی ورَجہ، ہر وختِ ایئہ جی اَشانِ فَاُرسدِ اوئ، تو سعی بوکون ہر چی زودتر بائی شہرِ نیکوپولیس می ورَجہ، چون خَایم زمستانِ رہ اوئِ یَنسَم۔ ¹³تا جایی کی تائی زیناسِ وکیل و آپولِسِ کمکِ بوکون تا خوشانِ سفرِ اِدامہِ بدد، تی حواسِ بمانہ تا چیزی جِ مَحْناجِ نوبود۔ ¹⁴و اُطو آمی کلیسانانِ اَعْضا یادِ بیگیرد کی خوشانِ کارہایِ خو پ رہ وقف ہوکوند، و تلاشِ بوکوند تا احتیاجاتِ ضروری جِ رفعِ ہوکوند، و اوشانِ زندگیِ هَطو بی ثمر نیہ۔ ¹⁵ہمہ می دوستانِ ترہ سلامِ رِساند، تونم ہمہ آمی دوستایِ مسیحی جِ سلامِ برسان۔ فیضِ شیمی اَمَرہ بیہ۔

Philemon

¹وُسی زندانیہ، و آمی برارِ تیموتائوسِ طرفِ جہ۔ بہ آمی دوستِ عزیز و همکارِ، فیلیمون، ²و بہ آمی خَاخوَر «آپیہ» و آمی همکارِ «آرخپوس» و بہ کلیسایی کی تی خانہ دورون برپا یہ۔ ³آمی پترِ خدا، و آمی خداوندِ عیسیٰ مسیحِ شَمَرہ فیض و سلامتی عطا ہوکونہ۔ دوعا و شکرگزاریِ ہمیشہ ترہ می دوعائانِ دورون یادِ اُورم و خدایِ تی وجودِ وُسی شکر کونم۔ ⁵چون بیشتاوستہ دَایم کی خداوندِ عیسیٰ چوطو ایمانِ دَاری و چقدرِ مسیحیانِ مُحبتِ کونی۔ ⁶دوعا کونم ا اِتحادی کی اَمَانِ ایمانِ میانِ دَایمِ تی رو تأثیرِ بنہ و بَئانیِ دیگرانِ مَرہ درمیانِ بنی، تا اوشانمِ بیدیند کی چی نیکویی یان و چی عطا یابیِ عیسیٰ مسیحِ طرفِ جہ تی نصیبِ ہوئستہ۔ ⁷ای برارِ جان، تی مُحبتِ جہ من شادِ ہوستم و آرامشِ پیدا کودم، چون تی مہربانیانِ ایماندارانِ دِلِ تازہ کودہ۔ پولسِ خواہشِ اونیسیموسِ وُسی ⁸ہنہ وُسیہ کی، ہر چن من خودمِ مسیحِ دورون ا حقِ دَایم کی جسارتِ بوکونم و ترہ اونچی کی دورستہ رہ حُکمِ بوکونم، ⁹ولی مُحبتِ وُسی، صلاحِ بذانستم کی تی جہ درخواستِ بوکونم۔ پس من، پولسِ پیڑ، کی ہستہ مسیحِ عیسیٰ وُسی زندانِ دورون ایستم، ¹⁰دربارہٗ می پسرِ اونیسیموسِ، کی زندانِ دورون اونِ پترِ ہوئستم خواہشی تی جہ دَایم۔ ¹¹اون پیشترانِ رہ ترہ بی فایده بو، ولی ہستہ ہم ترہ مفیدہ و ہم مرہ۔ ¹²اون کی می پارہٗ تنہ اوسہ کونم تی ورَجہ، ¹³خَاسِتمِ اونِ می ورَجہ بدَایم تا مدتِ زمانی کی اِنْجیلِ وُسی زندانِ دورون ایستم، تی جا مَرہ خدمتِ بوکونہ۔ ¹⁴ولی بہترِ بذانستم بدون تی موافقتِ کاری نوکونم تا تی نیکوکاریِ اِجباریِ نیہ، بلکی جی رویِ اختیار و جی تہ دِل۔ ¹⁵شایدِ ہنہ وُسی تی جہ سیوائِ ہوست تا ہمیشہ رہ وَاگرْدہ تی ورَجہ۔ ¹⁶ولی د نہ بہ عنوانِ غلام، بلکی بوختر جی اونِ یعنی ایئہ برارِ عزیز۔ اون مرہ خیلی عزیزہ، ولی ترہ خیلی ویشترِ عزیزہ، چون ہم تی خدمتکارہ و ہم تی برارِ مسیحی۔ ¹⁷پس اگر واقعاً مَرہ خودتِ رَفقِ دَانی، ہوطوبی کی مَرہ قبولِ ہوکودی، اونم قبولِ ہوکون۔ ¹⁸اگر ترہ بدی ہوکودہ یا چیزی تی جہ بودورآنہ دَارہ، اونِ بنن بہ می حساب۔ ¹⁹من پولسِ خودمِ خطِ اَمَرہ اَنِ نویسم: «من اونِ ترہ پسِ دم»۔ البتہ نیازی نیدینم کی ترہ ہوگویم کی تو حتی تی جانِ مَرہ مدیونی۔ ²⁰بلہ ای برار، چون خداوندِ دورون با ہم مُتَحَدِیمِ خَایم کی تی جہ بہرہ ایی ہوبورم، پس ا مُحبتِ در حقِ من انجامِ بدن و می جانِ مسیحِ دورون شادِ کون۔ ²¹اَنِ نویسم چون تی اطاعتِ جہ مُطْمَئِنم، و دانم حتی ویشتر جی اونی کی گویم انجامِ دہی۔ ²²راستی، ایئہ اُناقِمِ مرہ آمادہ کون، چون اُمیدوارم خدا شیمی دوعایانِ مُستَجابِ ہوکونہ و بزودی بایم شیمی ورَجہ۔ ²³ایاُفراسِ، کی اونم مسیحِ عیسیٰ وُسی می اَمَرہ زندانِ دورون ایستہ ترہ سلامِ رِسانہ۔ ²⁴می همکاران، قَرُفُس، آریستارخوس، دیماس و لوقا ہم ترہ سلامِ رِساند۔ ²⁵خداوندِ عیسیٰ مسیحِ فیضِ شیمی روحِ اَمَرہ بیہ۔

Hebrews

Chapter 1

¹پیشترانِ ره خدا، بارها و بارها و جی راه های مختلف بواسطه پیغمبرانِ آمی پئرانِ مَره گب بَره. ²ولی آن آیامِ آخرِ ره، اون بواسطه خو پسرِ آمی آمره گب بَره، پسری کی اون، همه چی وارث بوکود، و توسط اون همه جهانِ خلق بوکود. ³اون پسر، خدا جلالِ درخشندگی، و مظهرِ کاملی جی اونِ ذاته، اونِ خو کلامِ قدرتمندِ مَره همه عالمِ دَاره. اونِ بعدِ آنکی گوناهاَن پاکِ کود، بوچرتَرین مکانِ افتخارِ جه، یعنی حضرتِ اعلیٰ راستِ دسِ طرفِ بینیش. ⁴و هو اندازه کی نامی بوچرتَر جی فرشته یان به میراثِ بوبورد، هو اندازه هم اونِ مقامِ اوشانِ جه بوچرتَر بوئست. ⁵چون تا هسَه، خدا کِ ی تَه جی فرشته یانِ بوگوفته دَاره: «تو می پسری، منِ امروزِ تی پئر بوئستم؟» و یا بوگوپه: «من اونِ پئر، و اون می پسر؟» ⁶و یا وختی پیلَه زائِ آورَه به جهان، فرمایه: «خدا فرشته یان همه تَه وُاستی اونِ پرستش بوکوند» ⁷ولی درباره فرشته یان گوپه: «فرشته یانِ بادِ مَاسْتانِ چاکونه، و خادمانِ آتیشِ شعله مَاسْتان» ⁸ولی درباره پسر گوپه: «ای خدا، تی سلطنتِ تختِ تا ابدالآبادَه، تی پادشاهی عَصا، عدل و انصافه عَصایه. ⁹تو عدالتِ دوسِ دَاری و شرارتِ دشمنِ دَانی. هَنه وُسی هم خدا، تی خدا، تَره ویشتر جی تی رفقایانِ جه، روغنِ شادمانی مَره مَسحِ بوکوده. ¹⁰و باز فرمایه: «تو ای خداوند، اولِ زمینِ خلق بوکودی، و آسمانانِ تی دسِ چاکوده یه ¹¹اوشانِ جی میانِ شُد، ولی تو پابرجا مانی. همه اوشانِ کُهنه رختِ مَاسْتان بُد. ¹²تو روزی اوشانِ ایته ردا مَاسْتان پیچانی و تغییر دیهی، چون اوشانم هر لباسِ دیگرِ مَاسْتان عوضِ بود. ولی تو هونی و تی سالایِ عُمَر تومامِ نیبه. ¹³خدا، تا هسَه کِ ی تَه فرشته یانِ بوگوفته دَاره: «بینیش می راستِ دسِ طرفِ تا تی دشمنانِ تاوادم تی پا جیر؟» ¹⁴مگر اوشانِ همه تَه روحِ هایی نیید کی خدمتِ کوند، و اوسَه بُد تا کسانِ کی بعدها نجاتِ وارثِ بهدَه یاری بوکوند؟

¹پس امیرہ لازمہ کی اونچی کی بیشٹاؤستیم ویشتر توجہ بوکونیم، نوکونہ راہ راست جہ مُنحرف یم۔² چون پیامی کی بہ واسطہ فرشتہ یان بوگوفتہ بوئست اوقدر اعتبار داشتہ و وُاستی اون حتماً انجام دتن، جوری کی اگر کسی اون جہ تخلف یا نافرمانی بوکودہ یہ، اون حق مجازات بو،³ پس اگر امان نجاتی بہ ان عظمت ندید بیگیریم، چوطو تانیم اون مجازات جہ فرار بوکونیم؟ چون ا نجات اول خود خداوند اعلام بوکود و بازن کسان کی اون جہ بیشٹاؤستد اون امیرہ ثابت بوکودد۔⁴ و خدا ہم، علامتان مُعجزات کارہای عجیب مَرہ، و روح القدس ہم عطایابی کی مطابق خو ارادہ بخشہ مَرہ، اوشان کلام تائید کودہ۔⁵ خدا فرشتہ یان جہان آیندہ فرمانروایان نوکود، ہون جہانی کی دربارہ اون گب زنیم۔⁶ چون اینفر ایٹہ جا کیتاب مقدس دورون شہادت بدہ دَارہ و گویہ: «انسان چیسہ کی اون بخاطر باوری؟ یا انسان پسز کی تا آ حد اون توجہ بوکونی؟⁷ ہر چند ایٹہ مدت اون فرشتہ یان جہ بیجیرتر قرار بدایی، ولی تاج جلال و افتخار اون سر رو بتایی۔⁸ و ہمہ چتہ اون تحت فرمان بوکودی۔» پس اگر خدا ہمہ چتہ اون تحت فرمان بوکود، پس ہیچی نمأنست کی اون تحت فرمان نیبہ۔ ولی ہستہ ہنوز نیدینیم کی ہمہ چی اون تحت فرمان بیبہ۔⁹ ولی عیسی دینیم کی ایٹہ مدت بجیرتر جی فرشتہ یان قرار بیگفت، ولی ہستہ تاج جلال و افتخار اون سر رو بتہ بوئستہ، چون حاضر بوئست کی بیمیرہ۔ خدا فیض وُسی، اون ہمہ آدمیان جا، مرگِ طعم چیشہ۔¹⁰ و آن دوروست و بجا بو کی خدا، ہون خدایی کی ہمہ چتہ خو جلال رہ خلق بوکودہ، آن وُسی کی بتانہ زاکان زیادی ئ باورہ خو جلال دورون، وَاَلہ اوشان نجات رئیس، یعنی عیسی، جی راہ درد و رنج کامل بیبہ۔¹¹ چون اونی کی مُقدس کونہ و اوشانی کی مُقدس بہد، ہمہ ایٹہ پتر دَارد، ہنہ وُسیہ کی عیسی عار تثرہ اوشان خو برار دحانہ۔¹² ہوطو کی کیتاب زبور میان بینویشتہ: «تی نام می برارآن اعلام کونم و جماعت میان ترہ ستایش کونم»¹³ و باز گویہ: «من اون توکل کونم» و بازم ایٹہ جی دیگر گویہ: «بیدینید، آن من، و آنم زاکانی کی خدا مَرہ قَادہ دَارہ»¹⁴ جی اون جایی کی زاکان خو و جسم جہ ید، اونم خو و جسم میان شریک بوئست تا خو مرگ مَرہ، شیطانی کی مرگ رو قدرت دَارہ ئ نابودہ کونہ۔¹⁵ و اوشانی کی ہمہ عُمز جی ترس مرگ، بندگی میان ایستہ بودہ آزاد کونہ۔¹⁶ ہمہ امان دَانیم کی اون نامو کی فرشتہ یان کمک بوکونہ، بلکی نامو بہ آ جہان تا ابراہیم نسل یاری بدہ۔¹⁷ ہنہ وُسی لازم بو کی ہمہ جورہ خو برارآن مأنستآن بیبہ تا خدائ خدمت بوکونہ و ایٹہ کاهن اعظم رحیم و آمینی مأنستآن، قوم گوناہان رہ کفارہ بوکونہ۔¹⁸ چون اون خودش عذاب بیدہ و وسوسہ بوئست، قادرہ کسان کی وسوسہ بہدہ یاری بوکونہ۔

¹پس ای برآران، ای مقدسینی کی دعوت آسمانی دورون شریکید. بآئید درباره عیسی فکر بوکونیم، درباره کسی کی اعتراف کونیم خدا رسول و آمی کاهن اعظمه. ²اون نسبت به کسی کی او منسوب بوکود وفادار بو، هوطوی کی موسی، خدا خانه دورون وفادارانه خدمت کوده. ³کسی کی خانه ایی چاکونه، ویشتر جی خانه لایق احترامه، هطو هم عیسی ویشتر جی موسی لایق احترامه، ⁴چون هر خانه ایی سازنده ایی دآره، ولی همه چیز خالق خدایه. ⁵موسی خدا خانه دورون ایته خادم باوفا مآنسٹان خدمت بوکود، تا درباره چیزایی کی بعدها و آستی اتفاق دکفه شهادت بده. ⁶ولی مسیح، خدا زاکه، اون آمین و وفاداره و خدا خانه مسئولیت دآره، و خدا خانه، آمان ایماندارانیم، بشرطی کی تا آخر آمی اعتماد حفظ بوکونیم و هطو اون آمیدی کی خداوند دورون دآریم افتخار بوکونیم. ⁷پس هوطو کی روح القدس فرمایه: «امروز اگر اون صدائ ایشٹاؤید، ⁸شیمی دیل سخت نوکونید، هوطوی کی سرکشی موقع بوکودید، وختی بیابان دورون آزمایش بوستید. ⁹اوئ شیمی پئران مَره آزمایش و امتحان بوکودد، با آنکی چهل سال می کاران بیده بود. ¹⁰هنه وسی نسبت به اون قوم عصبانی بوئستم و بوگوفتم؛ اوئشان افکار منحرفه و هیچموقع می راه هان نشناختد. ¹¹پس خودم غیظ قسم بوخوردم کی هیچموقع می آسایش بودورون نوشد.» ¹²ای برآران، مراقب ببید نوکونه ایته جی شومائ، دلی گوناھکار و بی ایمان بدآره کی اون خدای زنده جه دَوره کونه. ¹³در عوض تا روزی کی هنوز گوئیم «امروز» و فرصت باقیه، همدیگر نصیحت بوکونید تا هیچکودام جی شومائ گوناو فریب نوخوره و دیل سخت نیه. ¹⁴چون مسیح مَره شریکیم، بشرطی کی تا آخر استوار بئسیم و روزای اولی کی ایمان باورده بیم مآنسٹان، آمی اعتماد حفظ بوکونیم. ¹⁵هوطو کی کتاب مقدس فرمایه: «اگر امروز خدا صدائ ایشٹاؤید، شیمی دیل سخت نوکونید، هوطو کی آیام سرکشی موقع بوکودید.» ¹⁶مگر اوئشانی کی خدا صدائ بیشتاؤستد ولی بازم بی اعتنایی بوکودد کی بود؟ آیا هون کسایی نوبود کی موسی مصر جه بیرون باورده بو؟ ¹⁷و خدا چهل سال چه کسانی دس جه عصبانی بو؟ مگر هون کسایی نوبود کی گوناو کودد و اوئشان جنازه بیابان دورون کفته؟ ¹⁸و خدا درباره کیی قسم بوخورد و بوگوفت کی می آرامی ئ داخل نوبود، مگر هوئشانی نوبود کی اطاعت نوکودد؟ ¹⁹پس دینیم بی ایمانی وسی بو کی تآنسند سرزمین موعود بودورون بوشود.

⁸اگر یوشع اوشان آرامش ببخشه بو، بعدها خدا ایته روز دیگر جه گب نره به. ⁹پس ایته استراحت دیگر، استراحت روز سبت مانستان، خدا قوم رافا ایسه، ¹⁰چون هر کسی کی خدا آرامش داخل په، آرام گیره، هوطو کی خدا خو کاران جه آرام بیگفت. ¹¹پس بایید سخت تلاش بوکونیم تا اون آرامش داخل بییم، نوکونه کسی اوشان نافرمانی جه سرمشق بیگیره و اوی داخل بوستان جه محروم بیه. ¹²چون خدا کلام زنده به و تأثیر دأره، و هر شمشیر دو دم جه هم تیزتره، و جوری و آوینه کی نفس و روح، و مفصل و مغز استخوان از هم سیوا کونه، و افکار و دبل نیتان آشکار کونه. ¹³همه آفرینش دورون هیچ چیز خدا چوم جه مخفی نییه، بلکه همه چیز خدا چوم جولوخت و آشکاره، و همه آمان و آستی اون حساب پس بدیم. ¹⁴هسته کی ایته کاهن اعظم به آن عظمتی دأریم کی بوشو دأره آسمانان بوخر، یعنی عیسی خدا پس، پس بایید آمی ایمان اعتراف محکم بدأریم. ¹⁵چون آ کاهن اعظم کسی نییه کی آمی ضعفان جه بیخبر بیه، چره کی خودشم ة امور دورون وسوسه بوست، ولی حتی ایبارم گناه نوکود. ¹⁶پس بایید دلیری آمره اون فیضی تخت نزدیک بیم تا آمره رحمت بوکونه، و فیضی ئ بدس بأوریم کی احتیاج موقع آمره یاری بوکونه.

¹ انتخاب ٻيھه تا خدا حضور جھ مردم نماينده بيھه، و اوشان گوناھان وُسي هدايایي خدائِ تقدیم بوکونه و مراسم قربانی ئ انجام بده. ²اون تأنه کسانى مَره کى ندانسته راه خطائِ شُد مُلايمتِ مَره رفتار بوکونه، چون خودشم صَعف دَاره. ³هَنه وُسي نه فقط مردم گوناھان رِه، بلکه خو گوناھان رِه هم وُاستى قربانى تقدیم بوکونه. ⁴هيچکس آ اختيار تَره کى خو ميلِ مَره آ افتخار خو نصيب بوکونه، بلکه زمانى به آ مقام قَارسه و کاهنِ اعظم ٻيھه کى خدا اون دَخَانه، هوطو کى هارون انتخاب بوکود. ⁵مسيح هم هَطو، اونم خودش آ افتخار خو نصيب نوکود کى کاهنِ اعظم بيھه، بلکه کسى آ مقامِ مسيح قَاده کى اون بگوفت: «تو مى پسرى، من اَمروز تى پُتر بوئستم» ⁶و جايِ ديگر گوِيه: «تو تا ابد کاهنى، ملکيَصِدِقِ هَمَرْتبه» ⁷اون زمانى کى زمين رو زندگى کوده، فريادهايِ بلندِ مَره آشک فوکود و کسى درگاه کى قادر بو اون مرگِ جِه نجات بده دوعا و التماس بوکود، و چون کاملِ اطاعت بوکود، خدا هم اون دوعائِ مُستجاب بوکود. ⁸هر چند اون خدا پسر بو، ولى درد و عذاب بکُشه و اطاعت ياد بيگيفت. ⁹و وختى کامل بوئست، هَمه اوشانى کى اون جِه اطاعت کونِد رِه سرچشمه نجاتِ ابدى بوئست. ¹⁰و خدا طرفِ جِه تعيين بوئست کى کاهنِ اعظم بيھه، اونم ملکيَصِدِقِ هَمَرْتبه. ¹¹در انباره خيلى حرفان گفَتان رِه داريم، ولى اوشان توضيح دَن مُشکله، چون شيمي گوشان سنگين بوئسته. ¹²واقعاً کى بعدِ آن همه مدت شومان خودتان وُاستى مُعلم بوئسته بيد، ولى هنوز احتياج داريد کسى دوباره جى هون اول خدا کلام، اَلِف پِ ئ شمَره ياد بده، شومان کوچى زاکان مانستان هنوز شير احتياج داريد و تَنائيد غذايِ مُقوى تر بوخوريد. ¹³هر کس شير خوره هنوز تأنه خوب و بد از هم تشخيص بده، چون هنوز کوچى زايه. ¹⁴ولى غذايِ مُقوى بالغان شينه کى تمرين بوکوده و ياد بيگيفته دَارد کى خوب و بد از هم تشخيص بده.

¹ پس بآئید مسیحیتِ آلفبائی کنار بنیم و بلوغ روحانی طرف پیش بیشیم. اَمَانِ نوآستی هی هون تعالیم مُقدماتی ئ تکرار بوکونیم، یعنی درباره توبه جی اَعمالی کی مرگ باعث یه توضیح بدیم، یا درباره ایمان به خدا، ² یا انواع تعمیدان، یا دستگذاری، یا مُرده یان قیامت، یا مجازات ابدی تعلیم بدیم. ³ به اُمید خدا آ کازه کونیم و پیش شیم موضوعاتِ دیگر قَارسیم. ⁴ چون اوشانی کی یک بار نور الهی جه مُتَوَر بوئستد و عطیه آسمانی طعم بچشد و روح القدس مَره شریک بوئستد، ⁵ و خدا کلام نیکویی ئ، خوشان وجودِ دورون درک بوکودد، و جهان آینده قدرتان احساس بوکودد، ⁶ اگر بکفد و ایمان جه دور بود، دِ امکان تَره بَشَه اوشان توبه طرف قَاکِشین، چون خوشان دستانِ آمَره ایبار دیگر خدا پسر صلیب رو میخکوب کوند و اون همه ته چوم جولو بی حُرمت کوند. ⁷ اگر زمینی، بارانهای کی اون رو وَاَره ئ جذب بوکونه و کشاورزانی ره کی زمین دورون چیزی کاردُ محصول باوره، خدا جه برکت گیره. ⁸ ولی زمینی کی خیس و خار جُر آوره، بی آرزشه، و احتمال دَاَره خدا اون لعنت بوکونه، و آخرسر هم اون سوچاند. ⁹ ای عزیزان، هرچند آ لحنِ آمَره شیمی مَره گب زنیم، ولی شیمی جه مُطمئنیم، مُطمئنیم کی چیزای بهتری کی نجاتِ آمَره همراهه شیمی نصیب یهه. ¹⁰ چون خدا بی انصاف نییه و همه کارایی کی انجام بده دَارید و مُحبتایی کی اون نامِ وُسی بدأشته اید جی خاطر نوبوره، می منظور اون مُحبتان و خدمتایی ایسه کی مسیحیان کونید و هسه هم هو کارانِ مشغولید. ¹¹ اُمی ناچه آنه کی هر کودام جی شویمان، ه روحیه و اشتیاق تا آخر حفظ بوکونید تا شیمی اُمید انجام بیگیره، و به وختش خدا جه پاداش فاگیرد. ¹² تنبلی نوکونید، بلکه اوشانی جه پیروی بوکونید کی ایمان و صبر آمَره، خدا وعده یان وارث بهد. ¹³ وختی خدا ابراهیم وعده بده، چون خودش جه پيله تر ینسه بو، پس خودش نامِ قسم بوخورد و بوگوفت: ¹⁴ «قسم خورم کی تره برکت بدم و تی نسل زیاد کونم» ¹⁵ و بازن ابراهیم صبر بوکود و منتظر ینسه، و خدا وعده انجام بیگفت. ¹⁶ وختی اینفر قسم خوره، معمولاً به نامِ کسی قسم خوره کی خودش جه پيله تره، آ قسم اون آدم گب تضمین کونه و همه بحثانِ خاتمه دهه. ¹⁷ هنه وُسی خدا هم قسم بوخورد تا جی آ راه، وعده وارثانِ اطمینان بده و خاطر جمع بوکونه کی اون اراده هیچموقع تغییر نوکونه. ¹⁸ اَطلو دو ته مورد وجود دَاَره کی امکان تَره تغییر بوکونه، یعنی وعده و قسم، و محاله کی خدا درباره اوشان دوروغ بوگوبه، پس امانی کی اون پناه بوورده ایم تأنیم دیلگرمی زیادِ آمَره اون اُمیدی کی اُمی پیش جه تهه ئ دوچوکیم. ¹⁹ آن اُمید، اُمی جان ره ایته لنگر مُحکم و مُطمئننه مَأنسئانه، ه اُمیده کی معبد پرده جه رد یه و مُقدسترین مکان وارد یهه. ²⁰ هون جایی کی عیسی پیشتر جی امان اوئ بودورون بوشو دَاَره، و تا ابدالآباد کاهن اعظم بوئسته، مَلکیَصِدِقِ هَمُرته.

¹ اِملِکِیَصِیْق، سالیَم پادشاه و خدای مُتعالِ کاهن بو، وختی کی ابراهیم چند تہ پادشاه شکست بدہ و وَاگِردِستَان دُوبو، مِلِکِیَصِیْق بوشو اُون پيشواز و اَوَن برکت بدہ. ² و ابراهیم همہ چیزان جہ دہ یک اَوَن قَادہ. مِلِکِیَصِیْق نام معنی ایسہ «عدالت پادشاه»، و اَوَن سالیَم پادشاه هم ایسہ، یعنی صلح و سلامتی پادشاه. ³ اَمَان هیچ اطلاعی نثریم کی اَوَن پَنر و مار کی بود، و یا اَوَن شجرہ نامہ چیسہ، و یا کی بودونیا بامو و یا کی بمرد، هَنه و سِی اَوَن خدا پَسَر مَانه و کاهنی ایسہ همیشگی. ⁴ دِ بیدیند اَوَن چی پیلہ کسی بو کی حتی قَوْم یهود جڈ یعنی ابراهیم، خو غنائم جنگی جہ اَوَن دہ یک قَدہ. ⁵ شریعت حُکم کونہ لاوی زاکان کی کاهن بهد، و اُستی قَوْم جہ کی اوشان مَره برار به حساب آید دہ یک فَاگیرد، هر چند کی همہ اوشان ابراهیم نسلِ جہ ید. ⁶ ولی آ شخص کی لاوی نسلِ جہ نوبو، ابراهیم جہ دہ وعدہ صاحب بوئ برکت بدہ. ⁷ هوطو کی همہ داند کسی کی برکت دِهه برکت گیرندہ جہ پیلہ تره. ⁸ کاهنانِ یهودی کی دہ یک فَاگیرد، کسانِ ایسد کی میرد، ولی مِلِکِیَصِیْق کی آ دہ یک ابراهیم جہ فَاکیفت مُطابق کِتاب مُقدس زندہ به. ⁹ حتی شہ گوشتان کی وختی ابراهیم دہ یک فَاڈه، لاوی کی خودش دہ یک فَاگیره، بواسطه ابراهیم مِلِکِیَصِیْق دہ یک قَدہ. ¹⁰ چون وختی مِلِکِیَصِیْق، ابراهیم مَره روبرو بوئست، دوروسته کی لاوی هنوز بودونیا نامو بو، ولی ابراهیم ضلِب دورون بو. ¹¹ اگر یهود کاهنان تانستد، از طریق اَوَن شریعتی کی اوشان بيسپرده بوئسته انسان به کمال برساند و رستگار بوکوند، دِ چی احتیاجی بو کی خدا کاهن دیگری ئ اوسه کونہ؟ اَوَن مِلِکِیَصِیْق همرته نه هارون همرته! ¹² چون اگر کھانت نظام تغیر بوکونه، شریعتم و اُستی تغیر بوکونه. ¹³ چون کسی کی آ مطالب دربارہ اَوَن بوگوفته بوئست، لاوی قبیلہ جہ نوبو، بلکه ایته قبیلہ دیگر جہ بو کی تا هَسَه هیچکس اَوَن قبیلہ جہ قربانگاه پش جہ خدمت نوکودہ. ¹⁴ چون کاملاً واضحه کی آمی خداوند یهودا قبیلہ جہ بو، و وختی موسی دربارہ کاهنان گب رَنه هیچموقع دربارہ یهودا قبیلہ حرفی نَره. ¹⁵ باز آ موضوع ویشتر روشن به کی بخاطر بذاریم، اَوَن کاهن دیگری کی ظهور کونہ مِلِکِیَصِیْق اُنستأنه، ¹⁶ یعنی مُطابق شریعت، لاوی قبیلہ جہ نیبه، بلکه قدرتی جہ کاهن بهه کی خبانی آبدی دَاره. ¹⁷ چون کِتاب زبور میان دربارہ اَوَن اَطو شهادت بدہ بوئسته: «تو تا آبد کاهنی، کاهنی مِلِکِیَصِیْق همرته» ¹⁸ حُکم قبلی لغو بوئست، چون بی اثر بی فایده بو. ¹⁹ چون شریعت هیچ چیز کامل نوکود، و در عوض اُمیدی بهتر اَوَن جائ بیگفت، کی تانیم بواسطه اَوَن خدای نزدیک بیم. ²⁰ و آن بدون قسم نوبو، دیگران بدون قسم کاهن بوئستد، ²¹ ولی اَوَن کاهن بوستأن قسم مَره همراه بو، اَوَنموقعی کی خدا اَوَن بوگوفت: «خداوند قسم بوخوردہ و خو نظر تغیر ندہ کی تو؛ تا آبد کاهنی» ²² آ قسم و سِی، عیسی تأنه آن عهدی کی بهتره ئ تضمین بوکونه. ²³ اَوَن روش قدیمی میان، کاهنان تعداد و اُستی زیاد بوسته به، تا اِموقع ایته کاهن بمرد، کاهن دیگر بتأنه اَوَن خدمت ایدامه بدہ، ²⁴ ولی عیسی چون تا آبد زندہ به، همیشه ره کاهنه و جانشین نیاز تَره. ²⁵ پس اَوَن قادره کسانِ کی از طریق اَوَن آید خدا ورجه ئ نجات آبدی بدہ، چون همیشه زندہ به و تأنه اوشان ره شفاعت بوکونه. ²⁶ اَمَان آجور کاهن اعظم نیاز دَاشتیم، کاهنی قدوس، بی عیب، پاک، و سیوا جی گوناکاران کی آسمانان جہ مقامی پور اِفتخار بذاره. ²⁷ بر عکس کاهنان اعظم، اَوَن احتیاجی تَره کی هر روز اول خودش گوناهان ره قربانی تقدیم بوکونه و بازن قَوْم گوناهان ره. چون اَوَنموقعی کی خودش جان تقدیم بوکود، یک بار همیشه ره اوشان گوناهان و سِی قربانی بدہ. ²⁸ چون شریعت، افرادِ ضعیفی کی تأند گوناہ جہ دور پَنسدہ به مقام کاهن اعظمی انتخاب کونہ، ولی خدا بعد شریعت، قسم بوخورد و خو پسر انتخاب بوکود، کی تا آبدالآباد کامل بوئسته.

¹ خلاصہ کلام، اَمَّان کاهن اعظمی دَآریم کی عالمِ بوَجَرِ جَہ، و خدایِ مُتعالیٰ تَحْتَ راسِ طَرَفِ جَہ نیشته ² و جایگاهِ مقدسِ دورون خدمت کونہ، یعنی اون خیمہ واقعی ایی کی خدا اون بیا بدآشته نہ انسان. ³ کاهن اعظم مأمورہ کی خدا حضورِ ہدایا و قربانی یان تقدیم بوکونہ، پس امی کاهنم و اُستی چیزی تقدیم کودان رہ بدآرہ. ⁴ اگر اون ہنوز زمین رو ایسہ بو کاهن نوبو، چون کاهنانِ دیگر ایستد کی ہدایایِ تقدیم بوکوند کی شریعتِ حُکم مقرر بوکودہ. ⁵ ولی آسان خدمت، تقلید و سایہ ایی ایسہ جی اون چیزی کی خدمتِ آسمانی و واقعیہ. وختی موسیٰ خاستہ خیمہ مقدس چاکونہ، خدا اون ہشدار بدہ و بوگوفت: «دقت بوکون ہمہ چہ مطابق اون نمونہ ہایی چاکونی کی کوہ جُر ترہ نیشان بدم» ⁶ ولی خدمتی کی عیسیٰ عطا بوئست خیلی بہتر و مہتر جی کاهنان خدمتہ، چون عہدی کی اون آسمان جہ باورد خیلی بہتر جی عہدِ قدیمہ و وعدہ یان بہتری رو اُستوارہ. ⁷ چون اگر اولی عہدِ نقصی ندآشتہ، دِ نیازی نوبو کی عہدِ دیگرِ اون جائِ بیگیرہ.

⁶ در هر حال، آ وسایل آطو قرار گيفتد و کاهنان هر روز اولی اُناق بودورون شوئد و خوشاُن وظایف انجام دئد. ⁷ ولی دومی اُناق دورون فقط کاهن اعظم تأنسته وارد بیبه، اونم سالی یکبار، اون خو مَره کمی خون قربانی بورده بودورون و تخت رَحمت رو پاشانه ئه تا خو گوناهاُن و اسرائیل قَوْم گوناهاُن کفاره بوکونه. ⁸ روح القدس از آ طریق اَمَره نیشان دِهه کی مُطابق شریعت، تا وختی بیرونی اُناق پابرجایه، هنوز قُدس آلاقداَس راه، اَمَره باز نوبوسته. ⁹ و آن نمادی ایسه اَمی اَمروز ره، چون با آنکی هدایا و قربانیان تقدیم یهه، ولی قادر نیبه کی عبادت کننده وُجدان آرام کونه. ¹⁰ چون آ شریعت فقط چیزهای ظاهری مَره سر و کار دَاره، یعنی چی بوخورد چی وَاخورد چوطو طهارت غُسل بوکوند، مردم مجبور بود آ کاران عمل بوکوند تا زمانی کی مسیح ظهور بوکونه، و خدا طرفِ جِه راه و روش جدید و بهتری باوره. ¹¹ ولی آخرسر مسیح ظهور بوکود، تا کاهن اعظم و برکات آینده عطا کونده بیبه، اون ایته خیمه پيله تر و کاملتر داخل بوئست کی انسان دس اَمَره چاکوده نوبوسته. ¹² اون یکبار همیشه ره مُقدس ترین جایگاه وارد بوئست و قربانی خون تخت رَحمت رو پاشانه، ولی نه بُز یا گوساله خون، بلکه خودش خون کی اون اَمَره نجات ابدی ئ، اَمره فراهم بوکود. ¹³ چون اگر بُز و گاو خون، یا گوساله خاکستر، تأنسته په اوشانی کی بر طبق شریعت نجس ایسده، تقدیس بوکونه تا به ظاهر پاک بوبود، ¹⁴ چقدر بیشتر مسیح خون، انسان پاک کونه؟ مسیحی کی بواسطه اون روح آزلی، خودش بی عیب خدای تقدیم بوکود، اون خون اَمی وجدان، جی اعمالی کی مرگ منتهی یهه پاک کونه تا بتأییم خدای زنده ئ خدمت بوکونیم. ¹⁵ هَنه وِسی، مسیح ایته عهد جدیده واسطه یه، تا کسانی کی خدا طرفِ جِه دَخاده بوئسته دَارد بتأند اون میراث جاودانی ئ کی اون وعده بده دَاره دریافت بوکوند. چون مسیح اوشان گوناهاُن وِسی بمرد تا اوشان گونا مجازات جِه آزاد کونه، هون گوناهاُن کی شریعت قدیم موقع انجام بده بود. ¹⁶ چون هر جای کی ایته وصیت نامه تهه، آن وِسی کی اون وصیت نامه اعتبار بدَاره و اِراث تقسیم بیبه، اول وُاستی ثابت بیبه کی اون کسی کی وصیت بوکوده بمرده دَاره. ¹⁷ چون وصیت نامه فقط زمانی اعتبار دَاره کی شخصی کی وصیت بوکوده بمرده یه، و تا زمانی کی اون زنده یه، هیچکودام جی وارثان نتأند خوشاُن اِراث سهم فاگیرد. ¹⁸ هَنه وِسیه کی اون اولی عهدم بدون خون قابل اجرا نوبو. ¹⁹ چون دینیم وختی کی موسی همه شریعت احکام ایته قَوْم اِعلام بوکود، گوساله یان خون بیگفت و گیاه زوفا و سُرخ پشم و آب اَمَره قَوْم و طومار رو پاشانه، ²⁰ و بوگوفت: «آن خون، نشان اون عهدی ایسه کی خدا شیمی اَمَره دَوسته و شمره حُکم بوکوده کی اون اطاعت بوکونید» ²¹ و هَطو اون خون خیمه رو و هر چی کی مراسم عبادت ره بکار اَمویه فوکود. ²² در واقع شه گوفتان؛ بر طبق شریعت، تقریباً همه چی خون اَمَره پاک یه، و بدون خون فوکودان، گوناهاُن اَمرزش وجود نثره. ²³ پس اگر آ چیزان کی نمونه ایی ایسد جی اون حقایق آسمانی وُاستی آطو خون اَمَره پاک بوبود، حتماً اون واقعیات آسمانی، قربانی های بهتری احتیاج دَارد. ²⁴ چون مسیح اون عبادتگاهی کی انسان دس اَمَره چاکوده بوئسته ئ داخل نوبوست، چون آ عبادتگاه فقط نمونه ایی بو از اون چی کی آسمان میآن تهه، بلکه اون خود قُدس آلاقداَس آسمانی ئ داخل بوئست تا هَنه اَمی طرفِ جِه، خدا پیشگاه حضور بدَاره. ²⁵ اون خو جان بارها قربانی نوکود، کاهن اعظمی مَأنستأن کی هر سال خون قربانی مَره قُدس آلاقداَس وارد بوسته، ²⁶ چون آطو اون وُاستی جی اون ابتدای عالم تا هَنه، بارها خو جان فدا بوکوده به، ولی دینیم کی آطو نیبه، چون اون فقط ایبار و همیشه ره، زمان آخر ره بامو تا خو قربانی بوستأن اَمَره گونا جی میآن اوشانه. ²⁷ دوروست هوطوبی کی مردم یکبار میرد، و بازن داوری ره وُاستی بوشود خدا حضور، ²⁸ مسیح هم ایبار قربانی بوئست تا گوناهاُن زیادی ئ پاک کونه، ولی دفعه بعد کی آیه، گوناهاُن کفاره وِسی تأیه، بلکه آیه تا کسانی کی اون چوم براهد نجات بده.

¹ شریعت، فقط سایه ای بود که برکاتی کی آینده ره آمی نصیب یهه، نه آنکی واقعاً خود اون برکات بیهه، هته وُسی شریعت هیچموقع نتآنه اون قربانیانی کی سال به سال تقدیم بهد مَره، اون کسانی کی شریعتِ احکام دآرد کامل کونه. ² وگرنه آیا نوآستی قربانی کودآن تعطیله بوسته یه؟ چون اگر قدرت آ کار بدآشته یه، ایته قربانی کافی بو تا کسی کی نذر کونه ئ ایاز و همیشه ره پاک کونه، تا اون د احساس نوکونه کی گوناهاکاره. ³ ولی در عوض اون قربانی کودآن هر سال مردم گوناهاان اوشان بخاطر آورده، ⁴ چره کی امکان تهره گاوان خون یا بزبان خون بتانه گوناهاان جی میان اوشانه. ⁵ هته وُسی بو کی وختی مسیح بامو به جهان، بفرماست: «ای خدا، قربانی و هدیه ئ نخاستی، پس آ بدن مَره مَها بوکودی تا ایته قربانی مانستآن تی قربانگاه رو فدا بوکونم. ⁶ جی قربانیهای سوختنی و جی قربانیهای گوناا راضی نوبویی، ⁷ اونموقع بوگوفتم؛ هسه من آیم ای خدا، تا تی اراده ئ بجا باورم، هوطو کی کیتاب مقدس دورون درباره من پیشگویی بوئسته» ⁸ مسیح اول گویه: «قربانی و هدیه و قربانیهای سوختنی و قربانیهای گوناا نخاستی و اوشان جِه راضی نوبویی.» توجه بدآرید کی همه اوشان بر طبق شریعت تقدیم بوستد. ⁹ بازن گویه: «هسه من آیم ای خدا، تا تی اراده ئ بجا باورم» پس اولی روش باطل کونه تا دومی ئ برقرار بوکونه. ¹⁰ طبقه روش و خدا اراده، عیسی مسیح یکبار و همیشه ره خو جان آمی وُسی فدا بوکود تا اَمَره آمی گوناهاان جِه پاک کونه. ¹¹ مطابق شریعت روش، هر کاهن هر روز قربانگاه پیش جِه ایسه و خو خدمت انجام دهه، و بارها هون قربانی ئ تقدیم کونه، کی هیچموقع هم نتانه گوناهاان برطرف بوکونه. ¹² ولی مسیح، ایته قربانی همیشه ره تقدیم بوکود و بازن خدا راست دس طرف بینشت. ¹³ و اوئ منتظره تا اون دوشمنان اون پا جیر تاوآده بو بود. ¹⁴ چون ایته قربانی مَره مقدسان، تا آبدالآباد کامل بوکود. ¹⁵ روح القدس هم در انباره اَمَره شهادت دهه، اون اول فرمایه: ¹⁶ «خداوند اعلام کونه، آن اون عهدیه کی بعد اون آیام اوشان اَمَره دودم، می احکام اوشان دیلان رو بهم و اوشان ذهن رو نویسم.» ¹⁷ بازن فرمایه: «من د هیچموقع اوشان گوناهاان تقصیرات به یاد تاورم» ¹⁸ پس وختی اوشان گوناهاان آمرزیده بوئسته، د نیازی نییه گوناهاان ره قربانی بوکوند. ¹⁹ پس ای برآران، هسه تأنیم عیسیا خون وُسی آزادانه قدس آلاقداش بودورون بیشیم، ²⁰ جی هون راو تازه و زنده ایی کی عیسی، پرده میان جِه اَمَره بازه کوده، یعنی بواسطه خو بدن اَمَره راهی بازه کوده تا بتأنیم مقدس ترین مکان وارد بییم. ²¹ پس هسه کی کاهن اعظمی خدا خانه دورون دآریم، ²² بآئید جی ته دیل، و جی روی ایمان کامل، خودمان دیلان جی فکرای بد و گوناا آلود پاک کونیم، و آمی بدن آپ پاک مَره غسل بدیم و بآئیم خدا حضور. ²³ بآئید آمیدی کی اون اعتراف کونیم محکم دچوکیم، چون کسی کی اَمَره وعده بده دآره آمینه و خو وعده یان وفا کونه. ²⁴ بآئید همدیگر محبت بوکونیم، و همدیگر تشویق بوکونیم کی کارای خوب انجام بدیم. ²⁵ و کلیسا جلسات جِه غافل نییم، بعضیان مانستآن نییم کی عادت بوکوده دآرد تآید کلیسا، بلکه وُستی ویشتر همدیگر تشویق بوکونیم کی جلسات دورون شرکت بوکونیم، مخصوصاً آن روزان ره کی خداوند روژ، نزدیک بوستآن دره. ²⁶ چون اگر آمان، بعد آنکی حقیقت کاملاً بشناختیم، عمداً گوناا بوکونیم، د هیچ قربانی ایی گوناهاان ره باقی نمانه، ²⁷ اونجی کی مانه، عذاب وحشتناک انتظاره، و خدا غضب آتش، کی اون دوشمنان جی میان بوره. ²⁸ هر کی موسی شریعت بی اعتنایی بوکوده یه، اون رحم نبوسته و دوته، یا سه ته شاهد اَمَره اون کوشتد. ²⁹ هسه خودتان فکر بوکونید، کسی کی خدا پسر تحقیر بوکونه، و اون خونی کی او شخص گوناهاان پاک کوده ئ نجس بدانه، و روح فیض بی حرمت بدانه، چقدر ویشتر مستحق مجازات سخت تری ایسه؟ ³⁰ چون اون شناسیم کی بوگوفت: «انتقام من گیرم، منم کی جزا دهه» و باز بفرماسته: «من می قوّم داوری کونم» ³¹ بله، خدای زنده دس میان دکفتان چیز وحشتناکی ایسه. ³² اون قدیمی آیام به یاد باورید، روزایی کی تازه مسیح نور شیمی دیلان روش کوده بو، او روزان ره درد و رنج زیاد تحمل بوکودید و ایته مبارزه عظیم دورون استوار یئسآئید. ³³ بله، بارها شمَره برّد و فحش بداد و مردم شمَره تماشا بوکودد، و یا کسانی درد و رنج دورون شریک بوئستید کی اوشان مَره آجور رفتار کودد. ³⁴ اوشانی اَمَره کی زندانی بوئسته بود همدردی بوکودید، و وختی خاستد شیمی اموال تاراج برنّد شادی مَره قبول کودید، چون دانستید کی آسمان دورون چیزایی صاحبید کی خیلی بهتره و تا آبد باقی مانه. ³⁵ پس آ آزادگی ئ جی دس ندید، چون پاداشی عظیم شیمی رافاً ایسه. ³⁶ اگر خآئید کی خدا خو وعده ئ عمل بوکونه، شومانم وُستی صبر و پایداری مَره خدا اراده ئ انجام بدید. ³⁷ چون کیتاب مقدس دورون بینویشته: «اونی کی وُستی بآیه، آیه و تأخیر نوکونه، پس اوشانی کی بواسطه ایمان نجات پیدا کوده دآرد، ایمان اَمَره زندگی کوند، ولی اگر می جِه رو واگردآند، من اوشان جِه راضی نوبوم.» ³⁹ ولی آمان جَز کسانی نییم کی رو واگردآند و هلاک بود. بلکه جَز ایماندارانیم، و آن ایمان آمی جان نجات دهه.

¹ پس ایمان چیسہ؟ ایمان یعنی، اطمینان دآریم اون چیزایی کی اوشان اُمید دَوستہ دآریم اِتفاق دکفہ، و چیزایی کی هنوز نثانیم بیدینیم اعتقاد دآریم۔² چون ۶ ایمان وُسی بو کی قدیمی تران خدا مقبول بوئستد۔³ ایمان مَرہ یہ کی فہمیم کائنات خدا کلام مَرہ خلق بوئست، جوری کی چیزایی کی شہ دئن، جی چیزایی کی نثہ دئن بوجود بامو۔⁴ ایمان وُسی بو کی ہابیل، قربانیہ بہتری نسبت بہ قائل خدا تقدیم بوکود، و اون ایمان وُسی بو کی خدا حضور جہ عادل بہ حساب بامو، چون خدا اون ہدایای قبول بوکود، ہر چند اون بمرده دآرہ، ولی هنوز خو ایمان وُسی آمی اَمَرہ گب زنہ۔⁵ ایمان وُسی بو کی خنوخ آ جہان جہ مُنتقل بوئست تا مرگ نیدینہ، و د اون جہ اثری پیدا نبوست، چون خدا اون آ جہان جہ بوبورد۔ پیشتر جی آنی کی انتقال پیدا کونہ خدا دربارہ اون بفرماستہ بو؛ خدای راضیو کودہ۔⁶ بدون ایمان امکان تَرہ بَشہ خدای راضی کودان، چون ہر کی اون نزدیک یہ وَاستی ایمان بدآرہ کی اون ایستہ، و کسان کی اون دونبال ایستہ پاداش قَادہ۔⁷ ایمان اَمَرہ بو کی وختی نوخ دربارہ اُموری کی تا او زمان اتفاق دنکفتہ بو خدا جہ الہام بیگفت، خداترسی اَمَرہ اون باور بوکود و خو خانوادہ نجات رِہ ایٹہ کشتی چاکود، آطو اون جہان محکوم بوکود و وارث اون عدالتی بوئست کی جی راہ ایمان بدس آہ۔⁸ ایمان وُسی بو کی وختی ابراہیم خدا دستور بیشتاوست کی وَاستی بیشہ ایٹہ سرزمینی کی قرارہ بعدہا اون مالک بیہ، ایطاعت بوکود، و بدون آنکی بدآنہ ک ت شوئون درہ، راہ دکفت و بوشو۔⁹ ایمان وُسی بو کی سرزمین موعود دورون، ایٹہ غریبہ مَاسنسان سرگردان بوئست، و اسحاق و یعقوب مَرہ کی اون وعدہ دورون اون مَرہ شریک بؤد چادران دورون زندگی بوکود۔¹⁰ ابراہیم آ کاران بوکود چون اون روزی رافا ایستہ بو کی خدا اون بوبورہ اون شہر مُحکم و ابدی دورون، اون شہری کی خدا خودش اون معمار و سازندہ یہ۔²⁰ ایمان اَمَرہ بو کی اسحاق، عیسو و یعقوب دربارہ اُمور آیندہ برکت بدہ۔²¹ ایمان اَمَرہ بو کی یعقوب مردن موقع، یوسف پسران برکت بدہ، و هوطو کی خو عصای تکیہ بدہ بو سجدہ بوکود۔²² ایمان وُسی بو کی یوسف وختی مردن دبو، اطمینان اَمَرہ اعلام بوکود کی روزی خدا بنی اسرائیل قوّم مصر جہ بیرون بورہ و دربارہ خودش استخوانانم وصیت بوکود کی چی بوکوند۔²³ ایمان وُسی بو کی موسی پئر مار بعد اون بودونیا آمون، سہ ماہ اون جیگا بدد، چون بید کی ایٹہ قشنگہ زایی ایسہ، و پادشاہ حکم جہ نترسد۔²⁴ ایمان وُسی بو کی موسی وختی پیلہ بوست، نخاستہ کی فرعون دختر پسر دَخادہ بیہ۔²⁵ اون ترجیح بدہ خدا قوّم اَمَرہ سختی بکشد، تا آنکی گوناہ بوکونہ و ایٹہ مدت کوتاہ لذت بوبورہ۔²⁶ مسیح وُسی، تنگ و رسوایی ت بہتر و باآرزشتہ بدآنست تا مصر گنجان، چون عالم آیندہ پاداش چوم بودوختہ بو۔²⁷ ایمان وُسی بو کی موسی مصر ترک کود و پادشاہ خشم جہ نترسہ، چون اون خدای نادیدہ ت ہمیشہ خو چوم جولو دَاشتہ و ہنہ وُسی اُستوار یستہ۔²⁸ ایمان وُسی بو کی اون فصّح بجا باورد و خون بباشانہ، تا فرشتہ ہلاک کونندہ کی خاستہ پیلہ پسران بوکوشہ، اسرائیل قوّم پیلہ پسران نوکوشہ۔²⁹ ایمان وُسی بو کی قوّم اسرائیل دریای سرخ میان جہ دوارستد جوری کی فکر بوکون خوشکی زمین جہ دوارستان درد، ولی وختی مصریان بامود ہو کار بوکوند، غرق بوستد۔³⁰ ایمان وُسی بو کی شہر آریحا حصاران بعد آنکی قوّم ہفت روز اون دور بگرسند فووست۔³¹ ایمان وُسی بو کی راحب فاحشہ آریحا مردم مَرہ نمر، چون جاسوسان جہ سلامتی اَمَرہ پذیرایی بوکودہ بو۔³² د کتہ بوگویم؟ چون فرصت نیہ چدعون و باراق و سامسون و یفتاح و داوود و سموئیل و باقی پیغمبران داستان شمیرہ نقل بوکونم۔³³ اوشان ہمہ تہ خدای ایمان دَاشند، و جنگان دورون پیروز بوستد و مملکتان تسخیر بوکود، اوشان عدالت برقرار بوکود و اونچی کی خدا وعدہ بدہ بو بدس باورد، شیران چاہ دورون اوشان ہیچی نبوست،³⁴ آتش سوزان خاموش کودد و شمشیر تیغ جہ جان سالم بدر بوبورد، اوشان ضعف اوشان رِہ قوّت بوئست و جنگ دورون شجاعت اَمَرہ بزد دوشمن لشکر تار و مار بوکود۔³⁵ رتاکان، ایمان اَمَرہ خوشان مُردہ یان زندہ پیدا کود، بعضی جی مؤمنین تا حد مرگ شکنجہ بوئستد، ولی قبول نوکود خدای خیانت بوکوند تا آزاد بود، چون خاطر جمع بود حتی اگر بیمیرد، آزادی واقعی و زندگیہ بہتر قارسد۔³⁶ بعضیان شلاق بوخورد و مسخرہ بوئستد، بعضیان زنجیر بوکود و تاوُدد سیاہچالہ یان دورون۔³⁷ بعضیان سنگسار بوکود، بعضیان آرہ اَمَرہ دو تیکہ بوکود، بعضیان بوگوفتد شمیرہ آزاد کونیم بشرطی کی شیمی ایمان جہ واگردید، ولی چون آ کار نوکود، اوشان شمشیر مَرہ بوکوشند۔ بعضیان بجای رخت و لباس، گوسفند و بُر پوست دوکود و ہر جا شوئد فقیر و مظلوم بود و اوشان اذیت کود۔³⁸ اوشان کی جہان اوشان لیاقت تَاشتہ، کوہ ہان و بیابان دورون آوارہ بود، و غاران و شکافان دورون خوشان جیگا دند۔³⁹ با آنکی ہمہ اَشان خوشان ایمان وُسی مشہور بوئستد، ولی ہیچکودام اونچی کی اوشان وعدہ بدہ بوئستہ بو دریافت نوکود۔⁴⁰ چون خدا اَمیرہ نقشہ بہتری دَاشتہ، اون خاستہ کی اوشان آمی منتظر یستد تا بدون امان برکات دریافت نوکوند۔

¹ پس هَسته کی آمی دور و ور آنهمه شاهدِ آمین دَآریم، بَآئید هر چی اضافه بار دَآریم و هر گوناھی کی آمی دس و پائِ دَوَدِه ئِ دورِ کونیم، و استقامتِ آمَرِه اون مسابقه ایی دورون کی آمِرِه تعین بوئسته بوڈوم. ² و فقط قهرمان و کامل کوندۀ ایمان، یعنی عیسی مسیح قَآندَریم، چون اون، اون شادی ایی وُسی کی اون رَافاً ایسته بو صلیب تحمل بوکود، و اون خفت و خواری ایی کی صلیب مرگ دَآشته ئِ اهمیت ندّه، هَنه وُسی هَسته جایگاه افتخار، یعنی خدا تختِ راستِ طرفِ جِه نِیسته. ³ اونچی کی اون تحمل بوکود فکر بوکونید، اون مخالفتی کی گوناهاکاران طرفِ جِه تحمل بوکود فکر بوکونید، تا خسته و دیلسرد نیید. ⁴ هنوز پیش نامو دَآره کی بر ضدِ گوناها تا پای جان مقاومت بوکونید ⁵ اون نصیحتِ تشویقِ آمیرِ جی خاطر بوبورده اید کی شمَرِه؛ پسرانِ دَخّانه و گوبه: «ای پسران، وختی خدا تره تنبیه کونه به دیل نیگیر و اون سرزنشِ جِه ناراحت نوبون. ⁶ چون خداوند هر کَبِه کی دوس دَآره تنبیه کونه، هوطوبی کی ایته پترِ خو عزیز زائِ تربیت کونه. ⁷ اگر سختیان به چوم تنبیه بیدینید و تحمل بوکونید، خدا شیمی مره خو پسرانِ مَآنسْتان رفتار کونه. آيا پسر ایسته کی اون پترِ اون تنبیه نوکوده په؟ ⁸ پس اگر خدا شمَرِه تنبیه نوکونه، معلوم په کی اصلاً اون زائِ واقعی نیئید و حرام زاده اید! چون هر پترِ خو زائِ تنبیه کونه. ⁹ همه اَمّان پترِای زمینی دَآشتیم کی اَمَرِه تنبیه کودد و اَمّانم اوشان احترام تئیم، هَسته چقدر ویشتر وُستی آمی پترِ روحانی جِه اطاعت بوکونیم تا بَتّانیم حیاتِ واقعی ئِ دریافت بوکونیم؟ ¹⁰ چون آمی پتران فقط وختی کوچیک بوئیم بر طبق خوشان صلاحید اَمَرِه تنبیه کودد، ولی خدا آمی خیر و صلاح وُسی آ کار کونه تا اون مَآنسْتان پاک و قدوس بییم. ¹¹ کسی ئِ خوش تَایه تنبیه بیبه، تنبیه درد هم دَآره، ولی بازن کسانی ره کی تنبیه مره تربیت بوئستد ره ثمر آوره، و اوشان ایته زندگی پور جی آرامش و پاکی دَآرد. ¹² پس شیمی دستان کی خستگی جِه بکفته، بکار بیگیرید، و شیمی زانوهای کی سُستی جِه پرکه رو مُحکم یئسید. ¹³ خودتان پاهان ره راهی راست و هموار چاکونید، تا اوشانی کی شیمی دونبال آید، حتی اگر لنگ و ناتواند نکفد و صدمه نیدیند، بلکه شفا پیدا کوند. ¹⁴ سخت تلاش بوکونید تا همه مردم مره ضلح و صفا دورون زندگی بوکونید، و شیمی زندگی پاک و مقدس بیبه، چون تا پاک و مقدس نیید نتائید خداوند بیدینید. ¹⁵ همدیگر توجه بدآرید نوکونه کسی خدا فیض جِه محروم بیبه. مراقب بیید تلخی شیمی میان ریشه نودووانه، چون ناآرامی و اضطراب باعث په و شیمی زندگی روحانی ئِ لطمه زنه. ¹⁶ شیمی حواس بقانه هیچکودام جی شومان زنا و فسادِ اخلاقی ئِ دوچار نیبه، یا عیسو مَآنسْتان دنیای نیبه، چون عیسو خو حق پيله تری ئِ به ایته کاسه آش بوفروخت. ¹⁷ و هوطو کی دَآئید بعداً کی خَاسْتِه برکتِ وارث بیبه، قبول نوبوست، هر چند کی گریه زاری مره خَاسْتِه بدس باوره، ولی دتر بوسته بو. ¹⁸ چون شومان بنی اسرائیل قَوْمِ مَآنسْتان نامو دَآرید کوِه سینا نزدیکی کی شَه کوه و اون آتش لمس کودان، و یا نامو دَآرید تاریکی و ظلمات و گردبادِ ورجه، ¹⁹ و یا شیپور صدا ورجه و صداهایی کی قَوْمِ اِلتماس بوکودد کی دِ اون نیشتاود و اوشان مره گب زنه. ²⁰ چون اوشان نتَآنسْتد آ دستور تحمل بوکوند کی گوفته: «حتی اگر حیوانی کوه نزدیک بوست، وُستی سنگسار بیبه» ²¹ اون منظره جوری ترسناک بو کی موسی بوگوفته: «جی ترس پرکستَآن درم» ²² ولی شومان آ چیزان مره کاری تئید، شومان کوِه صهیون نزدیک بوسته دَآرید، اورشلیم آسمانی ئِ کی خدای زنده شَهره. هیزاران هیزار فرشته جمع دورون نامو دَآرید کی شادی کودان درد، ²³ شومان پيله پسرانِ کلیسای بودورون نامو دَآرید کی اون اعضاء نامِ آسمان میان بینویشته بوئسته. شومان خدای نزدیک بوئسته اید، شومان خدایی حضور نامو دَآرید کی همه آدمیان داوره، عادلانِ روح نزدیک بوئسته اید کی کامل بوئسته دَآرد. ²⁴ شومان نامو دَآرید عیسی حضور کی آن عهدِ جدید واسطه، شومان اون خون طرف نامو دَآرید کی هابیل خون مَآنسْتان انتقام دونبال نئسته، بلکه اون خون آمی رو پاشانه بوئسته تا آمی گوناها بوشوره.

⁵ شیمی زندگی دورون پول پرستی جه دوری بوکونید و اونچی کی دأربد قانع ببید، چون خدا بفرماسته دأره: «هیچموقع شمَره تنها ننم و ترک نوکونم» ⁶ پس اطمینان مَره گوئیم: «خداوند می یاوره، پس انسان جه ترسی تَرم، اون چی تأنه می آمره بوکونه؟» ⁷ خودتان رهبران کی خدا کلام شمَره تعلیم بدده جی خاطر نوبورید، درباره اوشان عاقبت و اوشان زندگي و اوشان راه روشن فکر بوکونید، سعی بوکونید اوشان ایمان جه سرمشق بیگیرید. ⁸ عیسی مسیح، دیروز، امروز، و تا ابد هونه و تغییر نوکونه. ⁹ پس تعالیم عجیب و مختلف مَره جی راه بدر نیبید، چون خیلی خویه کی آدمی روغ خدا فیض جه تقویت ببیه، نه غذائان قوانین آمره، کی آن بوخوژ اون نوخوژ، و کسان کی رعایت کونیده ره هم هیچ نفعی تَره. ¹⁰ آمان مسیحیان، مذبحی دأریم کی کاهنانی کی خیمه مقدس دورون خدمت کوند حق تَرد اون قربانی گوشت بوخورد. ¹¹ کاهن اعظم، قربانی خون به عنوان گونا قربانی بورده قدس آلاقداسی دورون، ولی قربانیه لاشه ئ اردوگاه بیرون جه سوژانه ید. ¹² هطو، عیسی هم شهر بیرون جه رنج بکشه، تا خو خون آمره، خودش قوَم تقدیس بوکونه. ¹³ پس بآئید هون درد و رنجی کی اون تحمل بوکوده، آمانم تحمل بوکونیم و اردوگاه جه بیشیم بیرون و بیشیم اون ورجه. ¹⁴ چون آئ شهری کی دایمی ببیه تَرم، و مشتاقانه اون شهر رأفا ایستائیم. ¹⁵ پس عیسی یاری آمره و بواسطه اون، همیشه خدای شکر بوکونیم و آمی شکرگزاری ئ قربانی مأنستأن خدای تقدیم بوکونیم، آ قربانی هون صداهایی ایسه کی آمی دهن جه بیرون آیه و اون نام اعتراف کونه. ¹⁶ مهربان ببید و خیرات بوکونید، چون آجور قربانی خدای راضی کونه. ¹⁷ خودتان رهبران جه إطاعت بوکونید و اوشان تسلیم ببید، چون اوشان شیمی جان مراقید و از آن نظر و آستنی خدای حیساب پس بدد، پس و آئید خوشان کار شادمانی مَره انجام بدد، نه آه و ناله مَره، چون آن به نفع شومأن نییه. ¹⁸ آمیم دوعا بوکونید، چون مُطمئنیم کی آمی وجدان پاکه، و خائیم اونچی کی دوروسته ئ انجام بدیم. ¹⁹ مخصوصاً شیمی جه تقاضا دأرم یرم دوعا بوکونید تا هر چی زودتر و آگردم شیمی ورجه. ²⁰ پس خدای سلامتی، کی شبان اعظم، یعنی عیسی مسیح مَردن پس ره زنده کود، و اون خون مَره اون عهد آیدئ تأئید بوکود، ²¹ شمَره هر کار خوب دورون مجهز بوکونه تا اون اراده ئ بجا باورید. و اونچی کی خودش خوشحال کونه، بواسطه عیسی مسیح آمی میان به عمل باوره. شکوه و جلال تا ابدالآباد مسیح شینه. آمین ²² ای برآران، شیمی جه خائیم کی آ نصیحتایی کی آ نامه دورون تهه ئ توجه بدأرید، چون مختصر شیمره بینویشتیم. ²³ خائیم بدآئید کی آمی برآر تیمونائوس زندان جه آزاد بوسته، اگر زودتر بایه آئ، اون مَره ایم شیمی دین ره. ²⁴ شیمی رهبران و همه مؤمنین آمی سلام برسانید. ایماندارانی کی ایتالیا شیند و می ورجه ایستد شیمره سلام رساند. ²⁵ فیض شیمی آمره ببیه. آمین

James

Chapter 1

¹ یعقوب، خدا و خداوند عیسی مسیح بنده، اسرائیل دوازده طایفه ئ کی جهان میان پراکنده ید سلام گویم. ² ای برآران، هر وخت آنواع و اقسام آزمایشان مبتلا بوئستید، شادی بوکونید. ³ چون دآئید وختی شیمی ایمان امتحان ببیه، شیمی صبر و تحمل ویشتر به. ⁴ پس و آئید شیمی صبر ویشتر به تا ایته انسان بالغ و کامل ببید، و هیچ چیز محتاج نیبید. ⁵ اگر شیمی میان کسی حکمت تَره، خدایی جه بخایه کی همه چیز سخاوتمندی آمره بخشه بی آنکی سرزنش بوکونه، و حتماً اون عطا یه. ⁶ ولی اون و آستنی ایمان آمره بخایه و خو فکر دورون شک ندأره، چون هر کی شک کونه، دریا موج قانه کی باد آمره اطراف او طرف یه. ⁷ آجور کس گومان نوکونه کی خدا جه چیزی فآگیره. ⁸ چون آدمی ایسه دودل، و هیچ موقع نتأنه تصمیم قاطعی بیگیره. ⁹ مسیحیانی کی فقیرد نوآستی خوشان فقیر بدآند، بلکه و آستنی افتخار بوکوند چون خدا ورجه سربلندد. ¹⁰ و مسیحیانی کی ثروتمندد هم افتخار بوکوند کی آ دنیا مال و اموال اوشان گنج نییه، چون آ دنیا ثروت علف گول قانه کی زود جی میان یه. ¹¹ هوطو کی وختی خورشید طلوع کونه خو گرمای سوزان آمره علف خوشک کونه و اون گول فیوه و اون فشنگی جی میان یه، آدم ثروتمند هم خو کسب و کار دورون پژمرده یه و جی میان یه. ¹² خوش بحال کسی کی آزمایشان تحمل کونه، چون وختی امتحانان جه سربلند بیرون بامو، اون تاج حیات کی خدا خو دوستداران وعده بدده دأره فآگیره. ¹³ هیچ کس وختی وسوسه یه نوکونه: «خدایه کی مَره وسوسه کونه» چون خدا هیچ بدی جه وسوسه نییه و بدی جه هم بدوره، پس کسی ئ وسوسه نوکونه کی بدی بوکونه. ¹⁴ وختی کسی وسوسه یه، اون شهوت کی اون فریب دهه و به دام تاوآده. ¹⁵ شهوت کی حامله یه گونا رآیه، و گونا کی رُشد کونه مرگ باعث یه. ¹⁶ ای عزیز برآران، گومراه نیبید. ¹⁷ خدا طرف جه فقط بخشش های خُب و کامل آمره ربیه، هون خدایی طرف جه کی همه روشنائیان پَره و اون میان هیچ تغییژ، و یا تیرگی ایی وجود تَره. ¹⁸ اون آطو اراده بوکوده کی بواسطه انجیل پیغام، آمره ایته تازه زندگی ببخشه تا آمان اون مخلوقات نویر ببیم. ¹⁹ پس ای عزیز برآران، توجه بدآرید، هر کس و آستنی ویشتر گوش بده، کمتر گب بزنه و دئر عصبانی ببیه. ²⁰ چون عصبانیت و آناله او طوبی کی خدا خایه آمان خوب و دوروستکاریبیم. ²¹ پس هر جور نجاست و هر جور شرارت خودتان جه دوزه کونید، و فروتنی آمره خدا کلام کی شیمی دیلان میان بکاشته بوئسته ئ قبول بوکونید، چون آ کلام، قدرت دأره شیمی جان نجات بده. ²² شومأن و آستنی کلام عمل بوکونید، نه آنکی فقط گوش بدید، پس خودتان گول نزنید. ²³ چون کسی کی کلام گوش کونه ولی اون عمل نوکونه، کسی ئ قانه کی آینه دورون قاندره ²⁴ و خو قیافه ئ دینه، ولی تا ایچه آینه جولو جه دوره یه، خو قیافه ئ جی خاطر بوره. ²⁵ ولی اون کی شریعت کامل، کی شریعت آزادی ایسه ئ چوم بودوخته دأره، فقط اون قاندره و توجه دأره، و آطو نییه کی گوش بوکونه و جی خاطر بوپوره، بلکه کلام عمل کونه، و خداوند اون کاران میان اون برکت دهه. ²⁶ اون کی خوره مسیحی دأنه ولی نتأنه خو زبان جولوی بیگیره، خوره گول زنه، اون دینداری باطله. ²⁷ دینداری پاک و بی عیب، آمی پئر خدا نظر جه آنه کی مُصیبت موقع یتیمان و بیوه زنآکان توجه بوکنیم و اوشان دس بیگیریم و خودمان آ دنیا آلودگی یان جه دور بدآریم.

¹ای برآران، وختی عیسی مسیح، آمی خداوند پورجلال ایمان دآرید، نوآستی ظاهرینی بوکونید و تبعیض فائل ببید. ²مثلاً اینفر کی انگوشتیر طلا تآوآده دآره و لباس گرانقیمت دوکوده بآیه شیمی کیلیسا، هو موقع هم ایته فقیر لباس پاره پوره مژه بآیه بودورون، ³ و شوکان اونی کی لباسی گران دوکوده دآره ټ ویشتر توجه بوکونید و اون بوکوئید: «بفرما بوچر بینیش» ولی اون فقیر بوکوئید: «هوئ ینس» یا بوکوئید: «بیا آئ می پا ورجه زمین رو بینیش»، ⁴آیا آ کار مژه خودتان میان تبعیض فائل نبوسته اید و فکرهای بد آمره قضاوت نوکوده اید؟ ای عزیز برآران گوش بوکونید، مگر خدا آ جهان فقیران انتخاب نوکوده کی ایمان میان ثروتمند بو بود و اون ملکوتی وارث بو بود کی خدا خو دوستداران وعده بده دآره؟ ⁶ ولی شوکان فقیر بی حرمتی بوکوده اید. مگر ټ پولداران نبید کی شمزه ستم کوند و شمزه بورد دادگاه؟ ⁷ مگر هشتان نبید کی عیسی مسیح کفر گوید، یعنی هون کسی ټ کی اون عزیز نام شیمی رو تهه؟ ⁸ اگر واقعاً شریعت شاهانه ټ مطابق کیتاب آ گفته بجا باورید کی گوید: «تی همساده ټ خودت مانستان دوس بدآر» کار دوروست انجام بده دآرید. ⁹ ولی اگر تبعیض فائل ببید، گونا بوکوده اید و شریعت، شمزه آدمای قانون شکن مانستان محکوم کونه. ¹⁰ چون هر کس همه شریعت بدآره و فقط ایته جی اون قانونان بیشکینه، هو اندازه مقصره کی همه شریعت بیشکینه دآره. ¹¹ چون اون کسی کی بوگوفته: «زنا نوکون» هونم بوگوفته: «قتل نوکون» پس هر چند زنا نوکونی، ولی قتل بوکونی، شریعت بیشکینه دآری. ¹² پس کسانی مانستان گب بزید و عمل بوکونید کی داند مطابق شریعت آزادی داوری بهد. ¹³ چون داوری نسبت به اون کسی کی رحم نوکوده، بی رحم، ولی اگر کسی مردم رحم بوکوده به، اونموقع خدا رحمت، اون داوری رو پیروز بهه. ¹⁴ ای برآران، چی فایده دآره اگر کسی بوگوید: «ایمان دآرم» ولی اون عمل آن نیشان نده؟ آیا آجور ایمان تانه اون نجات بده؟ ¹⁵ اگر برآر یا خاخوری خورد و خوراک و رخت و لباس احتیاج بدآره ¹⁶ و اینفر جی شوکان اوشتان بوگوید: «بیشید بسلامت، خب بوخوید و خودتان گرم بدآرید!» ولی هیچ کاری نوکونه و اوشتان خوراک و لباس فائده، چی فایده ایی دآره؟ ¹⁷ 17 پس هطو اگر ایمانم عمل ندآره، بمرده به. ¹⁸ هسه ممکنه اینفر ایراد بیگیره و بوگوید: «نوگوپی کی فقط ایمان دآشتن بسته، ولی من گویم کی اعمال دوروست هم مهمه. هسه تو تی ایمان بدون عمل مژه نیشان بدن، ولی من می اعمال مژه تره ثابت کونم کی ایمان دآرم» ¹⁹ یا ممکنه اینفر بوگوید: «من ایمان دآرم کی خدا ایته به» خیلی خوبه! ولی بدان حتی شیطانم ایمان دآرد و جی ترس پرکد. ²⁰ ای نادان، خایی بدانی کی چره ایمان بدون عمل باطله؟ ²¹ آیا آمی جد ابراهیم خو اعمال و سی عادل به حساب تأمو، اون موقعی کی خو پسر اسحاق قربانگاه رو تقدیم بوکود؟ ²² پس دینی اون ایمان و اون اعمال همدیگر مژه عمل کودد، و اون ایمان، اون اعمال مژه کامل بوست. ²³ و نتیجه هونی بوئست کی خدا کلام فرمایه: «ابراهیم خدای ایمان باورد و آن، اون ره عدالت به حساب بآمو» و خدا دوست دآده بوئست. ²⁴ پس دینید کی اعمال مژه به کی انسان عادل محسوب به، نه خالی ایمان مژه. ²⁵ مگر راجاپ فاحشه خو اعمال مژه عادل محسوب نبوست، هون موقعی کی قاصدان اسرائیلی ټ پناه بده و ایته راه دیگر جه بسلامت اوسته کود؟ ²⁶ خلاصه آنکی هوطو کی بدن، بدون روغ بمرده به، ایمانی کی اعمال دوروست بار ناوړه بمرده به.

¹ای عزیز برآران، نوکونه خیلی از شومآن بخائید معلم ببید، چون دآنید کی آمان معلمین سخت تر داوری ببیم.² چون همه آمان گوناہ کونیم، و کسی کی بتآنه گب رآن موقع خطا نوکونه، آدم کاملی ایسه و تآنه چیزای دیگر دورونم خورہ مهار بوکونه.³ آمان ایته پیلدانه آسب دهنه زنیم و اون خودمان مطیع کونیم، و اطو همه اون بدن هر طرف کی بخائیم بوریم،⁴ و یا ایته کوچدانه سُکان مَره شہ ایته پیلدانه کشتی کی بادهای تونید مَره اطرف او طرف شہ کی مهار کودآن، و هر طرفی کی ناخدا بخایه اون هدایت کودآن.⁵ و هطو، زبانم آمی بدن میآن ایته کوچی عضوه، ولی پبله ادعا دآره. شہ پیلدانه جنگل ایته کوچی آتش مَره سوچآن.⁶ زبانم آتش مآنه. آمی بدن همه تہ اعضا دورون، زبان دونیایی جی شرارتہ کی همه آدمی وجود آلودہ کونه، و اون زندگی کی جہنم کونه.⁷ انسان، همه جور حیوان و پرندہ و خزندہ و حیوانات دریایی کی رام بوکودہ و بعد آنم رام کونه.⁸ ولی هیچ آدمی نتآنہ زبان رام بوکونه، زبان، شرارتی ایسه شرور و رام نوبوستائی، و پور جی زهری کی کوشہ.⁹ آمان آمی زبان مَره خداوند و پتر سُکر و ستایش کونیم، و هو زبان مَره آدمان کی خدا شبیه خلق بوئسته دآرد لعنت کونیم.¹⁰ ایته دهن جہ هم ستایش بیرون آیه هم نفرین! ای برآران، آ کار دوروست نیبہ.¹¹ آیا بھہ ایته چشمہ جہ هم آب شور بیرون بایه هم آب شیرین؟¹² ای برآران، آیا امکان دآره آنجیر دار زیتون بأورہ؟ یا آنکور دار آنجیر؟ هطو هم چشمہ آب شور نتآنہ آب شیرین روان بوکونه.¹³ کیہ شیمی میآن کی حکیم و عاقل بیبہ؟ اون وَاستی خو زندگی و خو اعمال دوروست مَره نیشان بدہ، اعمالی کی فروتنی مَره همراهہ و حکمت جہ سرچشمہ گیرہ.¹⁴ ولی اگر شیمی دلی میآن حسادت و خودخواهی و عصبانیت وجود دآره، افتخار نوکونید و هچین خودتان عاقل نیشان ندید چون کی دوروغہ.¹⁵ آجور حکمت جی بوچر نازل نیبہ، بلکی زمینی و نفسانیہ، و حکمتی ایسه شیطانی.¹⁶ چون هر جا حسادت و خودخواهی بیبہ، هوئ آشوب و هر جور شرارت وجود دآره.¹⁷ ولی اون حکمتی کی بوچر جہ بھ، اول از همه کی پاکہ، بازن صلح جویہ، و مُلایمہ و حرف گوش کونہ، پور جی رحمت و ثمرہ خوبہ، و بی عَرْض و بی رایہ.¹⁸ عدالت، محصولی ایسه کی صلح و صفا میآن کاشته بھہ، کسانی دسی آمرہ کی صلح جوبد.

¹ ڇي وِسي شيمي ميان جنگ و دعوا پيش آيه؟ آيا اون علت خواهشايِ نفساني نيهه ڪي شيمي بدن اعضا همدگر مَره جنگ ڪونڊ؟
² چيزي خسرت خوريد ڪي تئريد، و طمع ڪونيد و حاضريد آدم بوڪوشيد تا اون بدس باوريد، ولي اونچي ڪي خائيد بدس ناوريد. جنگ و جدال راه تاوآديد، ولي بازم اونچي ڪي خائيد فائرسيد، شومان اونچي ڪي خائيد نئريد چون ڪي خدا جه نڄائيد. ³ اونموقعي ڪي خدا جه خائيد هم شيمي حاجت برآورده نيهه، چون شيمي نيت بده، شومان نيت بد مَره درخواست ڪونيد تا شيمي هوس و لڏت ره بڪار بيگيريد. ⁴ اي زناڪاران، آيا تانيد دونيائ دوس دآشتن خدا مَره دوشمني ڪوڏانه؟ هر ڪي بخايه دونيائ دوس بدآره خودش خدا مَره دوشمن ڪونه. ⁵ آيا خيال ڪونيد ڪيتاب هچين بوگوفته دآره: «روحي ڪي خدا آمي دورون ساڪن بوڪوده، آقدر آمره دوس دآره ڪي نتانه تحمل بوڪونه انسان چيز ديگري ڪي علاقه بدآره»؟ ⁶ ولي جي خاطر نوبوريد ڪي فيضي ڪي خدا بخشه ان جه هم وبشتره. هته وِسي ڪيتاب گويه: «خدا آدم مغرور مَره مخالفت ڪونه، ولي آدم فروتن فيض بخشه» ⁷ پس خدا تسليم بيبيد و شيطان جولو پئسيڏ تا شيمي جه فرار بوڪونه. ⁸ خدائ نزديڪ بيبيد ڪي اونم شمره نزديڪ پهه. اي گوناهاڪاران، شيمي دسان پاڪ ڪونيد، اي دودلان، شيمي ديل صاف ڪونيد. ⁹ خودتاي اعمال وِسي ماتم بيگيريد و آشڪ فوڪونيد. شيمي خنده گريه ڪي، و شيمي شادي عزائ تبديل بيبيد. ¹⁰ خدا حضور جه فروتن بيبيد، تا خدا شمره سربلند ڪونه. ¹¹ اي برآران، همدگر پوشت سر بدگوي نوڪونيد، چون هر کس خو برآر پوشت سر بدگوي بوڪونه يا اون محكوم بوڪونه، شريعت جه بد بوگوفته و اون محكوم بوڪوده. پس اگر شريعت محكوم بوڪوني، اون داوري بوڪوده اي، در صورتی ڪي تي وظيفه انه اون جه اطاعت بوڪوني. ¹² ولي فقط ايته شريعت گذار و داور ايته، هوني ڪي قدرت دآره نجات بده يا هلاڪ بوڪونه، پس تو کيسي ڪي تي همساده ڪي محكوم ڪوني؟ ¹³ و شومان ڪي گوئيد: «امروز يا فردا شيم آ شهر يا او شهر، و ايته سال اوئ ايسيم و تجارت ڪونيم و سود بوريم.» خوب گوش بوڪونيد: ¹⁴ «شومان تانيد فردا چي پيش آيه. شيمي زندگي چيسه؟ شومان بخاري ڪي مائيد ڪي ايته لحظه ديد پهه و بازن جي ميان شيه. ¹⁵ پس واستي آطو بوگوئيد: «اگر خدا بخايه و زنده بمائيم آ کاران ڪونيم» ¹⁶ وگرنه شومان مغروريد، و اگر کسی خو نقشه يان و برنامه يان افتخار بوڪونه دوروست نيهه و آن بده. ¹⁷ پس هر کس بدآنه چه ڪاري دوروسته ولي بازم اون انجام نده، گوناوه بوڪوده دآره.

¹ شومآن ای ثروتمندان، اون مُصیبتایی کی شیمی سر آیه وُسی گریه و زاری بوکونید. ² شیمی ثروت تباہ بوئسته و شیمی رختای گرانقیمت بید بوخورده دَاره. ³ شیمی طلا و نقره مُوران برّه دَاره و اوشآن مُوران بر علیه شومآن گب زنه! و آتشی مَأنسْتان شیمی بدن گوشت خوره، چره کی روزهای آخر میان ثروت جمع کوده اید. ⁴ هسه اون کارگرانی حقوق کی شیمی مزارع میان ږرو بوکودد و شومآن موزیانه اوشآن فاندّه دَارید بر علیه شومآن فریاد زند، و کارگران ناله یان تا به آسمان بوچر بوشو دَاره و خداوند متعال گوش قَارسه دَاره. ⁵ شومآن زمین رو عیش و نوش بوکوده اید، و خودتآن ایته گوسفند پروار مَأنسْتان روز قربانی ره آماده کوده اید. ⁶ شومآن ایته آدم بی گوناّه کی هیچ مقاومتی نوکود محکوم بوکودید و بوکوشتید. ⁷ پس ای برآران، تا خداوند آمون موقع صبر بوکونید، چوطو کی ایته کشاورز، خو زمین باآرزیش محصول وُسی صبر کونه، و پائیز باران، و بهار باران رافا ایسه. ⁸ پس شومآنم صبر بوکونید و قوی ببید، چون آمی خداوند آمون موقع نزدیکه. ⁹ ای برآران، همدیگر جه شکایت نوکونید، نوکونه شیمی رو هم حُکم ببیه، چون داور عادل خودش آماده دآوری په. ¹⁰ ای برآران، آنیایی جه کی به نام خداوند گب زَنّد صبر و تحمل یاد بیگیرید. ¹¹ اَمَآن کسانی کی صبور بود خوشبخت دَانیم، شومآن درباره آیوب صبر و تحمل بیشتاوسته اید و دَانید خداوند آخرسر اون ره چی بوکود، چون خداوند مهربانی و بخشندگی خد و اندازه تیره. ¹² ولی ای برآران، مُهمتر جی همه چیز آنه، قسم نوخورد، نه به آسمان و نه به زمین و نه به هیچ چیز دیگر، بلکه شیمی بله، بله ببیه، و شیمی نه، نه، نوکونه محکوم ببید. ¹³ اگر کسی جی شومآن مشکل دَاره دوعا بوکونه، اگر کسی شاده، سرود پرستشی بخانه. ¹⁴ اگر کسی مریضه، کلیسا شیخان دَخانید تا باید اون ره دوعا بوکوند، و اون پیشانی څ روغن بمالد و خداوند جه اون ره شفا بخاید. ¹⁵ دوعای بالیمان مریض شفا ږهه و خداوند اون ویریزانه، و اگر گوناھی بوکوده په، آمرزیده په. ¹⁶ پس همدیگر ورجه خودتان گوناهاڼ اعتراف بوکونید و همدیگر ره دوعا بوکونید تا شفا پیدا کونید. دوعای آدم دوروستکار قدرت زیاد آمره عمل کونه. ¹⁷ ایلیا اینفر بو آمی مَأنسْتان، ولی وختی همه وجود آمره دوعا بوکود کی باران تواره، سه سال و نیم باران توارست. ¹⁸ و باز دوعا بوکود، و آسمان جه باران بوارست و زمین محصول باورد. ¹⁹ ای عزیز برآران، اگر کسی جی شومآن حقیقت جه مُنحرف بوسته و کس دیگری اون واگردانه، ²⁰ بدانه هر کسی گوناهاکاری څ گومراهی جه واگردانه، در حقیقت اون جان مرگ جه نجات بداه دَاره و باعث بوئسته، اون گوناهاڼ زیاد، آمرزیده ببیه.

1 Peter

¹ جی پطرس، عیسی مسیح رسول، به مسیحیانی کی ایالتهای پونتوس، غلاطیه، کاپادوکیه، آسیا، و بیطینیه میان پراکنده و غریب. ² به اوشآنی کی خدای پتر اوشآن جی ازل انتخاب بوکوده کی بواسطه خدا روح تقدیس بو بود تا عیسی مسیح جه اطاعت بوکوند و اون خون اوشآن رو پاشیده ببیه، تا پاک بو بود. فیض و سلامتی روز به روز ویشتر شمیره بایه. ³ مُتبارک ببیه خدا، و آمی خداوند عیسی مسیح پتر، کی خو زحمت عظیم وُسی و بواسطه عیسی مسیح ویریشْتان جی مُرده یان، آمره ایته تازه تولد و امید زنده ببخشه، ⁴ تا بتانیم همه برکات موعود بدس باوریم. آ برکات عالم بوچر جه، جایی کی نه خراب په نه رنگ و لعاب جه دکفه آیره کنار بته بوئسته. ⁵ و شومآن بواسطه خدا قوت و خودتان ایمان، محفوظید تا نجاتی څ دریافت بوکونید کی جی هسه شمیره آماده بوئسته و زمان آخر ره ظاهر په. ⁶ پس هسه کی اجور اِرت در پیش دَارید و اُستی خوشحال ببید، هر چند هسه ایته مدت کوتاه، لازم بوئسته آزمایشهای مختلف دورون گرفتار بید، و آن شمیره ناراحت کوده. ⁷ ولی آ سختیان پیش آیه تا شیمی ایمان اِصالْت آزمایش ببیه، تا وختی عیسی مسیح ظهور کونه، شومآن تحسین ببید و افتخار بوکونید، افتخار بوکونید به هون ایمانی کی طلا جه باارزشتره، چون حتی با آنکی طلا جی میان شوئونه، ولی اون آتش مَرّه آزمایش کوند. ⁸ شومآن با آنکی تا هسه مسیح نیده دَارید ولی اون دوس دَارید، با آنکی هسه اون نیدید، ولی اون ایمان دَارید، و آن ایمان شیمی دپل دورون شادی عظیمی بوجود باورده کی نسه اون توضیح دَن. ⁹ ایمان، آخرسر شیمی جان نجات باعث په. ¹⁰ پیغمبران درباره آ نجات تحقیق کودد ولی کاملاً درباره اون تانستد، اوشآن خوشآن کیتابان دورون نیویشند کی آ نجات جی راه خدا فیض شمیره رسه. ¹¹ وختی مسیح روح کی پیغمبران دورون ساکن بو درباره زحماتی کی مسیح و اُستی تحمل بوکوده په و جلالی کی یازن آمویه پیشگوی کوده، اوشآن سعی کودد بفهمد کی کی و چوطو اتفاق دکفه. ¹² تا آنکی خدا اوشآن اِلهام بوکود کی آ چیزان اوشآن دوران دورون اتفاق دنکفه، و در حقیقت اون پیغمبران شمیره خدمت کودان دوبود، اوشآن درباره اموری گب زند کی هسه شومآن انجیل مُبشران جه ایشتاود، جی هون کسانی کی بواسطه روح القدس کی آسمان جه اوسه بوئسته، شمیره بشارت دهد، حتی فرشته یانم مُشتاقد درباره آ امور ویشتر بداند. ¹³ پس خودتان حواس جمع کونید و هُشیار ببید، عیسی مسیح واگردستان رافا پُئسید، امید بدَارید کی اون روز دورون فیض عظیمی شیمی نصیب په. ¹⁴ خدا زاکان مَأنسْتان ببید و اون جه اطاعت بوکونید، و اُتالید گوناهاڼی کی پیشتران اوشآن اسیر بوئید شیمی زندگی رو تاثیر بنه، چون اونموقع تانستید چی کودان درید. ¹⁵ ولی هسه و اُستی خدای قدوسی مَأنسْتان کی شمیره دَخاده، شیمی رفتار و کردار دورون مُقدس ببید. ¹⁶ چره کی کیتاب مُقدس دورون بینویشته: «مُقدس ببید، چونکی من مُدوسم» ¹⁷ اَنم شمیره یاد ببیه اون خدایی کی اون شیمی دوعاتان دورون پتر آسمانی دَخانید، روز جزا ره کسی جه طرفداری نوکونه، بلکه هر کس بسته به اون اعمال عادلانه دآوری کونه، پس تا زمانی کی آ دنیا دورون ایشتاید خداترسی مَرّه زندگی بوکونید. ¹⁸ چون دَانید کی اون راه و روش باطل و قدیمی ایی کی شیمی پتران جه به اِرت بوورده بوئید جه آزاد بوسته اید و شیمی آزادی قیمت هم پرداخت بوئسته، ولی نه به چیزهایی کی جی میان ښه، مثلاً طلا و نقره مَرّه، ¹⁹ بلکه عیسی مسیح خون آمره، خونی کی خیلی هم با ارزشه، چون اون ایته بره بی گناه و بی عیب مَأنسْتان قربانی بوئست. ²⁰ اون پیشتر جی آن کی جهان

بوجود بآيه انتخاب بوئست، ولي زمانِ آخرِ رِه شيمي وُسي ظهور بوكود.²¹ شوَمَانُ بواسطهٔ اوْنِ خدائِ ايمان باورده ايد، خدایي کي مسيحِ مردنِ پسِ رِه زنده کوْد، و اوْنِ جلالِ ببخشه و سربلندِ کود، و هَسْتِه شيمي ايمان و اُميدُ خدا رو اُستواره.²² هَسْتِه کي حقيقتِ جِه اطاعت کونيد و شيمي جانِ پاکِ کوده دأريد، تَأْنيد صميمانه و بي ربا همدیگرِ مُحبتِ بوکونيد، پس همدیگرِ جی تِه ديل دوس بدأريد.²³ چونِ زندگي تازه ابي دريافت بوكوده ايد، آ زندگي ئ شيمي پئر و مارِ جِه دريافت نوکوده ايد، کي بعدِ ايْتِه مدتِ جی مَيَانِ بِيه، بلکي آ زندگي، تا ابدِ پابرجايه، چونِ اوْنِ خدا کلامِ جِه کي زنده و آبدیه بدس باورده ايد.²⁴ چونِ: «آدمي علفِ مَآنِه، و همهٔ اوْنِ جلالِ علفِ گولِ مَآنِه. علفِ خوشکِه يِه و اوْنِ گولِ فيوِه،²⁵ ولي خدا کلامِ تا ابدالآبادِ باقيه.» و آن هونِ کلامي ايسه کي شمره بشارتِ بده بوئسته.

¹ پس هر جور کینه کدورت، و هر جور خُفه بازی و ظاهر سازی، و هر جور حسادت و بدگویی و شیمی جَه دوزه کونید، ² و شیرخواره زای مَآنسْتان شیر روحانی مُشتاق ببید، تا اون خوردن مَره بتأئید پیلَه بید و نجات پیدا کونید. ³ اگر واقعاً بچشه دَآرید کی خداوند مهربانه! ⁴ پس بآئید اون طرف، یعنی اون سنگ زنده طرف کی مردم اون رَد کودد، ولی خدا اون انتخاب بوکود و اون نظر جَه آرزشمنده. ⁵ تا شوْمانم سنگهای زنده مَآنسْتان خدا دس دورون، اون عمارت روحانی چاکوْدان ره بکار بآئید، و اون عمارت دورون کاهن مقدس هم ببید، و قربانی های روحانی و کی خدا نظر جَه پسندیده به، بواسطه عیسی مسیح تقدیم بوکونید. ⁶ چون کتاب مقدس دورون بینویشته: «هسته صهیون دورون سنگی نهم، ایته سنگ زاویه مُمتاز و گران، اون کسی کی اون توکل بوکونه سَرآفکنده نیبه» ⁷ آ سنگ شمره کی ایمان باورده اید آرزشمنده، ولی اوشان کی ایمان ناورده دَآرِد ره، اون چیزی ایسه کی خدا کلام فرمایه، چون کتاب مقدس دورون بینویشته بوئسته: «سنگی کی معماران رَد کودد، ساختمان اصلی سنگ بوئسته دَآره». ⁸ و جای دیگر فرمایه: «اون سنگی ایسه کی بعضیان پا اون خوره و لیز خورد، و صخره ای کی بعضیان اون جَه کفد» اوشان حقه کی لیز بوخورد و بکفد، چون خدا کلام اطاعت نوکوند. ⁹ ولی شوْمان اوشان مَآنسْتان نیئید، بلکه ملتی ایسید انتخاب بوئسته، و کاهنانی کی آمی پادشاه خدمت کونید، شوْمان اُمّتی مقدس، و خدا قوْم خاصید، تا خدا صفتان اعلام بوکونید، خدای کی شمره تاریکی جَه دَآده به خودش عجیب نور طرف. ¹⁰ پیشتر جی آن، قومی نوبوئید، ولی هسته خدا قوْمید، زمانی خدا رحمت و مهربانی جَه محروم بوئید، ولی هسته خدا شمره رحمت بوکوده. ¹¹ عزیزان، شوْمان آ دنیا میان غریب و بیگانه اید، هَنه و سی شیمی جَه تقاضا کونم آ دنیا شهوتهای گونا آلود جَه دوری بوکونید، شهوتهای تسلیم نبید کی همیشه آمی روح آمره جنگ کودان در. ¹² مراقب ببید شیمی اطرافیان بی ایمان ور جَه چوطو رفتار کونید، چون با آنکی هسته شمره متهم کوند کی بدکاری کونید، ولی زمانی کی مسیح وَاگرده، خدای شیمی کارای خوب و سی ستایش کوند. ¹³ خداوند و سی مقامات کشوری جَه اطاعت بوکونید، خایه پادشاه بیبه کی همه ته جَه بوچرتره، ¹⁴ خایه حاکمان دولتی بیبه کی پادشاه طرف جَه منصوب بوئستد تا خلافکاران مجازات بوکوند و دوروستکاران تشویق بوکوند. ¹⁵ خدا اراده آنه کی شوْمان شیمی اعمال خوب آمره، مردم نفهم دهن دَآید تا شیمی جَه ایراد نیگیرد. ¹⁶ دوروسته کی شوْمان احکام مذهبی جَه آزاد بوسته اید، ولی آن نوأستی شمره بهانه ای بیبه کی هر کار نادوروستی و انجام بدید، بلکه خودتان آزادی و اُستی بکار بیگیرید تا خدا اراده و انجام بدید. ¹⁷ همه مردم احترام بنید، شیمی برآران محبت بوکونید، خدا جَه بترسید، و پادشاه احترام بنید. ¹⁸ ای غلامان، خودتان آربابان احترام بنید و اوشان تسلیم ببید، نه فقط اوشانی کی مهرباند و شیمی ملاحظه و کوند، بلکه اوشانی کی سخت گیرد و توندی کونید تسلیم هم ببید. ¹⁹ چون کسی کی بخایه خدا اراده و انجام بده ولی به ناحق رنج و زحمت بیدینه، خدا اون اجر دهه. ²⁰ ولی اگر کار خلاف و سی تنبیه ببید و تحمل بوکونید، چی افتخاریه؟ ولی اگر کار دوروست انجام بدید و در عوض بدی ببید و اون تحمل بوکونید، خدا ور جَه ثواب دَآره. ²¹ مگر خدا شمره هَنه ره انتخاب نوکوده؟ مسیح اون رنجهای کی شیمی و سی بکشه مَره خودش شمره نمونه بوئست تا شوْمانم هون راهی و بیشید کی اون بوشو. ²² «اون هیچ گوناھی نوکود و هیچموقع دروغی اون دهن جَه بیرون نامو» ²³ وختی اون فُحش بداد، فُحش مَره جواب ندّه، وختی عذاب کشه به، تهدید نوکوده، بلکه خوره بیسپرد کسی دس کی همیشه عدالت و انصاف آمره داوری کونه. ²⁴ اون آمی گوناهاَن خو دوش بیگفت و اوشان بوبورد صلیب رو، تا امان نسبت به گوناه بیمیریم و عدالت ره زندگی بوکونیم، چون اون زحمان آمره شوْمان شفا پیدا کوده دَآید. ²⁵ چون شوْمان گوسفندانی مَآنسْتان بوئید کی خوشان راه گوّمه کوده دَآرد، ولی هسته شیمی شبان ور جَه وَاگردسته دَآید، شبانی کی شیمی جان نگهبانه و شمره خطر جَه محافظت کونه.

¹ و اما شومآن ای زنآگان، شیمی مردگان تسلیم ببید تا اگر بعضی جی اوشآن خدا کلام اطاعت نوکوند، بدون آنکی چیزی بوگوئید شیمی رفتار بیدند و ایمان بأورد. ² چون شیمی زندگه پاک و خداپسندانه ئ فاندرد. ³ شیمی زیبای طاهری نیبه، یعنی مو بفاید و رخت قشنگ دوکونید و طلا جواهر شمره اویزان کونید. ⁴ بلکی شیمی زیبای و آستی باطنی بیبه، خودتان دورون زیبای ایی مژه کی هیچموقع جی میان نبشه، یعنی روحی آرام و ملایم آمره زینت بدید، کی خدا نظر جه خیلی آرزش دآره. ⁵ چون پیشتران ره زنآگانی کی مقدس بود و خدای توکل داشتند آطو خوشآن آرایش کودد، اوشآن خوشآن مردآگان تسلیم بود، ⁶ سارا مانستان کی ابراهیم تسلیم بو و اون خو سرور دآده، اگر شیمی رفتار هم دوروست بیبه و هیچ چیز جه نترسید اون دختران بهید. ⁷ و هطو ای مردآگان، شیمی رفتار شیمی زنآگان مژه و آستی با احترام و با ملاحظه بیبه، چون اوشآن جنس طریف ترد و زندگی روحانی و برکات الهی دورون شیمی آمره شریکد، اوشآن مژه عزت و احترام مژه رفتار بوکونید و گرنه شیمی دوعایان مستجاب نیبه. ⁸ خلاصه ای دوستان، همه شومآن یک فکر و همدرد ببید، همدیگر برار مانستان دوس بدآرید و مهربان و فروتن ببید. ⁹ بدی بدی مژه، و فحش فحش مژه جواب ندید، بلکی برعکس، برکت بخائید چون دآید ه کار ره دآده بوئسته اید تا برکت وارث ببید. ¹⁰ چون خدا کلام فرمایه: «هر کی بخایه روزهای خوب و خوشی بدآره، و آستی خوزبان بدی جه، و خودهن دوروغ جه دوریدآره. ¹¹ و آستی بدی جه رو و آگردآنه و خوبی بوکونه، سلامتی طالب بیبه و صلح دونبال بوکونه. ¹² چون خداوند چومآن عادلان رو تهه و اون گوشان آماده به تا اوشآن دوعائن بیشتاوه، ولی بدکاران جه رو و آگردآنه. ¹³ اگر دوروستکاری و سی اشتیاق دآرید، کی شمره اذیت و آزار کونه؟ ¹⁴ ولی اگر دوروستکاری و سی زحمت بیده اید، پس خوش به حال شومآن! اونچی جه کی اوشآن ترسد، شومآن نترسید و نگران نبید. ¹⁵ بلکی خیال راحت آمره مسیح به عنوان خداوند شیمی دیلان دورون تقدیس بوکونید و همیشه آماده ببید تا کسی آ امید علت شیمی جه و آورسه، آدب و احترام آمره اون جواب بدید. ¹⁶ شیمی و جدان پاک بدآرید تا کسانی کی شیمی رفتار خوب مسیحی جه بدگویی کوند، خوشآن گوفته یان جه خجالت بکشد. ¹⁷ چون اگر خدا خواست آنه کی شومآن زحمت ببیدند، بهتره نیکوکاری و سی بیبه تا بدکاری. ¹⁸ چون مسیح هم یکبار گوناهاان و سی زحمت بیده، یعنی ایته آدم بی گونا گوناهاکاران و سی بمرد، اون بمرد تا آمره بأوره خدا حضور، اون از لحاظ جسمی بمرد، ولی روحانی زنده بو. ¹⁹ و اون روح بو کی بوشو ارواح زندانی ورجه و خودش پیروزی ئ اوشآن بشارت بده. ²⁰ هون ارواحی کی قدیم آلیام ره، یعنی نوح موقع، نافرمانی بوکوده بود، هر چند وختی نوح کشتی ئ چاکودآن دبو، خدا صبر و حوصله مژه انتظار کشته به تا اوشآن توبه بوکوند، ولی فقط چند ته، یعنی هشت نفر بواسطه آب نجات پیدا کودد. ²¹ و اون آب، نمونه تعمیدی ایسه کی هسه شمره نجات بخشه، می منظور سر و جان چرک و چالان شستن نیبه، بلکی در واقع تعمید مژه آمان خدا طرف و آگردیم و اون جه خائیم آمی دیلان پاک کونه، وختی تعمید گیریم نیشان دهیم کی بواسطه عیسی مسیح رستاخیز آمانم مرگ و هلاکت جه نجات پیدا کودد داریم. ²² هسه مسیح بوشو دآره آسمان و خدا راست دس طرف ایسه و فرشته یان و آسمان قدرتان و همه قوتان اون تحت فرماند.

¹پس چون مسیح درد و رنج جسمانی بکُشه، شوْمانم و اُستی خودتانِ ۀ کارِ ره آماده کونید، چون کسی کی درد و رنج بکُشه دآره ډ گوناوه مَره کاری تهره. ²و تا آخرِ غُمُر طبق خدا إرادۀ زندگی کونه نه بر طبق شهوتهاي انسانی. ³چون شوْمان پِشترانِ ره به اندازه کافی خودتان وخت صرف کارهایی کی خدانشناسان میل دآرد انجام بدد بوکوده اید. اون موقع شیمی زندگی ټ هرزگی و شهوترانی و مَستی و غیاشی و بُت پرستی هاي خرام دورون تلف کُودید. ⁴هَنه و سیه کی هسه آجور بی بند و باری یان دورون اوشان مَره شریک نیبید، تعجب کوند و شمَره فُحش دهد. ⁵ولی اوشان و اُستی روزی خوشان حِسَابِ خدایی ټ پس بدد کی مُرده یان و زنده یان داوری ره آماده په. ⁶هَنه و سیه کی اوشانی کی هَسَه بمرده دآرد بشارت بدۀ بوئست، تا هر چند جسماً آدمیان ورجه محکوم بوئستد، ولی اوشان روخ خدا ورجه زندگی بوکونه. ⁷بزودی دنیا به آخر قارسه، پس شیمی حواس جمع بیبه و منضبط و جدی دوعا بوکونید. ⁸مهمتر از همه آنه کی همدیگر همه وجود آمره مُحبت بوکونید، چون محبت گوناهاڼ زیاده پوْشانه. ⁹بدون غُرغر و ناراحتی همدیگر مهمان بوکونید. ¹⁰خداوند هر کدام شمَره عَطای خاصی ببخشه دآره، آن عطایای همدیگر خیرت ره بکار بیگیرید و آطو همدیگر برکات مختلف جه بهره مند بوکونید. ¹¹مثلاً کسی کی موعظه کونه، جوری موعظه بوکونه کی مشخص بیبه خدا طرفِ جه گب زنه، و کسی کی خدمت کونه، قدرتی مَره کی خدا اون فآده دآره خدمت بوکونه تا همه چیز دورون، خدا بواسطۀ عیسی مسیح جلال پیدا کونه، چون جلال و قدرت تا ابدالآباد اون برازنده په. ¹²ای عزیزان، جی آن آزمایشهاي سختی کی شمَره پیش آیه تعجب نوکونید، و جوری رفتار نوکونید کی اینگار ایته اتفاق عجیب شمَره دکفته دآره. ¹³در عوض، آن وُسی کی مسیح رنجان دورون شریک بوئسته اید خوشحال بیبید، تا وختی اون جلال ظهور کونه، شیمی شادی کامل په. ¹⁴اگر فقط آن وُسی کی مسیحی ایی ایسید شمَره فُحش دهد و رُسوایی پیش آورد، خوش به حال شوْمان! چون آطو جلال روخ کی خدا روحه، شیمی رو آرام گیره. ¹⁵اگر رنج کشید، نوکونه کی قتل و دزدی و شرارت یا فضولی وُسی رنج بکشید، ¹⁶ولی اگر مسیحی بودن وُسی رنج کشید، شرمندۀ نیبید، بلکه آن وُسی کی مسیح نام خودتان رو دآرید خدای شکر بوکونید. ¹⁷عزیزان اون وخت برسه دآره کی داوری، خدا خانه جه شروع بیبه، و اگر اون شروع آمی جه په کی خدا زاکاَنیم، پس اوشانی کی خدا انجیلِ اطاعت نوکونید آخر عاقبت چی خایه بیبه؟ ¹⁸و اگر دوروستکاران آطو به سختی نجات پیدا کوند، بی دینان و گوناهاکاران سر چی خایه بآیه؟ ¹⁹پس اگر به خواستِ خدا رنج کشان درید، اِشکالی تهره، خودتان نیکوکاری ټ ادامه بدید، خدای اعتماد بوکونید و شیمی جان بیسپارید اون خالق دس کی همیشه خو وعده یان وفا کونه.

¹من کی خودم کلیسا رهبرم، و شاهد بؤم مسیح چوطو رنج بکشه، و اون جلالی کی قراره بزودی بایه دورون شریک سھیمم، شومآن کشیشان جھ تقاضا دآرم. ²خدا گله کی شمزه بیسپردہ بوئسته مراقب بیید و اوشآن شبانی بوکونید، ولی نه جی روی اجبار و زور، بلکی ویل و رغبت آمره، هوطوی کی خدا خایه، و نه منافع نامشروع و سی، بلکی جی روی عشق و علاقه. ³سعی نوکونید اوشآنی رو کی شیمی دس بیسپردہ بوئسته دآرد سروری بوکونید، بلکی خودتان و آستی گله ره نمونه بیید. ⁴تا روزی کی شبان اعظم ظهور کونه، تاج جلال کی هیچموقع پڑمردہ نیبه دریافت بوکونید. ⁵ای جوانان، شومآنم کلیسا شیخان جھ پیروی بوکونید، همه ته شیمی رفتار دورون فروتن بیید، چون؛ خدا مغروران جولو ایسه، ولی فروتنان فیض بخشه. ⁶اگر خودتان خداوند دس جبر فروتن بوکونید، اون وخت مناسب ره شمزه سربلند کونه. ⁷خودتان نگرانی و غصه ئ اون بیسپارید، چون اون همیشه شیمی فکره. ⁸مواظب بیید و شیمی حواس جمع بیبه، چون شیمی دوشمن ایلیسن، ایته شیر غران مانستان هر طرف چرخه، و کسی دونبال گرده تا اون قورت ده. ⁹پس ایمان دورون استوار بیید و اون جولو بنسید، چون دانید تمامی دنیا دورون مسیحیان ه زحمت دوچاره. ¹⁰ولی بعد ایته مدت کوتاه، وختی آ زحمت تحمل بوکودید، خدا کی همه برکات روحانی ئ بخشه و شمزه بواسطه مسیح دعوت بوکوده تا اون جلال دورون شریک بیید، خودش شمزه کامل، قوی، و استوار کونه، ¹¹قوت و جلال تا ابدالآباد اون شینه، آمین. ¹²سیلاس کمکی آمره آ چند خط شمزه بینویشتیم، من اون برآری آمین و وفادار دآرم. من شمزه بینویشتیم تا شمزه تشویق بوکونم و شهادت بدم کی هغه، خدا فیض حقیقی، اون دورون استوار بنسید. ¹³شیمی خاخور، (احتمالاً منظور کلیسایه) کی شیمی مانستان خدا انتخاب بوئسته یه و شهر بابل دورون ایسه شمزه سلام رسانی، می پسر مرقس هم شمزه سلامرسانی. ¹⁴می طرفی جھ همدیگر مآچی محبت آمیز مژه سلام بوگوئید. صلح و سلامتی بیبه بر همه شومآن کی عیسی مسیح شینید. آمین

2 Peter

¹جی شمعون پطرس، خادم و عیسی مسیح رسول، به اوشآنی کی بواسطه برکتی کی آمی خدا و آمی نجات دهنده عیسی مسیح عدالت جھ اوشآن نصیب بوئسته، آمی آمره ایمانی یکسان دآرد. ²هوطو کی شیمی شناخت نسبت به عیسی مسیح و خدا ویشتر به، هوطو هم فیض و سلامتی شمزه ویشتر بایه. ³قدرت الهی اونچی کی زندگی و خدایپرستی ره احتیاج دآرم آمره بخشه دآره، تا بتانیم بهتر بشناسیم کسی ئ کی آمره دآد تا اون جلال و عظمت دورون شریک بییم. ⁴قدرت عظیم الهی مژه بو کی اون خو وعده های عظیم و آرزوشمند، آمره بخشه، تا شومآن بتانید از طریق اوشآن طبیعت الهی شریک بیید، و فساد و شهوتی کی آمی دور ور ته جھ نجات پیدا کونید. ⁵ولی آن و سی کی آ برکات دس پیدا کونید، سخت تلاش بوکونید تا بواسطه خودتان ایمان، خوبی به بار باورید، و بواسطه خوبی شناخت، ⁶و بواسطه شناخت پرهیزکاری، و بواسطه پرهیزکاری صبر، و بواسطه صبر دینداری، ⁷و بواسطه دینداری، دوستی، و بواسطه دوستی محبت. ⁸چون وختی آ صفتان شیمی میان وجود بدآره و ژشد بوکونه، و آتاله کی آمی خداوند عیسی مسیح شناخت دورون تنبل و یا بی فایده بیید. ⁹ولی کسی کی آ صفتان تیره، کوژ و تنگ نظره، او شخص جی یاد بوبورده دآره کی خو گوناھان قبلی جھ پاک بوسته. ¹⁰پس ای برآران، سخت تلاش بوکونید تا ثابت بوکونید کی جزء خدا دعوت بوئسته یان و انتخاب بوئسته یانید، چون اگر آ کاره بوکونید هیچموقع لغزش نوخورد و خدا جھ دوره نیید. ¹¹و خدا هم آسمان دروازه یان شمزه باز کونه تا شومآن آمی خداوند و آمی نجات دهنده عیسی مسیح ملکوت جاودانی ئ داخل بیید. ¹²پس آ امور همیشه شمزه یادآوری کونم، هر چند اوشآن دانید و اون حقیقتی کی پیدا کوده دآرید دورون استوارید. ¹³ولی تا زنده یم، صلاح دینم کی شمزه یادآوری بوکونم تا هیچوخت اوشآن جی خاطر نبورید. ¹⁴من دآرم کی بزودی آ دنیا جھ شؤم، چون آمی خداوند عیسی مسیح خودش مژه خبر بدہ دآره. ¹⁵هغه و سی هر چی توان دآرم انجام دهم تا می مردن پس ره همیشه بتانید آ چیزان به یاد باورید. ¹⁶آمان وختی درباره آمی خداوند عیسی مسیح قدرت و یا اون و اگر دستان شیمی مژه گب زئیم، داستانهای جعلی شمزه تعریف نوکودیم، بلکی آمی چومان مژه اون عظمت و اون جلال بیده ایم. ¹⁷وختی خدای پتر اون جلال و افتخار قآده، آمان حاضر بوئیم، و اون زمانی کی جلال خداوندی صدا به گوش قآرسه کی گفته: «آنه می عزیزه پسر کی اون جھ راضیم» آمان هوئ ایسه بیم. ¹⁸بله، آمان وختی اون مژه کوہ مقدس رو ایسه بیم آ صدای کی آسمان جھ بآمو بیشتاوستیم.

⁷ ولی خدا لوطاً کی مردی عادل بو و شیربان رفتارِ جِه به تنگ بامو بو، نجات بده. ⁸ چون اون مردِ عادل کی اوشان ميان زندگي كوده، اونچی جِه کی هر روزه دئه و ایشتاوسته، اون ديل پاک بدرد آموبه و عذاب كشه يه. ⁹ پس دينيم کی خدا دانه چوطو و اُستی عادلان و سوسه يان و آزمایشان جِه دور بدأره، و چوطو و اُستی شیربان عذاب بده تا روزِ داوری قارسه. ¹⁰ مخصوصاً اوشانی کی خوشان شهوتان زشت و ناپاکِ دونبال شد، و خداوندِ قدرتِ حقير داند. ا معلمين دوروغی جوری گستاخ و مغرور بوئسته دأرد کی حتی بزرگان توهين كوند. ¹¹ در حالی کی فرشته يان آسمانی کی ا معلمين دوروغی جِه، هم قويترد و هم اقتدارِ ويشتري دأرد، وختی ا بزرگان محكوميتِ خداوندِ ورجه اعلام كوند، هيچموقع اوشان توهين نوكوند. ¹² ا معلمين، حيواناتِ وحشی و بيشعوري مَاند کی فقط خوشان غريزه دونبال شد، و دنيا بامو دأرد کی شكار بوبود و هلاک بود. اشان، هر چيه کی نفهمد مسخره كوند، پس هون حيواناتِ وحشی مَانسَتن جی ميان شد. ¹³ بله، اون بدی ایی کی بوكودِ عوض، بدی دیند، اوشان تغريخ كودان، شادی و خوشگذرانيهاي گونا آلوده، اونم روزِ روشن دورون، اوشان لكه ننگ و رسوایی يد، و خوشان دوروستكار نيشان دهد تا شیمی ضيافتهاي كليسایی دورون شركت بوكوند، و از آنکی شمَره گول بَره دأرد خوشحالی كوند. ¹⁴ هر زنی ئ نظر بد دأرد و گوناكاری جِه سيئر نوبود، ا ملعونان زناكانی کی إرادة تَرد به دام تاوآدد، اوشان ديلان پور جی طمع و حسادته، اوشان خدا لعنت جیر ايسد. ¹⁵ راست راء گوَمه كوده دأرد و بَلام، يعورِ پسرِ مَانسَتن گومراه بوستد. بَلام هم، پولی کی ناراستی جِه بدس آورده ئ دوس دأشته. ¹⁶ ولی وختی بَلامِ اُلع انسانِ مَانسَتن به حرف بامو و اون سرزنش بوكود، اون نبي خو ديوانگی جِه دس بكشه. ¹⁷ ا معلمين دوروغی، چشمه هاي آبی ئ مَاند کی خوشك بوستد، و يا آبري ئ مَاند کی هر بادی مَره هر طرف بَيه و کسی ره نفعی تَره، تاریکی غليظِ جهنمِ اوشان رافا ايسه. ¹⁸ چون خوشان گوناهاَن افتخار كوند و حرفهاي باطل زند، و اوشانی کی تازه زندگي گونا آلود جِه فرار بوكوده دأرد به دام تاوآدد و شهوتِ جسم جِه استفاده كوند و اوشان گومراه كوند. ¹⁹ اوشان گوید؛ هر کی نجات پيدا كوده دأره آزاده هر کاری دوس دأره بوكونه، و اون هيچكار گونا به حيساب تايه! در حالی کی خودشانم آزاد نييد و فسادِ برده يد، چون هر آدمی اون چیزی برده يه کی اون رو مُسلط بوئسته. ²⁰ چون هر وخت کسی خداوند و آمی نجات دهنده عيسى مسيح شناختِ آمَره، ا دنيا گوناهاَن جِه آزاد يه، ولی ايبار ديگر اون آلودگی يانِ آسير بييه، ²¹ اوشان ره بهتر بو کی از اول راهِ عدالتِ نشناختد، تا آنکی اون بشناسد و بازن احكام مقدسی کی اوشان قاده بوئسته ئ پوشت كوند. ²² اونچی کی اوشان ره إتفاق دكفته نيشان دِهه کی ا مثال راسته کی گوِيه: «سگ، خو إستفراغ طرف واگرده، و بوشوسته خوك، دوباره لجنِ دورون غلط زنه»

¹ای عزیزان، آ دومی نامه ایی ایسه کی شمیره نیویسم، هر دو ته نامه دورون سعی بوکودم آ چیزان شمیره یادآوری بوکونم تا شمیره تشویق بوکونم فکر سالم بدآرید. ²خایم کلماتی کی آنبای مقدس بوگوفته دآرد، و اون خُکمی کی آمی خداوند و نجات دهنده، بواسطه خو رسولان شمیره قاده ئ، دوباره شمیره بخاطر باورم. ³قبل هر چی بدآنید، ایام آخر ره کسانی پیدا بود کی شمیره مسخره کوند، اوشان هر کار نادوروستی کی به اوشان فکر رسه ئ انجام دهد، و خوشان شهوت جه پیروی کوند. ⁴اوشان گوید: «پس چی بوئست گوفتید اون آبه؟ چی اون زمانی کی آمی پثران بمرد دآرد همه چیز هو طوری ایسه کی از اول خلقت بو» ⁵اوشان عمدأ آن حقیقت چی خاطر بورد کی خدا کلام آمره، آسمانان چی قدیم ته به و زمین آپ مَره و آپ جه شکل بیگفت. ⁶و آپ آمره بو کی دونبای قدیم غرق و نابود بوست. ⁷و هون کلام آمره آسمان و زمینی کی هسه دینید بدآشته بوئسته دآرد تا روز داوری ره آتش آمره نابود بود، یعنی هون روزی کی بدکاران مجازات بهد و هلاک بود. ⁸ولی عزیزان، آن حقیقت چی خاطر نوبورید کی خدا ره، یک روز هیزار سال مَانه، و هیزار سال یک روز. ⁹برعکس اونچی کی بعضیان فکر کوند، عیسی مسیح خو وَاگردستان ره دتره نوکوده، هر چند بعضی وختان آطو به نظر آیه، در حقیقت اون صبر کونه تا گوناهاکاران فرصت ویشتری بده کی توبه بوکوند، چون نخایه کسی هلاک بیه. ¹⁰ولی خداوند رو، دوزد مَانستان آیه، او روز ره آسمانان صدای عظیم و وحشتناک آمره چی میان شود، و زمین هر چی کی اون دورون ته مَره دوب بیه. ¹¹پس هسه کی همه اشان آطو چی میان شد، شیمی زندگی چوطو وُاستی بیه؟ شوقان وُاستی زندگی پاک و خدا پسندانه ایی بدآرید ¹²و خداوند روز رافا یئسید، و جوری تلاش بوکونید کی اون روز زودتر قارسه، روزی کی آسمانان سوچه و چی میان شه، و اجرام آسمانی گرما جه دوب بهد. ¹³ولی آمان امید و اشتیاق آمره آسمانان و زمینی جدید رافا ایستایم، کی اوشان دورون فقط عدالت و راستی حاکمه، چون آن خدا وعده به. ¹⁴پس ای عزیزان، هسه کی آ چیزان ره انتظار کشید، سعی بوکونید تا اون روز رفتاری صلح جویانه آمره اون حضور پاک و بی عیب ببید. ¹⁵خاطر جمع ببید کی آمی خداوند صبر و حوصله شیمی نجات وُسیه، هوطو کی آمی عزیز برآر بولس هم بواسطه اون حکمتی کی اون عطا بوئسته شمیره بینویشته دآره. ¹⁶اون خو همه نامه یان دورون درباره آ چیزان نیویسه. اون نامه یان دورون بعضی وختان مطالبی ته کی اوشان قهمستان دوشواره، هنه وُسی آدمای جاهل و شست، اوشان دیگر کیتابان مَانستان به غلط تفسیر کوند و آطو هلاکت خوشان نصیب کوند. ¹⁷پس ای عزیزان، شوقان کی اشان دآید، شیمی حواس بقانه کی نوکونه تعالیم غلط، شمیره بوبوره بی دینان راه طرف و منحرف بید، و خودتان محکم جا جه بکفید. ¹⁸بلکی دائماً آمی خداوند و آمی نجات دهنده فیض و شناخت جه رُشد بوکونید، کی جلال بر اون بیه، چی هسه تا ابدالآباد. آمین

1 John

¹من درباره کلام حیات شمیره نیویسم، کلامی کی از اول وجود داشته و آمان اون بیشتاوستیم و اون خودمان چوم آمره بیده ایم، آمان اون بیده ایم و آمی دسان آمره اون لمس بوکودیم. ²حیات ظاهر بوست، و آمان شهادت دهیم کی اون بیده ایم، آمان حیات جاودانی ئ شمیره اعلام کونیم، که پثر مَره بو و آمره ظاهر بوست. ³آمان اونچی کی بیده ایم و بیشتاوستیم شمیره اعلام کونیم، تا اتحادی میان کی پئر و اون پسر عیسی مسیح آمره دآریم شوقانم شریک ببید. ⁴آمان اشان شمیره نیویسیم تا آمی شادی کامل بیه. ⁵آن اون پیغامی ایسه کی اون جه بیشتاوستیم و شمیره اعلام کونیم: خدا نوره، و هیچ تاریکی ایی اون میان وجود تیره. ⁶اگر بوگوئیم اون مَره شراکت دآریم، ولی تاریکی میان زندگی بوکونیم، معلوم به کی دوروغ گوئیم و راستی مَره عمل نوکونیم. ⁷ولی اگر نور میان زندگی بوکونیم، هوطوبی کی خدا نور میان ایسه، اونموقع اون مَره شراکت دآریم و اون پسر عیسی خون، آمره هر گوناهی جه پاک کونه. ⁸اگر بوگوئیم گوناهی تتریم، خودمان گول بره نیم و راستی جه دوریم. ⁹ولی اگر خودمان گوناهاان اعتراف بوکونیم، اون کی آمین و عادل، آمی گوناهاان بخشه و هر ناراستی جه آمره پاک کونه. ¹⁰اگر بوگوئیم گونا نوکوده ایم، اون دوروغگو بدآنسته ایم، و اون کلام آمی دورون جایی تیره.

¹ای زاکان، آن شمره نیویسم تا گوناہ نوکونید، ولی اگر کسی گوناہی بوکود، پتر ورجه کسی ئ دآریم کی آمره شفاعت کونه، یعنی عیسی مسیح کی کاملاً عادلہ۔ ²اوں خودشن آمی گوناہان کفارہ یہ، و نہ فقط آمی گوناہان، بلکی ہمہ جہان گوناہان۔ ³فقط زمانی تآنیم مٹمٹن بییم کی اوں شناسیم کی اون احکام جہ اطاعت بوکونیم کسی کی گوہ اوں شناسہ ولی اون احکام نڈارہ، دوروغ گوہ و راستی اون دورون جایی تثرہ۔ ⁵ولی کسی کی اون کلام جہ اطاعت کونه، در حقیقت خدا محبت اون وجود دورون کامل بوستہ، از آ راہ تآنیم مٹمٹن بییم کہ خدا دورون زندگی کونیم۔ ⁶کسی کی ادعا کونه مسیحیہ و مسیح میآن زندگی کونه، و آستی هوطوبی زندگی بوکونه کی عیسی مسیح زندگی کودہ۔ ⁷ای عزیزان، حکم تازہ ایی شمرہ نیویسم، بلکی ہون حکم قدیمی ایی کہ از اول دآشتید و ہمہ شومآن اوں بیشتاوستہ دآرید تکرار کونم، یعنی ہمدیگر محبت بوکونید۔ ⁸ولی با آنحال آ حکمی کی شمرہ نیویسم ہمیشہ تازہ یہ، و هوطو کی مسیح اوں عمل بوکود شومآنم و آستی اوں عمل بوکونید، چون تاریکی شوئون درہ و نور واقعی شروع بہ تاوستن بوکودہ۔ ⁹کسی کی گوہ نور میآن ایستہ ولی خو برار جہ نفرت دآرہ، هنوز تاریکی میآن ایستہ۔ ¹⁰ولی اونی کی خو برار محبت کونه، نور میآن زندگی کونه و لغزش نوخوره۔ ¹¹ولی کسی کی خو برار جہ نفرت دآرہ تاریکی میآن ایستہ و تاریکی میآن قدم زنہ، اوں تانہ ک ئ شوئون درہ، چون تاریکی اون چومآن کور کودہ۔ ¹²ای زاکان آ چیزان شمرہ نیویسم چون شیمی گوناہان عیسی مسیح نام وستی آمرزیدہ بوستہ۔ ¹³ای پتران، شمرہ نیویسم چون اوں کی جی ازل ایستہ بوئ شتآسید، ای جوانان، شمرہ نیویسم چون اوں شریر رو غلبہ بوکودہ اید۔ ای کوچی زاکان، شمرہ نیویسم چون پتر شتآسید۔ ¹⁴ای پتران، شمرہ نیویستم چون اوں کی جی ازل ایستہ بوئ شتآسید۔ ای جوانان شمرہ نیویستم چون کی قوت دآرید و خدا کلام شیمی میآن ساکنہ و شریر رو غلبہ بوکودہ اید۔ ¹⁵دوینا و اونچی کی اون میآن تہہ ئ دبل دندید، چون اگر کسی دونیائ دوس بدآرہ، پتر محبت اون دورون وجود تثرہ۔ ¹⁶چون ہر چی کی دونیا میآن تہہ، یعنی جسم شہوٹ، چوم خواہش و زندگانی غروٹ، پتر جہ نیبہ بلکی جہان جہ یہ۔ ¹⁷دوینا و اون ہوسان زودگذرہ، ولی اونی کی خدا ارادہ ئ بجا آورہ، تا ابد باقی مانہ۔ ¹⁸ای زاکان، آ د ساعت آخرہ، و هوطو کی بیشتاوستہ اید ضد مسیح آہ، ہستہ ہم کسانی کی ضد مسیح زیادہ و ہمہ جا ایسآد۔ و ہنہ وستی فہمیم کی ساعت آخر فارسہ دآرہ۔ ¹⁹ان ضد مسیحیان آمی مڑہ ایستہ بوڈ ولی آمی جہ نوبود و بوشود، چون اگر آمی آمرہ بوڈ ایسآدہ و نوشوید، ولی بوشود تا معلوم بیبہ کی ہیچکودام جی اوشتان آمی جہ نوبود۔ ²⁰ولی اوں قدوس شمرہ مسیح بوکودہ و شومآن حقیقت دآنید۔ ²¹اگر من آشتان شمرہ نیویسم نہ آن وستی کی حقیقت تآنید، بلکی چون شومآن دآنید نیویسم، شومآن دآنید کی راستی جہ ہیچ دوروغی بوجود تآہ۔ ²³²²پس دوروغوی واقعی کیسہ؟ کسی ایسہ کی بوگوہ عیسی «مسیح» نیبہ، کسی کی اٹلو گوہ خودشن ضد مسیحہ، چون ہم پتر رد کونہ ہم پسر۔ ²⁴والید اونچی کی از اول بیشتاوستید شیمی دیلان میآن ثابت بقانہ، چون اگر اونچی کی از اول بیشتاوستید شیمی دیلان میآن ثابت بقانہ، شومآن ہمیشہ پتر میآن و پسر میآن ثابت مانید۔ ²⁵و اون حیات جاودانی ایی کی اوں وعدہ بدہ دآرہ شیمی نصیب یہہ۔ ²⁶من آ چیزان دربارہ اون کسانی بیویستم کی شمرہ گومراہ کوند۔ ²⁷ولی دربارہ شومآن و آستی بوگویم شومآن نیازی نثرید کسی شمرہ تعلیم بدہ، چون روح القدس دربارہ ہمہ چی شمرہ تعلیم دہہ و اون تعالیم حقیقتہ و دوروغ نیبہ۔ پس هوطو کی روح شمرہ تعلیم دہہ ہمیشہ مسیح میآن یٹسید و اون جہ دورہ نیبید۔ ²⁸پس ہستہ ای زاکان، اون میآن یٹسید تا وختی ظہور بوکود اطمینان مڑہ بیشیم اون پیشواز، نہ آنکی اون جہ خجالت بکشیم۔ ²⁹اگر بفہمستہ دآرید کی اوں عادلہ، پس دآنید ہر کی عدالت بجا باورہ اون جہ بودونیا بآمو دآرہ۔

¹ یدینید خدای پتر چقدر آمره دوس دآره کی آمره خو «زاکان» دآده دآره، و هنم ایسه و آمان واقعاً خدا زاکانیم. و اگر دنیا مردمان آمره نشناسد، علک آنه کی خدای نشناخته دآرد. ای عزیزان، هسه آمان خدا زاکانیم، ولی اونچی کی خائیم بییم هنور آشکار نوبسته، ولی آن مطمئنیم کی وختی مسیح واکرده اون مانستان بییم، چون اون هوطوبی کی ایسه دینیم. ³ هر کی آ حقیقت امید دآره، خودش پاک دآره، هوطوبی کی مسیح پاکه. ⁴ و هر کی گناه کونه، بر خلاف شریعت عمل کونه، چون گناه در حقیقت شریعت مَره مخالفت کودانه. ⁵ شومان دانید کی مسیح ظاهر بوسه تا آدمیان گناه اوسانه، و آنم دانید کی اون خودش کاملاً بی گناه بو. ⁶ هر کی مسیح مَره متحد گناه نوکونه، ولی هر کی گناه دورون زندگی کونه، نه اون بیده دآره نه اون شناسه. ⁷ ای زاکان، کسی شمَره گومراه نوکونه، هر کسی عدالت بجا آورده عادل، هوطوبی کی اون عادل. ⁸ ولی اونی کی گناه کونه، شیطان زاکه، چون شیطان جی هون اول گناه بوکود. و هته وسی خدا پسر ظاهر بوسه تا شیطان کاران نابود کونه. ⁹ اونی کی خدا جِه بودونیا بامو دآره گناه نوکونه، چون خدا ذات اون دورون وجود دآره و اون نتانه گناه میان زندگی بوکونه، چون خدا اون پتره. ¹⁰ پس آطو شه گوشتان، کیی خدا زایه کیی شیطان زای، اونی کی اعمال دوروست بجا تاوره، و یا خو برار دوس تتره خدا جِه نییه. ¹¹ چون اون پیغامی کی جی هون اول بیشتاوستید، آن بو: «همدیگر محبت بوکونیم» ¹² آمان نوآستی قائن مانستان بییم، اون شیطان زای بو و خو برار بوکوشه. چی وسی؟ آن وسی کی خودش اعمال نادوروست بو و اون برار اعمال دوروست. ¹³ ای براران، از آنکی دنیا شیمی جِه نفرت دآره تعجب نوکونید. ¹⁴ اگر آمان آمی براران محبت بوکونیم، معلوم یهه کی مرگ جِه نجات پیدا کوده داریم و زندگی ت داخل بوستیم. هر کی خو برار محبت نوکونه مرگ سرزمین دورون ساکنه. ¹⁵ هر کی خو برار جِه نفرت دآره قاتله، و شومان دانیدی کی هیچ قاتلی حیات جاودانی تتره. ¹⁶ آمان معنی محبت واقعی ت مسیح جِه یاد بیگفتیم، چون اون خو جان آمی وسی فدا بوکود، آمانم و آستی آمی جان آمی براران ره بنیم. ¹⁷ اگر کسی مال دنیا بدآره، ولی وختی خو برار محتاج دینه اون کمک نوکونه، چوطو خدا محبت آجور شخص دورون ساکنه؟ ¹⁸ ای زاکان، بائید محبت بوکونیم، نه فقط حرفی و تعارفی، بلکه واقعی و عملی. ¹⁹ اونموقع دانیم کی مسیحیان واقعی ایسیم، چون خدا حضور جِه آمی وجدان آمره گواهی دهه. ²⁰ و اگر آمی وجدان آمره محکوم بوکونه، خدا آمی وجدان جِه پيله تره و همه چیز جِه خبر دآره. ²¹ ای عزیزان، اگر آمی وجدان آمره محکوم نوکونه، تأنیم اطمینان آمره بیسیم خدا حضور، ²² و هر چی کی اون جِه درخواست بوکونیم، دریافت بوکونیم، چره کی اون احکام اطاعت کونیم و اونچی کی اون خوش آیه ت انجام دهیم.

⁷ای عزیزان، اَمَّانِ وَاَسْتی همدیگر دوس بدآریم، چون دوستی و محبت خدا طرفی جِه به و هر کی مُحبت کونه خدا رَایه و خدای شناسه. ⁸ولی اونی کی مُحبت نوکونه، خدای شناسه، چره کی خدا محبتِه. ⁹خدا خو مُحبت اَطو اَمَرِه آشکار کُود کی خو ایدانه پسر اوسه کُود به جهان، تا بواسطه اَوْنِ اَمَّانِ زندگی بوکونیم. ¹⁰اَنْ مُحبت واقعیه، اَمَّانِ اَوْنِ مُحبت نوکودیم، بلکه اَوْنِ اَمَرِه مُحبت بوکود و خو پسر اوسه کُود تا اَمی گوناهاڻ کفاره ببیه. ¹¹ای عزیزان، هَسَه کی خدا اَمَرِه اَطو مُحبت بوکود، اَمَّانِ وَاَسْتی همدیگر محبت بوکونیم. ¹²هیچوخت هیچکس خدای نیده دَاره، ولی اگر همدیگر محبت بوکونیم، خدا اَمی میاَن ساکن یه و اَوْنِ محبت اَمی وجود میاَن کامل یه. ¹³هَنه وَسی خدا خو روح پاک اَمَرِه فَاَدَه دَاره تا بدآنیم خدا اَمی میاَن ساکنه و اَمَّانِ خدا میاَن. ¹⁴و اَمَّانِ بیده ایم و شهادت دهیم کی پترِ خو پسر اوسه کُود تا جهانِ نجات دهنده ببیه. ¹⁵اونی کی اعتراف کونه کی عیسی خدا پسره، خدا اَوْنِ وجود میاَن ساکنه و اَوْنِ خدا میاَن. ¹⁶اَمَّانِ دَانیم کی خدا چقدر اَمَرِه محبت دَاره و اَوْنِ اطمینان دَاریم. خدا محبتِه و هر کی محبت مَرِه زندگی کونه خدا میاَن ساکنه و خدا اَوْنِ وجود میاَن. ¹⁷و اَطو اَمی محبت و بیشتر و کاملتر یه، پس روز داوری ره اطمینان مَرِه اَوْنِ حضور ایسیم، چون آ جهان دورون اَمی زندگی اَوْنِ زندگی ئ مَانه. ¹⁸لازم نییه کسی جِه کی اَمَرِه محبت دَاره بترسیم، چون خدا هر جور ترس اَمی جِه دورِه کُوده، اگر هنوز ترسیم، علت اَنه کی هنوز کاملاً یقین تتریم کی خدا واقعاً اَمَرِه دوس دَاره. ¹⁹اَمَّانِ محبت کونیم، چون اول اَوْنِ اَمَرِه محبت بوکود. ²⁰اگر کسی اِدعا دَاره کی خدای مُحبت کونه ولی خو برار جِه نفرت دَاره، دوروغ گویم، چون کسی کی خو برار کی دین دره محبت نوکونه، چوطو امکان دَاره خدایی کی نیده دَاره ئ محبت بوکونه؟ ²¹و اَنْ حُکَم اَمَّانِ اَوْنِ جِه فَاگِیفته دَاریم کی «هر کی خدای مُحبت دَاره، وَاَسْتی خو برار مُحبت بوکونه.»

¹ ہر کی ایمان دآرہ کی عیسیٰ، مسیح و خدا پسرہ، خدا زای حساب یہ، و ہر کی پتر دوس دآرہ، اون زایم دوس دآرہ۔ ² از کَ تِ دآنیم خدا زاکان دوس دآریم؟ از آنکی خدای دوس دآریم و طبعی اون احکام عمل کوئیم۔ ³ خدای محبت کودان ہنہ، یعنی اون احکام جہ اطاعت بوکوئیم، و اون احکام سنگین نیہ۔ ⁴ چون ہر کی خدا زای بیہ دنیا رو پیروڑ بوسہ، و اونچی کی باعث بوئستہ دنیا رو پیروز ببیم امی ایمانہ۔ ⁵ گیہ اون کسی کی دنیا رو پیروڑ بوسہ؟ فقط اون کسی کی ایمان دآرہ عیسیٰ، خدا پسرہ۔ ⁶ عیسیٰ مسیح امون، آب و خون آمزہ بو، اون امون نہ فقط آب مزہ، بلکی ہم آب و ہم خودش خون مزہ بو، و خدا روغ آن شہادت دہہ، چون روغ حقیقت محضہ۔ ⁷ پس آمان سہ تہ شاہد دآریم، ⁸ روغ، آب، خون، و آن سہ تہ ایہہ ید۔ آمان کی انسان شہادت قبول کوئیم، خدا شہادت کی پیلہ ترہ، چون شہادت ايسہ کی خدا خودش دربارہ خو پسر بدہ دآرہ۔ ¹⁰ ہر کی خدا پسر ایمان باورہ، آ شاہد خو دیل میآن دآرہ، ولی ہر کی خدا شہادت قبول نوکوئہ اون دروغگو دانہ، چون شہادت کی خدا دربارہ خو پسر دہہ تِ باور نوکوئہ۔ ¹¹ و اون شہادت آنہ؛ خدا آمزہ حیات جاودانی فادہ دآرہ و آن حیات تائیم بواسطہ اون پسر دریافت بوکوئیم۔ ¹² اون کی پسر دآرہ حیات دآرہ، و اون کی خدا پسر ترہ، حیات دریافت نوکوئہ۔ ¹³ آن نامہ تِ بینویشتم تا شوقان کی خدا پسر ایمان دآرید بدآنید حیات جاودانی دآرید۔ ¹⁴ آن اون اطمینانی ايسہ کی خدا حضور جہ دآریم کی اگر اون جہ چیزی بخائیم کی مطابق اون ارادہ بیہ، امی دعوائ ایشاؤہ۔ ¹⁵ و اگر دآنیم ہر چی کی اون جہ خائیم ایشاؤہ، تائیم اطمینان بدآریم اونچی کی اون جہ بخاستہ ایقہ، آمزہ عطا کوئہ۔ ¹⁶ اگر کسی بیدینہ کی اون برار گوناہی کوئہ کی مرگ باعث نیہ، اون رہ خدا حضور دوعا بوکوئہ، و اگر او شخص اون گوناہ نوکوئہ، خدا اون زندگی بخشہ، ولی گوناہی ہم وجود دآرہ کی مرگ باعث یہ و من نوگویم کی اون رہ دوعا بوکوئید۔ ¹⁷ ہر کار نادوروستی گوناہہ، ولی گوناہی ہم وجود دآرہ کی مرگ باعث نیہ۔ ¹⁸ آمان دآنیم ہر کس خدا زای بیہ د گوناہ نوکوئہ، چون عیسیٰ کی خدا پسرہ اون محفوظ دآرہ تا شیطان دس اون قانرسہ۔ ¹⁹ آمان دآنیم کی خدا جہ ٹیم، ولی شیطان ہمہ دنیا رو تسلط دآرہ۔ ²⁰ و آنم دآنیم کی خدا پسر بامو و آمزہ فہم بخشہ دآرہ تا خدای واقعی تِ بشتاسیم۔ و ہستہ آمان اون آمزہ کی خفہ متحذیم، یعنی اون پسر عیسیٰ مسیح آمزہ۔ اون خدای واقعی و حیات جاودانیہ۔ ²¹ ای زاکان، ہر چی کی شیمی دیل میآن خدا جائ گیرہ، بُت حساب یہ، بُتان جہ دوری بوکوئید۔

2 John

¹ از کلیسا شیخ، بہ اون بانوی کی خدا انتخاب بوئستہ یہ و بہ اون زاکان، کی اوشان حقیقت میآن دوس دآرم، نہ فقط من، بلکی ہمہ کسای کی حقیقت شتاسد اوشان دوس دآرد۔ ² آ دوس داشتن اون حقیقتی وسبہ کی امی وجود دورون قرار دآرہ و تا ابد ہم مائہ۔ خدای پتر، و اون پسر خداوند عیسیٰ مسیح، آمزہ فیض و رحمت و سلامتی عطا بوکوئہ، تا ہمیشہ حقیقت و محبت میآن امی آمزہ بیہ۔ ⁴ خیلی خوشحال بوستم وختی بشتاوستم کی بعضی از تی زاکان هوطوی کی امی پتر حکم بوکوئہ دآرہ، مطابق حقیقت رفتار کوئد و اون احکام دآرد۔ ⁵ ای بانو، ہستہ تی جہ خواہشی دآرم، و اون آنہ کی ہمدیگر محبت بوکوئیم، من تازہ حکمی ترہ نینویسم، بلکی ہون حکمی ايسہ کی از اول بشتاوستید۔ ⁶ و محبت آنہ کی مطابق خدا احکام زندگی بوکوئیم، بلہ، حکم ہونی ايسہ کی از اول بشتاوستید یعنی محبت میآن زندگی بوکوئیم۔ ⁷ چون فریکارای زیادی دنیا دورون پخش بوسہ دآرد، یعنی ہون کسان کی قبول نوکوئد عیسیٰ مسیح جسم دورون ظاہر بوسہ، اشان ضد مسیح و شمرہ گومراہ کوئد۔ ⁸ پس مواظب ببید و اوشان جہ دوری بوکوئد تا اوشان مانستان نبید، نوکوئہ ہمہ کارایی کی شیمی و سی بوکوئیم بر باد بدید، برعکس، آمان خائیم کی شوقان پاداش کامل فاگیرد۔ ⁹ ہر کسی کی تعلیم دہہ و اون تعلیم مطابق مسیح تعلیم نیہ، خدای ترہ، ولی اون کی تعلیم میآن ثابت یسہ، ہم پتر دآرہ و ہم پسرہ۔ ¹⁰ اگر کسی بایہ شیمی ورجہ و تعلیم دوروست ناورہ اون شیمی خانہ دورون راہ ندید، اصلاً اون خوش آمدن نوکوئد۔ ¹¹ چون ہر کس اون خوش آمد بوگوئہ، اون اعمال بد میآن شریک یہ۔ ¹² خیلی چیزان دآرم کی شمرہ بوگویم، ولی نخاستیم کاغذ رو بینویسم، امیدوارم زودتر بایم شیمی ورجہ و حضوری گب بزیم تا امی خوشی کامل بیہ۔ ¹³ تی انتخاب بوئستہ خاخور زاکان، ترہ سلام رساند۔

3 John

¹ از کلیسا شیخ، بہ گایوس عزیز، کی اون واقعاً جی تہ دیل دوس دآرم۔ ² ای عزیز، دوعا کوئم کی تی تمام کاران میآن موفق ببی و هوطوی کی تی روح و روان سلامتہ، تی بدن سلامت بیہ۔ ³ وختی بعضی جی ایمانداران بامود آیہ و مزہ خبر بد کی تو چقدر حقایق الہی تِ وفاداری، و چوطو مطابق انجیل احکام رفتار کوئی، خیلی خوشحال بوستم۔ ⁴ مزہ ہیچی وبشتر جی آن خوشحال نوکوئہ کی بشتاؤم می زاکان حقیقت جہ پیروی کوئد۔ ⁵ ای عزیز، تو خدای وفاداری مزہ خدمت کوئی، چون خادمینی کی اوی جہ دوارہ پذیرایی کوئی، ہر چند کی اوشان شناسی۔ ⁶ اوشان امی کلیسا دورون تی مہربانی جہ تعریف بوکوئد، اگر بتائی جوری کی خدا سزاوارہ اوشان بدرقہ بوکوئی تا خوشان سفر ایدامہ بدد، کار خوبی بوکوئہ ایی۔ ⁷ چون اوشان خداوند و سی سفر کوئد تا انجیل پیغام غیر

مسیحیانِ فارسَند، و اوشانِ جِه کمکی هم قبول نوکوند.⁸ پس آمره واجبه که آجور آدمانِ کمک بوکونیم تا بتأییم حقیقتِ انتشارِ میانِ اوشانِ مَره شریکِ بییم.⁹ من ایته نامه کلیسا ره بینویستم، ولی «دیوتریس» کی همیشه دوس دَاره خوره پیش تاوآده و اوچِ مسیحیانِ رهبرِ جلوه بده، مَره قبول تَره، و می گیانِ اعتنا نوکونه.¹⁰ وختی بایم اوچِ اون کارانِ رسیدگی کونم، و همه کلیسا ره تعریف کونم کی چی اتهاماتی آمره بَره دَاره و چه چیزای زشتی درباره امانِ بوگوفته دَاره. و آ کارانِ مَره هم قانع نوبوسته، بلکه ایماندارانی کی سفرِ میانِ ایسته ده پذیرایی نوکونه، و کسانی کی خایدِ اوشانِ پذیرایی بوکوندِ جولوی گیره و اوشانِ کلیسا جِه بیرون تاوآده.¹¹ ای عزیز برار، وآنالِ اون رفتار تی رو تأثیر بنه، بلکه تو خوبی بوکون. آدمِ نیکوکار خدا زایه، آدمِ بدکار هیچ موقعِ خدای نیده دَاره.¹² ولی همه درباره «دیمیتربوس» گوید کی آدمِ خوبی ایسه، حتی خودِ راستی هم شهادتِ دهه، و امانم شهادتِ دهیم کی اون آدمِ خوبی ایسه و دانی کی راسِ گوئیم.¹³ چیزای زیادی دَاشتم کی تیره بینویسم، ولی نخایم کاغذِ قلمِ مَره بییه،¹⁴ ولی اُمیدوارم زودتر تره بیدینم و حضوری گب بزیم.¹⁵ سلامتِ بیبی، دوستانِ همه ته تیره سلام رسَند، می سلامِ تکِ تکی دوستانِ برستان.

Jude

Chapter 1

¹از یهودا؛ عیسی مسیح غلام، و یعقوب برار، به مسیحیانی کی خدای پتره محبوب و اون انتخاب بوئسته ید، و عیسی مسیح ره محفوظ بدَاشته بوئستد. ²رحمت و سلامتی و مُحبت، هر روز ویشتر شمره بایه.³ ای عزیزان، هر چند اشتیاقِ دَاشتم درباره اون نجاتی کی اون میانِ شریکیم شمره بینویسم، ولی لازم بیدم آ چند خطِ آمره شمره تشویق بوکونم تا اون ایمانی جِه کی خدا ایبار و همیشه ره خو مقدسینِ بیسپرده دفاع بوکونید.⁴ چون بعضی خدانشناسان کی از قبلِ اوشانِ محکومیت مشخص بوئسته، مخفیانه کلیسا دورون نفوذ بوکودد و تعلیم دهد کی امانِ بعدِ آنکی مسیحی بوئستیم اُمی خداوندِ فیضِ وُسی، هر چی کی اُمی دیل بخایه تأییم انجام بدیم، اوشانِ اُمی مولا و اُمی خداوندِ عیسی مسیحِ انکار کوند.⁵ هر چند شوقانِ پیشترانِ ره آجور چیزانِ جِه خبردار بوئسته اید و دَانید، ولی خایم شمره یادآوری بوکونم، خداوندِ با آنکی اسرائیلِ قوّم مصرِ جِه نجات بده، ولی بازن، کسانی کی بی ایمان بوئسته بوَد هلاک کود.⁶ و یا اون فرشته یانی کی خوشانِ مقامِ عالی حفظ نوکودد و خوشانِ مکانِ حقیقی ئ ول کودد، زنجیرایِ ابدی مَره دَوسته دَاره و تاریکی مُطلق دورون بدَاشته، تا روزِ داوری ره محکوم بوبود.⁷ و هطو شدوم و غموره و شهرایِ اطرافِ مردم، اوشانِ زناکاری و همجنسبازی دونبال بوشد، و هَنه وُسی جی میانِ بوشد و آتشِ ابدی گرفتار بوستد تا آمیره درسِ عبرتی بوبود.⁸ امروزم آجور آدمانِ وضعِ هطویه، خوابهایی کی دینِ وُسی خوشانِ بدنِ نجس کوند، خداوندِ قبول تَرَد و موجوداتِ آسمانی ئ مسخره کوند.⁹ حتی میکائیل فرشته یانِ رئیس، وختی موسی نعشِ سرِ ایللیس مَره جر و بحث کوده جرأت نوکود اون نُهمت بزنه و محکوم بوکونه، بلکه بوگوفت: «خداوند تره توبیخ بوکونه!»¹⁰ ولی اَشانِ اونچی کی نفهمد توهین کوند، اَشانِ حیواناتِ بیشعورِ مَند کی جی رویِ غریزه هر چی کی اوشانِ دیل خایه ئ انجام دهد، ولی هون کاران، اوشانِ هلاکتِ باعث یه.¹¹ وای بر اوشان، چون قائی راهِ شوئون درد، اوشانِ تلعامِ مَاسْتانِ گومراه بوستد و مَنفَعَتِ وُسی هر کاری کوند، و قورحِ مَاسْتانِ کی یاغی بوئست و خدا دستورِ جِه سرپیچی بوکود هلاک بوستد.¹² آجور آدمانِ شیمی جشتهایِ کلیسایِ دورون لکه ناپاکی ایسد کی فقط خورد و شیمی مَره شادی کوند، اوشانِ شبانانی ایسد کی فقط خوشانِ پروار کوند، اوشانِ آبرهایِ بی بارانی ایسد کی زمینِ خوشکی جِه دوارد بی آنکی بارانی بواراند، درختانی ایسد کی هیچ فصلی دورون میوه فاند و ریشه جِه بیرون بامو دَارد و کاملاً بمرده ید.¹³ اوشانِ دریا موجِ مَند و اوشانِ رُسوایی کفهایِ کثیفِ مَاسْتانِ ظاهر یه، و ستاره هایِ سرگردانی ئ مَند کی تاریکی و ظلمت تا ابد اوشانِ ره مُقرر بوئسته.¹⁴ خَنوخ، کی هفت نسل بعدِ آدم زندگی کوده آجور آدمانِ وضعِ جِه خبر دَاشته و بوگوفته: «بیدیند، خداوند، هیزارانِ هیزار خو مقدسینِ آمره آمون دره،¹⁵ تا همه مردمِ داوری بوکونه و همه بی دینانِ شرارتایی وُسی کی انجام بده دَارد، و همه گوناهاکارانِ گبایِ زشتی وُسی کی بر علیه خدا بوگفته دَارد، محکوم بوکونه.»¹⁶ آجور آدمانِ همیشه غُرغر و شکایت کوند و خوشانِ شهوتِ جِه پیروی کوند، بیله حرفانِ زند و سود و مَنفَعَتِ وُسی مردمِ جِه تعریف کوند.¹⁷ ای عزیزان، او حرفهایی کی اُمی خداوندِ عیسی مسیحِ رسولانِ بوگوفتد به یاد باورید،¹⁸ اوشانِ شمره بوگوفتد: «زمانهایِ آخرِ ره کسانی پیدا بهد کی مطابقِ خوشانِ شهوتِ رفتار کوند کی بر خلافِ دینداری ایسه، اوشانِ حقیقتِ مسخرهکوند.»¹⁹ هَجورِ آدمانِ شیمی میانِ تفرقه و جودایی تاوَد و آدمایِ نفسانی ایی ایسد، اوشانِ خدا روحِ تَرَد.²⁰ ولی شوقانِ ای عزیزان، خودتانِ زندگی ئ ایمانِ رو اُستوار بوکونید، و روحِ القدسِ هدایتِ مَره عبادتِ بوکونید.²¹ و هطو کی اُمی خداوندِ عیسی مسیحِ رحمتِ رافا ایستائید تا شمره حیاتِ جاودانی طرفِ هدایتِ بوکونه، خودتانِ خدا محبتِ میانِ محفوظ بدَارید.²² نسبتِ به اوشانِ کی شک و تردید دَارد مهربان ببید.²³ کسانی کی آتشِ مجازاتِ طرفِ شوئون دره نجات بدید، ولی مراقبِ ببید خودتانِ گونااه طرفِ فاکشه نبید، هو قدر کی شیمی دیلِ اوشانِ ره سوچه، هو قدر اوشانِ اعمالِ گونااه اُلود جِه نفرت بدَارید.²⁴ هَسَه بر اونی کی قادره شمره لغزشِ جِه محفوظ بدَاره و شمره بی عیب و شادمان، خو حضورِ پورِ جلالِ پیشِ جِه حاضر بوکونه،²⁵ بر اون خدایِ یکتا، کی بواسطه اُمی خداوندِ عیسی مسیحِ آمره نجات بده دَاره، از ازل تا هَسَه، و تا ابدالآباد، جلال و عَظمت و قوّت و قدرتِ بییه، آمین.

Revelation

Chapter 1

¹ عیسیٰ مسیح مکاشفه کی خدا اَوَن عطا بوکود تا اونچی کی وَاَسَنی بزودی اِتفاق دکفه ئِ خو خادمانَ نیشان بده، اَوَن خو فرشته ئِ اوسته کود تا اَوَن خو خادمَ یوحنا ره آشکار کونه. ² و یوحنا اونچی کی بیده ئِ، یعنی خدا کلام و عیسیٰ مسیح شهادت گواهی دهه. ³ خوش به حال کسی کی اَنبوتانَ خانه، و خوش به حال کسانی کی اَوَن گوش کوند و طبعی اونچی کی اَوَن دورون بینویشته بوئسته عمل کوند، چون بزودی همه اَنشان اِتفاق دکفه. ⁴ یوحنا طرفی جه، به هفت کلیسا کی اِبالتَ آسیا میان اِیستد. فیض و سلامتی شمره بآیه، کسی طرفی جه کی اِیسته، اِیسته بو، و آیه، و هفت روح طرفی جه کی خدا تختِ پیشِ جه اِیستد، ⁵ و عیسیٰ مسیح طرفی جه، اَوَن شاهدِ آمین و اولین کسی کی مُرده یان جه زنده بوست، و جهان پادشاهان فرمانده. اونی کی اَمَره مُحبت کونه و خو خون مَره، اَمَره اَمی گوناهاَن جه آزاد کوده. ⁶ و اَمَره به سلطنت برسانی و کاهن چاکود، تا خدا، یعنی اَوَن پتر خدمت بوکونیم، اَوَن جلال و قوَت بیبه تا ابدالآباد، آمین. ⁷ بیدیند، هَسَه اَوَن اَبران رو سوار بوسته و آمون دره، هر چومی اَوَن دینه، حتی اوشانی چوم کی اَوَن نیزه بَرَد، همه جهان قومان و حش و ناراحتی جه گریه کوند، بله، اَطو بهه، آمین. ⁸ خداوند خدا گوید: «منم "الف" و منم "یا"، منم اَوَن کسی کی؛ اِیسته بو، هَسَه اِیسته، و آیه، اَوَن قادر مطلق» ⁹ من یوحنا، شیمی برار، عیسیٰ مسیح اتحاد اَمَره، مُصیبت و پادشاهی و صبر دورون شیمی مَره شریکم. من خدا کلام وُسی، و بشارتی کی درباره عیسیٰ مسیح بَدَم وُسی، تبعید بوئستم جزیره پاتموس. ¹⁰ اَوَن روز، خداوند روز بو و روخ مَره بیگفت، و پوشتِ سر جه، اِیته بلند آواز، شیپور صدا مَأنسْتان بیشتاوستم ¹¹ کی گوته: «اونچی کی دینی ئِ طوماری رو بینویس و هفت کلیسای کی اِبالتَ آسیا میان اِیستد یعنی اَفشس، اِسمیرنا، پرگاموس، تیاتیرا، ساردس، فیلاذلیه و لائودیکه ره اوسته کون.» ¹² و اَگردستم تا فاندرم کیسه کی می اَمَره گب زنه، وختی و اَگردستم، هفت چراغدان طلا بیدم، ¹³ هفت چراغدانان میان، اِیته ئِ بیدم "پسر انسان" مَأنسْتان بو و اِیته ردای دراز دوکوده بو و کمرندی طلایی اَوَن سپنه دور دَوسته بوئسته بو. ¹⁴ اَوَن سر و ریش، پشم و بری مَأنسْتان سفید بو، و اَوَن چومان آتش شعله مَأنسْتان بو. ¹⁵ اَوَن پاهان مس مَأنسْتان کی کوره دورون شُرخ بوسته و باز صیقل بده بوئسته، اَوَن صدا هم سیلاب غرش مَأنسْتان بو. ¹⁶ خو راست دس میان هفت ستاره دَاشته، و اَوَن دهن جه شمشیری تیز و دودم بیرون آمویه، اَوَن صورت زواله اَفتاب مَأنسْتان درخشان بو. ¹⁷ وختی اَوَن بیدم، مُرده مَأنسْتان اَوَن پا جیر بکفتم، ولی اَوَن خو راست دس می رو بته و بوگوفت: «نوه ترسین، من اول و آخرم، ¹⁸ من زنده بؤم و بمردم، ولی هَسَه تا ابدالآباد زنده یم، و مُرده یان عالم و مرگِ کلیدان می دس دورون دارم.» ¹⁹ پس اونچی بیده ایی، و اونچی هَسَه دینی و اونچی کی بعداً اتفاق دکفه ئِ، همه ئِ بینویس. ²⁰ اَوَن هفت ستاره کی می راست دس میان بیده ایی، و اَوَن هفت چراغدان طلایی رازِ اَنه: «اَوَن هفت ستاره، هفت کلیسا فرشته ید، و هفت چراغدانم، هفت کلیساید.»

¹بينيوس: «اون کی هفت ستاره ئی خو راست دس دورون دآره و هفت چراغدان طلائی میان راه بیته، آطو گوته؛ ²تی اعمال دآرم و تی رنج و تی صبر جه خبر دآرم. دآرم کی تنائی شروران تحمل بوکونی، و اوشانی کی ادعا کوند رسولی ولی نیید امتحان بوکوده ایی و بفهمسته ایی کی دوروغ گوید. دآرم کی صبر دآری و می نام وستی سختیان تحمل بوکوده ایی و خسته نبوسته ایی. ⁴ولی تی جه گله دآرم، تو اون اولی محبت جی دس بده ایی. ⁵به یاد باور کی کئی جه بگفتی، پس توبه بوکون و هو کارانی کی پیشتران ره انجام دئی ئی بجا باور، وگرنه بزودی آیم و تی چراغدان اون جا سر جه اوسانم. ⁶ولی تو آ خوبی هم دآری کی می مانستان یقولویان کاران جه تره بد آیه. ⁷هر کی گوش دآره بیشتاوه کی روح کلیسانان چی گوته؛ هر کی پیروز بیبه اون و آلم کی حیات درخت میوه جه کی خدا باغ وسط تهه، بوخوره. ⁸اِسْمیرنا کلیسا فرشته ره بینیوس؛ «اون اول و آخر کی بمرد و زنده بوست آطو گوته؛ ⁹تی فقر و تی سختیان جه خبر دآرم، ولی ثروتمندی، دآرم اوشانی کی ادعا کوند یهودی بد، ولی نیید، چوطو تره افترا زند، اوشان شیطان پیرواند. ¹⁰رنج و زحمتی کی در پیش دآری جه نترس، بزودی شیطان بعضی جی شومان تاوآده زندان تا آزمایش بیید، شومان ده روز زحمت دینید، ولی تا مرگ وفادار یئس تا تاج حیات تره قادم. ¹¹هر کی گوش دآره بیشتاوه کی روح کلیسانان چی گوته؛ هر کی پیروز بیبه مرگ دوم جه ضرری نیدینه. ¹²کلیسای پرگاموس فرشته ره بینیوس؛ اونی کی شمشیر بران دودم دآره آطو گوته؛ ¹³دآرم کئی خانه دآری، جایی کی شیطان پایتخت اوئی تهه، ولی با انهمه می نام وفادار یئسته ایی و تی ایمان کم نبوسته، حتی زمانی کی آنتیپاس، می شاهد آمین شیمی شهر دورون کی شیطان خانه په شهید بوکود، تو ایمانی کی مره دآشتی ئی انکار نوکودی. ¹⁴ولی با انحال یکی دو ته ایراد تی جه دآرم. اوئی کسانئ ئی دآری کی بلام تعلیم جه پیروی کوند. هون بلامی کی بالاق تعلیم بده چوطو بنی اسرائیل قوم منحرف کونه و اوشان تشویق بوکونه کی زناکاری بوکوند و غذایی کی بُتان تقدیم بوئسته ئی بوخورد. ¹⁵و کسانئ هم دآری کی یقولویان تعلیم جه پیروی کوند. ¹⁶پس توبه بوکون، وگرنه بزودی آیم تی ورجه و می دهن شمشیر مره، اوشان مره جنگ کونم. ¹⁷هر کی گوش دآره بیشتاوه کی روح کلیسانان چی گوته؛ هر کی پیروز بیبه اون «من» مخفی جه فادم، و اون سفید سَنگی قادم کی اون رو تازه نامی حک بوئسته، نامی کی هیچکس اون جه خبر تره جز کسی کی اون فاگیره. ¹⁸کلیسای تیاتیرا فرشته ره بینیوس؛ خدا پسر کی اون چومان آتش شعله ئی مانه و اون پاهان صیقلی مس مانستان شفاف درخشانه آطو گوته؛ ¹⁹«من تی کاران جه، تی محبت جه و تی ایمان جه و تی صبر جه خبر دآرم و دآرم کی هسته تی کاران پیشتران جه ویشتره. ²⁰ولی تی جه گله ایی دآرم، تو اون زنای ایزابل، کی خودش خوزه تیه دانه ئی، و آلی تا پایه و می بنده یان تعلیم غلط بده و اوشان منحرف کونه، تا زنا بوکوند و غذایی ئی بوخورد کی بُتان ره قربانی بوئستد. ²¹اون مهلت بدم تا هرزگی جه توبه بوکونه، ولی میل تره توبه بوکونه. ²²من اون تاوادم به رختخواب و اوشانی کی اون آمره زنا کوند مُصیبتی سخت گرفتار کونم، مگر آنکی توبه بوکوند و خوشان کاران جه دس بکشد. ²³اون زاکانم کوشم و جی میان بورم. اونموقع همه کلیسانان فهمده کی منم کی آدما دیلان و اوشان بُتان آزمایش کونم و هر کس بر طبق اون اعمال جزا دهم. ²⁴ولی باقی شومان کی تیاتیرا میان ایستاید، شومانی کی آ تعلیم جه پیروی نوکونید و به قول گفتنی شیطان آسار مخفی ئی یاد نیگفته اید، من بار ویشتری شیمی رو ننم و درخواست دیگری نترم. ²⁵فقط اون تعالیمی کی دآرید مُحکم بدآرید تا من بایم. ²⁶هر کی پیروز بیبه و می اعمال تا آخر بدآره، اون قدرت بخشم ²⁷تا همه اُمتان رو، آهنی عصا مره حکومت بوکونه و اوشان گیلی کوزه مانستان خورده کونه، هوطوبی کی من آ قدرت می پئر جه دریافت بوکوده دآرم. ²⁸بله، اون صُبحه ستاره ئی بخشم، ²⁹هر کی گوش دآره بیشتاوه کی روح کلیسانان چی گوته.

¹کلیسای ساردیس فرشته ره بینویس؛ اونی کی هفت خدا روح، و هفت ستاره دآره آطو گوئه؛ تی کارانِ جِه خبر دآرم، همه گوید تو کلیسای زنده ایسی، ولی بمرده ایی، ²بیدار بون و اونچی کی ډ نزدیکه جی میآن بیشه ټ اُستوار بوکون، چون هیچ کدام جی اعمالی کی خدا نظر جِه دوروست ټ تی میآن نیدم. ³پس اونچی یاد بیگفته ایی و بیشتاوسته ایی ټ یاد باور، اون دآر و توبه بوکون. اگر خواب جِه وینریزی، من ناخبره دوزر مأنستآن ایم تی سروقت و تو اون ساعت تانی. ⁴ولی با آنحال چن نفر ساردیس میآن دآری کی خوشآن لباسان نجس نوکودد، اوشآن مُستحق آند کی سفید لباس دورون می ور جِه راه بوشود. ⁵هر کی پیروز بیبه سفید لباس دوکونه، منم هیچموقع اون نام دفتر حیات جِه پاک نوکونم، بلکه می پتر حضور و اون فرشته یان حضور اون نام اعلام کونم کی اون می شینه. ⁶هر کی گوش دآره بیشتاوه کی روح کلیسائان چی گوئه. ⁷کلیسای فیلاذلیه فرشته ره بینویس؛ اونی کی قدوس و حقه، اونی کی داوود کلید بدس دآره، اونی کی باز کونه و کسی نتانه دوده، و دوده و کسی نتانه بازه کونه، آطو گوئه؛ ⁸تی کارانِ جِه خبر دآرم، هسه دری ټ بازه کوده دآرم و تی جولو بتم کی هیچکس نتانه اون دوده، دآرم کی تی قدرت کمه، ولی می کلام بدآشته ایی و می نام انکار نوکوده ایی. ⁹هسه وُسی اوشآنی کی شیطان کنیسه جِه ید، و ادعا کوند یهودی ید، ولی نیید و دوروغ گوید مجبور کونم باید و تی پا ور جِه سُجده بوکوند و بدآند من تره مُحبت کونم. ¹⁰هسته کی صبر آمره می کلام بدآشتی، منم تره اون آزمایش سختی جِه کی فراره کِل جهان میآن اتفاق دکفه و زمین مردمان امتحان بوکونه، حفظ کونم. ¹¹بزودی ایم، اونچی کی دآری ټ سخت بدآر تا کسی نتانه تی تاج حیات بودوزانه. ¹²هر کی پیروز بیبه، اون ستونی چاکونم می خدا معید دورون و هیجوخت اوی جِه بیرون نیشه. اون رو می خدا نام و می خدا شهر نام نیوسیم، یعنی تازه اورشلیم نام کی آسمان جِه و می خدا طرف جِه نزول کونه، و هطو خودم تازه نامم اون رو نیوسیم. ¹³هر کی گوش دآره بیشتاوه کی روح کلیسائان چی گوئه. ¹⁴لائودیکه کلیسا فرشته ره بینویس؛ اون آمین، اون شاهد آمین و راست، اون کی خدا خلقت مبدأ په، آطو گوئه؛ ¹⁵تی کارانِ جِه خبر دآرم، دآرم کی نه سردی نه گرم، کاشکی یا سرد بوی یا گرم. ¹⁶ولی چون ولرمی، و نه سردی و نه گرم، تره چاف مأنستآن می دهن جِه بیرون تاوادم. ¹⁷تو گوئی: «ثروت دآرم و مال و اموال جمع کودم و چیزی ټ محتاج نییم!» ولی خبر تتری از آنکی بدبخت و بیچاره و فقیر و کور و لختی. ¹⁸تره نصیحت کونم کی طلای ناب کی آنتی دورون تصفیه بوئسته ټ می جِه یهنی تا ثروت واقعی ټ بدس باوری، می جِه سفید رخت و پاک یهن و دوکون تا تی لختی ټ بپوشآنی و خجالت نکشی، می جِه دوا یهن تا تی چومان بمالی و بتانی بیدینی. ¹⁹من کسانی کی دوس دآرمه تویخ و آدب کونم. پس به غیرت بیا و توبه بوکون. ²⁰هسته من در پوشت ایستم و در زم، هر کی می صدای بیشتاوه و در باز کونه، بودورون شوُم و اون آمره شام خورم و اونم می آمره. ²¹هر کی پیروز بیبه اون وَاَلَم کی می آمره تخت سلطنت رو بینیشینه، هوطوی کی من پیروز بوستم و می پتر آمره اون تخت رو بینیشتم. ²²هر کی گوش دآره بیشتاوه کی روح کلیسائان چی گوئه.

¹بازن قاندرستم بیدم آسمان میان دری بازه بوسته، و اون اولی آواز کی بیشتاوسته بوم و شیپور صدا مأنستآن بو، می آمره گب بره و بوگوفت: «بیا بوخر، من اونچی کی وأستی بعد آن إتفاق دکفه ئ تره نیشان دهم»² هو لحظه خدا روخ مژه بیگفت و من خودم آسمان میان بیدم، می روبرو تختی تهه بو و کسی اون رو نیسته بو.³ اون شخص سنگ یشم و عقیق مأنستآن درخشان بو، و تخت دور تا دور رنگین کمانی بیگفته بو کی ژمرد مأنستآن بو.⁴ تخت دور تا دور بیست و چهار تخت دیگر تهه بو کی هر کودام رو ایته پیر نیسته بو، اونشان سفید رخت دوکوده بود و خوشان سر رو تاج طلا داشتند.⁵ اون تخت برق زنه و رعید صدا آمویه. تخت پیش جه هفت مشعل سوزان روشن بو، آن هفت مشعل، خدا هفت روح ایسد.⁶ و تخت پیش جه چیزی تهه بو کی دریای شیشه یا بلور مأنستآن بو، تخت چهار گوشه جه، چهار حیوان به پا ایسه بود کی هم خوشان سر جولو و هم سر پوشت چوم داشتند.⁷ اولی حیوان شیر مأنستآن بو، دومی گوساله مأنستآن، سومی آدمی قیافه ئ داشته و چهارمی عقابی مأنستآن بو کی خو بالان بازه کوده بو.⁸ هر کودام جی آن حیوانان شیش ته بال داشتند و اونشان بدن جی هر طرف پور جی چوم بو، اونشان شبانه روز پوشت سر هم خدا نام آوردد و گوفتد: «قُدوس، قُدوس، قُدوس، خداوند، خدای قادر مطلق، کی ایسه بو، ایسه و آیه»⁹ هر وخت کی آن حیوانان اون کسی کی تخت رو نیسته و تا ابد زنده ایسه ئ جلال و حرمت نهد و ستایش کوند،¹⁰ اون بیست و چهار پیر اون تخت نشینی کی تا ابدالآباد زنده ایسه جولو سُجده کوند و اون عبادت کوند، و خوشان تاجان اون جولو تاوآدد و گوید:¹¹ «ای خداوند ای آمی خدا، فقط تو لیاقت داری کی جلال و حرمت و قدرت صاحب بیبی، چون تو همه چته خلق بوکوده ایی، و تی اراده وسی بو کی همه چی بوجود بامو و خلق بوئست.»

¹بازن اون تخت نشین راست دسی میآن طوماری بیدم کی اون پوشت و رو بینویشته بوئسته بو، و طومار هفت مَهر مَره مَهر و موم بوکوده بود. ²و ایته فرشته قوی بیدم کی صدای بلند آمره واورسه: «کی لیاقت دآره کی آ مَهران اوشانه و طومار بازه کونه؟» ³و هیچ کس نه آسمان میآن، نه زمین رو، و نه زمین جبر نتانست طومار بازه کونه یا حتی اون میآن فاندیره. ⁴من زار زار گریه کودان دوبوم، چون کسی پیدا نوبوسته کی لیاقت بدآره طومار بازه کونه یا اون بخانه یا حتی اون میآن فاندیره. ⁵اونموقع ایته جی اون بیست و چهار ته پیژ مَره بوگوفت: «گریه نوکون، هسته اون شیری کی قبیله یهودا شینه و داوود نسل جِه به پیروز بوسته، اون لیاقت دآره کی طومار و هفت مَهر واکونه.» ⁶بازن بره ایی بیدم کی هون تخت وسط و اون چهار حیوان و پیران میآن ایسه بو، بره بدن رو زخمهایی ته بو کی معلوم بو قربانی بوئسته دآره، اون بره هفت شاخ و هفت چوم دآشته، کی خدا هفت روح ایسد، کی زمین همه جا اوسه بوئستد. ⁷بره بامو جولو و اون طومار تخت نشین راست دسی جِه بیگفت. ⁸هطو کی طومار بیگفت اون چهار ته حیوان و اون بیست و چهار ته پیژ بره پا پیش جِه بکفتد و سجده بوکودد. اوشان هر کودام چنگی بدس دآشتد و ایته طلایی جام کی خور جِه پور بو، کی ایمانداران دوعانان نشانه یه. ⁹اوشان تازه سرودی خدینه و گوفتد: «تو سزاواری کی طومار بیگیری، تو سزاواری کی اون مَهران واکونی، چره کی تی جان بتایی، و تی خون آمره مردم، جی هر قبیله و زبان، و جی هر قوم و ملت، خدا ره یهه ایی، ¹⁰تو اوشان به سلطنت برسانه ایی، تو اوشان کاهن چاکودی تا آمی خدای خدمت بوکوند، اوشان زمین رو سلطنت کوند.» ¹¹اونموقع فاندیرستم و فرشته یان صدای بیشتاوستم، صدها هیزار فرشته کی تخت دوز و اون چهار حیوان و پیران دور جمع بوسته بود. ¹²فرشته یان صدای بلند آمره آ سرود خاندند: «خدا بره کی خو جان مردم نجات ره قربانی بوکود، قدرت و دولت، و حکمت و قوت سزاواره، اون ستایش و جلال و برکت سزاواره.» ¹³بازن بیشتاوستم هر موجودی کی آسمان میآن و زمین رو و زمین جبر و دریا میآن ایسه و هر چی اوشان میآن ایسه فریاد زند و گوید: «ستایش و حرمت، جلال و قوت، تخت نشین و بره شین بیه تا آبد.» ¹⁴و چهار حیوان بوگوفتد: «آمین» و اون بیست و چهار ته پیر به زمین بکفتد و برستش بوکودد.

¹ وختی بره اولین مُهرُ جی اون هفت مُهرِ بازِه کود، من تماشا کودان دوبوم و بیشتاوستم ایته جی اون چهار حیوانِ صدایی مَره کی رَعِد صدا مَأنسْتان بو بوگوفت: «بیأ جولو» ² وختی فأندرستم ایته سفید آسَب بیدم، کسی کی اون رو نیشته بو کمانی بدس دَاشته، اون تاجی قَاذه بوئست و اون بتاخت بوشو تا بیشه و جنگان میآن پیروز بیه. ³ وختی بره دومین مُهرِ بازِه کود، بیشتاوستم کی دومین حیوان بوگوفت: «بیأ جولو» ⁴ و آسَبِ دیگرِ بیرون بامو کی آتش سرخی تَ مَأنسته و اون سوارِ قدرت بده بوئست کی تا صُلَح زمین رو جه اوشانه تا آدماں همدیگر بوکوشد، اون ایته پیلدانه شمشیر قَاذه بوئست. ⁵ وختی سومین مُهرِ وَاکود، بیشتاوستم کی سومین حیوان بوگوفت: «بیأ جولو» اونموقع فأندرستم و ایته سیاه آسَب بیدم کی اون سوارِ ایته ترازو بدس دَاشته. ⁶ اون چهار حیوانِ میآن جه صدایی بیشتاوستم کی گوفته: «ایته پیمانہ گندم یا سه پیمانہ جو، یک دیناره، ولی روغن و شرابِ صدمه نزن.» ⁷ وختی بره چهارمین مُهرِ وَاکود بیشتاوستم کی چهارمین حیوان بوگوفت: «بیأ جولو» ⁸ فأندرستم آسَبی تَ بیدم کی اون رنگ پیرسته بو و اون سوارِ نام "مرگ" بو و مُرده یانِ دنیا اون پوشِت سر آمویه. اون قدرتی قَاذه بوئست تا یک چهارمِ زمینِ شمشیر و ویشتایی و مرض و حیواناتِ وحشی مَره جی میآن بوبوره. ⁹ وختی بره، پنجمین مُهرِ وَاکود، مذبح جیر ارواحِ کسانِ تَ بیدم کی خدا کلامِ وُسی و خوشانِ ایمانِ اعترافِ وُسی شهید بوئسته بود. ¹⁰ اوشانِ صدایِ بلندِ مَره فریادِ بَرَد: «ای خداوندِ حق، ای خداوندِ قدوس، تا کی زمینِ مردمانِ داوری نوکونی و آمی خون انتقامِ اوشانِ جه قَانگیری؟» ¹¹ باز هر کودام اوشانِ ردایی سفید قَاَد و اوشانِ بوگوفتد کی ایچه آرام بیگیرد تا تعدادِ نفراتی کی وُستی اوشانِ مَأنسْتان شهید بوبود کامل بیه. ¹² و وختی بره شیشمین مُهرِ وَاکود، ایمرته ایته پیلدانه زلزله بامو، آفتابِ ایته سیاه پارچه مَأنسْتان تاریک بوست و ماهِ خونِ مَأنسْتان سُرخ بوست. ¹³ و آسمانِ ستاره یانِ فوؤستد زمین رو، دوروست آنجیرایِ دیررسی مَأنسْتان کی توندِ بادِ مَره درختِ جه فوؤد. ¹⁴ آسمانِ طومارِ مَأنسْتان بیچست و جمع بوست، و همه کوه هان و جزیره یانِ خوشانِ جا جه جابجا بوئستد. ¹⁵ اونموقع، زمینِ پادشاهان و فرمانروایان، پيله کسان و سرلشگران، پولداران و قدرتمندان، و هر غلام و هر آزادی، خوشانِ غاران و کوه هان و صخره یانِ میآن جیگا بدد. ¹⁶ اوشانِ کوه هان و صخره یانِ گوفتد: «آمی رو بکفید و آمره تخت نشین جه و بره عَضِبِ جه جیگا بدید، ¹⁷ چون اوشانِ پيله غضبِ روز فآرسه دَاره و کیسه کی بتانه تاب باوره؟»

¹ بازن بیدم کی چهار ته فرشته، زمین چهار گوشه جه بنسأد و زمین چهار ته باد بدأشتد تا خوشکی و دریا رو، و هیچ درختی رو نوزه. ² و ایته فرشته دیگر بیدم کی شرق طرفی جه آمویه و خدای زنده مَهر بدس دأشته، اون چهار ته فرشته ئی کی قدرت پیدا کوده بود خوشکی و دریای صدمه بزند دَخاد و بوگوفت: ³ «پیشتر جی آنکی آمی خدا بنده یان پیشانی ئی مَهر بزیم، خوشکی و دریا و درختان صدمه زنید.» ⁴ و بیشتاوستم کی تعداد کسان کی بنی اسرائیل همه قبایل جه مَهر بوئسته دأرد، صد و چهل و چهار هزار نفر بو. ⁶⁵ یهودا قبیله جه دوازده هزار نفر مَهر بوئستد، رُوبین قبیله جه دوازده هزار نفر، جاد قبیله جه دوازده هزار نفر، آشیر قبیله جه دوازده هزار نفر، تَفتالی قبیله جه دوازده هزار نفر، مَنسی قبیله جه دوازده هزار نفر، شمعون قبیله جه دوازده هزار نفر، لاوی قبیله جه دوازده هزار نفر، یساکار قبیله جه دوازده هزار نفر، زبولون قبیله جه دوازده هزار نفر، یوسف قبیله جه دوازده هزار نفر، یَنیامین قبیله جه دوازده هزار نفر. ⁹ بازن فأندرستم و جماعت زیادی ئی بیدم کی نَشأسته اوشان ایشماردن، جی هر ملت، جی هر زبان، جی هر قَوْم و طایفه، اوشان تخت جولو، بره برابر جه بیا ایسته بود و همه ته سفید ردا دوکوده بود و نخل شاخه ئی بدس دأشتد. ¹⁰ اوشان خوشان آواز بلند کودد و بوگوفتد: «آمی نجات آمی خدا طرفی جه یه کی تخت رو نیستد و بره طرفی جه یه.» ¹¹ همه فرشته یان، تخت دوژ و اون پیران و چهار حیوان دور بنسأد و، همگی تخت جولو سُجده و خدای پرستش بوکودد و ¹² بوگوفتد: «آمین، ستایش و جلال، حکمت و سپاس و احترام، قدرت و قووت، آمی خدا شین بیبه تا ابدالآباد، آمین» ¹³ اونموقع ایته جی اون پیران می جه واورسه: «آسانی کی سفید ردا دوکوده دأرد کیسد و کَ ئی جه بامو دأرد؟» ¹⁴ جواب بدم: «ای آقا آن تو دانی!» و اون بوگوفت: «آسان هون کسان ایسد کی عذاب سخت جه بوگذشته دأرد و خوشان لباسان بره خون دورون بوشوستد و سفیده کودد.» ¹⁵ هته وسیه کی؛ هسه خدا تخت جولو ایسد و اون شب و روز اون معبد دورون خدمت کوند، و اون تخت نشین خو خیمه ئی اوشان سر رو بریا دأره. ¹⁶ اوشان هیچموقع ویشتا نبود و هیچ موقع تشنگی نکشد، آفتاب و گرما اوشان نوسوْجَانه. ¹⁷ چون بره کی تخت مرکز جه ایسته اوشان شَبانه، و اوشان چشمه های آب حیات طرف راهنمایی کونه، و خدا هر آشکی ئی اوشان چوم جه پاک کونه.»

¹ وختی بره هفتمین مَهر وَاکود، نیم ساعتی آسمان میان شکوتیوئست. ² و بیدم کی هفت فرشته ایی کی خدا حضور جه بپا ایسته بود هفت شیپور فَاَدَه بوئست. ³ و فرشته ایی دیگر بامو و مَیچ ورجه یئسته، اون خو دس دورون بخورسوزی طلایی دَاشته و اون کلی بخور فَاَدَه بوئست تا مُقدسین دوعائان مَره، مَیچ طلایی ایی رو تقدیم بوکونه کی تخت جولو تهه بو. ⁴ و بخور دود، مُقدسین دوعائان مَره تا خدا حضور بوچر بوشو. ⁵ بازن فرشته بخورسوز بیگفت و مَیچ آتش جه پوره کود و اون تَاوَاَدَه زمین رو، ایمرته رعد و برق بَره و صداهاي ترسناک بامو و زلزله بوئست. ⁶ اونموقع اون هفت فرشته ایی کی هفت شیپور بدس دَاشتند آماده بوستد تا شیپور بزنند. ⁷ اولی فرشته خو شیپور صدا بده، و تگرگ و آتشی کی خون مَره قاطی بوئسته بو جی آسمان بوارست زمین رو، و زمین یک سوم درختان و سبزه یان بوسوختند. ⁸ دومی فرشته خو شیپور صدا بده، ایمرته ایته چی کوه مَانسَتان کی آتش بیگفته بو دریا میان تَاوَاَدَه بوئست و دریای یک سوم خون تبدیل بوئست. ⁹ و یک سوم جی دریا جانوران بمردد و یک سوم کشتیان جی میان بوشود. ¹⁰ وختی سومی فرشته شیپور صدا بده، ایته پیلدانه ستاره کی چراغ مَانسَتان شعله ور بو جی آسمان بکفته یک سوم رودخانه یان و چشمه یان رو. ¹¹ اون ستاره نام «اَفَسَنَتین» یعنی رَخ بو، و یک سوم آب رَخ بوست، و هَنه و سَی خیلی جی مردمان بمردد. ¹² چهارمی فرشته خو شیپور صدا بده، و یک سوم خورشید و یک سوم ماه و یک سوم ستاره یان ضربه ایی بوخورد، جوری کی اوشان یک سوم تاریک بوست، و یک سوم روز بی نور بوئست و یک سوم شبم هَطو. ¹³ و هَطو کی فاندِرسَتان دوبوم ایته لاشخور آسمان جه فریاد بوکود: «وای، وای، وای بر کسان کی زمین رو ساکند، چون هَسته اون سه ته فرشته دیگر هم خاید خوشان شیپوران صدا بددا!»

¹ پنجمی فرشته خو شیپور صدا بده، و من ستاره ایی بیدم کی آسمانِ جِه بکفت زمین رو، اون چاهِ بی انتها کلید فاده بوئست. ² اون کلید آمره چاهِ بازه کود، چاهِ جِه دودی کوره دودِ مَانسَتان ویریشِت، جوری کی آفتاب و هوا، چاهِ دودِ جِه تاریک بوست. ³ بازن اون دودِ جِه مَلخانی بیرون بامود و زمین روئ بویوشاند، اوشانِ قدرت فاده بوئست تا عقرِبِ مَانسَتان نیش بزند. ⁴ ولی اوشانِ بوگوفته بوئست تا دار و درخت و سبزه مَره کاری ندآرد، بلکه فقط کسانی ئ صدمه بزند کی خدا مُهرِ خوشانِ پیشانی رو تئرد. ⁵ و اوشانِ وَاهاشتد کی اون آدمانِ پنج ماه شکنجه بوکوند تا اوشانِ کسی مَانسَتان کی عقرِبِ اون بَره دآره درد بکشد، ولی مَلخانِ وَاناشتد کی مردمِ بوکوشد. ⁶ اون روزانِ ره مردمِ مرگِ دونبال گردد ولی پیدا نوکوند، مرگِ نَاجه ئ دآرد ولی مرگِ اوشانِ جِه فرار کونه. ⁷ مَلخانِ آسبهای ئ مَانسِتد کی جنگِ ره اوشانِ آماده کوده ید، اوشانِ سرِ رو چیزایِ تاجِ مَانسَتان تَهه بو، و اوشانِ قیافه، آدمِ قیافه ئ مَانسِتِه. ⁸ اوشانِ موزناکانِ مو مَانسَتانِ بُلند بو و اوشانِ دندانانِ شیرِ دندانِ مَانسِتِه. ⁹ زَره هایِ کی دوکوده بود آهنی زَره ئ مَانسِتِه، و اوشانِ بالِ صدا، آرایه یان و آسبهای صدا مَانسَتانه کی میدانِ جنگِ طرفِ بناخت شوئون درد. ¹⁰ دُوم و نیشی دَاشتد عقرِبِ دُوم و نیشِ مَانسَتان، و اوشانِ دُومِ دورون قدرتی تَهه بو کی مردمِ پنج ماه آزار بدد. ¹¹ چاهِ بی انتها فرشته، اوشانِ پادشاهه، اون نامِ عِبری یَهه «آبدون» و یونانی یَهه «آپولیون». ¹² ایته "وای!" یعنی ایته بلا بوگودشته دآره، ولی دو تَهه بلايِ دیگر هنوز باقیه. ¹³ اونموقعِ شیشیمی فرشته خو شیپور صدا بده و من طلایی مَذیجِ چهار گوشه جِه کی خدا حضور تَهه، صدایِ بیشتاوِستم. ¹⁴ کی شیشیمی فرشته ئ کی شیپور خو دس دَاشته گوفته: «اون چهار فرشته ئ کی فُراتِ پیلدانه رود دورون دَوسِتِه بوئسته دَاردِ آزادِ کون» ¹⁵ پس اون چهار تَهه فرشته کی ۶ ساعت، ۶ روز، ۶ ماه و ۶ سالِ ره آماده بوئسته بوذِ آزادِ بوستد تا یک سومِ آدمانِ بوکوشد. ¹⁶ و بیشتاوِستم کی اوشانِ سواره نظامِ تعدادِ، دویست میلیون بو. ¹⁷ آسبان و سوارانی کی خودمِ رو با میانِ بیدم آطو بود؛ زَره هایِ به تن دَاشتد بعضی شَآنِ آتشِ مَانسَتانِ سُرخ، بعضی آسمانِ مَانسَتانِ آبی، و بعضی گوگردِ مَانسَتانِ زرد. اوشانِ آسبانِ سُرِ شیرِ سرِ مَانسَتانِ بو و اوشانِ دَهنِ جِه آتش و دود و گوگردِ بیرونِ آمویه. ¹⁸ یک سومِ آدمیانِ آسه تَهه بلايِ آتش و دود و گوگردِ جِه، کی اوشانِ دَهنِ جِه بیرون رَنه بمردد. ¹⁹ آسبانِ قدرتِ اوشانِ سَرِ و اوشانِ دُمِ میانِ تَهه بو، چره کی اوشانِ دُمِ، لانتی ئ مَانسِتِه کی سر دَاشته و مردمِ نیش رَنه. ²⁰ کسانی کی آ بلایانِ جِه هلاکِ نوبوستد، بازم خوشانِ کارانِ جِه دس نکشد و توبه نوکودد، نه شیطانِ پرستشِ جِه دس بکشد، نه بُتایِ طلایی و نُقره ایی و برنجی و سنگی و چوبی پرستشِ جِه، کی تَهه دیند، نه ایشتاود و نه تکان خورد. ²¹ اوشانِ نخاستد کی آدمکشی و جادوگری و زناکاری و دوزدی جِه دس بکشد و توبه بوکوند.

¹بازن بیدم فرشته قدرتمند دیگری آسمان جه بیجیر بامو، اون ردایی دوکوده بو کی اون جنس آبر جه بو و اون سیر دور رنگین کمانی تهه بو، اون قیافه آفتاب مأنسٹان درخشان بو، و اون پا ساق، آتش ستون مأنسته. ²اون دس دورون ایدانه کوچدانه طومار تهه بو کی بازه بوسته بو، اون راست پا دریا دورون تهه بو و اون چپ پا خوشکی رو. ³اون فریاد بزّه، اون صدا شیر غرش مأنسٹان بو، وختی صدا بوکود اون هفت رعد صدا بوکودد و گب بزد. ⁴وختی اون هفت رعد گب بزد من آماده بوستم کی اونچی کی گوید بینویسم،، ایمرته صدایی آسمان جه بیشتاوستم کی مَرّه بوگوفت: «دس بدأر! اونچی کی هفت رعد بوگوفتد نوأستی آشکار به، اوشان بینویس.» ⁵اونموقع اون فرشته کی دریا و خوشکی رو ایسته بو خو راست دس رو به آسمان بوخر بیگفت و ⁶به اون کسی کی تا آبد زنده به، و آسمان و زمین و دریا و هر چی اوشان میان تهه ئ خلق بوکوده قسم بوخورد و بوگوفت: «د ویشتر جی آن عقب دنکفه، ⁷بلکی هفتمین فرشته خو شیپور صدا بده، خدا راز عملی یهه، هوطوبی کی خو بندگان، یعنی خو انبیاء بشارت بده بو.» ⁸اونموقع اون صدایی کی آسمان جه بیشتاوسته بوم می مَرّه گب بزّه و بوگوفت: «بوشو و اون بازه بوسته طومار اون فرشته ایی دس جه فاکیر کی دریا و خوشکی رو ایسته» ⁹پس اون طرف بوشوم و اون جه بخاستم اون کوچدانه طومار مره قاده. اون مَرّه بوگوفت: «اون اوشان و بوخور، تی دورون زرخ کونه، ولی تی دهن میان عسل مأنسٹان شیرینه.» ¹⁰پس منم طومار بیگفتم و بوخوردم، می دهن میان عسل مأنسٹان شیرین بو، ولی وختی اون قورت دم می شکم دورون زرخ بوست. ¹¹اونموقع مَرّه بوگوفت: «تو بازم وأستی درباره ملتای زیادی، و قومهای زیادی، و زبانهای زیادی و پادشاهان زیادی نبوت بوکونی»

¹اونموقع سافه ایی مَرِه قَادَد کی اندازه گیری چَوَب مَأنسته، و مَرِه بوگوفتد: «ویریز و بوشو خدا معبد و خدا مذبح اندازه بیگیر و کسای کی اوچ عبادت کونده بیشمار، ²ولی صحن بیرونی مَرِه کار ندار و اون اندازه نیگیر، چون اون قسمت کافران واکذار بوئسته. اوشان مُقدس شهر چهل و دو ماه پامال کوند. ³ولی من خودم دو ته شاهد مأمور کونم، اوشان پلاس دوکوند و هیزار و دویست و شصت روز نیوت کوند.» ⁴آ دو ته هون دو ته زیتون دار و هون دو ته چراغدانی ایسد، کی زمین خداوند حضور بیا ایسد. ⁵هر کی بخایه اوشان اذیت و آزار بوکونه، آنشی کی اوشان دهن جِه بیرون آیه مَرِه جی میان بیته. ⁶اوشان قدرت دَارد آسمان دود تا اون آبامی کی نیوت کوند باران نواره، و قدرت دَارد کی آبان به خون تبدیل بوکوند و هر وخت بخاید جهان انواع تلایان مُبتلا بوکوند. ⁷بله، هوطو کی اوشان خوشان شهادت دَن تومام کودد، اون وحش، چاه بی انتها جِه بیرون آیه تا اوشان مَرِه جنگ بوکونه، اون وحش اوشان شکست دهه و کوشه. ⁸اوشان جنازه یان اون پیلدانه شهر خیابان میان کفه، شهری کی از نظر روحانی سُدوم و مصر نام بیگفته، چون اون شهران مَأنستان ظالم و فاسده، آ شهر هو جای ایسه کی اوشان خداوند مصلوب بوئست. ⁹سه روز و نیم مردم جی هر قبیله و قوّم، و جی هر زبان و ملت، اوشان جنازه ئ قَاندرد و وُألد کی کسی اوشان دفن بوکونه. ¹⁰زمین مردمان همگی آ دو ته نبی مرگِ وُسی جشن گیرد و همدیگر ره هدیه اوسه کوند، چون اوشان مردم به تنگ باورده بود. ¹¹بعد آ سه روز و نیم، روح حیات بخش خدا طرفِ جِه اوشان جسم وارد بوئست و اوشان خوشان پا رو یُستاد، و همه کسان کی اوشان تماشا کودان دوبود وحشت بوکودد. ¹²اونموقع اون دو نفر، صدایی جی آسمان بیشتاوستد کی اون دو ته ئ گوفته: «به آج بوچر بَئید» و اون دو نفر خوشان دوشمنان چوم جولو ایته ابر میان به آسمان بوچر بوشود. ¹³هو لحظه زمین لرزه شدیدی بامو و یک دهم شهر فوکوردست و هفت هیزار نفر بمردد، و کسان کی زنده بمَأنسته بود وحشت بوکودد و جی ترس، آسمان خدای پرستش بوکودد. ¹⁴دو ته "وای" بوگودشت، سومی "وای" بزودی آیه. ¹⁵اونموقع هفتمی فرشته خو شیپور صدا بده، ایمرتبه صداها ی بلندی آسمان جِه به گوش برسه کی گوفته: «جهان سلطنت آمی خداوند و اون مسیح شین بوئسته و اون تا ابدالآباد سلطنت کونه» ¹⁶و اون بیست و چهار ته پیر کی خدا حضور جِه تخت رو نیشیند زمین رو سُجده بوکودد و ¹⁷بوگوفتد: «تره سُکر کونیم ای خداوند، ای خدای قادر مُطلق کی ایسته بی و ایستایی، تو تی قدرت عظیم بدس بیگفتی ایی و تی سلطنت شروع بوکوده ایی. ¹⁸قوّمان بر علیه تو عصبانی بود ولی هسه تی عَصَب آشکار بوسته، هسه اون وخته کی مُرده یان دآوری بوکونی و تی خادمان، یعنی پیغمبران و ایمانداران و همه کسان کی تی جِه ترسده، چی کوچدانه چی پیلدانه ئ پاداش فادی. اون وخت برسه دَاره کسان کی زمین خراب کوده دَارد جی میان اوشانی.» ¹⁹اونموقع خدا معبد آسمان میان بازه بوست، و صندوق عهد کی خدا عهدنامه اون میان تهه بو ظاهر بوست، بازن رعد و برق بزه و آسمان غرش بوکودد، و زمین لرزه بوئست و تگرگ شدیدی بوأرست.

¹در آنموقع ایته پیلدانه علامت آسمان میان ظاهر بوست، زنی ئ بیدم کی آفتاب دوکوده بو، تاجی اون سر رو تهه بو کی دوازده ستاره داشته و ماه اون پا جیر تهه بو. ²اون حامله بو و زایمان درد جه و اون عذاب جه فریاد کنسه یه. ³ایمرته ایته علامت دیگر آسمان میان ظاهر بوست، ایته پیلدانه اژدها کی شرخ بو و هفت سر داشته و ده ته شاخ، هر سر رو ایته تاج تههبو. ⁴اون خودم آمره یک سوم آسمان ستاره یان جارو بوکود و فوکود زمین رو. اژدها اون زین جولو کی نزدیک بو برآیه یئسه، تا وختی اون زین رای بودونیا بامو اون رآی قورت ده. ⁵اون زین پسری بودونیا باورد کی قرار بو آهنی عصا مَره همه زمین قومان رو حکومت بوکونه، وختی اون پسر بودونیا بامو اون به خدا حضور و اون تخت طرف بوچر بوبورد. ⁶ولی او رای مار فرار بوکود بوشو بیابان، خدا اوئی اون ره جای آماده کوده بو تا هیزار و دویست و شصت روز اون جه مراقبت بوکوند. ⁷ایمرته آسمان میان جنگی شروع بوئست، میکائیل و اون فرشته یان اژدها و اون فرشته یان مَره جنگ بوکود. ⁸اژدها و اون فرشته یان شکست بوخورد و خوشان پایگاه آسمان میان جی دس بد. ⁹پیلدانه اژدها آسمان جه بیجیر تاوآد، یعنی اون قدیمی لانتی ئ کی ابلیس و شیطان نام دَاره و همه جهان فریب دهه، اون و همه اون فرشته یان به زمین تاوآده بوئست. ¹⁰اونموقع صدای بلندی آسمان جه بیشتاوستم کی گوته: «هسته آمی خدا نجات قوٹ سلطنت، و اون مسیح قدرت ظاهر بوسته، و اون کسی کی ایمانداران مدعی بو، و شب و روز آمی خدا حضور آمی براران تهمت رنه، بیجیر تاوآده بوئسته. ¹¹ایمانداران بره خون مَره، و شهادتی وسی کی به زبان باورد اون رو پیروز بوئست، چون خوشان جان عزیز ندانست، حتی حاضر بوئست آراه دورون بیمیرد. ¹²پس ای آسمانان و کسان کی آسمان میان ساکنید، شادی بوکونید! ولی وای بر زمین و دریا، چون ابلیس غیظ زیاد آمره شیمی طرف بیجیر بامو دَاره، چون دَانه کی خیلی وخت تَاره. ¹³اژدها وختی بیده کی اون به زمین تاوآده دَارد، بوشو اون زنی کی پسر بره بو دونبال و اون اذیت بوکود. ¹⁴اون زین، دو ته عقاب بال قَاده بوئست تا فرار بوکونه بیابان به هون جایی کی اون ره آماده بوسته بو تا اوئی سه سال و نیم اون لانتی چوم جه دور بیبه. ¹⁵ایمرته لانتی دَهن جه آبی رودخانه مَاسْتان بیرون بامو تا اون زین سیلاب بوبوره. ¹⁶ولی زمین بامو زین یاری ره و خو دَهن بازه کود و سیلی کی لانتی خو دَهن جه بیرون فوکوده بو بیجیر بوبورد. ¹⁷هنه وسی اژدها اون زین ره غیظ بوکود و بوشو تا باقی اون زاکان آمره جنگ بوکونه، یعنی اوشانی مَره کی خدا احکام دَارد و عیسی ره شهادت دهه. اژدها قَارسه دریاکنار و اوئی یئسه. ¹⁸اونموقع بیدم ایته وحش دریا جه بیرون بامو کی ده ته شاخ داشته و هفت سر.

¹ هر ڪوڊام جي اون شاخاڻ رو ايته تاج تهه بو، و هر سر رو هم ايته نام ڪُفرآمير بينيوپشته بوئسته بو. ² اون وحشي کي من بيدم پلنگ مَانسَٿان بو، ولي اون پاهان خرس پاهان، و اون دهن شير دهن مَانسَٿه. اُڙدها خو ڦوٽ و خو تخت اون وحش ڦاڏه، و اختيارات عظيمي اون بخشه. ³ بيدم کي اون وحش ستران جه، ايته سر ضربه سختي بوخوردو بو، ولي خود به خود خوته بوست. همه دنيا آ معجزه جه تعجب بوکودد و اون وحش دونبال سر راه دڪفتد. ⁴ مردم اُڙدها پرستش ڪودد چره کي وحش قدرت بده بو، اوشان اون وحش سجدو ڪودد و گوڦتد: «ڪيسه کي آ وحش مَانسَٿانه بيهه؟ کي تانه اون آمره جنگه بوکونه؟» ⁵ وحش دهن ڦاڏه بوئست تا تانه حرفهاي غرورآمير و ڪُفرآمير بزنه، و اون قدرتي ڦاڏه بوئست کي تانه چهل و دو ماه سلطنت بوکونه. ⁶ پس اونم خو دهن واکود و خدائ ڪُفر بوگوڦت، اون خدا نام و اون خانه ئ، و همه کساني کي آسمان ميان زندگي ڪونده ڪُفر بوگوڦت. ⁷ اون واهاشتد مقدسين آمره جنگ بوکونه و اوشان شکست بده، اون واهاشتد هر قبيله و قوم و زبان و امتي رو، حکومت بوکونه. ⁸ همه زمين آڊمان اون پرستش ڪوند، فقط کساني آ ڪار نوکوند کي اوشان نام دفتر حيات دورون بينيوپشته بوئسته، آ دفتر حيات بره اي شينه کي جي آغاز آفرينش قرباني بوئسته بو. ⁹ هر کي گوش ڌاره بيشتاوه: ¹⁰ اگر کسی و آستي به آسيري بيشه، به آسيري بيشه، و اگر کسی و آستي شمشير آمره بيميره، شمشير آمره ميره. ان حقيقتي ايسه تا مقدسين خوشان صبر و ايمان نيشان بد. بازن ايته وحش ديگري ئ بيدم کي زمين جه بيرون بامو، اون بره مَانسَٿان دو ته شاخ ڏاشته ولي اُڙدها مَانسَٿان گب رته. ¹² اون اولي وحش قدرت و اختيار جه استفاده ڪوده و زمين و همه اون ساکنان مجبور ڪوده کي اولي وحش پرستش بوکوند کي اون زخم خوب بوئسته بو. ¹³ اون معجزات عظيمي انجام ڏنه، حتى مردم چوم جولو ڪاري ڪوده کي جي آسمان آتش بواره زمين رو. ¹⁴ اون معجزاتي آمره کي اجازه ڏاشته وحش اول حضور انجام بده، دنيا مردم فريب بده. اون مردم دستور بده کي اولي وحش جه کي شمشير مَره زخمي بوئسته بو ولي هنوز زنده بو ايته پيلدانه مجسمه چاڪوند. ¹⁵ اون وحش قدرت بده بوئست تا اون مجسمه ئ روح بخشه تا اون مجسمه تانه گب بزنه و همه کساني کي مجسمه ئ پرستش نوکوند بوکوشه. ¹⁶ اون همه ته ئ، چي پيلدانه چي کوچدانه، چي پولدار چي فقير، چي غلام چي آزاد، همه ئ مجبور بوکود، خوشان راست دسي رو، و يا خوشان پيشاني رو علامت بند. ¹⁷ تا هيچکس تانه بدون اون علامت چيزي پهه يا بوفروشه، و اون علامت، اون وحش نام بو و يا اون نام شماره. ¹⁸ و آن حکمت خايه، هر کي فهم ڌاره تانه اون حيوان عدد محاسبه بوکونه، چره کي اون ايته انسان نامه و اون عدد 666 ايسه.

¹ بازن بره ٽي بیدم کی کوہِ صہیون رو ایستہ بو، و یکصد و چهل و چہار ہزار نفر اونِ آمرہ ایستہ بود کی اونِ نام و اونِ پترِ نامِ اوشانِ پیشانی رو بینویشته بوئستہ بو. ² و صدایِ جی آسمانِ بیشتاوستم کی آبشارِ صدا و رَعِدِ صدائِ مَآنسَته، ولی صدا، چنگِ نوازانِ صدا مَآنسَتن ہم بو، یعنی زمانی کی چنگِ نوازانِ چنگِ زند. ³ اونموقعِ اونِ چہار حیوانِ و پیرانِ حضور، ایٹہ تازہ سرود بخآدد، اونِ سرودِ ہیچکسِ تَآنسَته یادِ بیگیرہ یُجزِ اونِ صد و چهل و چہار ہزار نفر کی تمامِ زمینیانِ جہِ خریداری بوئستہ بود. ⁴ اَشانِ کسانِ ایسد کی روابطِ زناشویی جہِ دوری بوکودد و خوشانِ زناکانِ مَرہ آلودہ نوکودد، بلکی اوشانِ باکرہ مَآنسَتن پاکد و ہرجا کی برہ شہ، اَشانمِ اونِ دونبال شد. اَشانِ آدمیانِ میانِ جہِ خریداری بوئستہ دآرد تا بہ عنوانِ نوہرِ خدا و برہ ٽي تقدیم بوہود. ⁵ اوشانِ دَہنِ جہِ ایٹہ دوروغم بیرونِ نامو دآرہ، اوشانِ پاک و بی عیب. ⁶ اونموقعِ ایٹہ فرشتہ دیگرِ بیدم کی آسمانِ میانِ پرواز کودہ و انجیلِ جاودانی ٽي خو مَرہ داشتہ تا زمینِ ساکنانِ بشارت بدہ. جی ہر قوم و زبان و ملتی کی بوہود. ⁷ اونِ صدایِ بلندِ آمرہ فریادِ رَئہ: «خدا جہِ بترسید و اونِ جلالِ بدید، چونِ زمانِ داوری برسہ دآرہ. پس اونِ کی آسمان و زمین و دریا و چشمہ یانِ خلقِ بوکودہ ستایش بوکونید.» ⁸ بازن ایٹہ فرشتہ دیگرِ بیدم کی اونِ پوشتِ سرِ بامو و فریادِ بَرہ: «سقوطِ بوکود، بابلِ عظیمِ کی ہمہ ملتانِ جی خودشِ شرابِ شہوت و زناکاری قآذہ یہ تا بوخورد، سقوطِ بوکود.» ⁹ بازن فرشتہ سومی بامو و صدایِ بلندِ آمرہ فریادِ بَرہ و بوگوفت: «کسانِ کی اون وحش و یا اونِ مجسمہ ٽي پرستش بوکوند، و اونِ علامتِ مخصوصِ خوشانِ دس یا خوشانِ پیشانی رو بند، ¹⁰ خدا غضبِ شرابِ کی پورمایہ و خالصہ و اونِ خشمِ پیالہ دورونِ دوکودہ بوئستہ ٽي خورد، و برہ حضور و فرشتہ یانِ مقدس برابرِ آتشِ شعلہ یانِ میانِ و گوگردِ دورونِ عذابِ دیند. ¹¹ اونِ آتشی دود کی اوشانِ عذابِ دَہہ تا ابدالآبادِ بوچُر شہ، پس ہر کسی کی وحش و اونِ مجسمہ ٽي پرستش بوکونہ و ہر کی اونِ نامِ نشانِ قبولِ بوکونہ، شب و روزِ آرامی تَہرہ.» ¹² اَنُ مُقدسینِ صبرِ طلبِ کونہ کی خدا احکام و ایمان بہ عیسی ٽي حفظ کوند. ¹³ و آوازی جی آسمانِ بیشتاوستم کی گوشتہ: «بینویس، خوش بہ حالِ اوشانی کی جی آن پس خداوندِ دورونِ میرد» و خداوندِ روحِ گویہ: «بلہ، اوشانِ خوشانِ دردِ جہِ راحتِ بود، و اوشانِ اعمالِ اوشانِ دونبالِ سرِ آہ.» ¹⁴ اونموقعِ فآندرستمِ بیدم ایٹہ ابرِ سفیدِ طاہرِ بوسنت و اونِ رو، کسی انسانِ پسرِ مَآنسَتن نیشته بو و تاجی جی طلاِ خو سرِ رو داشتہ و ایٹہ تیزہ داسِ خو دسِ بیگیفتہ بو. ¹⁵ اونموقعِ ایٹہ فرشتہ دیگرِ معبدِ جہِ بیرونِ بامو و صدایِ بلندِ مَرہ اونِ کسی کی ابرِ رو نیشته بوئ بوگوفت: «تی داسِ اوشانِ و دِرو بوکون، چونِ دِرو فصلِ برسہ دآرہ و زمینِ محصولِ کاملاً آمادہ یہ.» ¹⁶ پس اونِ کی ابرِ رو نیشته بو خو داسِ بکارِ بیگیفت و زمینِ محصولِ دِرو بوئست. ¹⁷ بازن فرشتہ ایی دیگرِ معبدِ جہِ کی آسمانِ میانِ تَہہ بیرونِ بامو و اونم ایٹہ داسِ خو دسِ داشتہ. ¹⁸ و ٴموقعِ ایٹہ فرشتہ دیگرِ کی آتشِ اختیارِ داشتہ مذیحِ جہِ بیرونِ بامو و اونِ فرشتہ ایی کی داسِ بدسِ داشتہ ٽي بوگوفت: «تی تیز داسِ بکارِ بیگیر و آ جہانِ تاکستانِ خوشہ یانِ اوچین، چونِ اوشانِ آنگورانِ فآرسہ دآرہ.» ¹⁹ پس اونِ فرشتہ خو داسِ مَرہ زمینِ دِرو بوکود و اوچہ بوئستہ آنگورانِ دوکودِ خدا غضبِ پیلدانہ ظرفِ دورون. ²⁰ آنگورانِ اونِ ظرفِ دورون کی شہرِ بیرونِ تَہہ بو آقدر فشارِ بدد تا سیلابی جی خونِ براہِ دکفت و خونِ تا بہ درازایِ سبصدِ کیلومتر تا آسبانِ آفسارِ بوچُر بامو.

¹ایته نشانه عظیم و عجیب دیگر آسمان میان بیدم، هفت فرشته هفت تلای مژه. آشان آخرین بلایان ایسد، چره کی اوشان آمره خدا غضب تومام یه. ²بازن خودم جولو چیزی بیدم کی دریای بلور تانسته کی آتش مژه مخلوط بوئسته بو. و اون ساحل رو کسانى ئ بیدم کی اون وحش و اون مجسمه و اون نام رو پیروژ بوسته بود. همه اوشان چنگهای خوشان دس میان داشتند کی خدا اوشان قاده بو. ³اوشان خدا بنده، موسی سروده و بره سروده خاندند و گوشتد: «ای خداوند خدای قادر مطلق، تی کاران عظیم و عجیبه، تی راه هان همه ته عادلانه و دورسته، ای ملتان پادشاه! ⁴خداوندا، کیسه کی تی جه نترسه و کیسه کی تی نام جلال نده؟ چره کی تو، فقط تو تنها قدوسی، همه قومان آید و تی حضور جه تره پرستش کوند، چون تی کارهای عادلانه جی هسته آشکار بو بوسته.» ⁵بازن بیدم کی معبد، یعنی خیمه شهادت آسمان میان بار بوست، ⁶و هفت فرشته کی هفت بلا داشتند اون جه بیرون بامود. اوشان لباسی جی کتان سفید دوکوده بود کی تمیز و درخشان بو، و شالی طلایی خوشان سینه دوره دوسته بود. ⁷اونموقع ایته جی اون چهار حیوان زنده، هفت پیاله طلایی قاده اون هفت فرشته ئ، اون پیاله یان پور بو جی خدا غضب کی تا ابدالآباد زنده یه. ⁸و معبد، خدا جلال جه و اون قوت جه، دود جه پوره بوئست. و تا هفت بلای کی اون هفت فرشته داشتند تومام نوبوست، هیچکس تانسته بیسه معبد دورون.

¹اونموقع ایتہ صدا معبدِ جہ بیشتاوستم کی اون هفت فرشته ئ گوفته: «بیشید و خدا غضبِ هفت پیاله ئ فوکونید زمین رو.»² اولین فرشته بوشو و خو پیاله ئ خوشکی رو فوکود. و رَخمای دردناک و وحشتناکی مردم بدن رو کی اون وحش نشان خوشای رو داشتد و اون مجسمه ئ پرستش کودد بوچر بامو.³ دومی فرشته خو پیاله ئ دریا دورون فوکود، و دریا تبدیل به خون بوئست، خونی کی بمرده آدم خونِ مأنسته، و همه دریا جانوران هلاک بوستد.⁴ سومی فرشته خو پیاله ئ رودخانه یان و چشمه یان رو فوکود، و رودخانه یان و چشمه یان آبِ خون تبدیل بوئست.⁵ اونموقع بیشتاوستم کی فرشته ایی که آبان نگهبانه آطو بوگوفت: «ای قدوس، کی هسته ایستایی و پیشترانم ایسته بی، تو عادل کی آطو حکم بوکودی،⁶ چون کی آشان تی مقدسین و تی انبیاء خون فوکودد، پس توئم خون فاده ایی تا بوخورد، چون اوشان سزا هنه.»⁷ و بیشتاوستم کی مذبح جہ جواب بامو: «ای خداوند، ای خدایِ قادر مطلق، سزایی کی تو دهبی حقه و عادلانه به.⁸ چهارمی فرشته خو پیاله ئ خورشید رو فوکود. و خورشید فرمان بیگفت تا مردم بوسوچانه.⁹ و مردم جی گرما بوسوختند و خدا نام فحش بداد چون آ بلایان اختیار اون آمره به، ولی مردم حاضر نبود توبه بوکوند و خدای احترام بند.¹⁰ پنجمی فرشته خو پیاله ئ فوکود اون وحش تخت رو و اون مملکت تاریک بوست، مردم جی درد و رنج خوشان زبان گاز گیفتند.¹¹ آشانم درد و زخمی و سی کی داشتند آسمان خدای کفر گوفتد ولی خوشان اعمال جہ دس نکشه ید و توبه نوکودد.¹² شیشمی فرشته خو پیاله ئ خالی کود فرائ پیلدانه رودخانه دورون، و رودخانه آب خوشک بوست، جوری کی پادشاهان شرقی ره راه بازه بوست تا بتاند خوشان لشکریان بوبورد غرب طرف.¹³ بازن بیدم کی اژدها و وحش و نبی دوروغین دهن جہ سه ته روح خبیث، کی وزغ شبیه بود بیرون بامود.¹⁴ آن ارواح، شیطانانی ایسد کی تاند معجزه انجام بدد، اوشان جهان همه پادشاهان ورجه شد تا اوشان آماده کوند کی خدای قادر مطلق داوری عظیم روز ره، بر ضد خدا جنگ بوکوند.¹⁵ «شیمی حواس بقانه کی من دوزد مأنستان آیم، خوش به حال کسی کی بیدار ایسه و خو لباس داره، تا مجبور نیبه لخت راه بیشه و رُسواي عالم بیبه.»¹⁶ اونموقع اون سه ته روح پلید، زمین پادشاهان جایی دورون کی به زبان عبری اوئ «حارمگدون» گویده جمع کودد.¹⁷ هفتمی فرشته خو پیاله ئ هوا میان پاشانه، و جی اون تختی کی معبد دورون تهه بو صدایی بامو کی «کار تومام بوست»¹⁸ موقع زعد و برقهای عظیمی بزه، و چنان زلزله عظیمی بامو کی از زمانی کی انسان زمین رو زندگی کوده کسی اون مأنستان نیده بو.¹⁹ بابل، اون پیلدانه شهر سه پاره بوئست و قومان شهران همه ته ویراته بوستد. خدا بابل گوناها ندید نیگفت، و پیاله ایی کی اون غضب آتشین شراب جہ پور بو، قاده تا بابل بوخوره.²⁰ جزیره یان ناپدید، و کوه هان محو و نابود بوستد.²¹ و جی آسمان پیلدانه تگرگ آدماں رو بوارست کی هر کودام پنجاه کیلو وزن داشته، و آدمیان آ بلا و سی خدای فحش دژد، چونکی بلاي وحشتناکی بو.

¹اونموقع اون هفت فرشته جه کی اون هفت پیاله ئ خوشآن دس دأشتد ایته بامو جولو و مَره بوگوفت: «بیا تا اون پیلدانه فاحشه مُجازات، هونی کی رودخانه یان کنار نیشته ئ تره نیشان بدم. ²زمین پادشاهان اون آمره زنا بوکودد و زمین مردمان اون زناکاری شراب مَره مَسِت بوستد.» ³اون فرشته مَره در روح بوبورد به ایته بیابان، اوئ زنی ئ بیدم کی حیوان وحشی سُرخ رنگی رو سوار بو، حیوان هفت سر دأشته و ده ته شاخ، و اون بدن رو پور بو جی نامهای کُفرآمیز. ⁴اون زن لباس آرغوانی و سُرخ دوکوده بو و طلا و جواهر و مُروارید آمره آراسته بوئسته بو، اون خو دس دورون پیاله طلایی ایی دأشته کی اون فساد و اون زناکاری کثافت جه پور بو. ⁵اون پیشانی رو آ نام مرموز بینویشته بوئسته بو: «پیلدانه بایل، فاحشه یان ماژ، و زمین کثافتان» ⁶موقع متوجه بوئستم کی اون زن مسته، اون مُقدسین خون جه و عیسی شُهدا خون جه مَسِت بوسته بو، هطو کی اون بیدم خیلی تعجب بوکودم. ⁷فرشته واورسه: «چره آقدر تعجب بوکودی؟ من اون زن و اون حیوان وحشی کی هفت سُر و ده ته شاخ دأره و زن اون رو سوار بوسته راز تیره تعریف کونم.» ⁸اون وحش کی بیده ایی و زمانی زنده بو، ولی هسسه د نیه، بزودی چاه بی انتها جه بیرون آیه و هلاکت طرف شه، زمین مردم به غیر اوشانی کی جی ابتدای عالم اوشان نام دفتر حیات میان بینویشته نوئسته، همگی مات و مبهوت بهد، چون زمانی زنده بو، ولی د نیه، ولی بازم آیه.

¹ بعدِ اُون بیدم فرشته ایی دیگر جی آسمان بیجیر بامو. اُونِ قدرتِ عظیمی دَاشته و زمینِ اُون شکوه و جلالِ جِه نورانی بوئست.

² صدایی بلند و قدرتمندِ آمره فریاد بوکود: «سقوط بوکود، پیلدانه بایلِ سقوط بوکود! هَسته بایل، دیوانِ خانه بوئسته و هر روح خبیث جایگاه، و هر جور پرندۀ ناپاک و زشت اوچِ جولانِ دِهه. ³ چون همه ملتان اُون زنا شرابِ آتشینِ بوخورد و جهانِ پادشاهان اُون آمره زنا بوکود و جهانِ تاجرانِ اُون عیاشیه زیادِ جِه ثروتمند بوئستند.» ⁴ اونموقع صدایِ دیگری آسمانِ جِه بیشتاوِستم کی بوگوفت: «ای می فؤم، آ شهرِ جِه بیرون بآئید، نوکونه اُونِ گوناهاونِ دورون شریکِ بیید و سهمی جی اُونِ بلایانِ شمَره فآرسه. ⁵ چون دِ هَسته اُونِ گوناهاونِ به فلک برسه دَاره، و خدا اُونِ جنایتانِ بیاد بآورده. ⁶ پس اُونِ آمره جوری رفتار بوکونید کی دیگرانِ آمره بوکوده، و هر کاری بوکوده دوبرابر اُونِ پس بدید، پیاله ایی کی شمَره قَاذه ئِ دو برابر غلیظ تر خودشِ بوخورانید. ⁷ هو اندازه ایی کی اُونِ خورَه جلال و شکوه دئه اُونِ عذاب و ماتم بدید. چون خو دِلِ میانِ گوِه: «من ملکه مَآنسَتانِ می تختِ رو نیشتم، من بیوه نییم و هیچموقع غم و غصه رنگِ نیدینم.» ⁸ هَته وِسیه اُونِ بلاهایی کی قراره اُونِ سر بآیه یِکروزِ دورون نازلِ یه، یِکروزِ دورون مرگ و ماتم و قحطی بلا، و آتشی دورون سوچه. چون خداوَنُ خدایی کی اُونِ مَکافات کونه خدایِ قادره. ⁹ وختی زمینِ پادشاهان کی اُونِ مَره زنا و عیاشی بوکودِ اُونِ سوختنِ دودِ بیدیند، اُونِ وِسی گریه کوند و اُونِ رِه غزا گیرد. ¹⁰ اوشانِ از ترسِ عذابی کی اُونِ کشته دور ایسد و ناله کونان و گوید: «ای وای، ای وای، ای پیلدانه شهر، ای بایل، ای پور قدرت شهر، تره چی بوئست کی ایته ساعتِ دورون نابود بوستی!» ¹¹ و زمینِ تاجرانِ اُونِ وِسی گریه کوند و ماتم گیرد، چره کی دِ کسی اوشانِ اجناسِ نیهینه. ¹² نه اوشانِ طلائی، نه نقره ئِ، نه جواهرات، نه مُروارید، نه اوشانِ پارچه های گران قیمت و ابریشم و آرغوانی و سرخ، نه اوشانِ چوبهای مُعطر، نه ظرفهای کی جی عاج چاکوده بوئسته ئِ، و نه ظرفهای چوبی گرانقیمت، نه مس، نه آهن و نه مرمَر، ¹³ نه اوشانِ دارچین، نه آدوبه ئِ، و نه بُخور خوشبو و نه مُر و نه کُندر، نه شراب، نه روغن زیتون، نه آردِ مرغوب و نه اوشانِ گندم، نه حیوانایِ اهلی و نه گوسفندان و نه آسبان، و نه اوشانِ آرابه یان، و نه برده یان و نه انسانانِ جان. ¹⁴ اُونِ تاجرانِ گوید: «اُونِ میوه ایی کی خیلی دوس دَاشتی اُونِ صاحبِ بیبی جی دس بدایی، تی تجمل و تی شکوه جی میانِ بوشو دَاره و دِ هیچ موقعِ اوشانِ بدس تاوری.» ¹⁵ آن آجاسِ تاجرانِ، کی خوشانِ ثروت جی آ شهر بدس بآورده بود، جی ترسِ اُونِ عذابی کی اُونِ کشتانِ دره دور ایسد و گریه زاری و ماتم مَره ¹⁶ گوید: «حیف! حیف! ای پیلدانه شهر، ای کی لباسهایِ گران آرغوانی و سُرخ دوکوده بی و تی طلا جواهر و مروارید برق رَنه، ¹⁷ ایته ساعتِ دورون تی کُلِ ثروت جی میانِ بوشو» و کشتیانِ ناخدا و هر کسی کی کشتی مَره سفر کونه چی ملوان و چی کسانی کی جی راهِ دریا تجارت کوند دور ایسد، ¹⁸ و وختی دودِ اُونِ آتشی کی اُونِ سوخته ئِ دیند فریاد زند: «آیا تا هَسته شهری به آ پیلکی دنیا میانِ وجود دَاشته؟» ¹⁹ و خاکِ خوشانِ سر رو فوکوند و گریه و ماتم مَره فریاد زند کی: «حیف! حیف جی اُونِ پیلدانه شهر، شهری کی هر کسی دریا میانِ کشتی دَاره، آ شهرِ ثروت جِه پولدار بوسته، ولی هَسته همه چی ایته لحظه دورون ویران بوست. ²⁰ پس ای آسمان و ای مُقدسین و ای رسولان و ای انبیاء، شادی بوکونید، چون خدا شیمی انتقامِ اُونِ جِه بیگفته.» ²¹ اونموقع ایته فرشته قدرتمند ایته پیلدانه سنگ کی آسیابِ سنگِ پیلکی بو اوستاد و تاوآده دریا میانِ و بوگوفت: «بایل، اُونِ پیلدانه شهر، هَته مَآنسَتانِ فیشاده یه و دِ هیچموقع پیدا نیبه. ²² دِ چنگ نوازان و مُطربان و یی نوازان و شیپور زنانِ صدا، تی دورون ایشتاوِسته نیبه. دِ هیچ صنعت گری جی هیچ حرفه ایی تی دورون پیدا نیبه. دِ تی دورون آسیابِ صدا به گوش نرسه. ²³ دِ تی دورون چراغِ نور دیده نیبه، دِ عروس و دامادِ صدا تی دورون به گوش نرسه، تی تاجرانِ زمانی جهانِ پیله کسان بود و تی جادو مَره، همه ملتانِ گومراة بوسته بود. ²⁴ انبیاءِ خوَن و مقدسینِ خوَن و همه کسانی کی زمینِ رو به قتل برسدِ خوَن، بایل گردنه و هَته وِسی به خو سزا برسه.

¹ بعدِ آن صدایی جی آسمان بیش‌آوستم کی گروهِ زیادِ فریادِ مَأنسته بو کی گوشت: «هللویاه! نجات و جلال و قدرت آمی خدا شینه،
² چون اون دآوری کودانِ راست و عادلانه یه، اون خو دآوری مَره اون پیلدانه فاحشه ئ کی زمینِ خو زنا آمَره فاسد بوکوده بو محکوم
 بوکود، و خو بنده یان خون انتقامِ اون جه بیگفت.»³ و ایبار دیگر بوگوفت: «هللویاه! آ شهر خاکسترِ دو، تا ابد بوچَر شیه»⁴ و اون بیست
 و چهار پیر و اون چهار حیوانِ زنده به خاک بکفتد و خدای کی تختِ رو نیشته بو پرستش بوکودد و فریادِ بزد کی: «آمین،
 هللویاه»⁵ اونموقع صدایی جی تختِ بامو کی گوشت: «آمی خدای شکر بوکونید ای اون بنده یان، ای کسانی کی اون جه ترسید، جی
 پیلدانه و کوچی دانه»⁶ اونموقع جماعتِ عظیمی صدای بیش‌آوستم کی آبهای زیادِ صدای مَأنسته و رَعِدِ غرشِ صدای داشته و
 گوشت: «هللویاه، چون خداوندِ آمی خدا، اون قادرِ مطلق، خو سلطنتِ شروع بوکوده.»⁷ بَائیم شادی و خوشحالی بوکونیم و اون جلال
 بدیم. چون بره جشنِ عروسی موقعِ برسه دَاره، اون عروس هم خورَه آماده کوده.⁸ لباسِ کتان سفید و تمیز و درخشان اونِ بیخشه
 بوئسته تا دوکونه.» منظور جی لباسِ کتان، مُقدسینِ اعمالِ عادلانه یه.⁹ اونموقع فرشته مَره بوگوفت: «بینویس، خوش به حال کسانی
 کی بره جشنِ عروسی ره دعوت بهد.» و فرشته باز مَره بوگوفت: «آشأنُ خدا حقیقی کلامد»¹⁰ آ موقع بکفتم اون پا ورجه تا اون
 پرستش بوکونم، ولی اون مَره بوگوفت: «نه، آ کاره نوکون، منم خادمی ایسم تی مَأنستأن و دیگر ایماندارانِ مَأنستأن کی عیسی
 مسیح ره شهادت دهد، تو خدای پرستش بوکون. همه آ پیشگوئی یان و هر چی کی تره نیشان بدم همه درباره عیسیه.»¹¹ باز بیدم
 کی آسمانِ باره بوست. سفیدِ آسیبی اوچ ایسه بو کی اون سوارِ نام «آمین و حق» بو. اون عادلانه دآوری و جنگ کونه.¹² اون چومان
 آتش شعله های مَأنستأن بو و اون سر رو تاجهای زیادی تَه بو. اون رو نامی بینویشته بو کی جَز خودش کسی اون معنی ئ تَأنسته.
¹³ اون لباسِ خون و سیه بوئسته بو و اون لقب «خدا کلمه» بو.¹⁴ آسمانِ لشکریان کی لباسهای کتان سفید و تمیز و درخشان دوکوده بود
 آسبهای سفیدِ سوارِ بوسته بود و اون دونبال آموئد.¹⁵ اون دَهَن جه شمشیرِ تیزی بیرون آموه تا اون مَره قُومهای بی ایمانِ سرکوب
 بوکونه. اون عَصایِ آهنبی مَره اوشتأن رو حکومت کونه، اون خدایِ قادرِ مطلق، خشم و غضبِ شرابِ طرف، خو پا مَره لگد زنه.¹⁶ اون
 ران و اون لباسِ رو آ لقب بینویشته بوئسته: «شاه شاهان، و رَبِ آلرَباب»¹⁷ و فرشته ایی بیدم کی آفتابِ میانِ بپا ایسه بو و صدای
 بلندِ آمَره همه پرنده یانی کی آسمانِ میانِ پرواز کوند بوگوفت: «بَائید و خدا ضیافتِ عظیم ره جمع بید،¹⁸ تا شاهان و سرداران و
 ظالمانِ گوشتِ بوخورد، آسبان و اوشتأن سوارانِ گوشت، همه آدمیانِ گوشت، از برده بیگفته تا آزاد، از پیلدانه بیگفته تا
 کوچدانه.»¹⁹ اونموقع اون وحشِ بیدم، و زمینِ پادشاهان و اوشتأن لشکریان کی جمع بوسته بود تا اون سوارِ مَره و اون لشکرِ آمَره
 جنگ بوکوند.²⁰ ولی اون وحشِ گرفتارِ بوسٹ و اون مَره اون نبیِ دوروغین کی اون حضور جه معجزاتِ زیادی انجام دَته و خو معجزاتِ
 آمَره خلیانِ فریب بده بو تا اون وحشِ علامتِ قبول بوکوند و اون مجسمه ئ پرستش بوکوند، اوشتأن هر دو تَه زنده زنده تَأوآده
 بوئستد دریاچه آتشِ دورون کی گوگردِ مَره شعله ور بو.²¹ و باقی اوشتأن شمشیری مَره کی اون آسب سوارِ دَهَن جه بیرون آموه
 بمردد، و همه پرنده یان اوشتأن گوشتِ بوخوردد و سینئر بوستد.

¹اونموقع بیدم فرشته ایی جی آسمان فرود آیه و چاه بی انتها کلیدِ اونِ آمره یه و ایته مُحکم زنجیرم خو دس دآره. ²اون، اژدها و اون قدیمی لانتی ئ کی هون ابلیس یا شیطان بیبه بیگفت و دَوست و هیزار سال ره آسیر بوکود ³ و اونِ تَأَوَّده چاه بی انتها دورون و چاه در دَوست و مُهر و موم بوکود تا اونِ دِ تَنَانه آ هیزار سالِ مِیانِ قُومانِ گومراه بوکونه. بعدِ اونِ ایته مدت آزاد یهه. ⁴اونموقع تختهای بیدم کی اوشان رو کسانِ نیشته بود کی داوری اوشانِ بیسپرده بوئسته بو، و کسانِ ئ بیدم کی عیسی شهادت دَن وَسی و خدا کلام وَسی اوشانِ سَر وَاوه بود، کسانِ کی اونِ وحش و اونِ مجسمه ئ پرستش نوکوده بود و اونِ نشانِ خوشانِ پیشانی و خوشانِ دسانِ رو نَاشته، اوشانِ همه ته دوباره زنده بوستد و هیزار سال مسیحِ آمره سلطنت بوکود. ⁵ولی باقی مُرده یان زنده نبوستد تا اون هیزار سال تومام بوست، آن قیامتِ اوله. ⁶خوشحال و مُقدس کسانِ کی قیامتِ اولِ مِیانِ سهمی دآرد، مرگِ دوم اوشانِ رو قدرتی تَهره، بلکه اوشانِ خدا و مسیحِ کاهنان بهد و تا هیزار سال اونِ آمره حکومت کوند. ⁷وختی آ هیزار سال تومام بوست، شیطان خو زندانِ جه آزاد یه. ⁸و بیرون آیه تا ملتَهای کی زمینِ چهار گوشه جه ایسده فریب بده. اون جوج و مأجوج کی دریا کنارِ فورشِ مَانشانِ زیاد ایسده جنگِ ره جمع کونه. ⁹اوشانِ هَطو زمینِ رو به پیش بوئد و مقدسینِ اَرَدوگاه، یعنی اورشلیمِ اونِ شهرِ محبوبِ محاصره بوکود، ولی جی آسمانِ آتش بوارست و همه ته ئ بوسوجانه. ¹⁰و ابلیس کی اوشانِ فریب بده بو دریاچه آتش و گوگردِ دورونِ تَأَوَّده بوئست، هون جایی کی اون وحش و اون نبي دوروغین تَأَوَّده بوئسته بود، اوشانِ شب و روز تا ابد عذاب دیند. ¹¹اونموقع تختِ پیلدانه و سفیدی بیدم کی کسی اونِ رو نیشته بو. آسمان و زمین اونِ حضور جه فرار کودد و جایی اوشانِ ره نَته بو. ¹²مُرده یانِ بیدم، چی پیلدانه چی کوچیدانه کی تختِ پیش جه ایسه بود. و دفترانِ بازه بوست، و ایته دفترِ دیگر بازه بوست کی حیاتِ دفتره. مُرده یان بر حسبِ خوشانِ اعمال، مطابقِ اونچی کی اون دفترانِ مِیانِ بینوبشته بوئسته بو داوری بوئستد. ¹³پس دریا و مرگ و مُرده یانِ عالم، خوشانِ مُرده یانِ تحویل بَد تا مُرده یانِ مطابقِ خوشانِ اعمال داوری بو بود. ¹⁴و مرگ و مُرده یانِ عالم به دریاچه آتش تَأَوَّده بوئستد، دریاچه آتش مرگِ دومه. ¹⁵و هر کس کی اونِ نامِ دفترِ حیاتِ دورون بینوبشته نبوسته بو دریاچه آتشِ دورون تَأَوَّده بوئست.

¹ بازن آسمانی جدید و زمینی جدید بیدم. چون آسمان اول و زمین اول جی میان بوشو بو و ډ دریای هم وجود تاشته. ² و شهر مقدس اورشلیم بیدم کی جی آسمان و جی خدا ورجه بیجیر آمویه، آماده بوسته بو جوری کی عروس خو داماد ره آماده یهه. ³ و تخت جه صدای بلندی بیشتاوستم کی گوته: «هسته خدا خانه آدمیان ورجه تهه، اون اوشان میان ساکن یهه، و اوشان اون قوم بهد، و اون اوشان خدا یهه. ⁴ اون هر اشکی ئ اوشان چوم جه پاک کونه، مرگ وجود تتره، و ډ ناله و درد و ماتم جه خبری نییه. چره کی چیزهای کهنه جی میان بوشو. ⁵ بازن اونی کی تخت رو نیسته بو بوگوته: «هسته همه چته نو کونم.» و مَره بوگوته: «آن بینویس، چون آ کلام راسته و شه اون اعتماد کودان.» ⁶ و دوباره مَره بوگوته: «تومام بوست، من الف و ی، و اول و آخرم. من هر کبه کی تشنه بیبه جی چشمه آب حیات مجانی فادم. ⁷ هر کی پیروز بیبه تمام آ چیزان ارث بوره و من اون خدا بهم و اون می رأی. ⁸ ولی ترسویان و بی ایمانان و فاسدان و آدمکشان و زناکاران و جادوگران و بُت پرستان و همه دوروغگویان نصیب، دریاچه ایی جی شعله های آتش و گوگورده، آن مرگ دومه.» ⁹ ایته جی اون هفت فرشته کی پیاله پور جی هفت بلای آخر داشتند بامو و مَره بوگوته: «بیا، من عروس، یعنی بره زن تره نیشان دهم.» ¹⁰ اونموقع مَره در روح بوبورد ایته پیلدانه کوو بلند جُر و شهر مقدس اورشلیم مَره نیشان بده کی جی آسمان و جی خدا ورجه بیجیر آمویه. ¹¹ خدا جلال اون جه تاوسته و اون درخشندگی جواهر گرانقیمت مانسته، اون یشم مانسته بو و بلور روشنی داشت. ¹² شهر حصاران پهن و بلند بود. شهر دوازده دروازه، و دوازده فرشته دربان داشت. اسرائیل دوازده قبیله نام دروازه یان رو بینویشته بوسته بو. ¹³ سه ته دروازه مشرق طرف، سه ته دروازه شمال طرف، سه ته دروازه جنوب طرف و سه ته دروازه مغرب طرف وجود داشت. ¹⁴ شهر حصار دوازده پایه داشت کی اوشان رو بره دوازده رسول نام بینویشته بوسته بو. ¹⁵ و فرشته ایی کی می مَره گب رنه، ایته میله طلایی خو دس داشت کی خاسته اون آمره شهر و اون دروازه یان و اون حصاران اندازه بیگیره. ¹⁶ شهر مربع و اون طول و عرض مساوی بو. اون شهر اون میله مَره اندازه بیگفت. طول و عرض و بلندی همه برابر بو و اون هر ضلع به درازای دوازده هزار تیر پرتاب کودان مسافت بو. ¹⁷ و اون دیوار اندازه بیگفت، و دیوار صد و چهل و چهار ذراع بو، یعنی به مقیاس انسانی، کی اون فرشته بکار بورده. ¹⁸ شهر دیوار جی یشم، و شهر جی طلای ناب چاکوده بوسته بو، شهر شیشه مانستأن شفاف بو. ¹⁹ دیوار پی، همه جور جواهر آمره تزئین بوسته بو، پی اول یشم جه بو، دومی لاجورد جه، سومی عقیق سفید جه، چهارمین ژمره جه، ²⁰ پنجمی عقیق سرخ جه، ششمی عقیق چگری جه و هفتمی زبرجد جه، و هشتمی یاقوت کیود جه، و نهمی یاقوت زرد جه، و دهمی عقیق سبز جه، یازدهمی فیروزه جه و دوازدهمی لعل بنفش جه. ²¹ شهر دوازده دروازه، دوازده مُروارید بود، یعنی هر کودام جی دروازه یان ایته مُروارید بو، و شهر میدان جی طلای خالص بو و شیشه مانستأن شفاف. ²² شهر دورون معبدی نیدم، چون خداوند خدای قادر مطلق و بره اون شهر معبد. ²³ و شهر خورشید و ماه نیاز تتره تا اون رو بتاود، چون خدا جلال اون روشن کونه و بره اون شهر چراغه. ²⁴ و قومان اون نور جیر راه شد و زمین پادشاهان همه خوشان جلال و احترام به اوئ آورد. ²⁵ شهر دروازه یان هیچ موقع دوسته نییه چون اوئ همیشه روزه و شبی وجود تتره. ²⁶ همه قومان جلال و عزت آورده یهه به اوئ. ²⁷ ولی هیچ چیز نجس، و یا کسی کی اون اعمال زشت و اون گبان دوروغ بیبه هیچموقع اون شهر بودورون نیسه، فقط کسانی کی اوشان نام بره دفتر حیات دورون بینویشته بوسته تاند ورود بوکوند.

¹اونموقع آب حیاتِ نهرِ مَرّه نیشان بده کی بلورِ مَأنسْتان شفاف بو و خدا تخت و بره جِه سرچشمه گيفته، ²و شهر میدانِ وسطِ جِه ردّ بوسنه، نهرِ دو طرفِ جِه، حیاتِ درخت تَهه بو کی سالی دوازده مرتبه میوه قده یه، یعنی هر ماه ایتَه جور تازه میوه، اون برگان هم قومَان شفا ره بکار آمویه. ³شهر میانِ هیچ چیزِ مَلْعونی پیدا نوبوسنه، خدا تخت و بره او شهرِ میانِ تَهه و اون بنده یان اون عبادت کوند. ⁴اوشانُ اون روئ دیند و اون نام اوشانِ پیشانی رو بینویشته یهه. ⁵د شب وجود تَره و اوشانُ خورشیدِ نور و یا چراغِ نورِ احتیاج تَرِد. چون خداوندُ خدا اوشانُ روشنایی بخشه و اوشانُ تا آبد سلطنت کوند. ⁶فرشته مَرّه بوگوفت: «آ کلامِ راست و قابلِ اعتماده، و خداوندُ خدا کی آنبیایِ روحِ نبوتِ بخشه، خو فرشته ئ اوسه کود تا خو بنده یانِ اونچی کی بزودی اتفاق دکفه ئ نیشان بده. ⁷عیسی مسیح فرمایه: «بدانید کی بزودی آیم، خوش به حال کسی کی آ کیتاپِ پیشگویِ یانِ توجه بوکونه» ⁸من یوحنا، هون کسی ایسم کی آ چیزانِ بیدم و بیشتاوستم، و بعدِ آنکی بیدم و بیشتاوستم، اون فرشته پا جیر کی آ چیزانِ مَرّه نیشان بده بو بکفتم تا سجده بوکونم. ⁹ولی اون مَرّه بوگوفت: «نه آ کارِ نوکون، منم تی مَأنسْتان و تی برارانِ یعنی خدا آنبیاء مَأنسْتان و همه کسانِ کی آ کیتاپِ حقایقِ اعتماد دَاردِ مَأنسْتانُ عیسی خدمت کونم. پس فقط خدایِ پرستش بوکون» ¹⁰بازن مَرّه بوگوفت: «آ کیتاپِ پیشگویِ یانِ جیگا ندن چون بزودی همه تَه اتفاق دکفه. ¹¹وَاهَالِ اونِ کی بدکاره، خو بدی کودانِ ادامه بده و اونِ کی فاسده بازم فساد بوکونه، و دوروستکارِ خو دوروستکاری ئ ادامه بده و مُقدس، قَطو مُقدس یئسیه. ¹²عیسی فرمایه: «من بزودی آیم و هر کس ره مُطابقِ اون اعمالِ پاداشی می آمره آورم. ¹³من الف و یا، اول و آخر و ابتدا و انتها یم» ¹⁴خوش به حال اون کسانِ کی خوشانِ ردایِ شورد تا بتاند حیاتِ درختِ دسترسی بدَارد و شهرِ دروازه یانِ بودورون بوشد. ¹⁵چون سگان و جادوگران و بی عفتان و قاتلان و بُت پرستان و همه کسانِ کی دوروغ دوس دَارد و اون انجام دهد بیرون ایسد. ¹⁶«من عیسی خودم فرشته ئ شیمی ورجه اوسه کودم تا آ چیزانِ کلیسائانِ اعلام بوکونه. من ریشه و داوودِ نسل و صیح درخشانِ ستاره یم. ¹⁷روح و عروس گوید: «بیا» هر کی ایشتاوه بوگویه: «بیا» هر کسی تشنه یه بایه، هر کی میل دَاره تانه جی آبِ حیاتِ مجانی بوخوره. ¹⁸من هر کسی کی آ کیتاپِ نبوتِ ایشتاوه هشدار دهم کی اگر چیزی اونِ ایضافه بوکونه، خدا بلاهایی کی آ کیتاپِ دورون بینویشته بوئسته ئ اون سر آوره. ¹⁹و اگر کسی آ نبوتِ کلامِ جِه چیزی کم کونه، خدا اون حیاتِ درختِ جِه، و شهرِ مُقدسِ جِه، کی آ کیتاپِ دورون درباره اوشانِ بینویشته بوئسته بی نصیب کونه. ²⁰کسی کی آ چیزانِ بوگوفته دَاره فرمایه: «بله، من بزودی آیم!» آمین، بیا ای خداوندِ عیسی. ²¹آمی خداوندِ عیسیایِ مسیح فیض، شیمی آمره ببیه. آمین